

Mormono Knygos

vadovėlis namuose studijuojantiems
seminarijos mokiniams

Mormono Knygos

vadovėlis namuose studijuojantiems
seminarijos mokiniams

Išleido
Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus
Bažnyčia
Salt Leik Sitis, Jutos valstija

Būsime dėkingi už atsiliepimus ir pastabas. Prašome juos siųsti šiuo adresu:

Seminaries and Institutes of Religion Curriculum Services

50 East North Temple Street

Salt Lake City, UT 84150-0008

USA

Email: ces-manuals@ldschurch.org

Prašome nurodyti savo vardą, pavardę, adresą, apylinkę ir kuolą.

Nepamirškite nurodyti vadovėlio pavadinimo. Tada išdėstykite savo komentarus.

© Intellectual Reserve, Inc. 2013

Visos teisės saugomos.

Išspausdinta Jungtinėse Amerikos Valstijose

Leidimas anglų kalba patvirtintas 10/09

Vertimas patvirtintas 10/09

Book of Mormon Study Guide for Home-Study Seminary Students vertimas

Lithuanian

09410 156

Turinys

Vadovėlio namuose studijuojantiems seminarijos mokiniams įvadas.....v	3 diena 2 Nefio 21–24.....64
Kaip šiuo vadovėliu naudotis kasdienės seminarijos programoje.....v	4 diena 2 Nefio 25.....67
Kaip naudotis vadovėliu namuose studijuojantiems mokiniams.....vi	8 dalis
Mormono Knygos skaitymo grafikas.....viii	1 diena 2 Nefio 26–27.....69
Sveikiname pradėjus studijuoti Mormono Knygą.....ix	2 diena 2 Nefio 28.....72
Mormono Knygos chronologija.....x	3 diena 2 Nefio 29–30.....74
Mormono Knygoje aprašomos vietovės (manomos).....xi	4 diena 2 Nefio 31.....77
1 dalis	9 dalis
1 diena Raštų studijavimas.....1	1 diena 2 Nefio 32.....79
2 diena Išgelbėjimo planas.....3	2 diena 2 Nefio 33.....82
3 diena Antraštinis puslapis, įvadas ir liudytojų liudijimai..6	<i>Jokūno knygos studijų įvadas</i> 85
4 diena Mormono Knygos apžvalga.....9	3 diena Jokūbo 1–2.....85
2 dalis	4 diena Jokūbo 3–4.....88
<i>1 Nefio knygos studijų įvadas</i> 12	10 dalis
1 diena 1 Nefio 1.....12	1 diena Jokūbo 5–6.....90
2 diena 1 Nefio 2.....14	2 diena Jokūbo 7.....93
3 diena 1 Nefio 3–4.....17	<i>Enoso knygos studijų įvadas</i> 96
4 diena 1 Nefio 5–6; 9.....20	3 diena Enoso knyga.....96
3 dalis	<i>Jaromo knygos studijų įvadas</i> 99
1 diena 1 Nefio 7.....22	<i>Omnio knygos studijų įvadas</i> 99
2 diena 1 Nefio 8.....24	4 diena Jaromo ir Omnio knygos.....99
3 diena 1 Nefio 10–11.....26	11 dalis
4 diena 1 Nefio 12–14.....29	<i>Mormono žodžių studijų įvadas</i> 102
4 dalis	<i>Mozijo knygos studijų įvadas</i> 102
1 diena 1 Nefio 15.....31	1 diena Mormono žodžiai – Mozijo 2.....103
2 diena 1 Nefio 16.....34	2 diena Mozijo 3.....106
3 diena 1 Nefio 17.....36	3 diena Mozijo 4.....109
4 diena 1 Nefio 18–19.....38	4 diena Mozijo 5–6.....111
5 dalis	12 dalis
1 diena 1 Nefio 20–22.....41	1 diena Mozijo 7–8.....113
<i>2 Nefio knygos studijų įvadas</i> 44	2 diena Mozijo 9–10.....116
2 diena 2 Nefio 1.....44	3 diena Mozijo 11–14.....118
3 diena 2 Nefio 2.....45	4 diena Mozijo 15–17.....120
4 diena 2 Nefio 3.....48	13 dalis
6 dalis	1 diena Mozijo 18.....123
1 diena 2 Nefio 4–5.....50	2 diena Mozijo 19–20.....126
2 diena 1 Nefio 6–8.....52	3 diena Mozijo 21–24.....128
3 diena 2 Nefio 9.....55	4 diena Mozijo 25.....130
4 diena 2 Nefio 9–10.....57	14 dalis
7 dalis	1 diena Mozijo 26.....133
1 diena 2 Nefio 11–16.....59	2 diena Mozijo 27.....135
2 diena 2 Nefio 17–20.....61	3 diena Mozijo 28–29.....137
	<i>Almos knygos studijų įvadas</i> 140
	4 diena Almos 1–4.....140

15 dalis		25 dalis	
1 diena Almos 5:1–36	143	1 diena 3 Nefio 11:18–12:48	239
2 diena Almos 5:37–62	145	2 diena 3 Nefio 13	242
3 diena Almos 6–7	147	3 diena 3 Nefio 14	245
4 diena Almos 8–10	150	4 diena 3 Nefio 15–16	246
16 dalis		26 dalis	
1 diena Almos 11	152	1 diena 3 Nefio 17	249
2 diena Almos 12	154	2 diena 3 Nefio 18	251
3 diena Almos 13	157	3 diena 3 Nefio 19	253
4 diena Almos 14–16	159	4 diena 3 Nefio 20–22	256
17 dalis		27 dalis	
1 diena Almos 17–18	162	1 diena 3 Nefio 23	258
2 diena Almos 19–20	164	2 diena 3 Nefio 24–26	259
3 diena Almos 21–22	166	3 diena 3 Nefio 27	262
4 diena Almos 23–24	168	4 diena 3 Nefio 28–30	264
18 dalis		28 dalis	
1 diena Almos 25–29	170	<i>4 Nefio knygos studiju įvadas</i>	267
2 diena Almos 30	173	1 diena 4 Nefio knyga	267
3 diena Almos 31	175	<i>Mormono knygos studiju įvadas</i>	270
4 diena Almos 32	177	2 diena Mormono 1–2	270
19 dalis		3 diena Mormono 3–6	272
1 diena Almos 33–35	180	4 diena Mormono 7:1–8:11	274
2 diena Almos 36	182	28 dalis	
3 diena Almos 37	186	1 diena Mormono 8:12–41	277
4 diena Almos 38	188	2 diena Mormono 9	279
20 dalis		<i>Etero knygos studiju įvadas</i>	282
1 diena Almos 39	191	3 diena Etero 1–2	282
2 diena Almos 40–41	193	4 diena Etero 3	285
3 diena Almos 42	196	30 dalis	
4 diena Almos 43–44	199	1 diena Etero 4–5	287
21 dalis		2 diena Etero 6	289
1 diena Almos 45–49	201	3 diena Etero 7–11	290
2 diena Almos 50–52; 54–55	203	4 diena Etero 12	293
3 diena Almos 53; 56–58	205	31 dalis	
4 diena Almos 59–63	208	1 diena Etero 13–15	295
22 dalis		<i>Moronio knygos studiju įvadas</i>	298
<i>Helamano knygos studiju įvadas</i>	210	2 diena Moronio 1–5	298
1 diena Helamano 1–2	210	3 diena Moronio 6	301
2 diena Helamano 3–4	212	4 diena Moronio 7:1–19	303
3 diena Helamano 5	213	32 dalis	
4 diena Helamano 6–9	215	1 diena Moronio 7:20–48	305
23 dalis		2 diena Moronio 8–9	307
1 diena Helamano 10	217	3 diena Moronio 10:1–7, 27–29	310
2 diena Helamano 11–12	220	4 diena Moronio 10:8–26, 30–34	313
3 diena Helamano 13–14	223		
4 diena Helamano 15–16	226		
24 dalis			
<i>3 Nefio knygos studiju įvadas</i>	229		
1 diena 3 Nefio 1	229		
2 diena 3 Nefio 2–5	231		
3 diena 3 Nefio 6–10	234		
4 diena 3 Nefio 11:1–17	236		

Studijų namuose seminarijos programos įvadas

Ši programa namuose studijuojantiems seminarijos mokiniams yra skirta padėti jums per Raštų studijavimą geriau suprasti Jėzaus Kristaus Evangeliją ir taikyti jos mokymus kasdieniame gyvenime. Šiais mokslo metais pirmiausia atliksite šio kurso Raštų – Mormono Knygos – skaitymo užduotis, o tada – individualias pamokas. Kartą per savaitę susitiksime su seminarijos mokytoju, kad pateiktumėte jam savo darbą ir dalyvaustumėte savaitinėje pamokoje.

Seminarija yra kasdienio religinio švietimo programa. Turėtumėte kasdien su malda studijuoti Raštus. Seminarijos užduotis jums reikės atlikti kiekvieną mokymosi dieną, nors ir ne kasdien lankysite seminarijos pamokas. Kurso metu reikia atlikti 32 dalių užduotis. VIII puslapyje pateiktas skaitymo grafikas parodys, kokį tekstą turėtumėte studijuoti atitinkamoje dalyje. Jūsų mokytojas padės jums suprasti, iki kada reikės atlikti kiekvieną dalį. Atlikdami kiekvieną šio vadovėlio pamoką, turėtumėte sugaišti apie 30 minučių, neskaitant kasdienio Raštų studijavimo.

Be savo asmeninio dienoraščio, turėtumėte turėti dar du Raštų studijavimo žurnalus (du sąsiuvinius), kuriuose rašysite

vadovėlio užduotis. Kiekvieną savaitę, susitikę su savo mokytoju, turėtumėte naudotis savo Raštų studijavimo žurnalu, kuriame būtų jūsų atliktos tos savaitės užduotys. Jūsų mokytojas perskaitys, įvertins atliktas užduotis ir kitą savaitę grąžins jums Raštų studijavimo žurnalą. Savo atsakymus taip pat galite rašyti ir ant atskirų segtuvo popieriaus lapų ir pateikti tą savaitę prirašytus lapus. Kai mokytojas grąžins lapus, galėsite juos vėl įsegti į tą segtuvą.

Kaip naudotis šiuo vadovėliu kasdienės seminarijos studijose

Šiuo vadovėliu gali naudotis kasdienės seminarijos programos mokytojai, kad pagerintų pamokas, ir studentai, kad atidirbtų praleistas pamokas. Tačiau jis neskirtas dalinti kiekvienam kasdienės seminarijos mokiniui. Jei mokiniui reikia atidirbti praleistą pamoką, kad ji būtų užskaityta, mokytojas gali paskirti jam ar jai namuose atlikti pamoką, susijusią su praleista pamoka.

Kaip naudotis vadovėliu namuose studijuojantiems mokiniams

Raštų įvaldymas

Kiekviena iš 25 Raštų įvaldymo ištraukų, esančių Mormono Knygoje, atskirai nagrinėjama toje pamokoje, kur ji pasirodo, kad galėtumėte geriau ją įsisavinti.

Raštų teksto įvadas

Įvadas supažindina su kiekvienos pamokos Raštų tekstu ir apibendrina jį.

Eilučių grupavimas ir turinio apibendrinimas

Eilutės grupuojamos pagal vietas, kur keičiasi aprašomas įvykis ar tema. Po kiekvienos eilučių grupės pateikiamas trumpas tų eilučių įvykių ar mokymų apibendrinimas.

Atsakymų rašymas vadovėlyje

Kartais būsite prašomi atsakymus parašyti vadovėlyje, tuščiose eilutėse ar lentelėse.

Dievas laimina paklusniusius ir ištikimuosius. Apmąstykite, kiek jūs esate paklusnūs laikydamiesi Dievo įsakymų. Kaip galėtumėte būti dar paklusnesni? Iki galo įvykdysite per Šventąją Dvasią gautus paraginimus.

 6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Aš išstudijavau 1 Nefio 2 skyrį ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

2 DALIS. 3 DIENA 1 Nefio 3–4

Įvadas

Viešpats įsakė Lehiui pasiūsti savo sūnus atgal į Jeruzalę, kad šie gautų iš Labano skaitvario plokšteles. Nors Lamanas ir Lemuelis nemanė, kad gali įvykdyti šį įsakymą, Nefis tikėjo, kad Viešpats paruošė kelią atlikti tai, ko Jis reikalauja. Nepaisydamas nuolatinių sunkumų Nefis ir toliau ištikimai darė tai, ko prašė Viešpats. Dėl to jį vedė Šventoji Dvasia, ir jis sekmingai gavo plokšteles. Šis Nefio patirtas įvykis parodo, kad per atkaklų paklusnumą įgyjame teisę į Viešpaties pagalbą sunkiose situacijose.

1 Nefio 3:1–9, 19–20

Lehio sūnūs grįžta į Jeruzalę

Ar gyvenime buvote patekę į sunkią situaciją, kada nežinojote, kaip tai išsispręst? Šiandienos pamoka gali padėti sustiprinti jūsų tikėjimą ir pasiryžimą likti ištikimais net sudėtingose situacijose. Pamokos pradžioje perskaitykite 1 Nefio 3:1–6 eilutes ir savo Raštų egzemplioriuje pažymėkite, kokį įsakymą Viešpats davė Lehiui, kad jo sūnūs įvykdytų? Be to, atkreipkite dėmesį į tai, kaip Lamanas ir Lemuelio reakcija į Viešpaties įsakymą skyrėsi nuo Nefio reakcijos.

Kad suprastume, jog tai, ką Viešpats įsakė, buvo sunku atlikti, yra pravartu žinoti, kad tarp Jeruzalės ir Raunosios jūros (Akabos įlankos) yra maždaug 290 kilometrų tyrlykų, tvoskiančių karščiu, skurdžių ir pilnų plėšikų. Lehis ir jo šeima iš tos vietos keliavo dar 3 dienas (žr. 1 Nefio 2:5–6), ir tada Viešpats pasakė, kad jo sūnūs turi eiti atgal į Jeruzalę. Perskaitykite 1 Nefio

3:7–8 eilutes ir suraskite, kaip Nefis paaikšino savo pasiryžimą paklusti Viešpaties įsakymui.

Nefis paliudijo apie principą, kad **jei darysime tai, ką įsako Viešpats, Jis paruoš mums kelią tai įvykdyti.** Toliau studijuodami 1 Nefio 3 skyrį, apmąstykite, kaip Nefio drąsos ir pasiryžimo pavyzdys gali įkvėpti jus būti labiau paklusnius ir parodyti didesnę tikėjimą Viešpačiu. Atkreipkite ypatingą dėmesį į tai, kaip Nefis reaguodavo į sunkumus. Nefis pasirinko nemurmėti (žr. 1 Nefio 3:6), nors ir susidūrė su negandomis, kartu su broliais mėginamas gauti skaitvario plokšteles.

Skaitvario plokštelėse buvo „žydų metraštis“ (1 Nefio 3:3), kuris buvo jų Raštai. Jose buvo kai kurie raštai ir informacija, kurie dabar yra Senajame Testamente ir kituose pranašų raštuose. Perskaitykite 1 Nefio 3:19–20 eilutes ir pabraukite tai, kas tokio buvo skaitvario plokštelėse, kas padarė jas tokias svarbias Lehio šeimai ir palikuonims.

Raštų įvaldymas – 1 Nefio 3:7

Perskaitykite 1 Nefio 3:7 eilutę tris kartus (galite kaitaliooti skaitymo būdą: skaityti tai garsiai, tai tyliai). Užverskite Raštus ir pamėginkite, nežiūrėdami į tą eilutę, atsakyti į toliau pateiktus klausimus:

- Kam Nefis kalbėjo? _____
- Ką Nefis įsipareigojo padaryti? _____
- Ką Nefis žinojo, kad Viešpats padarys? _____

Atsiverskite Raštus ir peržvelkite 1 Nefio 3:7 eilutę ir savo atsakymus.

Pranašas Džozefas Smitas sakė: „Padariau tai savo taisykle: *Kai Viešpats įsako, daryk tai!*“ (iš *History of the Church*, 2:170). Galite šį teiginį užrašyti savo Raštų egzemplioriuje šalia 1 Nefio 3:7.

1 Nefio 3:10–31

Labanas pagrobia Lehio turtą ir mėgina nužudyti Nefį ir jo brolius

Dievas mus laimina skirtingais būdais, jei laikomės Jo įsakymų. Tai, ką Nefis patyrė, siekdamas gauti skaitvario plokšteles, sutvirtina jo liudijimą, kad Dievas tikrai paruošia kelią Savo vaikams įvykdyti įsakymus, kuriuos Jis davė jiems (žr. 1 Nefio 3:7). Pasinaudodami žemiau pateikta lentele išstudijuokite pirmus du Lehio sūnų mėginimus gauti skaitvario plokšteles. Atsakymus į klausimus užrašykite kiekvienam mėginimui skirtame stulpelyje arba šią užduotį galite atlikti savo Raštų studijavimo žurnale.

Kaip Viešpats padėjo Izmaeliui ir jo šeimai priimti kvietimą prisijungti prie Lehio šeimos tyruose?

1. Paprašykite savo tėvus, Bažnyčios vadovą ar mokytoją pasiūlyti tris būdus, kaip jauni žmonės šiais laikais gali pasiruošti santuokai ir vaikų auginimui „Viešpačiui“. Jų patarimus užrašykite savo Raštų studijavimo žurnale.

1 Nefio 7:6–15

Nefis mėgina įtikinti savo brolius toliau keliauti į tyrus

Raštų istorijų įsivaizdavimas

Raštų studijavimas gali tapti prasmingesnis, jei mintyse įsivaizduosite aprašytus įvykius. Įsivaizduokite, kaip jaustumėtės arba ką darytumėte, jeigu patys dalyvaustumėte Raštuose aprašytuose įvykiuose. Be to, tai gali padėti jums suvokti, kaip Raštų pasakojimai gali būti panašūs į jūsų gyvenimo situacijas, ir paruošti jus savo gyvenime pritaikyti Raštuose pateiktas tiesas.

savo broliams, mėgindamas įkalbėti juos negrįžti į Jeruzalę. Kokias tris tiesas, anot Nefio, užmiršo jo broliai?

Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą:

2. Kaip šių trijų tiesų priminimas padėjo Lamanui ir Lemueliui išlikti ištikimiems Viešpačiui?
3. Užrašykite 4–5 iš Viešpaties gautas palaimas. Kaip prisiminimas apie tai, ką Viešpats padarė dėl jūsų, gali padėti jums ištikimai pasirinkti sekti Jų?

Perskaitykite 1 Nefio 7:13–15 eilutes ir išsiaiškinkite, kas, anot Nefio, būtų atsitikę Lamanui, Lemueliui ir maištaujantiems Izmaelio šeimos nariams, jeigu jie būtų grįžę į Jeruzalę.

4. Savo Raštų studijavimo žurnale parašykite pastraipą apie tai, kodėl būtina atminti, ką Viešpats yra padaręs dėl mūsų, ir vadovautis Jo nurodymais.

1 Nefio 7:16–22

Viešpats išvaduoja Nefį

Skaitydami 1 Nefio 7:16 eilutę toliau įsivaizduokite, kaip jaustumėtės, jeigu toje situacijoje būtumėte Nefio vietoje. Ką darytumėte?

Nefis meldėsi. Perskaitykite jo maldą, esančią 1 Nefio 7:17–18 eilutėse, ir išsiaiškinkite, ko prašė Nefis meldamasis.

Atkreipkite dėmesį į tai, kad Nefis prašėsi išvaduojamas „pagal [savo] tikėjimą“. Viena iš pamokų, kurias gauname skaitydami šias eilutes, yra ta, kad **Dievas į mūsų maldas atsako pagal mūsų tikėjimą**. Meldimasis su tikėjimu reiškia meldimąsi pasitikint Viešpačiu ir visuomet apima pasiryžimą veikti.

Išstudijuokite šį vyresniojo Deivido A. Bednario iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį apie 2 Nefio 7:17 eilutėje pateiktą Nefio maldą ir apie tai, kokią galią, keičiant mūsų širdis, turi Apmokėjimas. Pabraukite visas frazes, kurios padeda jums suprasti, kaip svarbu, meldžiantis su tikėjimu, būti pasiryžusiems veikti.

„Ar žinote, ko aš greičiausiai būčiau prašęs melddamasis, jei mane būtų surišę mano broliai? Savo maldoje prašyčiau, kad kas nors bloga atsitiktų mano broliams, ir maldą baigčiau fraze „išvaduo­k mane iš mano brolių rankų“, arba, kitais žodžiais: „Prašau, ištrauk mane iš šios košės, ir kuo greičiau!“ Man ypač įdomu tai, jog melddamasis Nefis neprasė, kad pasikeistų jį veikiančios aplinkybės, ko turbūt būčiau prašęs aš. Jis verčiau maldavo stiprybės pakeisti savo aplinkybes. Ir norėčiau išsakyti nuomonę, kad taip jis meldėsi būtent todėl, kad žinojo, suprato ir buvo patyręs Gelbėtojo Apmokėjimo galią. [...]“

Broliai ir seserys, šio epizodo reikšmė kiekvienam iš mūsų yra labai tiesmuka. Kai aš ir jūs suprasime ir pradėsime naudoti šią Apmokėjimo galią savo asmeniniame gyvenime, mes meldsimės ir sieksime stiprybės keisti savo aplinkybes, užuot maldavę, kad būtų pakeistos mus veikiančios aplinkybės. Tapsime veikėjais, kurie „veikia“, užuot buvę objektais, kurie yra „veikiami“ (2 Nefio 2:14) (“In the Strength of the Lord” (Mormono Žodžių 1:14; Mozijo 9:17; Mozijo 10:10; Almos 20:4)“, iš *Brigham Young University 2001–2002 Speeches* [2002], 124).

Raštų studijavimo žurnalo užduotys

Raštų studijavimo žurnalo užduotis reikia persirašyti, atlikti ir kiekvieną savaitę pateikti savo mokytojui įvertinti. Jei kruopščiai apsvarstysite savo atsakymus, tai suteiks jums reikšmingų potyrių studijuojant Raštų tiesas ir taikant jas gyvenime.

Doktrinos ir principai

Pamokoje natūraliai išsklyntys Evangelijos principai ir doktrinos yra paryškinti, kad jums būtų lengviau juos pastebėti.

Studijavimo pastabos

Studijavimo pastabos – tai įžvalgos ir paaiškinimai, kurie gali padėti jums studijuoti Raštus ir suprasti juos.

Mormono Knygos skaitymo grafikas

Dalies numeris	Skyriai, kuriuos reikia perskaityti šią savaitę	Dienos, kuriomis skaitau Raštus						
1	Antraštinis puslapis Įvadas Trijų liudytojų liudijimas Aštuonių liudytojų liudijimas Pranašo Džozefo Smito liudijimas Trumpas paaiškinimas apie Mormono Knygą	S	P	A	T	K	P	Š
2	1 Nefio 1 2 3 4 5 6 9	S	P	A	T	K	P	Š
3	1 Nefio 7 8 10 11 12 13 14	S	P	A	T	K	P	Š
4	1 Nefio 15 16 17 18 19	S	P	A	T	K	P	Š
5	1 Nefio 20 21 22 2 Nefio 1 2 3	S	P	A	T	K	P	Š
6	2 Nefio 4 5 6 7 8 9 10	S	P	A	T	K	P	Š
7	2 Nefio 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25	S	P	A	T	K	P	Š
8	2 Nefio 26 27 28 29 30 31	S	P	A	T	K	P	Š
9	2 Nefio 32 33 Jokūbo 1 2 3 4	S	P	A	T	K	P	Š
10	Jokūbo 5 6 7 Enoso 1 Jaromo 1 Omnio 1	S	P	A	T	K	P	Š
11	Mormono žodžiai 1 Mozijo 1 2 3 4 5 6	S	P	A	T	K	P	Š
12	Mozijo 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17	S	P	A	T	K	P	Š
13	Mozijo 18 19 20 21 22 23 24 25	S	P	A	T	K	P	Š
14	Mozijo 26 27 28 29 Almos 1 2 3 4	S	P	A	T	K	P	Š
15	Almos 5 6 7 8 9 10	S	P	A	T	K	P	Š
16	Almos 11 12 13 14 15 16	S	P	A	T	K	P	Š
17	Almos 17 18 19 20 21 22 23 24	S	P	A	T	K	P	Š
18	Almos 25 26 27 28 29 30 31 32	S	P	A	T	K	P	Š
19	Almos 33 34 35 36 37 38	S	P	A	T	K	P	Š
20	Almos 39 40 41 42 43 44	S	P	A	T	K	P	Š
21	Almos 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63	S	P	A	T	K	P	Š
22	Helamano 1 2 3 4 5 6 7 8 9	S	P	A	T	K	P	Š
23	Helamano 10 11 12 13 14 15 16	S	P	A	T	K	P	Š
24	3 Nefio 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11:1–17	S	P	A	T	K	P	Š
25	3 Nefio 11:18–41 12 13 14 15 16	S	P	A	T	K	P	Š
26	3 Nefio 17 18 19 20 21 22	S	P	A	T	K	P	Š
27	3 Nefio 23 24 25 26 27 28 29 30	S	P	A	T	K	P	Š
28	4 Nefio 1 Mormono 1 2 3 4 5 6 7 8:1–11	S	P	A	T	K	P	Š
29	Mormono 8:12–41 9 Etero 1 2 3	S	P	A	T	K	P	Š
30	Etero 4 5 6 7 8 9 10 11 12	S	P	A	T	K	P	Š
31	Etero 13 14 15 Moronio 1 2 3 4 5 6 7:1–19	S	P	A	T	K	P	Š
32	Moronio 7:20–48 8 9 10	S	P	A	T	K	P	Š

Sveikiname pradėjus studijuoti Mormono Knygą

Kas yra Mormono Knyga?

Mormono Knyga yra dar vienas Jėzaus Kristaus testamentas. Joje yra senovės pranašų raštai, pasakojantys apie Dievo reikalus su viena Izraelio namų šaka Amerikos žemyne. Pastarųjų dienų šventieji Mormono Knygą, kaip ir Bibliją, Doktriną ir Sandoras bei Brangųjų Perlą, laiko šventaisiais Raštais. Mormono Knyga yra didžiųjų senovės Amerikos civilizacijų metraštis.

Po to, kai 1830 m. buvo pirmą kartą išleista anglų kalba, Mormono Knyga buvo išversta į daugelį kalbų, ir iš viso yra išspausdinta daugiau nei 150 milijonų jos egzempliorių. Pranašai ją vadino Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios „sąvaros akmeniu“.

Kodėl man yra svarbu studijuoti Mormono Knygą?

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas mokė, kad nuoširdžiai studijuodami Mormono Knygą patirsite artėjimo prie Dievo palaimą:

„Argi jūsų širdies gilumoje nėra noro priartėti prie Dievo, savo kasdieniu elgesiu būti panašesniai j Jį, nuolat jausti Jo artumą? Jei taip, tai Mormono Knyga padės jums tai pasiekti labiau nei bet kuri kita knyga.

Kalbu ne apie tai, kad Mormono Knyga moko mus tiesos, nors ji tikrai moko. Kalbu ne apie tai, kad Mormono Knyga liudija apie Kristų, nors ji tikrai liudija. Čia yra kai kas daugiau. Mormono Knygoje yra galia, kuri ims plūsti į jūsų gyvenimą vos tik pradėsite šią knygą rimtai studijuoti. Rasite didesnę galią atsispirti pagundai. Rasite galią išvengti apgaulės. Rasite galią išlikti ankštame ir siaurame kelyje. Raštai vadinami „gyvenimo žodžiais“ (žr. DS 84:85), o apie Mormono Knygą tai pasakytina labiau nei apie bet ką kita. Kuo labiau alksite ir trokšite tų žodžių, tuo apstesnis bus jūsų gyvenimas“ („The Book of Mormon—Keystone of Our Religion,“ *Ensign*, Nov. 1986, 7).

Mormono Knyga buvo parašyta mums ir mūsų laikams. Senovės pranašas Moronas, kurio vardu pavadinta knyga, ir jo sūnus Moronis ant auksinių plokštelių sudarė šimtmečius rašytų metraščių santrauką, iš kurios pranašas Džozefas Smitas išvertė Mormono Knygą. Dievas, kuris žino pabaigą nuo

pradžios, įkvėpė savo pranašą į santrauką įtraukti tai, ko mums reikės mūsų laikais. Moronis, paskutinis Mormono Knygoje rašęs pranašas, regėjo mūsų laikus: „Štai aš kalbus jums, tarsi būtumėte čia, nors jūsų dar nėra. Bet štai Jėzus Kristus parodė man jus, ir aš žinau jūsų darbus“ (Mormono 8:35).

Prezidentas Bensonas taip pat mokė, kad Mormono Knygos studijavimas padės jums atskirti gėrį nuo blogio:

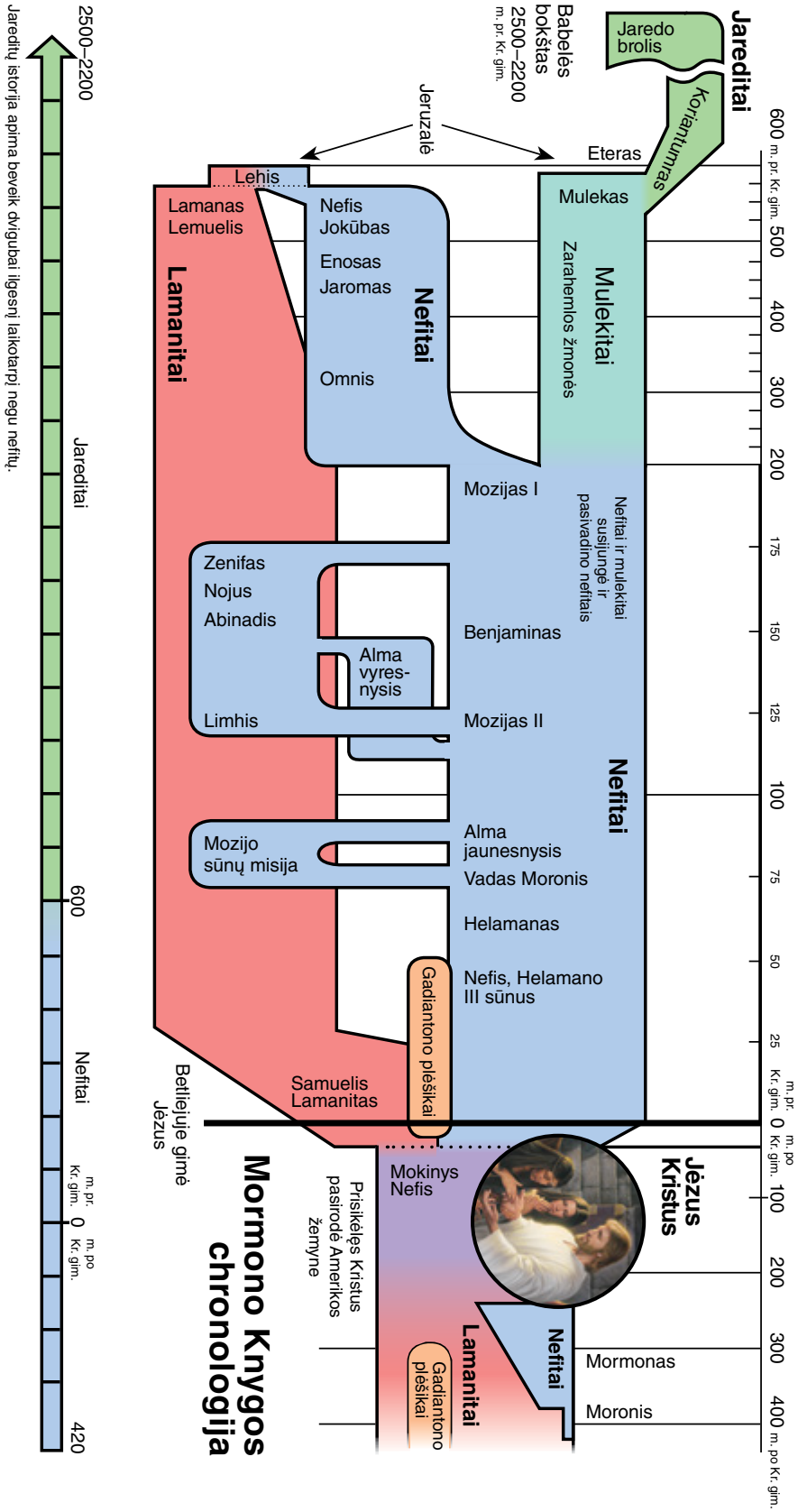
„Mormono Knyga veda žmones pas Kristų dviem pagrindiniais būdais: Pirmą, ji suprantamai pasakoja apie Kristų ir Jo Evangeliją. Ji liudija apie Jo dieviškumą, kad mums reikia išpirkėjo ir kad turime sudėti viltis į Jį. Ji liudija apie nuopuolį, Apmokėjimą ir pirmuosius Evangelijos principus; apie tai, kad mums reikia turėti sudužusią širdį, atgailaujančią dvasią ir atgimti dvasiškai. Ji moko, kad turime iki galo išverti teisume ir gyventi šventajam derantį dorą gyvenimą.

Antra, Mormono Knyga paviešina Kristaus priešus. Ji nugali neteisingas doktrinas ir nuramdo ginčus. (Žr. 2 Nef 3:12.) Ji sustiprina nuolankius Kristaus pasekėjus prieš piktus velnio kėslus, planus ir doktrinas mūsų dienomis. Mormono Knygoje aprašyti atsimetėliai yra panašūs į tuos, kuriuos matome mūsų laikais. Beribj žinojimą turintis Dievas Mormono Knygą sudarė taip, kad galėtume pastebėti klaidą ir žinotume, kaip įveikti klaidingas mūsų laikų švietimo, politines, religines ir filosofines idėjas“ („The Book of Mormon Is the Word of God,“ *Ensign*, May 1975, 64).

Apie Mormono Knygą

Mormono Knyga sudaryta iš 15 mažesnių knygų. Aštuonios iš tų knygų prasideda antraštėmis, kurios buvo parašytos auksinėse originalo plokštelėse, kurias išvertė pranašas Džozefas Smitas: 1 Nefio, 2 Nefio, Jokūbo, Almos, Helamano, 3 Nefio, 4 Nefio ir Etero. Kai kurių Mormono Knygos skyrių antraštės taip pat buvo auksinėse originalo plokštelėse (išskyrus sakinius apie įterptus skyrius): Mozijo 9, Mozijo 23, Almos 5, Almos 7, Almos 9, Almos 17, Almos 21, Almos 36, Almos 38, Almos 39, Almos 45, Helamano 7, Helamano 13, 3 Nefio 11, ir Moronio 9.

Prieš kiekvieną Mormono Knygos skyrių yra trumpa skyriaus apžvalga, išspausdinta kursyvu. Šios skyrių apžvalgos parašytos ir pridėtos Pirmosios Prezidentūros nurodymu ir nėra dalis originalaus Mormono Knygos teksto, buvusio ant auksinių plokštelių.

Galimos Mormono Knygos vietovės (jų tarpusavio ryšys)*

Raštų studijavimas

Įvadas

Šios pamokos tikslas – padėti jums mokytis, kaip studijuoti Raštus ir kaip studijuojant pakviesti Šventąją Dvasią, kad Ji įkvėptų ir mokytų jus. Šioje pamokoje taip pat ugdysite įgūdžius, padėsiančius geriau suprasti Raštus ir juose pateiktus mokymus pritaikyti savo gyvenime. Studijuodami šią pamoką, ieškokite būdų, kaip į savo Evangelijos studijas pakviesti Šventąją Dvasią.

Mokykitės mokymusi ir tikėjimu

Įsivaizduokite, kad norite pagerinti savo fizinę būklę, tad paprašote draugo pasimankštinti už jus. Kiek jūsų draugo mankšta paveiktų jūsų fizinę būklę? Šį pavyzdį galima susieti su jūsų dvasiniu augimu: kaip niekas negali mankštintis už kitą žmogų, lygiai taip pat niekas negali už kitą mokytis Evangelijos. Kiekvienas iš mūsų patys esame atsakingi už savo dvasinį augimą ir Evangelijos mokymąsi.

Doktrinos ir Sandorų 88:118 eilutėje Viešpats apibūdino, kaip reikia mokytis Evangelijos. Perskaitykite ištrauką ir nustatykite, ką turite daryti, norėdami mokytis Evangelijos, ir užbaikite šį teiginį: „Siekite mokytumo, būtent _____ ir taip pat _____.“

Siekiant mokytis mokymusi ir tikėjimu, reikia asmeninių pastangų. Jūsų pastangos, pamaldžiai studijuojant Evangeliją, į mokymosi procesą pakvies Šventąją Dvasią. Šiais metais studijuodami Evangeliją galite dėti daugiau pastangų: melsti supratimo, atlikti seminarijoje duotus pavidimus, dalintis su kitais liudijimu ir gyvenimo pagal Evangeliją patirtimi ir tai, ko mokotės, pritaikyti savo gyvenime.

Vienas esminis dalykas, kurį galite padaryti, kad pakviestumėte Šventąją Dvasią dalyvauti jūsų dvasiniame mokymesi, – tai studijuoti Raštus kiekvieną dieną. Kasdienis individualus Raštų studijavimas padeda išgirsti jums kalbančio Viešpaties balsą (žr. DS 18:34–36). Vyresnysis Robertas D. Heilsas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo pažadėjo: „Kai norime, kad mums kalbėtų [Dievas], studijuojame Raštus; nes Jo žodžius išsako Jo pranašai. Tada Jis mus mokys, jei įsiklausysime į Šventosios Dvasios patarimus“ („Šventieji Raštai. Dievo galia mums išgelbėti“, 2006 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Skaitydami Raštus ir į savo studijas kviesdami Šventąją Dvasią, būsite palaiminti tuo, kad sparčiau dvasiškai augsite, priartėsite prie Dievo, savo gyvenime gausite

daugiau apreiškimų, jūsų stiprybė atsispirti pagundoms didės, o liudijimas apie Jėzaus Kristaus Evangeliją stiprės.

Raštų studijavimas

Prezidentas Merionas Dž. Romnis iš Pirmosios Prezidentūros nurodė vieną pagrindinių Raštų tikslų: „Raštai buvo užrašyti, kad mūsų labai išsaugotų principus“ („Records of Great Worth“, *Ensign*, Sept. 1980, p. 4). Studijuodami Raštus, mes mokomės Evangelijos doktrinų ir principų. Jei pritaikysime šiuos principus ir doktrinas savo gyvenime, jie mums padės rasti teisingą kelią.

Norint rasti Raštuose esančius neįkainojamus principus ir doktrinas, reikia pastangų ir praktikos. Vyresnysis Ričardas G. Skotas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo Raštų studijavimą palygino su brangakmenių kasimo darbu: „Raskite tiesos deimantus, kuriuos kartais tenka kruopščiai „iškasti“ iš [Šventraščio] puslapių“ („Four Fundamentals for Those Who Teach and Inspire Youth“, iš *Old Testament Symposium Speeches*, 1987 [1988], p. 1). Šį Raštų studijavimo, arba „kasimo“, procesą sudaro trys svarbios dalys: 1) turime suprasti istorines Raštų pasakojimų aplinkybes ir situaciją, 2) turime nustatyti pateikiamus principus bei doktrinas, ir 3) tas tiesas pritaikyti savo gyvenime.

 1. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus: Kuo deimantų ieškantis kalnakasys panašus į Raštuose Evangelijos principų beišskantį ir juos savo gyvenime taikantį žmogų?

Supraskite Raštų pasakojimų aplinkybes ir situaciją

Suprasdami Raštų ištraukos istorines aplinkybes ir situaciją, pasiruošiate suvokti toje ištraukoje esančią Evangelijos žinią. Prezidentas Tomas S. Monsonas patarė: „Susipažinkite su pamokomis, kurias pateikia Raštai. Sužinokite pasakojimo aplinkybes ir situaciją. [...] Studijuokite Raštus taip, lyg tie žmonės kalbėtų jums, nes tai yra tiesa“ („Būkite geriausi, kokie tik galite būti“, 2009 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Skaitant Raštus naudinga užduoti tokius klausimus: Kas užrašė šias eilutes? Kam jos adresuojamos? Kas vyksta šiame pasakojime? ir Kodėl autorius užrašė šias eilutes? Skyriaus antraštėse (kursyvu parašytose kiekvieno skyriaus pradžioje esančiose santraukose) apžvelgiami tame skyriuje aprašomi pagrindiniai įvykiai ir dažnai atsakoma į tuos klausimus.

Taip pat naudinga sunkių ar nežinomų žodžių reikšmę susirasti žodyne. Jei kokia nors Raštų frazė ar ištrauka yra neaiški, geriau ją suprasite išnagrinėję ten esančias išnašas.

Pasipraktikuokite, kaip naudotis šiais įrankiais: perskaitykite 3 Nefio 17:1–10 ir išsiaiškinkite atsakymus į šiuos klausimus: Kas čia kalba? Kam Jis kalba? Kas čia vyksta? Nepamirškite pažiūrėti į skyriaus antraštę, kur pateikiama trumpa aprašomų įvykių apžvalga.

 2. Naudodamiesi 3 Nefio 17:1 esančia išnaša, savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus: Ką Jėzus turėjo omenyje, sakydamas: „Man metas“?

 3. Savo Raštų studijavimo žurnale savais žodžiais užrašykite, kas įvyko Gelbėtojui ruošiantis palikti susirinkusią minią. Kodėl Jis pasiliko? Ką Jis padarė dėl žmonių?

Nustatykite doktrinas ir principus

Doktrinos ir principai yra amžinos, nesikeičiančios Evangelijos tiesos, kuriomis galime vadovautis savo gyvenime. Senovės pranašai šių tiesų mus moko per Raštuose aprašytus įvykius, istorijas ir pamokslus.

Išsiaiškinę istorines Raštų ištraukas aplinkybes ir situaciją, pasiruošiate suvokti toje ištraukoje pateikiamus principus ir doktrinas. Vyrėsnis Ričardas G. Skotas pateikė būdą, padedantį suprasti principus: „Principai tai koncentruota tiesa, paruošta pritaikymui įvairiausiose situacijose. Laikantis teisingo principo, sprendimas tampa aiškus net painiausiose ir sudėtingiausiose situacijose. Verta dėti daug pastangų mūsų surenkamas tiesas suformuluoti į paprastus principų teiginius“ („Acquiring Spiritual Knowledge,“ *Ensign*, Nov. 1993, p. 86).

Kai kuriuos Evangelijos principus nurodo tokios frazės, kaip „taip mes matome“ arba „todėl“. Vis dėlto daugelis principų nėra pateikti tiesiogiai. Juos iliustruoja Raštuose aprašomų žmonių gyvenimas. Šias doktrinas ir principus galime nustatyti užduodami sau klausimus, panašius į šiuos: Koks šio pasakojimo moralas, arba prasmė? Kodėl autorius įtraukė šį pasakojimą arba įvykį? Ką autorius norėjo, kad mes išmoktume? ir Kokių tiesų mokoma šioje Raštų ištraukoje?

 4. Pasipraktikuokite: nustatykite kai kuriuos 3 Nefio 17:1–10 eilutėse pateikiamus principus ir doktrinas ir savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite pratimo *a* arba *b* atsakymus. Nepamirškite perskaityti antraštę, kur pateikiama trumpa skyriaus apžvalga.

a) Kas kalba šiose eilutėse? Kam Jis kalba? Koks 3 Nefio 17:1–10 eilučių moralas, arba prasmė?

b) Ko 1, 5–6 ir 9–10 eilučių autorius norėjo, kad mes išmoktume iš ten pateikto pasakojimo? Kokių svarbių tiesų mokotės iš šių eilučių?

Iš šių eilučių galėjote nustatyti tokią evangelinę tiesą: **Viešpats atsako į mūsų nuoširdžius troškimus artėti prie Jo.**

Doktrinas ir principus pritaikykite gyvenime

Nustatę Evangelijos doktrinas ir principus, esate pasiruošę *veikti* ir ką nors *daryti*, kad pagal juos gyventumėte. Veikdami pagal tai, ko išmokote, jausite, kaip Šventoji Dvasia liudija, kad tas principas tikras (žr. Moronio 10:4–5). Kiekviena namuose, seminarijoje ir Bažnyčioje pateikiama pamoka, kiekviena Pareigos Dievui ir Asmeninio tobulėjimo programų veikla yra skirta padėti mums veikti pagal tai, ko esame mokomi.

Prezidentas Tomas S. Monsonas sakė: „Evangelijos mokymo tikslas... ne „kišti informaciją“ į [mokinių] galvas. [...] Tikslas yra įkvėpti žmogų mąstyti apie gyvenimą pagal *Evangelijos principus*, norėti pagal juos gyventi, o tada ką nors daryti, kad pagal juos gyventų“ (Iš Conference Report, Oct. 1970, p. 107).

Jums bus lengviau pritaikyti principus, kurių mokotės, jei užduosite sau tokius klausimus: Ką Viešpats nori, kad daryčiau su šiuo žinojimu? Kokius esu gavęs Dvasios patarimus, padedančius man tobulėti? Kiek šis principas gali pakeisti mano gyvenimą? Ką galiu pradėti daryti ar ką nustoti daryti dabar, kad gyvenčiau pagal šią tiesą? Kaip pagerėtų mano gyvenimas, jeigu daryčiau tai, ko mokoma šioje Raštų ištraukoje?

 5. Savo Raštų studijavimo žurnale trumpai aprašykite, kaip galite principą ar doktriną, kuriuos nustatėte 3 Nefio 17:1–10 eilutėse, pritaikyti gyvenime.

Raštų studijavimo įgūdžiai ir metodai

Žemiau pateikti studijavimo įgūdžiai ir metodai padės jums suprasti Raštų pasakojimų aplinkybes, nustatyti ten pateiktus principus bei doktrinas ir pritaikyti juos savo gyvenime. Apie šiuos metodus bus kalbama visame šiame vadovėlyje. Perskaitykite apie kiekvieną metodą ir pasirinkite vieną ar du, kuriais, kaip jums atrodo, turėtumėte dažniau naudotis studijuodami Raštus individualiai.

Priežastis ir pasekmė. Ieškote ryšių *jei... tai ir kadangi... todėl*. Pavyzdžiai: 2 Nefio 13:16–26; Almos 34:33.

Dalinės nuorodos. Sugrupuokite, susiekite ar apjunkite Raštų ištraukas – taip išsiaiškinsite prasmę ir atsiversite supratimui. Pavyzdžiui, palyginkite Mozijo 11:2–6, 14 ir Pakartoto Įstatymo 17:14–20. Be to, ieškodami dalinių nuorodų į kitas Raštų vietas, galite pasinaudoti išnašomis. Pavyzdžiui: 3 Nefio 12:28–29, 29 eilutės išnaša a

nurodo į Doktrinos ir Sandorų 42:23 eilutę.

Konkretni situacija. Nustatykite Raštuose aprašomo įvykio aplinkybes: *kas, ką, kada* ir *kur* tai vyko. Pavyzdžiui: Almos 31:1, 6–11; 32:1–6 eilutėse aprašoma situacija padeda suprasti Almos 32:21–43 eilutes.

Raktažodžiai. Žodžiai ir frazės „štai, todėl“ arba „ir taip matome“ kviečia stabtelėti ir ieškoti paaiškinimo apie tai, ką perskaitėte. Pavyzdžiai: Almos 30:60; Helamano 6:35–36; 3 Nefio 18:30–32.

Raštų eilučių žymėjimas. Savame Raštų egzemplioriuje pažymėkite, apibraukite ar pabraukite svarbius žodžius ir frazes, suteikiančius konkrečiai ištraukai tam tikrą reikšmę. Taip pat svarbias trumpas mintis, išpūdžius, pastabas ar principus užsirašykite paraštėse. Tai padės prisiminti, kodėl ta Raštų ištrauka jums atrodo svarbi.

Vardo pakeitimas. Skaitydami Raštus, ten esantį vardą pakeiskite savuoju. Pavyzdžiui, Perskaitykite 1 Nefio 3:7 eilutę Nefio vardą pakeisdami savuoju.

Apmąstymas. Apmąstyti reiškia ką nors giliai apgalvoti. Apmąstyti taip pat reiškia užduoti klausimus ir įvertinti tai, ką žinote, ir tai, ko išmokote. Apmąstymai dažnai atneša supratimą apie tai, kaip kokį nors principą pritaikyti savo gyvenime.

Pasikartojantys žodžiai. Pasikartojantys žodžiai ar frazės gali būti svarbūs, todėl skaitytojui reikėtų atkreipti į juos dėmesį. Jie yra užuominos į tai, ką autorius laikė svarbiais dalykais. Pavyzdžiai: žodis *baisi* 2 Nefio 9:10, 19, 26–27, 39, 46–47; žodis *atsiminti* Helamano 5:6–14.

Priešingybės Raštuose. Kartais Raštuose pasakojimus apie skirtingus žmones, idėjas ar įvykius pranašai patalpina vienus šalia kitų. Kontrastas tarp skirtingų dalykų padeda nustatyti ir suprasti pateikiamus svarbius Evangelijos principus. Ieškokite tokių priešingybių atskiroje eilutėje, ištraukose ar skyriuose. Pavyzdžiai: 2 Nefio 2:27; Almos 47–48.

Raštuose pateikti sąrašai. Rasdami Raštuose pateiktus sąrašus galite geriau suvokti tai, ko moko Viešpats ir Jo pranašai. Radus tokius sąrašus, vertėtų sunumeruoti visus pateiktus dalykus. Pavyzdžiui, nefitų daromų nedorybių sąrašą galima rasti Helamano 4:11–13.

Simbolika Raštuose. Tokie žodžiai kaip *kaip, lygiai taip* arba *prilyginti* padeda nustatyti simbolius. Mėginkite nustatyti, kas slypi už tų simbolių. Naudokitės išnašomis, žodynais ir Raštų rodykle, kurie gali padėti nustatyti simbolių reikšmę. Pavyzdžiui, palyginkite JokūboK 5:3, 75–77 su JokūboK 6:1–7.

Įsivaizdavimas. Įsivaizduokite tai, apie ką skaitote. Užduokite klausimus apie tą aprašomą įvykį ir

įsivaizduokite, kad patys jame dalyvaujate. Pavyzdžiui, pamėginkite įsivaizduoti tai, kas vyksta Enoso 1:1–8.

Žodžių apibrėžimai. Kai kurie Raštuose vartojami žodžiai mums yra neįprasti. Susidūrę su neįprastu ar nežinomu žodžiu, jo reikšmei nustatyti pasinaudokite Raštų rodykle, Raštų išnašomis ar paprastais žodynais.

 6. Iš dalies „Raštų studijavimo įgūdžiai ir metodai“ pasirinkite vieną metodą ir jį pritaikykite. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip to metodo taikymas padėjo jums individualiai studijuojant Raštus.

 7. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Aš išstudijavau pamoką „Raštų studijavimas“ ir užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

1 DALIS. 2 DIENA

Išgelbėjimo planas

Įvadas

Mūsų Dangiškasis Tėvas parūpino mums, Savo vaikams, planą, kuris skirtas mus visus vesti į amžinąją laimę ir išaukštinimą. Pagrindinis dalykas Jo plane yra Jėzaus Kristaus Apmokėjimas. Apmokėjimas įveikia nuopuolio padarinius ir suteikia mums galimybę atgailauti ir būti apvalytiems nuo savo nuodėmių, kad galėtume džiaugtis šiame gyvenime ir amžinybėje.

Šioje pamokoje jums bus pateikta trumpa Dangiškojo Tėvo sukurtas išgelbėjimo plano apžvalga. Ji gali padėti jums pamatyti, kaip Evangelijos tiesos, kurių mokysitės šiais metais, siejasi tarpusavyje ir su jūsų būvimo žemėje tikslais. Augant supratimui apie išgelbėjimo planą, stiprės ir jūsų tikėjimas Dievu ir Jo Sūnumi Jėzumi Kristumi kartu su gebėjimu atlikti savo dalį tame plane. Išgelbėjimo planas – tai „Jėzaus Kristaus Evangelijos pilnatvė, skirta įgyvendinti žmogaus nemirtingumą ir amžiną gyvenimą. Jis apima sukūrimą, nuopuolį ir Apmokėjimą kartu su visais Dievo duotais įstatymais, nuostatomis ir doktrinomis. Šis planas visiems žmonėms suteikia galimybę būti išaukštintiems ir amžinai gyventi su Dievu“ (Raštų rodyklė, „Planas, išpirkimo“, scriptures.lds.org).

Šis planas padeda mums suprasti mūsų paskirtį mirtingajame pasaulyje

Mūsų Dangiškojo Tėvo sukurtas išgelbėjimo planas at-sako į daugelį klausimų, apie kuriuos vienu ar kitu savo gyvenimo laikotarpiu susimąsto dauguma žmonių. Ar kada nors mąstėte apie tokius klausimus: Iš kur aš atėjau? Kodėl esu čia? Kur eisiu po šio gyvenimo?

Prieš gimdami šioje žemėje, mes gyvenome mūsų Dangiškojo Tėvo akivaizdoje kaip Jo dvasiniai vaikai. Tiesiogine prasme esame Jo vaikai, ir Jis mus myli. Jo sukurtas išgelbėjimo planas yra būdas visiems mums tapti tokiems, koks yra Jis, ir džiaugtis visomis Jo palaimomis. Mes supratome Jo planą ir priėmėme jį prieš ateidami į žemę.

Mormono Knyga vaidina pagrindinį vaidmenį mūsų išgelbėjimo plano supratime. Mormono Knygos pranašai, kalbėdami apie Dangiškojo Tėvo planą, vartojo daug įvairių pavadinimų.

1. Perskaitykite toliau pateiktas Raštų ištraukas ir nustatykite, kaip kiekvienoje iš tų eilučių vadinamas Dangiškojo Tėvo planas. Savo Raštų studijavimo žurnale tą pavadinimą užrašykite šalia nuorodos į Raštų ištrauką. Pirmasis pavadinimas jau nustatytas už jus.

2 Nefio 9:6 „Didžiojo Kūrėjo gailėstingasis planas“

2 Nefio 11:5 _____

Almos 12:25 _____

Almos 24:14 _____

Almos 42:8 _____

Almos 42:15 _____

Tokie žodžiai kaip *gailėstingasis, išvadavimas, išgelbėjimas, laimė* ir *išpirkimas* akcentuoja doktriną, jog **Dangiškojo Tėvo planas sukurtas tam, kad atneštų Jo vaikams amžiną išgelbėjimą ir laimę.**

2. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kaip žinojimas, kad Dangiškasis Tėvas turi planą, padėsiantį jums pasiekti laimę ir išaukštinimą, keičia jūsų gyvenimą?

Valios laisvės ir Adomo bei Ievos nuopuolio vaidmuo išgelbėjimo plane

Adomas ir Ieva buvo pirmieji į žemę atėję Dangiškojo Tėvo vaikai. Jis apgyvendino juos Edeno sode ir suteikė valios laisvę – „sugebėjimą ir privilegiją rinktis ir veikti savo nuožiūra“ (Raštų rodyklė, „Valios laisvė“, scriptures.lds.org). Jis įsakė jiems nevalgyti gėrio ir blogio pažinimo medžio vaisiaus. Paklusnumas šiam įsakymui reikė, kad jie galėtų likti sode, bet negalėtų tobulėti nepatirdami pasipriešinimo mirtingajame gyvenime. Jie negalėtų pažinti džiaugsmo, kadangi negalėtų patirti sielvarto ir skausmo.

Perskaitykite 2 Nefio 2:17–20 ir nustatykite, kas atsitiko Adomui ir Ievai, jiems pasirinkus nepaklusti Dievo įsakymui. Paliktoje vietoje aprašykite, ką Adomas ir Ieva pasirinko padaryti, ir du iš padarinių, kurie juos ištiko dėl to pasirinkimo, kurį paprastai vadiname nuopuoliu:

Perskaitykite 2 Nefio 2:22–26 ir nustatykite kitus Adomo ir Ievos pasirinkimo padarinius. Savo Raštų egzemplioriuje pasižymėkite, kokių papildomų tiesų apie nuopuolio padarinius sužinojote.

Raštų studijavimo žurnalai

Studijuodami Raštus namuose turėsite progą atsakyti į klausimus ir pasidalyti su mokytoju savo įžvalgomis Raštų studijavimo žurnale. Užrašinėdami savo mintis ir įspūdžius, taip pat atsakinėdami į vadovėlio klausimus, galite pakviesti apreiškimą ir padėti sau suprasti konkrečias Raštų ištraukas. Į Raštų studijavimo namuose klasę pasiimkite savo Raštų studijavimo žurnalą, kad būtumėte pasiruošę aptarti tai, ko išmokote, ir parodyti mokytojui savo atliktą darbą.

 3. Savo Raštų studijavimo žurnale užbaikite šią pastraipą aprašydami, kaip Adomo ir levos nuopuolis paveikė jus asmeniškai. Įtraukite mintis apie pasirinkimo galimybę, valios laisvę, fizinius kūnus, mirtį, vaikus ir nuodėmę.

„Dėl Adomo ir levos prasižengimo aš taip pat esu nuopuolio būsenos ir ...“

Jėzaus Kristaus Apmokėjimo vaidmuo Išgelbėjimo plane

Nuodėmė ir mirtis skiria mus nuo mūsų Tėvo danguje akivaizdos. Be dieviškos pagalbos negalime grįžti Dievo akivaizdon. Turime suprasti Jėzaus Kristaus ir Jo Apmokėjimo vaidmenį išgelbėjimo plane, kad galėtume tikėti Jį ir sekti Dangiškojo Tėvo planu. Išstudijuokite Mozijo 3:17–19 ir raskite frazes, apibūdinančias, kaip Jėzaus Kristaus Apmokėjimas įveikia nuopuolio padarinius ir padeda mums rasti laimę ir grįžti pas mūsų Dangiškąjį

Tėvą. Apibendrinkite šias eilutes savais žodžiais: _____

Išmokstame principo, kad **Jėzus Kristus yra centrinė išgelbėjimo plano figūra, ir būtent Jo Apmokėjimas padaro taip, kad tas planas veiktų visiems Dievo vaikams.**

 4. Perskaitykite šias Raštų ištraukas: 2 Nefio 2:8; Mozijo 3:7–11; 16:4–8; Almos 34:9, 15–16; Mormono 9:13–14. Savo Raštų studijavimo žurnale parašykite pastraipą, paaiškinančią, ko šios ištraukos moko apie pagrindinį Jėzaus Kristaus Apmokėjimo vaidmenį Išgelbėjimo plane. Jei norite, jums reikšmingas frazes galite pasibraukti.

Mūsų atsakomybė Išgelbėjimo plane

Dangiškasis Tėvas parūpino Savo tobulą planą, kad įgyvendintų mūsų amžinąją laimę ir išaukštinimą su Juo ir mūsų mylimais žmonėmis. Jėzus Kristus įvykdė savo vaidmenį plane, nugalėdamas mirtį ir suteikdamas mums galimybę įveikti nuodėmes ir grįžti gyventi vėl su mūsų Tėvu danguje. Tačiau tai nepanaikina mūsų atsakomybės šiame plane.

 5. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite *Mano pareigos Išgelbėjimo plane* ir pateikite, ko šiose Raštų ištraukose mokoma apie mūsų asmeninę atsakomybę į savo gyvenimą kviestis Apmokėjimo galią ir pilnai išnaudoti išgelbėjimo plano palaimas:

- a) 2 Nefio 2:25–27
- b) Mozijo 3:12–13
- c) Almos 12:24–25, 32–34
- d) 3 Nefio 27:13–14, 20–22, 27

Šios Raštų ištraukos gali padėti mums suprasti, kad, **pasirinkdami gyventi pagal Jėzaus Kristaus Evangeliją ir laikytis Dievo plano, ruošiamės per Gelbėtojo Apmokėjimą įgyti amžinąjį gyvenimą.**

 6. Įsivaizduokite, kad jūsų paprašė pasakyti kalbą Bažnyčioje apie išgelbėjimo planą. Naudodamiesi tuo, ko išmokote iš Raštų ankstesnėje užduotyje, savo Raštų studijavimo žurnale parašykite, ką sakytumėte apie savo asmeninę atsakomybę Dangiškojo Tėvo plane.

Apmąstykite, kaip galėtumėte geriau vykdyti savo pareigas Dangiškojo Tėvo plane ir pakviesti Gelbėtojo galią į savo gyvenimą. Pagalvokite, ar nevertėtų pasidalyti mintimis su vienu iš savo tėvų, brolių, seserų ar su artimu draugu.

Išgelbėjimo planas pateikia atsakymus ir nurodymus

Išgelbėjimo plano supratimas gali vesti jus, priimant sprendimus ar ieškant atsakymų į klausimus, su kuriais susidūrėte jūs patys ar kiti žmonės.

 7. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną iš žemiau pateiktų klausimų ir papasakokite, kaip išgelbėjimo plano supratimas padeda teisingai rinktis ir rasti atsakymus:

- a) Kaip žinojimas, kad tiesiogine prasme esate Dievo sūnus ar dukra, veikia jūsų savo vertės pajautimą?
- b) Kaip atsakytumėte žmogui, kuris sako: „Tai mano gyvenimas, ką noriu, tą darau“?
- c) Kaip išgelbėjimo plano supratimas gali padėti žmogui atsikratyti nuomonės, kad gyvenimas skirtas vien smagiai leisti laiką ir tenkinti savo malonumų troškimus?

d) Kaip galite panaudoti savo žinias apie išgelbėjimo planą, kad padėtumėte žmogui, kuris patiria išmėginimus ir mano, kad taip yra todėl, kad Dievas jo ar jos nemylti?

Išgelbėjimo plano supratimas gali padėti jums paklusti Dievo įsakymams, kadangi paaiškina, *kodėl* turėtume jiems paklusti (žr. Almos 12:32).

 8. Perskaitykite 3 Nefio 2:25 ir savo Raštų studijavimo žurnale apibendrinkite išgelbėjimo plano tikslus atsakydami į šiuos klausimus: Kaip išgelbėjimo planas yra atnešęs džiaugsmo jums ir jūsų šeimai?

 9. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Aš išstudijavau pamoką „Išgelbėjimo planas“ ir užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

1 DALIS. 3 DIENA

Antraštinis puslapis, įvadas ir Liudytojų liudijimai

Įvadas

Įsivaizduokite, kad draugas jūsų paklausė, kam Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariams reikia Mormono Knygos, jei mes jau turime Bibliją. (Galbūt jau buvote susidūrę su tokia situacija!) Ką pasakytumėte tam draugui?

Mormono Knyga prasideda nuo antraštinio puslapio ir įvado, kuriuose aiškinami šios šventos knygos tikslai ir tai, kokį poveikį ji gali turėti jūsų liudijimui ir ryšiui su Dievu. Įžanginiuose Mormono Knygos puslapiuose taip pat užrašyti liudytojų, mačiusių aukso plokštes, iš kurių ta knyga buvo išversta, ir paskelbusių apie jos dievišką prigimtį, liudijimai.

Nagrindėdami šią pamoką, galvokite apie tai, kaip galite kuo daugiau gauti iš Mormono Knygos studijų šiais metais ir kaip Mormono Knyga gali padėti jums formuoti stipresnį liudijimą apie Gelbėtoją Jėzų Kristų ir Jo sugrąžintąją Evangeliją.

Antraštinis puslapis

Pranašas Džozefas Smitas paaiškino, kad šį Mormono Knygos antraštinį puslapį prie aukso plokštelių pridėjo senovės pranašas Moronis: „Mormono Knygos antraštinis puslapis yra pažodinis paskutiniosios plokštelės iš plokštelių knygos, kurioje yra šis išverstas metraštis, kairės pusės paimto teksto vertimas, [...] ir [...] šis minėtas antraštinis puslapis jokiais būdais nėra šiuolaikinis kūrinys, jo nesukūriau nei aš, nei joks kitas žmogus, kuris gyveno ar gyvena šioje kartoje“ (*Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas* [2007], p. 60).

Skaitydami pirmąją antraštinio puslapio pastraipą, ieškokite žodžių ir frazių, kuriomis Moronis paliudijo, kad prie Mormono Knygos išėjimo prisidėjo Viešpats.

 1. Savo Raštų studijavimo žurnale paaiškinkite, kodėl jums svarbu žinoti, kiek Viešpats prisidėjo prie Mormono Knygos rašymo ir vertimo.

Skaitydami antrą antraštinio puslapio pastraipą, ieškokite Moronio pateiktų trijų pagrindinių tikslų, dėl kurių Mormono Knyga buvo parašyta. (Galite pasižymėti juos savo Raštų egzemplioriuje.) „Izraelio namai“ reiškia Jokūbo palikuonis ir taip pat sandoras sudariusius Viešpaties Bažnyčios narius (žr. Raštų rodyklė, „Izraelis“). Be to, frazė „žydas ir kitatautis“ apima visus Dangiškojo Tėvo vaikus. Padarykite antroje pastraipoje pateiktą antraštinio puslapio žinią labiau asmenišką, vietoje „Izraelio namų likučio“ ir „žydo ir kitataučio“ perskaitydami savo vardą.

 2. Savo Raštų studijavimo žurnale paaiškinkite, kaip Mormono Knygos tikslų žinojimas jums padeda suprasti jos svarbą.

Štai ką apie Mormono Knygos „pagrindinę misiją“, arba tikslą, pasakė Prezidentas Ezra Taftas Bensonas:

„Pagrindinė Mormono Knygos misija, kaip užrašyta jos antraštiniame puslapyje, yra „[žydą] ir [kitatautį] įtikinti, kad Jėzus yra Kristus, amžinasis Dievas, apreiškiantis save visoms tautoms“.

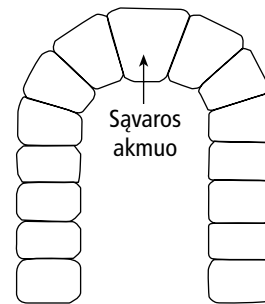
Nuoširdus tiesos ieškotojas gali įgyti liudijimą, kad Jėzus yra Kristus, pamaldžiai apmąstydamas įkvėptus Mormono Knygos žodžius.

Daugiau kaip pusėje visų Mormono Knygos eilučių kalbama apie mūsų Viešpatį. Procentiškai viena ar kita Kristaus vardo forma Mormono Knygoje minima netgi dažniau negu Naujajame Testamente“ („Come unto Christ,“ *Ensign*, Nov. 1987, p. 83).

Kaip skelbiama jos antraštiniame puslapyje, **Mormono Knyga yra liudijimas, kad Jėzus yra Kristus.** Šiais metais studijuodami Mormono Knygą, dėmesį sutelkite į tai, ko mokotės apie Jėzų Kristų, ir maldoje prašykite Dangiškąjį Tėvą Šventosios Dvasios galia patvirtinti tai, ko mokotės.

Mormono Knygos įvadas

Ar kada nors stebėjotės, kaip tilto ar pastato arka gali laikytis ir negriūti, niekuo nepalaikoma iš apačios? Kai statoma arka, dvi jos statomos pusės laiko atramos. Tarpas arkos viršuje kruopščiai išmatuojamas, ir „sąvaros akmeniu“ vadinamas akmuo nutašomas taip, kad tiksliai tiktų į tą vietą. Padėjus sąvaros akmenį į vietą, arka gali stovėti be išorinių atramų. Įsivaizduokite, kas atsitiktų arkai, jei jos sąvaros akmuo būtų išimtas?

Atsiverskite Mormono Knygos įvadą ir perskaitykite šeštą pastraipą, prasidedančią žodžiais „Apie šį metrašį ...“. Skaitydami šią pastraipą, ieškokite trijų reikšmingų principų, kurių apie Mormono Knygą mokė Pranašas Džozefas Smitas.

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas paaiškino daugiau, kaip Mormono Knyga veikia kaip mūsų religijos sąvaros akmuo. Skaitydami šią citatą, pabrėžkite tuos

teiginius ar frazes, kurie galėtų padėti jums kam nors apibūdinti, kokį svarbų vaidmenį Mormono Knyga užima mūsų religijoje.

„Mormono Knyga yra mūsų religijos sąvaros akmuo trimis prasmėmis. Ji yra mūsų liudijimo apie Kristų sąvaros akmuo. Ji yra mūsų doktrinos sąvaros akmuo. Ji yra liudijimo sąvaros akmuo.

Mormono Knyga yra sąvaros akmuo mūsų liudijimo apie Jėzų Kristų, kuris pats yra viso, ką mes darome, kertinis akmuo. Ji galingai ir aiškiai liudija apie Jo tikrumą. [...]

Pats Viešpats pareiškė, kad Mormono Knygoje yra „Jėzaus Kristaus Evangelijos pilnatvė“ (DS 20:9). Tai nereiškia, kad joje yra visi mokymai, visos bet kada apreiškotos doktrinos. Greičiau tai reiškia, kad Mormono Knygoje rasime pilnatvę tų doktrinų, kurios būtinos mūsų išgelbėjimui. Ir jų mokoma aiškiai ir paprastai tam, kad netgi vaikai galėtų mokytis išgelbėjimo ir išaukštinimo kelių. [...]

Galų gale Mormono Knyga yra liudijimo sąvaros akmuo. Kaip arka suyra, išėmus sąvaros akmenį, lygiai taip viskas, kas susiję su Bažnyčia, stovi ar griūva, priklausomai nuo Mormono Knygos tikrumo. Bažnyčios priešai tai aiškiai supranta. Štai kodėl jie taip stengiasi ir mėgina įrodyti Mormono Knygos klaidingumą, nes, jei galima ją diskredituoti, su ja diskredituojamas ir Pranašas Džozefas Smitas, taip pat mūsų pareiškimai apie kunigystės raktus, apreiškimus ir atkurtąją Bažnyčią. Tačiau tokiu pat būdu, jei Mormono Knyga yra tikra, – o milijonai jau paliudijo, kad yra gavę Dvasios liudijimą, jog ji iš tiesų tikra, – tada žmogus turi priimti Sugražinimo tvirtinimus ir viską, kas su tuo susiję“ („The Book of Mormon Keystone of Our Religion,“ *Ensign*, Nov. 1986, p. 5–6).

 3. Perskaitykite aštuntą Mormono Knygos įvado pastraipą, prasidedančią žodžiais „Kviečiame visur visus žmones ...“, ir nustatyti, kaip galima sužinoti, kad Mormono Knyga yra tikra. Perskaitykite pastraipą, Raštų studijavimo žurnale užbaikite šį sakinį: *Kai skaitysite, apmąstysite ir melsimės, Šventoji Dvasia ...*

Kaip sąvaros akmuo palaiko kitus arkos akmenis, taip ir Mormono Knygos liudijimas stiprina mūsų liudijimą apie kitus svarbius Evangelijos principus. Perskaitykite devintą įvado pastraipą, prasidedančią žodžiais „Tie, kurie gauna šį dievišką liudijimą ...“, ir pabraukite tris papildomas tiesas, apie kurias gausite liudijimą, jei sekite aštuntoje pastraipoje pateiktu patarimu. **Jei skaitysite Mormono Knygą, apmąstysite ją ir melsimės klausdami dėl jos, Šventoji Dvasia paliudys, kad ji tikra, kad Jėzus yra Kristus, kad Džozefas Smitas buvo Dievo pranašas ir kad Pastarųjų Dienų**

Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra Viešpaties karalystė žemėje.

 4. Savo Raštų studijavimo žurnale paaiškinkite, kodėl Mormono Knyga vadinama mūsų religijos sąvaros akmeniu.

Trijų liudytojų liudijimas

Įsivaizduokite, kad esate teisėjas, mėginantis ginče nustatyti tiesą apie tai, kas įvyko tarp dviejų konflikto šalių. Kiek tam būtų vertinga turėti viską, kas įvyko, mačius liudininką? Kiek vertingiau būtų turėti daug tokių liudininkų?

Oliveris Kauderis

Martinus Harisas

Deividas Vitmeris

Keletui liudininkų Viešpats parodė aukso plokšteles, iš kurių Džozefas Smitas išvertė Mormono Knygą. Perskaitykite „Trijų liudytojų liudijimą“ ir pažymėkite tris ar keturias frazes, kuriomis jie paliudijo apie plokšteles ir Mormono Knygos išėjimą. Tada perskaitykite „Aštuonių liudytojų liudijimą“. Atkreipkite dėmesį į šių dviejų grupių patyrimų skirtumus, parodytus čia pateiktoje lentelėje:

Trys liudytojai	Aštuoni liudytojai
1. Angelas parodė jiems plokšteles, Urimus ir Tumis, antkrūtinį, Liahoną ir Labano kardą.	1. Džozefas Smitas jiems parodė plokšteles.
2. Dievo balsas paskelbė apie metraščio dieviškumą.	2. Jie laikė aukso plokšteles savo rankose.

 5. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus: Kodėl svarbu, kad, be Džozefo Smito, yra kitų liudininkų, mačiusių aukso plokšteles?

 6. Raštų studijavimo žurnale užrašykite savo liudijimą apie Mormono Knygą, Džozefą Smitą ir sugražintąją Jėzaus Kristaus Evangeliją. Jei jaučiatės, kad dar neturite liudijimo, užrašykite, ką darysite, kad šiais metais įgytumėte liudijimą apie Mormono Knygą. Norėdami sustiprinti savo liudijimą, išsakykite jausmus apie tai, ką užrašėte, vienam iš savo tėvų, kitam šeimos nariui ar draugui.

7. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Aš išstudijavau pamoką „Ižanginė medžiaga Mormono Knygoje“ ir užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

1 DALIS. 4 DIENA

Mormono Knygos apžvalga

Įvadas

Pranašas Džozefas Smitas aprašė Mormono Knygos išėjimą lydėjusius įvykius. Studijuojant jo pasakojimą, jūsų liudijimas apie jo pranašišką pašaukimą ir apie dievišką Mormono Knygos vaidmenį Jėzaus Kristaus

Liudijimo ugdymas

Prezidentas Boidas K. Pakeris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė, kaip galime ugdyti liudijimą dalindamiesi juo su kitais:

„Liudijimas *įgyjamas* jį *išsakant!* [...]“

Gauti liudijimą iš to, ką perskaitėte ar ką kitas žmogus pasakė, yra viena; ir tai yra būtina pradžia. Visai kas kita, kada Dvasia jums jūsų krūtinėje patvirtina, jog tai, apie ką *jūs* liudijote, yra tikra“ („The Candle of the Lord,“ *Ensign*, Jan. 1983, p. 54–55).

Evangelijos pilnatvės Sugrąžinime gali sustiprėti. Taip pat ši pamoka padės jums geriau pažinti tai, kaip Mormono Knyga senovėje buvo parašyta. Pranašai Mormonas ir Moronis liudijo apie tai, kad Viešpats vedė juos rašant ir renkant daugelio kitų pranašų raštus į aukso plokšteles. Studijuodami ieškokite įrodymų, kad Viešpaties ranka prisidėjo prie Mormono Knygos išėjimo, ir stenkitės suprasti, kokį vaidmenį Mormono Knyga gali atlikti jūsų gyvenime vedant jus teisingu keliu.

„Pranašo Džozefo Smito liudijimas“

Kaip galėtumėte atsakyti į klausimą: Kaip Bažnyčia gavo Mormono Knygą?

Mormono Knygos pradžioje esančioje įvadinėje medžiagoje pateikiamas dokumentas „Pranašo Džozefo Smito liudijimas“, kuriame yra iš Brangiojo Perlo paimtos knygos „Džozefas Smitas–Istorija“ ištraukos. Joje paties Pranašo žodžiais aprašomas Mormono Knygos

išėjimas. Raginame jus savo kasdienių Raštų studijų metu perskaityti visą jo pasakojimą knygoje „Džozefas Smitas–Istorija“.

Kadangi dokumente „Pranašo Džozefo Smito liudijimas“ nėra eilučių numerių, kad galėtumėte lengviau rasti reikalingas perskaityti ištraukas, šioje pamokoje visos nuorodos bus į knygą „Džozefas Smitas–Istorija“. Studijuodami Pranašo Džozefo liudijimą, ieškokite įrodymų, kad **Mormono Knyga išėjo Dievo galios dėka.**

Perskaitykite Džozefas Smitas—Istorija 1:29–35, 42–43 ir pabraukite tas Moronio apsilankymo pas Džozefą Smitą detales, kurias norėtumėte paminėti kam nors aiškindami šiuos įvykius. Ką, pagal Džozefas Smitas—Istorija 1:34, Moronis pasakė apie tai, kas yra aukso plokštelėse?

1. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus: Ką iš Džozefas Smitas—Istorija 1:29–35, 42–43 eilučių norėtumėte pabrėžti, jei kam nors pasakotumėte tą istoriją? Kodėl tai jums svarbu?

2. Perskaitykite Džozefas Smitas—Istorija 1:51–54 eilutes ir Raštų studijavimo žurnale užrašykite savo mintis kaip atsakymus į šiuos klausimus: Ko Džozefas Smitas mokėsi per tuos kasmetinius susitikimus su angelu Moroniu? Kodėl, jūsų manymu, buvo svarbu, kad, prieš gaudamas plokšteles ir pradėdamas jas versti, Džozefas tuos ketverius metus būtų mokomas?

Praėjus pasiruošimo ir mokymosi laikui, 1827 metais Džozefas Smitas gavo plokšteles ir atsakomybę išversti jas Dievo dovanos ir galios dėka. Perskaitykite Džozefas Smitas—Istorija 1:59–60 eilutes ir išsiaiškinkite, kokį su aukso plokštelėmis susijusį nurodymą gavo Džozefas.

„Trumpas paaiškinimas apie Mormono Knygą“

Kad suprastumėte, iš ko sudaryta Mormono Knyga, perskaitykite „Trumpą paaiškinimą apie Mormono Knygą“, esantį po „Pranašo Džozefo Smito liudijimo“. Palyginkite tai, ką perskaitėte, su šios pamokos pabaigoje esančia iliustracija, kurioje vaizduojama, kaip įvairūs plokštelių rinkiniai stoja į vietas ir sudaro Mormono Knygos metrašį.

Daugelis žmonių tarnavo metraštininkais per visą nefitų ir lamanitų istoriją, pradedant Lehiu ir baigiant daugiau nei po 1000 metų rašiusiu pranašu istoriku Mormonu ir jo sūnumi Moroniu. Viešpats nurodė Mormonui sutrumpinti šių senovės pranašų raštus ir tūkstantmetę jo liaudies istoriją. Jo santrauka buvo užrašyta ant Mormono plokštelių, dar žinomų kaip aukso plokštelės. Po Mormono mirties jo sūnus Moronis užbaigė metrašį, ir plokštelės buvo paslėptos iki tol, kol jas gavo Pranašas Džozefas Smitas.

Helamano 3:13–15 yra viena iš kelių ištraukų, kuriose Mormonas aprašė, kaip darė nefitų metraščių santrauką. Skaitydami atkreipkite dėmesį į tai, kad buvo parašyta daug daugiau negu Mormonas ir Moronis galėjo įtraukti į aukso plokšteles.

Perskaitykite Mormono žodžių 1:9 ir Mormono 8:34–35. Paryškinkite žodžius ar frazes, apibūdinančias, kaip Viešpats padėjo ir vadovavo Mormonui ir Moroniui sudarant Mormono Knygos metraščių.

 3. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus: Jei būtumėte Mormonas ar Moronis ir būtumėte atsakingas už pranašų raštų tomų sutrumpinimą į vieną metraščių, kaip apsispręstumėte, ką įtraukti į savo santrauką?

Iš šių eilučių galime matyti, kad **Mormono Knygos rašytojai matė mūsų dienas ir rašė tai, kas būtų naudingiausia mums.** Jei norite, galite tai užsirašyti savo Raštų egzemplioriuje prie Mormono 8:35 eilutės.

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas liudijo, kad Mormono Knyga „buvo parašyta mūsų dienoms“ ir paaiškino, kaip šitas žinojimas gali padėti mums, studijuojant Mormono Knygą:

„Patys nefitai niekada neturėjo šios knygos; neturėjo jos nė senovės lamanitai. Ji skirta mums. Mormonas

rašė beveik nefitų civilizacijos pabaigoje. Įkvėptas Dievo, viską matančio nuo pradžios, jis sutrumpino šimtmečių metraščius, parinkdamas tokius pasakojimus, kalbas ir įvykius, kurie būtų naudingiausi mums. [...]

Jeigu jie matė mūsų dienas ir parinko tuos dalykus, kurie būtų vertingiausi mums, argi tai nesako, kaip turėtume studijuoti Mormono Knygą? Turėtume savęs nuolat klausiti: „Kodėl Viešpats įkvėpė Mormoną (arba Moronį, arba Almą) įtraukti šitai į savo metraščių? Ką tokio, kas padėtų man gyventi šiais laikais ir šiame amžiuje, iš to galėčiau išmokti?“ („The Book of Mormon Keystone of Our Religion,“ *Ensign*, Nov. 1986, p. 6.)

Jei užduosite sau tokius klausimus, studijuodami Raštus, jums bus lengviau rasti tuos principus ir doktrinas, kurie, kaip Viešpats žino, suteiktų jums daugiausia pagalbos gyvenime.

O dabar pagalvokite apie savo gyvenimą. Apmąstykite jus jaudinančius klausimus ar sudėtingas situacijas, dėl kurių norėtumėte gauti kokių nors nurodymų iš Dievo. Aprašykite vieną ar dvi tokias situacijas savo dienoraštyje (bet *ne* Raštų studijavimo žurnale, kurį rodote savo mokytojiui). Kasdien studijuodami Mormono Knygą, ieškokite principų, kuriuose būtų su tomis situacijomis susijusių nurodymų ir patarimų.

Apie kasdienį Raštų studijavimą Prezidentas Gordonas B. Hinklis sakė: „Jums gali atrodyti, kad esate per daug užsiėmę. Kas dieną dešimt ar penkiolika minučių su Raštais, o ypač su Mormono Knyga, gali suteikti jums nuostabų suvokimą tų didžiųjų amžinųjų tiesių, kurios buvo išsaugotos Visagalio galia, kad laimingų Jo vaikus. Skaitydami [...] , jūs artinsitės prie To, kuris yra mūsų išgelbėjimo kūrėjas“ („Rise to the Stature of the Divine within You,“ *Ensign*, Nov. 1989, p. 97).

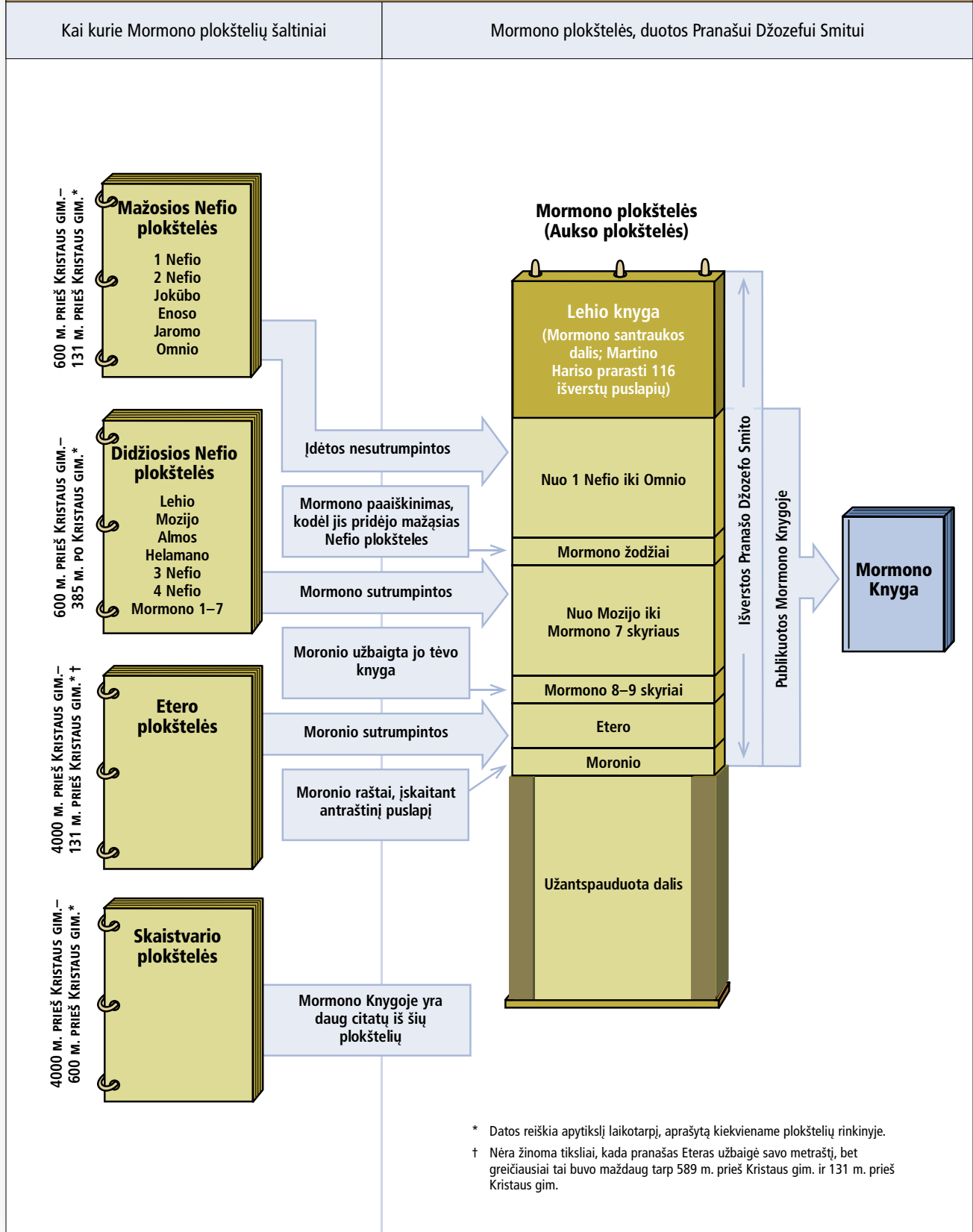
 4. Pagalvokite, kokius tikslus galėtumėte užsibrėžti, kurie padėtų jums gauti daugiausia naudos iš Mormono Knygos skaitymo šiais metais. Užrašykite savo tikslus Raštų studijavimo žurnale. Galite paskirti reguliarią laiką, kada įvertinsite savo pažangą.

 5. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Aš išstudijavau pamoką „Mormono Knygos apžvalga“ ir užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

Plokštelės ir jų ryšys su išleista Mormono Knyga

* Datos reiškia apytikslį laikotarpį, aprašytą kiekviename plokštelių rinkinyje.

† Nėra žinoma tiksliai, kada pranašas Eteras užbaigė savo metrašty, bet greičiausiai tai buvo maždaug tarp 589 m. prieš Kristaus gim. ir 131 m. prieš Kristaus gim.

1 Nefio

KNYGOS STUDIJŲ ĮVADAS

Kodėl verta studijuoti šią knygą?

Studijuodami 1 Nefio knygą atrasite, kad „Viešpaties švelnūs pasigailėjimai yra visiems tiems, kuriuos jis išsirinko dėl jų tikėjimo, kad padarytų galingus“ (1 Nefio 1:20). Pavyzdžiui, matysite, kaip Dievas padėjo Nefiui gauti skaistvario plokšteles, kad jo šeima galėtų turėti Raštus, kaip Dievas išgelbėjo Nefį nuo fizinių pavojų ir kaip Jis išgelbėjo Lehį ir jo žmones nuo bado tyruose ir nuo pražūties vandenyne, saugiai perkeldamas juos į pažadėtąją žemę.

Lehis ir jo žmonės, laikydamiesi Dievo įsakymų, patyrė Jo gailingumą ir pagalbą. Lehis ir Nefis siekė Dievo vadovavimo ir gavo jį per Raštus, sapnus, regėjimus ir Liahoną. Nefis matė ir užrašė regėjimą apie žemės istoriją, parodžiusį jam Dievo visažinę galią. Regėjimuose Nefis matė būsimą Jėzaus Kritaus krikštą, tarnystę ir nukryžiovimą.

Studijuodami šioje knygoje Nefio ir Lehio potyrius, galite išmokti, kaip savo gyvenime siekti dangaus palaimų ir jas gauti.

Kas parašė šią knygą?

Šią knygą parašė Lehio sūnus Nefis, pakludamas Viešpaties įsakymui rašyti savo liaudies metraščių. Manoma, kad Nefis gimė Jeruzalėje ar netoli jos. Jis gyveno pranašo Jeremijo tarnystės ir karaliaus Zedekijo valdymo metu.

Nefis siekė įgyti asmeninį liudijimą apie savo tėvo žodžius dėl Jeruzalės sunaikinimo ir jo šeimos išvykimo būtinybės. Nuolat siekdamas Viešpaties patarimo ir juo sekdamas Nefis tapo įrankiu Dievo rankose. Jis kartu su broliais paklusniai grįžo į Jeruzalę: pirmą kartą gauti skaistvario plokštelių, o antrą kartą – įtikinti Izmaelio šeimos prisidėti prie Lehio šeimos tyruose. Su Viešpaties pagalba Nefis pastatė laivą, kuriuo jo šeima ir kiti žmonės persikėlė per vandenyną į pažadėtąją žemę. Lehiui mirus, Nefis tapo savo žmonių vadovu.

Kada ir kur tai buvo parašyta?

Nefis šį aprašymą, vėliau tapusį 1 Nefio knyga, parašė maždaug 570 m. pr. Kr., t. y. praėjus 30 metų po to, kai su savo šeima paliko Jeruzalę (žr. 2 Nefio 5:28–31). Jis parašė tai būdamas Nefio žemėje.

2 DALIS. 1 DIENA

1 Nefio 1 skyrius

Įvadas

Mormono Knyga prasideda Nefio pasakojimu apie savo tėvą Lehį, kuris ištikimai vykdė savo pareigas kaip pranašas ir kaip kunigystę turintis šeimos vadovas. Lehio tarnystės suvokimas gali padėti jums geriau suprasti pranašų vaidmenį mūsų dienomis. Jis buvo vienas iš daugelio „pranašų, pranašaujančių [žydams], kad jiems reikia atgailauti“ (1 Nefio 1:4). Kadangi Lehis pakluso Dievui ir pranašavo apie Jeruzalės sunaikinimą, žmonės jį išjuokė ir siekė nužudyti. Nepaisydamos to, Lehis džiaugėsi Viešpaties gailingumu ir išlaisvinimo galia. Studijuodami 1 Nefio 1 skyrių, pagalvokite apie tai, kaip Dievo gailingumas ir asmeninis įsitraukimas matomas jūsų gyvenime.

1 Nefio 1:1–3

Nefis pradeda savo metraščių

Perskaitykite 1 Nefio 1:1 eilutę ir išsiaiškinkite raktinius žodžius ir frazes, atskleidžiančius, koks buvo Nefio gyvenimas.

1. Remdamiesi tuo, ką perskaitėte 1 eilutėje, savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite bent vieną dalyką, kuriuo jūsų gyvenimas, jūsų manymu, panašus į Nefio gyvenimą.

2. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus: Kaip, jūsų manymu, „matęs daug sušpaudimų“, Nefis vis dėlto galėjo „per visas savo dienas [patirti] didį Viešpaties palankumą“?

1 Nefio 1:4–20

Lehis mato regėjimą ir perspėja žmones dėl gresiančio Jeruzalės sunaikinimo

Prisiminkite atvejį, kada jūsų tėveliai ar Bažnyčios vadovai perspėjo jus dėl kokio nors pavojaus. Kodėl jie norėjo jus perspėti?

Mūsų Dangiškasis Tėvas mus myli ir nori apsaugoti nuo nuodėmių, nes

Raštų studijavimo palaimos

Kaip seminarijos mokiniai, šiais metais turite progą perskaityti Mormono Knygą. Raštų skaitymas stiprina jūsų ryšį su Viešpačiu. Prezidentas Spenseris V. Kimbolas mokė: „Supratau, kad, jei mano ryšys su Dievybe darosi pernelg pavidutiniškas, jei atrodo, kad manęs nebesiklauso jokia dieviška ausis ir man nebekalba joks dieviškas balsas, esu toli toli. O jei pasineriu į Raštus, tas atitolimas mažėja ir dvasingumas sugrįžta“ (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 67).

jos žaloja mus. Vienas iš būdų, kaip Dievas perspėja Savo vaikus, yra per pranašus perduodamos žinios. **Pranašai perspėja dėl nuodėmių ir moko, kad išgelbėjimas ateina per Jėzų Kristų.** Studijuodami 1 Nefio 1 skyrių, ieškokite šį principą pagrindžiančių įrodymų. Nefis pradeda savo metraščių, sakydamas mums, kad daugelis pranašų skelbė ir perspėjo žmones apie tai, kas įvyks, jeigu jie neatgailaus (žr. 1 Nefio 1:4). Perskaitykite 1 Nefio 1:5–7 eilutę ir pasižymėkite Raštuose tai, kaip Lehis meldėsi ir ko jis prašė. Viešpačiui išsakyta Lehiio malda rodo, kad jis tikėjo tuo, ką sakė pranašai.

Perskaitykite 1 Nefio 1:8–10 eilutes ir apibraukite žemiau užrašytų asmenų, kuriuos Lehis matė regėjime, vardus.

Dievas	angelai
Jėzus Kristus	dvylika kitų

Perskaitykite 1 Nefio 1:11–12 ir atkreipkite dėmesį į tai, kas atsitiko Lehiui skaitant jam duotą knygą. Per šį regėjimą Viešpats paruošė Lehį tarnystei tarp Jeruzalės gyventojų. Perskaitykite 1 Nefio 1:13 ir atkreipkite

dėmesį į tai, ko Lehis buvo mokomas apie Jeruzalę. Skaitydami tai, įsivaizduokite save Lehiio vietoje ir pagalvokite, kaip jaustumėtės, jei Viešpats pasakytų jums, kad visa tai įvyks jūsų namuose ir jūsų mieste.

Lehiui, perspėtam apie gresiantį žmonių ir miesto sunaikinimą, be abejo, buvo labai sunku. Perskaitykite 1 Nefio 1:14–15 eilutes ir išsiaiškinkite, kodėl vis dėlto Lehis džiūgavo net pamatęs, kad Jeruzalė bus sunaikinta.

 3. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite atsakymus į šiuos klausimus: Kokią įtaką 1 Nefio 1:5–15 eilutėse parašytas Lehiio regėjimas galėjo padaryti jo troškimui mokyti žmones ir kviesti juos atgailauti?

Perspėtas apie gresiantį Jeruzalės sunaikinimą, Lehis papasakojo Jeruzalės gyventojams, ką sužinojęs. Jis perspėjo juos, kad jie pražus, jeigu neatgailaus. Perskaitykite 1 Nefio 1:18–20 ir išsiaiškinkite, kaip reagavo Jeruzalės gyventojai. Įsivaizduokite, kad esate laikraščio redaktorius ir turite parašyti straipsnio apie 1 Nefio 1:18–20 eilutėse pasakojamus įvykius antraštę. Kokia būtų jūsų antraštė? _____

Apmąstykite tokį teiginį:

„Kaip ir senovės pranašai, šiandienos pranašai liudija apie Jėzų Kristų ir moko Jo Evangelijos. Jie padeda mums pažinti Dievo valią ir tikrąjį Jo charakterį. Jie kalba tiesiai ir aiškiai, smerkdami nuodėmę ir įspėdami apie jos pasekmes. Kartais jie gali būti įkvėpti mūsų labui pranašauti apie būsimus įvykius“ (*Ištekimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* [2006], p. 125).

 4. Raštų studijavimo žurnale parašykite vieną sakinį, savais žodžiais apibūdindami, kokias pareigas, nepaisydamas galimo pasipriešinimo, turi vykdyti pranašas.

Rašydamas apie tai, ką jo tėvas patyrė Jeruzalėje, Nefis 1 Nefio 1:20 eilutės pabaigoje skaitytojui įrašė žinutę, prasidedančią fraze „Bet štai, aš, Nefis, parodysiu jums ...“. Ši eilutė pristato temą, kurią Nefis stengėsi pabrėžti visuose savo raštuose. Pažymėkite šią temą 1 Nefio 1:20 eilutėje, o tada perskaitykite ir suraskite panašią mintį Moronio 10:3. (Moronis buvo paskutinis Mormono Knygos pranašas. Nuo Nefio iki Moronio praėjo apie 1000 metų.)

Atkreipkite dėmesį, kad Mormono Knygos pirmame skyriuje Nefis pareiškė, kad parodys mums savo raštuose „Viešpaties švelnius pasigailėjimus“ (1 Nefio 1:20). Paskutiniame Mormono Knygos skyriuje Moronis mūsų prašė prisiminti, „koks gailestingas buvo Viešpats“ (Moronio 10:3).

Nefis norėjo, jog pačioje jo metraščio pradžioje suprastume, kad **Viešpaties švelnūs pasigailėjimai skirti tiems, kurie panaudoja tikėjimą Juo.** Vyresnysis Deividas A. Bednaris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino, ką Viešpaties švelnūs pasigailėjimai reiškia mūsų gyvenime. Skaitydami jo paaiškinimą, apibraukite tuos žodžius ir frazes, kuriuos vyresnysis Bednaris vartoja, kad paaiškintų, kas yra tie „Viešpaties švelnūs pasigailėjimai“:

„Viešpaties švelnūs pasigailėjimai yra labai asmeninės ir individualizuotos palaimos, stiprybė, apsauga, patikimimas, vadovavimas, maloningumas, paguoda, palaikymas ir dvasinės dovanos, kurias gauname iš Viešpaties Jėzaus Kristaus, Jo dėka ir per Jį. [...]

Viešpaties švelnūs pasigailėjimai nevyksta atsitiktinai ar tiesiog per sutapimą. Ištikimybė, paklusnumas ir nuolankumas kviečia švelnius pasigailėjimus į mūsų gyvenimą, ir dažnai tik Viešpaties paskirtu laiku mes galime suvokti šias svarbias palaimas ir imame jas branginti“ (“The Tender Mercies of the Lord,” *Ensign* arba *Liahona*, May 2005, 99–100).

 5. Savo Raštų studijavimo žurnaluose atsakykite į tokį klausimą: Kokius esate matę pavyzdžius to, kaip Viešpaties jūsų ar pažįstamo žmogaus gyvenime išliejo Savo švelnius pasigailėjimus?

Pradėkite arba toliau stenkitės pastebėti ir savo asmeniniame dienoraštyje užrašyti Viešpaties jums išlietus švelnius pasigailėjimus. Taip darydami aiškiau matysite Dievo jums išlietas palaimas.

 6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Aš išstudijavau 1 Nefio 1 skyrių ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau pasidalyti tokiais papildomais klausimais, mintimis ir įspūdžiais:

2 DALIS. 2 DIENA

1 Nefio 2

Įvadas

Į Dievo apreiškimus žmonės reaguoja skirtingai. Sapne Lehiui Viešpats įsako išvesti šeimą į tyrus. Lamanas ir Lemuelis murmėjo prieš Dievo įsakymus, o Nefis siekė patvirtinančio liudijimo. Palygindami skirtingus jų atsakymus galėsite nuspręsti, kaip, atsiliepdami į Viešpaties nurodymus, galite pasinaudoti savo valios laisve.

1 Nefio 2:1–7

Dievas įsako Lehiui išeiti į tyrus

Įsivaizduokite, kad esate Lehis, ir Viešpats liepė jums ir šeimai palikti namus ir visą turtą. Turėsite pėsčiomis keliauti ištisas dienas ir pasiimti galite tik maisto atsargų, kad apsaugotumėte šeimą nuo bado. Pagalvokite, kaip reaguotumėte į tokį prašymą.

Perskaitykite 1 Nefio 2:1–6 ir suraskite aplinkybes, kurios nulėmė Lehio ir jo šeimos išėjimą į tyrus.

Kodėl žmonės „kėsinosi atimti [Lehio] gyvybę“? (žr. 1 Nefio 2:1). _____

Ką Viešpats įsakė Lehiui? (žr. 1 Nefio 2:2). _____

Lehis yra pavyzdys Evangelijos principo, kad, **jei esame ištikimi ir paklusnūs, atėjus išmėginimų metui, Viešpats padės mums.**

 1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus apie 1 Nefio 2:4 eilutę: Ko galime pasimokyti iš Lehio pasirinkimo, ką pasiimti ir ką palikti?

Norėdami geriau suprasti Lehio kelionės geografiją, pamokos pabaigoje peržvelkite žemėlapi.

Perskaitykite 1 Nefio 2:7 ir atkreipkite dėmesį į tai, ką Lehis darė po to, kai su šeima leidosi kelionėn į tyrus. Koku žodžiu apibūdintumėte šią svarbią charakterio savybę, kurią parodė Lehis? _____

1 Nefio 2:8–14

Lamanas ir Lemuelis murma prieš savo tėvą

Visi keturi Lehio sūnūs nukeliavo tokį pat kelią, bet tai padarė turėdami skirtingą požiūrį į Dievo įsakymus.

Išstudijuokite 1 Nefio 2:8–10 eilutes ir apibraukite žodžius *upė* ir *slėnis*.

 2. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite savo mintis atsakydami į tokį klausimą: Ko, jūsų manymu, Lehis mėgino mokyti Lamaną ir Lemuelį, palygindamas juos su upe ir slėniu?

Perskaitykite 1 Nefio 2:11–14 ir raskite priežastis, kodėl Lamanas ir Lemuelis murmėjo prieš savo tėvą. (*Pas-taba*: žodis *kietasprandiškumas* reiškia užsispyrimą ir išdidumą.)

Šėtonas skatina murmėjimą, kad sutrukdytų žmonėms sekti šių dienų pranašais, įkvėptais vadovais ir tėvais. Vėresnysis H. Rosas Vorkmanas iš Septyniasdešimties kalbėjo apie murmėjimą. Jis sakė, kad „murmėjimą sudaro trys žingsniai, kurių kiekvienas veda link kito, žėmyn į nepaklusnumą vedančiu taku“.

Pirma, murmėdami žmonės vadovaujasi savo pačiu nuomone ir pradeda abejoti šių dienų pranašų mokymais. „Pradžioje jie [abejoja] savo mintyse, o tada [sėja] abejones kitų žmonių protuose.“

Antra, murmantieji pradeda „ieškoti pasiteisinimų ir pretextų nedaryti to, ko buvo mokomi daryti. [...] Taip jie [ieško] pasiteisinimo nepaklusnumui.

Tada neišvengiamai seka trečias žingsnis: vangumas laikantis Mokytojo įsakymų [žr. DS 58:29]. [...]

Aš kviečiu susitelkti į tuos iš šių dienų pranašų atėjusius įsakymus, kurie jums daugiausia neduoda ramybės. Gal abejojate, ar kuris nors įsakymas tikrai skirtas jums? Ar lengvai randate pasiteisinimą, kodėl dabar negalite paklusti įsakymams? Ar jus erzina arba pykdo tie, kurie primena jums apie tą įsakymą? Ar vangiai jo laikotės? Saugokitės priešininko apgaulės. Saugokitės murmėjimo“ (“Beware of Murmuring,” *Ensign*, Nov. 2001, 85–86).

 3. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Ką galite daryti, jei pastebite, kad murmate (skundžiatės) dėl Dievo įsakymo ar Bažnyčios standarto?

1 Nefio 2:16–19

Nefis siekia supratimo iš Viešpaties

Perskaitykite 1 Nefio 2:16, 19 eilutes ir pažymėkite tai, ko Nefis norėjo ir ką darė, kas padėjo jam priimti Viešpaties per jo tėvą duotą įsakymą. Nors Nefis nemurmėjo, apmąstykite, kaip tai, ką jis rašė 1 Nefio 2:16 eilutėje apie tai, jog Viešpats suminkštino jo širdį, užsimena, kad galbūt ir jam buvo sunku išvykti iš Jeruzalės.

 4. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite atvejį iš savo gyvenimo, kada jūs, kaip ir Nefis, šaukėtės Viešpaties ir pajutote, kaip per Dvasią jūsų širdis suminkštėjo, arba kada gavote liudijimą apie to, ką sakė Viešpats, tikrumą.

Šis Nefio patirtas įvykis mus moko tokio Evangelijos principo: **Kai šaukiamės Dievo, Jis gali suminkštinti mūsų širdį, kad pajėgtume tikėti Jo žodžiais.**

Perskaitykite 1 Nefio 2:17–18 eilutes ir išsiaiškinkite, ko troško ir ką darė Nefis po to, kai Viešpats suminkštino jo širdį. Pagalvokite, ko galėtumėte pasimokyti iš to, kaip skirtingai sureagavo Nefis, Samas, Lamanas ir Lemuelis. Labai svarbi yra tokia tiesa: **Kai pasakojame tai, ką sužinojome per Šventąją Dvasią, kiti žmonės gali patikėti mūsų žodžiais.**

 5. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite atvejį, kai kieno nors žodžiai padėjo jums patikėti Dievo žodžiu taip, kaip Samas patikėjo Nefiu.

Pagalvokite apie kokį nors žmogų, kuriam galėtumėte papasakoti tai, ką Dvasia padėjo jums sužinoti ir pajusti, kad tai – tiesa. Tai gali būti draugas, jūsų šeimos narys, vadovas Bažnyčioje arba mokytojas. Šią savaitę pasinaudokite proga pakalbėti su tuo asmeniu ir išsakyti jam tą liudijimą.

1 Nefio 2:20–24

Viešpats patikina Nefį, kad šis klestės dėl savo paklusnumo

Raskite ir pasižymėkite 1 Nefio 2:20–21 eilutėse duotą pažadą. Šis pažadas visoje Mormono Knygoje minimas 34 kartus. Studijuodami Mormono Knygą pamatysite, kaip Nefiui pasakyti Viešpaties žodžiai visiškai išsipildė. Užbaikite šiandienos pamoką perskaitydami 1 Nefio 2:22–24 eilutes.

Dievas laimina paklusnius ir ištikimuosius. Apmąstykite, kiek jūs esate paklusnūs laikydamiesi Dievo įsakymų. Kaip galėtumėte būti dar paklusnesni? Iki galo įvykdysite per Šventąją Dvasią gautus paraginimus.

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Aš išstudijavau 1 Nefio 2 skyrių ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

2 DALIS. 3 DIENA

1 Nefio 3–4

Įvadas

Viešpats įsakė Lehiui pasiųsti savo sūnus atgal į Jeruzalę, kad šie gautų iš Labano skaistvario plokšteles. Nors Lamanas ir Lemuelis nemanė, kad gali įvykdyti šį įsakymą, Nefis tikėjo, kad Viešpats paruoš kelią atlikti tai, ko Jis reikalauja. Nepaisydamas nuolatinių sunkumų Nefis ir toliau ištikimai darė tai, ko prašė Viešpats. Dėl to jį vedė Šventoji Dvasia, ir jis sėkmingai gavo plokšteles. Šis Nefio patirtas įvykis parodo, kad per atkaklų paklusnumą įgyjame teisę į Viešpaties pagalbą sunkiose situacijose.

1 Nefio 3:1–9, 19–20

Lehio sūnūs grįžta į Jeruzalę

Ar gyvenime buvote patekę į sunkią situaciją, kada nežinojote, kaip tai išsispręš? Šiandienos pamoka gali padėti sustiprinti jūsų tikėjimą ir pasiryžimą likti ištikimiems net sudėtingose situacijose. Pamokos pradžioje perskaitykite 1 Nefio 3:1–6 eilutes ir savo Raštų egzemplioriuje pažymėkite, kokį įsakymą Viešpats davė Lehiui, kad jo sūnūs įvykdytų? Be to, atkreipkite dėmesį į tai, kaip Lamano ir Lemuelio reakcija į Viešpaties įsakymą skyrėsi nuo Nefio reakcijos.

Kad suprastume, jog tai, ką Viešpats įsakė, buvo sunku atlikti, yra pravartu žinoti, kad tarp Jeruzalės ir Raudonosios jūros (Akabos įlankos) yra maždaug 290 kilometrų tyrlaukių, tvoskiančių karščiu, skurdžių ir pilnų plėšikų. Lehis ir jo šeima iš tos vietos keliavo dar 3 dienas (žr. 1 Nefio 2:5–6), ir tada Viešpats pasakė, kad jo sūnūs turi eiti atgal į Jeruzalę. Perskaitykite 1 Nefio

3:7–8 eilutes ir suraskite, kaip Nefis paaiškino savo pasiryžimą paklusti Viešpaties įsakymui.

Nefis paliudijo apie principą, kad, **jei darysime tai, ką įsako Viešpats, Jis paruoš mums kelią tai įvykdyti.**

Toliau studijuodami 1 Nefio 3 skyrių, apmąstykite, kaip Nefio drąsos ir pasiryžimo pavyzdys gali įkvėpti jus būti labiau paklusnius ir parodyti didesnę tikėjimą Viešpačiu. Atkreipkite ypatingą dėmesį į tai, kaip Nefis reaguodavo į sunkumus. Nefis pasirinko nemurmėti (žr. 1 Nefio 3:6), nors ir susidūrė su negandomis, kartu su broliais mėginamas gauti skaistvario plokšteles.

Skaistvario plokštelėse buvo „žydų metraštis“ (1 Nefio 3:3), kuris buvo jų Raštai. Jose buvo kai kurie raštai ir informacija, kurie dabar yra Senajame Testamente ir kituose pranašų raštuose. Perskaitykite 1 Nefio 3:19–20 eilutes ir pabraukite tai, kas tokio buvo skaistvario plokštelėse, kas padarė jas tokias svarbias Lehio šeimai ir palikuonims.

Raštų įvaldymas – 1 Nefio 3:7

Perskaitykite 1 Nefio 3:7 eilutę tris kartus (galite kaitaliooti skaitymo būdą: skaityti tai garsiai, tai tyliai). Užverskite Raštus ir pamėginkite, nežiūrėdami į tą eilutę, atsakyti į toliau pateiktus klausimus:

- Kam Nefis kalbėjo? _____
- Ką Nefis įsipareigojo padaryti? _____
- Ką Nefis žinojo, kad Viešpats padarys? _____

Atsiverskite Raštus ir peržvelkite 1 Nefio 3:7 eilutę ir savo atsakymus.

Pranašas Džozefas Smitas sakė: „Padariau tai savo taisykle: *Kai Viešpats įsako, daryk tai!*“ (iš *History of the Church*, 2:170). Galite šį teiginį užsirašyti savo Raštų egzemplioriuje šalia 1 Nefio 3:7.

1 Nefio 3:10–31

Labanas pagrobia Lehio turtą ir mėgina nužudyti Nefį ir jo brolius

Dievas mus laimina skirtingais būdais, jei laikomės Jo įsakymų. Tai, ką Nefis patyrė, siekdamas gauti skaistvario plokšteles, sutvirtina jo liudijimą, kad Dievas tikrai paruošia kelią Savo vaikams įvykdyti įsakymus, kuriuos Jis davė jiems (žr. 1 Nefio 3:7). Pasinaudodami žemiau pateikta lentele išstudijuokite pirmus du Lehio sūnų mėginimus gauti skaistvario plokšteles. Atsakymus į klausimus užrašykite kiekvienam mėginimui skirtame stulpelyje arba šią užduotį galite atlikti savo Raštų studijavimo žurnale.

Pastaba: Nefio dienomis burto metimas (žr. 1 Nefio 3:11) buvo įprastas būdas ką nors pasirinkti. Mesdami burtą Nefis ir jo broliai ieškojo Viešpaties vadovavimo vykdant įsakymą gauti skaitvario plokšteles (žr. Patarlių 16:33; Raštų rodyklė, „Burtas“).

Klausimai	Pirmasis mėginimas (1 Nefio 3:10–18)	Antrasis mėginimas (1 Nefio 3:21–31)
1. Kas ėjo?		
2. Ką jie darė?		
3. Kokia buvo brolių reakcija po pirmojo nesėkmingo mėginimo?		

 1. Po nesėkmingo pirmojo mėginimo gauti plokšteles Nefis ir jo broliai nepaprastai nuliūdo (žr. 1 Nefio 3:14). Peržvelkite 1 Nefio 3:15–16 eilutes ir Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kuo Nefio reakcija į pirmąją nesėkmę skyrėsi nuo jo brolių reakcijos.

 2. Apmąstę antrąjį mėginimą (žr. 1 Nefio 3:21–31), Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kokiū būdu pyktis, murmėjimas ir netikėjimas mums kliudo išgirsti Dievą?

1 Nefio 4:1–26

Nefis gauna skaitvario plokšteles

Išsiaiškinkite, kokius klausimus uždavė Lamanas ir Lemuelis 1 Nefio 3:31 eilutėje. Jeigu jūs būtumėte Nefis, kaip atsakytumėte į jų klausimus? Perskaitykite 1 Nefio 4:1–3 eilutes, ieškodami Nefio atsakymų į savo brolių klausimus. Kodėl, jūsų manymu, Nefis, atsakydamas į jų klausimus, pasirinko Mozės ir Raudonosios jūros pavyzdį? Užrašykite vieną Nefio atsakymo savo broliams frazę, kuri pakylėja jūsų dvasią: _____

Mozė taip pat susidūrė su, kaip atrodo, neįmanoma užduotimi, kai jam buvo liepta išvesti Izraelio vaikus iš Egipto. Nors ir mėgino daug kartų, jam nepavyko įtikinti faraono išleisti izraelitus. Tačiau Mozė atkakliai vykdė tai, ką Viešpats jam įsakė, ir Viešpats jam paruošė kelią išlaisvinti izraelitus.

Nefis pavyzdį apie Mozę pritaikė savo situacijai ir buvo įsitikinęs, kad Dievas ir jam paruošė kelią kaip nors gauti tas skaitvario plokšteles. Studijuodami likusią šio pasakojimo dalį, ieškokite, kokių vaisių atnešė atkaklus ir ryžtingas Nefio paklusnumas, nors pradžioje jis patyrė nesėkmių. Ar jums kada nors reikėjo ką nors atlikti

arba jautėtės įkvėpti ką nors atlikti, tačiau ne iš karto supratote, kodėl, kada ir kaip tai atlikti? Prezidentas Haroldas B Ly pastebėjo, kad dažnai tokiose situacijose, prieš sekdami Viešpaties nurodymu, norime „dar pradžioje matyti pabaigą“. Jis patarė taip: „Turite išmokti eiti iki šviesos krašto, o paskui kelis žingsnius į tamsą; tada atsiras šviesa ir parodys kelią priešakyje“ (Cituota iš Boyd K. Packer, „The Edge of the Light,“ *BYU Today*, Mar. 1991, 23).

Perskaitykite 1 Nefio 4:4–7 eilutes ir išsiaiškinkite, kaip Nefis tikėdamas žengė į tamsą (nežinomybę).

Kuo yra reikšminga frazė: „Nepaisant to, aš ėjau“ (1 Nefio 4:7)? _____

 3. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite situaciją, kurioje jaunuolis paprašomas ką nors padaryti arba yra Šventosios Dvasios vedamas ką nors atlikti ir iš anksto nežino, kas iš to gausis. Galbūt buvo atvejis, kada jūs tikėdami ėjote toliau, bet iš anksto nežinojote, kaip ar kada Dievas jums padės. Jei taip, paminėkite tą potyrį savo žurnale. Taip pat galite papasakoti apie jį klasėje.

Nefis sužinojo, kodėl, kada ir kaip Viešpats padės jam įvykdyti įsakymą gauti plokšteles tik *po to*, kai leido Šventajai Dvasiai vesti jį, ir *po to*, kai nusprendė tikėdamas eiti pirmyn. Perskaitykite 1 Nefio 4:8–26 eilutes ir atkreipkite dėmesį į tai, kaip Viešpats Nefiui padėjo gauti skaitvario plokšteles.

 4. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kokias priežastis nužudyti Labaną Nefiui pateikė Šventoji Dvasia (žr. 1 Nefio 4:8–13).

 5. Savo Raštų studijavimo žurnaluose atsakykite į tokį klausimą: Ko pasimokėte iš paskutinio Nefio mėginimo gauti skaistvario plokšteles, kas galėtų padėti jums sėkmingai įveikti iššūkius, su kuriais susiduriate šiuo metu ar susidursite ateityje?

Kada jūsų gyvenime bus akimirka, kai nežinosite kaip, kodėl ir kada, atmintis šį principą, kurį iliustruoja minėtas Nefio potyris: **Kai panaudojame tikėjimą Dievu ir siekiame daryti tai, ko Jis prašo, netgi negalėdami matyti, kas iš to išeis, tada Jis veda mus per Šventosios Dvasios įtaką.**

Komentaras ir pagalbiniė informacija

Įsakymas nužudyti Labaną

Pranašas Džozefas Smitas mokė, kad tai Viešpats pateikia standartus to, kas teisu, o kas ne: „Nežudysi“ [Išėjimo 20:13]; o kitą kartą Jis sakė: „Sunaikinsi juos“ [Pakartoto Įsakymo 20:17]. Tai yra principas, kuriuo vadovaujasi dangaus valdžia, – apreiškimas, pritaikytas toms aplinkybėms, kuriose atsiduria karalystės vaikai. Ko Dievas bepareikalautų, viskas yra teisinga, nesvarbu, kas tai yra, net jeigu nematysite viso to priežasties dar ilgai po to, kai tai įvyks. Jei pirmiausia ieškome Dievo karalystės, visa, kas gera, bus pridėta“ (iš *History of the Church*, 5:135).

Kai apgalvosime žemiau pateiktą informaciją, tai gali padėti mums suprasti, kodėl Viešpats reikalavo, kad Nefis nužudytų Labaną: Viešpats Labanui suteikė mažiausiai dvi galimybes savu noru atiduoti skaistvario plokšteles, bet Labanas „neklaušė Viešpaties įsakymų“ (1 Nefio 4:11). Labanas buvo melagis ir plėšikas ir siekė

nužudyti Labaną, ir įsakė visus keturis Lehio sūnus nužudyti, kas pagal Mozės įstatymą buvo baudžiama mirtimi (žr. Išėjimo 21:14). Viešpats žinojo, kad Lehiui ir jo palikuonims būtinai reikėjo turėti Šventraščių, net jeigu „žūtų vienas vyras“ (1 Nefio 4:13) tam, kad tai įvyktų.

Skaistvario plokštelės ne tik palaimino Mormono Knygos laikų žmones ir tautas, bet taip pat išsaugojo ir parūpino senovės pranašų mokymus mūsų dienoms, kada kai kurie jose buvę raštai buvo perrašyti į aukso plokšteles, iš kurių buvo išversta Mormono Knyga (tokie, kaip Izaijo citatos ar Zenoso alegorija). Per Mormono Knygą tie mokymai iš skaistvario plokštelių palaimino ir toliau laimina milijonų žmonių ir pasaulio tautų gyvenimus. Galiausiai visa tai nulėmė Nefio sprendimas paklusti Dvasios balsui tada, kai jis stovėjo prie Labano.

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas pasiūlė „tris trumpus testus“, padėsiančius mums išvengti apgaulės sunkiose situacijose:

„1. Kas apie tai sakoma patvirtintuose Raštuose? Izaijas sako: „Kreipkitės į įstatymą ir liudijimą. Jeigu jie taip nėsako, nėra juose šviesos.“ (Izaijo 8:20. [TŽB]) [...]

Turime uoliai studijuoti Raštus. Mums ypač svarbios yra Mormono Knyga bei Doktrina ir Sandoros. [...]

2. Antras vadovavimosi principas yra: ką ta tema yra pasakę Bažnyčios Prezidentai, ypač dabartinis Prezidentas? [...]

Šiandien žemėje yra tik vienas žmogus, kuris kalba Bažnyčiai. (Žr. DS 132:7; 21:4.) Tas žmogus yra [Bažnyčios] Prezidentas. Kadangi jis pateikia mums šiandienai skirtą Viešpaties žodį, jo žodžiai yra net svarbesni už mirusiųjų pranašų žodžius. Kai jis kalba įkvėptas Šventosios Dvasios, jo žodžiai yra Raštai. (Žr. DS 68:4.) [...]

Prezidentas gali kalbėti bet kokia tema, kuri, kaip jis jaučia, yra reikalinga šventiesiems. [...]

3. Trečias ir paskutinis testas yra Šventoji Dvasia, tai – Dvasios testas. Dvasia mes galime „pažinti tiesą apie viską“ (Moronio 10:5). Šis testas gali būti veiksmingas, jei žmogaus bendravimo su Dievu kanalai yra švarūs, tyri ir neužgriozdinti nuodėme“ (Iš Conference Report, Oct. 1963, 16–17).

6. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Aš išstudijavau 1 Nefio 3–4 skyrius ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, minėtis ir įspūdžius:

2 DALIS. 4 DIENA

1 Nefio 5–6; 9

Įvadas

Pranašo Lechio žmona Sarija baiminosi, kad jos sūnūs nebegrįš iš Jeruzalės. Lehis paguodė ją, išsakydamas savo tikėjimą Viešpačiu. Kai jos sūnūs saugiai grįžta su skaistvario plokštelėmis, Sarijos liudijimas, kad jos šeima veda ir saugo Dievo ranka, sustiprėja. Patyrinėjęs skaistvario plokšteles, Lehis „prisipildė Dvasios ir ėmė pranašauti apie savo sėklą“ (1 Nefio 5:17). Studijuodami šią pamoką, galvokite apie savo individualų Raštų studijavimą ir ką galite daryti, kad gautumėte tą galią, kuri ateina tyrinėjant Dievo žodį.

1 Nefio 5:1–9

Lehio sūnūs saugiai grįžta pas savo šeimą tyruose

Kelionėje į Jeruzalę ir atgal Nefis ir jo broliai, tikriausiai, užtruko keletą savaičių. Apgalvokite atvejį, kada jūsų brolis, sesuo, vienas iš tėvų ar kitas pažįstamas ilgam išvyko iš namų, pavyzdžiui, į misiją, į mokyklą ar tarnauti kariuomenėje. Dėl ko jaudinotės ar nerimavote (ar dėl ko, jūsų manymu, nerimavo to žmogaus tėvai), kai ilgam išsiskyrėte su artimu žmogumi? Perskaitykite 1 Nefio 5:1–3 eilutes ir išsiaiškinkite Sarijos nerimo dėl savo sūnų kelionės atgal į Jeruzalę priežastis, kurias ji išsakė Lehiui?

Išstudijuokite 1 Nefio 5:4–6 eilutes ir suraskite, ką Lehis atsakė į Sarijos išsakytą susirūpinimą.

1. Savo Raštų studijavimo žurnale savais žodžiais aprašykite tai, ką Lehis atsakė savo žmonai.

Apmąstykite tokius klausimus:

- Kokį įspūdį jums padarė Lechio atsakymas į Sarijos išsakytą susirūpinimą?
- Kaip Lechio žodžiai parodo tikėjimą ir drąsą, kuriuos jis įgijo iš Dievo jam duotų apreiškimų?

Kaip, pagal 1 Nefio 5:6 eilutę, Lechio liudijimas paveikė Sariją? _____

Iš šio su Lehiu ir Sarija susijusio įvykio galime išmokti dviejų teisingų principų: jei veikiame pagal Viešpaties suteiktą įkvėpimą, Jis gali palaiminti mus tikrumu, ir mes galime paguosti ir sustiprinti kitus, kai išreiškiame savo tikėjimą Dievu.

2. Raštų studijavimo žurnale aprašykite atvejį, kai sunkiu metu jautėte paguodžiantį Dievo patikinimą, pasidalinote savo liudijimu, norėdami paguosti ir sustiprinti kitą žmogų ar kai jūs pačius paguodė ir sustiprino kito žmogaus, pasakytą tikėjimo kupini žodžiai.

Perskaitykite 1 Nefio 5:7–9 eilutes, ieškodami, kokią įtaką šis įvykis padarė Sarijos tikėjimui.

- Ko Sarija pasimokė iš šios patirties? _____

3. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kuo Sarijos liudijimas 1 Nefio 5:8 eilutėje panašus į Nefio liudijimą 1 Nefio 3:7 eilutėje?

Persakyti savais žodžiais

Vienas iš būdų, padedančių suprasti Raštus, yra persakyti rastus principus savais žodžiais. Persakydami žodžiu ar aprašydami tai, ką perskaitėte, galėsite geriau suvokti Raštuose esančias tiesas. Be to, tai suteikia galimybę Viešpaties Dvasiai paliudyti apie tas tiesas.

1 Nefio 5:10–22

Lehis tyrinėja skaistvario plokšteles

Nefis ir jo broliai rizikavo savo gyvybėmis, paaukojo šeimos turtus, toli keliavo ir kelionėje buvo apsaugoti dieviška galia, kad gautų skaistvario plokšteles. Jeigu jūs būtumėte Lehio šeimos narys, kaip tokios jų pas-tangos paveiktų jūsų požiūrį į skaistvario plokštelėse esančių dalykų studijavimą?

Sūnums saugiai sugrįžus, Lehis ėmė tyrinėti skaistvario plokštelių turinį. Perskaitykite 1 Nefio 5:11–14 eilutes ir pabraukite tai, kas buvo skaistvario plokštelėse.

Perskaitykite 1 Nefio 5:17–20 eilutes, ieškodami to, kaip skaistvario plokštelių studijavimas paveikė Lehį. Kaip, remdamiesi tuo, ką sužinojote iš šių eilučių, užbaigtumėte tokio principo teiginį? (žr. 1 Nefio 5:17):
Tyrinėdami Raštus galime _____

Výresnysis Robertas D. Heilsas iš Dvylikos Apaštalu Kvorumo patvirtino tokią tiesą:

„Kai norime kalbėti su Dievu, mes meldžiamės. O kai norime, kad Jis kalbėtų mums, tyrinėjame Raštus, nes Jis kalba per Savo pranašus. Tada Jis mokys mus, jei įsiklausysime į Šventosios Dvasios raginimus.

Jei pastaruoju metu negirdėjote jums kalbančio Jo balso, naujai įsiskaitykite ir įsiklausykite į Raštus. Jie yra mūsų dvasinis gelbėjimosi lynas“ („Šventieji Raštai – Dievo galia išgelbėjimui“, 2006 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga, p. 23–26).

4. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite atvejį, kada tyrinėjote Raštus ir jautėte Viešpaties Dvasią.

Perskaitykite 1 Nefio 5:21–22 eilutes ir išsiaiškinkite, kodėl tos plokštelės buvo „labai vertingos“ Lehiui ir jo šeimai.

Pagalvokite, kokias palaimas galime gauti tyrinėdami Raštus. Apmąstykite savo kasdienį Raštų skaitymą. Kaip galėtumėte geriau studijuoti Raštus? _____

Yra išmintinga studijuoti Raštus keliaujant mirtinguoju gyvenimu – mūsų tyrais. Atminkite, kad skaistvario plokštelės buvo gautos per tikėjimą ir pasiaukojimą ir kad be šių plokštelių Lehis ir jo šeima savo kelionėje nebūtų gavę reikalingų palaimų (žr. 1 Nefio 5:22). Tyrinėdami Raštus galite prisipildyti Viešpaties Dvasios ir gauti stiprybės ir tikėjimo laikytis Jo įsakymų.

1 Nefio 6:1–6

Nefis rašo, kad visus įtikintų ateiti pas Kristų

Pasirinkite knygą savo namuose arba prisiminkite jums žinomą knygą. Koks, jūsų nuomone, buvo autoriaus tikslas rašant tą knygą? Kaip autoriaus tikslo žinojimas padeda jums skaitant?

Perskaitykite 1 Nefio 6:3–6 eilutes ir pabraukite tikslą, dėl kurio Nefis rašė savo metraščių. Frazė „Abraomo Dievas ir Izaoko Dievas, ir Jokūbo Dievas“ (4 eilutėje) reiškia Jėvą, kuris yra Jėzus Kristus. Šio Nefio tikslo toliau laikėsi visi autoriai, kurių raštai randami Mormono Knygoje: **Vienas iš Mormono Knygos tikslų yra įtikinti visus žmones ateiti pas Jėzų Kristų.**

5. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip su-pratimas to, kodėl Nefis rašė savo metraščių, paveiks jūsiš-kes Mormono Knygos studijas.

1 Nefio 9

Nefis daro du plokštelių rinkinius

1 Nefio 9 skyriuje (taip pat žr. 6 skyrių) Nefis paaiškino, kad jam buvo įsakyta padaryti du plokštelių rinkinius, kurie žinomi kaip mažosios ir didžiosios Nefio plokš- telės. Mažosiose plokštelėse turėjo būti rašoma šventa jo žmonių istorija – pranašų tarnystė ir Viešpaties apreiškimai, o didžiosiose plokštelėse – pasaulietinė istorija (žr. 1 Nefio 9:2–4). Nefis vartojo tokias frazes kaip „šios plokštelės“ ir „kitos plokštelės“ turėdamas omenyje du plokštelių rinkinius, kuriuos Viešpats jam įsakė pagaminti. Savo Raštų egzemplioriaus paraš- tėje prie 1 Nefio 9 skyriaus užrašykite daugmaž tokią

pastabą, padėsančią jums prisiminti, apie kurią plokštelių rinktinį Nefis kalbėjo: „šios plokštelės“ = mažosios plokštelės (šventa); „kitos plokštelės“ = didžiosios plokštelės (pasaulietinė).

Studijuodami Mormono Knyga suprasite, kodėl Nefis vedė du metraščių rinkinius. Nefis buvo įkvėptas mažosiose plokštelėse sutrumpinti, arba padaryti trumpesnį variantą, savo tėvo metraščių (esantį 1 Nefio 1–8 skyriuose). Beveik po 1000 metų Viešpats nurodė pranašui Mormonui prie aukso plokštelių pridėti mažasias Nefio plokšteles (žr. Mormono Žodžių 1:7). Abu šie vyrai nežinojo, kodėl turėjo padaryti tai, ką padarė (žr. 1 Nefio 9:5), bet jie vykdė Viešpaties įsakymą.

- **6.** Savo individualių studijų metu skaitydami 1 Nefio 9 skyrių, apmąstykite ir savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kodėl svarbu paklusti Viešpačiui netgi tada, kai iki galo nesuprantame Jo motyvų.
- **7.** Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Aš išstudijavau 1 Nefio 5–6 ir 9 skyrius ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, minėtis ir įspūdžius:

3 DALIS. 1 DIENA

1 Nefio 7

Įvadas

Visiškas Nefio atsidavimas Viešpačiui matomas 1 Nefio 7 skyriuje. Su savo broliais jis pakluso Viešpaties įsakymui grįžti į Jeruzalę ir atsivesti Izmaelį ir jo šeimą į tyrus. Jau grįždami į tyrus Lamanas, Lemuelis ir kai kurie Izmaelio šeimos nariai maištavo prieš Nefį ir norėjo grįžti į Jeruzalę. Kai jie surišo Nefį ir ketino jį nužudyti, šis meldėsi tikėdamas ir buvo Viešpaties išlaisvintas, ir nuoširdžiai atleido savo skriaudikams. Studijuodami šią pamoką, apmąstykite, kaip galėtumėte taip ištikimai laikytis įsakymų ir reaguoti į sunkumus taip, tai darė Nefis.

1 Nefio 7:1–5

Viešpats įsako Lehiu sūnums grįžti į Jeruzalę Izmaelio ir jo šeimos

Pagalvokite apie savo šeimą ir pamąstykite, kodėl šeimos yra svarbios Dievo plane.

Nefis ir jo broliai kalba Izmaelio šeimai

Perskaitykite 1 Nefio 7:1–2 eilutes ir išsiaiškinkite, ką Viešpats įsakė Lehiui, kad jo sūnūs padarytų, ir kodėl Jis norėjo, kad jie tai padarytų. (Gali būti naudinga žinoti, kad žodis *sėkla* 1 Nefio 7:1 eilutėje reiškia vaikus ir palikuonis.)

Iš šių eilučių galime sužinoti tokią tiesą, kad **Viešpats įsako mums tuoktis ir auginti vaikus Jam**. Toliau studijuodami 1 Nefio 7 skyrių, klauskite savęs, kodėl santuoka ir šeima yra tokie svarbūs dalykai, kad Viešpats įsako Nefiui ir jo broliams išverti sunkią, daugelio dienų kelionę tyrais ir grįžti į Jeruzalę.

Perskaitykite ištrauką iš dokumento „Šeima. Pareiškimas pasauliui“ ir išsiaiškinkite, ką šių dienų pranašai skelbė apie santuokos svarbą: „Mes, Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios Pirmoji Prezidentūra ir Dvylikos Apaštalų Taryba, iškilmingai pareiškiamo, kad santuoka tarp vyro ir moters yra paskirta Dievo ir kad šeima yra Kūrėjo plano jo vaikų amžinajam likimui šerdis“ („Šeima. Pareiškimas pasauliui“).

Jei norite, galite apibraukti žodį „Viešpačiui“ 1 Nefio 7:1 eilutėje. Pagalvokite, ką šis žodis reiškia mūsų dienomis.

Skaitydami dokumente „Šeima. Pareiškimas pasauliui“ pateiktą mokymą, ieškokite papildomų patarimų, kaip auginti vaikus Viešpačiui:

„Skelbiame, kad Dievo įsakymas savo vaikams daugin-tis ir pripildyti žemę tebegalioja. [...]

Tėvų šventa pareiga – išauklėti savo vaikus su meile ir teisumu, patenkinti jų fizinius bei dvasinius poreikius, mokyti juos mylėti ir tarnauti vienas kitam, laikytis Dievo įsakymų ir būti įstatymus gerbiančiais piliečiais, kur jie begyventų. Vyrai ir žmonos – motinos ir tėvai – turės atsakyti prieš Dievą už tai, kaip vykdė šias pareigas“ („Šeima. Pareiškimas pasauliui“).

Perskaitykite 1 Nefio 7:3–5 eilutes ir suraskite, kaip Viešpats padėjo Lehiu sūnums įvykdyti Jo įsakymus.

Kaip Viešpats padėjo Izmaeliui ir jo šeimai priimti kvietimą prisijungti prie Lehio šeimos tyruose?

1. Paprašykite savo tėvus, Bažnyčios vadovą ar mokytoją pasiūlyti tris būdus, kaip jauni žmonės šiais laikais gali pasiruošti santuokai ir vaikų auginimui „Viešpačiui“. Jų patarimus užrašykite savo Raštų studijavimo žurnale.

1 Nefio 7:6–15

Nefis mėgina įtikinti savo brolius toliau keliauti į tyrus

Raštų istorijų įsivaizdavimas

Raštų studijavimas gali tapti prasmingesnis, jei mintyse įsivaizduosite aprašytus įvykius. Įsivaizduokite, kaip jaustumėtės arba ką darytumėte, jeigu patys dalyvaustumėte Raštuose aprašytuose įvykiuose. Be to, tai gali padėti jums suvokti, kaip Raštų pasakojimai gali būti panašūs į jūsų gyvenimo situacijas, ir paruošti jus savo gyvenime pritaikyti Raštuose pateiktas tiesas.

Perskaitykite 1 Nefio 7:6–7 ir išsiaiškinkite, kodėl Lamanas, Lemuelis ir kai kurie Izmaelio šeimos nariai kelionės tyruose metu ėmė maištauti. Įsivaizduokite, kaip jaustumėtės, jeigu šioje situacijoje būtumėte Nefio vietoje. Pagalvokite, ką pasakytumėte Lamanui, Lemueliui ir Izmaelio šeimai, mėgindami įtikinti juos toliau keliauti į pažadėtąją žemę.

Perskaitykite 1 Nefio 7:8–12 ir suraskite, kokius klausimus Nefis uždavė

savo broliams, mėgindamas įkalbėti juos negrįžti į Jeruzalę. Kokias tris tiesas, anot Nefio, užmiršo jo broliai?

Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą:

2. Kaip šių trijų tiesų priminimas padėjo Lamanui ir Lemueliui išlikti ištikimiems Viešpačiui?

3. Užrašykite 4–5 iš Viešpaties gautas palaimas. Kaip prisiminimas apie tai, ką Viešpats padarė dėl jūsų, gali padėti jums ištikimai pasirinkti sekti Juo?

Perskaitykite 1 Nefio 7:13–15 eilutes ir išsiaiškinkite, kas, anot Nefio, būtų atsitikę Lamanui, Lemueliui ir maištaujantiems Izmaelio šeimos nariams, jeigu jie būtų grįžę į Jeruzalę.

4. Savo Raštų studijavimo žurnale parašykite pastraipą apie tai, kodėl būtina atminti, ką Viešpats yra padaręs dėl mūsų, ir vadovautis Jo nurodymais.

1 Nefio 7:16–22

Viešpats išvaduoja Nefį

Skaitydami 1 Nefio 7:16 eilutę toliau įsivaizduokite, kaip jaustumėtės, jeigu toje situacijoje būtumėte Nefio vietoje. Ką darytumėte?

Nefis meldėsi. Perskaitykite jo maldą, esančią 1 Nefio 7:17–18 eilutėse, ir išsiaiškinkite, ko prašė Nefis meldamasis.

Atkreipkite dėmesį į tai, kad Nefis prašėsi išvaduojamas „pagal [savo] tikėjimą“. Viena iš pamokų, kurias gauname skaitydami šias eilutes, yra ta, kad **Dievas į mūsų maldas atsako pagal mūsų tikėjimą**. Meldimasis su tikėjimu reiškia meldimąsi pasitikint Viešpačiu ir visuomet apima pasiryžimą veikti.

Ištudijuokite šį vyresniojo Deivido A. Bednario iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo teiginį apie 2 Nefio 7:17 eilutėje pateiktą Nefio maldą ir apie tai, kokią galią, keičiant mūsų širdis, turi Apmokėjimas. Pabraukite visas frazes, kurios padeda jums suprasti, kaip svarbu, meldžiantis su tikėjimu, būti pasiryžusiems veikti.

„Ar žinote, ko aš greičiausiai būčiau prašęs meldamasis, jei mane būtų surišę mano broliai? Savo maldoje prašyčiau, kad kas nors bloga atsitiktų mano broliams, ir maldą baigčiau fraze „išvaduo­k mane iš mano brolių rankų“, arba, kitais žodžiais: „Prašau, ištrauk mane iš šios košės, ir kuo greičiau!“ Man ypač įdomu tai, jog meldamasis Nefis neprašė, kad pasikeistų jį veikiančios aplinkybės, ko turbūt būčiau prašęs aš. Jis verčiau maldavo stiprybės pakeisti savo aplinkybes. Ir norėčiau išsakyti nuomonę, kad taip jis meldėsi būtent todėl, kad žinojo, suprato ir buvo patyręs Gelbėtojo Apmokėjimo galią. [...]

Broliai ir seserys, šio epizodo reikšmė kiekvienam iš mūsų yra labai tiesmuka. Kai aš ir jūs suprasime ir pradėsime naudoti šią Apmokėjimo galią savo asmeniniame gyvenime, mes meldsimės ir sieksime stiprybės keisti savo aplinkybes, užuot maldavę, kad būtų pakeistos mus veikiančios aplinkybės. Tapsime veikėjais, kurie „veikia“, užuot buvę objektais, kurie yra „veikiami“ (2 Nefio 2:14) (“In the Strength of the Lord” (Mormono Žodžių 1:14; Mozijo 9:17; Mozijo 10:10; Almos 20:4)“, iš *Brigham Young University 2001–2002 Speeches* [2002], 124).

5. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną iš šių klausimų:

- a) Kada gyvenime meldėtės su tikėjimu ir atpažinote Viešpaties atsakymą į jūsų maldą?
- b) Kaip galite sekti Nefio pavyzdžiu meldamiesi ir siekdami stiprybės keisti savo aplinkybes, užuot maldavę, kad jos būtų pakeistos?

Po to, kai Nefis buvo išlaisvintas iš raiščių, jo broliai vėl norėjo jį užpulti. Perskaitykite 1 Nefio 7:19–21 eilutes ir išsiaiškinkite, kokį įspūdį jums daro Nefio požūris. Pagalvokite apie situaciją savo šeimoje, kada reikėjo atleisti. Apmąstykite, kodėl šeimos nariams taip svarbu noriai atleisti vienas kitam.

6. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Aš išstudijavau 1 Nefio 7 skyrių ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

3 DALIS. 2 DIENA

1 Nefio 8

Įvadas

1 Nefio 8 skyriuje pateikiamas Lehio regėjimas apie gyvybės medį. Paragavęs to medžio vaisiaus, jis pajuto didelį džiaugsmą, kas simbolizuoja Apmokėjimo palaimas. Tada jis pamatė įvairias grupes žmonių, kurie skirtingai reagavo į medį ir jo vaisių. Norėdami pasiruošti šiai pamokai, galite sugiedoti ar perskaityti giesmės „The Iron Rod“ žodžius (*Hymns*, no. 274). Studijuodami šį skyrių, apmąstykite, kaip Apmokėjimas atnešė jums didelį džiaugsmą ir ką dabar ir ateityje turite daryti, kad gautumėte visas jo palaimas. Apmąstykite, kokias kliūtis jums reikėtų įveikti, kad gautumėte tas palaimas.

Į savo studijas įtraukite muziką

Pirmoji Prezidentūra mokė, kad „giesmės kviečia Viešpaties Dvasią“ ir „kuria pagarbumo jausmą“ (*Hymns*, ix). Jei ten, kur studijuojate, nepatogu giedoti giesmes ar jų klausytis, skaityti giesmių žodžius ar peržvelgti jas mintyse taip pat gali būti veiksminga.

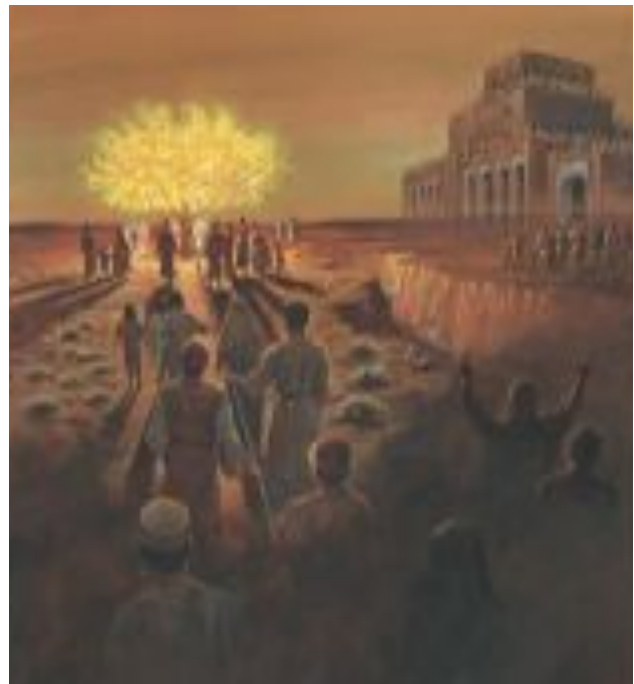
1 Nefio 8:1–18

Lehis ragauja gyvybės medžio vaisiaus ir kviečia tai daryti ir savo šeimą

Pagalvokite apie atvejį savo gyvenime, kai

jautėte, kad Viešpats tikrai jus myli. Apmąstykite, kaip jūsų pasirinkimai veikia jūsų artumą su Viešpačiu ir gebėjimą jausti Jo meilę. Studijuodami 1 Nefio 8 skyrių, ieškokite, ką daryti čia esate mokomi ir ko turėtumėte vengti, kad priartėtumėte prie Viešpaties ir savo gyvenime stipriau jaustumėte Jo meilę.

Perskaitykite 1 Nefio 8:2 eilutę ir išsiaiškinkite, ką Lehis patyrė būdamas tyruose. Perskaitykite 1 Nefio 8:5–12, ieškodami, koks dalykas Lehio sapne yra pagrindinis.

Išsiaiškinę pagrindinį dalyką, surašykite kai kuriuos Lehio žodžius ir frazes, kuriais jis apibūdino tą vaisių 1 Nefio 8:10–11 eilutėse. _____

Viešpats dažnai kaip simbolius naudoja mums pažįstamus daiktus, norėdamas padėti suprasti amžinąsias tiesas. Kad būtų lengviau suprasti, ką Lehio sapne simbolizuoja medis ir vaisius, perskaitykite tokį vyresniojo Nylo A. Maksvelo iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį: „Gyvybės medis [...] yra Dievo meilė (žr. 1 Nefio 11:25). Dievo meilė Savo vaikams yra giliausiai išreikšta per Jo dovaną – Jėzų, mūsų Išpirkėją: „Dievas taip pamilo pasaulį, jog atidavė savo viengimį Sūnų“ (Jono 3:16). Ragauti Dievo meilės reiškia ragauti Jėzaus Apmokėjimo ir išlaisvinimo [laisvės nuo suvaržymų ar nuodėmių] bei džiaugsmo, kuriuos jis gali atnešti“ („Lessons from Laman and Lemuel,” *Ensign*, Nov. 1999, 8).

Kad būtų lengviau suprasti 1 Nefio 8:10–12 eilutėse iliustruotus Evangelijos principus, savo Raštų egzemplioriuje, 1 Nefio 8:11 eilutėje, pabraukite, ką Lehis darė su tuo vaisiumi ir tų veiksmų rezultatus, pateiktus

1 Nefio 8:12. Apmąstykite, kaip galėtumėte „ragauti“ Apmokėjimo, panašiai kaip Lehis „ragavo“ vaisiaus.

Lehio patirtis rodo, kad, **ateidami pas Jėzų Kristų ir ragaudami, arba priimdami, Jo Apmokėjimą, patirsime laimę ir džiaugsmą.**

1. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kada Gelbėtojo Apmokėjimas atnešė laimę ir džiaugsmą į jūsų gyvenimą?

Apmąstykite, kodėl, patyrę Apmokėjimo palaimas, turėtume troškinti, kaip troško Lehis, kad jas patirtų ir mūsų šeima bei draugai. Perskaitykite 1 Nefio 8:3–4, 13–18 eilutes ir suraskite, kaip Lehio šeimos nariai reagavo į jo kvietimą paragauti gyvybės medžio vaisiaus.

Negalime nuspręsti, ar kiti pasirinks ragauti Dievo meilės. Tačiau galime, kaip Lehis, kviesti ir raginti juos. Apmąstykite, kaip galėtumėte pakviesti ir paraginti kurį nors savo pažįstamą ateiti pas Kristų ir priimti Jo Apmokėjimo palaimas.

1 Nefio 8:19–35

Lehis mato, kaip vieni sėkmingai eina link gyvybės medžio ir ragauja jo vaisiaus, o kitiems to padaryti nepavyksta

Vėliau 1 Nefio knygoje skaitysite, kad šis regėjimas apie gyvybės medį buvo parodytas ir Nefiui. Jis užrašė, ką reiškia įvairūs šio regėjimo simboliai ir vaizdiniai. Tiems simboliams ir jų reikšmėms apibūdinti naudokitės pateikta lentelė. Norėdami atlikti pateiktą pratimą, tyrinėkite Raštus. Jau išstudijavote ir sužinojote pirmųjų dviejų simbolių reikšmę.

Simbolis iš Lehio sapno	Nefiui pateikta to simbolio reikšmė
Medis (žr. 1 Nefio 8:10; vadinamas gyvybės medžiu 1 Nefio 15:22 eilutėje)	Dievo meilė (žr. 1 Nefio 11:25)
Medžio vaisius (žr. 1 Nefio 8:10–12)	Didžiausia iš Dievo dovanų: Jėzaus Kristaus Apmokėjimo palaimos (žr. 1 Nefio 15:36)
(Nešvaraus) vandens upė (žr. 1 Nefio 8:13)	_____ (žr. 1 Nefio 12:16; 15:27)
Geležinė lazda (žr. 1 Nefio 8:19)	_____ (žr. 1 Nefio 11:25; 15:23–24)
Tamsos migla (žr. 1 Nefio 8:23)	_____ (žr. 1 Nefio 12:17)

Simbolis iš Lehio sapno	Nefiui pateikta to simbolio reikšmė
Didžiulis ir erdvus pastatas (žr. 1 Nefio 8:26)	_____ (žr. 1 Nefio 11:36; 12:18)

Gali būti naudinga savo Raštų egzemplioriuje pažymėti kiekvieno simbolio reikšmę (iš antrojo viršuje pateiktos lentelės stulpelio) užrašant jį šalia eilutės ar eilučių, kuriose tas simbolis minimas (eilutės pateiktos pirmajame lentelės stulpelyje).

Perskaitytą pateiktą prezidento Boido K. Pakerio iš Dvylikos Apaštalų Kvo-rumo citatą, pabraukite, ką jis sakė apie tai, kodėl jums svarbu studijuoti Lehio sapną:

„Galbūt jums atrodo, kad Lehio sapnas, arba regėjimas, neturi didelės reikšmės jums, bet iš tiesų turi. Jūs esate jame; visi esame jame. [...]“

Lehio sapne, arba regėjime, apie geležinę lazda pateikta viskas, ko reikia pastarųjų dienų šventiesiems, kad suprastų gyvenimo išmėginimus“ (“Finding Ourselves in Lehi’s Dream,” *Ensign*, Aug. 2010, 22).

Studijuodami likusią 1 Nefio 8 skyriaus dalį, apmąstykite, kaip tai, ko išmokote, gali padėti jums „suprasti gyvenimo išmėginimus“. Perskaitykite 1 Nefio 8:21–33 eilutes, stengdamiesi surasti, kaip upė, tamsos migla ir tas didžiulis ir erdvus pastatas sutrukdė žmonėms Lehio sapne valgyti gyvybės medžio vaisiaus ar juo džiaugtis. Galite savo Raštų egzemplioriuje pasižymėti raktinius žodžius ir frazes, kuriose minimos tos kliūtys ir jų padariniai žmonėms.

Kokios Lehio matytos kliūtys gali būti ir mūsų gyvenime šiais laikais? Pabraukite tas kliūtis, kurios, kaip matėte, kam nors sutrukdė ateiti pas Gelbėtoją ir pajusti džiaugsmą: pornografija, kitų žmonių pripažinimo ar pagyrų siekimas, priklausomybės, savanaudiškumas, gobšumas, pavydas, pernelyg aktyvus dalyvavimas ko-kioje nors veikloje ar sporto šakoje, nesąžiningumas ar darymas to, ką daro visi kiti. Apgalvokite kitus šiuolaikinius tokių kliūčių pavyzdžius.

Studijuodami 1 Nefio 8:21–33 eilutes aprašomas kliūtis, galite sužinoti tai, ką apibendrina toks Evangelijos principas: **Išdidumas, pasaulietiškumas ir**

Raštų žymėjimas

Savo Raštų egzemplioriuje užrašytas pastabas lengviau rasti nei žurnale ar popieriaus lape užsirašytą informaciją. Užrašę simbolių reikšmes, dalines nuorodas ir kitą informaciją savo Raštų egzemplioriuje, vėliau galėsite lengviau suprasti tas Raštų ištraukas ir jų mokyti.

pasidavimas pagundoms gali trukdyti jums gauti Apmokėjimo palaimas.

 2. Raštų studijavimo žurnale užrašykite šį apibendrinimą ir savo mintis apie jo teisingumą, ir tai, kaip jį galima pritaikyti gyvenime.

Apmąstykite, kaip pasaulio nešvara, Šėtono pagundos ir pasaulio išdidumas gali trukdyti jūsų dvasinei pažangai arba ją lėtinti.

Dar kartą ištyrinėkite 1 Nefio 8:21–33. Šį kartą ieškokite atsakymų į tokius klausimus:

- Kokiu būdu geležinė lazda (Dievo žodis, o tai apima Raštus, įkvėptus pranašų ir kitų Bažnyčios vadovų žodžius ir asmeninį apreiškimą) buvo to vaisiaus paragavusių žmonių sėkmės pagrindas?
- Kuri frazė 1 Nefio 8:30 eilutėje apibūdina tai, ką turime daryti, kad Dievo žodis saugiai vestų mus prie gyvybės medžio?

 3. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kaip Dievo žodis gali vesti mus ir saugoti nuo pagundų.

Šiose eilutėse mokoma tokių Evangelijos principų: **Jei tvirtai laikysimės Dievo žodžio, jis padės mums įveikti pagundas ir pasaulietiškas įtakas. Tvirtas Dievo žodžio laikymasis padeda mums artėti prie Viešpaties ir gauti Apmokėjimo palaimas.**

 4. Norėdami pamatyti, kad šie principai veikia ir jūsų gyvenime, Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną ar į abu šiuos klausimus:

- a) Kada Dievo žodis vedė jus ir saugojo nuo pagundų, išdidumo ir pasaulietškumo?
- b) Kada Dievo žodis padėjo jums priartėti prie Gelbėtojo?

Lehis ragino savo šeimą „su visu švelnaus gimdytojo jausmu [...] įsiklausyti į jo žodžius“ (1 Nefio 8:37). Jis norėjo, kad jie, kaip ir jis, patirtų džiaugsmą ir Jėzaus Kristaus Apmokėjimo palaimas.

 5. Savo Raštų studijavimo žurnale užsirašykite tikslą, padėsiantį jums geriau studijuoti Dievo žodį.

Sekdami Dievu žodžiu ir tvirtai jo laikydamiesi, galite nugalėti kliūtis, kurios trukdo jums priimti Apmokėjimą ir patirti tikrąjį džiaugsmą.

 6. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Aš išstudijavau 1 Nefio 8 skyrių ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

3 DALIS. 3 DIENA

1 Nefio 10–11

Įvadas

Lehio mokymai apie gyvybės medį ir jo pranašystės apie žydus sužadino Nefiui troškimą pačiam pamatyti, išgirsti ir pažinti tai, ką matė jo tėvas. Mąstydamas apie tai, ką sakė jo tėvas, Nefis buvo „pagautas Viešpaties Dvasios“ (1 Nefio 11:1) ir pats matė regėjimą apie gyvybės medį. Regėjime jis taip pat matė Gelbėtojo gyvenimą, tarnystę ir mirtį – Nefis tapo Gelbėtojo meilės mums liudininku. Studijuodami šią pamoką, apmąstykite, ko galite pasimokyti iš šio Nefio pavyzdžio, kaip siekti asmeninio apreiškimo. Taip pat apgalvokite Gelbėtojo gyvenimą bei misiją ir Jo didžią meilę visiems mums.

1 Nefio 10:1–16

Lehis pranašauja

Papasakojęs regėjimą apie gyvybės medį, Lehis iš-pranašavo ateities įvykius. Jo pranašystės užrašytos 1 Nefio 10:1–16. Perskaitykite 1 Nefio 10:4–6 eilutes ir savo Raštų egzemplioriuje pažymėkite atsakymus į tokius klausimus:

- Kada, anot Lehio pranašystės, turėjo ateiti Mesijas – Gelbėtojas?
- Kas, pagal Lehio žodžius, atsitiktų tiems, kurie „nepasikliautų šituo Išpirkėju“?

1 Nefio 10:17–11:6

Nefis siekia pamatyti, išgirsti ir suprasti tas pačias tiesas, kurias matė, girdėjo ir suprato jo tėvas

Apmąstykite tokią galimą įvykių seką ir pagalvokite, kaip tokioje pat situacijoje atsidūrę žmonės gali patirti visiškai skirtingus dalykus: Trys jaunuoliai lankėsi tame pačiame Bažnyčios susirinkime. Vienas iš jų galvojo, kad tas susirinkimas nuobodus ir dalyvavimas jame yra tik laiko švaistymas. Kitas galvojo, kad susirinkimas geras, bet pats jame nieko neišmoko. Trečias jaunuolis išėjo Šventosios Dvasios pakylėtas ir gavo asmeninį įkvėpimą ir patarimą, pranokusius tai, ko buvo mokoma susirinkime.

Studijuodami 1 Nefio 10:17–11:6 eilutėse aprašytą Nefio potyrį, atkreipkite dėmesį į tai, ką jis *darė*, kas padėjo jam gauti apreiškimą, pranokusį tai, ko mokė jo tėvas.

Perskaitykite 1 Nefio 10:17 eilutę ir pabraukite tai, ką Nefis jautė išgirdęs apie Lehio regėjimą.

Perskaitykite 1 Nefio 10:19 eilutę ir raskite frazę, kurioje mokoma, kaip mums atskleidžiami Dievo slėpiniai.

Pagal 1 Nefio 10:19 eilutę, stropiai ieškantiesiems Dievo slėpiniai bus atskleisti. Užrašykite, ką, jūsų manymu, reiškia stropiai ieškoti. _____

Nefis pateikė puikų pavyzdį, kaip stropiai ieškoti apreiškimo. Perskaitykite 1 Nefio 10:17–19 bei 11:1–6 eilutes ir pasirinkite du iš žemiau lentelėje pateiktų dalykų – troškimai, tikėjimas ir apmąstymas – ir atsakymus į atitinkamus klausimus užrašykite lentelėje.

Troškimai	<p>Ką Nefis troško sužinoti? _____</p> <p>Kaip, jūsų nuomone, troškimai veikia mūsų sugebėjimą gauti apreiškimą? _____</p> <p>Ką jūs trokštate sužinoti iš Viešpaties? _____</p>
Tikėjimas	<p>Kokiais keliais dalykais Nefis tikėjo, kas atvedė prie apreiškimo? _____</p> <p>Kaip, jūsų nuomone, tikėjimas tokiais dalykais veikia mūsų sugebėjimą gauti apreiškimą šiais laikais? _____</p> <p>Ar tikite tuo, ką Viešpats jums apreiškė? _____</p>
Apmąstymas (gilus ko nors apgalvojimas; proto ir širdies atvėrimas Šventajai Dvasiai)	<p>Kas įvyko, kai Nefis sėdėdamas mąstė? (Žr. 1 Nefio 11:1.) _____</p> <p>Kaip, jūsų manymu, apmąstymas gali nuvesti prie apreiškimo? _____</p> <p>Kaip galite savo gyvenime daugiau mąstyti apie Evangeliją? _____</p>

Apibendrinkite iš Nefio patirties išmoktą Evangelijos principą užbaigdami tokį sakinį: **Dievas atskleidžia tiesą visiems tiems, kurie** _____

1. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite atsakymą į vieną ar į abu šiuos klausimus:

- Kada, stropiai ieškodamas Viešpaties pagalbos ar vadovavimo, jautėte, kad Dievas atsakė į jūsų maldas, arba pajutote Dvasios kuždesį?
- Kaip galėtumėte stropiau ieškoti įkvėpimo iš Viešpaties?

1 Nefio 11:7–36

Nefis mato Jėzaus Kristaus nuolaidumą

Savo regėjimo metu Nefis toliau mąstė ir siekė dieviško vadovavimo. Perskaitykite tokį prezidento Boido K. Parkerio, Dvylikos Apaštalų Kvorumo prezidento, teiginį ir raskite, į ką, anot jo, buvo sutelktas Nefio regėjimas:

„Senajame Testamente yra pranašysčių apie Mesiją, bet Mormono Knygoje užrašytas toks regėjimas, į kurį nėra panašių Senajame Testamente.

Lehis pamatė regėjimą apie gyvybės medį po to, kai jo žmonės [išvyko iš Jeruzalės]. Jo sūnus Nefis meldėsi, norėdamas sužinoti to regėjimo reikšmę. Kaip atsakymą jis pamatė nuostabų regėjimą apie Kristų.

Tame regėjime jis matė:

- Mergelę su kūdikiu ant rankų,
- Pranašą, kuris paruoš kelią – Joną Krikštytoją,
- Dievo Sūnaus tarnystę,
- Dvylika kitų, sekančių Mesiju,
- Prasivėrusius dangus ir žmonėms tarnaujančius angelus,
- Palaimintas ir išgydytas minias,
- Kristaus nukryžiuvimą,
- Besipriešinancio Jo darbui pasaulio išmintį ir išdidumą. (Žr. 1 Nefio 11:14–36.)

Tas regėjimas yra pagrindinė Mormono Knygos žinia (“The Things of My Soul,” *Ensign*, May 1986, 60–61).

Angelas padėjo Nefiui išsiaiškinti gyvybės medžio reikšmę ir tada paklausė: „Ar supranti, ką reiškia medis, kurį matė tavo tėvas?“ (1 Nefio 11:21.) Apsvarstykite to medžio reikšmę, pabraukdami frazes, kurias vartojo Nefis ir angelas apibūdindami medį 1 Nefio 11:21–24 eilutėse.

Perskaitykite 1 Nefio 11:16 ir pabraukite angelo Nefiui anksčiau užduotą klausimą. Galite savo Raštų egzemplioriuje užrašyti, kad žodis *nuolaidumas* šiuo atveju reiškia savanorišką nusileidimą iš aukštos padėties, stengiantis padėti kitiems ar juos palaiminti.

Išsiaiškinkite neaiškių žodžių prasmę

Studijuojant Raštus, svarbu išsiaiškinti neaiškių žodžių prasmę. Tai padės jums geriau juos suprasti. Jei studijuodami susiduriate su žodžiais, kurių nesuprantate, išstudijuokite Raštuose esančias išnašas, pasinaudokite žodynu ar pasitarkite su savo gimdytoju ar mokytoju. Gali būti naudinga tokių žodžių prasmę užrašyti savo Raštų egzemplioriuje.

Išsiaiškinkite, ką 1 Nefio 11:17 eilutėje Nefis atsakė į angelo klausimą. Ką Nefis žinojo? Ko jis nežinojo? Kai Nefis atsakė, angelas parodė jam, kad **Jėzaus Kristaus nuolaidumas įrodo Dievo meilę mums.**

Sužinoję, ką reiškia žodis *nuolaidumas*, perskaitykite 1 Nefio 11:13–21 eilutes, o tada – vyresniojo Džeraldo N. Lando, tuo metu tarnavusio Septyniasdešimties nariu, citatą ir apmąstykite,

kaip Gelbėtojo gimimas parodo Jo nuolaidumą ir meilę mums: „Štai Jėzus – Dievybės narys, Tėvo Viengimis, Kūrėjas, Senojo Testamento Jehova – paliko Savo dievišką ir šventą buveinę; atsisakė visos tos šlovės bei didingumo ir įėjo į kūnelį mažyčio kūdikėlio – bejėgio, visiškai priklausomo nuo Savo motinos ir žemiškojo tėvo. Tai, jog Jis negimė puikiausiuose žemiškuose rūmuose, kad būtų suvystytas į tamsiai raudoną [karališkos kilmės ženklas] medžiagą ir apipiltas brangakmeniais, bet gimė kukliame tvartelyje, nepaprastai stulbina. Nenuostabu, kad angelas galėjo pasakyti Nefiui: „Stebėk Dievo nuolaidumą!“ (*Jesus Christ, Key to the Plan of Salvation* [1991], 16).

 2. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite, ką jums reiškia tai, kad Jėzus Kristus „nužengė nuo [Savo dieviško] sosto“ („Apstulbintas Jėzus malonės nūnai esu“, *Giesmės ir vaikų dainos*, p. 22–23) ir paliko Savo šlovingą buveinę ikimirtingajame pasaulyje, kad gimtų kaip mažas kūdikėlis.

Perskaitykite 1 Nefio 11:27 eilutę ir apmąstykite, kaip Gelbėtojo krikštas taip pat parodo Jo nuolaidumą. Nors nebuvo padaręs jokios nuodėmės, Jis pasikrikštijo, kad parodytų savo paklusnumą Dievo įstatymams. Taip pat Jis parodo savo meilę mums duodamas pavyzdį, kuriuo turėtume sekti.

Perskaitykite 1 Nefio 11:28–31 eilutes ir apgalvokite, kaip Jėzaus Kristaus gyvenimas, kupinas tarnavimo kitiems, parodo Jo nuolaidumą. Atkreipkite dėmesį į tai, kokiems žmonėms Gelbėtojas tarnavo ir ką gydė.

 3. Savo Raštų studijavimo žurnaluose užrašykite, kaip tai, apie ką skaitėte 1 Nefio 11:28–31 eilutėse, parodo Gelbėtojo meilę Savo žmonėms. Kaip, jūsų nuomone, tai siejasi su Jo meile jums šiais laikais?

Perskaitykite 1 Nefio 11:32–33 ir apgalvokite, kaip Jėzaus Kristaus nukryžiuojimas parodo Jo nuolaidumą. Perskaitykite šį vyresniojo Erlo K. Tingio, tuo metu tarnavusio Septyniasdešimčių prezidentūros nariu, teiginį ir suraskite, ką jis sakė apie tai, kaip Gelbėtojo Apmokėjimas parodo Jo meilę jums ir jus laimina:

„Būdamas išrinktas įvykdyti Apmokėjimo reikalavimus, Jėzus Kristus leidosi [...] gundomas, bandomas, išjuokiamas, teisiamas ir nukryžiuojamas, net turėdamas galią ir valdžią, kad išvengtų tokių veiksmų.

Prezidentas Džonas Teiloras Kristaus nuolaidumą apibūdino šiais nuostabiais žodžiais: „Buvo būtina, kad Jis nužengtų žemiau visko – tam, kad galėtų iškelti kitus aukščiau visko [...]“ [*The Mediation and Atonement* (1882), 144].

Kristaus kentėjimas Getsemanės sode parodo visų didingiausių Kristaus bruožą – Jo tobulą meilę. Iš to mes žinome, kad Jis tikrai mylėjo visus mus. [...]

Apmokėjimas – tai įvykis, dėl kurio galime susitaikyti su Dievu. [...] Kalbant šeimos terminais, tai reiškia būti vėl suvienytiems vieniems su kitais ir su Dievu bei Jo Sūnumi Jėzumi Kristumi. Tai reiškia, kad liūdesys dėl išsiskyrimo pavirs į džiaugsmą dėl susivienijimo“ („Didis laimės planas“, 2006 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Jėzaus Kristaus Apmokėjimas buvo būtina Jo nuolaidumo dalis ir didžiausia Jo meilės mums apraiška.

4. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kaip žinojimas apie Jėzaus Kristaus nuolaidumą veikia jūsų jausmus ir meilę Jam.

Šios dienos studijavimą baikite giedodami, išklaUSDami ar perskaitydami giesmės „Apstulbintas Jėzaus malonės nūnai esu“ žodžius (*Giesmės ir vaikų dainos*, p. 22–23). Atkreipkite dėmesį į frazes apie tai, ką šiandien studijavote. Apmąstykite, kodėl Jėzaus Kristaus Apmokėjimo palaimos mums yra „trokštamiausias“ ir „labiausiai džiuginančios“ (žr. 1 Nefio 11:22–23). Jei, kaip Nefis, stropiai sieksite per apreiškimą ateinančio suvokimo, tai artinsitės prie Viešpaties ir pajusite Jo aukos galią savo gyvenime ir jos atnešamą džiaugsmą.

5. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Aš išstudijavau 1 Nefio 10–11 skyrius ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

3 DALIS. 4 DIENA

1 Nefio 12–14

Įvadas

Nefio regėjimo aprašymas prasideda 1 Nefio 11 skyriuje ir tęsiasi 1 Nefio 12–14 skyriuose. Regėjime Nefis matė baisias tragedijas, įskaitant galutinį jo ainijos sunaikinimą. Jis matė, kad nelabi žmonės iš Biblijos pašalino aiškias ir vertingas tiesas, dėl ko daugelis dvasiškai suklumpa. Tačiau regėjimas Nefiui suteikė ir didžios vilties dėl ateities. Jis matė Kolumbą ir Amerikos kolonizavimą. Jis matė, kad Viešpats paruošė kelią Evangelijos Sugražinimui, kuris apims ir daugelio prarastų aiškių ir vertingų tiesų sugražinimą. Nefis

savo akimis matė, kaip paskutinėmis dienomis Viešpats padės teisiai gyvenantiems žmonėms ir juos apsaugos. Studijuodami 1 Nefio 12–14 skyrius, apmąstykite, kiek jūsų gyvenime yra svarbios Mormono Knygoje ir kituose pastarųjų dienų Raštuose pateikiamos aiškios ir vertingos tiesos. Stengdamiesi gyventi teisiai ir gerbti savo sandoras su Dievu, ir jūs galite nugalėti blogį.

1 Nefio 12

Nefis mato nefitų ir lamanitų tautų ateitį

1 Nefio 12 skyriuje Nefis aprašo, ką matė įvyksiant: savo ainijos ateitį ir kaip juos paveiks tai, ką simbolizuoja tamsos migla ir didžiulis bei erdvus pastatas. Kalbėdamas apie palikuonis, jis vartojo žodį *sėkla*.

Nefis matė, kad kai kurie jo palikuonys priims visas Apmokėjimo palaimas. Tačiau jis matė ir tai, kad galiausiai jo palikuonis sunaikins lamanitai. Perskaitykite 1 Nefio 12:19 ir pabraukite priešastis, kodėl nefitai buvo sunaikinti. Pagalvokite apie tai, kaip galite saugotis išdidumo ir vengti velnio pagundų.

1 Nefio 13:1–9

Nefis mato didžiulę ir pasibjaurėtiną bažnyčią

Apibraukite tas iš pateiktų sporto šakų, kuriose dalyvavote ar kurias stebėjote, ir prirašykite kitas sporto šakas, kuriose kada nors dalyvavote ar kurias stebėjote:

Futbolas	Tenisas
Kriketas	Regbis
Krepšinis	Ledo ritulys
Beisbolas	Tinklinis
Stalo tenisas	Amerikietiškas futbolas

Profesionaliame sporte komandos prieš susitinkamos dažnai nagrinėja ankstesnes savo priešininkų rungtynes ir strategijas. Priešininko tikslo, metodų ir strategijų supratimas gali padėti mums pasiruošti atsilaikyti prieš juos.

1 Nefio 13 skyriuje Nefis aprašė tai, ką matė apie besipriešinančiuosius Dievo Bažnyčia paskutinėmis dienomis. Perskaitykite 1 Nefio 13:1–6 eilutes ir išvardinkite, ką Nefis matė susiformuosiant tarp kitataučių ir ką apie tai pasakė angelas.

Ši Nefio matyta „didžiulė ir pasibjaurėtina bažnyčia“ nereiškia vienos kurios nors konkrečios grupės, denominacijos ar bažnyčios. Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo ją apibūdino kaip „visas [...] bet kokio pavadinimo

ar prigimties organizacijas, [...] kurios skirtos vesti žmones tokiu keliu, kuris veda tolyn nuo Dievo ir jo įstatymų ir tuo būdu nuo išgelbėjimo Dievo karalystėje“ (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 137–138). Vyresniojo Makonkio apibūdinimą galite užsirašyti šalia 1 Nefio 13:4–6 eilučių.

Perskaitykite 1 Nefio 13:8–9 ir išsiaiškinkite, kokie yra tos didžiulės ir pasibjaurėtinos bažnyčios troškimai ir motyvai.

1. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kodėl, jūsų manymu, svarbu žinoti, kad Šėtonas buria savo pajėgas norėdamas nuklaidinti mus tolyn nuo Dievo ir Jo įstatymų?

Toliau studijuodami 1 Nefio 13 skyrių pamatysite vieną iš būdų, kaip ta didžiulė ir pasibjaurėtina bažnyčia mėgina sukliudyti tiems, kurie ieško Gelbėtojo.

1 Nefio 13:10–42

Nefis mato ateities kitataučius, turinčius Bibliją, Mormono Knygą ir kitus paskutinių dienų Raštus

Kovodamas su didžios ir pasibjaurėtinos bažnyčios poveikiu, Viešpats paruošė kelią Savo Evangelijos Sugražinimui. 1 Nefio 13 skyriuje Nefis išpranašauja tokius įvykius kaip Kolumbo ir piligrimų atvykimas į šią pažado žemę dėl to, kad juos paveiks Dievo Dvasia (žr. 1 Nefio 13:12–13). Jis taip pat numatė Amerikos Nepriklausomybės karą, kada „kitataučiai, išėję iš nelaisvės“, kovos su susirinkusiais kautis prieš juos kitataučiais, jų tėvynainiais, ir „Dievo galia buvo išvaduoti iš visų kitų tautų rankų“ (žr. 1 Nefio 13:16–19).

Perskaitykite 1 Nefio 13:20–23 eilutes ir paaiškinkite, kokią knygą Nefis matė nešiojamą tarp pirmųjų kitataučių kolonistų pažadėtoje žemėje.

Savo Raštų egzemplioriuje, šalia 1 Nefio 13:20 eilutės, užrašykite žodį „Biblija“. Nefis paaiškino, kad mums Biblija bus labai vertinga (žr. 1 Nefio 13:23) ir kad tuo metu, kai ji pradžioje buvo parašyta, „joje buvo Viešpaties evangelijos pilnatvė“ (1 Nefio 13:24). Naudojamiesi 1 Nefio 13:26–27, 29 eilutėmis, pateiktoje santraukoje užpildykite praleistas vietas:

Didžiulė ir pasibjaurėtina bažnyčia iš Biblijos pašalino „daug _____ ir pačių _____ dalių; ir taip pat jie pašalino daug Viešpaties _____“ (1 Nefio 13:26). Visa tai jie padarė, kad galėtų „_____ tiesius Viešpaties kelius, kad galėtų _____ žmonių vaikų akis ir _____ jų širdis“ (1 Nefio 13:27). Dėl to, kad šių dalykų nebėra, „nepaprastai didelė daugybė _____“ (1 Nefio 13:29).

Užpildę praleistas vietas, vėl perskaitykite pateiktą santrauką.

Vienas iš šios didžios ir pasibjaurėtinos bažnyčios tikslų, kurio ji siekė pašalindama daugelį aiškių ir vertingų tiesų, yra „iškraipyti tiesius Viešpaties kelius“ (1 Nefio 13:27). „Iškraipyti“ reiškia ką nors pateikti neteisingai ir priversti pasukti tolyn nuo to, kas tiesu, arba teisu. Pagalvokite apie tai, kokias neigiamas pasekmes iššauktų pasukimas tolyn nuo „tiesių Viešpaties kelių“.

Naudojamiesi Raštais, atsakykite į šiuos klausimus:

- Ką, pagal 1 Nefio 13:34 eilutę, Viešpats išneš kitataučiams dėl savo gailestingumo? (Gali būti naudinga žinoti, kad titulas „Avinėlis“ reiškia Gelbėtoją Jėzų Kristų.) _____
- Kas, pagal 1 Nefio 13:35–36 eilutes, anot Gelbėtojo, bus paslėpta, kad išeitų kitataučiams? _____
- Kas, pagal 1 Nefio 13:36 eilutę, anot angelo, bus užrašyta paslėptame metraštyje – Mormono Knygoje? _____
- Apie kokias „kitas knygas“, be Mormono Knygos, kalbama 1 Nefio 13:39 eilutėje? _____

Perskaitykite 1 Nefio 13:40–41 eilutes ir pabraukite tai, ką Mormono Knyga ir tos „kitos knygos“ paskelbs visiems žmonėms. Svarbu pastebėti, kad pas Gelbėtoją turime ateiti „pagal žodžius, kurie bus nustatyti Avinėlio burna“ (1 Nefio 13:41), t. y. pagal Raštus.

Iš šios Nefio regėjimo dalies sužinome, kad **Mormono Knyga ir pastarųjų dienų Raštai sugražina aiškias ir vertingas tiesas, padedančias mums sužinoti, kad Jėzus Kristus yra Dievo Sūnus ir kaip ateiti pas Jį.**

2. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite atsakymus į šiuos klausimus:

- a) Kaip aiškios ir vertingos Mormono Knygoje ir kituose pastarųjų dienų Raštuose pateikiamos tiesos paveikė jūsų liudijimą apie Jėzų Kristų?
- b) Kaip jos padėjo jums suprasti Jo Evangeliją ir pagal ją gyventi?

Užrašykite savo mintis apie Raštus

Rašydami savo mintis apie Raštus, tam skirkite pakankamai laiko. Nors tik mėginate atlikti užduotį, atidžiai apmąstykite klausimą. Norint gerai atsakyti į kai kuriuos klausimus, būtina skirti laiko apmąstymams. Rašydami siekite Šventosios Dvasios vadovavimo.

Skirkite truputį laiko ir įvertinkite, kiek Raštų studijavimas padeda jums artėti prie Gelbėtojo.

1 Nefio 14:1–17

Nefis mato didžiulės ir pasibjaurėtinos bažnyčios mūšį su Dievo Avinėlio Bažnyčia

1 Nefio 14 skyriuje skaitome apie tos didžiulės ir pasibjaurėtinos bažnyčios mūšį su Dievo

Avinėlio Bažnyčia. Perskaitykite 1 Nefio 14:10–13 eilutes ir išsiaiškinkite, kurioje pusėje bus daugiau žmonių. Atkreipkite dėmesį į tai, kodėl, pagal 1 Nefio 14:12 eilutę, Avinėlio Bažnyčią palaikančių žmonių bus mažai ir kodėl ta didžiulė ir pasibjaurėtina bažnyčia galės surinkti dideles minias.

Kaip jaustumėtės, jei kovotumėte kare, o jūsų priešininko karių būtų daug daugiau? Perskaitykite 1 Nefio 14:14 eilutę ir pabraukite tas frazes, kuriose sakoma, kokią pagalbą gaus „Avinėlio bažnyčios šventieji“ ir „Viešpaties sandoros žmonės“ kovodami su blogiu.

1 Nefio 14:1–17 eilutėse dėstomas svarbus Evangelijos principas, kad, **jei gyvensime dorai ir laikysimės savo sandorų, Dievo galia padės mums nugalėti blogį.**

3. Savo Raštų studijavimo žurnale parašykite vieną trumpą pastraipą, paaiškindami, kaip tai, kad esate „Viešpaties sandoros žmonės“, „ginkluoti teisumu“ (gyvenantys teisiai), padėjo jums nugalėti pagundas, galėjusias nuklaidinti jus tolyn nuo Dievo ir Jo įstatymų.

Nefis matė, kad paskutinėmis dienomis tą didžiulę ir pasibjaurėtiną bažnyčią palaikančiuosius ištiks „visiškas sunaikinimas“ (1 Nefio 14:3). Galite būti tikri, kad paskutinėmis dienomis Dievo karalystė nugalės.

4. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Aš išstudijavau 1 Nefio 12–14 skyrius ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

4 DALIS. 1 DIENA

1 Nefio 15

Įvadas

1 Nefio 15 skyriuje matysite kontrastą tarp stropių Nefio pastangų gauti asmeninį apreiškimą ir bergždžių jo brolių pastangų. Studijuodami šį skyrių apmąstykite, kiek pastangų jūs dedate, kad iš Viešpaties gautumėte atsakymų ir patarimų.

1 Nefio 15:1–11

Nefio broliai skundžiasi, kad negali suprasti Lehio regėjimo

Daugelyje veiklų, kad galėtume džiaugtis jų rezultatais, prieš tai būtina dėti daug pastangų. Pagalvokite apie kokią nors veiklą, kuria užsiimate – pvz., pamokų ruošimas, grojimas muzikos instrumentu ar sportavimas – ir apmąstykite, kaip susiję toje veikloje mūsų dedamos pastangos ir vėliau ateinantys rezultatai. Panašių pavyzdžių ieškokite studijuodami 1 Nefio 15 skyrių. Atkreipkite dėmesį į tai, kad dėdami pastangas greičiau mokomės dvasinių tiesų ir gauname Viešpaties apreiškimą.

Po to, kai stropiai stengėsi suprasti savo tėvo regėjimą bei mokymus ir tada gavo apreiškimą, Nefis grįžo į savo tėvo palapinę. Ten jis rado brolius, besigincijančius vienas su kitu. Ištirkite 1 Nefio 15:1–3 eilutes ir išsiaiškinkite, apie ką jie diskutavo.

1 Nefio 15:6–7 eilutėse pabraukite tai, kas Nefio broliams kėlė nerimą ir ginčus. Kodėl, pagal 1 Nefio 15:3, jiems buvo sunku suprasti Lehio mokymus? _____

Perskaitykite 1 Nefio 15:8 eilutę ir pabraukite klausimą, kurį Nefis uždavė savo broliams. Kodėl, po to, ką patyrė, Nefiui buvo logiška užduoti tokį klausimą?

Pabraukite brolių atsakymą 1 Nefio 15:9 eilutėje. Taigi Nefio broliai paaiškino: „Mes neklausėme Viešpaties, kadangi Jis nekalba su mumis.“

1. Įsivaizduokite, kad turite draugą, kuris neprašo Viešpaties vadovavimo, kadangi netiki, kad Jis atsilies. Išstudijuokite 1 Nefio 15:11 eilutę ir apmąstykite patarimą, kurį Nefis davė broliams apie tai, kaip iš Viešpaties gauti atsakymus. Tada savo Raštų studijavimo žurnale parašykite laišką tam draugui, ragindami jį prašyti Dievą su tikėjimu. Laiške pasidalinkite Nefio patarimu ir savomis mintimis apie maldą.

Iš Nefio ir jo brolių veiksmų ir patirties galime sužinoti vieną iš Evangelijos principų, kad, **jei teirausimės Viešpaties su tikėjimu ir paklusime Jo įsakymams, tai būsimė pasiruošę gauti iš Jo net didingesnį apreiškimą ir patarimą.**

2. Pasirinkite vieną iš pateiktų klausimų ir atsakykite į jį Raštų studijavimo žurnale:

a) Ką pasakytumėte naujam Bažnyčios nariui, norėdami padėti jam suprasti, ko iš mūsų reikalaujama, kad mus mokytų ir vestų Viešpats?

b) Kaip jūsų pastangos mokyti dvasinių tiesų ir siekti Viešpaties vadovavimo paveikė jūsų gebėjimą jausti Dvasią ir suprasti Evangeliją?

Artimiausiu metu pasidalinkite savo atsakymu į anksčiau minėtą užduotį su gimdytoju, kitu šeimos nariu, Bažnyčios vadovu ar mokytoju. Padarę tai, paprašykite tą asmenį papasakoti apie atvejį iš savo gyvenimo, kai jis dėjo pastangas ir su tikėjimu ieškojo Dangiškojo Tėvo pagalbos ir vadovavimo.

1 Nefio 15:12–20

Nefis paaiškina apie Izraelio išsklaidymą ir surinkimą

Nefio broliai nesuprato Lehio pranašystės ir mokymų apie alyvmedį ir kitataučius (žr. 1 Nefio 15:7; taip pat žr. 1 Nefio 10:12–15). Nefis paaiškino, kad prigimtinių alyvmedžio šakų išsklaidymas simbolizuoja fizinį ir dvasinį Izraelio namų (Dievo sandoros žmonių) išsklaidymą dėl jų nepaklusnumo. Būdami išsklaidyti jie prarado Evangelijos pažinimą ir žinojimą apie tai, kad priklauso Izraelio namams. Kaip Izraelio namų surinkimo dalį paskutinėmis dienomis, žmonės visoje žemėje priims sugrąžintąją Evangeliją ir susivoks esančiąs Viešpaties sandoros žmonės (žr. 1 Nefio 15:14–15).

Perskaitykite 1 Nefio 15:14 eilutę ir pažymėkite, ką išsklaidytasis Izraelis supras paskutinėmis dienomis.

Nefis mokė, kad prisijungusieji prie Bažnyčios yra tarsi įskiepijami „į tikrąjį alyvmedį“ (1 Nefio 15:16). Dar jis sakė, kad šis įskiepijimas, arba surinkimas, kaip ir Izraelio namų išsklaidymas bus atliktas „per kitataučius“ (1 Nefio 15:17). Gali būti naudinga suprasti, kad „žodis *kitataučiai*“ Raštuose turi kelias prasmes. „Kartais jis žymi žmones, kilusius ne iš Izraelio, kartais – žmones, kilusius ne iš Judo, o kartais – evangelijos nepažįstančias tautas, net jeigu jos turi kažkiek izraelitų kraujo. Ši paskutinė prasmė ypač būdinga šiam žodžiui, vartojamam Mormono Knygoje“ (Raštų rodyklė, „Kitataučiai“, p. 90; scriptures.lds.org).

Viešpats laikosi Savo pažadų ir prisimena sandorą su Savo vaikais. Jis trokšta, kad visi Jo vaikai gautų nesibaigiančiosios Evangelijos palaimas (žr. 1 Nefio 15:18). Jūsų pastangos dalijantis Evangelija su draugais bei šeima ir jūsų atsidavimas vykdamas garbingą misionierišką misiją padeda įvykdyti šią Lehio pranašystę.

1 Nefio 15:21–36

Nefis į savo brolių klausimus apie Lehio regėjimą atsako remdamasis savo patirtimi

Likusioje 1 Nefio 15 skyriaus dalyje kalbama apie klausimus, kuriuos Nefio broliai uždavė jam apie Lehio sapną. Jie klausė: „Ką reiškia geležinė lazda, vedanti prie medžio, kurią matė mūsų tėvas?“ (1 Nefio 15:23.) Perskaitykite Nefio atsakymą 1 Nefio 15:24–25 eilutėse ir išsiaiškinkite, kokios palaimos pažadėtos tiems, kurie stropiai klauso Dievo žodžio. Toliau pateiktame Prezidento Ezros Tafto Bensonso teiginyje apie Dievo žodžio galią pabraukite tas frazes, kuriose mokoma panašių dalykų, kokių mokė Nefis:

- „Dievo žodis ne tik kad veda mus prie paties trokštamiausio vaisiaus, bet Dievo žodyje ir per jį galime įgyti galią atsispirti pagundoms, galią sutrukdyti Šėtono ir jo pasiuntinių darbui.“
- „Dievo žodis [...] turi galią sustiprinti šventuosius ir apginkluoti juos Dvasia, kad jie galėtų atsispirti blogiui, tvirtai laikytis gėrio ir rasti džiaugsmą šiame gyvenime.“
- „Sėkmingas teisingas gyvenimas, galia išvengti apgaulės ir atsispirti pagundai, vadovavimas kasdieniame gyvenime – tai tik keli iš pažadų, kuriuos Viešpats duoda ateinantiesiems prie Jo žodžio. [...] Kad ir kokie stropūs esame kitose srityse, tam tikras palaimas galime gauti tik per Raštus, tik eidami prie Viešpaties žodžio ir tvirtai jį laikydamiesi, kai veržiamės pirmyn per tamsos miglą prie gyvybės medžio“ (“The Power of the Word,” *Ensign*, May 1986, 80, 82).

Gyvybiškai svarbu, kad laikytumėmės Dievo žodžio per maldą, Raštų studijavimą ir įkvėptų Bažnyčios vadovų klausimąsi.

 3. Savo Raštų studijavimo žurnale sukurkite skrajutę, reklamuojančią Dievo žodį. Būtinai įrašykite palaimas, kurias Nefis pažadėjo tvirtai besilaikantiesiems Dievo žodžio. Galite pateikti šaltinių, kur dar galima rasti Dievo žodį.

Galite žemiau pateiktą principą užsirašyti savo Raštų egzemplioriuje, šalia 1 Nefio 15:24–25 eilučių: **Kasdienis Dievo žodžio studijavimas ir vadovavimasis juo sustiprina mus prieš Šėtono pagundas.**

 4. Kad padėtumėte savo liudijimui apie šį principą sustiprėti, Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną ar į abu šiuos klausimus:

a) Kokia su individualiu Raštų studijavimu susijusi patirtis padėjo jums sužinoti, kad šis principas teisingas?

b) Kaip galite sužinoti, ar šis principas teisingas?

Lehio sapne tie, kurie tvirtai laikėsi geležinės lazdos, per tamsos miglą saugiai ėjo prie gyvybės medžio. 1 Nefio 15:26 eilutėje Nefio broliai prašo jo paaiškinti, ką reiškia netoli gyvybės medžio tekėjusi upė. Perskaitykite 1 Nefio 15:27–29 eilutes ir išsiaiškinkite, ką simbolizuoja ta upė.

Perskaitykite 1 Nefio 15:32–36. Kodėl Nefio broliams šie mokymai sukėlė nerimą?

 5. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

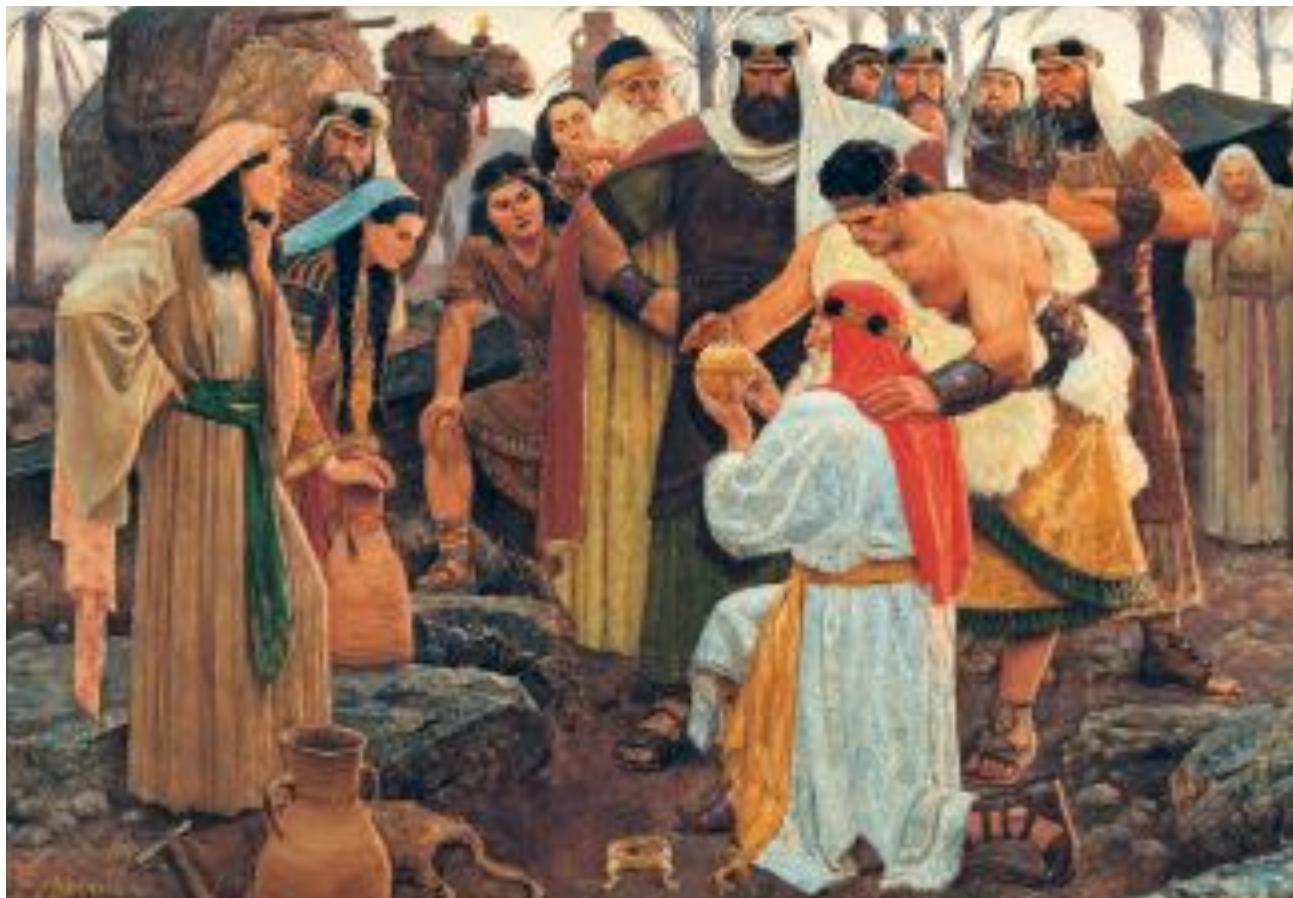
a) Kurios Lehio sapno ir Nefio to sapno aiškinimo dalys parodo Dievo meilę Nefio broliams ir rūpinimąsi jais?

b) Kur 1 Nefio 15 skyriuje matote Dievo meilę jums ir rūpinimąsi jumis?

 6. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Aš išstudijavau 1 Nefio 15 skyrių ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

4 DALIS. 2 DIENA

1 Nefio 16

Ivadas

Jausdami Nefio žodžių galią, broliai nusižemino prieš Viešpatį. Šeimai keliant tyrais, Viešpats davė jiems Liahoną, kad kelionėje rodytų jiems kelią. Keliaujant šeima patyrė daugybę sunkumų, tarp kurių buvo ir tai, kad jų lankai prarado tamprumą, o Nefio lankas sulūžo, dėl ko buvo sunku apsirūpinti maistu. Daugumai šeimos narių murmant dėl šių praradimų, Nefis pasidarė naują lanką ir siekė Viešpaties patarimo, kur eiti medžioti. 1 Nefio 16 skyriaus studijavimas suteikia jums galimybę apmąstyti, kaip reaguotumėte į pataisymus ir suspaudimus. Kaip per sunkumus rodė kelią Lechio šeimai, lygiai taip, gyvenimo iššūkiams užklupus, Viešpats rodys kelią ir jums, jei nuolankiai sieksite Jo patarimo ir juo vadovausitės.

1 Nefio 16:1–6

Nefis atsako į savo brolių murmėjimą

Ar esate matę, kaip kokiam nors žmogui buvo išsakoma pastaba arba priekaištaujama už blogą elgesį? Kaip tas žmogus reagavo?

Nefiui mokant Lamaną ir Lemuelį, kad nelabieji yra atmetami ir jiems neleidžiama valgyti gyvybės medžio vaisiaus (žr. 1 Nefio 15:36–16:1), broliai jautėsi Nefio papeikti. Perskaitykite 1 Nefio 16:1–2 eilutes ir pabraukite tai, kaip, anot Nefio, kai kurie žmonės reaguoja girdėdami tiesą, pagal kurią patys negyvena.

Frazė „kerta juos iki pat šerdies“ reiškia, kad tiesa atidengia jų kaltę. Ką, jūsų manymu, reiškia „kaltieji laiko tiesą sunkia“? _____

1. Savo Raštų studijavimo žurnale sudarykite sąrašą dalykų, kuriuos galite daryti, kad būtumėte paklusnūs netgi tada, kai sunku girdėti tiesą ir ji „kerta [jūs] iki pat šerdies“ (1 Nefio 16:2). Kodėl, jūsų manymu, kai kuriems jaunuoliams sunku paklusti tam tikroms tiesoms? Savo sąrašą palyginkite su tuo, ką Nefis pasakė Lamanui ir Lemueliui 1 Nefio 16:3–4 eilutėse.

Kaip, pagal 1 Nefio 16:5 eilutę, Lamanas ir Lemuelis pasirinko reaguoti į Nefio pamokymus? Kuris žodis ar frazė šioje eilutėje apibūdina tai, ką turėtume daryti, kai tiesa kerta mus iki pat šerdies? Atsakymus į šiuos klausimus užrašykite savo Raštų egzemplioriuje.

1 Nefio 16:7–33

Lehio šeimai kelią rodo Liahona

Atsakykite į žemiau pateiktus viktorinos teiginius ir pažymėkite, ar jie teisingi (T) ar ne (N), apibraudami savo atsakymus:

- T N Nefis vedė vyriausiąją Izmaelio dukterį.
- T N Lehio rado į kompasą panašų rutulį, vadinamą Liahona.
- T N Rutulys turėjo keturias rodykles, kurios Lehiui ir jo šeimai rodė, kur keliauti.
- T N Gavus rutulį, Lehio šeimos kelionė tyrais tapo lengva.

Studijuodami 1 Nefio 16:7–10 eilutes ir skyriaus apžvalgą, patikrinkite savo atsakymus į tris pirmuosius klausimus (taip pat žr. Almos 37:38). Perskaitykite 1 Nefio 16:17–19 eilutes ir pasitikrinkite, ar teisingai atsakėte į ketvirtąjį klausimą. (Teisingus atsakymus rasite šios pamokos pabaigoje.)

Netgi būdami paklusnūs patirsime išmėginimų. Daugelis išmėginimų, su kuriais susiduriame, nėra neteisingų pasirinkimų pasekmės. Tikriausiai sakant, jie ištinka mus kaip natūralus mirtingojo gyvenimo rezultatas, tačiau suteikia mums galimybę pasimokyti ir augti mūsų mirtingosios kelionės metu lygiai taip, kaip tai darė Gelbėtojas (žr. DS 122:7–8). Vienas iš mūsų gyvenimo išbandymų yra tai, kaip reaguosime į tuos išmėginimus.

Kaip tokia dovana, pagal tai, kaip 1 Nefio 16:10 eilutėje Nefis apibūdino tą rutulį, galėjo būti naudinga Lehio ir jo šeimos kelionėje į pažado žemę? 1 Nefio 16:16 eilutėje raskite ir pažymėkite, kaip Liahona buvo naudinga Lehio šeimai.

Ištirkite 1 Nefio 16:20–22 eilutes ir išsiaiškinkite, kaip kai kurie Lehio šeimos nariai reagavo, kai Nefis sulaužė savo lanką. Išstudijuokite 1 Nefio 16:23–25, 30–32 eilutes ir raskite, kaip į šį išmėginimą reagavo Nefis. Kaip tokia jo reakcija paveikė šeimą?

 2. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Ko išmokote palygindami skirtingas Nefio ir jo šeimos reakcijas į tą patį išmėginimą?

Užuot reikšęs nepasitenkinimą, Nefis pasigamino naują lanką ir tada siekė patarimo, kad žinotų, kur ieškoti maisto. Nefio pavyzdys rodo, kad, **jei darysime viską,**

ką galime, ir ieškosime Viešpaties vadovavimo, Jis padės mums išverti mūsų sunkumus.

Per tuos įvykius Viešpats paaiškino Lehiui, kaip veikia Liahona. 1 Nefio 16:26–29 eilutėse ieškokite, ko buvo reikalaujama iš Lehio šeimos tam, kad Viešpats vestų juos Liahonos pagalba.

 3. Įsivaizduokite, kad mažą vaiką mokote apie Liahoną. Savo Raštų studijavimo žurnale paprastais žodžiais paaiškinkite, kaip Liahona rodė kelią Lehio šeimai ir ką jie turėjo daryti, kad ji ir toliau rodytų jiems kelią.

 4. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kaip Liahona rodo mums, kad „**mažomis priemonėmis Viešpats gali įvykdyti didžius dalykus**“? (1 Nefio 16:29).

Viešpats jums, kaip ir Lehio žmonėms, parūpino daugelį dovanų, norėdamas padėti gauti asmeninį vadovavimą. Perskaitykite tris pateiktus teiginius apie kai kurias iš šių dovanų ir apmąstykite, kuo kiekviena iš šių Viešpaties dovanų panaši į Liahoną.

Patriarchalinis palaiminimas

Prezidentas Tomas S. Monsonas apie patriarchalinius palaiminimus kalbėjo kaip apie asmeninę Liahoną:

„Tas pats Viešpats, kuris suteikė Liahoną Lehiui, šiais laikais jums ir man teikia retą ir vertingą dovaną, kad vestų mus gyvenime, pažymėtų mūsų saugumui pavojų keliančias vietas ir nurodytų kelią, netgi saugų kursą, ne į pažadėtąją žemę, bet į mūsų dangiškuosius namus. Ta dovana, apie kurią kalbu, žinoma kaip patriarchalinis palaiminimas. Kiekvienas vertas Bažnyčios narys turi teisę gauti tokį brangų ir neįkainojamą lobį. [...]

Jūsų palaiminimas yra ne tam, kad būtų dailiai sulankstytas ir kur nors nukištas. Ne tam, kad būtų įdėtas į rėmelį ar viešai skelbiamas. Jis yra tam, kad būtų skaitomas. Tam, kad būtų branginamas. Tam, kad juo būtų vadovaujama. Jūsų patriarchalinis palaiminimas ves jus tamsiausią naktį. Jis rodys jums kelią gyvenimo pavojuose. [...] Jūsų patriarchalinis palaiminimas jums yra asmeninė Liahona, kad nubrėžtų jums kursą ir rodytų kelią“ (“Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light,” *Ensign*, Nov. 1986, 65–66).

Raštai ir pranašų žodžiai

Viresnysis V. Rolfas Keris, tuo metu tarnavęs Septyniasdešimties nariu, patvirtino, kad Kristaus ir Jo tarnų žodžiai yra dvasinė Liahona: „Kristaus žodžiai mums visiems gali būti asmeninė Liahona, rodantį kelią. Nebūkite tingūs dėl kelio

lengvumo. Tikėdami dėkimės sau į mintis ir į širdis Kristaus žodžius, kaip jie užrašyti Šventraštyje ir kaip juos išsako šiuolaikiniai pranašai, regėtojai ir apreiškėjai. Su tikėjimu ir stropumu sotinkimės Kristaus žodžiais, nes Kristaus žodžiai bus mūsų dvasinė Liahona, sakanti mums visą tai, ką turėtume daryti“ (“The Words of Christ—Our Spiritual Liahona,” *Ensign* arba *Liahona*, May 2004, 37).

Šventoji Dvasia

Vyresnysis Deividas A. Bednaris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo palygino Šventąją Dvasią su Liahona: „Kai stengiamės suderinti savo požiūrį ir veiksmus su teisumu, Šventoji Dvasia šiais laikais mums tampa tuo, kuo Liahona

buvo Lehiui ir jo šeimai jų laikais. Tie patys veiksniai, dėl kurių Liahona veikė Lehiui, panašiai pakvies Šventąją Dvasią ir į mūsų gyvenimą. Tie patys veiksniai, dėl kurių Liahona neveikdavo senovėje, panašiai ir mus atitolins nuo Šventosios Dvasios šiais laikais“ („Kad Jo Dvasia visuomet būtų su mumis“, 2006 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

5. Savo Raštų studijavimo žurnale parašykite du ar tris aspektus, kuriais patriarchalinis palaiminimas, Raštai ir pranašų žodžiai arba Šventoji Dvasia yra kaip Liahona.

6. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite gyvenimo atvejį, kai, sekdami vieno iš čia paminėtų šaltinių nurodymais, buvote Viešpaties vadovaujami.

1 Nefio 16:34–39

Izmaelio dukterys sielvartauja dėl jo mirties, o Lamanas rengiasi nužudyti Lehį ir Nefį

1 Nefio 16:34–38 eilutėse sužinome, kad po daugelio dienų kelionės tyrais Izmaelis mirė. Jo dukterys nepaprastai sielvartavo dėl tėvo mirties, ir kai kurie jo šeimos nariai ėmė murmėti prieš Lehį ir Nefį ir norėjo grįžti į Jeruzalę. Lamanas netgi ruošėsi nužudyti Lehį ir Nefį. Nefio broliai dar kartą parodė savo silpnumą ir nepatikimumą, kadangi nieieškojo Viešpaties valios. Jie atmetė Šventąją Dvasią ir pagalbą, kurią Ji būtų jiems suteikusi.

Perskaitykite 1 Nefio 16:39 eilutę ir išsiaiškinkite, ką šioje situacijoje darė Viešpats. Iš to, ką sužinojote iš tos eilutės, atsakykite: Kodėl Viešpats mus drausmina? _____

Viešpats mus veda ir drausmina mūsų pačių labai. Jei veiksime atsižvelgdami į Viešpaties vedimą ir drausminimą, Jis mus laimins.

7. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Aš išstudijavau 1 Nefio 16 skyrių ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

Viktorinos Teisinga/Neteisinga atsakymai: 1) N, 2) T, 3) N, 4) N.

4 DALIS. 3 DIENA

1 Nefio 17

Įvadas

Po aštuonerių metų kelionių tyrais Lehio šeima atvyko į vietovę prie jūros kranto. Jie pavadino tą vietovę Dosniaja. Nefis pakluso Viešpaties įsakymui statyti laivą. Taip pat jis papriekaištavo savo broliams už jų nelabumą, dėl kurio jie negavo įkvėpimo iš Viešpaties. Studijuodami 1 Nefio 17 skyrių ir nagrinėdami Nefio pavyzdį, pamatysite, kad per paklusnumą galite įvykdyti viską, ką Dievas įsako. Taip pat išmoksėte greičiau pastebėti, kada Viešpats kalba jums ramiau tyliu balsu.

1 Nefio 17:1–51

Lehio šeima atkeliauja į Dosniąją žemę, kur Nefiui įsakoma pastatyti laivą

Ar savo gyvenimą apibūdintumėte kaip lengvą ar kaip sunkų? Kodėl? Perskaitykite 1 Nefio 17:1, 4, 6 eilutes ir apibraukite tuos žodžius, kurie parodo, ar tas laikas, kurį Nefis ir jo šeima praleido tyruose, buvo lengvas ar sunkus.

Perskaitykite 1 Nefio 17:3 eilutę ir išsiaiškinkite, dėl kokios priežasties, kaip manė Nefis, jo šeima tuo sunkiu laikotarpiu buvo palaiminta. Ta priežastis prasideda žodeliu *jei*. Pažymėkite šį principą savo Raštų egzemplioriuje.

Evangelijos principai Raštuose dažnai pateikiami „jeigu... tai...“ forma. Tokią „jeigu... tai...“ formą

Mokykitės atpažinti principus ir doktrinas

Studijuodami Raštus, ieškokite tokių žodžių ar frazių, kaip antai „taip mes matome“, „todėl“, „štai“ ar „jeigu... tai...“. Dažnai tokie žodeliai nurodo, kad ten pateikiama doktrina ar Evangelijos principas.

dar galime matyti tiek atskiro žmogaus gyvenime, tiek šeimų ir ištisų tautų gyvenimuose. Žodelis *jeigu* apibūdina mūsų veiksmą, o žodelis *tai* paaiškina padarinius arba palaimas, kurias gausime už tą veiksmą. Nors 1 Nefio 17:3 eilutėje nėra žodelio *tai*, visgi joje paaiškinamas veiksmas ir po to ateisianti palaima. Kaip principą, apie kurį liudija Nefis, suformuluotumėte savais žodžiais? **Jeigu** _____, **tai** _____.

Atkreipkite dėmesį, kaip šis principas iliustruojamas 1 Nefio 17:2, 12–13 eilutėse. Skaitydami šias eilutes pažymėkite tai, kaip Viešpats stiprino ir laimino Nefį ir jo šeimą, kai jie laikėsi Jo įsakymų. Toliau studijuodami tai, ką patyrė Nefis, ieškokite papildomų šio principo teisingumo įrodymų.

 1. Skirkite laiko savo Raštų studijavimo žurnale prasmingai atsakyti į pateiktus klausimus. Šis pratimas padės jums pamatyti, kad Nefis ir toliau gyveno pagal principą, kuris išdėstytas 1 Nefio 17:3 eilutėje, kai tuo tarpu kiti šeimos nariai to nedarė. Nepamirškite apgalvoti, kaip šį principą galite pritaikyti savo gyvenime.

- a)** Ką padaryti Viešpats įsakė Nefiui? (Žr. 1 Nefio 17:7–8.) Kas galbūt buvo sunku padaryti paklūstant šiam įsakymui?
- b)** Kokį įspūdį jums daro Nefio reakcija į šį įsakymą? (Žr. 1 Nefio 17:9–11, 15–16.) Kaip į tą įsakymą reagavo jo broliai? (Žr. 1 Nefio 17:17–21.) Ko galite pasimokyti iš šių reakcijų?
- c)** Nefis savo broliams atsakė primindamas Mozės patirtį. Kaip Viešpats padėjo Mozei įvykdyti jam duotą užduotį? (Žr. 1 Nefio 17:23–29.) Kuo Nefio broliai buvo panašūs į Izraelio vaikus? (Žr. 1 Nefio 17:30, 42.)
- d)** Ar yra įsakymų, kurių jums sunku laikytis? Kaip į sunkią užduotį ar įsakymą iš Dievo galite reaguoti taip, kaip reagavo Nefis ir Mozė?

Kai įvykdysite pateiktą užduotį, perskaitykite, kaip Nefis išreiškė savo tikėjimą 1 Nefio 17:50 eilutėje.

Perskaitykite 1 Nefio 17:51 ir pritaikykite šią eilutę sau, vietoj žodelio „manęs“ pasakydami savo vardą, o vietoj frazės „pastatyti laivą“ – tą įsakymą, kurį nurodėte atsakydami į anksčiau pateiktą klausimą *d*.

 2. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite atvejį (iš savo paties arba kokio nors jūsų pažįstamo žmogaus gyvenimo), kuris padėjo jums suprasti, kad, jei būsite ištikimi Dievui, Jis padės jums atlikti tai, ko iš jūsų prašo.

1 Nefio 17 skyriuje ir visą savo gyvenimą Nefis buvo pavyzdys to, kad teisingas yra principas: **jeigu laikysimės Viešpaties įsakymų, tai Jis sustiprins mus ir suteiks būdą, kaip atlikti tai, ką įsakė.**

1 Nefio 17:45–55

Nefis priekaištuoja broliams dėl jų nelabumo

Perskaitykite 1 Nefio 17:48, 53–54 eilutes ir išsiaiškinkite, kodėl Nefis „ištiesė ranką į savo brolius“.

Ką, pagal 1 Nefio 17:53 eilutę, Viešpats padarė Nefio broliams? Kodėl? _____

Tas Nefio brolių papurtymas buvo vienas iš būdų, kuriais Viešpats mėgino su jais bendrauti. Perskaitykite 1 Nefio 17:45 eilutę ir išsiaiškinkite kitus būdus, kuriais Viešpats mėgino su jais bendrauti.

Apmąstykite tokią prezidento Boido K. Pakerio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo citatą: „Šventoji Dvasia kalba balsu, kurį jūs daugiau *jaučiate*, negu *girdite*. Jis apibūdinamas kaip „ramus tylus balsas“ [DS 85:6]. Ir nors kalbame apie „įsiklausymą“ į Dvasios kuždesius, dažniausiai žmogus tokį dvasinį raginimą apibūdina sakydamas: „Aš *pajutau* ...“ (“Personal Revelation: The Gift, the Test, and the Promise,” *Ensign*, Nov. 1994, 60).

Galite pažymėti 1 Nefio 17:45 eilutę ir šalia jos užrašyti tokį principą: **Šventoji Dvasia kalba ramiau tyliu balsu, kurį mes daugiau jaučiame, negu girdime.**

 3. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite atsakymus į šiuos klausimus:

- a) Kada *jautėte*, kad Viešpats kalba jums ramiau tyliu balsu?
- b) Ką galite daryti, kad pajustumėte ir atpažintumėte tą ramų tylų balsą?

Pažymėkite 1 Nefio 17:45 eilutėje tokią frazę: „Jis kalbėjo jums ramiau tyliu balsu, bet jūs buvote bejausmiai, tad negalėjote jausti jo žodžių.“ Vėl pažvelkite į pirmąjį 1 Nefio 17:45 eilutės sakinį ir suraskite, kodėl Nefio broliai buvo „bejausmiai“.

Kaip nuodėmė gali kliudyti mums jausti Šventąją Dvasią? Kokie kiti dalykai gali trukdyti mums pajusti Šventąją Dvasią? _____

Prezidentas Džeimsas E. Faustas iš Pirmosios Prezidentūros panaudojo vieną palyginimą, norėdamas parodyti, kaip nuodėmė gali kliudyti mums jausti Šventąją Dvasią:

„Dabartiniais laikais dažnai bendraujama mobiliaisiais telefonais. Tačiau retkarčiais patenkame į „ne ryšio“ zonas, kur iki mūsų mobiliojo telefono neateina ryšio signalas. Taip gali atsitikti, kuomet mobiliojo telefono naudotojas yra tunelyje arba kanjone arba yra kitų trukdžių.

Taip yra ir bendraujant su Dievu. [...] Dažnai patys einame į tokias dvasinio „ne ryšio“ zonas – vietas ir situacijas, kurios blokuoja dieviškus pranešimus. Kai kurios iš tokių „ne ryšio“ zonų yra pyktis, pornografija, nusižengimai, savanaudiškumas ir kitos situacijos, kurios įžeidžia Dvasią“ (“Did You Get the Right Message?” *Ensign* arba *Liahona*, May 2004, 67).

 4. Apmąstykite, kiek įsiklausėte į pranešimus, kuriais Viešpats stengėsi su jumis bendrauti pastaruoju metu. Savo Raštų studijavimo žurnale pateikite sąrašą kokių nors „ne ryšio zonų“ – situacijų ir vietų, galinčių sutrukdyti jums pajusti ramų tylų balsą – ir parašykite, ką darysite, stengdamiesi jų vengti.

Galite bendrauti su Viešpačiu klausydami Jo ramaus tylaus balso, kai stengiatės būti verti Jo švelnių kuždesių ir į juos įsiklausote.

5. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Aš išstudijavau 1 Nefio 17 skyrių ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

4 DALIS. 4 DIENA

1 Nefio 18–19

Įvadas

Vadovaudamiesi Viešpaties nurodymu Nefis su šeima baigė statyti laivą ir pakėlė bures plaukti į pažadėtąją žemę. Kelionės metu daugelis šeimos narių, vadovaujami Lamano ir Lemuelio, ėmė maištauti. Dėl to Liahona nustojo veikti ir didžiulė audra ėmė kelti grėsmę visų laive esančiųjų gyvybėms. Po to, kai maištautojai atgailavo, o Nefis tikėdamas pasimeldė, Liahona ėmė veikti, o Viešpats nuramino audrą ir vėl vadovavo jų kelionei. Atvykus į pažadėtąją žemę, Nefis ragino savo šeimą atminti Gelbėtoją ir pritaikyti Raštus sau. Studijuodami 1 Nefio 18–19 skyrius, palyginkite Nefio patirtus išbandymus su savo išbandymų atnešamais iššūkiais. Stenkitės sekti Nefio pavyzdžiu.

1 Nefio 18:1–8

Lehio šeima ruošiasi plaukti į pažadėtąją žemę

Kodėl svarbu tiek uoliai dirbti, tiek ir ieškoti Viešpaties vadovavimo? Kokiu būdu Nefis, statydamas laivą, parodė abi šias savybes? Perskaitykite 1 Nefio 18:1–8.

1. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite visus tuos žodžius ir frazes iš 1 Nefio 18:1–8 eilučių, kurie apibūdina, kokias pastangas dėjo Nefis ir jo šeima. Tada raskite visus žodžius ir frazes, parodančius, kaip Viešpats vadovavo ir padėjo jiems. Kokį ryšį matote tarp Nefio pastangų ir jam teikiamos Viešpaties pagalbos?

Šis Nefio potyris mums rodo, kad **norėdami atlikti tai, ką Viešpats įsako, turime ieškoti Jo pagalbos ir patys dėti pastangas.**

2. Pagalvokite apie dabartinę situaciją, kurioje jums reikia Dievo pagalbos. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kaip galite siekti Viešpaties vadovavimo ir ką turite daryti patys.

1 Nefio 18:8–25

Lamanas ir Lemuelis laive sukelia maištą, kuris trukdo kelionei į pažadėtąją žemę

Patirdami gyvenimo išmėginimus ir vargus, dažnai klausiamo savęs, kodėl susidūrėme su tokiais sunkumais. Galbūt jūs ar kuris nors jūsų pažįstamas žmogus sunkumų metu klausėte: „Kodėl?“

Vyresnysis L. Vitnis Kleitonas iš Septyniasdešimčių prezidentūros išvardijo tris šaltinius, iš kurių kyla mūsų sunkumai. Skaitydami pabraukite tuos jo apibūdinamus šaltinius.

„Bendrai kalbant, mūsų naštos kyla iš trijų šaltinių. Kai kurios naštos yra natūralus pasaulio, kuriame gyvename, produktas. Ligos, fizinės negalios, uraganai ir žemės drebėjimai kartkartėmis ateina be jokios mūsų kaltės. [...]

Kitas naštas mums uždeda netinkamas kitų žmonių elgesys. Smurtas ir žalingi įpročiai nekaltiems šeimos nariams gali namus paversti bet kuo, tik ne dangumi žemėje. Nuodėmės, neteisingos tradicijos ir

nusikaltimai gyvenimo kelyje palieka naštų prislėgtas aukas. Netgi ne tokios rimtos piktadarybės, kaip apkalbos ar grubumas, kitiems gali sukelti tikras kančias.

Mūsų pačių klaidos ir ydos sukelia daugelį mūsų problemų ir gali užkrauti sunkių naštų ant mūsų pečių. Daugiausiai varginanti [sunkiausia] našta, kurią užsikrauname, yra nuodėmių našta. Visi pažįstame sąžinės graužatį ir skausmą, neišvengiamai ateinančius po to, kai nesilaikome įsakymų“ („Kad jūsų naštos būtų lengvos“, 2009 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga, p. 6–7).

Išplaukę į pažadėtąją žemę Nefis ir jo šeima patyrė daugybę sunkumų. Studijuodami 1 Nefio 18 skyrių, ieškokite vienos iš tų kančių rūšių, apie kurias kalbėjo vyresnysis Kleitonas. Perskaitykite 1 Nefio 18:9–11 eilutes ir raskite pavyzdžius neteisingų pasirinkimų, kuriuos darė kai kurie žmonės laive.

Nors nėra blogai šokti, klausytis muzikos ir linksmintis, 1 Nefio 18:9 eilutėje sakoma, kad jie tai darė „iki nepaprasto grubumo“. Žodis *grubus* reiškia, kad žmogus yra šiurkštus, vulgarus, nemandagus. Šėtonas gali naudoti šokius, muziką ar mūsų kalbėjimo manierą kaip būdą užteršti mūsų širdis ir mintis, taip priversdamas mus prarasti Šventosios Dvasios bendrystę.

Ko, pagal 1 Nefio 18:10 eilutę, Nefis baiminosi, kad neatsitiktų, jei maištautojai neatgailaus? _____

Kokių veiksmų dėl to ėmėsi Nefis? Kaip jūs reaguotumėte, jei gimdytojas ar Bažnyčios vadovas jūsų paprašytų pakeisti jūsų klausomą muziką, nustoti šokti taip, kaip šokate, ar susilaikyti nuo nešvankių žodžių? Ar įsiklausytumėte į jo prašymą ir tai padarytumėte?

Perskaitykite 1 Nefio 18:12–14, 17–19 eilutes ir suraskite jų maištavimo pasekmes. Kaip Nefis ir kiti šeimos nariai nukentėjo dėl maištautojų veiksmų? Atkreipkite dėmesį į tai, kaip maištingi kai kurių narių poelgiai paveikė visos grupės gebėjimą būti Dievo vedamiems.

Maištautojų poelgiai parodo, kad **nuodėmė sukelia kančias mums patiems, o kartais ir kitiems žmonėms.**

3. Šiais laikais paaugliai susiduria su tokiomis pagundomis, kaip antai: nepagarba savo tėvams ir vadovams, sukčiavimas mokykloje, liežuvavimas, nekuklių drabužių dėvėjimas, skaistybės įstatymo bei Išminties Žodžio laužymas ir pornografijos žiūrėjimas. Pasirinkite dvi ar daugiau iš tų pagundų ir Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kaip kiekviena jų gali paveikti pasiduodančio tai pagundai žmogaus šeimą ir draugus.

Likusioje 1 Nefio 18 skyriaus dalyje esame mokomi, kaip reaguoti į sunkumus, tiek į tuos, kurie mus ištinka dėl blogų pasirinkimų, tiek ir į tuos, kurie ateina be

jokios mūsų kaltės. Perskaitykite 1 Nefio 18:15–16, 20–23 eilutes ir pažymėkite frazes, kuriose mokoma, ką daryti abiem atvejais.

Šiose eilutėse iliustruojami keli principai ir doktrinos. Po kiekvieno iš žemiau pateiktų teiginių užrašykite numerį tos eilutės ar eilučių iš 1 Nefio 18:15–16, 20–23, kuri, kaip jums atrodo, pateikia tos tiesos pavyzdį:

- Galime žvelgti į Dievą ir savo išbandymuose likti ištikimi. _____
- Malda mums gali padėti išbandymų metų rasti ramybę. _____

 4. Pasirinkite vieną iš ankstesniame pratime jūsų panaudotų eilučių, tą, kuri jums atrodo ypač prasminga, ir savo Raštų studijavimo žurnale paaiškinkite, kodėl ji jums patinka. Dar užrašykite, ko išmokote iš tos eilutės ir ko joje mokoma apie tai, kaip reaguoti į suspaudimus. Taip pat, jei savo ar kažkieno kito gyvenime esate matę pavyzdį to, ko toje eilutėje mokoma, visa tai užrašykite.

Nepaisant visų sunkumų, Nefis su savo šeima galiausiai pasiekė pažadėtąją žemę. Jei siekiate Viešpaties vadovavimo ir stropiai laikotės Jo nurodymų, jūs irgi galite sėkmingai užbaigti kelionę, kurią nukeliauti Viešpats jus atsiuntė į žemę.

Vyresnysis L. Vitnis Kleitonas išsakė savo liudijimą:

„Nesvarbu, ar gyvenime susidūrėme su naštomis, kurias sukėlė gamtinės sąlygos, kitų žmonių netinkamas elgesys ar mūsų pačių klaidos ar ydos – visi esame vaikai mylinčio Dangiškojo Tėvo, kuris, pagal amžinąjį planą, pasiuntė mus į žemę, kad augtume ir vystytumėmės. Unikali asmeninė mūsų patirtis gali padėti mums pasiruošti grįžti pas Jį. Mūsų negandos ir suspaudimai, kad ir kokie sunkūs būtų, žiūrint iš dangaus perspektyvos, truks „tik trumpą akimirką; ir tada, jei gerai tai [ištersime], Dievas išaukštins [mus] aukštybėse“ [DS 121:7–8]. Turime daryti viską, ką galime, kad neštume savo naštas „gerai“, kiek ta „trumpa akimirka“ betruktų. [...]

Žinau, kad, jei laikomės Dievo įsakymų ir savo sandorų, Jis padeda mums nešti tas naštas. Jis mus sustiprina. Kuomet atgailaujame, Jis atleidžia mums ir laimina mus sąžinės ramybe ir džiaugsmu“ („Kad jūsų naštos būtų lengvos“, 2009 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga, p. 6–7).

1 Nefio 19

Nefis pranašystes apie Jėzų Kristų užrašo tam, kad įtikintų mus atminti Jį

Atvykęs į pažadėtąją žemę, Nefis pranašavo apie Gelbėtojo atėjimą ir apie tai, kaip Jį priims Jo žmonės. Perskaitykite 1 Nefio 19:8–10 eilutes ir raskite frazes, kuriose mokoma apie Jėzaus Kristaus prigimtį ir būdą.

 5. Savo Raštų studijavimo žurnaluose užrašykite, kaip tai, ką sužinojote 1 Nefio 19:8–10 eilutėse, stiprina jūsų meilę Gelbėtojui.

Šios dienos pamokos pabaigoje perskaitykite 1 Nefio 19:18–19, 23 eilutes ir pabraukite tai, ką Nefis troško įtikinti daryti savo liaudį ir visus Mormono Knygos skaitytojus. Šiandien ieškokite progos savo liudijimu apie Gelbėtoją pasidalinti su draugu ar šeimos nariu arba išsakyti liudijimą Bažnyčioje. Taip darydami, padėsite jiems atminti Išpirkėją ir Jį tikėti.

6. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kaip gyvenime galėtumėte sekti Nefio pavyzdžiu.

7. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Aš išstudijavau 1 Nefio 18–19 skyrius ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

5 DALIS. 1 DIENA

1 Nefio 20–22

Įvadas

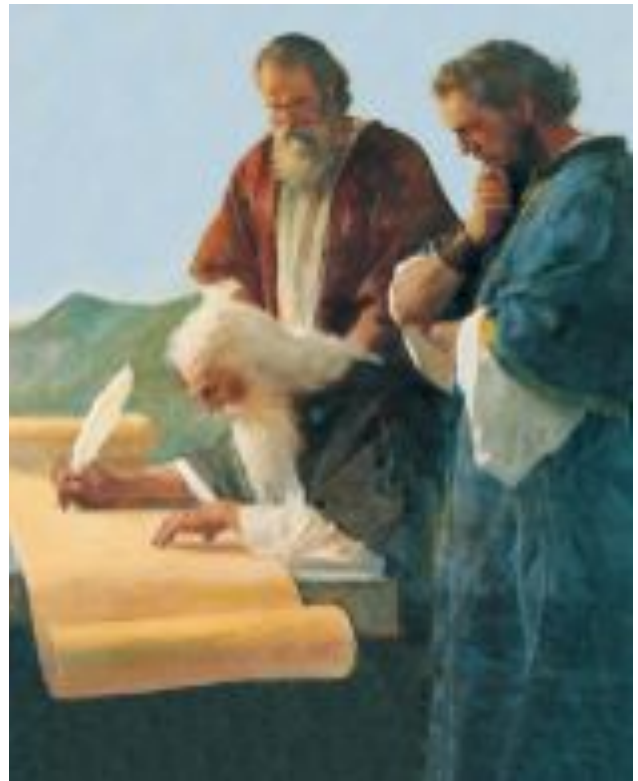
1 Nefio 20–21 skyriuose Nefis citavo Senojo Testamento pranašo Izaijo pranašystes, pranašo, kurio raštai buvo skaistvario plokštelėse, kurių gauti iš Labano Nefis su broliais buvo pasiųsti atgal į Jeruzalę. Izaijas mokė, kad netgi tada, kai senovės Izraelis nesilaikė savo sandorų, Viešpats vis tiek mylėjo juos ir kvietė atgailauti ir ateiti pas Jį. Studijuodami šiuos skyrius savo dėmesį sutelkite į tai, ko Izaijas mokė apie Jėzų Kristų ir apie Jo troškimą išpirkti Savo žmones.

1 Nefio 20

Viešpats drausmina Izraelį ir kviečia juos grįžti pas Jį

Ar galite prisiminti atvejį savo gyvenime, kai padarėte kažką, kas neatitiko jūsų sudarytų sandorų ar Bažnyčios standartų? Kaip jautėtės, galvodami apie tą savo sprendimą? Perskaitykite 1 Nefio 20:1–2 eilutes. Kam kalbėjo Izaijas? Kas yra „Jokūbo namai“?

Senajame Testamente užrašyta, kad Jokūbas buvo Izaoko sūnus ir Abraomo anūkas. Izraelio vardą jam davė Viešpats (žr. Pradžios 32:28). „Izraelio namai“ reiškia jo palikuonis ir kartais jie yra vadinami „Jokūbo namais“. Jie taip pat reiškia bet kuriuos tikrus tikinčiuosius Jėzumi Kristumi. (Žr. Raštų rodyklę, „Izraelis“; taip pat žr. Bible Dictionary, „Israel, Kingdom of“.) Lygiai taip, kaip tai buvo senovėje, sudarantieji sandoras (tokias kaip krikšto sandora) su Dievu šiais laikais yra laikomi Izraelio namų sandoros žmonėmis.

Ištirkite 1 Nefio 20:3–4, 8, 18 eilutes ir pabraukite tuos žodžius ar frazes, kurie nurodo, kad Izraelio namai nebuvo ištikimi Viešpačiui. Frazė „tavo kaklas – geležinė sausgyslė, o tavo kakta – skaistvaris“ (1 Nefio 20:4) simboliškai reiškia būseną, kuri Raštuose ne kartą vadinama „kietasprandiškumu“. Vienas galimas šios frazės paaiškinimų yra toks, kad tokie gyvuliai, kaip jaučiai ir asilai, įtempia savo sprandus, kad jų negalėtų vesti ar valdyti jų šeimininkas. Kitas paaiškinimas yra toks, kad žmonės, nenorintys nulenkti savo galvos, vadinami kietasprandžiais. Panašiai ir Izraelio namai dėl išdidumo ir nelabumo įtempė, arba sukietino, savo sprandus ir nenorėjo, kad jiems vadovautų Viešpats.

Norėdami geriau suprasti šias eilutes ir jas pritaikyti sau mūsų laikais, pagalvokite apie tai, kaip tokie Izraelio namų apibūdinimai tinka ir kai kurių šiuolaikinių žmonių poelgiams.

Apmąstyti

Prezidentas Henris B Airingas iš Pirmosios Prezidentūros mokė: „Skaitymas, studijavimas ir apmąstymas yra skirtingi dalykai. Mes skaitome žodžius ir suvokiame idėjas. Studijuojame ir galime suvokti Raštų struktūrą ir sąsajas juose. Tačiau apmąstydami kviečiame Dvasios apreiškimą. Man apmąstymas reiškia tai, kad po kruopštaus Raštų skaitymo ir studijavimo aš apgalvoju ir meldžiuosi“ („Tarnaukite su Dvasia“, 2010 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga). Raštų studijavimas ramioje vietoje, kur galite juos apmąstyti, padės jums jausti Šventosios Dvasios įtaką.

prezidento Dyterio F. Uchtdorfo iš Pirmosios Prezidentūros teiginį, pabraukite vieną ar daugiau frazių, kurios patvirtina tą tiesą:

„[Šėtonas] nori, kad mes jaustumėmės taip, lyg mums nėra atleidimo (žr. Apreiškimo 12:10). Jis nori, kad galvotume, jog nusidėdami jau peržengėme tą „nebesugrįžimo tašką“, kad jau per vėlu pakeisti savo kursą. [...]

Kristus atėjo mūsų išgelbėti. Jei pasirinkome netinkamą kelią, Jėzaus Kristaus Apmokėjimas gali mums garantuoti, kad nuodėmė nėra nebesugrįžimo taškas. Saugus grįžimas yra įmanomas, jei seksime Dievo planu mums išgelbėti“ („Saugaus grįžimo taškas“, 2007 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

1 Nefio 21:1–17

Izaijas pranašauja, kad Mesijas nepamirš Savo sandoros žmonių

1 Nefio 21:1–13 eilutėse Nefis užrašė vieną iš Izaijo pranašysčių apie Jėzų Kristų, kuris bus Mesijas. Tiek *Kristus* (graikiškas žodis), tiek ir *Mesijas* (hebrajiškas žodis) reiškia „Pateptasis“ arba „Išrinktasis“. Jėzus Kristus buvo išrinktas būti tiek izraelitų, tiek ir kitataučių Išpirkėju.

Skaitydami 1 Nefio 20:9–14, 16 eilutes, apmąstykite, ko šiose eilutėse mokoma apie Viešpatį ir apie tai, koks Jis.

1. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite trumpus atsakymus į tokius klausimus:

a) Nors praeityje žmonės dažnai buvo nepaklusnūs, kaip Viešpats jiems atsiliepė? Kodėl? (Žr. 1 Nefio 20:9–11, 14.)

b) Ką Viešpats norėjo, kad Jo sandoros žmonės darytų? (Žr. 1 Nefio 20:12, 16.)

Iš šių eilučių sužinome, kad **Viešpats visus neklusniuosius kviečia atgailauti ir grįžti pas Jį**. Skaitydami pateiktą

Skaitydami 1 Nefio 21:6–13 eilutes, savo Raštų egzemplioriuje pažymėkite tas frazes, kuriose apibūdina- mas Jėzus Kristus ir aprašoma tai, ką Jis, kaip Izraelio Išpirkėjas, atliks.

Dėl savo nuodėmių Izraelio vaikai atsitraukė nuo Viešpaties ir jautėsi Jo pamiršti ir palikti (žr. 1 Nefio 21:14). Nors jie jautėsi Viešpaties palikti, ištikrite 1 Nefio 21:14–16 eilutes ieškodami įrodymų, kad **Viešpats mus myli ir niekada mūsų nepamirš**. Jums reikšmingas frazes šiose eilutėse galite pasibraukti.

Vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino, kad Gelbėtojas Savo nukryžiuo- žaizdas išsaugojo kaip įrodymą, kad Jis niekada mūsų nepamirš: „Kristus niekad nepamirš vaikų, kuriuos išpirko, ar sandoros, kurią su jais sudarė, kad Sionė būtų išgelbėta. Skaudūs priminimai apie [Jo] rūpestingą globą ir sandorą yra žymės, kurias romėnų viny- išrėžė jo rankų delnuose“ (*Christ and the New Covenant* [1997], 84).

2. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite trumpus atsakymus į tokius klausimus:

a) Kodėl, jūsų nuomone, kai kada žmonės mano, kad Viešpats juos pamiršo?

b) Ką, jūsų manymu, reiškia būti išrėžtiems Gelbėtojo rankų delnuose? Kaip tai padeda jums labiau vertinti Gelbėtojo kančias ant kryžiaus?

c) Kokie potyriai padėjo jums suprasti, kad Viešpats jūsų nepamiršo?

3. Įsivaizduokite, kad jūsų draugas pasakė jums, kad jis, arba ji, nebesijaučia vertas lankyti Bažnyčią dėl praeities nuodėmių. Savo Raštų studijavimo žurnale parašykite trumpą drąsinantį laišką tokiam draugui, pasinaudodami tuo, ko išmoko- te iš 1 Nefio 20–21 skyrių ir iš 1 Nefio 20 skyriaus studijavimo dalyje pateikto prezidento Uchtdorfo teiginio.

1 Nefio 21:18–22:22

Nefis paaiškina Izaijo pranašystę apie Izraelio išsklaidymą ir surinkimą

Nefis į savo metraščių įtraukė vieną iš Izaijo pranašysčių apie Izraelio surinkimą. Ją galima rasti 1 Nefio 21:18–26 eilutėse. 1 Nefio 22 skyriuje Nefis pateikė savo paaiškinimą ir komentarą apie tą Izaijo pranašystę. Skaitydami 1 Nefio 22:4–12 eilutes, ieškokite Nefio paaiškinimo, kaip paskutinėmis dienomis bus surinktas Izraelis.

Gali būti naudinga žinoti, kad Mormono Knygoje terminas „kitataučiai“ dažnai reiškia žmones, kurie nėra Judo palikuonys. Frazė „nuostabus darbas“ reiškia paskutinėmis dienomis įvyksiantį Evangelijos Sugražinimą. Taip pat atkreipkite dėmesį į tai, kaip dažnai Nefis pamini sandoras (galite pasižymėti jas savo Raštų egzemplioriuje).

Viešpats pažadėjo paskutinėmis dienomis sugražinti Evangeliją ir surinkti Izraelį. Studijuodami

1 Nefio 22:17, 19–22, 25–28 eilutes, savo Raštų egzemplioriuje pažymėkite, kas dėl žmonių teisumo atsitiks Šetonui.

 4. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Aš išstudijavau 1 Nefio 20–22 skyrius ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

2 Nefio

KNYGOS STUDIJŲ ĮVADAS

Kodėl verta studijuoti šią knygą?

2 Nefio knyga padės jums suprasti pagrindines Evangelijos doktrinas, pvz., Adomo ir levos nuopuolį, Jėzaus Kristaus Apmokėjimą ir valios laisvę. Be to, šioje knygoje gausu Nefio, Jokūbo ir Izaijo, ypatingųjų Gelbėtojo liudytojų, pranašysčių. Jie pranašavo apie Evangelijos sugražinimą paskutinėmis dienomis, Dievo sandoros žmonių surinkimą, Antrąjį Jėzaus Kristaus atėjimą ir Tūkstantmetį. 2 Nefio knygoje taip pat yra Nefio pateiktas Kristaus doktrinos aiškinimas; knyga baigiama Nefio liudijimu apie Gelbėtoją.

Kas parašė šią knygą?

2 Nefio knygą parašė Lehio sūnus Nefis. Jis buvo pranašas ir pirmasis didis nefitų vadovas. Jo raštai atskleidžia, kad jis buvo patyręs išperkančiąją Viešpaties galią (žr. 2 Nefio 4:15–35; 33:6) ir visa savo siela troško išgelbėjimo savo liaudžiai (žr. 2 Nefio 33:3–4). Norėdamas tai įvykdyti, jis pastatė šventyklą ir mokė savo liaudį tikėti Jėzų Kristų.

Kada ir kur tai buvo parašyta?

Nefis šį aprašymą, tapusį 2 Nefio knyga, parašė maždaug 570 m. pr. Kr., t. y. praėjus 30 metų po to, kai jis su savo šeima paliko Jeruzalę (žr. 2 Nefio 5:28–31). Jis rašė ją būdamas Nefio žemėje (žr. 2 Nefio 5:8, 28–34).

5 DALIS. 2 DIENA

2 Nefio 1

Įvadas

Studijuodami 2 Nefio 1 skyrių, atkreipkite dėmesį į tai, kad jame užrašyti savo vaikus labai mylinčio tėvo ir kunigystės vadovo, kuris netrukus mirs, žodžiai. Tėvas Lehis maldavo savo šeimą vykdyti Dievo įsakymus (žr. 2 Nefio 1:16). Jis pranašavo, kad, jeigu jie vykdys Dievo įsakymus, klestės pažadėtoje žemėje. Taip pat jis ragino savo vaikus ir kartu su jais atkeliavusiuosius iš Jeruzalės sekti pranašiškais Nefio nurodymais. Studijuodami šį skyrių, įvertinkite savo asmeninį paklusnumą Viešpaties įsakymams. Kiek ištikimai vadovaujate Bažnyčios vadovų patarimais?

2 Nefio 1:1–23

Lehis ragina savo žmones gyventi teisiai

Įsivaizduokite, kad staiga turite palikti savo šeimą ir kad jų niekada nebepamatysite. Turite paskutinę progą kažką jiems pasakyti. Ką tokioje situacijoje galėtumėte jiems pasakyti?

2 Nefio 1–4 skyriuose Nefis užrašė paskutinius savo tėvo patarimus šeimai. Studijuodami šiuos skyrius, apmąstykite, kaip paskutiniai užrašyti Lehio mokymai tinka ir jums.

Perskaitykite 2 Nefio 1:1–4 eilutes ir išsiaiškinkite, kokių „didžiųjų dalykų Viešpats padarė“ Lehio šeimai.

1. Raštų studijavimo žurnale užrašykite trumpus atsakymus į tokius klausimus:

a) Kaip Viešpats parodė gailingumą Lehio šeimai?

b) Kokių „didžiųjų dalykų Viešpats padarė“ jums ir jūsų šeimai? Ką jaučiate Viešpačiui, kai galvojate apie tai, koks gailingas jis buvo jums ir jūsų šeimai?

Lehis mokė šeimą, kad nuo pasirinkimo laikytis Dievo įsakymų priklauso, ar jie ir toliau gaus „didžiųjų dalykų“ ir „Dievo pasigailėjimų“ savo gyvenime, ar ne.

2. Kad suvoktumėte, jog Viešpats mus laimina, kai laikomės Jo įsakymų, ir sulaukiame palaimas, kai Jo įsakymų nesilaikome, Raštų studijavimo žurnale nubraižykite tokią lentelę, kokia parodyta žemiau. Perskaitykite 2 Nefio 1:7–11 eilutes ir išsiaiškinkite, kokie veiksmai („jeigu“), pasak Lehio, atneša tam tikrus padarinius („tai“). Tai, ką išsiaiškinate, užrašykite atitinkamame lentelės stulpelyje Raštų studijavimo žurnale.

Atpažinkite doktrinas ir principus

Norint išmokti atpažinti Raštuose aptinkamus principus ir doktrinas, reikia daug pastangų ir praktikos. Raštuose aptinkamų tiesų užrašymas „jeigu... tai...“ forma gali padėti jums suprasti principus, kuriuos vėliau galite pritaikyti savo gyvenime.

Jeigu (veiksmai)	Tai (padariniai)

Lehis buvo ypatingai susirūpinęs dvasine Lamano ir Lemuelio būkle ir suvokė, kad jiems reikia atgailauti. Mokydamas juos ir norėdamas padėti jiems suprasti nuodėmę ir atgailą, jis naudojo keletą simbolių. Išnagrinėkite 2 Nefio 1:13–14 eilutes, ieškodami simbolių, kuriuos Lehis naudojo, kad paragintų savo sūnus

atgailauti, ir savo atsakymus užrašykite žemiau esančiuose tuščiuose langeliuose:

„_____ iš gilias _____“
 „_____ nusikratytumėte _____“
 „_____ iš pragaro _____“

 3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kaip ankstesniame pratime pateiktos frazės apibūdina atgailą?

Perskaitykite 2 Nefio 1:15 eilutę ir Raštuose pažymėkite tris frazes, kuriomis Lehis apibūdino palaimas, gautas dėl savo paklusnumo Dievo įsakymams. Šias palaimas palyginkite su 2 Nefio 1:17–18, 22 eilutėse minimais neigiamais padariniais, kurie, pasak Lehio, išstiks nesilaikančiuosius Dievo įsakymų.

Pažymėkite Lehio patarimą 2 Nefio 1:23 eilutėje ir apmąstykite, ką turite daryti savo gyvenime, kad „pabus-tumėte“, „nusikratytumėte“ ar „atsikeltumėte“ ir taip gautumėte tas šiame skyriuje Lehio apsakytas palaimas.

2 Nefio 1:24–32

Lehis ragina savo sūnus sekti pranašiškais Nefio nurodymais

Po to Lehis savo šeimai ir kitiems priminė apie kitą vadovavimo ir įkvėpimo šaltinį, kuriuo jie buvo palaiminti, padedantį jiems daryti teisingus sprendimus savo gyvenime. Perskaitykite 2 Nefio 1:24 eilutę ir išsiaiškinkite, kas tas šaltinis.

Skaitydami 2 Nefio 1:24–27 eilutes, išsiaiškinkite, kaip Lehis ragino savo žmones sekti Nefiu. Apmąstykite savo atsakymus į šiuos klausimus:

- Kokias vadovo savybes pabrėžė Lehis, kurios padėtų jums pasitikėti Nefiu kaip vadovu?
- Kodėl pasitikėtumėte vadovu, turinčiu tokias savybes?

- Papasakokite, ar esate matę, kaip dabartiniai Bažnyčios vadovai parodo tokias pat savybes?

Perskaitykite 2 Nefio 1:28–32 eilutes ir Raštuose pažymėkite Lehio pažadus tiems, kurie seks Nefio nurodymais. Šie pažadai rodo, kad, **sekdami Dievo mus vesti pašauktais žmonėmis, būsime laiminami dvasiniu klestėjimu ir saugumu.** Apmąstykite, ką pastaruoju metu Bažnyčios vadovai jus mokė apie tai, kaip paklusnumas įkvėptiems patarimams gali vesti jus į dvasinį klestėjimą ir saugumą.

Perskaitykite šią Prezidento Vilfordo Vudrafo citatą ir pabraukite pažadus, kuriuos jis davė, jei vadovausimės Viešpaties tarnų patarimais: „Tikiuosi, visi eisime Viešpaties tarnų mums nubrėžtu kursu, nes jei taip darysime, žinau, kad būsime saugūs šiame pasaulyje ir užsitikrinsime sau laimę ir išaukštinimą ateinančiame pasaulyje. [...] Jei būsime ištikimi, tai jie mus ves gyvenimo keliu, ir kiek tikėsime jų mokymais, Šventosios Dvasios mokymais per juos, tiek visada eisime saugiu keliu ir žinosime, kad gausime atlygį“ (*Teachings of Presidents of the Church: Wilford Woodruff* [2004], 199).

 4. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kodėl manote, jog paklusti Viešpaties įsakymams ir Jo tarnų patarimams yra svarbu visą gyvenimą.

 5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

2 Nefio 1 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

5 DALIS. 3 DIENA

2 Nefio 2

Įvadas

2 Nefio 2 skyriuje Lehis moko savo sūnų Jokūbą, kodėl Dangiškas Tėvas apgyvendino Savo vaikus pasaulyje, kur egzistuoja suspaudimai, sielvartas, nuodėmė ir mirtis. Norėdamas padėti Jokūbui suprasti mirtingojo gyvenimo paskirtį, jis paaiškina pagrindines išpirkimo plano doktrinas, tokias kaip valios laisvė, Adomo nuopuolis ir Jėzaus Kristaus Apmokėjimas. 2 Nefio 2 skyriuje mokomų tiesų studijavimas gali padėti jums labiau vertinti tai, kaip Jėzaus Kristaus Apmokėjimas

įveikia nuopuolio pasekmes ir įgalina visus mus rinktis tai, kas ves į amžinąjį gyvenimą.

2 Nefio 2:1–25

Lehis moko apie Adomo nuopuolį ir Jėzaus Kristaus Apmokėjimą

Apgalvokite kai kuriuos sunkumus, su kuriais susidūrėte pastaruju metu. Ar kada nors klausėte savęs, kodėl gyvenime būna tokių sunkumų? Skaitydami 2 Nefio 2:1 eilutę, galite pažymėti tuos frazes ar žodžius, kuriais Lehis apibūdino pirmuosius Jokūbo gyvenimo metus. Tada perskaitykite 2 Nefio 2:2 eilutę ir pažymėkite tai, ką Lehis pažadėjo Jokūbui dėl jo suspaudimų. Viena iš žodžio *pašvęsti* reikšmių yra paskirti arba padaryti šventu. Atrodo, kad Lehis pažada Jokūbui, jog Viešpats padarys taip, kad Jokūbo išmėginimai galiausiai išeis jam į naudą.

Lehis mokė Jokūbą apie Adomo nuopuolio būtinybę ir apie tai, kaip pagal Dangiškojo Tėvo planą mums reikalingas Jėzaus Kristaus Apmokėjimas. Jis norėjo, kad Jokūbas žinotų, jog nuopuolis ir Apmokėjimas įgalina

mus naudotis valios laisve taip, kad galėtume augti ir judėti pirmyn link amžinojo gyvenimo. Perskaitykite 2 Nefio 2:15–18 eilutes ir užrašykite trumpus atsakymus į tokius klausimus:

- Ką Dievas parūpino Adamui ir Ievai Edeno sode, kas leido jiems naudotis savo valios laisve? (Žr. 2 Nefio 2:15–16.) _____
- Ko Edeno sode siekė Šėtonas? (Žr. 2 Nefio 2:17–18.) Kokių pavyzdžių matėte, kaip šiais laikais Šėtonas siekia tų pačių tikslų? _____

1. Raštų studijavimo žurnale nusibraižykite žemiau parodytą lentelę. Išnagrinėkite 2 Nefio 2:19–25 eilutes ir išsiaiškinkite, kokie būtų buvę padariniai, jeigu Adomas ir Ieva nebūtų valgę uždraustojo vaisiaus ir nupuolę, taip pat kokie buvo nuopuolio padariniai.

Jei Adomas ir Ieva nebūtų nupuolę (2 Nefio 2:22–23)	Dėl to, kad Adomas ir Ieva nupuolė (2 Nefio 2:19–20, 25)

Užpildę lentelę, apmąstykite, kodėl **Adomo ir Ievos nuopuolis yra svarbi Dangiškojo Tėvo laimės plano dalis.**

 2. Įsivaizduokite, kad draugas jums sako, jog Adomas ir Ieva suklydo valgydami uždraustojo vaisiaus. Remdamiesi tuo, ką sužinojote iš 2 Nefio 2:19–25 eilučių, Raštų studijavimo žurnale parašykite pastraipą, kurioje paaiškinkite, kodėl nuopuolis buvo būtinas Dangiškojo Tėvo mūsų išgelbėjimo plane.

Praktikuokitės aiškinti Evangelijos tiesas

Visą gyvenimą – būnant misionieriais, tarnaujant Bažnyčios pašaukimuose ar kalbant su savo šeima, draugais ir pažįstamais – būsite prašomi paaiškinti savo įsitikinimus ir Evangelijos mokymus. Praktikuojantis aiškinti Evangeliją raštu, būtų naudinga įsivaizduoti, kad rašote konkrečiam asmeniui. Tai padės jums susitelkti į Evangelijos žinios pritaikymą to asmens poreikiams.

Todėl būti „iškirstiems“ pagal „laikinąjį įstatymą“ reiškia mirtingumo žemėje būseną, kurią paveldime būdami Adomo ir Ievos palikuonys. Dėl šių įstatymų esame fiziškai atskirti nuo Dievo akivaizdos ir pajungti sielvartui, skausmams, suspaudimams ir fizinei mirčiai. Būti „iškirstiems“ pagal „laikinąjį įstatymą“ reiškia būti atskirtiems nuo Dievo akivaizdos dėl savo nuodėmių.

Apmąstykite savo asmeninę su nuopuolio padariniais susijusią patirtį, mintyse atsakydami į tokius klausimus:

- Kokius suspaudimus, skausmus ir sielvartus patyrėte šiame gyvenime?
- Kas iš jūsų pažįstamų jau yra miręs? Kaip to žmogaus mirtis jus paveikė?

Adomo ir Ievos nuopuolis, atverdamas mums kelią judėti į priekį, kartu su tuo atnešė ir kitus padarinius. Prieš nuopuolį Adomas ir Ieva buvo Dievo akivaizdoje Edeno sode; paragavę uždraustojo vaisiaus, jie turėjo išeiti iš Jo akivaizdos.

Perskaitykite 2 Nefio 2:5 ir suraskite frazę, išreiškiančią Adomo ir Ievos atsiskyrimą nuo Dievo po nuopuolio. „Laikinis įstatymas“ reiškia fizinius įstatymus, pradėjusius galioti kaip nuopuolio pasekmė.

- Kada jautėtės dvasiškai atskirti nuo Dievo?

Skaitydami 2 Nefio 2:6–10 eilutes, galite pažymėti raktinius žodžius ar frazes, parodančias, kad **per Apmokėjimą Jėzus Kristus išperka mus nuo nuopuolio pasekmių ir siūlo išpirkimą iš mūsų nuodėmių.** 2 Nefio 2:9–10 eilutėse žodis *užtarimas* reiškia veikimą kito žmogaus labui.

Raštų įvaldymas – 2 Nefio 2:25

Mokydamas Jokubą apie Adomo nuopuolį ir mirtingajame gyvenime mūsų patiriamą pasipriešinimą, Lehis pabrėžė teigiamus nuopuolio rezultatus visai žmonijai.

- **3.** Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:
- a) Iš to, ką sužinojote apie nuopuolį, kaip jis atneša džiaugsmo žmonijai?
  - b) Ar esate kada nors patyrę džiaugsmo dėl teigiamų nuopuolio padarinių?

2 Nefio 2:11–18, 26–30

Lehis moko apie valios laisvę ir pasirinkimų pasekmes

Prisiminkite, ar pastaruoju metu turėjote ką nors pasirinkti svarbiame reikale ir kokie gali būti ilgalaikės to pasirinkimo pasekmės. Lehis mokė savo žmones, kokia svarbi yra valios laisvė Dangiškojo Tėvo sukurtame išgelbėjimo plane. Norėdami geriau suprasti, kad **esame laisvi pasirinkti laisvę ir amžinąjį gyvenimą arba nelaisvę ir mirtį** (žr. 2 Nefio 2:27), atlikite žemiau pateiktą pratimą.

 4. Į Raštų studijavimo žurnalą iš knygelės *Jaunimo stiprybės vardan* ([knygelė, 2011], p. 2–3) persirašykite visus šiuos teiginius. Tada, perskaitę visas eilutes iš 2 Nefio 2:11–18, 26–29, stabtelėkite ir užrašykite šios eilutės numerį šalia to teiginio ar teiginių, kurį, jūsų nuomone, ji patvirtina. Kiekvienos eilutės numeris turi būti užrašytas šalia vieno iš tų teiginių. Teiginys gali tiktai daugiau nei vienai eilutei, o eilutė gali būti susijusi su daugiau nei vienu teiginiu. Pavyzdžiui, prie pirmojo teiginio jau užrašyta eilutė. Tai reiškia, kad viena iš tiesų, kurių Lehis mokė 2 Nefio 2:16 eilutėje, yra tai, kad mums suteikta galimybė elgtis savo nuožiūra.

- a) „Dangiškasis Tėvas suteikė jums valios laisvę – galimybę rinktis gėrį arba blogį ir elgtis savo nuožiūra.“ 2 Nefio 2:16
- b) „Būdami čia, žemėje, jūs esate bandomi, ar pasinaudosite valios laisve, kad išreikštumėte savo meilę Dievui per Jo įsakymų laikymąsi.“
- c) „Nors esate laisvi rinktis, kaip elgtis, nesate laisvi pasirinkti savo poelgių pasekmes.“
- d) „Nuodėmingi poelgiai [...] stabdo jūsų pažangą ir veda į širdgėlą bei nelaimingumą.“
- e) „Teisingi pasirinkimai veda į ilgalaikę laimę ir amžinąjį gyvenimą.“

Perskaitykite 2 Nefio 2:26–27. Ką pasirinkti esate laisvi? Perskaitykite 2 Nefio 2:28 eilutę ir pažymėkite, ką dar Dievas jums suteikė, kad padėtų pasirinkti amžinąjį gyvenimą. Apmąstykite poelgius savo gyvenime, rodančius, kad jūs pasirinkote amžinąjį gyvenimą.

Raštų įvaldymas – 2 Nefio 2:27

Mintinai išmokite 2 Nefio 2:27, Raštų įvaldymo eilutę. Perskaitykite ją kelis kartus, po to užverskite Raštus ir naudodamiesi apačioje pateiktomis šios eilutės visų žodžių pirmosiomis raidėmis, pamėginkite iš atminties pasakyti ją sau arba šeimos nariui. Kartokite šį pratimą tol, kol pajusite, jog galite tai padaryti lengvai.

T p k ž y l ; i j d v t , k b ž . I j l p l i a g p d v ž T a p n i m , s v n i g ; n j s , k v ž b n k j p .

 5. Naudodamiesi aukščiau pateiktomis visų 2 Nefio 2:27 eilutės žodžių pirmosiomis raidėmis, užrašykite šią Raštų įvaldymo ištrauką Raštų studijavimo žurnale. Nežiūrėkite į Raštus!

 6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

2 Nefio 2 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

5 DALIS. 4 DIENA

2 Nefio 3

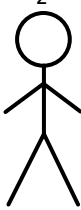
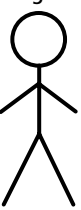

Įvadas

2 Nefio 3 skyriuje Lehis davė patarimų savo jauniausiajam sūnui Juozapui ir jį palaimino. Tai darydamas Lehis pasakojo Juozapo iš Egipto pranašystę apie rinktinio regėtojo Džozefo Smito jaunesniojo vaidmenį išnešant į šviesą Mormono Knygą. Šioje pamokoje turėsite galimybę įgyti didesnę dėkingumą už Pranašą Džozefą Smitą ir stipresnę liudijimą apie jam dieviškai paskirtą vaidmenį Evangelijos sugražinimo darbe.

2 Nefio 3:1–25

Lehis smulkiai papasakoja Juozapo iš Egipto pranašystę apie Pranašą Džozefą (arba Juozapą) Smitą

Lehis tęsė savo paskutinius patarimus šeimai, mokydamas savo sūnų Juozapą apie tris kitus vyrus, kurių vardas taip pat Juozapas. Nubrėžkite liniją tarp Raštų nuorodos 2 Nefio 3 skyriuje ir Juozapo ar Juozapų, apie kuriuos toje eilutėje sužinote.

1 	2 	3 	4
Juozapas iš Egipto	Lehis sūnus Juozapas	Džozefas Smitas vyresnysis	Džozefas Smitas jaunesnysis
2 Nefio 3:3	2 Nefio 3:4	2 Nefio 3:14	2 Nefio 3:15

Ši pamoka skirta aptarti Juozapo iš Egipto pranašystę apie Pranašą Džozefą Smitą, kuri buvo duota daugiau nei 3000 metų prieš gimstant Džozefui Smitui!

 1. Raštų studijavimo žurnale pradėkite rašyti tuos įvykius ir mokymus, kurie ateina jums į galvą, kai galvojate apie Pranašą Džozefą Smitą ir jo vaidmenį Evangelijos sugražinimo darbe. Pamokos metu, sužinoję daugiau informacijos, tą sąrašą vis papildysite, todėl palikite tam vietas.

Perskaitykite 2 Nefio 3:6–8 eilutes ir išsiaiškinkite, kokiais žodžiais ir frazėmis Juozapas iš Egipto apibūdino Pranašą Džozefą Smitą ir darbą, kurį jis turėtų atlikti. Raštų studijavimo žurnale užrašykite kitas frazes ir žodžius, kurie, kaip manote, būtinai turėtų būti jūsų sąrašo apie Pranašą. Šiose eilutėse Juozapas iš Egipto paliudijo, kad **Viešpats pakels Pranašą Džozefą Smitą, kad padėtų įvykdyti Evangelijos sugražinimą.** Toliau studijuodami 2 Nefio 3 skyrių, ieškokite papildomų tiesų apie Pranašą Džozefą Smitą, kurios gali sustiprinti jūsų liudijimą apie jo dieviškai paskirtą misiją, ir užrašykite jas prie savo sąrašo.

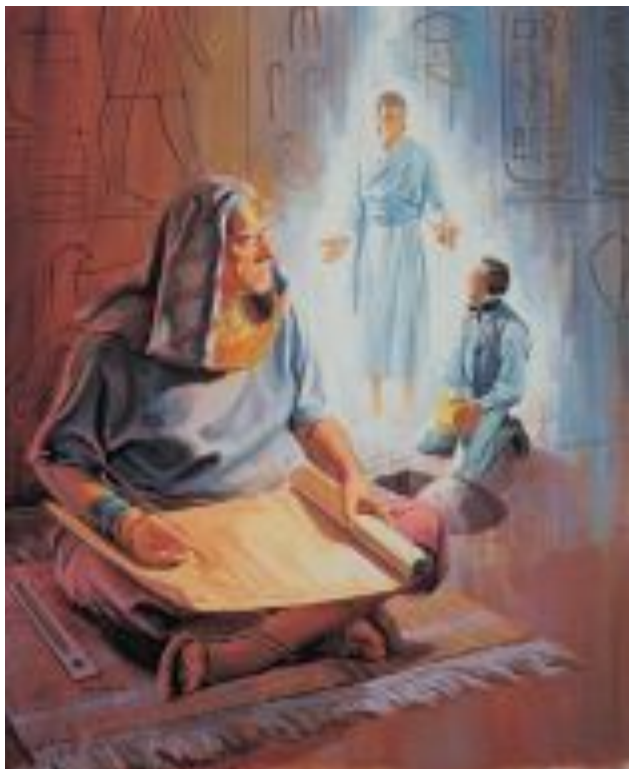
Norėdami geriau suprasti Juozapo iš Egipto pranašystę, atkreipkite dėmesį į tai, kaip dažnai žodis *regėtojas* vartojamas 2 Nefio 3:6–7, 11 ir 14 eilutėse. Galite parašyti, šalia vienos iš šių eilučių, pasižymėti, kad regėtojas yra žmogus, galintis žinoti tai, kas buvo praeityje, yra dabar ir bus ateityje (žr. Mozijo 8:13–17).

Norėdami geriau suprasti Juozapo iš Egipto pranašystę, atkreipkite dėmesį į tai, kaip dažnai žodis *regėtojas* vartojamas 2 Nefio 3:6–7, 11 ir 14 eilutėse. Galite parašyti, šalia vienos iš šių eilučių, pasižymėti, kad regėtojas yra žmogus, galintis žinoti tai, kas buvo praeityje, yra dabar ir bus ateityje (žr. Mozijo 8:13–17).

2 Nefio 3:7 eilutėje Juozapas iš Egipto kalbėjo, kad Viešpats jam pasakė, jog Džozefas Smitas darys „darbą [...], kuris bus didžiai vertingas“ jo palikuonims. Išnagrinėkite 2 Nefio 3:11–15, 19–21 eilutes, ieškodami,

Sąrašo sudarymas

Sąrašai gali padėti jums susisteminti tai, ko išmokstate iš Raštų ir pranašų, tam, kad galėtumėte tai atsiminti ir būtumėte pasiruošę pasidalinti su kitais. Sudarydami sąrašą, aiškiai jį pavadinkite ir pateikite pakankamai informacijos, kad vėliau sugrįžę prie to sąrašo galėtumėte atsiminti jo paskirtį.

kokį „didžiai vertingą darbą“ Viešpats atliks per pranašą Džozefą. Turimos pagalbinės studijavimo priemonės (skyrių apžvalgos, išnašos, Raštų Rodyklė ir pan.) gali padėti jums suprasti daugelį detalių, apie kurias kalbėjo Juozapas Egipte. Sužinoję naujos informacijos apie Pranašo Džozefo Smito vaidmenį, užrašykite ją į sąrašą Raštų studijavimo žurnale.

Kai Raštuose kalbama apie „[kieno nors] strėnų vaisių“, turima omenyje to asmens palikuonis. Juozapas iš Egipto pranašavo, kad Pranašas Džozefas Smitas, vienas iš jo palikuonių, paskutinėmis dienomis į šviesą išneš Mormono Knygą.

2 Nefio 3:12 eilutėje frazė „tavo strėnų vaisius rašys“ reiškia šventą metraštį – Mormono Knygą, kurį užrašė Juozapo palikuonys (žr. 2 Nefio 3:4). Išpranašauta, kad Mormono Knyga „suaugs daiktan“ su Biblija, šventu „Judo strėnų vaisiaus“ parašytu metraščiu. Išnagrinėkite 2 Nefio 3:12 eilutę, ieškodami frazių, kurios apibūdina, kaip suaugdamos daiktan Mormono Knyga ir Biblija paveiks pasaulį.

Juozapas iš Egipto taip pat pranašavo, kad Pranašas Džozefas Smitas suvaidins svarbų vaidmenį Dangiškojo Tėvo plane atvedant „mano žmones į išgelbėjimą“ (2 Nefio 3:15).

 2. Kad labiau sustiprintumėte savo dėkingumą už Džozefo Smito vaidmenį Dangiškojo Tėvo sukurtame išgelbėjimo plane, Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

a) Kokios sandoros, įgaliojimas ar apeigos, padedančios vesti žmones į išgelbėjimą, buvo sugrąžintos per Pranašą Džozefą Smitą?

b) Kaip šios palaimos pakeitė jūsų gyvenimą?

2 Nefio 3:24 eilutėje suraskite Pranašą Džozefą Smitą apibūdinančius žodžius ar frazes ir užrašykite juos į sąrašą Raštų studijavimo žurnale. Perskaitykite šią Prezidento Gordono B. Hinklio žodžių citatą, į savo sąrašą užrašykite kitus Pranašo Džozefo Smito mokymus, patvirtinančius, kad jis buvo „įrankis Dievo rankose“:

„Leiskite man paminėti bent keletą iš daugelio doktrinų ir kitų dalykų, išskiriančių mus iš visų kitų bažnyčių ir apreikštų jaunajam Pranašui [Džozefui Smitui]. [...]“

Pirmasis iš tokių įvykių, žinoma, yra paties Dievo ir Jo Mylimo Sūnaus, prisikėlusiojo Viešpaties Jėzaus Kristaus, pasirodymas. [...]

Šis Dievybės pažinimas, amžius slėptas nuo pasaulio, buvo pirmasis didis dalykas, kurį Dievas apreikšė Savo išrinktajam tarnui. [...]

Mormono Knyga į šviesą išėjo Dievo dovanos ir galios dėka. [...]

Kitas [Pranašo Džozefo Smito atliktas darbas] – tai kunigystės sugrąžinimas. [...]

Kitas įstabus ir nepakartojamas apreikšimas, kurį gavo Pranašas, buvo amžinojo šeimos gyvavimo planas. [...]

Mažų vaikų nekaltumas – tai kitas apreikšimas, kurį Dievas davė per Pranašo Džozefo tarpininkavimą. [...]

Nuostabioji mirusiųjų išgelbėjimo doktrina yra šios Bažnyčios savitumas. [...]

Yra apreikšta amžinoji žmogaus prigimtis. [...]

Yra dar vienas dalykas, apie kurį privalau užsiminti. Tai yra šiuolaikinio apreikšimo principas. [...]

[...] Per trumpus 38 su puse savo gyvenimo metus jis patyrė neapsakomą pažinimo, dovanų ir doktrinos išsiliejimą“ („Didingi dalykai, kuriuos apreikšė Dievas“, 2005 m. balandžio mėn. visuotinės konferencijos medžiaga).

Po Pranašo Džozefo Smito kankinio mirties Prezidentas Džonas Teiloras parašė tai, kas tapo Doktrinos ir Sandorų 135 skyriumi. Perskaitykite Doktrinos ir Sandorų 135:3 eilutę ir apmąstykite tai, ko išmokote šioje pamokoje apie Džozefo Smito vaidmenį Dangiškojo Tėvo plane sugrąžinant Evangeliją.

 3. Raštų studijavimo žurnale užrašykite atsakymą į vieną iš šių klausimų:

a) Ko išmokote arba ką jautėte studijuodami 2 Nefio 3 skyrių, kas stiprina jūsų liudijimą apie Pranašą Džozefą Smitą?

b) Ką tokio Džozefas Smitas atliko, mokė arba sugrąžino, kas jums yra „didžiai vertinga“ (žr. 2 Nefio 3:7)?

Pamaldžiai ieškokite progų savo liudijimu apie Pranašą Džozefą Smitą pasidalinti su savo draugais ir šeima, kad galėtumėte padėti jiems suvokti, kiek daug didžiai vertingų dalykų buvo per jį sugrąžinta.

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

2 Nefio 3 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

6 DALIS. 1 DIENA

2 Nefio 4–5

Įvadas

2 Nefio 4 skyriuje perskaitysite apie tai, kaip Lehis sušaukė savo ainiją, kad prieš mirtį duotų jiems paskutinius patarimus ir palaiminimą. Po Lehis mirties Lamanas ir Lemuelis supyko ant Nefio dėl to, kad šis skelbė jiems „Viešpaties išpėjimus“ (žr. 2 Nefio 4:13–14). Susirūpinęs dėl savo brolių požiūrio ir veiksmų bei dėl savo paties silpnybių ir nuodėmių, Nefis savo jausmus išliejo išraiškinga ir poetine kalba (žr. 2 Nefio 4:15–35). Kaip užrašyta 2 Nefio 5 skyriuje, Viešpats išpėjo Nefį ir jį palaikančius šeimos narius bėgti nuo Lamano, Lemuelio ir Izmaelio sūnų. Po šio atsiskyrimo nefitai gyveno teisiai ir laimingai, o pasilikusieji su Lamanu ir Lemueliu dvasiškai atkirto save nuo Viešpaties. Atsidavimas Viešpačiui sustiprino Nefį, todėl jis įveikė nuodėmes ir liūdesį. Tada Nefis užrašė, kaip jis su savo žmonėmis gyveno „laimingą gyvenimą“ (2 Nefio 5:27).

2 Nefio 4:3–11

Lehis moko ir laimina savo šeimą

Prisiminkite atvejį, kai iš savo mamos, tėvo ar vadovų gavote kokį nors pamokymą ar patarimą. Ar pasinaudojote tuo patarimu? Kodėl pasinaudojote tuo patarimu arba kodėl nepasinaudojote? Ar dėl to apgailėstaujate? 2 Nefio 4:1–11 eilutėse Nefis užrašė paskutinius savo tėvo patarimus ir palaiminimą šeimai. Perskaitykite 2 Nefio 4:4–5 eilutes ir išsiaiškinkite, kuris Lehis savo vaikams duotas patarimas tiktų ir jums. Ar jūsų tėvai, šeimos nariai ar vadovai kada nors yra davę panašių patarimų?

1. Raštų studijavimo žurnale sudarykite sąrašą palaimų, kurios jūsų gyvenime atsirado dėl to, kad paklausėte jums besirūpinančių žmonių patarimo. Kokių gavote palaimų dėl to, kad paklusote Viešpaties įsakymams?

2 Nefio 4:12–35

Nefis išreiškia savo pasitikėjimą Viešpačiu ir pripažįsta savo silpnybes

2 Nefio 4:12–35 eilutėse Nefis užrašė „savo sielos dalykus“ (2 Nefio 4:15). Perskaitykite 2 Nefio 4:15–16 eilutes ir išsiaiškinkite, kuo gėrėjosi Nefis.

Apgalvokite tuos naudingus dalykus, kurie jums atneša didelį džiaugsmą. Įvairiai užbaikite tokią frazę: Mano siela gėrėsi _____.

2. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, ką jūsų manymu, reiškia gėrėtis Viešpaties dalykais.

Nefis paminėjo, kad jo „širdis apmąsto“ (2 Nefio 4:15) Raštus. Apmąstyti reiškia ne tik susikaupus galvoti apie Raštus, bet taip pat atverti širdį apreiškimui ir supratimui.

Apmąstykite Raštuose sutinkamus žodžius ir frazes

Labai vertinga apmąstyti, ką reiškia Raštuose sutinkami žodžiai ir frazės. Praktikuodami apmąstyti, o tada savais žodžiais suformuluodami tai, ką, jūsų manymu, reiškia kuri nors Raštų frazė, galite geriau suprasti tą tiesą.

Savo gyvenime Nefis patyrė didelio džiaugsmo akimirkas, tačiau jam teko susidurti ir su sunkumais. Vėl peržvelkite 2 Nefio 4:12–13 eilutes ir išsiaiškinkite, su kokiais didžiuliais iššūkiais Nefiui teko susidurti savo gyvenime.

Perskaitykite 2 Nefio 4:17–18 eilutes ir išsiaiškinkite, dėl ko dar sielvartavo Nefis. Skaitydami prisiminkite tokius paaiškinimus: *Apgailėtinas* čia reiškia nelaimingas arba niekam tikęs. *Kūnas* čia reiškia mūsų silpnumą esant mirtingumo būsenos. *Apnikti* reiškia apspisti, arba iš visų pusių spausti, varginti arba puldinėti. Nors Nefis sielvartavo dėl savo nuodėmių, neturėtume manyti, kad tai reiškia, jog jis buvo kaltas dėl rimtų prasižengimų.

Prisiminkite atvejį iš savo gyvenimo, kai galėjote suprasti, kaip jautėsi Nefis (pavyzdžiui, praradus artimą žmogų, kitiems pykstant ant jūsų dėl to, kad sekate Viešpačiu, susidūrus su sunkumais ar nusivylimais arba sielvartaujant dėl savo nuodėmių, silpnybių ir pagundų). Perskaitykite 2 Nefio 4:19 eilutę ir raskite frazę, kuri, nepaisant Nefio sielvarto, išreiškia jo viltį. Kaip manote, ką Nefis turėjo omenyje, sakydamas:

„Aš žinau, kuo pasitikėjau“? Kaip mes galime labiau pasitikėti Dievu?

Toliau studijuodami ieškokite įrodymų, kad Evangelijos principas, jog **Dievas palaiko tuos, kurie pasitiki Juo** yra teisingas.

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šioje lentelėje pateiktus klausimus:

Raštų nuoroda	Kaip šios eilutės susijusios su Nefiu	Kaip šias eilutes galima susieti su jumis
2 Nefio 4:20–25	a) Kaip praeityje Viešpats palaimino Nefį už pasitikėjimą Juo?	b) Kaip Viešpats palaimino jus, kai pasitikėjote Juo?
2 Nefio 4:26–30	c) Kokį poveikį Nefio troškimui būti teisiam darė jo prisiminimai apie gautas palaimas?	d) Kaip iš Viešpaties gautos palaimos paveikė jūsų troškimą būti teisiu?
2 Nefio 4:31–33	e) Ko meldė Nefis?	f) Kaip šias eilutes galite pritaikyti savo maldose?

Perskaitykite 2 Nefio 4:34–35 eilutes ir pažymėkite frazes, kurios parodo Nefio pasitikėjimą Viešpačiu.

4. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, ko išmokote studijuodami 2 Nefio 4:17–35 eilutes ir kaip norėtumėte sustiprinti savo pasitikėjimą Viešpačiu.

2 Nefio 5:1–8

Viešpats atskiria nefitus nuo lamanitų

Studijuodami 2 Nefio 5 skyrių, prisiminkite sunkias problemas ir sprendimus, su kuriais patys susiduriate šiuo metu ar susidūrėte praeityje. Šiame skyriuje Nefis paaiškino, kad jo broliai „kėsinosi atimti man gyvybę“ (2 Nefio 5:2). 2 Nefio 5:1 eilutėje atkreipkite dėmesį į tai, ką Nefis darė, kad išspręstų šią problemą. Tada Raštuose pažymėkite, ką Viešpats padarė, kad padėtų Nefiui (žr. 2 Nefio 5:5).

Dėl šio perspėjimo Nefis ir „visi, kas [...] tikėjo Dievo perspėjimais ir apreiškimais“ (2 Nefio 5:6), paliko savo pirmojo paveldo žemę. Keliavę „daug dienų“ (2 Nefio 5:7), jie apsigyveno vietovėje, kurią pavadino Nefiu. Šis atsitikimas iliustruoja, kad **saugumą galima rasti paklūstant Dievo apreiškimams**.

Perskaitykite šį vyresniojo Polo V. Džonsono iš Septyniadešimties liudijimą: „Nenuostabu, kad didžiulio blogio ir pagundos akivaizdoje Viešpats nepalieka mūsų vienu. Tiesą sakant, visiems mums pakanka pamokymų, jei tik įsiklausysime. Gavote Šventosios Dvasios dovaną, kad vestų ir įkvėptų jus. Turite Raštus, tėvus, Bažnyčios vadovus ir mokytojus. Dar turite mūsų dienomis gyvenančių pranašų, regėtojų ir apreiškėjų žodžius. Yra tiek daug [įkvėptų] pamokymų ir nurodymų, kad jūs nepadarysite didelės klaidos savo gyvenime, jei tik sąmoningai neignoruosite gaunamų pamokymų“ („Visuotinės konferencijos palaiminimai“, 2005 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

 5. Raštų studijavimo žurnale užrašykite iš Viešpaties, Jo pranašų ar kitų Bažnyčios vadovų gautą perspėjimą. Ką darote, kad įsiklaustumėte į tą perspėjimą? Kaip jums gyvenime padėjo įsiklausymas į tą perspėjimą, ir kaip jis dar padės jums ateityje?

2 Nefio 5:9–18, 26–27

Nefitai gyvena laimingą gyvenimą

Papasakojęs Lechio šeimos susiskaldymo aplinkybes, Nefis aprašė gyvenimą tarp „Nefio žmonių“ (2 Nefio 5:9). Perskaitykite 2 Nefio 5:27 eilutę ir pažymėkite frazę, kuri parodo, kaip gyveno nefitai. Ką, jūsų manymu, reiškia „gyventi laimingą gyvenimą“?

 6. Atidžiai perskaitykite 2 Nefio 5:10–18, 26 eilutes ir Raštuose pažymėkite, ką nefitai turėjo arba ką darė, kas prisidėjo prie jų laimės. Pasirinkite vieną iš tų dalykų ir Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kaip toks veiksmas ar požiūris prisidėjo ir prie jūsų laimės. Pavyzdžiui, jei pasirinkote faktą, kad nefitai pastatė šventyklą (žr. 2 Nefio 5:16), galite parašyti, kaip šventykla atnešė daugiau laimės jums ar jūsų šeimai.

Toje ištraukoje jūs pastebėti veiksmai ir požiūriai yra gyvenimo pagal Jėzaus Kristaus Evangeliją dalis. Raštuose, šalia 2 Nefio 5:27 eilutės, galite užrašyti tokį

principą: **Jėzaus Kristaus Evangelijai tampant mūsų gyvenimo būdu, mūsų laimė didėja.** Nefitams šis principas veikė netgi didelių sunkumų laikais. Iširkite savo gyvenimą ir nuspręskite, ką darysite, kad stročiau gyventumėte pagal laimės principus. Užrašykite tai savo dienoraštyje arba Raštuose. Principai, kuriuos šiandien nagrinėjote, veda į laimę.

 7. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

2 Nefio 4–5 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

6 DALIS. 2 DIENA

2 Nefio 6–8

Įvadas

Nefio užrašyta jo brolio Jokūbo pasakytos pamoklos pirmoji dalis yra 2 Nefio 6–8 skyriuose. (Antroji Jokūbo pamoklos dalis yra 2 Nefio 9–10 skyriuose.) Jokūbas pranašavo, kad nuo tada, kai Lehis paliko Jeruzalę, žydai dėl savo nelabumo pateko į nelaisvę ir buvo išsklaidyti. Tačiau Viešpats gailėstingai surinks žydus atgal į Jeruzalę. Taip pat Jokūbas pranašavo, kad žydai, atmetę Gelbėtoją Jo mirtingosios tarnystės metu, bus išsklaidyti antrą kartą; ir vėl Viešpats parodys gailėstingumą, ir, jiems artėjant prie Gelbėtojo pažinimo, surinks juos paskutinėmis dienomis. Be to, Jokūbas citavo Izaijo pranašystes, rodančias Gelbėtojo lojalumą Savo sandoros žmonėms, Jo gailėstingumą ir pažadų ištikimiesiems didybę.

2 Nefio 6 skyrius

Jokūbas pranašauja apie Izraelio išsklaidymą ir surinkimą

Ką darytumėte, jeigu jūsų mylimi žmonės su jumis elgtųsi nemaloniai? Kas, jeigu jie savo veiksmais ir požiūriu parodytų, kad jūsų ryšys su jais jiems nebesvarbus? Apmąstykite, ar kada nors patys nesielgėte taip su Viešpačiu. 2 Nefio 6–8 skyriuose Jokūbas mokė, kaip Viešpats reaguoja į tuos, kurie savo požiūriu ir veiksmais nususuka nuo Jo.

Perskaitykite 2 Nefio 6:3–5; 9:1, 3 ir suraskite priežastis, kodėl Jokūbas pasakė šį pamokslą.

Šiandien studijuodami išsiaiškinkite, kaip Jokūbo mokymai gali padėti jums „pasimokyti ir šlovinti savo

Išsiaiškinkite autorius tikslą

Naudinga skirti ypatingą dėmesį eilutėms ar frazėms, nurodančioms, kodėl kalbėtojas ar rašytojas mokė to, ko mokė Raštuose. Pavyzdžiui, tokios frazės kaip „aš jums kalbu [...], kad galėtumėte *pasimokyti ir šlovinti savo Dievo vardą*“ (2 Nefio 6:4; kursyvas pridėtas) ir „kad žinotumėte apie *Viešpaties sandoras, kurias jis sudarė su visais Izraelio namais*“ (2 Nefio 9:1; kursyvas pridėtas), padeda mums suprasti Jokūbo tikslą. Tokios frazės gali padėti jums geriau suprasti pagrindinius principus ir idėjas Raštuose ir susitelkti į juos.

587 m. pr. Kr. babiloniečiai užkariavo žydus, daugelis šių žuvo, o kiti buvo išvesti belaisviais į Babiloną. Galiausiai žydai suminkštino savo širdis prieš Viešpatį. Ką, pagal pirmąjį 2 Nefio 6:9 eilutės sakinį, Jokūbas išpranašavo įvyksiant su jais?

c) Jokūbas pranašavo, kad, žydams grįžus iš nelaisvės, Gelbėtojas tarp jų praleis savo mirtingąjį gyvenimą. Kaip, pasak 2 Nefio 6:9–10 eilučių, žydai elgsis su Gelbėtoju ir ką manys apie Jį?

d) Kas, pasak 2 Nefio 6:10–11 eilučių, nutiks žydams, atmesiančiams Gelbėtoją?

Perskaitykite 2 Nefio 6:11, 14 eilutes ir raskite frazes, apibūdinančias, ką Viešpats jaučia Izraelio namams, netgi jiems Jį atmetus. Galite Raštuose apibraukti frazes „gailestingas jiems“ ir „juos susigrąžinti“.

 2. Raštų studijavimo žurnale užrašykite atsakymus į šiuos klausimus:

a) Ką reiškia ką nors „susigrąžinti“?

b) Kaip Viešpaties pasiryžimas susigrąžinti Izraelį antrą kartą rodo Jo gailestingumą?

Toje pačioje eilutėje Jokūbas mokė, ką žydai turi daryti, kad gautų tas palaimas iš Viešpaties. Vėl perskaitykite 2 Nefio 6:11, 14 ir abiejose eilutėse suraskite frazę „kai jie...“. Paryškinkite šią frazę užbaigiančius žodžius. Kaip, pasak šių eilučių, Izraelis įgys teisę į Viešpaties gailestingumą? Šiose eilutėse mokoma tokio principo: **Viešpats yra gailestingas grįžtantiesiems pas Jį.**

 3. Apmąstykite jūsų matytus Viešpats gailestingumo ir pasiryžimo atleisti grįžtantiesiems pas Jį atvejus. Raštų

Dievo vardą“ (2 Nefio 6:4), geriau suprasti jūsų su Viešpačiu sudarytas sandoras (žr. 2 Nefio 9:1) ir duoti jums priežastį „džiaugtis ir amžiams pakelti savo galvas“ (2 Nefio 9:3).

 1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Jokūbas savo pamokslą pradeda pranašaudamas apie tai, kas po to, kai Lehis paliko Jeruzalę, atsitiko su žydais dėl to, kad jie atmetė Viešpatį. Kaip jis tai apibūdino 2 Nefio 6:8 eilutėje?

b) Lehis, Jeremijas ir kiti pranašai pranašavo apie šį sunaikinimą. Kai apie

studijavimo žurnale užrašykite: *Žinau, kad Viešpats yra gailestingas, kadangi...* Tada užbaikite šį teiginį užrašydami savo mintis ir jausmus. Galite pakartoti šį pratimą, jei prisimenate, kaip dar Viešpats parodė Savo gailestingumą.

2 Nefio 6 skyriuje pateiktas didis vilties pažadas Izraeliui – kuris apima visus mus. Perskaitykite 2 Nefio 6:17–18 eilutes ir užbaikite šiuos Gelbėtojo duotus pažadus:

„Galingasis Dievas _____“
(2 Nefio 6:17).

„Visas kūnas sužinos, kad _____“
(2 Nefio 6:18).

2 Nefio 7–8 skyriai

Jokūbas cituoja Izaijo pranašystes apie Gelbėtojo lojalumą Savo sandoros žmonėms ir Jo gebėjimą mus išpirkti

Kaip užrašyta 2 Nefio 7–8 skyriuose, Jokūbas citavo Izaijo pranašystes apie Viešpaties norą ir gebėjimą išpirkti Izraelį nuo jų nuodėmių sukeltų kančių. Perskaitykite 2 Nefio 7:1–2 eilutes ir suraskite Viešpaties klausimus, pateiktus Izraeliui, kurie leidžia suprasti, kad Jis vis dar myli juos ir nori išpirkti.

Reikėtų suprasti, kad Viešpats vartojo simbolių kalbą, susietą su skyrybomis, vergija ir tų laikų žmonėms pažįstamais visuomenės papročiais, norėdamas mokyti juos veiksmingu ir įsidėmėtinu būdu. Frazės „tave atleidau“, „jūsų motinos skyrybų raštas“ ir „pardaviau tave“ kalba apie susitarimo nesilaikymą arba sandoros sulaužymą. Šiuos klausimus galima perfrazuoti taip: „Argi aš nususukau nuo jūsų? Ar aš nustūmiau šalin mūsų sudarytą sandorą?“ Atsakymas į šiuos klausimus yra: „Ne“. Viešpats niekada nenusisuku nuo mūsų, arba nepamirš Savo sudarytų sandorų. Jo klausimai yra būdas pabrėžti, kad Jis niekada nesulaužys Savo sandoros su Izraeliui.

2 Nefio 7:1 eilutės pabaigoje pabraukite Viešpaties paaiškinimą, kodėl Izraelis buvo atskirtas nuo Dievo ir kentėjo nelaisvėje.

 4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną iš šių klausimų:

a) Kodėl svarbu suprasti, kad mūsų mintys, sprendimai ir poelgiai gali atskirti mus nuo Dievo?

b) Kodėl jums svarbu žinoti, kad Viešpats niekada neužmiršta arba neatsižada mūsų, netgi jei mes pamirštame Jį ir Jo atsižadame.

2 Nefio 7:2 eilutėje Viešpats uždavė Izraeliui gyvybiškai svarbų klausimą, kuris skirtas ir kiekvienam iš mūsų. Raskite tą klausimą ir jį paryškinkite.

Ką, jūsų manymu, Viešpats turi omenyje klausdamas: „Ar mano ranka sutrumpėjo bent truputėlį, kad ji negalėtų išpirkti?“ Norėdami visa tai pamatyti su

pavyzdžiais, įsivaizduokite, kad tiesiate ranką stengdamiesi pasiekti patekusį į bėdą. Jei reikėtų dar labiau ištiesti ranką, ką mėgintumėte padaryti dėl to į bėdą papuolusio asmens? Jei ranką ištiestumėte ne iki galo arba atitrauktumėte atgal, ką tai parodytų apie jūsų norą padėti tam asmeniui? Taigi su tokiu vaizdu mintyse, perfrazuojant Viešpaties klausimą Izraeliui, jis skambėtų taip: „Ar aš laikausi nuošaliai ir netiesiu rankos, kad išpirkčiau jus?“

Frazė „ar nebeturiu galios išvaduoti?“ kvietė Izraelį apmąstyti savo tikėjimą, kad Viešpats turi galią išvaduoti juos nuo kančių, kurias atnešė jų nuodėmės.

Likusioje 2 Nefio 7–8 skyrių dalyje Izaijas pateikė keletą pavyzdžių apie Gelbėtojo troškimą ir galią išpirkti Savo sandoros žmones.

Perskaitykite 2 Nefio 7:5–7 eilutes ir šioje pranašystėje suraskite tas frazes, kurios sako, ką Mesijas darys ir patirs, atlikdamas apmokačiąją auką ir išpirkdamas mus. 2 Nefio 7:6 eilutės išnaša *a* pateikia dalinę nuorodą į Raštų eilutes, kur paaiškinama ir parodoma, kad ši pranašystė išsipildė. Išnašoje galite pažymėti Mato 27:26; tada perskaitykite Mato 27:26–31 eilutes, stengdamiesi išsiaiškinti, kaip ši Izaijo pranašystė išsipildė.

5. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Ką 2 Nefio 7:2, 5–7 eilutės rodo mums apie Gelbėtojo troškimą ir pasiryžimą išpirkti mus?

Norėdami surasti dar daugiau Viešpaties gailėstinumo ir galios įrodymų likusioje šios Izaijo pranašystės dalyje, įsivaizduokite, kad Bažnyčioje jūsų paprašė pasakyti kalbą apie tokį principą: **Gelbėtojas trokšta išpirkti Savo sandoros žmones ir turi visą galią tai atlikti.** Norėdami pasiruošti tai kalbai, perskaitykite 2 Nefio 8:3, 11–13, 16, 22 eilutes ir išrinkite frazes, kurios, jūsų manymu, teikia tikrumo, kad Viešpats trokšta ir turi galią mus išpirkti.

6. Raštų studijavimo žurnale pateikite savo kalbos planelį, padarydami tai:

a) Pateikite dvi ar tris jūsų dėmesį patraukusias frazes ir paaiškinkite, kokių būdu jos parodo Gelbėtojo troškimą išpirkti mus ar Jo galią tai atlikti.

b) Pasirinkite vieną iš tų frazių ir apibūdinkite, kaip patys patyrėte ar norėtumėte patirti tą palaimą savo gyvenime.

Baigdami šią pamoką, atminti, kad Jokūbas šiandien jūsų nagrinėtų tiesų mokė tam, kad „galėtumėte pasimokyti ir šlovinti savo Dievo vardą“ (2 Nefio 6:4), „kad žinotumėte apie Viešpaties sandoras“ (2 Nefio 9:1) ir „kad galėtumėte džiaugtis ir amžiams pakelti savo

galvas“ (2 Nefio 9:3). Šiandien ieškokite progų išsakyti kam nors savo dėkingumą už Viešpatį ir Jo meilę jums.

7. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

2 Nefio 6 8 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

6 DALIS. 3 DIENA

2 Nefio 9

Įvadas

2 Nefio 6–8 skyriuose pradėję studijuoti Jokūbo pamokslą, tai tęsime ir 2 Nefio 9 skyriuje. 2 Nefio 6–8 skyriuose studijavote Jokūbo mokymus apie Gelbėtojo gailėstinumą ir Jo galią išgelbėti Izraelio namus iš prapulties ir išsklaidymo būsenos. 9 skyriuje studijuosite Jokūbo liudijimą apie Gelbėtojo Apmokėjimo galią išgelbėti mus nuo nuopuolio padarinių, kurie apima tiek fizinę, tiek dvasinę mirtį, taip pat mūsų nuodėmių pasekmes. Prezidentas Džozefas Fildingas Smitas mokė, kad 2 Nefio 9 skyriuje yra užrašyta „viena gražiausių kada nors pasakytų kalbų apie Apmokėjimą. [...] Ją atidžiai perskaityti turėtų kiekvienas išgelbėjimo ieškantis žmogus“ (*Answers to Gospel Questions*, comp. Joseph Fielding Smith Jr., 5 vols. [1957–66], 4:57).

2 Nefio 9:1–9

Jokūbas moko, kad nuopuolis visai žmonijai atnešė tiek fizinę, tiek dvasinę mirtį

Kas jums pirmiausia ateina į galvą, pagalvojus apie žodį *pabaisa*?

Žodis *pabaisa* paprastai reiškia kažką bauginančio ir galinčio padaryti didelę žalą. Nors daugelis žmonių, galvodami apie pabaisas, mąsto tik apie įsivaizduojamus padarus, pamąstykite, ar nėra kažko, kas iš tikrųjų jums gali padaryti ilgalaikės žalos ir todėl tikrai yra bauginantis. Jokūbas panaudojo pabaisos vaizdinį, kaip simbolį tos bauginančios būklės, į kurią visi patenkame mirtinajame gyvenime. Perskaitykite 2 Nefio 9:10 eilutę ir išsiaiškinkite dvi Jokūbo apibūdintos pabaisos dalis. Tada užpildykite tuščius žemiau pateiktos lentelės langelius.

Baisi pabaisa	
M _____	P _____
„m _____ kū _____“	„m _____ dva _____“

Svarbu suprasti, jog mokydamas apie „dvasios mirtį“ Jokūbas turėjo omenyje ne kad mūsų dvasios tiesiogine prasme mirs, bet kad esame dvasiškai atskiriami arba iškertami iš Dievo akivaizdos (žr. 2 Nefio 9:6). Šis atskyrimas Raštuose dažnai vadinamas dvasine mirtimi.

Jei norite, galite frazę *iškirsti iš Dievo akivaizdos* užsirašyti Raštų paraštėje, šalia žodžių „dvasios mirtimi“, 2 Nefio 9:10 eilutėje.

Perskaitykite 2 Nefio 9:6 eilutę ir atkreipkite dėmesį, kad Jokūbas pradėjo kalbėdamas apie kūno mirtį, o baigė šnekėdamas apie iškirtimą iš Dievo akivaizdos. Atidžiai išnagrinėkite šią eilutę. Koks įvykis žmonijai atnešė tiek fizinę, tiek dvasinę mirtį? _____

Perskaitykite 2 Nefio 9:7–9 eilutes ir išsiaiškinkite, kas, anot Jokūbo mokymų, atsitiktų mūsų kūnams ir

dvasioms, jei nebūtų buvę Apmokėjimo ir fizinė bei dvasinė mirtis pasiliktų per amžius. Prieš skaitant jums būtų naudinga žinoti tokių Jokūbo 7 eilutėje pavartotų terminų prasmę: frazė „pirmasis teismas, kuris ištiko žmogų“ (2 Nefio 9:7) reiškia Adomo ir Levos nuopuolio pasekmes. Terminas *gendamumas* reiškia mirtingąjį kūną, kadangi šis yra netobulas ir galiausiai mirs. Terminas *negendamumas* reiškia prisikėlusį kūną, gyvensiantį amžinai.

 1. Raštų studijavimo žurnale užrašykite kelias 2 Nefio 9:7–9 eilutes aptiktas frazes, kurios parodo, kas atsitiktų su mūsų kūnais ir dvasiomis, jei nebūtų buvę Apmokėjimo.

Perskaitykite šį vyresniojo D. Todo Kristofersono iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį, paaiškinantį, kokia būtų mūsų lemtis be Jėzaus Kristaus Apmokėjimo: „Jei mūsų atskyrimas nuo Dievo ir fizinė mirtis būtų nuolatiniai, moralinė valios laisvė nieko nereikštų. Taip, mes būtume laisvi rinktis, bet kokia tada būtų to prasmė? Galutinis rezultatas visada būtų tas pats, kad ir ką bedarytumėme: mirtis, be jokios vilties prisikelti ir be jokios vilties patekti į dangų. Kad ir kokį gėrį ar blogį pasirinktumėme, galiausiai taptumėme „velnio angelais“ („Moral Agency“, *Ensign* June 2009, 50).

 2. Raštų studijavimo žurnale parašykite sakinį, savais žodžiais paaiškindami, ką, jūsų manymu, vyresnysis Kristofersonas turėjo omenyje, kalbėdamas apie mūsų puolusią būseną. Dar parašykite trumpą paaiškinimą, kodėl, jūsų manymu, Jokūbas fizinę mirtį ir atskyrimą nuo Dievo palygino su „baisia pabaisa“.

2 Nefio 9:10–27

Jokūbas moko, kaip Gelbėtojo kentėjimas išvaduoja mus iš nuopuolio pasekmių ir nuodėmės padarinių

Dievas nepaliko mūsų kentėti visų „tos baisios pabaisos – mirties ir pragaro“ pasekmių. Perskaitykite 2 Nefio 9:10 eilutę ir pažymėkite tai, ką Dievas mums paruošė.

Perskaitykite tokią Prezidento Džozefo Fildingio Smito pateiktą analogiją, kuri iliustruoja tai, kaip mums reikia Gelbėtojo:

„Keliu ejęs žmogus atsitiktinai įkrenta į tokią gilią ir tamsią duobę, kad negali pats išlipti į paviršių ir atgauti laisvės. Kaip jis gali išsigelbėti iš šios keblios padėties? Savo pastangomis tikrai ne, nes duobėje nėra jokių priemonių, reikalingų išsigelbėti. Jis šaukiasi pagalbos, ir kažkokia geranoriška siela, išgirdusi jo pagalbos šauksmą, atskuba jam padėti ir, nuleidusi kopėčias, suteikia jam priemonę, kurios pagalba tas išlipa iš duobės.

Būtent į tokią padėtį Adomas įstūmė save ir savo ainiją, valgydamas uždraustojo vaisiaus. Visiems kartu būnant duobėje, niekas negalėjo išlipti į paviršių ir išgelbėti kitų. Ta duobė buvo tremtis iš Viešpaties akivaizdos ir laikinoji

mirtis, kūno suirimas. O visiems esant pajungtiems mirčiai, niekas negalėjo parūpinti išsigelbėjimo priemonių.

Todėl dėl savo beribio gailėstingumo Tėvas išgirdo Savo vaikų šauksmus ir pasiuntė Savo Viengimį Sūnų, nepajungtą nei mirčiai, nei nuodėmei, kad parūpintų išsigelbėjimo priemonių. Jis tai padarė per savo beribį Apmokėjimą ir nesibaigiančiąją Evangeliją“ (*Doctrines of Salvation*, ed. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–1956], 1:126–127).

Didžioji Jokūbo žinios 9 skyriuje dalis akcentuoja tai, kad Viešpats paruošė mums būdą išsigelbėti iš fizinės ir dvasinės mirties gniaužtų, ir užtikrina mus, kad galime išsigelbėti.

 3. Išnagrinėkite 2 Nefio 9:5, 19–21 eilutes ir Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Ką, pasak 2 Nefio 9:5, 21 eilučių, Gelbėtojui teko patirti, kad mes galėtume išsigelbėti iš mirties ir pragaro?

b) Už kokius žmones, pagal 2 Nefio 9:21 eilutę, Gelbėtojas kentėjo?

Pamąstykite apie tai, kiek daug žmonių „priklauso Adomo šeimai“ (2 Nefio 9:21). Ji apima visus kažkada gyvenusiuosius, visus, kurie gyvena dabar, ir visus dar gyvenančiuosius žemėje, įskaitant ir jus. Prie 2 Nefio 9:21 eilutės galite užrašyti savo vardą, kad atmintumėte Gelbėtojo dėl jūsų atliktą auką.

Jokūbas mokė, kad Gelbėtojo kančia padės mums visam laikui išsigelbėti iš tos baisios pabaisos – fizinės mirties ir iškirtimo iš Dievo akivaizdos. Perskaitykite 2 Nefio 9:22 eilutę ir suraskite frazę, teigiančią, kad galėsime nugaleti fizinę mirtį, ir frazę, sakančią, kad vėl būsime Dievo akivaizdoje. Tai, ką išsiaiškinsite, užrašykite užbaigdami pateiktus sakinius:

Dėl nuopuolio mūsų kūnai mirs, bet dėl Kristaus kančios jie vėl bus _____

Dėl nuopuolio esame iškirti iš Dievo akivaizdos, bet dėl Kristaus kančios vėl visi stovėsime _____

Iš Jokūbo mokymų sužinome tokią doktriną: **Jėzaus Kristaus Apmokėjimas išvaduoja visą žmoniją iš nuopuolio atneštos fizinės ir dvasinės mirties.**

Savo vardo įterpimas į Raštus

Savo vardo įterpimas į Raštų eilutę padeda į pateikiamus mokymus žvelgti asmeniškiau. Perskaitykite Raštų eilutę, kurį, jūsų manymu, labai tinka jums, įterpkite į ją savo vardą – tai padės jums tą žinią pritaikyti savo gyvenime.

Be šios viltingos žinios, Jokūbas dar mokė, kad Gelbėtojo kančia mus taip pat išvaduoja iš mūsų pačių nuodėmių sukeltos dvasinės mirties. Perskaitykite 2 Nefio 9:27 eilutę ir išsiaiškinkite, kaip Jokūbas apibūdino prasižengėlių, arba nusidėjėlių, būseną. Perskaitykite 2 Nefio 9:15–16 eilutes ir pažymėkite dvasinį sielvartą, arba kankynę, kurią mums atneš mūsų nuodėmės, jei neatgailausime.

Be šios kankynės, dar atkreipkite dėmesį į frazę „jie eis šalin“ 2 Nefio 9:16 eilutėje. Dėl Apmokėjimo visa žmonija sugrįš Dievo akivaizdon, kad būtų Jo teisiama. Tačiau, jei neatgailavome dėl savo nuodėmių, vėl būsim atskirti nuo Dievo akivaizdos. Nors išvadavimas iš nuopuolio yra dovana visai žmonijai, išvadavimas iš mūsų nuodėmių padarinių priklauso nuo mūsų troškimų ir veiksmų. Perskaitykite 2 Nefio 9:21, 23–24 eilutes. Ką Apmokėjimo dėka galime daryti, kad išsigelbėtume iš amžinųjų savo nuodėmių padarinių?

Perskaitytę Jokūbo žodžius, užbaikite šį principą: **Per Jėzaus Kristaus Evangeliją galime įveikti savo nuodėmių padarinius**, jeigu _____.

Skirkite truputį laiko ir apmąstykite, ką galite daryti, kad dar stipriau jaustumėte apvalančiąją Gelbėtojo Apmokėjimo galią. Ar yra dalykų, dėl kurių Viešpats norėtų, kad atgailautumėte? Apmąstykite, kaip dėl tų dalykų galite atgailauti. Kaip galite geriau įsiklausyti į Jo balsą?

4. Raštų studijavimo žurnale parašykite trumpą pasitraipą išreiškdami tai, ką jaučiate galvodami apie Gelbėtojo apmokančiąją auką už jus.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

2 Nefio 9 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

6 DALIS. 4 DIENA

2 Nefio 9–10

Įvadas

Praeitoje pamokoje studijavote Jokūbo liudijimą apie tai, ką Jėzus Kristus padarys dėl mūsų per Savo Apmokėjimą. Šioje pamokoje baigsime studijuoti 2 Nefio 9 skyrių bei Jokūbo pirmosios dienos pamokslą ir sužinosime, ką turime daryti, kad gautume Apmokėjimo palaimas. Jokūbas išpėjo nepriimti tokių sprendimų, kurie veda prie atsisiskyrimo nuo Dievo. Jis visus kvietė ateiti pas Kristų ir būti išgelbėtiems. Taip pat perskaitysite 2 Nefio 10 skyrių ir išstudijuosite, ką Jokūbas kalbėjo žmonėms kitą dieną. Jokūbas vėl mokė, kad, nors Izraelis bus išsklaidytas dėl nuodėmių, Viešpats atsimins Savo sandorą su jais ir surinks juos, kai jie atgailaus ir sugrįš pas Jį. Jokūbas sakė, kad „nėra kitos liaudies žemėje, kurį nukryžiuotų savo Dievą“ (2 Nefio 10:3). Jis išpranašavo, kad Amerika taps laisvės žeme, bus įtvirtinta prieš kitas tautas ir joje nebus karalių. Jokūbas liudijo, kad žmonės turi paklusti Dievo valiai ir atminti, kad tik Dievo malone bus išgelbėti.

2 Nefio 9:28–54

Jokūbas perspėja dėl veiksmų ir požiūrių, kurie atskiria mus nuo Dievo, ir kviečia visus ateiti pas Kristų

Dėl nuopuolio ir savo nuodėmių visiems mums reikia Gelbėtojo. Jokūbas liudijo, kad per Apmokėjimą esame išlaisvinami iš nuopuolio pasekmių, galime įveikti savo nuodėmes ir gauti amžinąjį gyvenimą. Tam pailiustruoti

Jokūbas panaudojo vartų ir kelio vaizdinį. Perskaitykite 2 Nefio 9:41 eilutę ir išsiaiškinkite, kaip Jokūbas apibūdino kelią, kuriuo turime eiti, kad įgytume amžinąjį gyvenimą. Apmąstykite tokius klausimus: Ką, jūsų nuomone, reiškia „ateiti pas Viešpatį“? (Apgalvokite, ar esate kelyje, vedančiame jus arčiau Gelbėtojo.) Ką jums reiškia frazė „kelias [pas Gelbėtoją] yra siauras, bet jis driekiasi tiesiai“?

Gelbėtoją Jokūbas apibūdino ir kaip „vartų sargą“. Tai simbolizuoja Gelbėtojo vaidmenį būti mūsų teisėju. Tai Jis tiesia mums Savo Apmokėjimo palaimas, priklausomai nuo mūsų veiksmų ir požiūrio. Jokūbas taip pat dar konkrečiau mokė mus, kokį poveikį mūsų požiūris ir veiksmai daro mūsų gebėjimui ateiti pas Gelbėtoją.

1. Norėdami išmokti atpažinti pas Gelbėtoją galinčius nuvesti veiksmus, mintis ir požiūrį, Raštų studijavimo žurnale atlikite šitai:

a) Per puslapio vidurį iš viršaus žemyn nubrėžkite liniją ir vienoje pusėje užrašykite *Atitolinti save nuo Kristaus*, o kitoje – *Ateiti pas Kristų*.

b) Perskaitykite 2 Nefio 9:27–39 eilutes ir išsiaiškinkite, kokie veiksmai ar požiūriai, kaip perspėjo Jokūbas, gali atitolinti mus nuo Gelbėtojo. Tai, ką rasite, Raštų studijavimo žurnale surašykite į stulpelį „Atitolinti save nuo Kristaus“. Taip pat tai, ką randaite, Raštuose galite pažymėti. (Atkreipkite dėmesį, kad 2 Nefio

9:28–29 eilutės yra Raštų įvaldymo ištrauka. Ją galite pažymėti išskirtiniu būdu, kad ateityje būtų lengviau rasti.)

c) Pasirinkite vieną iš rastų veiksmų ar požiūrių ir atskirame Raštų studijavimo žurnalo puslapyje atsakykite į tokį klausimą: Kaip šis veiksmas ar požiūris gali neleisti mums ateiti pas Kristų ir gauti visas Jo Apmokėjimo palaimas?

d) Be perspėjimo dėl nuo Viešpaties mus atitolinančių veiksmų ir požiūrių, Jokūbas dar mokė apie tokius veiksmus ir požiūrius, kurie padeda ateiti pas Jėzų Kristų. Perskaitykite 2 Nefio 9:23, 42, 45–46, 49–52 eilutes ir suraskite, kas, anot Jokūbo mokymų, atvestų mus pas Viešpatį. Tai, ką rasite, surašykite savo lentelėje, stulpelyje „Ateiti pas Kristų“.

Studijuodami 2 Nefio 9:28–54 eilutes, sužinojote tokį principą: **Galime gauti visas Apmokėjimo palaimas, jei pasirenkame ateiti pas Viešpatį ir gyventi pagal Jo valią.**

2. Norėdami pritaikyti tai, ką sužinojote, Raštų studijavimo žurnale užrašykite atsakymus į žemiau pateiktą dviejų ar daugiau užduočių klausimus:

a) 2 Nefio 9:23 eilutėje skaitome, kad Viešpats įsakė mums atgailauti ir krikštytis. Jeigu jau esate pakrikštyti, kaip krikšto sandorų atnaujinimas per sakramentą padeda jums ateiti pas Viešpatį ir gauti Jo Apmokėjimo palaimas?

b) Ką, jūsų manymu, reiškia turėti „tobulą tikėjimą Izraelio Šventuoju“ (2 Nefio 9:23)? Kokiais būdais jūs šiuo metu rodote tikėjimą Viešpačiu?

c) Ką reiškia „[nusigręžti] nuo savo nuodėmių“ (2 Nefio 9:45)? Kas gali padėti jums nusigręžti nuo savo nuodėmių?

d) Kokių yra pavyzdžių, kai pinigai eikvojami „tam, kas neturi vertės“, ir dirbama „tam, kas negali patenkinti“ (2 Nefio 9:51)? Kaip tai, kad vengiate vaikytis blogio ar šiaip nereikšmingų dalykų, padeda jums ateiti pas Viešpatį? Kaip galite geriau paskirstyti savo laiką, leidžiamą įvairiose mokyklos, studijavimo, Bažnyčios, poilsinėse ir visuomeninėse veiklose?

e) Kaip galite „[sotintis] tuo, kas neprapuola“ (2 Nefio 9:51)?

f) Jokūbas ragino žmones: „reikškite padėkas“, ir „tegul jūsų širdys džiūgauja“ (2 Nefio 9:52). Kodėl, jūsų nuomone, svarbu laikytis šio patarimo stengiantis ateiti pas Gelbėtoją?

3. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip vienas ar keli veiksmai ir požiūriai, apie kuriuos mokėtės, priartino jus prie Gelbėtojo?

Raštų įvaldymas – 2 Nefio 9:28–29

Ką darote, kad geriausiai pasinaudotumėte dabartinėmis išsilavinimo galimybėmis? Kokie jūsų ateities planai dėl išsilavinimo? _____

Perskaitykite tokį Prezidento Gordonio B. Hinklio teiginį ir pabraukite dėl išsilavinimo galinčias ateiti palaimas: „Ateityje jūsų laukia dideli iššūkiai. Einate į

įnirtingos konkurencijos pasaulį. Turite įgyti įmanomai geriausią išsilavinimą. Viešpats informavo mus apie išsilavinimo svarbą. Išsilavinimas paruoš jus didesnėms galimybėms. Jis parengs jus nuveikti ką nors naudinga šiame didžiame galimybių, kurios laukia jūsų, pasaulyje. Jei galite studijuoti koledže ir to norite, darykite tai. Jei neturite troškimo lankyti koledžą, tai eikite į profesinę ar verslo mokyklą, kad padidintumėte savo meistriškumą ir pagerintumėte sugebėjimus“ („Converts and Young Men,“ *Ensign*, May 1997, 49–50).

Perskaitykite 2 Nefio 9:28 eilutę ir pažymėkite tai, kas, anot Jokūbo, yra mokymosi su neteisingu požiūriu vilkduobės.

4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- a)** Ką, jūsų manymu, reiškia teiginys „kai jie yra mokyti, mano esą išmintingi“?
- b)** Kokie pavojai slypi tame, kad manome, jog esame išmintingesni už savo tėvus, vyskupą ar skyriaus prezidentą, pranašą ar Dangiškąjį Tėvą?

Perskaitykite 2 Nefio 9:29 eilutę ir išsiaiškinkite, ką turite prisiminti siekdami išsilavinimo.

5. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kaip stropus Raštų studijavimas padeda jums gyventi pagal 2 Nefio 9:29 eilutėje pateiktą principą?

2 Nefio 10

Jokūbas drąsina savo žmones pradžiugti ir ateiti pas Viešpatį

Antrąją savo mokymų dieną Jokūbas vėl liudijo apie Viešpaties galią išgelbėti iš nuodėmės pasekmių. Jokūbas savo žmones taip pat mokė, kad jie turėtų priimti gailestingą Apmokėjimo dovaną. Perskaitykite 2 Nefio 10:20, 23–25 eilutes ir pažymėkite frazes, kurios nurodo, ką, anot Jokūbo mokymų, turime daryti dėl Gelbėtojo aukos mūsų labui.

6. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną ar į daugiau iš šių klausimų:

- a)** Kodėl, atsižvelgdami į tai, ką sužinojote apie Gelbėtoją, turėtumėte visuomet „atsiminti jį“ (2 Nefio 10:20)?
- b)** Kodėl manote, kad nustumdami į šalį ką nors, ką darėte blogo, arba atgailaudami dėl to, parodytumėte Gelbėtojui savo dėkingumą ir meilę?
- c)** Ko išmokote apie Gelbėtoją, kas padeda jums turėti vilties, užuot iš liūdesio „nuleidus galvą“?

Šiame skyriuje svarbi frazė yra „susitaisykite su Dievo valia“ (2 Nefio 10:24). Ji reiškia, kad turėtume atkurti artimus santykius su Viešpačiu, būdami paklusnūs Jo valiai ir pagal ją gyvendami. Peržiūrėkite visus savo pažymėtus ištraukas 2 Nefio 9–10 skyriuose. Siekite

Šventosios Dvasios vadovavimo nusprendami, ką galite daryti, kad susitaisytumėte su Dievo valia.

7. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

2 Nefio 9–10 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

7 DALIS. 1 DIENA

2 Nefio 11–16

Įvadas

Pranašas Izaijas gyveno apytiksliai 100 metų prieš Nefio laikus. (Izaijas pradėjo pranašauti maždaug 740 m. prieš Kristaus gimimą ir pranašavo daugiau nei 40 metų, iki 701 m. prieš Kristaus gimimą; žr. Raštų rodyklę, „Izaijas“.) Daugeliu atžvilgiu Nefis galbūt jautė tokius pat susižavėjimo ir meilės jausmus Izaijui, kokius šiais laikais jaučiame Pranašui Džozefui Smitui. Iš Nefio raštų žinome, kad jis „gėrėjosi“ Izaijo žodžiais (žr. 2 Nefio 11:2). Kaip užrašyta 2 Nefio 12–16 skyriuose, Nefis citavo Izaijo raštus, kuriuos rado skaitvario plokštelėse. Šiuose raštuose aprašomi senovės Izraelio išdidumas bei nelabumas ir jų laukiantys teismai. Izaijas taip pat papasakojo savo regėjimą apie Viešpatį, kuriame jis buvo apvalytas nuo savo nuodėmių.

2 Nefio 11:1–8

Nefis gėrisi Izaijo liudijimu apie Jėzų Kristų

Prisiminkite atvejį, kai jums padarė įspūdį kieno nors liudijimas apie Gelbėtoją. Perskaitykite 2 Nefio 11:2–3 eilutes ir išsiaiškinkite, kokia buvo Nefio, Jokūbo ir Izaijo patirtis su Jėzumi Kristumi.

Viešpats šaukia pranašus liudyti apie Jį. Studijuodami Jėzaus Kristaus liudytojų liudijimus, galime sustiprinti savo tikėjimą Jėzumi Kristumi ir džiaugtis Juo.

Studijuojant Izaiją

Nors Izaijo skyriai Mormono Knygoje jums gali pasirodyti sunkiai suprantami, prezidentas Boidas K. Pakeris, Dvylikos Apaštalų Kvorumo prezidentas, davė tokį padrąsinantį patarimą: „Nenustokite skaite! Toliau skaitykite tuos sunkiai suprantamus Senojo Testamento pranašystės skyrius, net jei mažai ten ką suprantate. Tęskite skaitymą, net jei tai darysite skaitydami prabėgomis ir tik vietomis surasdami ką nors suprantamo“ („The Things of My Soul,“ *Ensign*, May 1986, 61).

 1. Raštų studijavimo žurnale užrašykite savo mintis apie tai, kodėl, jūsų manymu, svarbu išgirsti liudijimus apie Jėzų Kristų iš daugelio pranašų.

Raskite tas vietas 2 Nefio 11:4–6 eilutėse, kur Nefis pasakė „mano siela mėgaujasi“ arba „mano siela gėrėsi“. Jei norite, galite pasižymėti jas Raštuose.

Žodžiai „mėgautis“ arba „gėrėtis“ rodo, kad tam žmogui tai daryti labai malonu ir kad tai jam neša didelį džiaugsmą.

 2. Raštų studijavimo žurnale užrašykite tris ar daugiau „mano siela gėrėsi“ teiginių, išreiškiančių tas Evangelijos dalis, kuriomis gėrėtės jūs. Paaiškinkite, kodėl kiekvienas iš tų dalykų jus džiugina.

Perskaitykite 2 Nefio 11:8 eilutę ir užrašykite, kas, kaip Nefis tikėjosi, įvyks, jei studijuosite Izaijo raštus. _____

2 Nefio 12:1–5

Izaijas pranašauja, kad paskutinėmis dienomis bus įsteigta šventykla

Įsivaizduokite didelį kalną. Ar galite sugalvoti kokių nors panašumų tarp šventyklos ir kalno?

Perskaitykite 2 Nefio 12:2–3, 5 eilutes, stengdamiesi surasti, ką Dievas pažadėjo įtvirtinti paskutinėmis dienomis. Terminas „Viešpaties namų kalnas“ reiškia Viešpaties šventyklą. Kokios palaimos, anot šių eilučių, ateis dėl Viešpaties šventyklos paskutinėmis dienomis?

Galite Raštuose užsirašyti kažką panašaus: Dievas įsteigė šventyklas, kad mokytų mus Savo kelių ir padėtų vaikščioti Jo takais (žr. 2 Nefio 12:3).

 3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- a) Kaip šventyklos padeda mums vaikščioti Viešpaties takais?
- b) Kaip galite pasiruošti įžengti į šventyklą?

2 Nefio 12–15

Šioje pamokoje nebus smulkiai nupasakota, kaip suprasti 2 Nefio 12–15 skyrius. Tačiau, skaitydami individualiai ir apmąstydami Mormono Knygą, stenkitės pastebėti išdidumo ir nuodėmės pasekmes. Pateikti komentarai, arba paaiškinimai, taip pat padės jūsų skaityme:

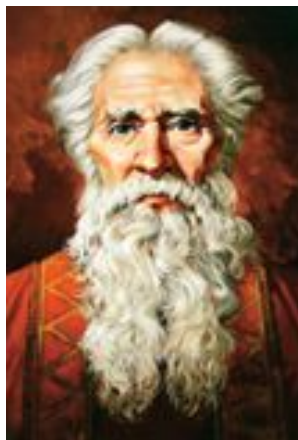
2 Nefio 12:6–18. Ypač atkreipkite dėmesį į visas tas vietas, kur paminėtas stabų garbinimas, taip pat į žodžius ir vaizdinius, parodančius išdidumą, pavyzdžiui, *išpuikę, išdidumas, išpuikusiam, pasiaukštinęs* ir *aukšti*. Tai padės jums suvokti, kodėl šių žmonių laukė tokie griežti teismai.

2 Nefio 12:9–11. „Prastas žmogus“ (9 eilutėje) reiškia paprastą, eilinį žmogų. Tiek „prastas žmogus“, tiek „didis žmogus“, jeigu jie išdidūs, bus pažeminti Antrojo Jėzaus Kristaus atėjimo metu (žr. 11 eilutę).

2 Nefio 12:12–13. Frazė „Viešpaties diena“ reiškia teismo metą. Antrasis Kristaus atėjimas bus „Viešpaties diena“, kada bus sunaikinti nedorėliai.

2 Nefio 13–14. 2 Nefio 13 skyriuje tęsiasi Izaijo svarstymas apie tai, kas atsitiks, jei izraelitai toliau pasiliks nelabume. Izaijas izraelitę moterį pavadino „Sionės dukra“ (16 eilutė), užsimindamas, kad jie yra sandoros vaikai. Izaijas palygino juos su išpuikusia moterimi, kurią Viešpats prakeikia, o visos jos brangenybės ir kiti fiziniai papuošalai atimami (žr. 2 Nefio 13:16–26). O 2 Nefio 14 skyriuje kaip priešingybė pateikiamas Izaijo aprašymas, kas būtų, jei Sionės dukros nusižemintų, atgailautų ir atsigręžtų į Viešpatį.

2 Nefio 15:8–22. Žodis *vargas* reiškia didelio liūdesio būseną. Šiose eilutėse Izaijas, aiškindamas izraelitų nuodėmes, pavartojo jį šešis kartus. Izaijas žinojo, kad, jeigu izraelitai neatgailaus, jų nuodėmių padariniai atneš jiems didelį liūdesį – ypač teismo metu. Jeigu Izaijas būtų buvęs pranašus žemėje šiais laikais, ar jis pamatytų čia tokias pat nuodėmes, kokias matė tarp izraelitų?

 4. Perskaitykite 2 Nefio 15:20 eilutę. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kaip šiais laikais žmonės gerį vadina blogiu, o blogį – geriu.

2 Nefio 16:1–8

Izaijas pašaukiamas tarnauti pranašu

Izaijo raštuose apstu simbolių. Simboliai yra vienas iš būdų, kaip Viešpats moko mus Evangelijos principų. 2 Nefio 16 skyriuje aprašyta, kaip Izaijas matė Viešpatį. Skaitydami 2 Nefio 16 skyrių, atsiminkite tokius simbolius ir galimas jų reikšmes:

Serafai: Dievo akivaizdoje gyvenantys angelai. Pranašas Džozefas Smitas mokė, kad „Dievo angelas niekada nebūna su sparnais“ (*History of the Church*, 3:392). Angelų sparnai simbolizuoja jų galią judėti ir veikti.

Dūmai: Gali rodyti Viešpaties akivaizdą (žr. Apreiškimo 15:8).

Nešvarios lūpos: Nevertumas.

Žarija (ugnis): Išskaistinanti priemonė, kaip apvalančioji Šventosios Dvasios galia.

Altorius: Pažodžiui altorius reiškė vietą, kur buvo aukojamos aukos. Čia jis gali reikšti Jėzaus Kristaus mūsų labai atliktą auką – Apmokėjimą.

 5. Perskaitykite 2 Nefio 16:1–7 eilutes ir Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- Ką vienas iš serafų pasakė apie Pulką Viešpatį?
- Ką, jūsų manymu, Izaijas turėjo omenyje sakydamas: „Vargas man! Pražuvau; nes esu nešvarių lūpų žmogus“? Kas priverstė jį staiga taip pasijusti? (3 Nefio 27:19 eilutėje gali būti užuominų.)
- Kas įvyko, dėl ko pasikeitė Izaijo nevertumo jausmai?
- Kaip šis potyris paruošė Izaiją eiti pas žmones ir skelbti atgailą?

Viena iš didžiųjų tiesų, kurių esame mokomi Izaijo pašaukimo istorijoje, yra ta, kad **galime būti apvalyti nuo savo nevertumo per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą**. Apmąstykite atvejį, kai apvalančiąją Apmokėjimo galią jautėte savo gyvenime.

 6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

2 Nefio 11–16 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

7 DALIS. 2 DIENA

2 Nefio 17–20

Įvadas

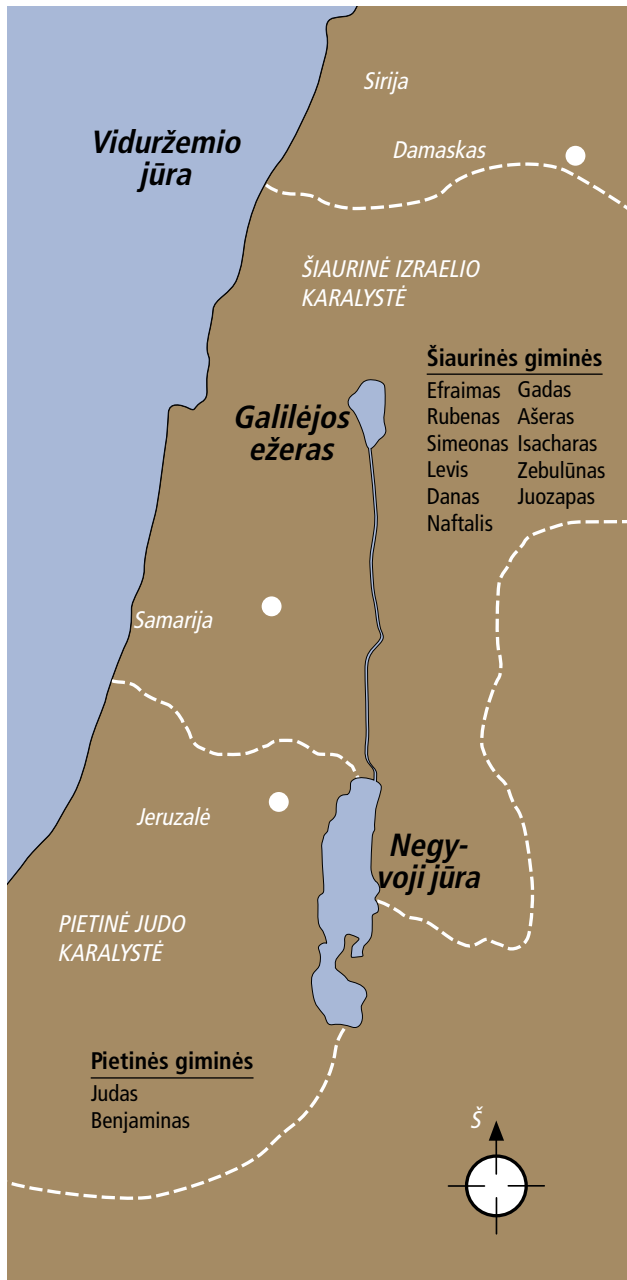
2 Nefio 17–20 skyriuose Nefis užrašė Izaijo pasakojimą apie tai, kaip šis bandė įtikinti Judo karalių ir jo žmones pasikliauti Viešpačiu, o ne pasaulietinėmis sąjungomis. Vartodamas pavaizdus ir šėšėlius – simbolius, kurie moko ir liudija apie didžias tiesas – Izaijas pranašavo apie savo laikų įvykius, apie Jėzaus Kristaus gimimą ir apie nedorėlių sunaikinimą Antrojo Viešpaties atėjimo metu.

2 Nefio 17–18

Judo karalystė laiminama, kai sudeda savo viltis į Jėzų Kristų

Norėdami pasiruošti šios dienos pamokai, apgalvokite atvejį, kai buvote patekę į bauginančią situaciją. Ar atsimenate savo pirmąją reakciją? Studijuodami 2 Nefio 17–18 skyrius, mėginkite išsiaiškinti Izaijo patarimą patekusiesiems į sunkią arba bauginančią situaciją.

Studijuojant 2 Nefio 17–18 skyrius, jums reikia žinoti apie tris mažas Sirijos, Izraelio ir Judo tautas bei daug didesnę Asirijos imperiją, kuri siekė užkariauti tas mažesnes tautas. Peržvelkite pateiktą žemėlapią ir lentelę.

Tauta	Sirija	Izraelis (Efraimas)	Judas
Karalius	Recinas	Pekachas	Ahazas
Sostinė	Damaskas	Samarija	Jeruzalė

Perskaitykite 2 Nefio 17:1–2 eilutes ir pažiūrėkite į žemėlapi. „Sirija susidėjo su Efraimu“ reiškia, kad šios dvi šalys sudarė sąjungą arba susitarimą. Pamėginkite nustatyti, kas ką užpuolė. Žinokite, kad frazė „Dovydo namai“ 2 eilutėje reiškia Ahazą ir Judo žmones.

Izraelio karalystė ir Sirija norėjo užkariauti Judo karalystę ir priversti ją sudaryti su jais sąjungą prieš galingą Asirijos imperiją. Asirija tuo metu grasino užkariauti visą šį tuometinio pasaulio regioną. Izraelis ir Sirija manė, kad nugalėję Judą turėtų daugiau žmonių ir resursų kariauti su artėjančiais asirais (žr. 2 Nefio 17:5–6). Karalius Ahazas svarstė galimybę sudaryti sąjungą su Izraeliu ir Sirija.

Apmąstykite, ką darytumėte jūs, jeigu būtumėte karalius Ahazas. Iš vienos pusės Asirija grasina užpulti jūsų žmones. Iš kitos pusės Sirija ir Izraelis grasina užpuolimu, jeigu su jais nesudarysite sąjungos kovoti su Asirija. Izaijas gyveno Judo karalystėje, ir Viešpats pasiuntė jį pas Ahazą su žinia. Ką, jūsų nuomone, manytumėte apie šią pranašo žinią, jei būtumėte karalius Ahazas?

1. Perskaitykite 2 Nefio 17:3–8 eilutes ir pabraukite Viešpaties žinią, per pranašą Izaiją perduotą Ahazui ir jo žmonėms. (Terminas „rūkstantys nuodėguliai“ 4 eilutėje reiškia deglą, kurio liepsna baigia degti, kas simbolizuoja, kad tos dvi karalystės bus palaužtos ir užkariautos.) Įsivaizduokite, kad sakote tai Ahazui. Vėliau draugas klausia jūsų, ką sakė Izaijas. Raštų studijavimo žurnale užrašykite du ar tris sakinius, kuriais atsakytumėte tam draugui.

Izaijas mėgino padėti karaliui ir savo žmonėms pasikliauti Viešpaties pagalba, užuot pasitikėjęs netvirtomis politinėmis sąjungomis.

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:
a) Kodėl mums svarbu kreiptis į Viešpatį, kai reikia pagalbos, užuot pasiklojus vien kitų žmonių pagalba?
b) Kokiais būdais jaunimas gali būti gundomas santykius su kitais žmonėmis laikyti svarbesniais už santykius su Dangiškoju Tėvu ir Jėzumi Kristumi?

Viešpats sakė parodysiąs Ahazui ir Judo karalystei ženklą, kad apsaugos juos ir kad jiems nereikia pasikliauti pasaulietinėmis sąjungomis. Perskaitykite 2 Nefio 17:14 eilutę ir išsiaiškinkite tą ženklą. Šioje eilutėje apibraukite žodį *Immanuelis*. Šalia šios eilutės užrašykite „Mato 1:22–23“. Perskaitykite Mato 1:22–23 eilutes ir išsiaiškinkite vardo *Immanuelis* prasmę.

Kaip ženklas, reiškiantis „Dievas su mumis“, tuo metu turėjo padėti Ahazui? Kaip tokia Izaijo pranašystė taip pat galėjo reikšti ir Jėzaus Kristaus gimimą po daugybės amžių?

Norėdami geriau suprasti gimstančio vaikelio ženklą, apmąstykite tokį vyresniojo Džefrio R. Holando iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaikškinimą: „Ši pranašystė, kaip ir didžioji dalis Izaijo raštų, turi daugybinių, arba lygiagrečių, prasmių. Tiesioginė prasmė turbūt buvo susijusi su

Izaijo žmona, tyra ir gera moterimi, tuo metu pagimdžiusia sūnų [žr. 2 Nefio 18:3], o tas vaikelis tapo pavaizdu ir šešėliu didesnio, vėlesnio tos pranašystės išsipildymo, pranašystės, kuri bus įvykdyta gimus Jėzui Kristui“ (*Christ and the New Covenant* [1997], 79).

Izaijas pranašavo, kad dar prieš užaugant tam vaikelui, Asirija įveiks tiek Izraelio (Efraimo), tiek Sirijos armijas (žr. 2 Nefio 17:15–25). Ženklas „Dievas su mumis“ turėjo nuraminti karalių Ahazą, kad **Dievas bus su mumis, kai pasitikėsime Juo net sunkumų ir baimės kupiniais laikais**. Apmąstykite, ar nevertėtų šį principą užsirašyti Raštuose.

Perskaitykite 2 Nefio 18:6–8 eilutes ir pabraukite frazę „Šiloacho vandenys“. Izraeliui Šiloacho vandenys simbolizavo ramią, patvarią, palaikančią Dievo įtaką ir galią, kurių reikėjo tautos politiniame gyvenime (žr. 2 Nefio 18:6). Izaijas paminėjo Šiloacho vandenį kaip kontrastą, kadangi Izraelio ir Judo žmonės atmetė Mesiją – „Šiloacho vandenį“, arba ramią, tylią, patvarią ir palaikančią Dievo galią. Todėl, kaip ir pranašavo Izaijas, Asirijos karalius ir siaubinga įsiveržusios jo armijos įtaka ir srautinga jos galia – kurią simbolizavo tie „galingi ir gausūs upės vandenys“ – užkariavo Siriją ir Izraelį.

Kaip poetas, Izaijas per du – tekančių, bet dramatiškai skirtingų vandens srautų – simbolius paaiškino, kas

atsitiks Judui. Tada Asirijos armija užpuls Judą – kuri simbolizuoja žodis *žemė*. Bet armija neįveiks Jeruzalės – ką vaizduoja teiginys „jis išsilies ir ištvins, pasieks net iki kaklo“.

Perskaitykite 2 Nefio 18:9–12 eilutes ir atkreipkite dėmesį į tai, kiek daug kartų Viešpats patarė Judui nesidėti prie Sirijos ir Izraelio. Į ką vietoj to, pagal 2 Nefio 18:13 eilutę, Viešpats per Izaiją patarė Judui kreiptis pagalbos?

Kai asirai nusiaubė Judą ir ėmė grasinti Jeruzalei, Judo karalystė jau turėjo naują karalių. Jo vardas buvo Ezekijas. Jis pasitikėjo Viešpačiu ir pranašu Izaiju. Galiausiai Viešpaties angelas užmušė 185 000 asirų kareivių jų pačių stovykloje (žr. 2 Karalių 19:35; Izaijo 37:36).

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną ar į daugiau iš šių klausimų:

- a)** Kokie pavojai kyla, kai imame kliautis ne Viešpačiu, o pasaulio dalykais ir įtaka? (Galite sugalvoti situacijų, kuriose būtumėte gundomi priimti baime pagrįstus sprendimus.)
- b)** Kada pastiprinimo prašėte Dievo, nors iš pradžių buvo kilusi pagunda kreiptis kitur? Ko iš to pasimokėte?
- c)** Valdomi karaliaus Ezekijo Judo karalystės žmonės buvo apsaugoti nuo sunaikinimo, kadangi vadovavosi Izaijo patarimu, gautu iš Viešpaties. Kaip sekimas šiuolaikiniais pranašais gali apsaugoti jus nuo dvasinės žalos?

2 Nefio 19:1–7

Izaijas pranašauja apie Mesiją

Ar jums kada nors teko ilgai nematyti saulės ir nejauti jos šilumos? Jei neteko, įsivaizduokite, kad jus nuolat dengia šešėlis, kad negalite išeiti į šviesą ir pajusti saulės šilumos (kaip visą laiką būnant tamsiame kambaryje). Izaijas pavartojo panašų vaizdinį, norėdamas pailustruoti dvasinę be Jėzaus Kristaus šviesos gyvenančių žmonių padėtį.

2 Nefio 19:1–2 eilutėse paminėtos dvi žemės. Perskaitykite šias eilutes ir pažymėkite tų dviejų žemių pavadinimus.

Daugelį šimtmečių iki to laiko, kai Izaijas parašė tas eilutes, vyko daugybė karų dėl krašto, kuris dabar žinomas kaip Šventoji Žemė, kontrolės. Kai kas šį kraštą vadino „mirties šešėlio žeme“, kadangi ten tiek daug žmonių mūšiuose prarado gyvybes. Naujojo Testamento laikais Nazaretas, Kafarnaumas, Nainas ir Kana buvo regionuose, kurie oficialiai žinomi kaip Zebulūno ir Neftalio žemės. Tai miestai, kuriuose daugiau kaip po 500 metų Jėzus Kristus praleido daug laiko, tamaudamas žmonėms. Šiuo metu tos žemės žinomos kaip Galilėja.

2 Nefio 19:2 eilutėje pažymėkite, ką, pasak Izaijo, šio regiono gyventojai galiausiai pamatys.

Izaijo teiginys, kad tie, kurie „vaikščiojo tamsoje“ ir gyveno „mirties šešėlio žemėje“, išvydo „didžią šviesą“, yra pranašystė apie Jėzaus Kristaus mirtingąją misiją šioje pasaulio dalyje. Galilėjoje gyvenantys žmonės vaikščiojo dvasinėje tamsoje, bet kai tarp jų gyveno ir tarnavo Jėzus Kristus, jie išvydo „didžią šviesą“.

 4. Perskaitykite 2 Nefio 19:6–7 eilutes ir apmąstykite, kuris iš Gelbėtojo vardų 6 eilutėje galėjo būti ypač prasmingas Judo karalystės žmonėms tomis aplinkybėmis. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip vienas ar keletas šių vardų apibūdina tai, ką jaučiate Gelbėtojui?

2 Nefio 19–20

Izaijas aprašo nelabųjų sunaikinimą per Antrąjį atėjimą

2 Nefio 20 skyriuje užrašyta Izaijo pranašystė apie Asirijos sunaikinimą taip pat yra pranašystė apie nelabųjų sunaikinimą Antrojo atėjimo metu. Skaitydami šį skyrių, atsiminkite, jog lygiai taip, kaip Ezekijas pasikliovė Izaijo iš Viešpaties gautu patarimu ir buvo palaimintas, ir jūs, jei pasitikėsite Viešpačiu, neturėsite bijoti teismų, kurie ištiks žemės gyventojus prieš Antrąjį atėjimą.

Kuris sakiny pasikartoja 2 Nefio 19:12, 17, 21 ir 2 Nefio 20:4 eilutėse? Galite pasižymėti jį Raštuose. Perrašykite tą sakinį į Raštų studijavimo žurnalą ir pabraukite žodį *pyktis* ir žodį *ranka*. Po žodžiu *pyktis* užrašykite *teismas*, o po žodžiu *ranka* – *gailėstingumas*. Perskaitykite sakinį

garsiai, įterpdami žodžius *teismas* ir *gailėstingumas*. („Dėl viso to jo [teismas] nenugręžtas, bet jo gailėstingumas vis dar ištiesta[s].“)

 5. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

a) Kaip tas studijavimo užduoties sakiny apibūdina tai, kaip Viešpats reaguoja į Jį atmetančias tautas, šeimas ir atskirus žmones?

b) Kaip šias tiesas galite pritaikyti savo gyvenime? **Jėzus Kristus yra teismo ir gailėstingumo Dievas. Jo gailėstingumas apima tuos, kurie atgailauja ir laikosi Jo įsakymų.**

 6. Raštų studijavimo žurnale aprašykite atvejį, kai paklūsote tam tikram Dievo įsakymui ir pajautėte Jo gailėstingumą.

 7. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

2 Nefio 17–20 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

7 DALIS. 3 DIENA

2 Nefio 21–24

Įvadas

Daugelis Mormono Knygoje užrašytų Izaijo pranašysčių yra apie paskutiniąsias dienas. Jis pranašavo apie Evangelijos sugrąžinimą, Pranašą Džozefą Smitą, Antrąjį atėjimą ir nelabųjų sunaikinimą. Jis išpranašavo, kad paskutinėmis dienomis Viešpats „iškels vėliavą taučiams“, kad surinktų Savo žmones (žr. 2 Nefio 21:11–12). Izaijas taip pat liudijo, kad Viešpats nugalės Šėtoną ir įves Tūkstantmetį – ramybės ir džiaugsmo erą.

2 Nefio 21:1–4, 10–12

Izaijas išpranašauja apie Jėzaus Kristaus Evangelijos sugrąžinimą paskutinėmis dienomis

Akimirkai stabtelėkite ir įsivaizduokite, kad prieš jus ima atsirasti šviesa. Ta šviesa vis stiprėja ir stiprėja. Staiga priešais jus pasirodo iš Dievo akivaizdos siųstas pasiuntinys. Jis jums sako, kad netrukus išsipildys senovės pranašystės ir kad jūs padėsite joms išsipildyti. Kokie būtų jūsų pirmoji reakcija, mintys ir klausimai?

Tą naktį, kai pirmąjį kartą pasirodė Džozefui Smitui – 1823 m. rugsejo 21 d. – Moronis citavo Izaijo knygos 11

skyriaus tekstą, kurį taip pat galima rasti 2 Nefio 21 skyriuje. Moronis pasakė Džozefui Smitui, kad tame skyriuje užrašytos pranašystės „netrukus išsipildys“ (Džozefas Smitas–Istorija 1:40). Studijuodami šias

Naudojimasis Raštais norint suprasti Raštus

Studijuojamos kartu mūsų Raštų knygos padeda mums suprasti Evangelijos tiesas ir pranašystes. Pavyzdžiui, ši pamoka nurodo Doktrinos ir Sandorų 113 skyrių, padėsiantį išsiaiškinti Izaijo pranašystes ir mokymus. Nefis taip pat padėjo mums suprasti Izaijo žodžius. Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo pastebėjo, kad „Mormono Knyga yra geriausias Izaijo knygos komentaras pasaulyje“ („Ten Keys to Understanding Isaiah,“ *Ensign*, Oct. 1973, 81).

Izaijo pranašystes, apmąstykite, kodėl Nefis išraižė jas ant mažųjų plokštelių, taip pat kodėl Moronis citavo jas Džozefui Smitui.

Pranašas Džozefas Smitas gavo apreiškimą, kuris išaiškino 2 Nefio 21 skyriuje užrašytą pranašysčių prasmę. Raštų žinovai jau seniai su užsidegimu mėgino suprasti šiame skyriuje naudojamų simbolių prasmę. Mormono Knyga ir šiuolaikiniai pranašai padėjo mums geriau suvokti tą prasmę. Pavyzdžiui, Izaijas naudojo medžio arba augalo vaizdinį. Perskaitykite

2 Nefio 21:1, 10 eilutes ir išsiaiškinkite, kokias konkrečias medžio ar augalo dalis paminėjo Izaijas. Tada, norėdami suprasti, ką šie simboliai reiškia, perskaitykite Doktrinos ir Sandorų 113:1–6 eilutes. Gali būti naudinga tų simbolių paaiškinimus užsirašyti Raštuose.

Jesės kelmas – Jėzus Kristus

Atžala iš Jesės kelmo – Jėzaus Kristaus tarnas

Jesės šaknis – žmogus, turintis kunigystės raktus

Apgalvokite tokį vyresniojo Briuso R. Makonkio teiginį, paaiškinantį, kad tiek „Jesės šaknis“, tiek „atžala iš Jesės kelmo“ reiškia Pranašą Džozefą Smitą: „Ar mes klystame sakydami, kad čia [DS 113:5–6 eilutėse] minimas pranašas yra Džozefas Smitas, kuriam atėjo kunigystė, kuris gavo karalystės raktus ir iškėlė vėliavą Viešpaties žmonėms surinkti šiame Evangelijos laikotarpyje? Ir ar jis nėra „tarnas Kristaus rankose, kuris dalinai yra Jesės palikuonis ir taip pat Efraimo, arba Juozapo namų, kuriam suteikta daug galios“? [DS 113:3–4]“ (*Millennial Messiah* [1982], 339–340).

Perskaitykite 2 Nefio 21:10, 12 eilutes ir suraskite, ką, anot Izaijo pranašystės, Viešpats darys per tą „Jesės šaknį“ (Džozefą Smitą). Žodis *vėliava* reiškia vėliavėlę arba ženklą, prie kurio renkasi kviečiami žmonės.

Šiose eilutėse dėstoma tokia tiesa: **Viešpats per Pranašą Džozefą Smitą sugrąžino Savo Evangeliją ir Savo Bažnyčią; o dabar, paskutinėmis dienomis, renka Savo žmones.**

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kokių būdu Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra tokia vėliava pasauliui?

2 Nefio 21:6–9; 22:1–6

Izaijas aprašo Tūkstantmetį

Viena daugiausiai tarp krikščionių aptarinėjamų temų yra Gelbėtojo viešpatavimas Tūkstantmečio metu. Ar kada nors apie tai galvojote? Įsivaizduokite, kad draugas jūsų paklausė, ką tikite įvyksiant Tūkstantmečio metu. Ką saktumėte?

Izaijas pranašavo, kad po Gelbėtojo antrojo atėjimo žemėje įvyks pasikeitimai, kurie išliks visus tūkstantį metų. Tą ramybės laikotarpį vadiname Tūkstantmečiu. Perskaitykite 2 Nefio 21:6–9 eilutes, stengdamiesi išsiaiškinti, kokia padėtis bus žemėje Tūkstantmečio metu.

Pagal 2 Nefio 21:9 eilutę, viena pranašystė apie Tūkstantmetį skelbia, kad „žemė bus pilna Viešpaties pažinimo“. Apmąstykite, kaip šios pranašystės išsipildymas paveiks žmones visame pasaulyje. Perskaitykite 2 Nefio 22:1–6 eilutes ir atkreipkite dėmesį į garbinimo dvasią,

kurios žmonės bus kupini Tūkstantmečio metu. Kaip mes šiandien galime įgyti tokį patį nusiteikimą?

Šios jūsų išnagrinėtos eilutės moko tokios tiesos: **Tūkstantmečio metu žemė bus ramybės vieta, kadangi ji bus pilna Viešpaties pažinimo.** Kurias Tūkstantmečio palaimas norėtumėte turėti savo gyvenime jau dabar? Akimirka pamąstykite, ką galėtumėte daryti, kad gautumėte tokias palaimas.

Jei norite papildyti 2 Nefio 22 skyriaus studijas, galite sugiedoti, paklausti ar perskaityti giesmę „The Lord Is My Light“ (*Hymns*, no. 89).

2 Nefio 23–24

Izaijas apibūdina Babilonės žlugimą, nedorėlių nuopuolį ir Liuciferio kritimą

Kaip užrašyta 2 Nefio 23–24 skyriuose, Izaijas pamerė Izraelio namų nelabumą ir palygino nedorėlių sunaikinimą paskutinėmis dienomis su senovės Babilonės sunaikinimu. Babilonė buvo labai nedori žmonės Izaijo dienomis ir nuo tada simbolizuoja pasaulio nelabumą (žr. DS 133:14).

Skaitydami 2 Nefio 23:1, 4–9, 11, 15, 19 ir 22 eilutes, išstudijuokite, kas, pasak Izaijo pranašystės, atsitiks su nedorėliais paskutinėmis dienomis.

Izaijas senovės Babilonės sunaikinimą taip pat palygino su Liuciferio (Šėtono) nuopuoliu iš dangaus. Apie

Liuciferį jis kalbėjo kaip apie simbolišką Babilonės, turint omenyje visą nedorą pasaulį, karalių. Izaijas Liuciferio nuopuolį ikimirtingajame pasaulyje panaudojo kaip iliustraciją to, kaip nedorėliai sužlugs ir nupuls. Išnagrinėkite 2 Nefio 24:12–14 eilutes ir paryškinkite frazes, kurios pabrėžia Šėtono aroganciją ir išdidumą.

Ar pastebite, kaip šiose eilutėse vartojamas žodis *aš*. Galite apibraukti tuos *aš* Raštuose. Prezidentas N. Eldonas Taneris iš Pirmosios Prezidentūros kartą pasakė, kad Šėtonas „buvo daugiau suinteresuotas nauda sau nei rezultatu; garbė ir pagyros jam buvo svarbiau už ką kita“ („For They Loved the Praise of Men More Than the Praise of God,“ *Ensign*, Nov. 1975, 76).

Išnagrinėkite 2 Nefio 24:15–16 eilutes, stengdamiesi išsiaiškinti, kas galiausiai atsitiks su Šėtonu ir ką žmonės manys apie jį, kai pamatys jį tokį, koks jis yra.

Perskaitykite tokį prezidento Ezros Tafto Bensonso teiginį: „Ikimirtingojoje taryboje būtent išdidumas parbloškė Liuciferį, „aušros sūnų“. (2 Nef 24:12–15; taip pat žr. DS 76:25–27; Mozės 4:3). [...] Liuciferis pateikė savo pasiūlymą, varžydamasis su Tėvo planu, kurį palaikė Jėzus Kristus. (Žr. Mozės 4:1–3.) Jis norėjo, kad jį šlovintų daugiau nei visus kitus. (Žr. 2 Nef 24:13.) Trumpiau tariant, jo išdidusis troškimas buvo nuversti Dievą. (Žr. DS 29:36; 76:28.)“ („Beware of Pride,“ *Ensign*, May 1989, 4–5.)

2 Nefio 23:22 eilutėje sužinome, kad, jei esame dori, galime rasti paguodos. Dievas bus mums gailestingas, o nelabieji pražus.

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- a)** Ką šiandien galime pakeisti savo gyvenime, kad būtume dar paklusnesni?
- b)** Kaip galime ryžtis likti paklusnūs?

Melskitės, prašydami progų išsakyti savo liudijimą apie 2 Nefio 23 skyriuje sužinotas tiesas.

3. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

2 Nefio 21–24 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, minėtis ir įžvalgas:

2 Nefio 25

Įvadas

Užrašęs Izaijo pranašystes (2 Nefio 12–24), pranašas Nefis pabrėžė tų pranašysčių svarbą ir paaiškino, kad turintieji pranašystės dvasią gali suprasti ir branginti Izaijo žodžius (2 Nefio 25). Jis paaiškino, kad jo rašymo tikslas yra „[itikinti] savo vaikus ir taip pat savo brolius tikėti Kristų ir susitaikyti su Dievu“ (2 Nefio 25:23). Jis kvietė visus tikėti Jėzų Kristų ir „garbinti jį visa savo galia, protu ir stiprybe, ir visa savo siela“ (2 Nefio 25:29).

2 Nefio 25:1–8

Nefis moko, kad Izaijo žodžius suprasime tada, kai turėsime pranašystės dvasią

Vertingus daiktus žmonės dažnai saugo užrakinę spyna. Jie gali turėti vienintelį tos spynos raktą arba to rakto dublikatą gali duoti patikimam draugui arba šeimos nariui. Nefis žinojo, kad Izaijo pranašystės yra „labai vertingos“ (2 Nefio 25:8) ir norėjo, kad visi jas su-prastų. Jis parūpino raktą, kuriuo bet kuris norintis žmogus gali atrakinti Izaijo žodžių prasmę.

Perskaitykite 2 Nefio 25:4 eilutės pirmą sakinį ir stenkitės rasti tą raktą, padėsiantį suprasti Izaijo žodžius. Ką reiškia turėti „pranašystės dvasią“? Kaip, jūsų manymu, pranašystės dvasia galėtų padėti jums geriau suprasti Raštus, ypač Izaijo žodžius?

Pranašystės dvasia reiškia apreiškimo dvasią. Tai reiškia, kad, stropiai bei pamaldžiai studijuodami Raštus ir siekdami suprasti jų prasmę, galėsite turėti apreiškimo dvasią ir Šventoji Dvasia apšvies jūsų protą ir suvo-kimą. Raštuose taip pat mokoma, kad „Jėzaus liudijimas yra pranašystės dvasia“ (Apreiškimo 19:10). Kai augsite savo pažinimu ir Jėzaus liudijimu, jūsų Raštų supratimas – įskaitant ir Izaijo mokymus – didės ir geriau suprasite, kaip tie mokymai siejasi su jumis.

Nefis dalinosi ir kitomis mintimis apie tai, kaip galime geriau suprasti Izaijo žodžius. Išnagrinėkite pateiktas ištraukas ir išsiaiškinkite dar tris raktus, padėsiančius suprasti Izaijo žodžius:

- 2 Nefio 25:1 _____

- 2 Nefio 25:5–6 _____
- 2 Nefio 25:7–8 _____

Atminkite, kad simbolizmas ir poetinė kalba dažnai vartojama senovės žydų pranašystėse (žr. 2 Nefio 25:1). Be to, senovės Izraelio kultūros ir geografijos studijavimas padės jums suprasti Izaijo žodžius (žr. 2 Nefio 25:5–6). Tai, kad gyvename paskutinėmis dienomis ir matome, kaip pildosi daugelis pranašysčių, taip pat padeda mums suprasti Izaiją (žr. 2 Nefio 25:7–8).

2 Nefio 25:9–19

Nefis pranašauja apie žydus

Kaip užrašyta 2 Nefio 25:9–19 eilutėse, Nefis pranašavo apie žydus ir jų tėvynę Jeruzalės žemėje. Jis sakė, kad žydai, kurie buvo išvesti į nelaisvę Babilonėn po Jeruzalės sugriovimo, sugrįš į „savo paveldo žemę“ (žr. 2 Nefio 25:9–11). Tarp jų gyvens Jėzus Kristus, Mesijas, tačiau dauguma Jį atmes ir Jį nukryžiuos (žr. 2 Nefio 25:12–13). Po Gelbėtojo mirties ir Prisikėlimo Jeruzalė vėl bus sugriauta, o žydai bus išsklaidyti ir plakami tarp kitų tautų (žr. 2 Nefio 25:14–15). Galiausiai jie įtikės Jėzų Kristų bei Jo Apmokėjimą, ir Viešpats juos sugrąžins „iš jų prapulties ir nuopolio būsenos“ (žr. 2 Nefio 25:16–19).

2 Nefio 25:20–30

Nefis liudija apie Jėzų Kristų

Pagalvokite, kaip atsakytumėte žmogui, teigiančiam, jog pastarųjų dienų šventieji netiki Jėzų Kristų. Toliau studijuodami likusią 2 Nefio 25 skyriaus dalį, ieškokite ištraukų, kuriomis galėtumėte pasidalinti toje situacijoje.

Greitai peržiūrėkite 2 Nefio 25:20–30 eilutes ir apsvarykite, ar nevertėtų pažymėti vardą „Kristus“ kas kartą, kai jį rasite.

1. Perskaitykite 2 Nefio 25:28–29 eilutes ir išsiaiškinkite, koks, pasak Nefio, yra „teisingas kelias“. Išnagrinėkite 2 Nefio 25:23–26 eilutes ir suraskite priežastis, kodėl tikėti Jėzų Kristų yra „teisingas kelias“. (Atkreipkite dėmesį, kad 2 Nefio 25:23, 26 eilutės yra Raštų įvaldymo ištrauka. Ją galite pažymėti išskirtiniu būdu, kad ateityje būtų lengviau rasti.) Savo atsakymus užsirašykite Raštų studijavimo žurnale.

Žodis *susitaikyti* 2 Nefio 25:23 eilutėje reiškia vėl būti darnoje su Dievu. Galų gale būtent per Viešpaties malonę įvyksta susitaikymas su Dievu. Perskaitykite pateiktą Viešpaties malonės paaiškinimą:

„Žodis *malonė*, kaip jis vartojamas Raštuose, pirmiausia reiškia dievišką pagalbą ir stiprybę, kurią gauname per Viešpaties Jėzaus Kristaus Apmokėjimą. [...]

Per malonę, kurią prieinamą padarė Gelbėtojo apmokančioji auka, visi žmonės bus prikelti ir gaus nemirtingumą. [Tačiau norėdami įgyti teisę į amžinąjį gyvenimą Dievo akivaizdoje, turime per Jo malonę būti apvalyti nuo savo nuodėmių.]

Frazė „po to, kai mes padarėme viską, ką galime“ [2 Nefio 25:23] moko, kokių pastangų reikia iš mūsų pusės, kad gautume Viešpaties malonės pilnatvę ir tapume verti gyventi su Juo. Viešpats mums įsakė paklusti Jo Evangelijai, į kurią įeina tikėjimas Juo, atgailavimas dėl savo nuodėmių, krikštas, Šventosios Dvasios dovanos gavimas ir ištverimas iki galo. [...]

Šalia to, kad malonė reikalinga galutiniam jūsų išgelbėjimui, šios įgalinančios jėgos jums reikia kiekvieną gyvenimo dieną. Kai stropiai, nuolankiai ir romiai artinsitės prie savo Dangiškojo Tėvo, Jis per Savo malonę pakels ir sustiprins jus“ (*Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas*, [2004], p. 100–101).

 2. Raštų studijavimo žurnale užrašykite atsakymus į šiuos klausimus:

- a)** Koks ryšys tarp Viešpaties malonės ir mūsų pastangų gyventi pagal Evangeliją?
- b)** Ką jums reiškia būti išgelbėtam per malonę?

c) Ką frazė „viską, ką galime“ reiškia jums?

Apmąstykite tokią tiesą: **Dėl Jėzaus Kristaus galime būti išgelbėti malone po to, kai padarėme viską, ką galime.** Prisiminkite atvejį, kai padarėte viską, ką galite, ir buvote palaiminti dieviška pagalba ir stiprybe.

Kita tiesa, kurios mokė Nefis (žr. 2 Nefio 25:26), yra ta, kad **per Gelbėtojo Apmokėjimą galime gauti savo nuodėmių atleidimą.**

Apgalvokite, ar nevertėtų parašyti laišką draugui ar šeimos nariui apie savo tikėjimą Jėzumi Kristumi arba paliudyti apie savo tikėjimą liudijimų susirinkime ar kitoje tinkamoje aplinkoje.

 3. Dar kartą perskaitykite 2 Nefio 25:26 eilutę, o tada Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a)** Kokiais būdais jūs garbinatė Jėzų Kristų arba rodote Jam pagarbą? Kokie jūsų poelgiai rodo kitiems, kad tikite Jėzų Kristų ir Jį garbinatė?
- b)** Ką galite daryti, kad geriau garbintumėte Gelbėtoją visa savo galia, protu ir stiprybe?

Raštų įvaldymas – 2 Nefio 25:23, 26

Pasinaudokite taip išdėstyta ištrauka, kad galėtumėte lengviau išmokti 2 Nefio 25:26 eilutę mintinai:

„Ir mes kalbame apie Kristų, mes džiūgaujame Kristumi, mes pamokslaujame apie Kristų, mes pranašaujame apie Kristų, ir mes rašome sulig savo pranašystėmis, kad mūsų vaikai žinotų, į kokį šaltinį jie gali žvelgti savo nuodėmių atleidimo.“

Pakartoję ištrauką kelis kartus, ranka uždenkite viršutinę eilutę ir vėl pamėginkite viską pakartoti. Tada uždenkite dar vieną eilutę, ir taip darykite tol, kol pajusite, kad mokate šią ištrauką atmintinai.

 4. Atmintinai pasakykite 2 Nefio 25:26 eilutę šeimos nariui, o Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kad šią ištrauką išmokote atmintinai.

Atsiminkite potyrius

Atsiminimai apie potyrius, kaip Viešpats palaimino jus pagalba, gali jus sustiprinti sunkiomis akimirkomis. Kai dalijatės tais potyriais, išsakydami savo liudijimą, rašydami dienoraštyje ar aiškindami artimam žmogui, padedate ne tik sau, bet galite sustiprinti ir kitus, kurie galbūt pateko į sudėtingas aplinkybes ir kuriems reikia paramos padėti tikėti, kad Dievas iš tiesų egzistuoja ir turi galios mums padėti.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

2 Nefio 25 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

8 DALIS. 1 DIENA

2 Nefio 26–27

Įvadas

Nefis matė Jėzaus Kristaus apsilankymą Amerikos žemyne ir vėliau jo žmones ištikslintą sunaikinimą. Taip pat Nefis matė gyvenančiuosius paskutinėmis dienomis ir perspėjo juos dėl išdidumo, slaptų sąjungų ir piktnaudžiavimo kunigavimu. Norėdamas pailiustruoti, kaip Viešpats parūpins mums galimybę įveikti nelabumo ir atsimetimo padarinius, Nefis užrašė Izaijo pranašystes apie Jėzaus Kristaus Evangelijos sugrąžinimą paskutinėmis dienomis.

2 Nefio 26

Nefis pranašauja apie paskutines dienas ir kviečia visus ateiti pas Kristų

Ar esate kada nors patyrę žemės drebėjimą, smarkią audrą su žaibais ar kokį kitą sukrečiantį įvykį, o gal matėte tokių įvykių nuotraukas ar vaizdo įrašus? Nefis matė, kad paskutinėmis dienomis žemės gyventojus aplankys „griaustiniai ir žaibai, ir žemės drebėjimai, ir visokie sunaikinimai“ (2 Nefio 26:6). Kokios mintys ateina jums į galvą, kai skaitote apie „Viešpaties pyktį“ (2 Nefio 26:6) ar „Dievo teismus“ (2 Nefio 25:3)? Dievo teismai skirti Jo vaikų palaiminimui: nedorėlių paskatinimui atgailauti ir teisiųjų apsaugojimui. 2 Nefio 26:1–11 eilutėse Nefis pranašavo apie sunaikinimus, įvyksiančius prieš Jėzaus Kristaus apsilankymą Amerikų žemynuose, ir apie galutinį savo liaudies sunaikinimą dėl jos nelabumo. Perskaitykite 2 Nefio 26:8–9 eilutes ir raskite palaimas, kurios, pasak Nefio, bus išlietos doriems jo palikuonims. Tada perskaitykite 2 Nefio 26:12–13 eilutes ir išsiaiškinkite, kas mums pažadėta, jei naudosime tikėjimą Jėzumi Kristumi.

1. Jėzus Kristus apreiškia Save tiems, kurie naudoja tikėjimą Juo ir ištvėria teisume. Raštų studijavimo žurnale užrašykite atsakymus į šiuos klausimus:

a) Kaip Jėzus Kristus apreiškia Save tiems, kurie naudoja tikėjimą Juo? (Žr. 2 Nefio 26:13.)

b) Papasakokite atvejį, kai matėte ar patyrėte kai kuriuos iš tokių Jėzaus Kristaus pasireiškimų?

2 Nefio 26:14–19 eilutėse Nefis pranašavo, kad paskutinėmis dienomis, po to, kai jo žmonės ir jo brolių palikuonys bus nusilpę dėl netikėjimo, išeis Mormono Knyga. 2 Nefio 26:20–22 eilutėse jis apibūdina, kaip daug žmonių paskutinėmis dienomis bus kupini išdidumo, atmes Dievo stebuklus ir pasikliaus savo pačių išmintimi ir mokytumu. Kokių šios Nefio pranašystės pildymosi pavyzdžių esate matę?

Nefis mus įspėjo, kad velnias naudojasi mūsų išdidumu, gobšumu ir slaptais darbais, norėdamas mus sužlugdyti arba sunaikinti. Raštuose, 2 Nefio 26:22 eilutėje, pažymėkite, kaip Šėtonas stengiasi mus surišti. Lininė virvelė – tai plona lininė gija, kurią lengva sutraukti. Tačiau kai daug tokių gijų supinamos kartu, jos tampa stipria virve. Perskaitykite 2 Nefio 26:32 eilutę ir atkreipkite dėmesį į „tamos darbų“, kurių Viešpats perspėja vengti, pavyzdžius. Apmąstykite, kaip viena gija gali tapti „stipriomis virvėmis“ iš 2 Nefio 26:32.

2. Įsivaizduokite, kad mokote draugą, kaip išvengti velnio (Šėtono) sąstū. Remdamiesi 2 Nefio 26:20–22, 32 eilutėmis, Raštų studijavimo žurnale parašykite pastraipą, kur paaiškinkite procesą, kaip velnias siekia mus surišti. 2 Nefio 26:22 eilutėje atkreipkite ypatingą dėmesį į tai, kaip priešininkas

naudoja linines virveles, kol jo auka surišama stipresnėmis virvėmis, ir pateikite viso to pavyzdį.

Nefis matė dėl priešininko darbų sėjama pražūtį ir perspėjo dėl Šetono spastų ir poveikio paskutinėmis dienomis. Nefis mokė, kad, kaip kontrastas Šetono tamsos darbams, Dievo meilė ištiesta visiems ir kad Jo tikslas yra išgelbėti visus, kurie ateis pas Jį. Perskaitykite 2 Nefio 26:23–24 eilutes ir paryškinkite frazes ir žodžius, kurie apibūdina, kaip Dievas elgiasi su Savo vaikais. Koks, pagal 2 Nefio 26:24 eilutę, yra visų Dievo darbų tikslas? Galite paryškinti frazę, kurioje mokoma tokios doktrinos: **Viskas, ką daro Viešpats, yra pasaulio labui.**

 3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kaip supratimas, kad viskas, ką daro Viešpats, yra pasaulio labui, padeda jums stiprinti savo tikėjimą Dangiškuoju Tėvu ir teikia šiame gyvenime ramybės ir užtikrinimo.

Permeskite akimis 2 Nefio 26:25–28, 33 eilutes ir pažymėkite visus ten esančius žodžius *visi, kam nors ir niekas, nė vienas*. Tada grįžkite atgal ir vėl perskaitykite tas eilutes, ypatingą dėmesį skirdami pažymėtiems žodžiams ir tam, kaip Nefis mokė, kad **Viešpats myli visus žmones ir visus kviečia ateiti pas Jį ir ragauti Jo paruošto išgelbėjimo**. Apmąstykite, kokią įtaką šis principas daro jūsų nuomonei apie Dievo įsakymus, standartus ir kitus žmones.

 4. Perskaitykite 2 Nefio 26:29–31 eilutes. Raštų studijavimo žurnale surašykite du ar tris piktnaudžiavimo kunigavimu broožus, pateiktus 29 eilutėje, o tada atsakykite į tokius klausimus:

a) Kodėl, jūsų manymu, piktnaudžiavimas kunigavimu žalingas Bažnyčiai?

b) Kaip, pagal 2 Nefio 26:30 eilutę, reikia užkirsti kelią piktnaudžiavimui kunigavimu?

2 Nefio 27:1–23

Nefis pranašauja apie Mormono Knygos išėjimą

 5. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kaip žinote (arba kodėl tikite), kad Mormono Knyga yra Dievo žodis?

Viešpats pranašui Izaijui apreiškė apie Mormono Knygos išėjimą. Apie tai Nefis užrašė 2 Nefio 27 skyriuje. Išpranašavęs, kad paskutinėmis dienomis daugelis žmonių bus pilni nedorybės ir atmes pranašus, Izaijas mokė, kad Dievas apreiškė senovės Raštų knygą (žr. 2 Nefio 27:1–7). Perskaitykite 2 Nefio 27:12–14 eilutes ir išsiaiškinkite, ką, anot ten užrašytų mokymų, Viešpats darys, kad įtvirtintų tiesą, jog paskutinėmis dienomis išeisianti knyga yra tikra.

Vienas iš būdų, kaip Viešpats įtvirtino tiesą, kad Mormono Knyga yra tikra, buvo leisti kitiems pamatyti aukso plokšteles. Oliveris Kauderis, Deividas Vitmeris ir Martinas Harisas buvo pasirinkti būti Trimis liudytojais, apie kuriuos rašoma 2 Nefio 27:12 eilutėje. (Žr. „Trijų liudytojų liudijimą“ Mormono Knygos pradžioje.)

2 Nefio 27:13 eilutėje paminėti „keli“ apėmė ir aštuonis liudytojus (žr. „Aštuonių liudytojų liudijimą“ Mormono Knygos pradžioje). 2 Nefio 27:14 eilutėje galite pažymėti frazę „tiekos liudytojų, kiek jam atrodys tinkama“. Kai gaunate liudijimą apie Mormono Knygą ir juo dalijatės, taip pat tampate šios knygos tikrumo liudytojais. Prie 2 Nefio 27:14 eilutės galite užrašyti savo vardą kaip vieną iš šių papildomų Mormono Knygos tikrumo liudytojų.

Vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo taip išsakė savo liudijimą apie Mormono Knygą:

„Aš liudiju, kad žmogus negali iki galo įtikėti šiuo pastarųjų dienų darbu – ir per tai rasti visą ramybę ir paguoda šiais mūsų laikais – kol nepriima Mormono Knygos ir Viešpaties Jėzaus Kristaus, apie Kurį ši knyga liudija, dieviškumo. [...]

Prašau, kad mano liudijimą apie Mormono Knygą ir visa, ką jį reiškia, liudijimą, kurį šiandien, būdamas šiose pareigose, prisiekdamas išsakyčiau, užrašytų žmonės žemėje ir angelai danguje. [...] Noriu, jog būtų visiškai aišku, kuomet stovėsiu priešais Dievo teismo pertvarą, kad paskelbiau pasauliui pačiais aiškiausiais žodžiais, kokius tik pajėgiau parinkti, jog Mormono Knyga yra tikra, kad ji buvo gauta taip, kaip apie tai pasakojo Džozefas, ir buvo duota suteikti laimę ir viltį ištikimiesiems šių paskutinių dienų kančiose“ („Veržkitės pirmyn ir tvirtai laikykitės“, 2009 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga, p. 61).

Apgalvokite, ką galite daryti, kad sustiprintumėte savo įsitikinimą Mormono Knygos tikrumu.

 6. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, ką šiais metais darysite, kad sustiprintumėte savo liudijimą apie Mormono Knygos tikrumą.

Norint atlikti pateiktą užduotį, jums reikės atsiversti knygą „Džozefas Smitas–Istorija“, esančią Brangiajame Perle. Perskaitykite Džozefas Smitas–Istorija 1:63–65 eilutes ir išsiaiškinkite, kas buvo tie žmonės šiame pasakojime. Tada perskaitykite lentelės apačioje pateiktas 2 Nefio 27 skyriaus ištraukas ir kiekvienai ištraukai raskite atitinkamą vardą.

a) Čarlzas Antonas	_____ Nemokytas žmogus (žr. 2 Nefio 27:9, 15, 19–20)
b) Džozefas Smitas	_____ Žmogus, kuris nuneša žodžius, arba rašmenis, mokytam žmogui (žr. 2 Nefio 27:15, 17)
c) Martinas Harisas	_____ Mokytas žmogus (žr. 2 Nefio 27:15, 18)

Džozefas Smitas–Istorija 1:63–65 eilutėse minimas žodis *rašmenys* reiškia iš aukso plokštelių Džozefo Smito nukopijuotus ir išverstus reformuotus egiptietiškus rašmenis, kuriuos Martinas Harisas parodė profesoriui Čarlzui Antonui. Čarlzas Antonas buvo Kolumbijos koledžo dėstytojas, žmogus, turėjęs senovės kalbų žinovo reputaciją. Raštu išdėstęs ir patvirtinęs, kad Džozefo Smito padarytas rašmenų vertimas yra teisingas, profesorius Antonas suplėšė išduotą vertimo pažymėjimą, kai sužinojo, jog plokštelių buvo įgytos stebuklingu būdu. Jis pasisiūlė pats išversti metrašį. Martinui Harisui paaiškinus, jog kai kurios plokštelių

užantspauduotos, profesorius Antonas pasakė, kad jis negalys skaityti užantspauduotos knygos. Ką iš 2 Nefio 27:16 eilutės sužinome apie tai, kodėl Čarlzas Antonas norėjo versti plokšteles?

Perskaitykite 2 Nefio 27:20–23 eilutes ir pažymėkite frazę, kuri pasikartoja 20 ir 21 eilutėse.

 7. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kaip tai, ką iki šiol išstudijavote 2 Nefio 27:1–23 eilutėse, patvirtina, kad Dievas gali atlikti Savo darbą. (Jeigu jums reikia daugiau informacijos apie Mormono Knygos išėjimą, skaitykite DS 20:8–12.)

Raštuose galite užsirašyti tokią tiesą: **Mormono Knygos išėjimas yra vienas iš būdų, kaip Dievas atliks Savo darbą paskutinėmis dienomis.**

 8. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kaip tos senovės pranašystės apie Mormono Knygą išsipildymas stiprina jūsų liudijimą apie šią knygą ir jos vaidmenį Viešpaties Bažnyčios atkūrimo?

2 Nefio 27:24–35

Nefis pranašauja apie teigiamą sugrąžintos Jėzaus Kristaus Evangelijos poveikį

Dievas pasirinko vaikina vardu Džozefas Smitas būti Sugrąžinimo pranašu ir pradėti vykdyti Jo nuostabų darbą paskutinėmis dienomis. Raštuose minimas „nuostabus darbas“ yra Jėzaus Kristaus Evangelijos sugrąžinimas, apimantis ir Mormono Knygos išėjimą. Perskaitykite 2 Nefio 27:25–26 eilutes ir pažymėkite frazę „nuostabų darbą ir stebuklą“, ir išsiaiškinkite, kokios vyravo sąlygos, kai Viešpats pradėjo šį nuostabų darbą. Apmąstykite, kaip Mormono Knyga ir Sugrąžinimas padėjo jums išvengti tokių situacijų.

Perskaitykite 2 Nefio 27:29–30, 34–35 eilutes ir pažymėkite, kokias gauname palaimas dėl Mormono Knygos išėjimo į šviesą ir Evangelijos sugrąžinimo.

Mormono Knyga ir sugrąžintoji Evangelija atneš džiaugsmo ir supratimo tiems, kurie ją studijuoja ir priima.

 9. Raštų studijavimo žurnale užsirašykite atsakymą į tokį klausimą: Kaip Evangelijos sugrąžinimas, apimantis ir Mormono Knygos išėjimą, yra „nuostabus darbas“ jūsų gyvenime?

 10. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

2 Nefio 26–27 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

8 DALIS. 2 DIENA

2 Nefio 28

Ivadas

Nefis pranašavo apie kai kuriuos paskutinių dienų iššūkius, įskaitant neteisingus daugybės įkurtų netikrų bažnyčių mokymus ir išdidumą. Jis moko, kaip atpažinti netikras doktrinas ir pasaulietišką požiūrį, ir nurodo būdus, kaip Šėtonas mėgins atitraukti vyrus ir moteris nuo teisingo gyvenimo.

2 Nefio 28:1–19

Nefis apibūdina mūsų laikų netikras bažnyčias ir netikrus mokymus

Daugelyje kultūrų egzistuoja kelių eismo ženklai, kurie įspėja keliautojus apie kelio ar takelio priekyje esantį kokią nors pavojų. Kokios formos ir spalvos kelių eismo ženklai įspėja vairuotojus apie priekyje esantį pavojų šalyje ir mieste, kur jūs gyvenate? Nuodingos ir pavojingos medžiagos paprastai taip pat pažymimos simboliais ir įspėjimais ant jų pakuotės ir taros. Kaip tokios medžiagos žymimos ten, kur gyvenate jūs?

Panašiai kaip tie fiziniai įspėjamieji ženklai, Mormono Knygoje esantys perspėjimai gali padėti jums išvengti jūsų dvasiai kenksmingos įtakos. Prezidentas Ezra Taffas Bensonas nurodė, kaip Mormono Knyga gali įspėti ir sustiprinti jus prieš piktus Šėtono kėslus: „Mormono Knyga demaskuoja Kristaus priešus. Ji pergali klaidingas doktrinas ir nuramdo ginčus. (Žr. 2 Nef 3:12.) Ji sustiprina nuolankius Kristaus pasekėjus prieš blogus velnio kėslus, strategijas ir doktrinas mūsų dienomis. Atsimetėliai Mormono Knygoje yra panašūs į atsimetėlius, kuriuos matome šiais laikais. Dievas, remdamasis savo beribiu numatymu, taip suformavo Mormono Knygą, kad galime matyti klaidas ir žinoti, kaip kovoti su klaidingomis mūsų laikų švietimo, politikos, religijos ir filosofijos sampratomis“ („The Book of Mormon Is the Word of God,“ *Ensign*, Jan. 1988, 3).

Mormono Knyga atskleidžia neteisingus velnio mokymus ir sustiprina mus prieš blogus jo kėslus. Kaip užrašyta 2 Nefio 28 skyriuje, Nefis nurodė kai kuriuos klaidingus velnio mokymus, kurie dažnai pasitaiko visose kartose. Išnagrinėkite 2 Nefio 28:3–9 eilutes ir pažymėkite klaidingus Šėtono mokymus ir apgaules, apie kurias ten sužinosite. (Atkreipkite dėmesį, kad 2 Nefio 28:7–9 yra Raštų įvaldymo ištrauka. Ją galite pažymėti išskirtiniu būdu, kad ateityje būtų lengviau rasti.)

 1. Raštų studijavimo žurnale užrašykite vieną iš 2 Nefio 28:3–9 eilutėse pateikiamų klaidingų mokymų, kuris, jūsų nuomone, yra pats pavojingiausias jaunimui šiais laikais, ir paaiškinkite, kodėl taip manote. Taip pat pateikite pavyzdį, kaip jaunuoliai gali susigundyti laikytis to klaidingo mokymo.

Perskaitykite 2 Nefio 28:12–14 eilutes ir suraskite, kas, pasak Nefio, atsitiks daugeliui bažnyčių ir žmonių, netgi kai kuriems „nuolankiems Kristaus pasekėjams“ (14 eilutė). Tai įvyks dėl išdidumo ir klaidingos doktrinos, apie kuriuos skaitėte 2 Nefio 28:3–9. Perskaitykite 2 Nefio 28:15–16, 19 eilutes ir išsiaiškinkite, kokie bus šių klaidingų mokymų padariniai. Galite pažymėti frazę 2 Nefio 28:19 eilutėje, kurioje paaiškinama, ką velnias darys su tais, kurie neatgailaus.

Raštų įvaldymas – 2 Nefio 28:7–9

 2. Garsiai perskaitykite 2 Nefio 28:7–9 eilutes. Skirkite laiko 2 Nefio 28:8 eilutę išmolti atmintinai. Galite ją iš atminties užrašyti Raštų studijavimo žurnale arba atmintinai pasakyti šeimos nariui ar draugui. Paskutinėmis dienomis daugelis mokys klaidingų, tuščių ir kvailių doktrinų. Raštų studijavimo žurnale surašykite kelis būdus, kaip šios kvailos doktrinos reklamuojamos, ir trumpai paaiškinkite, kaip galite atpažinti tokias kvailas pasaulio doktrinas ir jų vengti.

2 Nefio 28:20–32

Nefis įspėja apie Šėtono apgaules

Ruošdamiesi studijuoti likusią 2 Nefio 28 skyriaus dalį, perskaitykite pateiktą prezidento Boido K. Pakerio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo pasakojimą iš jo patirties lankantis laukinių gyvūnų rezervate, kai jis Bažnyčios pavedimu buvo nuvykęs į Afriką:

„Sustojome prie vandens telkinio pažiūrėti, kaip geria priėję gyvūnai. Tą sezoną buvo labai sausa, ir ten buvo likę visai nedaug vandens, iš tikrųjų tik drumzlino vandens balos. [...]

Ypač baikščios buvo antilopės. Jos prisiarindavo prie drumzlinos duobės tik tam, kad apsisuktų ir su dideliu išgaščiu spruktų šalin. Mačiau, kad aplink nėra jokių liūtų, ir paklausiau gido, kodėl jos negeria. Jo atsakymas buvo, ir tokia yra pamoka: „Krokodilai.“

Maniau, kad jis juokauja, tad rimtai paklausiau: „Tai kas per bėda?“ Šis vėl atsakė: „Krokodilai.“

„Nesąmonė, – pasakiau. – Ten nėra jokių krokodilų. Bet kuris gali tai matyti.“ [...]

Jis suprato, kad netikiu juo, ir, manau, nusprendė mane pamokyti. Nuvažiavome į kitą vietą, kur sustoję prie pylimo krašto galėjome iš aukštai stebėti drumzlino vandens duobę. „Štai, – tarė jis. – Pažiūrėkite pats.“

Nemačiau nieko, išskyrus purvą, šiek tiek vandens ir atokiau stoviniuojančius nerimaujančius gyvūnus. Tačiau netrukus pamačiau!– didžiulį krokodilą, pasislėpusį purve ir laukiantį, kol koks nenutuokiantis gyvūnas ištrokš ir ateis atsigerti vandens.

Staiga patikėjau! Pamatęs, kad esu pasiruošęs klausytis, jis tęsė pamoką. „Krokodilų knibžda visas parkas, – tarė jis, – jų yra ne tik upėse. Pas mus nėra tokio vandens telkinio, prie kurio nebūtų krokodilų, tad verčiau tuo neabejokite.“ [...]

Kito vizito Afrikoje metu apie tai papasakojau kitam medžiojamų gyvūnų parko eiguliui. [...]

Po to jis man parodė vieną vietą, kurioje įvyko tragedija. Viešbutyje vienam sezonui įsidarbino jaunas vaikas iš Anglijos. Nepaisydamas nuolat kartojamų perspėjimų, jis perlipo per apsauginę tvorą ir nuėjo kažko ieškoti sekloje vandens klampynėje, kuri nesėmė net jo sportbačių.

„Nespėjusį žengti net dviejų žingsnių, – pasakojo eigulis, – jį pasičiupo krokodilas, ir mes jau niekaip nebegalėjome jo išgelbėti“ („Spiritual Crocodiles,“ *Ensign*, May 1976, 30–31).

Kodėl pavojinga abejoti krokodilų egzistavimu, kai jų nesimato? Kuo prezidento Parkerio patirtis ir įvykis su tuo jaunuoliu primena aplinkybes, kurias Nefis apibūdino 2 Nefio 28:22 eilutėje?

Prezidentas Parkeris paaiškino:

„Jūsų gyvenimo pirmtakai yra neblogai ištyrinėję vandens telkinius ir sustatę įspėjimus apie krokodilus. Ne tik apie tuos didelius, pilkus driežus, galinčius jus perkąsti pusiau, bet apie *dvasinius krokodilus*, žymiai pavojingesnius, daug apgaulingesnius ir pastebimus netgi mažiau už tuos gerai užsimaskavusius Afrikos roplius.

Šie dvasiniai krokodilai gali užmušti ar sudarkyti jūsų sielą. Jie gali sugriauti jūsų ir jūsų mylimųjų dvasinę ramybę. Būtent dėl jų reikia perspėti, nes visame mirtin-gajame gyvenime sunku būtų rasti tokį vandens telkinį, kuris neklibdėtų nuo jų“ („Spiritual Crocodiles,“ 31).

Pateiktose eilutėse atsakykite į tokį klausimą: Kaip Šėtono pagundos ir taktika gali būti panašios į krokodilus Afrikoje? _____

Perskaitykite 2 Nefio 28:20–21, 24–26 eilutes ir suraskite, kaip Šėtonas stengiasi mus sunaikinti. (Gali būti naudinga žinoti, kad 2 Nefio 28:21 eilutėje žodis *nuramins* reiškia užliūliuos arba dvasiškai užmigdys.) Kokius metodus, anot šių eilučių, naudoja Šėtonas mėgindamas nuraminti, užliūliuoti mus ir nusivesti savo valdžion? _____

Šiose eilutėse išdėstytas toks pagrindinis principas: **Šėtonas, mėgindamas mus įveikti, naudoja daugelį taktikų, pavyzdžiui kursto mus pykčiui, nuramina ir užliūliuoja mus arba meiliskauja mums.**

 3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną ar daugiau iš šių klausimų:

- a) Kaip Šėtonas naudojasi pykčiu, siekdamas apgauti ir sunaikinti atskirus žmones, šeimas ir bendruomenes?
- b) Pykti dėl kokių gerų dalykų Šėtonas gundo žmones?
- c) Aprašykite bent porą pavyzdžių, kaip kai kurie žmonės buvo nuraminti ir, tapę tarsi akli, nebemato Šėtono keliamo pavojaus.

Perskaitykite šį vyskupo Ričardo K. Edžlio, patarėjo Pirmininkaujančioje Vyskupijoje, paaiškinimą apie tai, kaip Šėtonas į spąstus mus veda palaiptams: „Negalime sakyti, kad mes truputį paįšdykėsime, kol jauni, arba pasipiūškinsime tik prie pat nuodėmės krašto. Nėra jokių nuodėmės *pakraščių*. Tiek geri, tiek blogi darbai turi pasekmes. Kiekvienas *geras* darbas sustiprina mūsų gebėjimą daryti gera ir tvirtiau

atsilaikyti prieš nuodėmę ar nesėkmę. Kiekvienas prasižengimas, kad ir koks menkas, daro mus imlesnius Šėtono įtakai, kai jis gundys mus kitą kartą. Šėtonas veda mus mažais žingsneliais – klaidina vadinamųjų mažų nuodėmių padariniais, kol galiausiai sugauna dideliais prasižengimais. Tokią taktiką Nefis vadina nuraminimu, užliūliavimu ir nusivedimu meiliskaujant, kol Šėtonas „sugriebia [mus] savo baisiomis grandinėmis, iš kurių nėra išsivadavimo“ (2 Nef 28:22; taip pat žr. 21 eil.)“ („That Thy Confidence Wax Strong,“ *Ensign*, Nov. 1994, 40).

Šėtonas šią subtilią taktiką naudoja siekdamas įtikinti mus galvoti, kalbėti ir daryti blogus dalykus. Perskaitykite 2 Nefio 28:27–29 eilutes ir suraskite daugiau perspėjimų.

Viešpats pateikė kitą perspėjimą ir palaiminimą, kuris užrašytas šio skyriaus pabaigoje. Perskaitykite 2 Nefio 28:30–32 eilutes ir apmąstykite tokius klausimus: Kodėl Dievas kai kuriuos žmones vadina palaimintais? Kaip įsiklausymas į Dievo patarimus padeda mums įveikti velnio taktiką?

 4. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, ko išmokote šioje pamokoje, kas padėtų jums įveikti Šėtono taktiką? Kokių vietų, veiklos ar požiūrio jums reikia vengti, kad nepatektumėte Šėtono įtakon?

 5. Prisiminkite šios pamokos pradžioje vykusią diskusiją apie įspėjamuosius ženklus. Raštų studijavimo žurnale nupieškite įspėjamąjį ženklą, iliustruojantį dvasinį pavojų, apie kurį, jūsų manymu, reikia įspėti jaunimą šiais laikais. Pasiruoškite parodyti jį savo mokytoji ir klasės nariams.

 6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

2 Nefio 28 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

8 DALIS. 3 DIENA

2 Nefio 29–30

Įvadas

Nefio žinia apie nuostabų Evangelijos sugrąžinimo darbą tęsiasi ir 2 Nefio 29–30 skyriuose. Jis liudijo, kad paskutinėmis dienomis visos Raštų knygos kartu rodys visoms tautoms, giminėms, liežuviams ir liaudims, kad Viešpats atsimena Savo vaikus. Tie metraščiai liudija, kad Jėzus Kristus yra mūsų Gelbėtojas. Nefis

pranašavo, kad daug žmonių atmes Mormono Knygą, bet tie, kurie įtikės, bus surinkti į Bažnyčią. Be to, jis mokė, kad Dievo sandoros žmonės yra tie, kurie atgailauja ir tiki Dievo Sūnų.

2 Nefio 29:1–14

Viešpats pasako Nefiui, kad paskutinėmis dienomis daugelis atmes Mormono Knygą

Nefis matė daug žmonių paskutinėmis dienomis, kurie tikės, kad Biblija yra vienintelė Dievo apreikšta Raštų knyga, ir atmes Mormono Knygą. Kaip atsakytumėte, jei draugas jūsų paklaustų: „Kodėl mormonai turi kitą Bibliją?“

Nefis į šį klausimą pateikė tam tikrą atsakymą, užrašydamas Viešpaties žodžius apie Mormono Knygos vaidmenį Evangelijos sugražinime paskutinėmis dienomis, ką Viešpats vadino „nuostabiu darbu“ (2 Nefio 29:1). Perskaitykite 2 Nefio 29:1–2 eilutes ir nustatykite, ką Viešpaties žodžiai darys paskutinėmis dienomis. (Jie „išeis“ Nefio sėklai, arba palikuonims, taip pat jie „šnypš tolyn iki žemės pakraščiu.“) „Šnypšti“ reiškia „švilpti“, kas reiškia signalą susirinkti (žr. Izaijo 5:26).

2 Nefio 29:2 eilutėje esantis žodis *vėliava* reiškia dalyką, kurio pagalba galima žmones surinkti ir suvienyti. Kas, anot 2 Nefio 29:2 eilutės, yra toji „vėliava“, kuri eis „iki žemės pakraščiu“, kad surinktų Viešpaties žmones? (Galite šalia 2 Nefio 29:2 eilutės užsirašyti *Mormono Knyga – tai Nefio sėklos, arba palikuonių, žodžiai.*)

 1. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, ko, anot 2 Nefio 29:1–2 eilučių, Viešpats siekia parūpindamas papildomus Raštus, tokius kaip Mormono Knyga.

Vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo išsakė tokią mintį apie Mormono Knygą: „Mormono Knyga – tai išskirtinis pareiškimas apie Dievo sandorą su Savo vaikais čia, žemėje, ir apie Jo meilę jiems“ (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 4).

2 Nefio 29 skyriuje esantis žodis *kitataučiai* reiškia tuos žmones, kurie kilę ne iš Izraelio namų. Žodis *žydai* reiškia žmones, kurie yra kilę iš Izraelio namų, įskaitant Lehio šeimą ir jo palikuonis. Perskaitykite 2 Nefio 29:3–6 eilutes ir išsiaiškinkite, kaip kai kurie kitataučiai reaguos į papildomus Raštus. Pateiktoje tuščioje vietoje įrašykite savo atsakymus į tokius klausimus:

Kaip kai kurie žmonės reaguos į papildomus Raštus? _

Ką apie taip reaguojančius žmones pasakė Viešpats? _

Aprašydamas žmonių reakciją į Mormono Knygą, Nefis viską kalbėjo pranašiška. Mūsų laikais žmonės dažnai abejoja Mormono Knyga, kadangi jau turi Bibliją. 2 Nefio 29:7–11 eilutėse paryškinkite tuos žodžius ar frazes, kurie apibūdina, ko Viešpats siekė duodamas papildomus Raštus. Apgalvokite, kaip galėtumėte tuos Viešpaties siekius paaiškinti žmogui, kuris nesuvokia papildomų apreikšimų iš Dievo reikalingumo ar vertės.

 2. Remdamiesi pažymėtomis 2 Nefio 29:7–11 eilučių vietomis, Raštų studijavimo žurnale užrašykite atsakymą į šios pamokos pradžioje pateiktą klausimą: „Kodėl mormonai turi kitą Bibliją?“

Raštus Viešpats parūpina kaip dar vieną liudijimą ir tam, kad surinktų žmones Savo sandoron. Perskaitykite 2 Nefio 29:13–14 eilutes ir išsiaiškinkite, ko-čia palaima bus išlieta, kai žmonės turės šiuos Raštus – „nefitų žodžius“ (Mormono Knyga), „žydu žodžius“ (Bibliją) ir „prapuolusių Izraelio genčių žodžius“.

2 Nefio 30:1–8

Nefis pranašauja apie Mormono Knygos vaidmenį paskutinėmis dienomis

Pamokęs, jog Dievas prisimins Izraelio namus, Nefis savo žmones įspėjo nemanyti, kad jie yra teisesni už kitataučius. Jis taip pat priminė jiems, kad visi žmonės gali tapti Dievo sandoros žmonėmis. Perskaitykite 2 Nefio 30:2 eilutę ir paruoštoje tuščioje vietoje

užrašykite, kokius du dalykus žmonėms reikia padaryti prieš tai, kad Viešpats sudarytų sandoras su jais. _____

Skirkite truputį laiko apmąstyti, kokį poveikį Mormono Knyga padarė jums arba kam nors iš jums artimų žmonių. Tada perskaitykite 2 Nefio 30:3–8 eilutes ir atlikite pateiktą užduotį su frazėmis, kurios apibūdina Mormono Knygos poveikį tiems, kurie ją priima.

Žmonių grupės	Mormono Knygos poveikis
Lehio palikuonys (2 Nefio 30:3–6)	
Žydai (2 Nefio 30:7)	
Kitataučiai arba visos tautos (2 Nefio 30:8)	

Perskaitykite šį prezidento Henrio B. Airingo iš Pirmosios Prezidentūros teiginį ir paryškinkite priežastis, kodėl Mormono Knyga yra galingas misionieriškas įrankis:

„Mormono Knyga yra misionieriško darbo centras nuo tada, kai per Pranašą Džozefą buvo sugrąžinta Evangelija. Naudojamės ja misionieriškame darbe kiekvieną dieną. Vienas faktas apie tai, kad Mormono

Knyga yra raktas, suteikiantis galios kiekvienai misionieriško darbo daliai, yra toks: Mormono Knyga yra Jėzaus Kristaus testamentas. Apie tai kalbama jos antraštiniame puslapyje. Jame sakoma, kad šios knygos tikslas – parodyti, kokius didžius darbus Viešpats padarė dėl Savo žmonių, padėti jiems žinoti, kad Viešpaties su Savo žmonėmis sudarytos sandoros vis dar galioja, ir visus žmones įtikinti, kad Jėzus yra Kristus“ („Why the Book of Mormon?“ *New Era*, May 2008, 6, 8).

Studijuodami 2 Nefio 30:1–8 eilutes, matome, kad **Mormono Knyga gali padėti visiems žmonėms pažinti Jėzų Kristų ir gyventi pagal Jo Evangeliją.**

 3. Pasirinkite vieną iš šių klausimų ir jį atsakykite Raštų studijavimo žurnale:

- a) Kaip Mormono Knyga jums padėjo pažinti Gelbėtoją?
- b) Kaip naudositės Mormono Knyga, kad padėtumėte kitiems pažinti Gelbėtoją?

2 Nefio 30:9–18

Nefis pranašauja apie sąlygas žemėje Tūkstantmečio metu

Perskaitykite 2 Nefio 30:9–10 eilutes ir išsiaiškinkite, kas įvyks tarp žmonių Tūkstantmečio metu – per tuos 1000 teisumo ir ramybės metų po Gelbėtojo antrojo atėjimo, kai Jėzus Kristus „pats viešpataus žemėje“ (Tikėjimo Teiginiai 1:10). Kaip esate pastebėję tą „didį atskyrimą“ (2 Nefio 30:10) tarp teisiųjų ir nedorėlių? Kas galiausiai atsitiks su nedorėliais?

Perskaitykite 2 Nefio 30:12–18 eilutes, stengdamiesi išsiaiškinti, koks gyvenimas bus Tūkstantmečio metu.

4. Raštų studijavimo žurnale parašykite laikraščio antraštę (įvykių suvestinę keliais žodžiais), apibūdinančią labiausiai jūsų laukiamą gyvenimo situaciją Tūkstantmetyje. Parašę tą antraštę, paaiškinkite, kaip ši antraštė išreiškia Tūkstantmečio metu žemėje vyrausiančią taiką ir ramybę.

Apmąstykite, koks bus gyvenimas, kai **Tūkstantmetyje Šėtonas neturės galios žmonių širdims ir visur viešpataus teisumas ir taika.** Apgalvokite, kuo skirtusi jūsų mokykla ar bendruomenė, jei tos sąlygos įsivyratų dabar.

5. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, ką galite daryti, kad sau, savo šeimai ir kitiems žmonėms padėtumėte pasirošti tam taikos ir teisumo laikotarpiui.

Komentaras ir pagalbinių informacija

Kaip atsiras papildomų Raštų metraščiai?

Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo užsiminė, kad metraščiai, apie kuriuos kalbama 2 Nefio 29:12–14 eilutėse, gali „pasirodyti nuostabiu būdu, vadovaujant Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios prezidentui, kuris yra apreiškėjas bei vertėjas ir kuris turi Dievo karalystės raktus“ (*The Millennial Messiah* [1982], 217). Žinome, kad Gelbėtojas po Savo Prisikėlimo ir apsilankymo pas nefitus aplankė kai kurias prapuolusias Izraelio gentis ir kad jos taip pat rašys Jo tarnavimo tarp jų po Savo Prisikėlimo aprašymus (žr. 3 Nefio 16:1–3; 17:4).

Kada „žydai [...] pradės tikėti Kristų“?

Vyresnysis Briusas R. Makonkis taip pat kalbėjo apie išpranašautą žydų atsivertimą:

„Ir bus taip, kad žydai, kurie yra išsklaidyti, taip pat pradės tikėti Kristų; ir jie pradės rinktis ant šalies veido“ (2 Nefio 30:7). Diduma senojo žydų kartėlio prieš Kristų išsisklaidė; dabar daugelis priima jį kaip didį Rabiną, nors ir ne kaip Dievo Sūnų. Keletas jį priėmė visa to žodžio prasme, atėjo į tikrąją Bažnyčią kartu su surinktu Efraimo ir jo draugų likučiu.

Bet didžiajam žydų atsivertimui, jų, kaip visos tautos, grįžimui prie tiesos lemta įvykti po Antrojo jų Mesijo atėjimo. Tie, kurie pajėgs išlaikyti tą dieną, savo kančiose ir sielvarte paklaus: „Kokios čia žaizdos tavo rankose ir tavo kojose?“ Tada jie sužinos, kad aš esu Viešpats; nes aš tarsiū jiems: „Šios žaizdos yra žaizdos, kuriomis aš buvau sužeistas savo draugų namuose. Aš esu tas, kuris buvo iškeltas. Aš esu Jėzus, kuris buvo nukryžiuotas. Aš esu Dievo Sūnus.“ (DS 45:51–52; Zch 12:8–14; 13:6.)“ (Mormon Doctrine, 2nd ed. [1966], 722–723).

 6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

2 Nefio 29–30 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

8 DALIS. 4 DIENA

2 Nefio 31

Įvadas

Nefis moko Kristaus doktrinos: turime naudoti tikėjimą Jėzumi Kristumi, atgailauti dėl savo nuodėmių, pasikrikštyti, priimti Šventąją Dvasią ir išverti iki galo. Taip pat jis moko, kad, jei gyvensime pagal tuos mokymus, Dievas palaimins Šventosios Dvasios bendryste ir ves mus į amžinąjį gyvenimą.

2 Nefio 31:1–21

Nefis moko, kad Gelbėtojas mums parodė tobulą pavyzdį

Jėzus nuėjo pas Joną Krikštytoją, kad būtų pakrikštytas. Kadangi Jėzus nepadarė jokių nuodėmių, kodėl, jūsų manymu, Jis pasikrikštijo? Kodėl jūs pasikrikštijote? Šių klausimų apmąstymas padės jums pasiruošti šiai pamokai.

Perskaitykite 2 Nefio 31:2, 21 eilutes ir jose pažymėkite frazę „Kristaus doktrina“. Atkreipkite dėmesį į tai, kad 2 eilutėje Nefis pareiškė turįs „pasakyti apie Kristaus doktriną“. Tada 21 eilutėje jis paminėjo, kad išsakė

„Kristaus doktriną“. 2 Nefio 31:3–20 eilutėse sužinome tas tiesas, kurias Nefis vadino „Kristaus doktrina“. Dvi mūsų sužinomos tiesos yra tokios: **Jėzus Kristus įvykdė visą teisumą, pakludamas visiems Tėvo įsakymams, ir mes turime sekti Jėzaus Kristaus parodytu paklusnumo pavyzdžiu pasikrikštydami ir priimdami Šventąją Dvasią.**

 1. Raštų studijavimo žurnale parašykite tokias lygiagrečių stulpelių antraštes: *Priežastys, kodėl Jėzus pasikrikštijo ir Priežastys, kodėl mes krikštijamės.* Tada perskaitykite 2 Nefio 31:4–12 eilutes ir viską, ką sužinosite, surašykite į atitinkamai pavadintą stulpelį.

Kas, anot 2 Nefio 31:11 eilutės, turi įvykti prieš krikštą?

Norėdami paaiškinti, kodėl krikštas vandeniu yra būtinas, perskaitykite šį Pranašo Džozefo Smito teiginį: „Krikštas – tai ženklas Dievui, angelams ir dangui, kad vykdome Dievo valią, ir nėra kito kelio po dangumi, kurį Dievas būtų paskyręs žmogui ateiti pas Jį, kad būtų išgelbėtas ir įeity į Dievo karalystę, išskyrus tikėjimą Jėzumi Kristumi, atgailą ir krikštą nuodėmėms atleisti; ir bet koks kitas kelias yra bergždžias. Tada jums galioja

Šventosios Dvasios dovanos pažadas“ (*Bažnyčios prezidentų mokymai. Džozefas Smitas* [2010], p. 91).

 2. Įsivaizduokite, kad draugas, ne Bažnyčios narys, paklausė jūsų, kodėl krikštas toks svarbus. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kaip jam atsakytumėte.

 3. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kaip jūsų gyvenimą paveikė ir palaimino tai, kad sekdami Jėzaus Kristaus pavyzdžiu pasikrikštijote.

Po krikšto dar daug ką turime padaryti. Perskaitykite 2 Nefio 31:13 eilutę ir pažymėkite frazę, apibūdinančią, kaip sekdami šiuo Gelbėtojo pavyzdžiu žmonės turi būti nusiteikę.

Ką, anot 2 Nefio 31:13 eilutės, Dangiškas Tėvas pažada mums iš savo pusės, kai mes sandorą vykdome visa širdimi ir su tikru ketinimu? (Galite pasižymėti tai Raštuose.) Perskaitykite paskutinę 2 Nefio 31:17 eilutės frazę ir išsiaiškinkite, kodėl mums reikia priimti Šventąją Dvasią. Pateiktoje tuščioje vietoje užrašykite Raštais pagrįstą doktrininį teiginį arba principą, paaiškinantį, ką Šventoji Dvasia dėl mūsų padarys. _____

Ugnis naudojama tokioms medžiagoms kaip metalai išgryninti. Ji išdegina nešvarumus, taip padarydama medžiagą grynesnę. Tai panašu į tai, kas atsitinka su mumis dvasiškai, kai gauname Šventosios Dvasios dovaną. Tai dar vadinama „ugnies krikštu“ (žr. 2 Nefio 31:13). **Šventoji Dvasia liudija apie Tėvą ir Sūnų ir atneša nuodėmių atleidimą.** Prezidentas Merionas G. Romnis iš Pirmosios Prezidentūros mokė: „Šis ugnies ir Šventosios Dvasios krikštas [...] apvalo, išgydo ir išskaistina sielą“ (*Learning for the Eternities*, comp. George J. Romney [1977], 133).

Norėdami rasti dar vieną „Kristaus doktrinos“ sudedamąją dalį, perskaitykite 2 Nefio 31:15–16 eilutes ir paryškinkite tai, ką surasite. 2 Nefio 31:13 eilutėje rastas frazės susieikite su nurodymais, duotais 2 Nefio 31:15–16 eilutėse, ir apmąstykite, kaip galite su „tikru ketinimu“ ir „visa širdimi“ išverti iki galo.

 4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

a) Kaip terminus „visa širdimi“, „nedarydami jokios veidmainytės“ ir „su tikru ketinimu“ galima būtų pritaikyti tokioms veiksloams kaip kasdienis Raštų studijavimas ar lankymasis Bažnyčioje?

b) Kuo skiriasi žmogus, kuris „kalba maldas“, ir žmogus, kuris meldžiasi „visa širdimi“?

c) Kuo skiriasi žmogus, kuris „priima sakramentą“, ir žmogus, kuris sakramentą priima „su tikru ketinimu“?

Perskaitykite 2 Nefio 31:18 eilutę ir išsiaiškinkite, kur patenkame tada, kai praeiname pro atgailos ir krikšto

vartus. Naudodami tikėjimą, atgailaudami, krikštydamiesi ir priimdami Šventąją Dvasią mes įžengiame į „ankštą ir siaurą kelią“. *Ankštas* šiuo atveju reiškia ribotas, tikslus, reiklus ir neleidžiantis jokių nukrypimų. Kaip, anot 2 Nefio 31:18 eilutės, galime žinoti, ar esame ankštame ir siaurame kelyje? _____

Patirti Šventosios Dvasios dovaną yra daugiau, nei tiesiog kartas nuo karto jausti malonius jausmus. Šventosios Dvasios bendrystė yra liudijimas nuo Dievo, kad esame kelyje, vedančiame į amžinąjį gyvenimą.

 5. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

a) Kaip Šventosios Dvasios bendrystė padėjo jums išlikti šiame ankštame ir siaurame kelyje?

b) Kaip dar Šventoji Dvasia palaimino jūsų gyvenimą?

Perskaitykite 2 Nefio 31:19–21 eilutes ir Raštuose sudarykite sąrašą sunumeruodami kitus dalykus, kuriuos turime daryti, kad išliktume tame kelyje. (Atkreipkite dėmesį, kad 2 Nefio 31:19–20 yra Raštų įvaldymo ištrauka. Ją galite pažymėti išskirtiniu būdu, kad ateityje būtų lengviau rasti.)

 6. Raštų studijavimo žurnale užrašykite vieną sakinį, kuris apibūdintų, ką jums reiškia „veržtis pirmyn, bū[nant] nepajudinam[am] dėl Kristaus“ (2 Nefio 31:20).

Pateiktose tuščiose eilutėse apibendrinkite 2 Nefio 31:19–20 eilutes, užrašydami vieną teiginį apie principą:

Jeigu mes _____, tai _____.
(Galite persirašyti tai į Raštus.)

Výresnysis Raselas M. Nelsonas iš Dvylikos Apaštalu Kvorumo pateikė tokį viltį įžiebiantį patarimą tiems, kurie jaučiasi nuklydę nuo ankšto ir siauro kelio: „Savo gyvenimo kelionėje susiduriate su daugeliu kliūčių ir padarote kai kurių klaidų. Vadovavimasis Raštais padeda atpažinti klaidą ir kas būtina pataisyti. Nustojate eiti neteisinga kryptimi. Kruopščiai studijuojate Raštuose pateikiamą kelio žemėlapi. Tada einate tolyn, jei reikia su atgaila ir nuostolių padengimu, kad vėl įeitumėte į „ankštą ir siaurą kelią, vedantį į amžinąjį

Sąrašo žymėjimas

Raštuose radę kokių nors dalykų sąrašą, galite pažymėti jį, kad būtų lengviau suprasti, ko Viešpats ir Jo pranašai moko. Visų to sąrašo dalių sunumeravimas gali padėti jums lengvai pastebėti jį tekste. Su- teikę tokiam sąrašui paprastą pavadinimą ir sunumeravę jį, lengviau pastebėsite jį tekste ir atsiminsite, ko išmokote.

gyvenimą“ [2 Nefio 31:18]“ („Living by Scriptural Guidance,“ *Ensign*, Nov. 2000, 17).

Apmąstykite, kaip šis teiginys ir šiandien jūsų studijuotos ištraukos atneša jums „vilties skautumą“ (2 Nefio 31:20).

Raštų įvaldymas – 2 Nefio 31:19–20

 7. Skirkite penkias minutes mokyti atmintinai 2 Nefio 31:20 eilutę. Paprašykite šeimos nario ar draugo patikrinti, kiek šią ištrauką mokate atmintinai, arba galite patys ranka uždengti tą eilutę ir mėginti nežiūrėdami pasakyti ją iš atminties. Pameginkite Raštų studijavimo žurnale tą eilutę užrašyti iš atminties.

 8. Remdamiesi 2 Nefio 31:20 eilute, pasirinkite vieną iš dalykų, kuriuos turime daryti, norėdami likti teisingame kelyje, dalyką, kurį jūs darote gerai. Tada Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip tai darote. O tada pasirinkite vieną gyvenimo sritį, kur norėtumėte pasitobulinti, ir parašykite, kaip tai darysite.

Komentaras ir papildoma informacija

Kaip galime išvengti veidmainiavimo?

2 Nefio 31:13 eilutėje Nefis įspėja vengti veidmainystės. *Veidmainystė* yra tada, kai apsimetame tuo ar kitų akyse vaidiname tai, kas iš tiesų neatspindi tikrosios mūsų tapatybės. Vyresnysis Džozefas B. Virtlinas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo kalbėjo apie neveidmainiavimą:

„Ar mes tikrai gyvename pagal Evangeliją, ar tik *vaidiname* teisuolius mus supantiems žmonėms, kurie *mano* mus esant ištikimus, o realybėje mūsų širdys ir neregimi poelgiai *nedera* su Viešpaties mokymais?

Ar mes neužsidedame „dievotumo pavidalo“ ir taip neneigiame „dievotumo galios“? [žr. Džozefas Smitas–Istorija 1:19]?

Ar mes tikrai esame teisūs, o gal paklusniais dedamės tik tuomet, kai manome, kad esame stebimi?

Viešpats aiškiai pareiškė, kad Jo neapgaus išorė, Jis perspėjo, kad nemeluotume nei Jam, nei kitiems. Jis perspėjo mus saugotis tokių, kurie rodo netikrą išorę, kurie apsigaubia šviesia apgaule, slepiančia tamsią realybę. Žinome, kad Viešpats „žiūri į širdį“, o ne į tai, kas „akimis matoma“ [žr. 1 Samuelio 16:7]“ („True to the Truth,“ *Ensign*, May 1997, 15–16).

Kaip mes „ištveriamė iki galo“?

Frazė „ištverti iki galo“ 2 Nefio 31:16 dažnai vartojama sakant, kad turime kantriai iškęsti visus gyvenimo sunkumus. Vyresnysis Džozefas B. Virtlinas paaiškino, kad ištverti iki galo taip pat reiškia išlikti ištikimiems Kristui iki savo gyvenimo pabaigos:

„Ištvertimas iki galo yra doktrina apie išsilaikymą į amžinąjį gyvenimą vedančiame kelyje, į kurį įžengiama per tikėjimą, atgailą, krikštą ir Šventosios Dvasios priėmimą. Kad ištvertume iki galo reikia visos mūsų širdies. [...]

Ištverti iki galo reiškia, kad savo gyvenimą tvirtai įsodiname į Evangelijos dirvą, būname aktyvūs Bažnyčioje, nuolankiai tarnaujame savo artimui, gyvename kaip Kristus ir laikomės sudarytų sandorų. Ištvertiantieji yra harmoningi, nuoseklūs, nuolankūs, nuolat tobulinasi ir yra be klastos. Savo liudijimo jie negrindžia pasaulietiniu mąstymu – jie grindžia jį tiesa, pažinimu, patyrimu ir Dvasia“ („Press On,“ *Ensign* Nov. 2004, 101).

 9. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

2 Nefio 31 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

9 DALIS. 1 DIENA

2 Nefio 32

Įvadas

Pamokės apie ankštą ir siaurą kelią, kuris veda į amžinąjį gyvenimą (žr. 2 Nefio 31:18), Nefis suvokė, kad jo žmonės svarsto, ką reikia daryti pradėjus eiti tuo keliu. Į jų klausimus jis atsakė paragindamas juos „sotintis Kristaus žodžiais“ ir „visada melstis“ (2 Nefio 32:3, 9). Jis patikino juos, kad, jeigu jie tai darys, Šventoji Dvasia padės žinoti, ką daryti.

2 Nefio 32:1–7

Nefis mums pataria ieškoti dieviško vadovavimo per Jėzaus Kristaus žodžius

Prisiminkite atvejį, kai kas nors nurodė jums, kaip iš vienos vietos nuvykti į kitą. Ar tuos nurodymus buvo lengva ar sunku suprasti? Kodėl svarbu, kad aiškinantysis kelią nurodytų aiškiai?

Ankstesnėje pamokoje studijavote kelis Nefio savo žmonėms duotus nurodymus. Baigdamas tuos nurodymus, jis tarė: „Tai yra kelias“ (2 Nefio 31:21). Greitai išnagrinėkite 2 Nefio 31:17–18 eilutes ir apžvelkite, kaip žmogus įžengia į kelią, vedantį į amžinąjį gyvenimą. Tada perskaitykite 2 Nefio 32:1 eilutę ir suraskite

klausimą, kuris iškilo žmonių širdyse dėl tų dalykų, kurių Nefis juos mokė. Savais žodžiais nusakykite tą žmonių klausimą: _____

Perskaitykite 2 Nefio 32:2–3 eilutes ir suraskite, ką pasak Nefio, turime daryti įžengę į tą kelią. Gali būti naudinga žinoti, kad kalbėjimas angelų liežuviu, pasak prezidento Boido K. Parkerio, Dvylikos Apaštalų Kvorumo prezidento, „tiesiog reiškia, kad galite kalbėti su Šventosios Dvasios galia“ („The Gift of the Holy Ghost: What Every Member Should Know,“ *Ensign*, Aug. 2006, 50).

Jei norite, galite pažymėti frazę „sotinkitės Kristaus žodžiais“ 2 Nefio 32:3 eilutėje (tai yra Raštų įvaldymo ištrauka). Frazę „Kristaus žodžiai“ Nefis vartojo apibūdindamas Šventosios Dvasios įkvėptus mokymus. Užrašykite, kaip arba kur galite perskaityti, išgirsti ir gauti Šventosios Dvasios įkvėptų mokymų. _____

Kristaus žodžiai taip pat apima Raštus ir šių dienų pranašų žodžius. Norėdami geriau apmąstyti, ką gali reikšti „sotinimasis Kristaus žodžiais“, perskaitykite tokias citatas:

Vyresnysis Raselas M. Nelsonas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė: „Sotintis reiškia daugiau, nei ragauti. Sotintis reiškia gardžiuotis. Raštais gardžiuojamės tada, kai studijuojame jus pakylėto atradimo ir ištikimo paklusnumo dvasioje.

Kai sotinamės Kristaus žodžiais, jie [...] tampa neatskiriama mūsų prigimties dalimi“ („Living by Scriptural Guidance,“ *Ensign*, Nov. 2000, 17).

Vyresnysis Robertas D. Heilsas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo sakė: „Jeigu jūs ir aš norime sotintis Kristaus žodžiais, turime studijuoti Raštus ir sugerti Jo žodžius per jų apmąstymą ir pavertimą visų mūsų minčių ir poelgių dalimi“ („Healing Soul and Body,“ *Ensign*, Nov. 1998, 15).

1. Raštų studijavimo žurnale savais žodžiais užrašykite, ką, jūsų manymu, reiškia sotintis Kristaus žodžiais.

Apmąstykite, koks skirtumas tarp žodžių *sotintis*, *užkandžiauti* ir *badauti*. Akimirka pagalvokite, kaip kai kuriuos mažiau veiksmingus Kristaus žodžių studijavimo būdus galima būtų prilyginti lengvam užkandžiuoju ar netgi badavimui.

Remdamiesi 2 Nefio 32:3 eilute, užpildykite likusią šio principo dalį: **Kai sotinamės Kristaus žodžiais, Kristaus žodžiai...** _____

2. Raštų studijavimo žurnale aprašykite atvejį, kai sotinimasis Kristaus žodžiais padėjo jums sužinoti, kaip pasielgti gyvenime, arba apibūdinkite dabartinę savo situaciją, kurioje jums galėtų padėti sotinimasis Kristaus žodžiais.

Norėdami įvertinti, kaip gerai sotinatės Kristaus žodžiais ir kaip galėtumėte tai daryti geriau, užpildykite toliau esančias tuščias eilutes. Prie kiekvieno iš žemiau pateiktų pavyzdžių parašykite tą iš žodžių – *sotintis*, *užkandžiauti* arba *badauti* – kuris geriausiai apibūdina, kiek tokioje situacijoje stengiatės sužinoti Kristaus žodžius. Pavyzdžiui, galbūt jūs *sotinatės* Raštais asmeninio studijavimo metu, bet tik *užkandžiaujate* Kristaus žodžiais per visuotines konferencijas.

Asmeninis Raštų studijavimas: _____

Sakramento susirinkimas: _____

Visuotinė konferencija: _____

Raštų studijavimas su šeima: _____

Seminarija: _____

Šeimos namų vakaras: _____

Aarono kunigystės kvorumo susirinkimas arba Merginų organizacijos klasė: _____

Sekmadieninė mokykla: _____

Asmeninė malda: _____

3. Skirkite truputį laiko ir pasirinkite vieną iš veiklų, prie kurių parašėte, kad šiuo metu „užkandžiaujate“ arba „badaujate“. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, ką darysite, kad toje situacijoje geriau sotintumėtės Kristaus žodžiais. Tada tai, ką užrašėte, padarykite iki galo.

Perskaitykite 2 Nefio 32:4–7 eilutes ir apmąstykite atsakymus į tokius klausimus (atsakymą į vieną iš šių klausimų užrašysite atlikdami 4 užduotį):

- Ką, jūsų manymu, 4 eilutėje reiškia žodžiai „klausti“ arba „belstis“? Koku būdu malda gali būti geras klausimo ar beldimosi pavyzdys?
- Ką, taip pat pagal 4 eilutę, pasakė Nefis apie padariusius tiems, kurie neklaus arba nesibels?
- Kokią palaimą, kaip 5 eilutėje pažada Nefis, galime gauti priimdami Šventąją Dvasią?
- Koks Nefio žmonių požiūris, pagal 7 eilutę, vertė Nefį labai sielvartauti dėl jų? Kodėl, jūsų manymu,

Įvertinkime savo gyvenimą

Skirdami sau laiko sąžiningai įvertinti, kiek gerai gyvename pagal kurį nors principą, Šventajai Dvasiai suteikiame progą padėti mums suvokti, ką darome gerai ir kaip tai galime daryti dar geriau. Vertindami save, siekite Šventosios Dvasios vadovavimo ir būkite visiškai sąžiningi.

toks žmonių požiūris ir nuostatos trukdo jiems siekti „didžio pažinimo“ ir jį suprasti?

 4. Raštų studijavimo žurnale užrašykite vieną principą, kurį išmokote studijuodami 2 Nefio 32:4–7 eilutes, ir paaiškinkite, kodėl tas principas svarbus jūsų gyvenime.

Raštų įvaldymas – 2 Nefio 32:3

 5. Kiek laiko, jūsų manymu, jums reikės išmolti atmintinai 2 Nefio 32:3 eilutę, jeigu ją kartosite kas kartą, kai valgysite? Šią ištrauką užrašykite ant popierinės kortelės ar lapelio ir nešiokitės su savimi. Kelias ateinančias dienas sotinkitės Kristaus žodžiais, stengdamiesi mokyti 2 Nefio 32:3 eilutę atmintinai prieš kiekvieną valgymą arba po jo. Raštų studijavimo žurnale parašykite, kiek valgymų jums užtruko išmolti tą ištrauką atmintinai.

2 Nefio 32:8–9

Nefis mums pataria visada melstis

Daugelis žmonių sako, kad nusidėję jie nebenori melstis Dangiškajam Tėvui. Akimirką pagalvokite, kodėl taip galėtų būti. Kas norėtų, kad niekada nesimelstumėte, ypač po to, kai nusidėjote? Kodėl? 2 Nefio 32:8 eilutėje suraskite, ko apie maldą mus moko Šventoji Dvasia. Apmąstykite tokius klausimus: Kodėl, jūsų nuomone,

Viešpats nori, kad melstumėtės? Kodėl, jūsų manymu, Šėtonas nenori, kad melstumėtės?

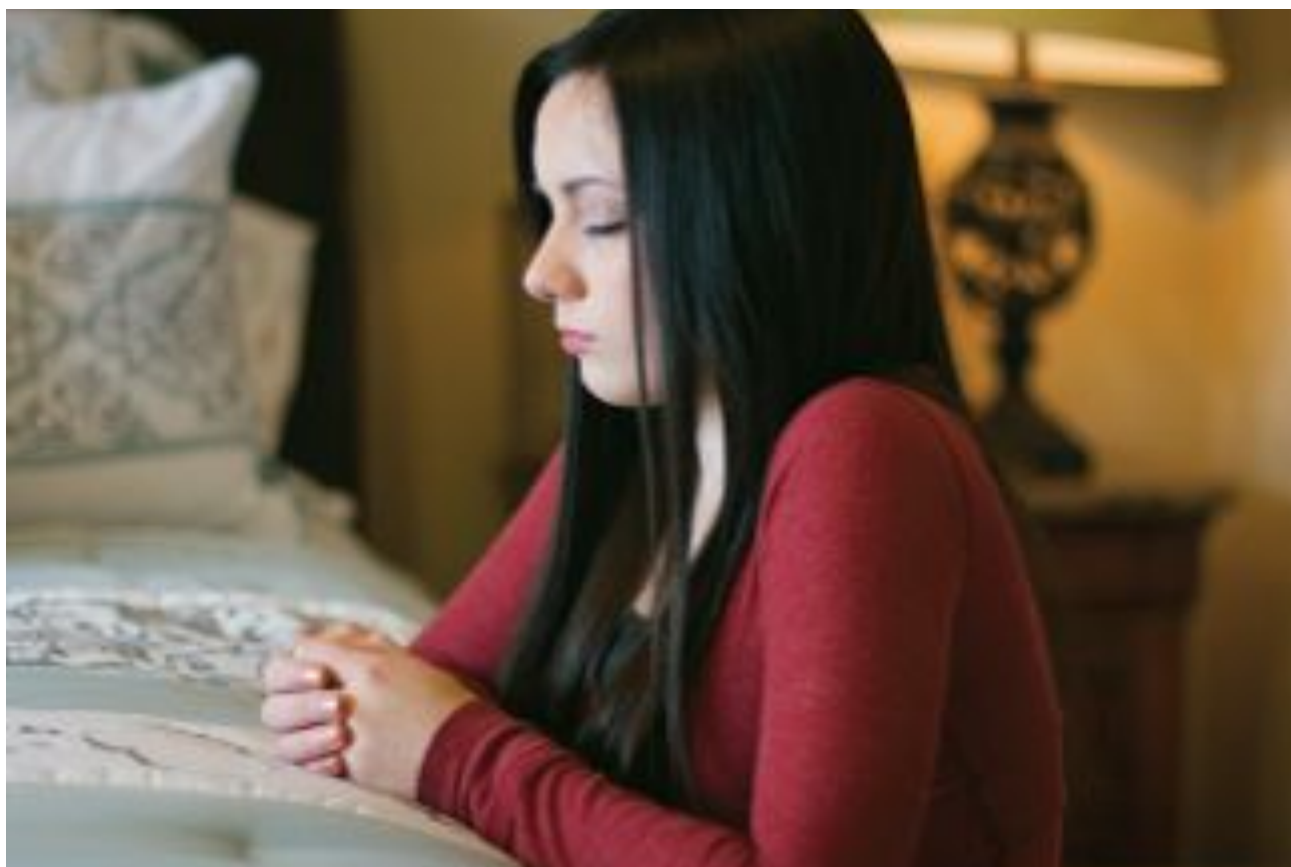
Perskaitykite 2 Nefio 32:9 eilutę ir išsiaiškinkite, kaip dažnai turėtume melstis ir kokias palaimas Viešpats mums pažada, jei melsimės. Skaitant šią eilutę, gali būti naudinga žinoti, kad *pašvęsti* šiuo atveju reiškia paskirti tarnauti Dievui arba padaryti šventą.

Iš 2 Nefio 32:9 eilutės sužinome tokį principą: **Jei visada meldžiamės, galėsime padaryti viską, ką Viešpats norėtų, kad padarytume dėl savo sielų gerovės.** (Atkreipkite dėmesį, kad 2 Nefio 32:8–9 eilutės yra Raštų įvaldymo ištrauka. Ją galite pažymėti išskirtiniu būdu, kad ateityje būtų lengviau rasti.)

Apmąstykite, ką reiškia visada melstis. Perskaitykite pateiktą vyresniojo Deivido A. Bednario iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį, pabraukite vieną ar kelis būdus, kaip galime vykdyti įsakymą „visada melstis“:

„Mūsų charakteryje, mūsų elgsenoje ar dalykuose, susijusiuose su mūsų dvasiniu augimu, gali būti kažkas, ką reikia aptarti su Dangiškuoju Tėvu rytinėje maldoje. Deramai padėkoję už gautas palaimas, mes meldžiame supratimo, vadovavimo ir pagalbos dalykuose, kurių negalime padaryti savo jėgomis. [...]

Per dieną maldą laikome savo širdyje, kad nuolat gautume pagalbos ir vadovavimo. [...]

Pastebime, kad būtent tokią dieną būna atvejų, kai dažniausiai būtume linkę kalbėti šiurkščiai, bet susilaukome, arba būtume linkę supykti, bet nesupykstame. Mes atpažįstame dangiškąją pagalbą bei stiprybę ir nuolankiai pripažįstame, kad į mūsų maldą buvo atsakyta. Netgi tą pripažinimo akimirką mes pasakome tylią dėkingumo maldą.

Dienos pabaigoje vėl atsiklaupiame ir atsiskaitome savo Tėvui. Mes apžvelgiame dienos įvykius ir išreiškiame širdingiausią dėkingumą už gautas palaimas ir pagalbą. Mes atgailaujame ir, padedami Viešpaties Dvasios, atrandame būdus, kaip rytoj pasielgti geriau ir tapti geresniems. Taigi mūsų vakarinės maldos remiasi mūsų rytinėmis maldomis ir yra tarsi jų tęsinys. Taip pat mūsų vakarinės maldos yra pasiruošimas prasmingoms rytinėms maldoms.

Rytinės ir vakarinės maldos – bei visos maldos tarp jų – nėra tarpusavyje nesusiję atskiri įvykiai; ryšys tarp jų driekiasi kiekvieną dieną, per dienas, savaites,

mėnesius ir net per metus. Tai iš dalies parodo, kaip vykdome Raštų perspėjimą „visada melskitės“ (Luko 21:36; 3 Nefio 18:15, 18; DS 31:12). Tokios prasmingos maldos padeda gauti didžiausias palaimas, kurias Dievas atidėjo savo ištikimiems vaikams“ („Pray Always,“ *Ensign* arba *Liahona*, Nov. 2008, 41–42).

 6. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kaip, jūsų mąnymu, sekimas vyresniojo Bednario nurodymais apie tai, kaip „visada melstis“, gali padėti jūsų gyvenime.

Užbaigdami šią pamoką perskaitykite pateiktą vyresniojo Spenserio Dž. Kondžio, tuo metu tarnavusio Septyniasdešimties nariu, liudijimą apie sotinimąsi Kristaus žodžiais: „Galite susidurti su sprendimais dėl misijos, būsimos profesijos ir pagaliau santuokos. Kai skaitysite Raštus ir melsitės, prašydami vadovavimo, gal iš tiesų ir nematysite atsakymų kaip ant popieriaus atspausdintų žodžių, bet skaitydami pajusite aiškias įkvėptas mintis ir patarimus ir, kaip pažadėta, Šventoji Dvasia „nurodys jums viską, ką turėtumėte daryti“ [2 Nefio 32:5]“ („Becoming a Great Benefit to Our Fellow Beings,“ *Ensign*, May 2002, 45).

Raštų įvaldymas – 2 Nefio 32:8–9

 7. Artimiausias 24 valandas pamėginkite savo gyvenime pritaikyti viską, ką sužinojote apie tai, kaip „visada melstis“. Kitos pamokos pradžioje jūsų paprašys papasakoti savo mintis ir jausmus, susijusius su šiuo potyriu. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kaip stengiantis „visada melstis“ gali pasikeisti jūsų maldos.

 8. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

2 Nefio 32 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

9 DALIS. 2 DIENA

2 Nefio 33

Įvadas

Savo metraštyje Nefis užbaigė pareiškdamas, kad jo surašyti žodžiai liudija apie Jėzų Kristų ir įtikinėja žmones daryti gera ir išverti iki galo. Jis sakė, kad nors rašė „silpnume“, tačiau jo žodžiai yra didžiai vertingi ir bus „padaryti stiprūs“ tiems, kurie juos skaitys (žr. 2 Nefio 33:3–4). Jis liudijo, kad jo raštai yra „Kristaus žodžiai“

ir kad žmonės atsiskaitys Dievui už tai, kaip į juos žiūrėjo (žr. 2 Nefio 33:10–15).

 1. Ankstesnėje pamokoje buvote pakviesti pamėginti „visada melstis“ 24 valandas. Raštų studijavimo žurnale užrašykite savo mintis ir jausmus, susijusius su šiuo potyriu.

2 Nefio 33:1–15

Nefis paaiškina, kodėl rašo metrašty

Akimirką pagalvokite apie priežastis, kodėl norėtumėte, kad Šventoji Dvasia atneštų kokią nors žinią į jūsų širdį.

Koks skirtumas, kai žinia ateina *iki* kieno nors širdies ir *į* kieno nors širdį?

Iki

Patikrinkite 2 Nefio 33:1 eilutę Mormono Knygoje anglų kalba ir išsiaiškinkite, kurį žodį – *iki* [unto] ar *į* [into] – pavartojo Nefis, kad apibūdintų, kur Šventoji Dvasia neša mums žinią. Tai, ką randate, galite pažymėti Raštuose.

Kodėl, jūsų manymu, yra reikšminga tai, kad Šventoji Dvasia tiesą neša *iki* mūsų širdžių, o ne *į* mūsų širdis? _

Štai ką vyresnysis Deividas A. Bednaris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo pasakė apie 2 Nefio 33:1 eilutę: „Prašome atkreipti dėmesį, kad Dvasios galia neša žinią *iki* širdies, bet nebūtinai *į* pačią širdį. Mokytojas gali paaiškinti, parodyti, įtikinti ir liudyti, ir tai daryti su didžia dvasine galia ir veiksmingumu. Tačiau galiausiai žinios esmė ir Šventosios Dvasios liudijimas į širdį įsismelkia tik tuomet, kai klausytojas leidžia jiems įeiti. Mokymasis tikėjimu atveria kelią *į* pačią širdį“ („Seek Learning by Faith,“ *Ensign*, Sept. 2007, 61).

Vyresnysis Džeraldas N. Landas, tuo metu tarnavęs Septyniadešimties nariu, paaiškino, kodėl Šventoji Dvasia neša žodį *iki*, o ne *į* mūsų širdis: „Kodėl tik *iki* širdies? Asmeninė valios laisvė yra tokia šventa, kad Dangiškasis Tėvas niekada prievarta, netgi su visa Savo beribe galia, nevers žmogaus vienaip ar kitaip elgtis. Žmogus gali mėginti taip daryti, bet Dievas – niekada. Kitais žodžiais kalbant, Dievas leidžia mums patiems būti savo širdies saugotojais, arba sargais. Turime savo laisva valia atverti širdį Dvasiai, nes Jis jėga nesipirš mums“ („Opening Our Hearts,“ *Ensign* arba *Liahona*, May 2008, 33).

Ką, jūsų manymu, žmonės turi daryti, kad atvertų savo širdis Dvasiai? _____

Perskaitykite 2 Nefio 33:2 eilutę ir išsiaiškinkite, kas atsitinka, kai žmonės pasirenka užkietinti savo širdis. Gali būti naudinga žinoti, kad frazė „laikyti nieko vertu“ reiškia manyti, kad tai niekam nenaudinga.

 2. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kokių elgesiu ir požiūriu, jūsų manymu, turi pasižymėti žmogus su atvira širdimi asmeninėse Raštų studijose, seminarijoje ir sakramento susirinkime.

2 Nefio 33:1–2 eilutėse esame mokomi tokio principo: **Kai atveriamė savo širdis, į jas gali patekti Šventosios Dvasios nešama žinia.** Galite užsirašyti tai Raštuose.

 3. Raštų studijavimo žurnale užrašykite atsakymus į šiuos klausimus:

- a) Kada jautėte, kad Evangelijos žinia įėjo į jūsų širdį? Kokiomis aplinkybėmis tai įvyko, ir kokie buvo to rezultatai?
- b) Ką tuomet tai byloja apie jūsų širdį?

Perskaitykite 2 Nefio 33:3–7 eilutes stengdamiesi išsiaiškinti, ko Nefis tikėjosi iš žmonių, kurie skaitys jo žodžius. Tada pateiktus sakinius pabaikite savais arba Nefio žodžiais. Supraskite, kad kelios frazės gali turėti daugiau nei vieną pabaigą:

2 Nefio 33:3 – Aš nuolat meldžiuosi už ... _____

2 Nefio 33:4 – Žinau ... _____

2 Nefio 33:6 – Aš džiūgauju ... _____

2 Nefio 33:7 – Aš turiu ... _____

Baigdami studijuoti 2 Nefio 33 skyrių, turėkite omenyje, kad šiose eilutėse yra paskutinis Raštuose užrašytas Nefio liudijimas. Perskaitykite 2 Nefio 33:10–14 eilutes ir įsivaizduokite, kad girdite, kaip pats Nefis sako šiuos žodžius. Jei norite, jums reikšmingas frazes galite pasibraukti.

 4. Į Raštų studijavimo žurnalą persirašykite kai kurias jums reikšmingas frazes iš 2 Nefio 33:10–14 eilučių ir paaiškinkite, kodėl jos jums reikšmingos. Taip pat Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Jei žmonės tikės Kristų, kaip jie jausis galvodami apie Mormono Knygą? (žr. 2 Nefio 33:10.)

Perskaitykite 2 Nefio 33:15 eilutę ir apmąstykite paskutinius Nefio žodžius: „Aš turiu paklusti.“ Raštuose, šalia 2 Nefio 33:15 eilutės, kaip dalinę nuorodą galite užrašyti 1 Nefio 3:7. Peržvelkite 1 Nefio 3:7 eilutę ir išsiaiškinkite, kaip susijusios šios dvi ištraukos.

 5. Skirkite kelias minutes 1 Nefio ir 2 Nefio knygoms peržvelgti ir surasti Nefio paklusnumo pavyzdžių. Raštų studijavimo žurnale užrašykite kelis tokius surastus pavyzdžius. Taip pat suraskite mėgstamiausią ar reikšmingą ištrauką, įtikinusią jus daryti gera, būti geresniam ar tikėti Gelbėtoją, kaip kad sakė Nefis (žr. 2 Nefio 33:1). Tą ištrauką persirašykite į Raštų studijavimo žurnalą.

Dalinių nuorodų naudojimas

Dalinė nuoroda yra Raštų nuoroda, kuri veda prie papildomos informacijos ir įžvalgos jūsų nagrinėjama tema. Studijuodami turėsite labai daug naudos, jei Raštuose rašysite dalines nuorodas į tas apiktas eilutes, kurios padeda suprasti kitą Raštų eilutę ar Raštų klausimą.

jeigu vėl ir vėl neperskaitys Mormono Knygos ir nuosekliai jos neapmąstys, kad galėtų paliudyti, jog ji iš tiesų yra Visagalio įkvėptas metraštis ir kad jos istorija yra tikra. [...]

Baigiamasis Nefio liudijimas ir perspėjimas tiems, kurie gali atmesti jo žodžius, padidina mūsų atsakomybę už tai, kaip elgiamės su Mormono Knyga. Prezidentas Džozefas Fildingas Smitas mokė, kad, būdami Bažnyčios nariai, turime pareigą studijuoti Mormono Knygą:

„Man regis, kad joks Bažnyčios narys nebus iki galo patenkintas,

Joks šios Bažnyčios narys negali stovėti priimtinas Dievo akivaizdoje, jei rimtai ir kruopščiai neperskaitė Mormono Knygos“ (iš Conference Report, Oct. 1961, 18).

Turite galimybę nuspręsti, kaip jūs elgsitės su Nefio žodžiais ir Mormono Knyga.

 6. Įvertinkite savo pastangas studijuojant Mormono Knygą ir Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kaip galėtumėte ją studijuoti geriau.

Šios pamokos pabaigoje perskaitykite Prezidento Gordono B. Hinklio pažadą visiems tiems, kurie uoliai studijuoja Mormono Knygą: „Nepaisant to, kiek kartų prieš tai perskaitėte Mormono Knygą, į jūsų gyvenimą ir namus ateis dar daugiau Viešpaties Dvasios, sustiprės pasiryžimas paklusti Jo įsakymams ir sutvirtės liudijimas apie gyvąjį Dievo Sūnaus realumą“ („A Testimony Vibrant and True,“ *Ensign*, Aug. 2005, 6).

 7. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

2 Nefio 33 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, minėtis ir įžvalgas:

Jokūbo

KNYGOS STUDIJŲ ĮVADAS

Kodėl verta studijuoti šią knygą?

Studijuodami Jokūbo knygą, galite išmokti daug svarbių pamokų iš vyro, kuris turėjo nepajudinamą tikėjimą Jėzumi Kristumi. Jokūbas ne kartą liudijo apie Gelbėtoją ir kvietė savo žmones ir kitus, skaitysiančius jo žodžius, atgailauti. Jis mokė ir rodė, kaip svarbu uoliai vykdyti Viešpaties duotus pašaukimus. Jis įspėjo savo žmones apie išdidumo, turtų ir amoralumo keliamus pavojus. Taip pat Jokūbas pacitavo ir komentavo Zenoso alegoriją apie alyvmedžius, kuri iliustruoja nenuilstančias Gelbėtojo pastangas įgyvendinti visų Dievo vaikų išgelbėjimą. Susidūręs su antikristu Šeremu, Jokūbas parodė, kaip tinkamai atsakyti tiems, kurie prieštarauja mūsų įsitikinimams arba juos kritikuoja.

Kas parašė šią knygą?

Šią knygą parašė Jokūbas, penktasis Sarijos ir Lechio sūnus. Jis gimė tyruose, kai šeima keliavo į pažado žemę. Vaikystėje Jokūbas „dėl savo brolių grubumo... iškentė[į] suspaudimus ir daug sielvarto“ (2 Nefio 2:1). Tačiau Lehis pažadėjo Jokūbui, kad Dievas „pašvęs [į] suspaudimus [į] naudai“ ir kad jis savo dienas praleis „tarnaudamas savo Dievui“ (2 Nefio 2:2–3). Jaunystėje Jokūbas matė Gelbėtojo šlovę (žr. 2 Nefio 2:3–4). Nefis pašventė Jokūbą būti nefitų mokytoju ir kunigu (žr. 2 Nefio 5:26), o vėliau patikėjo jam mažąsias Nefio plokšteles (žr. Jokūbo knygos 1:1–4). Jokūbas, būdamas ištikimas kunigijos vadovas ir mokytojas, uoliai stengėsi įtikinti savo žmones tikėti Kristų (žr. Jokūbo knygos 1:7). Jis gavo apreiškimų apie Gelbėtoją, jam tarnavo angelai, jis girdėjo Viešpaties balsą (žr. Jokūbo knygos 7:5) ir regėjo Išpirkėją (žr. 2 Nefio 11:2–3). Jokūbas buvo Enoso tėvas ir šiam prieš savo mirtį patikėjo plokšteles.

Kada ir kur tai buvo parašyta?

Jokūbo knyga prasideda maždaug 544 m. pr. Kr. kada Nefis patikėjo Jokūbui mažąsias plokšteles. Ji baigiasi prieš pat Jokūbo gyvenimo pabaigą, kada jis perdavė plokšteles savo sūnui Enosui. Jokūbas vedė šį metraštį gyvendamas Nefio žemėje.

9 DALIS. 3 DIENA

Jokūbo knygos 1–2

Įvadas

Po Nefio mirties, valdant naujam karaliui, nefitai pradėjo mėgautis nedorais papročiais (žr. Jokūbo knygos 1:15). Du jaunesnieji Nefio broliai Jokūbas ir Juozapas, būdami Nefio pašvęsti kaip žmonių mokytojai ir kunigai, uoliai stengėsi įtikinti žmones atgailauti ir ateiti pas Kristų. Jokūbas pakluso Nefio įsakymui mažosiose plokštelėse užrašinėti šventus mokymus, apreiškimus ir pranašystes. Ištikimai atlikdamas jam dieviškai suteiktą pareigą, Jokūbas šaukė savo žmones į atgailą perspėdamas juos dėl išdidumo nuodėmės, meilės turtams ir lytinio amoralumo. Jis mokė apie pavojus ir pasekmes, kylančius dėl šių trijų vyraujančių nuodėmių.

Jokūbo knygos 1:1–2:11

Jokūbas perspėja žmones dėl jų nelabumo

Apmąstykite, ką pasakytumėte tokioje situacijoje: Vienas iš jūsų draugų Bažnyčioje išreiškia neigiamą požiūrį į kunigijos vadovus ir sako: „Atrodo, kad jie atitrūkę nuo realybės. Jie vis perspėja apie pasirinkimus, kurie visai nesvarbūs. Norėčiau, kad jie nešvaistytų tiek laiko kalbėdami apie visus tuos blogus dalykus, kurių mums reikia vengti. Jie turėtų kalbėti tik apie teigiamus dalykus.“

Apgalvokite, kodėl kunigijos vadovai kartais perspėja

dėl nuodėmės. Jokūbas užrašė, kad po Nefio mirties (žr. Jokūbo knygos 1:9) žmonės pradėjo užsiimti tam tikromis nedoromis veiklomis. Perskaitykite Jokūbo knygos 1:15–16 eilutes ir išsiaiškinkite, kokie žmonių darbai neramino Jokūbą.

Galite apibraukti žodį *pradėjo* Jokūbo knygos 1:15–16 eilutėse. Kodėl turėti kunigijos vadovus, kurie perspėja mus dėl problemų, joms atsiradus ar dar prieš joms atsirandant, yra palaima? _____

Perskaitykite Jokūbo knygos 1:6–8 eilutes ir išsiaiškinkite, kodėl Jokūbas ir jo bendradarbiai vadovai patarinėjo Nefio žmonėms saugotis nuodėmės. Kodėl, jūsų nuomone, kunigijos vadovai jūsų šeimoje, taip pat vietiniai ir visuotiniai kunigijos vadovai perspėja jus dėl nuodėmės ir taip stropiai moko Evangelijos? Galite pažymėti frazes Jokūbo knygos 1:7 eilutėje, kuriose pateikiama tokia tiesa: **Kunigijos vadovai stropiai darbuojasi, kad padėtų mums ateiti pas Kristų.**

Perskaitykite Jokūbo knygos 1:17–19 eilutes ir suraskite papildomas priežastis, kodėl Jokūbas su savo broliu Juozapu taip stropiai darbavosi mokydami žmones.

Ką, jūsų manymu, reiškia gauti „pavedimą iš Viešpaties“ (Jokūbo knygos 1:17)? _____

Galite pažymėti ir kitas frazes, padedančias mokyti tokio principo: **Kunigijos vadovams dieviškai duota pareiga mokyti Dievo žodžio ir perspėti dėl nuodėmės.**

Kurį laiką pamąstykite, kodėl svarbu suprasti, jog Bažnyčios vadovai yra atsakingi už savo pastangas mokyti mus to, ką Viešpats nori, kad mes žinotume.

Skaitydami Jokūbo knygos 2:1–3, 6–7, 10–11 eilutes, ieškokite frazių, parodančių, ką Jokūbas manė apie savo sunkią užduotį šaukti žmonės atgailauti.

 1. Apgalvokite, ką tokios frazės moko apie tai, kas skatino Jokūbą atlikti savo sunkią užduotį: „Šią dieną mane slegia daug didesnis negu ligi šiol gerovės jūsų sieloms troškimas ir susirūpinimas ja“ (Jokūbo knygos 2:3) ir „Aš privalau elgtis pagal griežtus Dievo įsakymus“ (Jokūbo knygos 2:10). Raštų studijavimo žurnale užrašykite atsakymus į šiuos klausimus:

- a)** Ar kada jautėte kunigijos vadovo meilę ir susirūpinimą jumis?
- b)** Kada jautėte, kad kunigijos vadovo žodžiai ar veiksmai buvo įkvėpti Dievo, kad jums padėtų?

Dar kartą apgalvokite šios pamokos pradžioje pateiktą situaciją. Apgalvokite, kaip atsakytumėte savo draugui, remdamiesi tuo, ką studijavote šiandien.

Jokūbo knygos 2:12–21

Jokūbas bara savo žmones už išdidumą

Norėdami pasiruošti studijuoti tai, ko mokyti Viešpats įsakė Jokūbui, apgalvokite Viešpaties jums suteiktas palaimas tokiose srityse: šeima, draugai, Bažnyčios vadovai ir mokytojai, meniniai ir muzikiniai sugebėjimai,

sportiniai sugebėjimai, talentai, išsilavinimas, augimo galimybės, Evangelijos pažinimas ir materialinės gėrybės. Apgalvokite, kaip dar Viešpats jus palaimino.

Perskaitykite Jokūbo knygos 2:12–13 eilutes ir išsiaiškinkite, ko ieškojo nefitai. Atkreipkite dėmesį į tai, kad Jokūbas mokė, jog „apvaizdos ranka“ palaimino nefitus turtais. Ši frazė reiškia mūsų Tėvą danguje.

2. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kodėl svarbu atminti, kad tai Viešpats mums suteikė visas turimas palaimas ir gabumus.

Jei būsime neatidūs, gavę palaimas, kurių siekėme, galime pradėti aukštintis dėl savo išdidumo, kaip darė nefitai. Pateiktoje tuščioje vietoje užrašykite, ką, jūsų manymu, reiškia „aukštintis dėl savo širdžių išdidumo“.

Kokios, pasak Jokūbo, kaip užrašyta Jokūbo knygos 2:13 eilutėje, buvo tos kelios nefitų išdidumo priežastys? _____

Prisiminkite šių dienų asmenį ar žmonių grupę, kurie blogai elgiasi su kitais, juos ignoruoja ar persekioja dėl to, kad patys „įgijo gausiau“ už tuos, su kuriais jie blogai elgiasi (Jokūbo knygos 2:13). Pavyzdžiui, dėl to, kad turi daugiau pinigų, daugiau draugų, daugiau sportinių sugebėjimų ar netgi didesnę Evangelijos pažinimą nei kiti, kai kurie žmonės gali klaidingai manyti esantys geresni už kitus ir gali netgi persekioti kitus. Apgalvokite, ar jūsų gyvenime buvo laikas, kai elgėtės išdidžiai.

Perskaitykite Jokūbo knygos 2:17–21 eilutes ir pažymėkite frazes, kurios jums galėtų padėti įveikti išdidumą.

3. Į Raštų studijavimo žurnalą perrašykite Jokūbo knygos 2:17–21 eilutėse rastas dvi frazes arba daugiau ir paaiškinkite, kaip jos gali padėti jums įveikti išdidumą. Atliekant šitą užduotį, gali padėti kai kurie iš šių klausimų: Ką, jūsų manymu, reiškia ieškoti Dievo karalystės? Ką reiškia įgyti viltį Kristuje? Kaip Dievo karalystės ieškojimas ir vilties Kristuje įgijimas veikia jūsų požiūrį į kitus ir elgesį su jais?

Įsivaizduokite, kad jūsų mama, tėtis ar vadovas paklausė, ką šiandien studijavote. Užrašykite vieną

Susieti Raštus su savo kasdieniu gyvenimu

Studijuojant Raštus, svarbu stabtelėti ir apmąstyti, kaip tam tikras principas gali būti pritaikytas jūsų gyvenime. Apgalvokite, kaip elgtumėtės, jei suprastumėte Raštuose pateiktą principą ir pagal jį gyventumėte. Šiuo atveju, apmąstymas, kaip atsakyti draugui, neigiamai žiūrinčiam į kunigijos vadovus, gali padėti jums suprasti, kodėl mūsų vadovai įspėja mus saugotis nuodėmės.

principą iš Jokūbo knygos 2:17–21 eilučių, kuri galėtu-
mėte panaudoti kaip atsakymą. _____

Jokūbo knygos 2:17–21 eilutėse pateikiamas toks prin-
cipas: **Pirmiau visų kitų interesų turėtume siekti
Dievo karalystės.**

 4. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kaip Viešpaties
jums suteiktas palaimas ir galimybes galite panaudoti
statydami Dievo karalystę ir laimindami kitų žmonių gyvenimus.

Jokūbo knygos 2:22–30

Jokūbas bara savo žmones už lytinį amoralumą

Štai ką sakė prezidentas Ezra Taftas Bensonas. Atspė-
kite, kokie žodžiai turėtų būti tuščiose vietose:

„Plintanti kaip maras šios kartos nuodėmė yra ...
_____“ („Cleansing the
Inner Vessel,“ *Ensign*, May 1986, 4; teisingo atsakymo
ieškokite pamokos medžiagos pabaigoje).

Perskaitykite Jokūbo knygos 2:22–23, 28 eilutes ir
pažymėkite frazes, kuriomis Jokūbas apibūdino lytinio
amoralumo nuodėmės rimtumą. Gali būti naudinga
žinoti, kad žodis *paleistuvystės* susijęs su lytinėmis
nuodėmėmis.

Vyresnysis Ričardas G. Skotas iš Dvylikos
Apaštalų Kvorumo paaiškino apie
veiksmus, kuriais laužomas Viešpaties
duotas skaistybės įstatymas: „Bet koks
lytinis intymumas ne santuokoje – turiu
omenyje bet koks tyčinis kontaktas su
šventomis, privačiomis kito žmogaus kūno dalimis tiek
su rūbais, tiek be jų – yra nuodėmė ir Dievo uždraustas
dalykas. Tyčinis šių emocijų stimulavimas savo paties
kūne taip pat yra prasižengimas“ („Making the Right
Choices,“ *Ensign*, Nov. 1994, 38).

Homoseksualiniais veiksmais ir žiūrėdami pornografiją
taip pat laužome Viešpaties duotą skaistybės įstatymą.

Atkreipkite dėmesį, kaip nefitai stengėsi pateisinti
savo nuodėmes, kaip užrašyta Jokūbo knygos 2:23–24.
Skirkite truputį laiko pamąstyti, kaip žmonės mėgina
pateisinti lytinį amoralumą šiais laikais.

Viena iš nefitų nuodėmių buvo neteisėtas daugpatystės
praktikavimas. Jokūbas mokė Viešpaties įsakymo, kad
vyras turėtų būti susituokęs tik su viena žmona (žr.
Jokūbo knygos 2:27). Turėti daugiau nei vieną žmoną be
Viešpaties per Jo paskirtuosius kunigijos vadovus duoto
leidimo yra lytinės nuodėmės pavyzdys. Dievo akyse
lytinės nuodėmės yra labai rimtos (žr. Almos 39:5).

Teisėtai praktikuoti daugpatystę Viešpaties žmonės gali
tik tada, kai Viešpats tai įsako (žr. Jokūbo knygos 2:30).

Tam tikrais pasaulio istorijos momentais Viešpats įsakė
Savo žmonėms praktikuoti daugpatystę. Pavyzdžiui,
Senojo Testamento laikais daugpatystę praktikavo Ab-
raomas ir Sara (žr. Pradžios 16:1–3; DS 132:34–35, 37) ir
jų anūkas Jokūbas (žr. DS 132:37), o pradėdant Pra-
našu Džozefu Smitu ji kurį laiką buvo praktikuojama
ankstyvosiomis sugrąžintos Bažnyčios dienomis (žr. DS
132:32–33, 53). Tačiau per Savo pranašą Vilfordą Vudrafą
Dievas įsakė užbaigti daugpatystės praktikavimą (žr.
1 Oficialų Pareiškimą Doktrinoje ir Sandorose).

Perskaitykite Jokūbo knygos 2:31–35 eilutes ir pažymė-
kite frazes, vaizduojančias neigiamas lytinės nuodėmės
pasekmes.

 5. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- Kaip, pasak Jokūbo, lytinis amoralumas veikia šeimas?
- Kai kurie jaunuoliai galbūt teisinasi, kad jie gali būti amora-
lūs, nes dar nėra susituokę, o todėl nėra neištikimi savo sutuokti-
niui ir neturi vaikų. Kaip amoralumas gali paveikti paauglį ir jo
arba jos šeimą?
- Kodėl, jūsų manymu, amoralumą Viešpats laiko tokia rimta
nuodėme?

Peržvelkite Jokūbo knygos 2:28 eilutės pradžią ir pa-
žymėkite tai, kuo Viešpats gėrisi. (Atkreipkite dėmesį į
tai, kad nors šioje eilutėje Jokūbas mini moteris, lygiai
taip pat Viešpats gėrisi ir vyrų skaistybe.) Šioje eilutėje
mokoma tokio principo: **Viešpats gėrisi skaistybe.**

Remdamiesi tuo, ką šiandien sužinojote, pagalvokite,
kodėl Viešpats gėrisi Savo vaikų skaistybe. Mąstykite
tiek apie savo šeimą, tiek apie šeimą, kurią tikėtės
turėti ateityje. Kaip gyvenimas pagal Viešpaties duotą
skaistybės įstatymą palaimins jus ir juos? Apmąsty-
kite, kodėl jūsų pasirinkimas būti skaistiems ir tyriems
džiugina Viešpatį.

Galite išlikti tyri. Jeigu jau nusidėjote ir sulaužėte skais-
tybės įstatymą, galite atgailauti ir tapti tyri per Jėzaus
Kristaus Apmokėjimą. Siekite Šventosios Dvasios
vadovavimo apgalvodami vieną ar daugiau būdų, kaip
galite geriau saugotis, kad nesulaužytumėte skaistybės
įstatymo. Jei esate padarę kokį nors lytinį prasižengimą,
atlikite viską, kas reikalinga, įskaitant ir susitikimą su
vyskupu ar skyriaus prezidentu išpažinti tai, ką padarėte
sulaužydami Viešpaties duotą skaistybės įstatymą.

 6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis,
užrašykite šitai:

*Jokūbo 1–2 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau
(data).*

*Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, min-
tis ir įžvalgas:*

Štai trūkstanti šios pamokos pradžioje pateiktos citatos žodžiai: Prezidentas Bensonas sakė: „Plintanti kaip maras šios kartos nuodėmė yra *lytinis amoralumas*.“

9 DALIS. 4 DIENA

Jokūbo knygos 3–4

Įvadas

Jokūbo knygos 3 skyriuje užrašyta Jokūbo savo žmonėms pasakyto pamokos pabaiga. Čia Jokūbas trumpai išsakė paguodos ir pažado žodžius tyraširdžiams. Jis taip pat barė tuos savo žmones, kurie buvo išdidūs ir nedori, perspėdamas juos dėl būsiančių pasekmių, jeigu jie neatgailaus. Jokūbo knygos 4 skyriuje yra žodžiai, kuriuos Jokūbas jautėsi įkvėptas užrašyti kada nors skaitysiantiems jo metraščių žmonėms. Jis liudijo apie Jėzaus Kristaus Apmokėjimą ir ragino savo skaitytojus susitaikyti su Dievu Tėvu per Apmokėjimą. Įspėjimo žodžiais jis kalbėjo žydams, kurie atmes Jėzų Kristų ir Jo Evangelijos aiškumą.

Jokūbo knygos 3

Jokūbas padrašina tyraširdžius ir ragina kitus žmones atgailauti

Apgalvokite, ką galėtumėte patarti vaikinui ar merginai tokiose situacijose:

- Mergina stengiasi gyventi teisiai, tačiau kenčia, nes jos tėvas yra alkoholikas.
- Vaikinas iš visų jėgų stengiasi gyventi pagal Evangeliją, bet patyria daug sunkumų dėl savo tėvų skyrybų.

- Mergina stropiai stengiasi mylėti savo šeimą, bet jai labai sunku namuose, nes jos sesuo elgiasi savanaudiškai ir nepaiso kitų žmonių jausmų.

Prisiminkite atvejį iš savo gyvenimo, kai patyrėte išmėginimus, nors stengėtės gyventi teisiai. Jokūbas mokė mus, ką daryti tokiose situacijose. Perskaitykite pirmą Jokūbo knygos 3:1 eilutės sakinį ir išsiaiškinkite, į ką pirmiausia kreipiasi Jokūbas 3 skyriuje.

Jokūbas sakė, kad dėl kitų žmonių išdidumo ir amoralumo (dėl kurių jis jau perspėjo žmones, kaip aprašyta Jokūbo knygos 2 skyriuje) daug kentėjo tyraširdžiai. Perskaitykite Jokūbo knygos 3:1–2 eilutes ir užpildykite tokią lentelę:

Ką daryti Jokūbas nurodo tyraširdžiams?	Ką Dievas pažada tyraširdžiams?

 1. Peržiūrėkite savo atsakymus pirmame stulpelyje. Norėdami įsigilinti į šį principą, Raštų studijavimo žurnale atsakykite į du iš šių klausimų:

- Kaip, jūsų manymu, jaunuolis gali „žvelgti į Dievą su proto tvirtumu“?
- Ką, jūsų nuomone, reiškia išmėginimo metu melstis Dievui „su begaliniu tikėjimu“?
- Ką, jūsų manymu, jaunuolis gali daryti, kad „priimtų maloningą Dievo žodį“?

 2. Peržiūrėkite savo atsakymus antrame stulpelyje. Šiose eilutėse mokoma, kad **Dievas paguos tyraširdžius jų suspaudimuose**. Norėdami įsigilinti į šį principą, Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną ar į daugiau iš šių klausimų:

- Kaip Dievas jus paguodė suspaudimuose, kai stengėtės sekti Juo?
- Kaip meldimasis „su begaliniu tikėjimu“ padėjo jums išbandymo metu?
- Kada gautas Dievo žodis padėjo jums jausti Jo meilę?

Pakalbėjęs tyraširdžiams, Jokūbas kreipėsi į tuos, kurie nebuvo tyraširdžiai. Perskaitykite Jokūbo knygos 3:3–4, 10–12 eilutes ir išsiaiškinkite, ką daryti Jokūbas ragino tuos žmones. Gali būti naudinga žinoti, kad frazė „pažadinti sugebėjimus“ reiškia pabudinti savo gabumus ir jausmus, o žodžiai *ištvirkavimas* ir *gašlavimas* susiję su lytine nuodėme ir geiduliu.

Jokūbo knygos 3:3–4, 10–12 eilutėse dar skaitome Jokūbo perspėjimus apie tai, kas atsitiks, jeigu jo žmonės neatgailaus. Išstudijavę šias eilutes, apibraukite frazes, kurios apibūdina tokias pasekmes: a) Juos sunaikins

lamanitai. b) Jų pavyzdys nuves jų vaikus į sunaikinimą. c) Jie patirs antrąją mirtį, arba, kitais žodžiais, atskyrimą nuo Dievo.

Kurį laiką pagalvokite, kaip Jokūbo perspėjimas galėtų būti laikomas didele palaima jo žmonėms.

Kaip užrašyta Jokūbo knygos 3:5–7 eilutėse, Jokūbas drąsiai pareiškė, kad lamanitai „teisesni“ už nefitus, nes „jų vyrai myli savo žmonas, ir jų žmonos myli savo vyrus; ir jų vyrai, ir jų žmonos myli savo vaikus“. Nefitams reikėjo atgailauti dėl visų savo nuodėmių, bet ypač dėl tų, dėl kurių jų šeimose išblėso meilė ir pasitikėjimas.

Apmąstykite Jokūbo knygos 3:11–12 eilutes ir jose pateikiamą žinią apibendrinkite savais žodžiais. _____

Raštų apibendrinimas savais žodžiais

Norėdami apibendrinti Raštų ištrauką savais žodžiais, stenkitės suprasti, ko mokoma toje ištraukoje, o tada apgalvokite, išsakykite ar užrašykite pateiktą žinią taip, kad ji jums iš karto būtų aiški. Taip darydami, Raštuose pateiktas tiesas galėsite pritaikyti savo gyvenime. Apibendrinę eilutę ar eilutes, vėl jas perskaitykite, kad įsitikintumėte, jog jūsų apibendrinimas atitinka pagrindinę tos eilutės arba eilučių mintį.

Apmąstykite, kokios neveiksmingos būtų jūsų pastangos, jeigu tuo metu žiūrėtumėte kažkur kitur, o ne į taikinį. Kaip, jūsų manymu, žmonėms sektųsi šaudyti iš lanko, jeigu šaudydami jie niekada nežiūrėtų į taikinį, ar į tikslą, arba jeigu žiūrėtų į tai, kas yra toliau tikslo? Perskaitykite Jokūbo knygos 4:14 eilutę ir išsiaiškinkite savybes žmonių, kurie, anot Jokūbo pranašystės, žiūrės „toliau tikslo“.

Raštuose, šalia Jokūbo knygos 4:14 eilutės, galite užrašyti, kad tas „tikslas yra Kristus“ (Neal A. Maxwell, „Jesus of Nazareth, Savior and King,“ *Ensign*, May 1976, 26). Panašiai mokė ir Paulius: „Veržiuosi pirmyn, į tikslą, siekiu laimikio aukštybėse, prie kurio Dievas kviečia Kristuje Jėzuje“ (Filipiečiams 3:13–14).

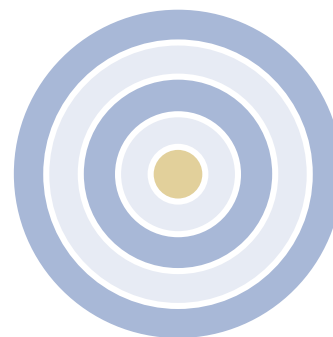
Pranašas Jokūbas kalbėjo apie žydus, kurie klaidin-gai suprato Mozės įstatymą ir jo tikslą vesti juos pas

Skirkite truputį laiko pagalvoti, su kokiomis pagundomis susiduriate ir kokių baisių pasekmių išvengiate, kai atgailaujate dėl savo blogų darbų.

Jokūbo knygos 4

Jokūbas ragina savo žmones įgyti viltį, kad jie gali grįžti Dievo akivaizdon

Ruošdamiesi studijuoti Jokūbo knygos 4 skyrių, pieštuką arba rašiklį pakelkite bent metrą virš savo vadovėlio ir pamėginkite numesti jį taip, kad jis pataikytų į taikinio centrą – į „tikslą“. Galite pamėginti kelis kartus.

Gelbėtoją. Daugelis žydų laukė kitokio išlaisvinimo, nei jiems pasiūlė gerasis Jėzus, Mesijas. Jie laukė išlaisvinimo iš svetimtaučių valdžios ir priespaudos.

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- Ką, jūsų manymu, reiškia žvelgti toliau tikslo (Jėzaus Kristaus)?
- Kokie veiksmai ir nuostatos, apie kuriuos kalbama Jokūbo knygos 4:14 eilutėje, apakino žydus ir sutrukdė jiems priimti Jėzų Kristų?
- Kokie galėtų būti žiūrėjimo toliau tikslo, arba nesusitelkimo į Gelbėtoją, pavyzdžiai šiais laikais?

Jokūbas norėjo, kad skaitysiantieji jo metraščių turėtų visiškai kitokią požiūrį nei pražiūrėję tikslą žydai. Perskaitykite Jokūbo knygos 4:4 eilutę ir išsiaiškinkite, ką Jokūbas norėjo, kad skaitysiantys jo metraščių žmonės žinotų. Taip pat perskaitykite Jokūbo knygos 4:12 eilutę ir pažymėkite frazę „kodėl gi nekalbėti apie Kristaus apmokėjimą“. Kaip užrašyta Jokūbo knygos 4:4–12 eilutėse, Jokūbas pateikė keletą priežasčių, kodėl tiki Jėzų Kristų ir kodėl mano, kad svarbu padėti kitiems sužinoti apie Apmokėjimą.

4. Žemiau pateiktas Raštų nuorodas persirašykite į Raštų studijavimo žurnalą, o tada parašykite trumpus kiekvienos ištraukos apibendrinimus apie tai, ko Jokūbas mokė apie Jėzų Kristų arba apie Apmokėjimą:

- Jokūbo knygos 4:4–6
- Jokūbo knygos 4:7–8
- Jokūbo knygos 4:9–10
- Jokūbo knygos 4:11

Kurie žodžiai ar frazės Jokūbo knygos 4:4–6 eilutėse nurodo, kad Jokūbo žmonės suprato Dievybės esmę?

Gali būti naudinga žinoti, kad „būti pristatyti kaip Kristaus pirmieji vaisiai Dievui“ (Jokūbo knygos 4:11) reiškia stovėti priešais Dievą ir būti vertiems įeiti į celestialinę karalystę. Taip pat svarbu suvokti, kad, jei norime turėti Gelbėtojo „šlovės viltį“ (Jokūbo knygos 4:4), turime tikėti, kad Jėzus Kristus paruošė mums

kelią būti išpirktiems iš savo nuodėmių ir prikeltiems, kad galėtume sugrįžti Dangiškojo Tėvo akivaizdon.

Jokūbo knygos 4 skyriuje galime sužinoti tokią tiesą: **per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą galime prisipildyti vilties ir susitaikyti su Dievu.**

5. Raštų studijavimo žurnale raštu trumpai atlikite tokias užduotis:

a) Peržiūrėkite Jokūbo knygos 4:4–12 eilutėse išstudijuotas tiesas apie Jėzų Kristų ir pasirinkite vieną, kuri jus ypač skatina kalbėti apie Apmokėjimą. Užrašykite tą tiesą ir paaiškinkite, kodėl ją pasirinkote.

b) Kokios kitos asmeninės priežastys skatina jūsų norą kalbėti apie Jėzų Kristų ir Apmokėjimą?

Baigdami šią pamoką, apmąstykite, kodėl esate dėkingi už Gelbėtoją. Apsvarstykite, ar nevertėtų tas priežastis išsakyti šeimos nariui ar artimam draugui.

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Jokūbo knygos 3–4 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

10 DALIS. 1 DIENA

Jokūbo knygos 5–6

Įvadas

Jokūbo 5 skyriuje užrašyta alegorija apie kultūrinį ir laukinį alyvmedžius, kuri iš pradžių buvo pateikta pranašo vardu Zenosas. Jokūbas šią alegoriją panaudojo mokydamas, kad Viešpats visada darbuojasi tam, kad atneštų išgelbėjimą Savo sandoros žmonėms, netgi tada, kai jie nusisuka nuo Jo. Ši alegorija parodo, kad Viešpats išsklaidė Izraelio namų – Savo sandoros žmonių – dalis po visą žemę ir kad Jis surinks Savo žmones paskutinėmis dienomis. Alegoriją galima pritaikyti konkrečiai ir asmeniškai mums, kaip Izraelio namų nariams ir Viešpaties tarnams. Jokūbo knygos 6 skyriuje Jokūbas pabrėžė Viešpaties gailestingumą ir teisingumą, kartu paragindamas savo žmones – ir mus – atgailauti.

Jokūbo knygos 5:1–12

Jokūbas cituoja Zenosą, kuris Izraelio namus palygina su kultūriniu alyvmedžiu

Ar pažįstate draugą ar artimą žmogų, kuris suabejojo, ar Dievas jį ar ją myli, ypač išmėginimo metu, kai tas

Vynuogynas – tai įdirbtos žemės dalis, naudojama vynuogėms ir alyvmedžiams auginti. Alyvmedžiai senovės Izraelyje buvo nepaprastai vertingi. Alyvuogės buvo naudojamos maistui, o alyvuogių aliejus buvo naudojamas gaminant maistą, medicinoje ir kaip šviestuvų degalai. Tačiau, kad alyvmedžiai vestų gerą vaisių, reikėjo daug darbo ir priežiūros.

žmogus nūsiskuto nuo Dievo? Apmąstykite tokius pavyzdžius:

- Jaunas kunigystę turintysis turi nuodėmingą įprotį. Jis tiki, kad kitiems gali būti atleidžiama, bet abejoja, ar Viešpats priims jo atgailą.
- Mergina nusižengia vienam Dievo įsakymui. Ji jaučia kaltę, blogai galvoja apie save ir abejoja, ar Viešpats vis dar ją myli.

Jokūbas išpranašavo, kad žydai atmes Jėzų Kristų (žr. Jokūbo knygos 4:15). Jis taip pat pranašavo, kad Jėzus Kristus tęs darbą dėl Savo žmonių išgelbėjimo netgi po to, kai jie atmes Jį. Kad pailiustruotų tą tiesą, Jokūbas pacitavo pranašo Zenoso pateiktą alegoriją (žr. Jokūbo knygos 5:1). Alegorija, kaip ir palyginimas, yra pasakojimas, kuriame tiesų mokoma naudojantis asmenų, daiktų ir veiksmų simboliais. Studijuodami Jokūbo knygos 5 skyrių, apmąstykite, kaip Viešpats visada, net kai esate nusidėję, tiesia jums ranką.

Perskaitykite Jokūbo knygos 5:2 eilutę ir Raštuose pažymėkite, kam Zenosas adresavo šį mokymą.

Kadangi per krikštą sudarėte sandoras su Viešpačiu, esate Izraelio namų nariai. Jokūbo knygos 5 skyriuje pateiktame pasakojime kalbama ir apie jus. Perskaitykite Jokūbo knygos 5:3 eilutę ir pažymėkite tai, ką Zenosas savo alegorijoje naudojo kaip Izraelio namų simbolį. Taip pat pažymėkite, kas ėmė darytis su kultūriniu alyvmedžiu.

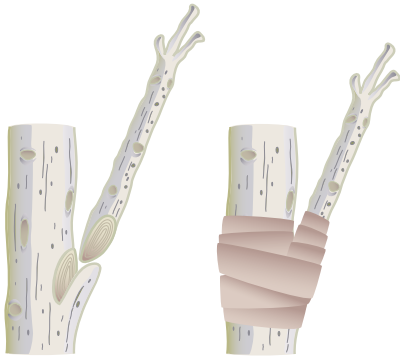
Atkreipkite dėmesį, kad išnaša *d* Jokūbo knygos 5:3 eilutėje nurodo, jog to medžio sugedimas reiškia atsimitimą. Atsimitimas įvyksta tada, kai atskiri asmenys ar žmonių grupės nūsiskuta nuo Viešpaties ir Jo Evangelijos.

Pateiktoje lentelėje surašyti simboliai ir jų reikšmės padeda suprasti Zenoso alegorijos prasmę. Taip pat surašytos eilutės, kuriose tie simboliai paminimi pirmą kartą. Pasižymėkite tuos simbolius Raštuose. Taip pat galite užsirašyti kai kurių simbolių reikšmes Raštų paraštėse.

Jokūbo knygos 5 skyrius. Alegorija apie kultūrinį ir laukinį alyvmedžius	
Simbolis	Reikšmė
Kultūrinis alyvmedis (3 eilutė)	Izraelio namai, Dievo sandoros žmonės
Vynuogynas (3 eilutė)	Pasaulis
Sugedimas (3 eilutė)	Nuodėmė ir atsimitimas
Vynuogyno Šeimininkas (4 eilutė)	Jėzus Kristus
Genėjimas, apkasimas ir puoselėjimas (4 eilutė)	Viešpaties pastangos padėti mums elgtis teisiai ir daryti gerus darbus
Šakos (6 eilutė)	Žmonių grupės
Laukinis alyvmedis (7 eilutė)	Kitataučiai – tie, kurie nesudarė sandorų su Viešpačiu. Vėliau alegorijoje prigimtiniai alyvmedžiai, kurie simbolizuoja nuo tiesos atsimitusias Izraelio namų dalis, taip pat apibūdinami kaip „laukiniai“.
Šakų išlaužymas ir įskiepijimas (7–8 eilutės)	Viešpaties sandoros žmonių išsklaidymas ir surinkimas. Be to, laukinių šakų įskiepijimas į kultūrinį alyvmedį simbolizuoja kitataučių, kurie per krikštą tampa Viešpaties sandoros žmonėmis, atsivertimą.
Šakų sudeginimas (7 eilutė)	Dievo teismai nedoreliams
Vaisius (8 eilutė)	Žmonių gyvenimas arba darbai
Kultūrinio alyvmedžio šaknys (11 eilutė)	Viešpaties sudaromos sandoros su Juo sekančiais žmonėmis. Šaknys taip pat gali simbolizuoti asmenis, su kuriais Viešpats sudarė sandoras senovėje, pavyzdžiui Abraomą, Izaoką ir Jokūbą (žr. Jokūbo knygos 6:4).

Perskaitykite Jokūbo knygos 5:4–6 eilutes ir pažymėkite tai, ką, norėdamas išgelbėti kultūrinį alyvmedį, vynuogyno Šeimininkas padarė pirmiausiai. Pažvelkite į aukščiau pateiktą lentelę ir atkreipkite dėmesį, kas yra vynuogyno Šeimininkas ir ką simbolizuoja Jo atliekami genėjimo, apkasimo ir puoselėjimo veiksmai.

Skiepijant nuo medžio nupjaunamos sveikos ir stiprios šakelės ir įterpiamos į kito medžio kamieną, kad prigytų.

Vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino apie ką ši alegorija. Perskaite jo paaiškinimą, pabraukite jo dėstomą gilesnę šios alegorijos prasmę.

„Ši alegorija, kaip ją persakė Jokūbas, nuo pat pradžios yra apie Kristų [vynuogyno Šeimininką]. [...]

Netgi, kai vynuogyno Viešpats ir jo darbininkai stengėsi paremti, apgenėti, išvalyti ir kitais būdais pasiekti, kad jų medžiai būtų vaisingi, kas, atrodo, sudaro tik vieno skyriaus apimties istorinę apybraižą apie Izraelio išsklaidymą ir surinkimą, jų darbuose glūdi gilesnė Apokėjimo prasmė“ (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 165).

Nors atrodo, kad Jokūbo knygos 5 skyrius yra apie alyvmedžius, bet iš tiesų ši alegorija yra apie žmones, dėl nuodėmės nusišokusius nuo Viešpaties, ir apie Viešpaties pastangas padėti jiems sugrįžti pas Jį. Šiame skyriuje mokoma, kad **Viešpats mus myli ir stropiai darbuojasi dėl mūsų išgelbėjimo**. Toliau studijuodami alegoriją, ieškokite šios tiesos įrodymų, didesnę dėmesį atkreipdami į Viešpaties jausmus Izraeliui – kultūriniam alyvmedžiui – ir į nenuilstančias Jo pastangas jį išgelbėti. Pavyzdžiui, perskaitykite Jokūbo knygos 5:7 eilutę ir apmąstykite frazę „Mane liūdina tai, kad turėčiau prarasti šį medį“. Kokius jausmus, jūsų manymu, Viešpats čia išreiškė ir kodėl? _____

Vėl perskaitykite tą frazę ir šį kartą žodžius „šį medį“ pakeiskite savo vardu: „Mane liūdina tai, kad turėčiau

prarasti [jūsų vardas].“ Įterpdami savo vardą tinkamose ir prasmingose Jokūbo knygos 5 skyriaus vietose, galėsite pritaikyti šią alegoriją sau ir daugiau sužinosite, kaip Viešpats rūpinasi jumis.

Perskaitykite Jokūbo knygos 5:7–11 eilutes ir išsiaiškinkite, ką darė vynuogyno Viešpats vėliau, kad išgelbėtų kultūrinį alyvmedį.

1. Pagal lentelėje pateiktas simbolių reikšmes, Raštų studijavimo žurnale paaiškinkite, ką, pagal Jokūbo knygos 5:7–11 eilutes, darė vynuogyno Viešpats ir Jo tarnas, kad pamėgintų išgelbėti Dangiškojo Tėvo vaikus.

Viešpats paima žmones, kilusius ne iš Izraelio namų, ir įskiepija juos į Izraelį, padarydamas juos Savo sandoros žmonių dalimi. Norėdamas išgelbėti Izraelio namus, Jis išlaužia daugumą blogų šakų (žmonių) ir jas sunaikina.

Perskaitykite Jokūbo knygos 5:13–14 eilutes ir išsiaiškinkite, ką Viešpats padarė su 6 eilutėje paminėtomis jaunomis ir švelniomis kultūrinio alyvmedžio šakelėmis. Parašėte galite užsirašyti, kad *žemiausios* reiškia mažiausiai matomos.

2. Pagal lentelėje pateiktas simbolių reikšmes Raštų studijavimo žurnale paaiškinkite, kaip Lehiio šeimą galima palyginti su jauna ir švelnia šakele, kuri buvo paslėpta žemiausioje vynuogyno dalyje.

Prezidentas Džozefas Fildingas Smitas paaiškino, kad Viešpaties tarnai „paėmė kai kurias šakeles ir įskiepijo jas į visus laukinius alyvmedžius. Kas buvo tie laukiniai alyvmedžiai? Kitataučiai. Taigi Viešpats pasiuntė tarnus į visas savo vynuogyno, kuris yra pasaulis, dalis ir pasodino šias medžio šakas. [...]

Taigi tame palyginime alyvmedis yra Izraelio namai. [...] Savo gimtojoje žemėje jis ėmė džiūti. Todėl Viešpats tokias šakeles, kaip nefitai, kaip dingusios gentys ir kaip kitos Viešpaties išvestos grupės, apie kurias mes nieko nežinome, nuvedė į kitas žemės dalis. Jis pasodino jas visame savo vynuogyne, kuris yra pasaulis. Be jokių abejonių, kai kurias šakeles Jis pasiuntė į Japoniją, į Korėją, į Kiniją. Dėl to negali būti jokių abejonių, nes jis pasiuntė jas į visas pasaulio dalis“ (*Answers to Gospel Questions*, comp. Joseph Fielding Smith Jr., 5 vols. [1957–66], 4:204–5).

Prezidentas Smitas taip pat mokė, kad „šio palyginimo paaiškinimas [...] yra istorija apie Izraelio išsklaidymą ir Izraelio kraujo maišymąsi su laukiniais alyvmedžiais,

Savo vardo įterpimas į nagrinėjamas eilutes

Taip pat galite įterpti žodžius *aš* arba *mane* tinkamose Raštų vietose. Šis pratimas gali padėti jums prasmingiau studijuoti Raštus ir suvokti, kaip tam tikros Raštų ištraukos siejasi su jumis.

arba kitataučių liaudimis, visose pasaulio dalyse. Todėl Kinijoje, Japonijoje, Indijoje ir visose kitose šalyse, kur gyvena kitataučiai, randame, kad Izraelio kraujas buvo išsklaidytas, arba „įskiepytas“ tarp jų“ (*Answers to Gospel Questions*, 4:40–41).

Jokūbo knygos 5:15–77

Vynuogyno Viešpats ir jo tarnai darbuojasi, kad padėtų vynuogynui vesti gerą vaisių

Daug Jokūbo knygos 5 skyriaus eilučių apibūdina skirtingus laikotarpius ir įvykius, kai įvairios Izraelio namų dalys sklaidomos po visą pasaulį, o Gelbėtojas darbuojasi, kad jas surinktų. Skyrius baigiamas Tūkstantmečiu ir galutiniu žemės išvalymu.

Norėdamas pabrėžti, kad Viešpats rūpinasi Savo vynuogyno medžiais ir nuolat deda pastangas juos išgelbėti, Zenosas per visą savo alegoriją kartojė kelias svarbias frazes. Perskaitykite Jokūbo knygos 5:20, 23–25, 28, 31 eilutes ir pažymėkite žodžius, kuriuos Viešpats pamini kas kartą, kai nusako Savo pastangas puoselėjant vynuogyno medžius.

Nepaisant Viešpaties ir Jo tarnų pastangų padėti vynuogynui vesti gerą vaisių, galiausiai visas vynuogyno vaisius sugenda (žr. Jokūbo knygos 5:39). Perskaitykite Jokūbo knygos 5:41–42, 46–47 eilutes ir Raštuose pažymėkite frazes, parodančias Viešpaties meilę Savo vynuogynui, susirūpinimą ir sielvartą dėl jo.

Kadangi medžiai vedė blogą vaisių, nepaisant visa to, kas buvo padaryta, vynuogyno Viešpats svarstė galimybę nukirsti visus medžius (žr. Jokūbo knygos 5:49). Perskaitykite Jokūbo knygos 5:50–51 eilutes. Likusioji Jokūbo knygos 5 skyriaus dalis vaizduoja Viešpaties ir Jo tarno pastangas išsaugoti gyvenančiuosius paskutinėmis dienomis. Jis renka savo žmones ir puoselėja juos paskutinį kartą (žr. Jokūbo knygos 5:52–77).

Prezidentas Džozefas Fildingas Smitas mokė, kad Jokūbo knygos 5 skyriuje aprašytas Izraelio surinkimas vyksta dabar: „Šioje surinkimo dienoje Viešpats siekia savo tikslų ir kviečia Abraomo vaikus atgal į Tikrojo Ganytojo avidę“ (*Answers to Gospel Questions*, 4:41).

 3. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, ką iš Jokūbo knygos 5 skyriaus sužinojote apie Viešpaties meilę jums. Užrašykite pavyzdį, kaip jūs ar pažįstamo žmogaus gyvenime aiškiai pasimatė Jo meilė.

Jokūbo knygos 6

Jokūbas moko apie Dievo gailėtingumą bei teisingumą ir kviečia mus atgailauti

Jokūbo knygos 6 skyriuje pateikiama Jokūbo sudaryta svarbių alyvmedžių alegorijos tiesų santrauka.

Perskaitykite Jokūbo knygos 6:4–6 eilutes ir suraskite, ką Jokūbas pabrėžė, kalbėdamas apie Dievo būdą. Kokį žodį pavartotumėte apibendrinami tai, ką Jokūbas norėjo, kad žinotume apie Dievą? _____

Jokūbas baigė savo žinią Jokūbo knygos 6:7–13 eilutėse paliudydamas, kad **esame išmintingi, jei teismui ruošiamės dabar – atgailaudami ir priimdami Viešpaties gailėtingumą.**

 4. Peržiūrėkite Jokūbo knygos 6:5 eilutę. Atkreipkite dėmesį, kad Jokūbas ragino mus glaustis „prie Dievo, kaip jis glaudžiasi prie [m]ūsų“. Glaustis šiuo atveju reiškia tvirtai laikytis arba likti ištikimiems. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

a) Ko išmokote iš alyvmedžių alegorijos, kas iliustruotų, kaip Dievas glaudžiasi prie jūsų arba išlieka jums ištikimas?

b) Ką galite padaryti, kad tvirtiau glaustumėtės prie Jo, kaip Jis glaudžiasi prie jūsų?

 5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Jokūbo knygos 5–6 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

10 DALIS. 2 DIENA

Jokūbo knygos 7

Įvadas

Kad įveiktų klaidingus antikristo Šeremo argumentus ir idėjas, Jokūbas pasikloviė savo liudijimu ir Viešpačiu. Antikristas yra asmuo, kuris smarkiai priešinasi Kristui ir mėgina sunaikinti kitų žmonių tikėjimą Kristumi, Jo tikrąja Bažnyčia, Jo Evangelija ar išgelbėjimo planu.

Kad sugriautų Šeremo pastangas, Jokūbas stiprybės sėmėsi iš praeities patyrimų, sutvirtinusių jo tikėjimą Jėzumi Kristumi. Taip pat jis pasitikėjo Šventosios Dvasios vedimu, Raštų ir pranašų žodžių supratimu ir savo liudijimu apie Jėzų Kristų. Šeremui pareikalavus ženklų, kuris įrodytų Jokūbo žodžius, Dievas jį ištiko. Jokūbas savo metrašty baigė aprašymu, kaip nefitai pasitikėjo Viešpačiu įsitvirtindami prieš lamanitus. Prieš mirtį Jokūbas patikėjo mažąsias plokšteles savo sūnui Enosui.

Jokūbo knygos 7:1–14

Jokūbas, susidūręs su antikristu Šeremu, pasikliauna Viešpačiu

Vyresnysis Robertas D. Heilsas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė: „Vienas didžiausių mirtingojo gyvenimo išbandymų prasideda tada, kai mūsų įsitikinimais abejojama arba kai jie kritikuojami. Tokiomis akimirkomis mums kyla pagunda reaguoti agresyviai. [...] Bet tai yra svarbios galimybės atsitraukti, melstis ir sekti Gelbėtojo pavyzdžiu. Atminkite, kad Pats Jėzus buvo pasaulio paniekintas ir atmetas. [...] Kai savo kaltintojams atsakome taip kaip Gelbėtojas, ne tik tampame daugiau tokie kaip Jėzus, bet pakviečiame ir kitus pajusti Jo meilę ir taip pat Juo sekti“ („Krisčioniška drąsa – mokinystės kaina“, 2008 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Prisiminkite atvejį, kai jūsų įsitikinimais buvo abejojama arba kai jie buvo kritikuojami. Studijuodami Jokūbo knygos 7 skyrių, sužinosite, kaip žmogus vardu Šeremas kritikavo Jokūbo tikėjimą ir kaip šis sėkmingai atrėmė šį iššūkį.

Perskaitykite Jokūbo knygos 7:1–5 eilutes ir suraskite žodžius ir frazes, parodančias: 1) ką Šeremas mėgino padaryti, ir 2) kaip jis stengėsi pasiekti savo tikslus. Galite pasižymėti juos Raštuose.

Kokį poveikį, anot Jokūbo knygos 7:3 eilutės, žmonėms darė Šeremas? _____

1. Jokūbo knygos 7:4 eilutėje atkreipkite dėmesį, kad Šeremas „buvo išsimokslinęs“ ir sugebėjo „įtaigiai kalbėti“. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kodėl kartais sunku apginti savo tikėjimą prieš tokius žmones kaip Šeremas.

Atminkite, kad ne visi mūsų tikėjimu abejojantys arba jį kritikuojantys žmonės yra skatinami tokių pat motyvų kaip Šeremas. Nors kai kurie žmonės, panašiai

kaip Šeremas, siekia sunaikinti tikėjimą, kiti gali abejoti mūsų tikėjimu arba klausinėti apie jį, nes jiems smalsu, arba todėl, kad juos klaidingai informavo apie mūsų įsitikinimus.

Skaitydami Jokūbo knygos 7:5–14 eilutes, apmąstykite, kaip jūs atsakytumėte tokiam žmogui kaip Šeremas. Studijuodami Jokūbo atsakymus, pamatysite, kad **pasikliaudami Viešpačiu, galime įveikti mūsų tikėjimui iškilusius iššūkius**. Šį principą galite užrašyti Raštuose, parašėte šalia tų eilučių. Suraskite, kaip tame susidūrimo su Šeremu Jokūbas pademonstravo šio principo teisingumą.

Perskaitykite eilutę ar eilutes iš Jokūbo knygos 7:5–14, nurodytas pirmame žemiau pateiktos lentelės stulpelyje ir tai ištraukai raskite antrame stulpelyje esantį teiginį, kuris geriausiai apibūdina, kaip Jokūbas pasikliovė Viešpačiu toje ištraukoje. To teiginio raidę užrašykite virš linijos šalia atitinkamos Raštų nuorodos.

Ką Jokūbas darė pasikliaudamas Viešpačiu	
1. _____ Jokūbo knygos 7:5	a) Jis liudijo apie Raštus ir pranašų žodžius.
2. _____ Jokūbo knygos 7:8	b) Jis leido Dievui pasirūpinti baigtimi.
3. _____ Jokūbo knygos 7:10–11	c) Jis pasikliovė Šventosios Dvasios teikiamu vadovavimu ir stiprybe.
4. _____ Jokūbo knygos 7:12	d) Jis prisiminė ankstesnius potyrius, kurie sustiprino jo tikėjimą.
5. _____ Jokūbo knygos 7:13–14	e) Jis išsakė liudijimą, kurį buvo gavęs per Šventąją Dvasią.

Savo atsakymus šioje derinimo užduotyje galite patikrinti pažiūrėdami teisingus atsakymus šios pamokos medžiagos pabaigoje.

Kaip galite taip sustiprinti savo liudijimą, kad jis būtų nesudrebinamas, kai bus abejojama jūsų įsitikinimais arba kai jie bus kritikuojami? Jokūbo knygos 7:5 eilutėje atkreipkite dėmesį į tai, kad Jokūbas įrodė tokią tiesą: **mūsų tikėjimo neįmanoma sudrebinti, jei mūsų liudijimas pagrįstas apreiškimu ir tikrais dvasiniais potyriais**. Apmąstykite savo liudijimą apie Jėzų Kristų stiprumą ir kaip galėtumėte jį sustiprinti.

Jokūbo atsakymas Šeremui parodo mums sektiną pavyzdį, kai atsakinėjame mūsų tikėjimą kritikuojantiems ar juo abejojantiems žmonėms.

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tris žemiau pateiktus klausimus, kas padės jums apmąstyti tai, ką Jokūbas darė pasikliaudamas Viešpačiu ir kaip tokie pat poelgiai padėjo ar gali padėti jums, kuomet kiti ginčija jūsų tikėjimą:

- a)** Jokūbo knygos 7:5 eilutėje atkreipkite dėmesį į tai, kad dėl ankstesnių dvasinių potyrių Jokūbo tikėjimas tapo nesudrebinaamas. Kokie potyriai sustiprino jūsų tikėjimą? Kaip tų potyrių prisiminimas arba jų užrašymas padeda jums, kuomet kas nors abejoja jūsų tikėjimu arba jį kritikuoja?
- b)** Jokūbo knygos 7:8 eilutėje Jokūbas pareiškė, kad „Viešpats Dievas įliejo savo Dvasios į mano sielą“. Ką turite daryti, kad tos Dvasios būtų įlieta ir į jūsų sielą? Kaip Šventoji Dvasia padėjo jums susitvarkyti su kritika ar klausimais apie jūsų tikėjimą?
- c)** Kaip įprotis kasdien studijuoti Raštus ir pastarųjų dienų pranašų žodžius gali padėti jums, kuomet kiti abejoja jūsų tikėjimu arba jį kritikuoja? (žr. Jokūbo knygos 7:10–11).
- d)** Kada pasidalinote savo liudijimu su kuo nors, kas abejojo jūsų tikėjimu arba kritikavo jį? (žr. Jokūbo knygos 7:12). Koks buvo to rezultatas?
- e)** Kai Šeremas siekė gauti ženklą, Jokūbas, užuot siekęs įrodyti savo liudijimo teisingumą, reikalo baigtį paliko Viešpaties rankose (žr. Jokūbo knygos 7:14). Kaip tai padeda jums suprasti, kad jums nebūtina savo liudijimo teisingumo įrodinėti tiems, kurie ginčija jūsų tikėjimą?

Jokūbo knygos 7:15–23

Šeremas išstinkamas, prisipažįsta ir miršta, tuo paskatindamas daugybę nefitų atsigręžti į Viešpatį

Vyresnysis Robertas D. Heilsas sakė:

„Kai mes neatmokame tuo pačiu – kai atsukame kitą skruostą ir nepasiduodame pykčio jausmams – elgiamės taip, kaip elgtųsi Gelbėtojas. Rodome Jo meilę, kuri yra vienintelė galia, galinti įveikti priešininką ir atsakyti mūsų kaltintojams, iš savo pusės jų nekaltinant. Tai nėra silpnumas. *Tai* – krikščioniška drąsa.

Bėgant metams, mes suvokiame, kad mūsų tikėjimo išbandymai nėra jokia naujiena, ir jog nepanašu, kad jie greitai išnyks. Bet *tikrieji Kristaus mokiniai, net ir apsupti priešiško, mato progą. [...]*

Laimėi, Viešpats žino mūsų kaltintojų širdis ir kaip galime veiksmingiausiai jiems atsakyti. *Jei sieks Dvasios vadovavimo, tikri mokiniai gaus atsakymą, geriausiai tinkantį konkrečiam susidūrimui.* O kiekvieno susidūrimo metu *tikri mokiniai reaguoja taip, kad tai pakviestų Viešpaties Dvasią* („Krikščioniška drąsa – mokinystės kaina“, p. 72–73).

Ką, jūsų manymu, reiškia apsuptiems priešiško matyti progą? _____

Jei mūsų tikėjimą ginčijantiems žmonėms atsakome taip, kaip mus kviečia Viešpaties Dvasia, tai gali atnešti gerų rezultatų. Perskaitykite Jokūbo knygos 7:15–23 eilutes ir išsiaiškinkite, kokių gerų rezultatų atnešė Jokūbo susidūrimas su Šeremu.

Kokių įrodymų matote Jokūbo knygos 7:21–22 eilutėse, kad šiuo susidūrimu su Šeremu Jokūbas norėjo padėti kitiems? _____

Kaip, anot Jokūbo knygos 7:23 eilutės, Jokūbo susidūrimas su Šeremu galiausiai paveikė minią? _____

3. Iš Jokūbo susidūrimo su Šeremu sužinome vieną principą, kad, jei į klausimus apie mūsų tikėjimą ar į kritišką jo vertinimą reaguojame taip, kad tai pakviečia Šventąją Dvasią, galime padėti kitiems atsisukti į Viešpatį. Raštų studijavimo žurnale užrašykite atsakymus į tokius klausimus apie šį principą:

- a)** Kaip šio principo pažinimas jums sudaro sąlygas padėti kitiems atsisukti į Viešpatį?
- b)** Kaip galėtumėte pamėginti pritaikyti šį principą?

Jokūbo knygos 7:24–27

Jokūbas aprašo nefitų santykius su lamanitais ir baigia savo metraštį

Perskaitykite Jokūbo knygos 7:24–27 eilutes. Jokūbo knygos 7:25 eilutėje paryškinkite frazę, kuri sustiprina Jokūbo žinią apie tai, kaip svarbu, susidūrus su iššūkiu, pasikliauti Viešpačiu.

4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kaip pasiruošite tokiam atvejui, kai kas nors užginčias jūsų tikėjimą?

Jeigu jus neramina tai, kaip elgtis su konkrečiais klausimais apie jūsų tikėjimą ar su kritišku jo vertinimu, studijuokite vadovėlį *Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas*, vyresniojo Roberto D. Heilso visuotinės konferencijos kalbą „Krikščioniška drąsa – mokinystės kaina“ (2008 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga) ir kitas mokomąsias priemones, kurias galite rasti svetainėse LDS.org ir youth.lds.org.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Jokūbo knygos 7 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Šios pamokos pradžioje pateiktos derinimo veiklos atsakymai: 1) d, 2) c, 3) a, 4) e, 5) b.

Enoso

KNYGOS STUDIJŲ ĮVADAS

Kodėl verta studijuoti šią knygą?

Enoso knyga aprašo Jėzaus Kristaus Apmokėjimo galią apvalyti žmones nuo nuodėmės ir padaryti juos švarius. Galingoje maldoje Enosas kovojo su Dievu, kol jo nuodėmės buvo atleistos. Vėliau jis meldėsi už nefitų ir lamanitų dvasinę gerovę. Likusią gyvenimo dalį jis darbavosi, kad jie būtų išgelbėti. Studijuodami Enoso knygą, rasite svarbių pamokų apie maldą, atgailą ir apreiškimą. Taip pat sužinosite, jog asmenys, gaunantys Apmokėjimo palaiminimus, jais noriai dalinasi su kitais.

Kas parašė šią knygą?

Šią knygą parašė Enosas, Jokūbo sūnus, Lehio bei Sarijos vaikai. Enosas užrašė, kad tėvas mokė jį „Viešpaties ugdymo bei pamokymo“ (Enoso 1:1). Gyvenimo pabaigoje Enosas rašė, kad kiekvieną gyvenimo dieną skelbė „žodį pagal tiesą, kuri yra Kristuje“ (Enoso 1:26). Prieš mirtį Enosas mažąsias Nefio plokšteles perdavė savo sūnui Jaromui. Enosas metraštyje baigė džiaugdamasis ta diena, kai stovės prieš savo išpirkėją. Jis rašė: „Tada išvysiu jo veidą su džiaugsmu, ir jis tars man: Ateik pas mane, palamintasis, štai tau paruošta vieta mano Tėvo buveinėse“ (Enoso 1:27).

Kada ir kur tai buvo parašyta?

Enosas metraštyje užbaigė teiginiu, kad nuo Lehio išvykimo iš Jeruzalės praėjo 179 metai (žr. Enoso 1:25). Tai rodo, kad metraštyje buvo parašytas maždaug tarp 544 m. pr. Kr. (kada Jokūbas baigė savo metrašty) ir 420 m. pr. Kr. Enosas rašė jį gyvendamas Nefio žemėje.

10 DALIS. 3 DIENA

Enoso knyga

Įvadas

Apmastęs tėvo žodžius, Enosas meldėsi ir gavo nuodėmių atleidimą. Paskui jis meldėsi už nefitų ir lamanitų dvasinę gerovę, ir savo gyvenimą praleido dirbdamas vardan jų išgelbėjimo.

Enoso 1:1–8

Apmastęs tėvo žodžius, Enosas meldžiasi ir gauna nuodėmių atleidimą

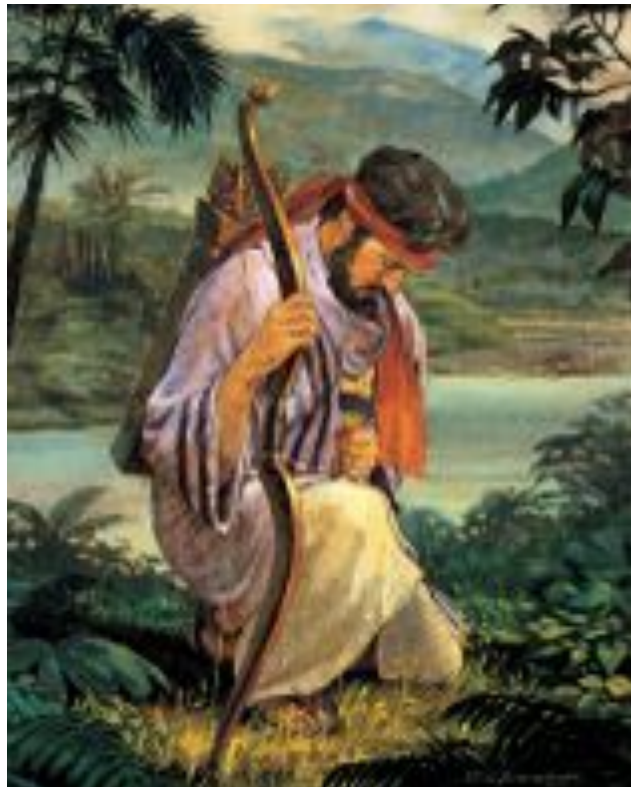
Perskaitykite Enoso 1:1, 3 eilutes ir atkreipkite dėmesį, kokią įtaką Jokūbas darė Enosui. Nors Enosas buvo pranašo sūnus ir pranašo vaikai, jam vis tiek reikėjo pačiam patirti Jėzaus Kristaus Apmokėjimo galią.

Prisiminkite tą laiką, kada buvote labai alkani. Apibraukite žemiau išvardintus žodžius, kurie apibūdina jausmą, kai būnate alkani:

tuštuma	skausmas
silpnumas	nerimas
nepasitenkinimas	troškulys
badavimas	

Paryškinkite frazę „mano siela alko“ Enoso 1:4 eilutėje. Ką, jūsų nuomone, reiškia ši frazė? _____

Frazė „mano siela alko“ apima tokius jausmus kaip dvasinę tuštumą, skausmą arba dvasinės pilnatvės troškimą. Enosas rašė apie tą laikmetį, kai jautė tokį dvasinį alkį. Jis rašė, kad tėvo žodžiai „giliai įsismelkė į [jo] širdį“ (Enoso 1:3). Prisiminęs šiuos žodžius, jis pajuto troškimą, kuris privertė veikti vadovaujantis tikėjimu. Tikėjimo darbai pakeitė jo gyvenimą ir atnešė Viešpaties palaiminimus.

 1. Atlikite keletą pratimų, kurie padės jums suprasti Enoso išgyvenimus ir susieti tai su savo gyvenimu. Studijavimo raštų žurnalo puslapį padalinkite į šešias dalis ir gautas skiltis pavadinkite taip:

Ko troško Enosas?	Ko aš trokštu?
Ką darė Enosas?	Ką aš turiu daryti?
Ką patyrė Enosas?	Mano patyrimai:

 2. Perskaitykite Enoso 1:2–3 eilutes ir kiekvienoje eilutėje ieškokite frazių, kurios parodytų, ko troško savo gyvenime Enosas. Rastas frazes surašykite į Raštų studijavimo žurnalo lentelės skiltį, pavadintą „Ko troško Enosas?“.

Enoso troškimas, kad jam būtų atleistos nuodėmės, padeda mums suvokti, ką jis turėjo galvoje Enoso 1:4 eilutėje, rašydamas „mano siela alko“. Be atleidimo troškimo, Enosas taip pat troško patirti „amžinąjį gyvenimą ir šventųjų džiaugsmą“ (Enoso 1:3). Jis norėjo patirti laimę, kuri ateina, kai esi vertas būti su Viešpačiu ir su kitais, kurie yra dori.

 3. Kad padėtumėte mokiniams pritaikyti Enoso patyrimą, pakvieskite juos tyliai pamąstyti, ar jie jaučia dvasinio alkio jausmus, panašius į aprašytus Enoso. Raštų studijavimo žurnalo lentelės skiltyje, pavadintoje „Ko aš trokštu?“, aprašykite, kokių dvasinių troškimų jūs turite savo gyvenime.

Enoso troškimai privertė jį panaudoti tikėjimą ir veikti. Enoso 1:2 eilutėje suraskite ir pažymėkite žodį, kurį pavartojo Enosas savo pastangoms apibūdinti. Atkreipkite dėmesį, jog Enosas kovojo ne su Dievu, bet maldoje Dievo *akivaizdoje*. Tokia kova apima protines ir dvasines grumtynes, kurios parodo Dangiškajam Tėvui mūsų troškimų nuoširdumą bei norą atgailauti ir padaryti būtinus pokyčius savo gyvenime. Enoso 1:4 eilutėje Enosas aprašė keletą detalių, apibūdinančių jo kovą.

 4. Perskaitykite Enoso 1:4 eilutę ir pažymėkite, ką Enosas darė, kad parodytų, kaip nuoširdžiai siekia nuodėmių atleidimo. Rastas frazes įrašykite į Raštų studijavimo žurnalo lentelės skiltį „Ką darė Enosas?“.

Žodis *prašydamas* Enoso 1:4 eilutėje reiškia nuolankų klausimą su dideliu troškimu. Mūsų maldos neprivalo būti tokios ilgos kaip Enoso, bet turi būti nuoširdžios.

 5. Raštų studijavimo žurnalo lentelės skiltyje, pavadintoje „Ką aš turiu daryti?“, parašykite savo mintis apie tai, kaip Viešpačiui galite parodyti nuoširdumą melddamiesi ir prašydami Jo dvasinių palaiminimų.

 6. Ištikimos ir nuoširdžios Enoso pastangos atnešė didžiųjų palaimų į jo gyvenimą. Perskaitykite Enoso 1:5–8 eilutes ir pažymėkite, ką patyrė Enosas. Tai, ką radote, įrašykite į Raštų studijavimo žurnalo lentelės skiltį „Ką patyrė Enosas?“ Skaitydami 5 ir 6 eilutes, atkreipkite dėmesį, kaip Enosas sužinojo, kad jam buvo atleista. Balsas, minimas 5 eilutėje, buvo balsas, atėjęs į Enoso protą (žr. Enoso 1:10).

Enoso 1:7–8 eilutės moko, kad **naudodamiesi tikėjimu Jėzumi Kristumi galėsime gauti nuodėmių atleidimą ir tapsime sveiki**. Mūsų noras tobulėti, mūsų nuoširdžios maldos ir mūsų pastangos atgailauti – tai būdai, kaip mes galime parodyti tikėjimą Jėzumi Kristumi.

Prezidentas Dyteris F. Uchdorfas iš Pirmosios Prezidentūros paaiškino, kaip mūsų kaltė gali būti atleista, jei naudosime tikėjimą Jėzumi Kristumi ir atgailausime dėl savo nuodėmių:

„Kai tikrai atgailaujame, Kristus nuima mūsų kaltės dėl nuodėmių našta. Mes patys galime žinoti, kad mums yra atleista ir mes tapome švarūs. Šventoji Dvasia mums tai patvirtina; Ji yra Šventintoja. Negali būti kito didesnio liudijimo apie atleidimą. [...]

[Viešpats] tarė: „Štai tam, kuris atgailavo dėl savo nuodėmių, yra atleidžiama, ir aš, Viešpats, jų daugiau nebeprisimenu“ (DS 58:42).

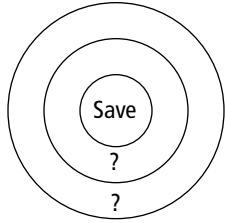
Šėtonas stengsis mus įtikinti, kad mūsų nuodėmės nėra atleistos, nes *mes* jas galime prisiminti. Šėtonas yra melagis; jis stengiasi apdumti mums akis, kad nuklystume nuo atgailos ir atleidimo kelio. Dievas nepažadėjo mums, kad *mes* pamiršime savo nuodėmes. Prisiminimas padės išvengti tų pačių nuodėmių darymo. Bet, jei mes išliksime teisūs ir ištikimi, su laiku prisiminimas apie mūsų nuodėmes išblės. Tai bus dalis to reikalingo pagijimo ir pašventinimo proceso“ („Saugaus grįžimo taškas“, 2007 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Kad lengviau pritaikytumėte prezidento Uchdorfo žodžius, apmąstykite tokius klausimus: Kada jautėte, kad Viešpats atleido jums jūsų nuodėmes? Kaip žinojote, kad jums buvo atleista? Ar pastaruoju metu jautėte Viešpaties atleidimą?

 7. Apmąstę aukščiau pateiktus klausimus, raštų studijavimo žurnale, skiltyje „Mano patyrimai“, aprašykite jausmus, kuriuos patyrėte dėl atleidimo. Arba galite aprašyti, ką tikėtės patirti, kai vadovausitės tikėjimu Jėzumi Kristumi.

Enoso 1:9–27

Enosas meldžiasi dėl nefitų ir lamanitų, uoliai darbuodamasis kartu su kitais dėl jų išgelbėjimo

Ši schema iliustruoja Enoso maldą. Pirmiausia jis meldėsi už save, po to išplėtė savo maldas, įtraukdamas kitus. Perskaitykite Enoso 1:9–10 eilutes ir savo Raštuose pažymėkite, kas buvo antri, už kuriuos meldėsi Enosas. Perskaitykite Enoso 1:11–14 eilutes ir pažymėkite, kas buvo treči, už kuriuos meldėsi Enosas.

 8. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kas, remiantis Enoso lamanitų ketinimų aprašymu Enoso 1:14 eilutėje, jums atrodo svarbiausia maldoje už juos?

Enoso pavyzdys moko, kad, **patirdami Jėzaus Kristaus Apmokėjimo palaiminimus, mes siekiame padėti kitiems gauti išgelbėjimą.** Prisiminti šią tiesą jums padės Prezidento Hovardo V. teiginys, kurį visą ar dalį galite užsirašyti Raštų parašteje.

„Kaskart, kai jaučiame Apmokėjimo palaiminimus savo gyvenime, neišvengiamai susirūpiname mūsų brolių gerove. [...]

Kiekvieno mūsų atsivertimą geriausiai parodo troškimas dalintis Evangelija su kitais“ (*The Teachings of Howard W. Hunter*, red. Klaido Dž. Viljams [1997], 248–249).

Perskaitykite Enoso 1:19–20, 26 eilutes ir pažymėkite žodžius ar frazes, kurios parodo Enoso troškimų nuosirdumą nefitams ir lamanitams po to, kai jis meldėsi už juos.

Perskaitykite Enoso 1:27 eilutę ir suraskite Enoso už pastangas patirto džiaugsmo įrodymų ir jam suteikto amžinojo gyvenimo užtikrinimą.

 9. Norėdami pritaikyti tai, ko išmokote šią pamoką, pamaldžiai apsvarstykite vieną ar daugiau būdų, kaip galėtumėte sekti Enoso pavyzdžiu. Pasirinkite vieną iš pateiktų teiginių ir pabaikite jį Raštų studijavimo žurnale:

- a)** Kaip ir Enosas, aš trokštu gauti nuodėmių atleidimą. Kad parodyčiau Viešpačiui savo nuosirdų troškimą, aš ...
- b)** Kaip ir Enosas, aš trokštu padėti savo šeimos nariams ir draugams ateiti pas Kristų. Žmogus, kuriam aš sieksiu padėti yra (asmens vardas). Aš sieksiu padėti šiam asmeniui ...
- c)** Enosas meldėsi dėl lamanitų, kurie buvo laikomi jo priešais. Kaip ir Enosas, noriu parodyti Viešpačiui meilę tiems, kurie nėra man malonūs. Tai darysiu tokiu būdu ...

Siekite įvykdyti tai, ką esate užsirašę Raštų studijavimo žurnale. Kai elgiatės tikėdami Jėzaus Kristaus Apmokėjimu ir atgailaujate, galite patirti atleidimą, džiaugsmą ir padidėjusį troškimą padėti kitiems.

 10. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Enoso 1 skyrių išstudijavau ir atlikau šios pamokos užduotis (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Jaromo

KNYGOS STUDIJŲ ĮVADAS

Kodėl verta studijuoti šią knygą?

Studijuodami Jaromo knygą, pamatysite, kad Dievas laikosi Savo pažado laiminti tuos, kurie paklūsta Jo įsakymams. Taip pat sužinosite, kaip Jaromo dienomis nefitų karaliai, pranašai, mokytojai ir kunigai stengėsi padėti žmonėms atgailauti ir išvengti sunaikinimo.

Kas parašė šią knygą?

Šią knygą parašė Enoso sūnus Jaromas. Jaromas, kaip ir jo tėvas – ir senelis Jokūbas, ir prosenelis Lehis –, turėjo pranašystės ir apreiškimo dvasią (žr. Jaromo 1:2). Baigęs metraščių, mažąsias Nefio plokšteles jis perdavė savo sūnui Omniui.

Kada ir kur tai buvo parašyta?

Jaromo knyga apima maždaug 59 metus, apytiksliai nuo 420 m. pr. Kr. iki 361 m. pr. Kr. (žr. Enoso 1:25; Jaromo 1:13). Ji buvo parašyta Nefio žemėje.

Omnio

KNYGOS STUDIJŲ ĮVADAS

Kodėl verta studijuoti šią knygą?

Studijuodami Omnio knygą sužinosite, kad Viešpatys saugojo teisiuosius nefitus ir atvedė juos į Zarahemlos žemę (žr. Omnio 1:7, 12–13). Omnio knyga taip pat pasakoja apie kitas žmonių grupes – mulekitus (arba Zarahemlos žmones) ir Jareditus, kuriuos Viešpatys atvedė į pažadėtąją žemę.

Kas parašė šią knygą?

Omnio knygą rašė penki vyrai: Omnis, Amaronas, Kemišas, Abinadomas ir Amalekis. Omnis buvo Jaromo sūnus, Lehis ir Sarijos proprovaikaitis. Apie save jis sakė, kad esąs „nedoras žmogus“, kuris „[nesilaikė] Viešpaties ... įsakymų“ (Omnio 1:2). Amaronas (Omnio sūnus), Kemišas (Amarono brolis) ir Abinadomas (Kemišo sūnus) – visi šį tą užrašė. Abinadomo sūnus Amalekis parašė didžiąją Omnio knygos dalį ir buvo paskutinis žmogus, rašęs mažosiose Nefio plokštelėse. Tas plokšteles jis patikėjo karaliui Benjaminui.

Kada ir kur tai buvo parašyta?

Visi Omnio knygos autoriai rašė maždaug nuo 361 m. pr. Kr. iki 130 m. pr. Kr. Pirmieji keturi autoriai rašė Nefio žemėje. Amalekis savo metraščių rašė Zarahemlos žemėje.

10 DALIS. 4 DIENA

Jaromo ir Omnio knygos

Įvadas

Jaromo ir Omnio knygos yra paskutinės knygos, išraizytos mažosiose Nefio plokštelėse. Jaromas plokšteles gavo iš savo tėvo Enoso; jose jis užrašė nefitų sunkumus ir palaiminimus, nutikusias maždaug per 60 metų laikotarpį. Vėliau tas plokšteles jis perdavė savo sūnui Omniui. Omnio knygą rašė penki nefitų metraštininkai; joje aprašomi maždaug 230 metų įvykiai.

Jaromo 1:1–15; Omnio 1:5–7

Jaromas aprašo, kaip, laikydamiesi Viešpaties įsakymų, klesti nefitai.

Ruošdamiesi išmokti svarbų principą, pateiktą Jaromo ir Omnio knygoje, perskaitykite šį Prezidento Dytario F. Uchdorfo iš Pirmosios Prezidentūros pasakojimą:

„Prisimenu, kaip ruošiausi naikintuvo piloto apmokymams. Pradinio karinio parengimo metu praleisdavome labai daug laiko darydami fizinius pratimus. Iki šiolei nelabai aiškiai suprantu, kodėl tas begalinis bėgiojimas buvo laikomas tokia būtina pasiruošimo tapti pilotu dalimi. Vis dėlto mes bėgiojome, bėgiojome ir vis daugiau bėgiojome.

Bėgiodamas ėmiau pastebėti tai, kas, tiesą sakant, man kėlė nerimą. Dažnai mane aplenkdamo vyrai, kurie rūkė, gėrė ir darė visokiausius dalykus, priešingus Evangelijai ir ypač Išminties Žodžiui.

Prisimenu, galvodavau: „Taip neturėtų būti! Argi ne aš turėčiau bėgti ir nepavargti?“ Tačiau aš *pavargdavau*, ir mane aplenkdamo žmonės, kurie tikrai nesilaikė Išminties Žodžio. Prisipažįstu, tuo metu tai mane neramino. Savęs klausiau: „Ar tas pažadas tikras ar ne?“ („Kantariai tęskite“, 2010 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Ar kada nors susimąstėte, kaip ir kodėl Viešpats turėtų įvykdyti Savo pažadą palaiminti jus už tai, kad laikotės Jo įsakymų?

Enoso sūnus pranašas Jaromas paaiškino, kaip konkretus Viešpaties pažadas jo tėvams buvo patvirtintas arba išpildytas. Perskaitykite Jeromo 1:9 eilutę ir pažymėkite pažadą, kurį Viešpats patvirtino žmonėms.

1. Jaromas parodė, kad, jei paklusime Dievo įsakymams, klestėsime. Norėdami pamatyti šios tiesos pavyzdžių, išstudijuokite žemiau nurodytas Raštų eilutes ir j pateiktus klausimus atsakykite Raštų studijavimo žurnale:

- a) Jaromo 1:4–5, 8. Kokių pavyzdžių galite pateikti, kad nefitai buvo laiminami dėl savo paklusnumo?
- b) Jaromo 1:7, 10–12. Kokį vaidmenį atliko pranašai ir kiti vadovai, padėdami nefitams būti paklusniems ir klestėti?
- c) Omnio 1:5–7. Kaip dar vėliau buvo patvirtintas Dievo pažadas?

Perskaitykite, ko prezidentas Uchtdorf mokė ir ką liudijo apie savo patirtį ieškant, kad Viešpats patvirtintų duotą Išminties Žodžio pažadą: „Atsakymas neatėjo iš karto. Tačiau galiausiai sužinojau, kad Dievo pažadai ne visada išsipildo taip greitai ar tokiu būdu, kaip mes tikimės; jie išsipildo Jo laiku ir Jo būdais. Po daugelio metų galėjau aiškiai pamatyti įrodymą tų pasaulietišku palaimimų, išliejamų ant tų, kurie paklūsta Išminties Žodžiui – ir tuo pačiu tų dvasinių palaiminimų, nedelsiant išliejamų už paklusnumą bet kuriam Dievo įstatymui. Žvelgdamas atgal, tvirtai žinau, kad *Viešpaties pažadai galbūt ir ne visada greitai išsipildo, bet visuomet būtinai išsipildo*“ (“Continue in Patience,” 58, kursyvas pridėtas).

2. Raštų studijavimo žurnale aprašykite patyrimą, kaip Viešpats jus palaimino ar buvo jums palankus dėl to, kad laikėtės Jo įsakymų. Ką galite paliudyti apie Viešpatį ir Jo pažadus iš savo patirties?

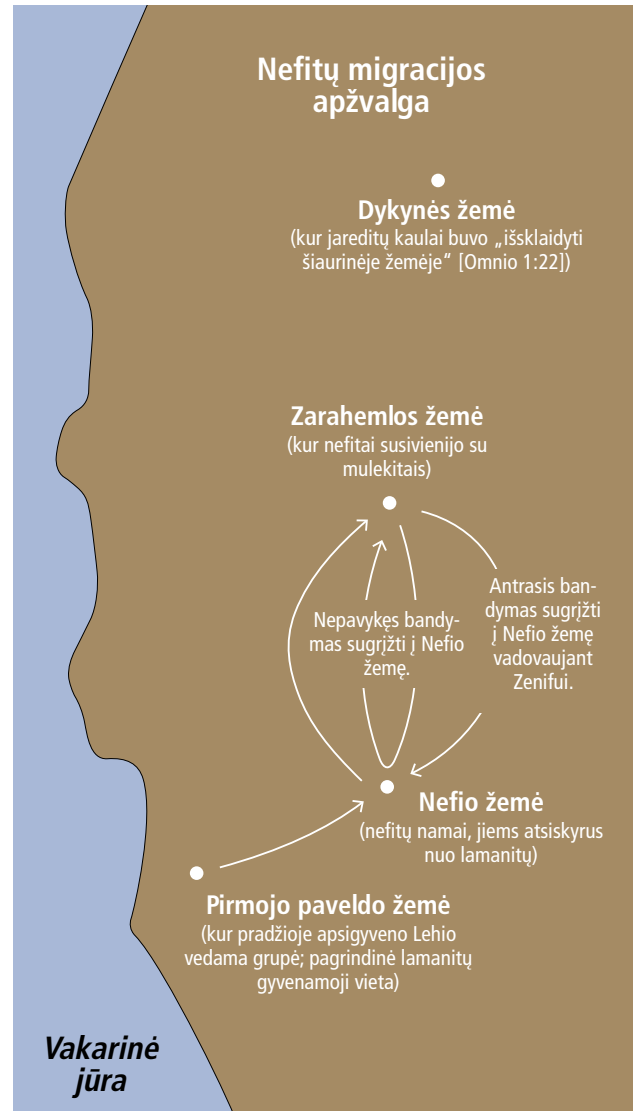
Omnio 1:1–30

Metraštininkai aprašo nefitų istoriją

Omnio knyga, parašyta Jaromo palikuonių, apima maždaug 230 metų laikotarpį. Pažymėkite vardus vyrų, kurie saugojo mažąsias plokšteles po Jaromo. Juos galite rasti Omnio 1:1, 4, 9, 10, 12 ir 25 eilutėse.

Omnio knygoje aprašomi keli svarbūs Mormono Knygos žmonių istorijos įvykiai. Turbūt prisimenate, kad Nefio gyvenimo laikotarpiu nefitai paliko lamanitus ir apsigyveno vietovėje, kurią pavadino Nefio žeme. Šią migraciją iš pirmojo paveldo žemės į Nefio žemę žemėlapyje vaizduoja rodyklė.

Perskaitykite Omnio 1:12–13 eilutes ir suraskite, kaip nefitai vyko į Zarahemlos žemę. Šiuose eilutėse galite

pasibraukti frazes, kurios parodo, kaip nefitai keliavo Viešpaties vadovaujami ir su Jo galia. Šią migraciją iš Nefio žemės į Zarahemlos žemę žemėlapyje parodo rodyklė.

Perskaitykite Omnio 1:14–19 eilutes ir suraskite nefitų ir žmonių, kuriuos jie atrado Zarahemlos žemėje, panašumus ir skirtumus tarp jų.

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a) Kaip Raštų neturėjimas paveikė Zarahemlos žmones?
- b) Kaip šitas žinojimas gali padėti mums tapti dėkingesniems už Raštus ir stropiau juos studijuoti?

Omnio knyga taip pat supažindina su kitomis dviem žmonių grupėmis, apie kurias vėliau studijuosite Mormono Knygoje. Perskaitykite Omnio 1:20–22 eilutes ir pasižymėkite vieną iš šių grupių, šalia tų eilučių parašydami žodį *jareditai*. Koriantumras buvo vienas iš

paskutinių dviejų išlikusių gyvų Jareditų tautos žmonių; kitas buvo pranašas Eteras. Daugiau apie Jareditus sužinosite studijuodami Etero knygą.

Norėdami daugiau sužinoti apie paskutinę išlikusią žmonių grupę, minimą Omnio knygoje, atkreipkite dėmesį į rodyklę žemėlapyje, kuri eidama nuo Zarahemlos žemės beveik paliečia Nefio žemę ir grįžta atgal į Zarahemlą, taip pat į kitą rodyklę, einančią nuo Zarahemlos žemės į Nefio žemę. Šios rodyklės parodo Zenifo žmonių migracijas, minimas Omnio knygos 1:27–30 eilutėse. (Šalia šių eilučių galite užrašyti „Zenifo žmonės“.) Daugiau apie šią žmonių grupę sužinosite studijuodami Mozijo knygą.

Mormono Knygoje nėra teigiama, kad ji yra visų tautų, kurios gyveno senovės Amerikoje, metraštis. Be Jareditų, Zarahemlos žmonių ir Lehio palikuonių, buvo ir kitų į Amerikos žemyną atvykusių žmonių grupių. Prezidentas Antonis V. Ivinas iš Pirmosios Prezidentūros 1929 m. balandžio visuotinėje konferencijoje pareiškė: „Mormono Knygoje nesakoma, kad anksčiau čia niekas negyveno [išskyrus Mormono Knygos tautas]. Joje taip pat neminima, kad vėliau neatvyko žmonių“ (Conference Report, 1929 m. balandžio 15 d.).

Skaitydami Omnio knygos 1:23–24 eilutes, atkreipkite dėmesį, kad paskutinę šios knygos dalį parašė Amalekis. Jis gyveno karaliaus Benjamino vadovavimo metu,

po nefitų persikėlimo į Zarahemlos žemę. Perskaitykite Omnio 1:25–26 eilutes ir pasižymėkite kvietimą, kurį Amalekis pakartoja tris kartus.

Atkreipkite dėmesį, kad kiekvieną tą kvietimą ateiti pas Kristų Omnio 1:25–26 eilutėse lydi žodis *ir*, taip pat konkretus nurodymas, padedantis mums žinoti, kaip ateiti pas Kristų. Sugrįžkite į Omnio 1:25–26 eilutes ir pasižymėkite, ką Amalekis skatino mus daryti, kad ateitume pas Kristų.

Jūs turėjote rasti štai tokį mokymą, kaip ateiti pas Kristų:

- Tikėkite
- Ragaukite Jo išgelbėjimo (priimkite Jo Apmokėjimo palaiminimus)
- Visa savo siela atsiduokite Jam (atiduokite širdį, troškimus ir didžiausias pastangas – atsakydami visko)
- Pasninkaukite ir melskitės
- Ištvėrkite iki galo

Omnio knygos pabaigoje, 1:26 eilutėje, Amalekis davė pažadą tiems, kurie priims šį patarimą. Raskite pažadą ir pabaikite šį principą: **Jei ateisime pas Kristų ir ištvėrsime iki galo, tai**

 4. Pasirinkite vieną iš aukščiau išvardytų mokymo frazių apie tai, kaip ateiti pas Kristų, ir Raštų studijavimo žurnale parašykite vienos dviejų minučių pasisakymą, paaiškinantį, kaip mes, taikydami šį principą, galime ateiti pas Kristų, arba sudarykite jo planą

Pavyzdžiui, galite parašyti pasisakymą apie tai, kaip pasninkas ir malda gali padėti mums ateiti pas Kristų. Pasisakyme gali būti 1) perskaitytos Omnio 1:25–26 eilutės ir pasirinktos frazės paaiškinimas savais žodžiais; 2) kitos Raštų ištraukos, paaiškinančios arba papildančios frazės prasmę; 3) patyrimas iš jūsų paties ar pažįstamų gyvenimo, iliustruojantis šią frazę; 4) jūsų mintys, jausmai ir liudijimai.

Kitą kartą jūsų mokytojas gali paprašyti pasisakyti. Jūs taip pat galite pasisakyti šeimos namų vakare ar kitoje aplinkoje.

 5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Jaromo ir Omnio knygas išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Raštuose ieškokite pasikartojančių žodžių, frazių ir minčių.

Tie, kurie rašė Raštus, dažnai per kartojimą pabrėžė svarbias tiesas. Suradę pasikartojančius žodžius, frazes ir mintis, stenkitės suprasti, kodėl jie akcentuojami ir ko Viešpats nori, kad jūs iš jų pasimokytumėte.

Mormono žodžių

STUDIJŲ ĮVADAS

Kodėl verta studijuoti šią knygą?

Studijuodami Mormono žodžius, sustiprinsite savo tikėjimą, nes „Viešpats žino viską“ (Mormono žodžių 1:7) ir padeda Savo tarnams įgyvendinti Jo tikslus. Ši knyga, istorinis metraštis, yra jungiamoji grandis tarp mažųjų Nefio plokštelių (nuo 1 Nefio iki Omnio knygų) ir Mormono sutrumpintų didžiųjų Nefio plokštelių (nuo Mozijo iki 4 Nefio knygų). Mormono žodžiai padės jums geriau suprasti, kuriuos metraščius Mormonas trumpino sudarinėdamas Mormono Knygą. Jie taip pat supažindins su karaliaus Benjamino tikėjimu ir pasiekimais.

Kas parašė šią knygą?

Šią knygą parašė Mormonas. Jis buvo pranašas, metraštininkas, Mormono Knygos didžiosios dalies trumpintojas ir sudarytojas. Jo vardu yra pavadinta Mormono Knyga. Jis taip pat buvo nefitų karvedys ir doras tėvas. Pranašas Moronis buvo jo sūnus.

Kada ir kur tai buvo parašyta?

Šią knygą Mormonas parašė maždaug 385 m. po Kr., po to, kai „[matė] beveik visų [savo] žmonių, nefitų, sunaikinimą“ (Mormono žodžių 1:1). Mormonas neužsiminė apie tai, kur buvo, kai rašė šią knygą.

Mozijo

KNYGOS STUDIJŲ ĮVADAS

Kodėl verta studijuoti šią knygą?

Studijuodami Mozijo knygą, skaitysite galingus liudijimus apie Jėzaus Kristaus misiją. Taip pat sužinosite apie žmones, kuriuos Viešpats išvadavo iš nuodėmės vergijos arba iš fizinės priespaudos. Dar sužinosite, kaip teisių asmenų, tokių kaip karalius Benjaminas, Abinadis ir Alma, pastangų dėka buvo nepaprastai laiminami kiti. Ir atvirkščiai, pamatysite, kaip netinkami asmenų, tokių kaip Zenifas ir jo sūnus karalius Nojus, pasirinkimai atnešė neigiamas pasekmes tiek jiems patiems, tiek jų žmonėms.

Kas parašė šią knygą?

Mormonas surinko ir sutrumpino kelių autorių metraščius, taip sudarydamas Mozijo knygą. Knyga yra pavadinta Mozijo, karaliaus Benjamino sūnaus, vardu. Mozijas buvo pranašas, regėtojas, apreiškėjas ir Zarahemlos karalius, valdęs maždaug nuo 124 iki 91 m. pr. Kr. Jis buvo pavadintas savo senelio Mozijo, kuris taip pat buvo Zarahemlos karalius, vardu (žr. Omnio 1:12–13, 19).

Sudarydamas Mozijo knygą, Mormonas naudojo keliais metraščiais. Jis trumpino ir citavo iš metraščių, kuriuos Mozijas rašė ant didžiųjų Nefio plokštelių; jose buvo detalizuojama nefitų istorija Zarahemlos žemėje (žr. Mozijo 1–7; 25–29). Jis taip pat naudojo Zenifo metraščiu, kuriame aprašyta Zenifo žmonių istorija nuo jų išvykimo iš Zarahemlos iki sugrįžimo (žr. Mozijo 7–22). Mormonas dar citavo ir sutrumpino Almos raštų ištrauką, nes Alma išsaugojo Abinadžio žodžius (žr. Mozijo 17:4) ir parašė savo žmonių metrašį (žr. Mozijo 18; 23–24).

Kada ir kur tai buvo parašyta?

Pirminiai metraščiai, kuriais remiantis buvo sudaryta Mozijo knyga, buvo parašyti turbūt tarp 200 m. pr. Kr. ir 91 m. pr. Kr. Mormonas tuos metraščius sutrumpino maždaug nuo 345 iki 385 m. po Kr. Mormonas neparašė apie tai, kur buvo, kai sudarė šią knygą.

Mormono žodžiai–Mozijo 2

Įvadas

Knyga Mormono žodžiai yra lyg jungiamoji grandis tarp mažųjų Nefio plokštelių ir Mormono sutrumpintų didžiųjų Nefio plokštelių. Ši knyga, parašyta beveik 400 m. po Jėzaus Kristaus gimimo, trumpai paaiškina, kas yra mažosios Nefio plokštelės, kodėl Mormonas jautė, kad jos turi būti įtrauktos kartu su kitais šventais raštais. Mormono žodžiai taip pat pateikia vertingų įžvalgų apie tai, kodėl karalius Benjaminas turėjo tokią didelę įtaką savo tautai.

Mažosiose Nefio plokštelėse didžiausias dėmesys skiriamas dvasiniams dalykams, tarnavimui ir pranašų mokymams. Didžiosiose Nefio plokštelėse daugiausia pasakojama pasaulietinė žmonių istorija, parašyta karalių, pradedant Nefiu. (Žr. 1 Nefio 9:2–4.) Tačiau, pradedant Mozijo laikotarpiu, didžiosiose plokštelėse taip pat aprašomi svarbūs dvasiniai dalykai.

Mormono plokštelės, arba aukso plokštelės, kurios buvo duotos Džozefui Smitui, yra Mormono sudaryta didžiųjų Nefio plokštelių santrauka su daugeliu komentarų. Šiose aukso plokštelėse taip pat yra istorijos, kurią parašė Mormonas, tęsinys ir jo sūnaus Moronio papildymai.

Mozijo 1 skyriuje pateikiami karaliaus Benjamino mokymai savo sūnams. Jis juos mokė, kad Raštai padeda nepamiršti Dievo ir laikytis Jo įsakymų. Karaliaus Benjamino gyvenimui einant į pabaigą, jis troško savo žmonėms papasakoti apie savo, kaip karaliaus, tarnavimą, skatindamas juos paklusti Dievui. Karaliaus Benjamino kalba yra užrašyta Mozijo 2–5 skyriuose, kuriuose aprašoma Kristaus kančia ir Apmokėjimas, teisingumo ir gailėstingumo svarba ir būtinumas sudaryti sandorą priimant Jėzaus Kristaus vardą. Savo kalbos, aprašytos Mozijo 2 skyriuje, pradžioje karalius Benjaminas pabrėžė poreikį tarnauti Dievui, padedant kitiems, ir džiaugsmingą būseną tų, kurie vykdo Dievo įsakymus.

Mormono žodžių 1:1–11

Mormonas liudija, kad Dievas išmintingam tikslui išsaugojo įvairius metraščius

Pagalvokite apie tą laiką, kai jautėte Dvasios raginimą kažką daryti. Ar žinote, kaip viskas būtų buvę, jei būtumėte sekę šiuo raginimu? Iš kur sėmėtės ryžto ir pasitikėjimo veikti pagal šį raginimą?

Pranašas Mormonas gavo įsakymą iš Dievo sutrumpinti savo tautos metraščius, kurie buvo užrašyti Nefio plokštelėse. Maždaug 385 m. po Kr., kai ruošėsi perduoti sutrumpintus metraščius savo sūnui Moroniui, jis pakluso raginimui, nors nežinojo, kuo tai baigsis.

Tyrinėdamas metraščius Mormonas kažką rado. Perskaitykite Mormono žodžių 1:3 eilutę, kad sužinotumėte, ką jis rado. („Šios plokštelės“ reiškia mažąsias Nefio plokšteles, kurios apima knygas nuo 1 Nefio iki Omnio.) Perskaitykite Mormono žodžių 1:4–6 eilutes ir pasižymėkite savo Raštuose, kodėl Mormonas buvo patenkintas, kai atrado tai, kas buvo parašyta ant šių mažųjų plokštelių.

Perskaitykite Mormono žodžių 1:7 eilutę ir išsiaiškinkite, kodėl Mormonas įtraukė šias mažąsias plokšteles į jo sudarytą Nefio plokštelių santrauką. Galite savo Raštuose pasižymėti šį principą: „**Viešpats žino viską**“. Suprasdami šią tiesą ir ją tikėdami, išsiugdysite

tikėjimą paklusti gaunamiems Šventosios Dvasios raginimams.

Viešpats buvo įsakęs Nefiui padaryti mažąsias plokšteles ir jose užrašyti šventus savo tautos dalykus (žr. 1 Nefio 9:3). Tuo metu Nefis pareiškė: „Taigi Viešpats įsakė man pagaminti šias plokšteles išmintingam jo tikslui, kurio aš nežinau“ (1 Nefio 9:5).

Šis tikslas išaiškėjo po šimtmečių, 1828 metais, kai Pranašas Džozefas Smitas pradėjo versti aukso plokšteles. Pirmiausiai jis išvertė Mormono sutrumpintų didžiųjų Nefio plokštelių rankraščio 116 puslapių. Vėliau, kai Džozefas patikėjo tuo puslapius Martinui Harisui, jie buvo prarasti ar pavogti. Viešpats pasakė Džozefui iš naujo nebeversti prarastosios dalies, nes piktadariai planavo pakeisti žodžius prarastuose puslapiuose ir taip diskredituoti Mormono Knygos autentiškumą. Viešpats jam pasakė to paties laikotarpio istoriją išversti iš mažųjų plokštelių. Šioje istorijoje daugiau dėmesio yra skiriama šventiems dalykams. (Žr. DS 10:10, 41–43; taip pat žr. 1 Nefio 9:3–4.)

Šis patyrimas yra svarus įrodymas to, kad Viešpats žino visus dalykus, kurie įvyks. Jis žinojo, kad prireiks istorijos mažosiose plokštelėse, ir todėl ragino Mormoną įtraukti jų santrauką į plokšteles.

Kaip šios tiesos žinojimas galėtų padėti jums, kai būsite raginami Dvasios?

1. Raštų studijavimo žurnale aprašykite atvejį, kai jūs ar jūsų pažįstamas elgėsi pagal Šventosios Dvasios

kuždesius, net jei iš pradžių tų kuždesių ir nesuprato. Parašykite, kaip jūs galite geriau pasiruošti atpažinti ir reaguoti į Viešpaties raginimus. Atminkite, kad, jei esate ištikimi Viešpaties Dvasios raginimams, Jis „veikia [jumyse], kad įvykdytų viską pagal savo valią“ (Mormono žodžių 1:7).

Mormono žodžių 1:12–18

Karalius Benjaminas nugali lamanitus ir karaliauja teisiai

Karalius Benjaminas buvo teisus karalius, kuriam karaliavimo metu teko susidurti su daugeliu kliūčių, įskaitant karą su lamanitais ir vaidus dėl doktrinos savo tautoje. Karalius Benjaminas vedė nefitų armijas „Viešpaties stiprybėje“ prieš jų priešus ir galiausiai įtvirtino taiką savo žemėse (žr. Mormono žodžių 1:13–14). Tam, kad sukurtų ramybę, kuri ateina iš teisumo, jis su „daug šventų žmonių“ darbavosi, atmesdamas netikrus pranašus ir mokytojus, kurie kurstė nesantaiką tarp žmonių. (Žr. Mormono žodžių 1:15–18).

Perskaitykite Mormono žodžių 1:12–18 eilutes ir užpildykite praleistas vietas, įrašydami numerius eilučių, kurios geriausiai moko šių tiesų:

- Viešpats kviečia pranašus, kurie, nepaisant iššūkių, gali vesti žmones į taiką. _____
- Sekdami įkvėptu pranašų vadovavimu galime rasti ramybę. _____
- Viešpaties stiprybėje galime įveikti iššūkius. _____

Mozijo 1:1–18

Karalius Benjaminas savo sūnus moko apie Raštų svarbą

Įsivaizduokite, koks būtų jūsų gyvenimas, jei neturėtumėte Raštų, kuriuos galite skaityti, studijuoti ir iš jų mokytis.

Mokydamas savo sūnus karalius Benjaminas aiškino, koks būtų buvęs jų gyvenimas, jeigu jie nebūtų turėję Raštų. Kaip rašoma Mozijo 1:3–5 eilutėse, siekdamas padėti savo sūnams suprasti Raštų svarbą, jis tris kartus įvairiai pakartojo frazę „jei ne šitie dalykai [Raštai]“.

2. Skaitydami Mozijo 1:1–8 eilutes, suraskite, kokius palaiminimus būtų praradę nefitai, jei nebūtų turėję Raštų. Tai, ką išmokote, palyginkite su Omnio 1:17–18 eilutėmis. Raštų studijavimo žurnale parašykite tris ar keturis sakinius, užbaigdami tokią frazę: Jei neturėčiau Raštų ...

Žemiau pateiktą principą galite užsirašyti Raštuose šalia Mozijo 1:1–8 eilučių: **Raštų tyrinėjimas padeda žinoti įsakymus ir jų laikytis.**

Karalius Benjaminas mokė savo liaudį, kaip svarbu yra ištikimai laikytis įsakymų, ir aiškino, kas nutinka tiems, kurie, buvę „didžiai Viešpaties globojama liaudis“, vėliau tampa nelabi (Mozijo 1:13). Perskaitykite Mozijo 1:13–17 eilutes ir palyginkite Mozijo 1:13 su Almos 24:30. Tada suraskite bent penkias pasekmes, kurios ištinka tuos, kurie nusigręžia nuo Viešpaties. Tas pasekmes galite pasižymėti ar sunumeruoti Raštuose.

Mozijo 2:1–41

Nefitai susirinko išgirsti karalius Benjaminą žodžių

Perskaitykite Mozijo 2:1–9 eilutes ir parašykite atsakymus į šiuos klausimus:

- Kas buvo susirinkę drauge? _____
- Kur jie buvo susirinkę? _____
- Kas buvo padaryta, kad didžiulė minia galėtų girdėti karaliaus Benjaminą žodžius? _____

Norėdami geriau suprasti karaliaus Benjaminą būdą, perskaitykite Mozijo 2:11–15 eilutes ir raskite frazes, kurios parodo, kaip karaliui Benjaminui buvo svarbus teisumas ir tarnavimas, o ne padėtis ar pripažinimas.

Perskaitykite žemiau pateiktą Prezidento Hovardo V. Hanterio pareiškimą: „Pernelg nesirūpinkite savo užimama padėtimi. Ar pamenate Gelbėtojo pamokymą tiems, kurie mėgsta „pirmąsias vietas“ arba „pirmuosius krėslus“? „Kas iš jūsų didesnis, tebūnie jums tarnas“ (Mato. 23:6, 11). Svarbu

būti vertinamam. Tačiau dėmesį turėtumėte kreipti į teisumą, o ne į pripažinimą; į tarnavimą, o ne į padėtį“ (“To the Women of the Church,” *Ensign*, Nov. 1992, 96).

Išstudijuokite Mozijo 2:16–17 eilutes ir pažymėkite tarnavimo principą, kurio galime išmokti iš karaliaus Benjaminą: **Kai tarnaujame savo artimiesiems, mes tarnaujame Dievui.** (Mozijo 2:17 yra Raštų įvaldymo eilutė. Šią eilutę galite pasižymėti ryškiai, kad ateityje galėtumėte lengvai surasti.)

Pagalvokite apie atvejį savo gyvenime, kada kažkas, tarnaudamas jums, palaimino jūsų gyvenimą. Kaip jūs parodėte (arba galėjote parodyti) dėkingumą Dievui už žmogų, kuris teisiai tarnavo jums ir Dievui? Kaip parodėte dėkingumą tam asmeniui?

Pamokę savo žmones apie būtinybę tarnauti kitiems, karalius Benjaminas parodė daug būdų, kaip Dievas laimina mus ir mūsų norą atsidėkoti Jam.

3. Studijuodami Mozijo 2:19–24, 34 eilutes, apmąstykite, kaip įvairiais būdais Dievas laimina jus. Pagalvokite apie tai, kaip galite parodyti savo dėkingumą Jam. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kodėl karalius Benjaminas save, savo žmones ir mus vadino „nenaudingais tarnais“?

b) Kodėl mums yra svarbu atminti savo įsiskolinimą Dievui?

Karaliaus Benjaminą žodžiai moko mus, kad, **jausdamiesi skolingi Dievui, norime tarnauti kitiems ir mūsų dėkingumas auga.**

Mozijo 2:34 eilutėje karalius Benjaminas moko, kad turime „atiduoti“ Dievui viską, ką turime ir kuo esame. Pამąstykite apie tai, kaip galėtumėte atiduoti Dievui viską, ką turite ir kuo esate. Atminkite, kad, kai laikotės

Dievo įsakymų ir siekiate nuoširdžiai tarnauti, Jis už tai laimina jus.

Paskutinėse Mozijo 2 skyriaus eilutėse yra svarbus karaliaus Benjaminio perspėjimas savo tautai. Ar jūs kada nors matėte ženklą, kuriame būtų perspėjimas „atsargiai“? (Pavyzdžiui, ženklas gali įspėti jus apie aukštos įtampos laidus, nuošliaužas, laukinius gyvūnus arba stiprią upės srovę). Perskaitykite Mozijo 2:32–33, 36–38 eilutes ir suraskite, ko saugotis karalius Benjaminas kvietė savo žmones. (Žodis *vargas* 33 eilutėje reiškia „sielvartą ir kančią“.) Parašykite sakinį apie tai, kas nutiks tiems, kurie „atvirai maištauja prieš Dievą“ (37 eilutė) arba kurie sąmoningai laužo Dievo įsakymus. —

Perskaitykite žemiau pateiktą pareiškimą: „Kai kurie žmonės sąmoningai laužo Dievo įsakymus, planuodami atgailauti vėliau, pavyzdžiui, prieš eidami į šventyklą ar prieš tarnaudami misijoje. Tokia sąmoninga nuodėmė paverčia niekais Gelbėtojo Atpirkimą“ (*Jaunimo stiprybės vardan* [knygelė, 2011], p. 29).

Výresnysis Deividas A. Bednaris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo pakomentavo, kaip svarbu pastebėti, kada atitolstame nuo Dvasios:

„Mes turime stebėti ir įsidėmėti, kurie pasirinkimai bei įtakos atskiria mus nuo Šventosios Dvasios... (Mozijo 2:36). [...]

Matas yra aiškus. Jei kas nors, ką mes galvojame, matome, girdime ar darome, tolina mus nuo Šventosios Dvasios, tuomet turime nustoti galvoti tai, žiūrėti į tai, klausytis ar daryti tai. Jei, pavyzdžiui, tai, kas skirta linksminimui, atskiria mus nuo Šventosios Dvasios, tuomet tikrai tokio pobūdžio pasilinksminimas – ne mums. Kadangi Dvasia negali pakęsti to, kas yra vulguru, žiauru ar nepadoru, tuomet akivaizdu, kad tokie dalykai – ne mums. Kadangi mes atstumiamės Viešpaties Dvasią, kuomet įsitraukiame į užsiėmimus, kurių, kaip žinome, turėtume vengti, tuomet tie dalykai tikrai ne mums“ („Kad Jo Dvasia visuomet būtų su mumis“, 2006 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Apmąstykite, ką kartais žmonės – net nesuvokdami – praranda, kai nutolsta nuo Dvasios. Perskaitykite Mozijo 2:40–41 eilutes ir suraskite, ką karalius Benjaminas norėjo, kad mes apsvarstytume ir prisimintume.

4. Raštų studijavimo žurnale:

a) Užrašykite keletą jus pamokiusių patyrimų, kada būdami paklusnūs Viešpačiui, buvote palaiminti tiek materialiai, tiek ir dvasiškai.

b) Pasirinkite vieną savo gyvenimo sritį, kurioje norėtumėte būti labiau paklusnūs Dievo įsakymams. Užsirašykite tikslą patobulėti šioje srityje.

Raštų įvaldymas – Mozijo 2:17

Perskaitykite Mato 22:36–40; 25:40 ir Mozijo 2:17 eilutes. Ieškodami dalinių nuorodų visuose šiuose Raštuose, sudarykite sąrašą, grandinę ar grupę. Šitoks Raštų studijavimo metodas padės išsiaiškinti reikšmes ir padidins supratimą.

Paaiškinkite ryšius tarp ištraukų, kurias jūs ką tik susiejote. _____

Apmąstykite tokius klausimus:

- Kada jautėte, kad tarnaudamas kitam žmogui tarnaujate Dievui?
- Ką konkrečiai dėl savo aplinkinių galite padaryti, ką padarytų Gelbėtojas, jei būtų čia?

5. Kai įsiminsite Mozijo 2:17 eilutę, Raštų studijavimo žurnale užrašykite ją iš atminties.

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Mormono žodžių – Mozijo 2 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

11 DALIS. 2 DIENA

Mozijo 3

Įvadas

Tęsdamas savo kalbą žmonėms, karalius Benjaminas perdavė angelo jam išsakytus žodžius apie Jėzaus Kristaus tarnystę. Karalius Benjaminas liudijo, kad nusidėję gali būti išgelbėti per tikėjimą Jėzumi Kristumi ir atgailą. Jis taip pat mokė, kad per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą, pasiduodami Šventosios Dvasios raginiams, galime savyje įveikti prigimtinį žmogų.

Mozijo 3:1–10

Karalius Benjaminas perduoda angelo jam išsakytus žodžius apie Apmokėjimą

Nupieškite, kiek vandens įpiltumėte į stiklinę, jei norėtumėte tik paragauti.

Nupieškite, kiek vandens įpiltumėte į stiklinę, jei norėtumėte numalšinti troškulį.

Nupieškite, kiek vandens įpiltumėte į stiklinę, jei žinotumėte, kad vanduo reiškia laimę.

Studijuodami Mozijo 3 skyrių, ieškokite „didžiai džiaugsmingos gerosios naujienos“ (Mozijo 3:3) šaltinio.

Perskaitykite Mozijo 3:1–5 eilutes ir suraskite, ką angelas pasakė karaliui Benjaminui. Angelas pareiškė, kad karaliaus Benjaminio žmonės turėjo pagrindo džiūgauti ir būti kupini džiaugsmo.

Kokia buvo angelo žinia, pripildžiusi nefitus džiaugsmo? _____

Perskaitykite Mozijo 3:5–10 eilutes ir pažymėkite žodžius ar frazes apie Gelbėtoją ir Jo tarnystę, kurie padėtų jums geriau suprasti mirtingąją Gelbėtojo tarnystę.

1. Pasirinkite dvi frazes, kurias pažymėjote, ir Raštų studijavimo žurnale paaiškinkite, kaip jos padėjo jums geriau suprasti ir branginti Gelbėtojo tarnystę.

Daug doktrinų ir principų yra pateikiama Mozijo 3:5–10 eilutėse. Vienas svarbiausių yra šis: **Jėzus Kristus kentėjo tam, kad mes galėtume būti išgelbėti iš savo nuodėmių.** Šią doktriną galite užsirašyti savo Raštuose, šalia Mozijo 3:7–9 eilučių.

Perskaitykite Mozijo 3:7–9, perskaitykite Luko 22:44 ir Doktrinos ir Sandorų 19:16–18 eilutes. Kokį dar pamokymą galime rasti Mozijo 3 skyriuje? Kaip Mozijo 3 skyrius gali padėti mums labiau vertinti tai, kas nutiko Gelbėtojui?

Perskaitykite žemiau pateiktą vyresniojo Džeimso E. Talmidžo iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo pareiškimą apie Gelbėtojo kančią Getsemanės sode:

„Kristaus agonija sode yra protu nesuvoikiama; nesuvoikiamas nei tos kančios dydis, nei ją sukėlusios priežastys. [...] Jis kentėjo ir dejavo dėl tokios naštos, apie kokią joks šia žeme kada nors vaikščiojęs žmogus nė nepagalvotų, jog tai įmanoma.

Tokią kančią, kai iš kiekvienos poros pradeda sunktis kraujas, Jam sukėlė ne tik fizinis skausmas ar protinė kančia; Jį dar buvo apėmusi tokia dvasinė sielos agonija, kurią patirti galėjo tik Dievas. [...] Tą didelio

skausmo valandą Kristus patyrė ir įveikė visus baidimus, kuriuos Šėtonas, „šio pasaulio princas“ [Jono 14:30], galėjo sukelti. [...]

Tokiu pat, nors žmogui ir nesuvokiamu ir siaubingai tikrovišku būdu, Gelbėtojas prisiėmė ant Savęs visas žmonijos, nuo Adomo iki pat pasaulio pabaigos, nuodėmes“ (*Jesus the Christ*, 3rd ed. [1916 m.], 613).

2. Raštų studijavimo žurnale aprašykite patyrimą, kuris padėjo jums sužinoti, kad Jėzus Kristus yra Gelbėtojas. Kaip šio patyrimo prisiminimai padaro jūsų gyvenimą džiaugsmingesnį?

Mozijo 3:11–27

Karalius Benjaminas aprašo, kaip įveikti prigimtinį žmogų

Karalius Benjaminas, mokydamas savo tautą, toliau mokė, kaip Atpirkimas laimina Dievo vaikus. Jis taip pat mokė, kaip mes galime įveikti prigimtinį žmogų ir per Gelbėtojo Apmokėjimą tapti šventaisiais.

Norėdami geriau suprasti, kaip Atpirkimas laimina Dievo vaikus, perskaitykite žemiau pateiktas Raštų ištraukas ir aprašykite žmones, kuriems šiose eilutėse pažadama, kad jie bus palaiminti per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą:

- Mozijo 3:11 _____
- Mozijo 3:16 _____

Svarbu žinoti, kad, nors Jėzus Kristus ir apmokėjo nuodėmes tų, kurie nepažino Evangelijos – ir kurie mirė neišmanydami – jie vis tiek privalo atgailauti ir naudoti tikėjimą Jėzumi Kristumi dvasių pasaulyje, kad būtų išgelbėti (žr. DS 131:6; 138:31–34). Be to, Viešpats atskleidė, kad vaikai gimsta nekalti Dievo akyse ir kad šėtonas neturi galios juos gundyti. Kol vaikai sulaukia aštuonerių metų ir tampa atsakingi už savo veiksmus, per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą jie yra išgelbėti be atgailos ar krikšto (žr. Moronio 8:8–15; DS 29:46–47; 137:10).

Žinodami Jėzaus Kristaus Evangeliją, mes privalome veikti pagal ją. Perskaitykite Mozijo 3:12–13 eilutes ir pabraukite žodžius ir frazes, kurios moko, kad naudodamiesi tikėjimu Jėzumi Kristumi ir atgailaudami, **mes galime būti išgelbėti nuo savo nuodėmių ir džiūgauti.**

Patyrimų prisiminimas

Kai apmąstote savo dvasinius patyrimus, Šventoji Dvasia dar kartą paliudija jums tas tiesas, kurias sužinojote. Šių patyrimų aprašymas dieno-raštyje padeda juos prisiminti ir parodo Viešpačiui jūsų norą prisiminti Jo ranką savo gyvenime.

Prisiminkite pavaizduotą stiklinę, kuri buvo pripildyta „laimės“. Prisiminkite angelo žodžius, skelbiančius, kad džiaugsmas ateina iš supratimo apie Gelbėtojo misiją ir Apmokėjimą (žr. Mozijo 3:4–5). Norėdami suprasti šio vaizdo priešingybę, perskaitykite Mozijo 3:24–27 eilutes. Atkreipkite dėmesį, kad tie, kurie pasirenka neatgailauti, gers [pasmėrkimą] teismo dieną.

Kas nutiks tiems, kurie netikės Jėzumi Kristumi ir neatgailaus? _____

Pamokęs savo žmones apie Gelbėtojo Apmokėjimą ir poreikį atgailauti bei turėti tikėjimą Gelbėtoju, karalius Benjaminas mokė, kaip nusivilkti nuodėmingą prigimtinį būdą ir per Apmokėjimą tapti šventaisiais.

Perskaitykite Mozijo 3:19 eilutę ir raskite žodžius ar frazes, kurių jūs nesuprantate. Raštuose, šalia tos eilutės, gali būti naudinga užsirašyti tris apibrėžimus. „Prigimtinis žmogus“ yra asmuo, kuris pasirenka klausyti kūno aistrų, norų, potraukių ir pojūčių, o ne Šventosios Dvasios raginimų. „Pasiduoti“ reiškia kam nors ar kažkam paklusti. „Itikinėjimai“ yra vilionės arba malonūs kvietimai. (Mozijo 2:17 yra Raštų įvaldymo eilutė. Šią

eilutę galite pasižymėti ryškiai, kad ateityje galėtumėte lengvai surasti.

 3. Raštų studijavimo žurnale užrašykite antraštę „Nusivilkti prigimtinį žmogų“. Po šita antrašte pagal Mozijo 3:19 eilutę sudarykite sąrašą dalykų, kuriuos privalome daryti, kad įveiktume „prigimtinį žmogų“. Apibraukite vieną dalyką, kurį, jūsų nuomone, šiuo metu padaryti būtų svarbiausia. Sukurkite planą įvykdyti šį dalyką.

Vienas iš Mozijo 3:19 principų moko, kad pasiduodami Šventosios Dvasios vilionėms, mes galime įveikti prigimtinį žmogų per Kristaus Apmokėjimą.

Savais žodžiais paaiškinkite, ką reiškia pasiduoti „Šventosios Dvasios vilionėms“? _____

Perskaitykite žemiau pateiktą vyresniojo Nylo A. Maksvelo iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo pasisakymą apie tai, kaip nusivilkti prigimtinį žmogų: „*Asmeninis teisumas, garbinimas, malda ir Raštų studijavimas yra labai svarbūs siekiant „[nusivilkti] prigimtinį žmogų“ (Mozijo 3:19)“* (“The Tugs and Pulls of the World,” *Ensign*, Nov. 2000, 36).

 4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kokiais būdais savo gyvenime siekiate pasiduoti Šventosios Dvasios vilionėms?

 5. Kaip galėtumėte dar labiau pasiduoti „Šventosios Dvasios vilionėms“? Raštų studijavimo žurnale parašykite šios savaitės tikslą, kuris padėtų jums tobulėti šioje srityje. Galite tobulinti vieną iš Mozijo 3:19 eilutėje išvardytų savybių, kuri padėtų jums tapti tokiam kaip vaikas, pavyzdžiui, tapti klusniam, romiam, nuolankiam, kantriam, kupinam meilės arba norinčiam paklusti viskam, ką Viešpats mato „reikalinga [mums] uždėti“.

 6. Raštų studijavimo žurnale aprašykite kliūtis savo gyvenime, kurios trukdo jums pasiduoti Dvasios vilionėms.

Raštų įvaldymas – Mozijo 3:19

 7. Norėdami prisiminti ar įsiminti Mozijo 3:19 eilutę, galite ją perskaityti tris kartus. Kartojimas padės jums geriau prisiminti eilutės turinį. Kai tai padarysite, Raštų studijavimo žurnale, nežiūrėdami į Raštus, pabandykite iš atminties užrašyti kaip galima daugiau minčių iš šios eilutės arba visą eilutę. Pabandykite garsiai pakartoti eilutę įvairiose situacijose, pavyzdžiui, vaikščiodami, sportuodami arba ruošdamiesi miegoti. Jei taip darysite keletą dienų iš eilės, tai padės jums prisiminti ir įsiminti svarbius šios eilutės principus.

 8. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

3 Mozijo skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Mozijo 4

Įvadas

Karaliaus Benjamino mokymai turėjo didelį poveikį žmonėms, kurie jį girdėjo. Šie žmonės tikėjo Apmokėjimu, atgailavo ir gavo nuodėmių atleidimą. Paskui karalius Benjaminas mokė, ką žmonės turi daryti, kad išlaikytų savo nuodėmių atleidimą. Jis pareiškė, kad esame tarsi elgetos, kadangi mūsų išgelbėjimas visiškai priklauso nuo Dievo. Karalius Benjaminas perspėjo, kad visada turime stebėti savo mintis, poelgius ir veiksmus.

Mozijo 4:1–8

Susirinkusią minią apėmė Dvasia, ir jie gavo nuodėmių atleidimą

Įsivaizduokite, kad jūsų draugas paklausė: „Kaip man sužinoti, ar man buvo atleista tam tikra nuodėmė?“ Ką jį tai atsakytumėte?

Perskaitykite Mozijo 4:1–3 eilutę ir ieškokite minčių, kurios padėtų atsakyti į jūsų draugo klausimą. Parašykite, kaip galėtumėte atsakyti: _____

Vienas principų, mokomų šiose eilutėse, yra toks: **Naudodami tikėjimą Jėzumi Kristumi ir nuoširdžiai atgailaudami gauname nuodėmių atleidimą.** Tokia atgaila yra svarbi džiaugsmo ir sąžinės ramybės įgyjimo dalis.

Paprastai, kai kas nors užduoda mums klausimą, mes norime atsakyti. Šį kartą, galvodami, kaip atsakyti į savo draugo klausimą, pasvarstykite, kaip galėtumėte jį klausimą atsakyti klausimu. Apmąstykite Mozijo 4:1–3 eilutes ir vyresniojo F. Burtono Hovardo, Septyniadešimties garbės nario, pasisakymą: „Jei tikrai atgailavote, pajusite vidinę ramybę. Jūs žinote, kad jums kažkokiu būdu yra atleista, nes našta, kurią nešėte taip ilgai, staiga dinga. Ji *dingo*, ir *jūs žinote*, kad ji dinga“ („Repentance,“ *Ensign*, May 1983, 59).

Pagalvokite, kokį klausimą galėtumėte užduoti savo draugui, kad padėtumėte jam ar jai sužinoti, ar gavo atleidimą.

Apgalvojant, kokį klausimą užduoti, vertėtų išsiaiškinti prasmę dviejų terminų, esančių Mozijo 4:1–3 eilutėse. Pamatyti save savo „kūniškoje būsenoje“ reiškia pripažinti savo puolusią arba žemišką būseną. Pamatyti save „menkesnį už žemės dulkę“ reiškia, paklusti taip, kaip žemės dulkės paklūsta Dievo įsakymams

(žr. Helamano 12:7–8), tačiau Dievo vaikai ne visada paklūsta Jo įsakymams.

Klausimo, atsakant į jūsų draugo klausimą, pavyzdys galėtų būti: Ar jaučiate sąžinės ramybę, kai pagalvojate, kaip atgailavote dėl savo nuodėmės? Ar buvote pripildytas džiaugsmo?

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Karaliaus Benjamino žmonėms buvo atleista „dėl [jū] nepaprasto tikėjimo Jėzumi Kristumi“ (Mozijo 4:3). Kokie veiksmai, aprašyti Mozijo 4:1–2 eilutėse, rodė jų tikėjimą? Kokį nusi-teikimą ir jausmus, panašius į Mozijo žmonių, reikėtų turėti?

b) Kaip, siekdami nuodėmių atleidimo, galite panaudoti savo tikėjimą Jėzumi Kristumi?

Matydamas savo žmonių atgailavimą, karalius Benjaminas priminė jiems keletą dalykų, kuriuos jie privalo daryti, kad įgytų išgelbėjimą. Skaitydami Mozijo 4:4–8 eilutes, ieškokite, ką mes turime daryti, kad gautume išgelbėjimą.

Paaškindite arba pateikite pavyzdžių, kaip jūs bandote daryti tai, ko mokė karalius Benjaminas:

„[Sudėkite] savo viltis į Viešpatį“: _____

„Stropiai [laikykitės] jo įsakymų“: _____

„[Pasilikite] tikėjime netgi iki savo gyvenimo pabaigos“: _____

Mozijo 4:9–30

Karalius Benjaminas moko, kaip išlaikyti nuodėmių atleidimą

Kai neditai gavo nuodėmių atleidimą, karalius Benjaminas juos mokė, kaip išlaikyti tą švarią ir tyrą būseną. Skaitydami Mozijo 4:9–11, 26, 28, 30 eilutes, suraskite, ką privalome *tikėti* ir ką *daryti*, kad išlaikytume nuodėmių atleidimą. Tai, ką radote įrašykite į žemiau pateiktą lentelę:

Nuodėmių atleidimo išlaikymas	
Tikėti	Daryti

Karalius Benjaminas savo žmones mokė daugelio dalykų, kurie aprašyti Mozijo 4:9–30 eilutėse, tačiau vienas svarbiausių principų, kuriuos jis mokė yra toks: **Jei nusizeminame prieš Dievą ir stengiamės savyje**

tobulinti Kristaus savybes, tai galime išlaikyti nuodėmių atleidimą.

 2. Karalius Benjaminas mokė, kad privalome „[tikėti] Dievą“ (Mozijo 4:9) ir visada atminti „Dievo šlovę“ (Mozijo 4:11). Raštų studijavimo žurnale aprašykite savo paties ar savo pažįstamų patyrimus, kurie padėjo jums suprasti, kad Dievas yra tikras, kad Jis yra galingas ir kad Jis jus myli. Kodėl manote, kad yra svarbu suprasti ir atminti Dievo galią, gerumą ir meilę? Kai prisimenate šiuos dalykus, kaip jie veikia jūsų gyvenimą?

Karalius Benjaminas aprašė darbus žmonių, kurie bando išlaikyti nuodėmių atleidimą. Perskaitykite Mozijo 4:12–16 eilutę, kad sužinotumėte, kokius darbus nurodė karalius Benjaminas. (Žodis *pagelbėti* Mozijo 4:16 eilutėje reiškia suteikti paramą ar pagalbą reikiamu metu.)

 3. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip karaliaus Benjaminio minimi darbai parodo, kad žmogus stengiasi išlaikyti savo nuodėmių atleidimą. Ar galite išvardyti kelis kitus darbus, kurie parodytų, kad žmogus stengiasi išlaikyti nuodėmių atleidimą? Paminėkite vieną ar daugiau būdų, kaip jūs pagelbėjote stokojuojantiems.

Karalius Benjaminas palygino kiekvieną iš mūsų su elgeta, nes mes ir viskas, ką turime, visiškai priklausome nuo Dievo. Šis palyginimas padės mums labiau branginti palaiminimus, kuriuos esame gavę iš Viešpaties. Perskaitykite Mozijo 4:19–21 eilutes, ieškodami, kaip Dievo akyse kiekvienas iš mūsų yra tarsi elgeta.

Pagalvokite apie savo priklausomybę nuo Dievo. Už kokį vieną palaiminimą šiuo metu galėtumėte padėkoti Dangiškajam Tėvui?

Gaunamų įkvėpimų užrašymas

Vyresnysis Ričardas G. Skotas iš Dvylikos Apaštalų Kvoromo ragino užsirašyti patiriamus įkvėpimus: „Saugioje vietoje užsirašykite iš Dvasios sužinotus svarbius dalykus. Pastebėsite, kad, užsirašinėdami svarbius paraginimus, patirsite jų dar daugiau. Įgytos žinios liks visam gyvenimui. Visada, dieną ir naktį, kur bebūtumėte, ką bedarytumėte, siekite atpažinti ir reaguoti į Dvasios nurodymus“ („To Acquire Knowledge and the Strength to Use It Wisely,” *Ensign*, June 2002, 32).

Pamokęs, kad mums nuolat yra reikalinga Dievo pagalba, karalius Benjaminas paprašė pagalvoti apie tai, kaip turėtume elgtis su žmonėmis, kurie prašo mūsų pagalbos. Studijuodami Mozijo 4:26–27 eilutes, suraskite, kaip turėtume elgtis su stokojuojančiais.

 4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kaip karaliaus Benjaminio mokymų Mozijo 4 skyriuje prisiminimas, gali padėti jums būti labiau užjaučiantiems tuos, kurie kenčia dvasinį arba materialinį nepatikėjimą?

 5. Skirkite laiko Raštų, kuriuos studijavote šiandien, apmąstymui. Ar jautėte Šventosios Dvasios įkvėpimą dėl to, ką turėtumėte daryti, pagal tai, ko išmokote iš karaliaus Benjaminio mokymų? Aprašykite tą įkvėpimą Raštų studijavimo žurnale.

Atminkite, kad Viešpats be galo jus myli. Atgailaudami dėl padarytų blogų darbų ir stengdamiesi iš visų jėgų sekti Gelbėtojo pavyzdžiu, galite išlaikyti savo nuodėmių atleidimą.

Raštų įvaldymas – Mozijo 4:30

Garsiai perskaitykite Mozijo 4:30 eilutę. Koks ryšys yra tarp jūsų minčių, žodžių ir darbų?

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas taip apibūdino šį ryšį: „Mąstykite švariai. Kas mąsto švariai, tas nedaro nešvarių darbų. Dievui atsakote ne tik už savo darbus, bet ir už savo minčių kontrolę. [...] Senas posakis vis dar tinka: sėji mintis – pjauni darbus, sėji darbus – pjauni įprotį, sėji įprotį – pjauni charakterį, o charakteris nulemia tavo likimą amžinybėje. „Kaip žmogus mąsto, toks jis ir yra.“ (Žr. Pat 23:7.)“ (Iš Conference Report, Oct. 1964,–60).

 6. Kai išmoksite kontroliuoti savo mintis, žodžiais ir veiksmais būsite panašesni į Kristų ir gausite palaiminimus. Raštų studijavimo žurnale aprašykite vieną ar kelis būdus, kaip galite kontroliuoti savo mintis ir mąstyti panašiai kaip Kristus.

 7. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Mozijo 4 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Mozijo 5–6

Įvadas

Mozijo 5 skyriuje baigiasi karaliaus Benjamino kalba savo žmonėms, kuri prasideda Mozijo 2 skyriuje. Patikėję karaliaus Benjamino žodžiais, žmonės savo širdyse patyrė didžiulę permainą. Jie sudarė sandorą su Dievu ir prisiėmė Jėzaus Kristaus vardą. Kaip rašoma Mozijo 6 skyriuje, karalius Benjaminas perdavė savo karalystės valdymą sūnui Mozijui, kuris, sekdamas savo tėvo pavyzdžiu, teisiai valdė karalystę.

Mozijo 5:1–4

Karaliaus Benjamino žmonės patiria didžiulę permainą

Apmąstykite tokius klausimus: Ar jūs kada norėjote, ką nors savyje pakeisti? Kaip tai bandėte padaryti?

Vyresnysis Deividas A. Bednaris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teigė, kad kiekvienam iš mūsų reikia patirti didžiulius pokyčius gyvenime: „Iš tikrųjų Jėzaus Kristaus Evangelijos esmė tokia: jei pasitikime „nuopelnais, gailestingumu ir malone Šventojo Mesijo“, tai sudaro sąlygas nuolatiniam ir giliam mūsų esmės keitimuisi (2 Nefio 2:8). Kai pasirenkame sekti Mokytoju, mes pasirenkame būti pakeisti – būti dvasiškai atgimdyti“ („Jūs turite užgimti iš naujo“, 2007 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Raštuose, šalia Mozijo 5:2 eilutės, galite užsirašyti tokią frazę: „Kai nusprendžiame sekti Mokytoju, nusprendžiame pasikeisti.“

Kaip, jūsų nuomone, galime pasikeisti, kai nusprendžiame sekti Jėzumi Kristumi? _____

Peržvelkite Mozijo 3 ir Mozijo 4 skyrių santraukas ir prisiminkite, kam buvo skirtas pagrindinis dėmesys karaliaus Benjamino kalboje. Baigdamas pamokslą, karalius Benjaminas paklausė žmonių, ar jie tiki tuo, ko jis juos mokė apie Jėzaus Kristaus Apmokėjimą (žr. Mozijo 5:1). Perskaitykite Mozijo 5:2–4 eilutes ir suraskite, kas pasikeitė žmonių širdyse, išgirdus savo karaliaus kalbą. Skaitant verta žinoti, kad žodis „nebelinkę“ (Mozijo 5:2 eilutėje) parodo asmens požiūrį, norus ar temperamentą.

Perskaitykite žemiau pateiktą vyresniojo Deivido A. Bednario pasisakymą: „Jėzaus Kristaus Evangelija yra kur kas daugiau nei vien nuodėmės vengimas, jos nugalėjimas ir apsivalymas nuo nuodėmės bei

blogų gyvenimo įtakų. Evangelija skatina daryti gera, būti geram ir tapti dar geresniam. [...] Širdžių pakeitimas Šventąja Dvasia taip, kad būtume „nebelinkę daryti pikta, bet linkę nuolat daryti gera“ (Mozijo 5:2), kaip atsitiko karaliaus Benjamino žmonėms, yra atsakomybė, kurią esame prisiėmę per sandorą. Ši galinga permaina nėra tik sunkesnio darbo ar didesnės savidrausmės rezultatas. Greičiau tai yra esminis mūsų norų, motyvų ir prigimties pasikeitimas, įmanomas tik dėl Viešpaties Kristaus Apmokėjimo. Mūsų dvasinis tikslas yra nugalėti nuodėmę ir norą nusidėti“ („Švarios rankos ir tyra širdis“, 2007 spalio m visuotinės konferencijos medžiaga).

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Ką, jūsų nuomone, reiškia patirti „didžiulę permainą“ savo širdyje? (Mozijo 5:2).

b) Kodėl turime pakeisti ne tik savo elgesį ir polinkius, kai pasirenkame sekti Jėzumi Kristumi?

c) Kodėl manote, kad Jėzaus Kristaus Atpirkimas yra būtina sąlyga, kad mumyse vyktų pokyčiai?

Studijuokite Mozijo 5:2, 4 eilutes, ieškodami, ką padarė žmonės, kad jų širdyse įvyktų didžiulis pasikeitimas. Šiuos dalykus galite pasižymėti savo Raštuose. Prisiminkite, kad karalius Benjaminas kalbėjo apie Jėzaus Kristaus Apmokėjimo galią ir žmonės turėjo didį tikėjimą tais žodžiais.

Vienas principų, mokomų šiose eilutėse, yra toks: **Naudodami tikėjimą Jėzumi Kristumi ir priimdami Šventąją Dvasią, galime patirti galingą širdies permainą.**

2. Remdamiesi anksčiau išanalizuotomis Mozijo 5:1–4 eilutėmis ir prieš tai pateiktu principu, Raštų studijavimo žurnale parašykite, kaip jūs dar labiau galite naudoti tikėjimą Gelbėtoju. Pagalvokite, kokius konkrečius darbus, pradedant nuo šiandien, galite daryti, panaudodami stipresnį tikėjimą, kad savo gyvenime galėtumėte paskatinti ir išlaikyti galingą širdies pasikeitimą?

Mozijo 5:5–15

Karaliaus Benjamino žmonės sudaro sandorą su Dievu ir gauna naują vardą

Karaliaus Benjamino žmonės, patyrę galingą širdies pasikeitimą, norėjo sudaryti sandorą su Viešpačiu. Raskite žodžius ar frazes Mozijo 5:5 eilutėje, kurie parodo karaliaus Benjamino žmonių išipareigojimo mastą sudarant ir išlaikant šią sandorą.

Kai sudarome sandoras su Dievu, Jis nustato sandoros sąlygas, o mes sutinkame su jomis. Tada Dievas pažada tam tikrus palaiminimus už mūsų paklusnumą (žr. DS 82:10). Sandorų sudarymas yra vienas iš būdų, kuriuo

mes parodome Viešpačiui, kad nuoširdžiai trokštame tarnauti Jam.

 3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kurios Mozijo 5:5 eilutės frazės jums primena pažadus, kuriuos atnaujiname kaskart, priimdami sakramentą?

b) Kaip, jūsų manymu, sandorų sudarymas ir jų laikymasis padeda jums išlaikyti „galingą širdies pasikeitimą“?

Sugrįžkite į Mozijo 1:11–12 eilutes. Vienas iš karaliaus Benjamino tikslų, dėl kurio jis surinko savo žmones, buvo duoti jiems vardą. Perskaitykite Mozijo 5:6–7 eilutes ir pažymėkite vardą, kurį karalius Benjaminas davė savo tautai po to, kai jie sudarė sandorą su Viešpačiu.

Šiose eilutėse mokoma tokio Evangelijos principo: **Jėzus Kristus vardą prisiimame tada, kai sudarome šventas sandoras ir laikomės jų.** Perskaitykite Mozijo 5:8–14 eilutes ir suraskite, kodėl mums būtina prisiimti Jėzaus Kristaus vardą.

Kokius palaiminimus gauname įrašydami Jėzaus Kristaus vardą į savo širdis? _____

Kas gali priversti prie šio vardo „ištrynimo“ iš jūsų ar kieno nors širdies? _____

Perskaitykite Mozijo 5:15 eilutes ir suraskite, ką Viešpats žada tiems, kurie laikosi sandorų.

 4. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip jaučiatės, kai prisimenate, kad turite Jėzaus Kristaus vardą, įrašytą savo širdyje. Parašykite vieną ar daugiau priežasčių, kodėl jūs norite išlaikyti šį vardą ir niekada jo neprarasti.

Mozijo 6:1–7

Mozijas pradeda karaliauti

Perskaitykite Mozijo 6:3 eilutes ir suraskite, ką, prieš išsiskirstant žmonėms, padarė karalius Benjaminas.

Ką padarė karalius Benjaminas, kad padėtų savo žmonėms prisiminti sudarytas sandoras? _____

 5. Raštų studijavimo žurnale parašykite, kaip kunigijos vadovai ir mokytojai jums padeda išlaikyti sandoras.

Praėjus trejiems metams po pasakytos kalbos, karalius Benjaminas mirė. Perskaitykite Mozijo 6:6–7 eilutes ir suraskite, kaip karalius Mozijas sekė savo tėvo, teisaus valdovo, pavyzdžiu.

 6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Mozijo 5–6 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Mozijo 7–8

Įvadas

Karalius Benjaminas yra pirmojo Mozijo, kuris buvo paminėtas anksčiau, sūnus. Maždaug 80 metų prieš Mozijui tampant karaliumi, vienas vyras, vardu Zenifas, iš Zarahemlos su grupe nefitų sugrįžo gyventi Nefio žemėje (žr. Omnio 1:27–30). Mozijo 7 skyriuje pasakojama, kaip karalius Mozijas leido, kad „stiprus ir galingas vyras“, vardu Amonas (Mozijo 7:3), kartu su nedidele grupe žmonių iškeliautų į Nefio žemę (kartais dar vadinama Lehio-Nefio žeme) ir išsiaiškintų Zenifo grupės žmonių likimą. Amonas surado Zenifo tautos palikuonis, kuriems dabar vadovavo Zenifo vaikaitis Limhis. Amono atvykimas suteikė viltį Limhiui ir jo žmonėms, kurie dėl savo nedorybių buvo pakliuvę į lamanitų vergiją. Anksčiau grupė Limhio žmonių, bandydama surasti Zarahemlą ir prašyti pagalbos, rado 24 aukso plokšteles su rašmenimis. Kai Limhis paklausė Amono, ar jis galėtų išversti rašmenis, Amonas paaiškino, kad regėtojas, toks kaip karalius Mozijas, galėtų išversti senovinius raštus.

Mozijo 7–24 apžvalga

Ar jūs kada nors norėjote būti išlaisvintas nuo blogų jausmų, skausmingos padėties, sudėtingų arba slegiančių aplinkybių arba nuo kaltės ar nuodėmės? Žmonių, apie kuriuos jūs studijuosite Mozijo 7–24 eilutėse, patyrimai suteiks jums žinių apie išlaisvinimą – kur jo ieškoti, kaip jį prisišaukti, ar net kaip jo laukti. Ieškokite būdų, kaip, norėdami išsivaduoti iš to, kas jus slegia, savo gyvenime galėtumėte pritaikyti Zenifo žmonių ir jų palikuonių istorijas.

Prieš studijuojant Mozijo 7 skyrių, būtų naudinga susipažinti su įvairiomis kelionėmis, aprašytomis Mozijo 7–24 skyriuose. Žemiau esančiame pratime pateikiama šių kelionių, įvykusių maždaug per 80 metų (nuo 200 m. pr. Kr. iki 120 m. pr. Kr.) laikotarpį, apžvalga. Tamsesniuose lentelės laukeliuose paaiškinama, kas įvyko kelionių metu.

Kelionė	Kas ir kur keliavo
1	Zenifas ir kiti nefitai keliavo iš Zarahemlos į Nefio žemę, kurią buvo užėmę lamanitai. Šie nefitai kariavo tarpusavyje, o išlikę gyvi grįžo į Zarahemlą (žr. Omnio 1:27–28; Mozijo 9:1–2).
2	Zenifas kartu su kitais paliko Zarahemlą ir įsikūrė Nefio žemėje (žr. Omnio 1:29–30; Mozijo 9:3–7).
Mirus Zenifui, valdyti pradėjo jo nelabas sūnus Nojus. Viešpats pasiuntė pranašą Abinadi, kad šis įspėtų žmones, jog jie turi atgailauti. Alma, vienas karaliaus Nojaus kunigų, pakluso Abinadžio žiniai ir mokė šios žinios kitus (žr. Mozijo 11–18).	
3	Alma pabėgo prie Mormono vandenių ir vėliau išvedė grupę tikinčiųjų į Helamano žemę (žr. Mozijo 18:4–5, 32–35; 23:1–5, 19–20).
Nefio žemėje lamanitai užpuolė Nojaus žmones. Vėliau Nojus buvo nužudytas, ir valdyti pradėjo jo sūnus Limhis. Limhio žmonės buvo lamanitų vergijoje (žr. Mozijo 19–20).	
4	Limhis išsiuntė grupę nefitų surasti Zarahemlą. Jie pasiklydo tyruose ir atrado sunaikintos tautos griuvėsius ir metrašty, surašytą 24 aukso plokštelėse (žr. Mozijo 8:7–9; 21:25–27).
5	Amonas su 15 vyrų būriu keliavo iš Zarahemlos, kad surastų tuos, kurie buvo sugrįžę į Nefio žemę (žr. Mozijo 7:1–6; 21:22–24).
6	Vedami Amono ir jo brolių, Limhis ir jo žmonės pabėgo nuo lamanitų į Zarahemlą (žr. Mozijo 22:10–13).
Kai Limhio žmonės pabėgo iš vergijos, lamanitai paskui juos pasiuntė armiją. Armija buvo pasiklydusi tyruose, kada Helamo žemėje surado Almą ir jo žmones. Lamanitai pavergė Almą ir jo žmones. Almos žmonės meldė pagalbos pabėgti (žr. Mozijo 22–24).	
7	Viešpats išvadavo Almą ir jo žmones, nuveddamas juos į Zarahemlą (žr. Mozijo 24:20–25).

Kiekvienos kelionės numerį įrašykite į atitinkamą apskritimą žemėlapyje:

Mozijo 7:1–8:4

Amonas suranda Nefio (Lehio–Nefio) žemę ir sužino, kaip karaliaus Limhio žmonės buvo pavergti

Mozijo 7 skyriuje Amonas su 15 stiprių vyrų būriu keliavo iš Zarahemlos sužinoti, kas nutiko žmonėms, kuriuos prieš 80 metų Zenifas išvedė į Nefio žemę (žr. Mozijo 7:2, taip pat žr. 5 kelionę žemėlapyje). Atvykę į Nefio žemę, Amonas ir trys jo broliai buvo suimti ir įmesti į kalėjimą (žr. Mozijo 7:6–11). Po dviejų dienų jie buvo atvesti iš kalėjimo ir apklausti karaliaus Limhio, kuris buvo Zenifo anūkas. Perskaitykite Mozijo 7:12–15 eilutes, kad sužinotumėte, kaip Amonas paaiškino savo buvimą Nefio žemėje ir kaip į tai reagavo Limhis.

Naudojimasis išnašomis

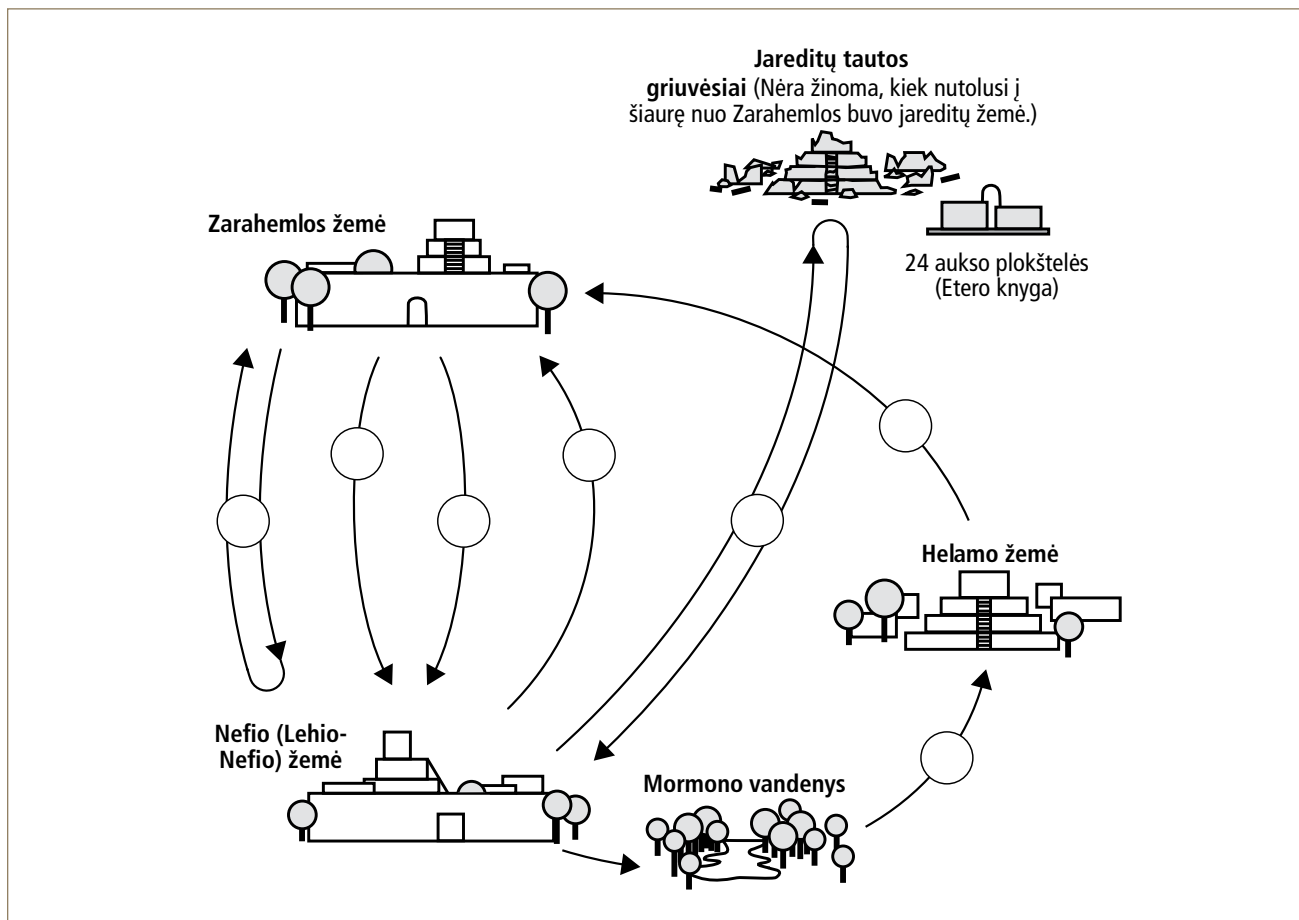
Išnašos yra naudingos nuorodos į kitus Raštus ir į susijusias temas abėcėlinėje bei teminėje rodyklėse. Išnašų naudojimas gali padėti jums geriau suprasti doktrinas ir principus, istorijų vingius bei sudėtingus žodžius ar sąvokas. Perskaitę pratimų užduotis, pabandykite išstudijuoti kelių eilučių arba viso skyriaus išnašų nuorodas. Ypač naudingas išnašas galite pasižymėti.

Atkreipkite dėmesį, kad Mozijo 7:14 išnaša *b* nukreipia jus į Mozijo 21:25–26. Perskaitykite šias eilutes, kad geriau suprastumėte, kodėl Limhis „nepaprastai apsidžiaugė“ sužinojęs, iš kur atvyko Amonas.

Pasinaudodami tuo, ko išmokote iš Mozijo 21:25–26 eilučių, trumpai paaiškinkite, kodėl Limhiui buvo taip malonu sužinoti, kad Amonas buvo iš Zarahemlos: _____

Grupė žmonių, Limhio pasiūsta ieškoti pagalbos, aptiko jareditų tautos griuvėsius. Jie klaidingai manė, kad tai Zarahemla ir kad nefitai buvo sunaikinti (žr. 4 kelionę žemėlapyje). Daugiau apie jareditus sužinosite Etero knygoje.

Karalius Limhis surinko savo žmones, kad pristatytų jiems Amoną. Limhis kalbėjo savo tautai apie lamanitų vergiją ir išreiškė viltį, kad Dievas jau greitai juos išlaisvins (žr. Mozijo 7:17–19). Perskaitykite Mozijo 7:20, 24–26 eilutes ir pažymėkite priežastis, kodėl Limhio tauta buvo pakliuvusi į vergiją. (Pranašas, minimas Mozijo 7:26 eilutėje, yra Abinadis, kurį žmonės sudegino nelabojo karaliaus Nojaus valdymo laikais, prieš Amonui atvykstant į šią žemę.)

Galite Mozijo 7:24 eilutėje pasižymėti frazę „turime rimtas priežastis liūdėti“ tam, kad lengviau atsimitumėte, jog nuodėmė arba nedorybės turi pasekmes. Šiuo atveju, užpuolus lamanitams, daug žmonių buvo nužudyti ir pavergti. „Liūdėti“ reiškia sielotis ar apgailiestauti. Trumpai pagalvokite apie tai, ar jums kada nors teko sielotis „dėl nedorybės“.

Nors geriau yra nenusidėti, tačiau mokymasis iš savo klaidų, atsigręžimas į Dievą pagalbos ir atgailavimas priartina jus prie Dievo. Perskaitykite Mozijo 7:29–32 eilutes ir suraskite daugiau įrodymų, kad Limhis suprato ryšį tarp savo tautos nedorybių ir jos patiriamo sielvarto. („[P]jauti] pelus“ 30 eilutėje reiškia gauti kažką nenaudingą; „pjauti rytų vėją“ 31 eilutėje reiškia būti sunaikintam.)

 1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kokiais atvejais nuodėmės pasekmės mūsų gyvenime gali būti naudingos? Kaip galime pasinaudoti tuo, ką išmoksime, ir nuodėmės nekartoti?

b) Kodėl svarbu atpažinti ir pripažinti, kokios rimtos yra mūsų nuodėmės? Kodėl taip svarbu jausti liūdesį dėl jų pagal Dievo valią? (žr. 2 Laiško korintiečiams 7:10; liūdesys pagal Dievo valią yra gilus supratimas, kad mūsų veiksmai įžeidė mūsų Dangiškaįjį Tėvą). Kodėl svarbu nedelsiant pripažinti savo nuodėmes ir gailėtis dėl jų?

Limhis, išaiškinęs savo žmonėms jų nuodėmių rimtumą, paskatino juos daryti tam tikrus dalykus. Pažymėkite, ką Limhis Mozijo 7:33 skatino daryti savo žmones.

Iš Limhio žmonių patyrimo sužinome, kad savo **nedorybių pripažinimas ir dieviškas liūdesys dėl jų gali mus atgręžti į Viešpatį, kad Jis išvaduočiau.**

Įsivaizduokite, kad draugas ar šeimos narys gailisi dėl savo nuodėmių ir nuoširdžiai trokšta atgailauti bei atsigręžti į Viešpatį, bet nežino, kaip tai padaryti. Mozijo 7:33 eilutėje suraskite ir pakartokite frazes, kurios moko, kaip tikrai „atsigręžti į Viešpatį“.

 2. Raštų studijavimo žurnale šiam draugui ar šeimos nariui parašykite laišką, pamokydami jį arba ją, kaip atsigręžti į Viešpatį. Pasidalinkite trimis jūsų rastomis frazėmis iš Mozijo 7:33 eilutės ir paaiškinkite kiekvienos frazės prasmę: 1) savais žodžiais arba 2) pateikdami pavyzdžius veiksčių ar minčių, kuriuos galėjome pamatyti gyvenime žmonių, kurie kažkurią frazę stengėsi pritaikyti.

Pagalvokite, ar turite nuodėmių, už kurias nesate atgailavę ir dėl kurių apgailiestaujate ir jaučiate liūdesį ne tik patys, bet ir jūsų mylimi žmonės. Vyresnysis Ričardas G. Skotas iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo pateikė tokį patarimą apie atgailos pradžią: „Studijuokite ir apmąstykite, kad išsiaiškintumėte, koks didelis jūsų prasižengimas Viešpačiui. Tai suteiks gydančią gailę ir sąžinės graužatį. Taip pat tai pažadins nuoširdų troškimą keistis ir norą paklusti kiekvienam atleidimo reikalavimui“ („Finding Forgiveness,” *Ensign*, May 1995, 76).

Mozijo 8:5–21

Amonas sužino apie 24 aukso plokšteles ir pasako Limhiui apie regėtoją, kuris gali išversti jas

Prisiminkite 4 kelionę iš žemėlapijo šios pamokos pradžioje, kai žmonės, ieškodami kelio į Zarahemlą, atrado griuvėsius tautos, kuri buvo visiškai sunaikinta. Jie taip pat rado 24 aukso plokšteles, kurias nunešė Limhiui (žr. Mozijo 8:5–9). Limhis paklausė Amono, ar jis žino, kas mokėtų išversti plokšteles (žr. Mozijo 8:12). Amonas paaiškino, kad kai kurie žmonės turi Dievo duotą gebėjimą versti. Perskaitykite Mozijo 8:13 eilutę ir pažymėkite, kaip Amonas pavadino tuos, kuriems buvo duotas šis gebėjimas.

Amonas paaiškino, kad Mozijas, nefitų karalius Zarahemloje, yra regėtojas. Mozijo 8:16–18 eilutėse suraskite ir pažymėkite regėtojui, be mokėjimo versti, duotus papildomus gebėjimus.

Šiose eilutėse mokoma, kad pranašus, regėtojus ir apreiškėjus **Viešpats siunčia žmonijos labui**. Šiandien kiekvienas Pirmosios Prezidentūros ir Dvylikos Apaštalo Kvorumo narys yra pranašas, regėtojas ir apreiškėjas.

Vyresnysis Nylas L. Andersenis iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo mokė: „Tiems 15-kai vyrų, kuriuos palaikome kaip pranašus, regėtojus ir apreiškėjus, yra suteikta dieviška galia matyti tai, ko mes kartais nematome“ („Saugokitės blogio, kuris slepiasi už besišypsantių akių“, 2005 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

 3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Ar manote, kad yra išmintinga klausyti tų, kurie gali matyti dalykus, kurių jūs negalite?

b) Ar jums kada nors padėjo šiuolaikinių pranašų, regėtojų ir apreiškėjų klausymasis?

c) Kokiais būdais galite mokytis iš šiuolaikinių pranašų, regėtojų ir apreiškėjų?

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Mozijo 7–8 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

12 DALIS. 2 DIENA

Mozijo 9–10

Įvadas

Karaliaus Benjamino valdymo metais Zenifas iš Zahemlos išsivedė grupelę nefitų ir apsigyveno tarp lamanitų Nefio žemėje. Kadangi lamanitų karalius ruošėsi pavergti Zenifo žmones, jis leido jiems pasilikti. Neteisios lamanitų tradicijos ir neapykanta nefitams galiausiai atvedė prie karo. Lamanitams siekiant juos pavergti, Zenifo žmonės atsigręžė į Viešpatį, kuris sustiprino juos ir padėjo išvaryti lamanitus iš jų žemės.

Mozijo 9:1–13

Zenifas, vesdamas grupelę nefitų, grįžta į Nefio žemę

Ar kada nors ko nors labai stipriai norėjote? Šiandien jūs sužinosite apie žmogų, kuris kažko labai stipriai troško, ir apie jo veiksmų, siekiant norų išsipildymo, pasekmes.

Pažvelkite į paskutinės pamokos kelionių žemėlapi. Ar pamenate Amono kelionę, kurioje jis surado Limhį ir jo tautą? Raštuose atsiverskite Mozijo 7–8 skyrius ir atkreikite dėmesį į datą, kada nutiko įvykiai, aprašyti šiuose skyriuose (datos pateikiamos arba puslapio apačioje arba skyriaus santraukoje). Palyginkite šią datą su data Mozijo 9:1. Kiek metų skiria įvykius Mozijo 9 skyriuje nuo įvykių Mozijo 8 skyriuje?

Datos Raštuose

Atkreipkite dėmesį į Mormono Knygoje minimas datas. Šių datų žinojimas (jos pateikiamos išnašose arba skyrių santraukose) studijuojant padės jums geriau suprasti įvykių eigą.

Prieš studijuojant Mozijo 9 skyrių, perskaitykite Mormono įvadą į Zenifo metrašį.

Zenifas, Limhio senelis, vesdamas grupelę nefitų, grįžo į Nefio žemę. Jis taip stipriai kažko troško, kad turbūt nepagalvojo, prie ko jų norai gali

privesti. Perskaitykite Mozijo 9:1–4 eilutę apie tai, ką Zenifas padarė, kad gautų tai, ko norėjo.

Zenifas dėl per didelio užsidegimo leidosi apgaunamas lamanitų karaliaus. Perskaitykite Mozijo 9:5–7, 10 eilutes, kad pamatytumėte, koks buvo per didelio Zenifo domėjimosi rezultatas.

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Ko Zenifas nepastebėjo dėl pernelyg didelio troškimo įgyti Nefio žemę?

b) Pavyzdžiui, ko šiuolaikiniame gyvenime kai kurie jauni žmonės visomis išgalėmis pernelyg trokšta?

c) Kaip manote, kokie pavojai tyko, kai, darydami pasirinkimus gyvenime, esate lėti prisiminti Viešpatį?

Po 12 metų Zenifo tauta labai suklestėjo. Lamanitų karalius pradėjo nerimauti, kad jam nepavyks jų pavergti, taip kaip buvo iš pradžių suplanavęs, todėl kurstė savo žmones karui prieš juos (žr. Mozijo 9:11–13).

Mozijo 9:14–10:22

Lamanitų bandymai pavergti Zenifo žmones

Apibraukite tas savo gyvenimo sritis, kuriose norėtumėte būti stipresni ar sulaukti paramos: mokyklos namų darbai, atsilaukimas pagundoms, santykiai su draugais, vadovavimas, darbas, santykiai su šeimos nariais, įgūdžių tobulinimas, talentai ir gebėjimai.

Studijuodami Mozijo 9–10 skyrius, suraskite principą, kuris padės jums suprasti, ką reikia daryti, norint gauti daugiau jėgų tose jūsų gyvenimo srityse. Mozijo 9–10 skyriuose pasakojama, kaip lamanitai du kartus vyko kariauti su Zenifu ir jo žmonėmis.

 2. Persirašykite šią lentelę į Raštų studijavimo žurnalą, po kiekviena Raštų nuoroda palikdami pakankamai vietos atsakymui parašyti. Išstudijuokite nurodytas eilutes ir suraskite, ką darė Zenifo tauta ir ką darė lamanitai, kad įgytų stiprybės. Rasta informacija užpildykite lentelę.

	Kaip žmonės ruošėsi?	Kaip jie kliovėsi Viešpačiu?	Koks to rezultatas?
Zenifas ir jo žmonės	Mozijo 9:14–16	Mozijo 9:17	Mozijo 9:18
Lamanitai	Mozijo 10:6–8	Mozijo 10:11	Mozijo 10:19–20

- Kokių panašumų pastebite tarp Zenifo žmonių ir lamanitų požiūrio į mūšį? _____
- Kokių skirtumų pastebite tarp Zenifo žmonių ir lamanitų požiūrio į mūšį? _____

Mozijo 9:17–18 eilutėse išmokstame vieną pamoką, kad **Viešpats mus sustiprins tuomet, kai padarysime viską, ką galime, ir pasikliausime Juo.**

 3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kuriose gyvenimo srityse galėčiau labiau pasitikėti Viešpačiu ir prašyti Jį sustiprinti mane?

 4. Pažymėkite pirmas tris Mozijo 9:18 eilutes. Tada paprašykite patikimo suaugusiojo (tėčio ar mamos, Bažnyčios vadovo ar mokytojo) pasidalinti su jumis patirtimi apie atvejį, kai jis ar ji prašė Viešpaties pagalbos ir buvo Jo sustiprinti. Paklauskite, ką jis arba ji padarė, kad gautų stiprybės iš Viešpaties. Raštų studijavimo žurnale aprašykite tai, ko išmokote.

Ar jūs kada nors pykote ant žmogaus, ar laikėte pagiežą, negalėdami atleisti ar pamiršti tai, ką tas žmogus padarė? Ar kada pažinojote žmogų, kuris, jūsų manymu, jūsų nekentė? Zenifui ir jo žmonėms antrą kartą einant į mūšį, Zenifas paaiškino, kodėl lamanitai nekentė nefitų. Studijuojant Zenifo pasakojimą Mozijo 10:11–18 eilutėse, vertėtų žinoti, kad „buvo nuskriausti“ reiškia buvo įžeisti, patyrę nesąžiningumą ar neteisybę, o „broliai pyko“ reiškia, kad buvo įtūžę. Studijuodami Mozijo 10:11–18 eilutes, ieškokite priežasčių, dėl kurių Lamano ir Lemuelio palikuonys nekentė Nefio palikuonių. Skaitydami pažymėkite žodžius *nuskriausti* ir *pyko*.

Apmąstykite tokius klausimus:

- Kodėl lamanitai taip stipriai nekentė nefitų?
- Kam kenkia, kai supykstame arba atsisakome atleisti?
- Kaip pyktis ir nepasitenkinimo laikymas savyje gali daryti įtaką jūsų šeimai ar jūsų būsimiems vaikams?

Perskaitykite keletą vyresniojo Donald L. Holstromo iš Septyniadešimčių prezidentūros patyrimų ir suraskite, ką jis rekomendavo daryti, kai jaučiamės įžeisti ar ant ko nors pykstame:

„Prieš daugelį metų mačiau, kaip sielvartas vėliau tapo tragedija. Jauna sutuoktinių pora laukė artėjančio savo pirmojo vaiko gimimo. Jų gyvenimas buvo kupinas nekantraus laukimo ir susijaudinimo dėl to išskirtinio įvykio. Gimdymo metu kilo komplikacijų ir kūdikis mirė. Sielvartas virto širdgėla, širdgėla virto pykčiu, pyktis virto kaltinimais, kaltinimai – kerštu gydytojui, kurį jie laikė už tai atsakingu. Į tai stipriai įsitraukė gimdytojai bei kiti šeimos nariai, kartu siekdami sugriauti gydytojo reputaciją ir karjerą. Tam pykčiui graužiant šeimą ištisas savaites, o po to mėnesius, jų pasipiktinimas palietė ir Viešpatį. „Kaip Jis galėjo leisti įvykti tokiam baisiam dalykui?“ Jie atmetė dažnas Bažnyčios vadovų ir narių pastangas dvasiškai ir emociškai paguosti juos ir ilgainiui atsiribojo nuo Bažnyčios. Dabar tai yra paveikę keturias šeimas kartas. Ten, kur kadaise buvo tikėjimas ir pasišventimas Viešpačiu ir Jo Bažnyčia, dabar dešimtmečius šeimoje nėra dvasinio aktyvumo. [...]

Mano seneliai iš tėvo pusės turėjo du vaikus: sūnų (mano tėvą) ir dukrą. [...] 1946 m. [jų duktė] ištekėjo ir, praėjus ketveriems metams, laukėsi kūdikio. [...] Niekas nežinojo, kad ji nešioja dvynukus. Labai gaila, tačiau ji ir abu dvynukai gimdymo metu mirė.

Mano seneliai labai sielojosi. Tačiau sielvartas juos iškart nukreipė į Viešpatį ir Jo Apmokėjimą. Neapsistodami ties tuo, kodėl tai įvyko ir ką reiktų kaltinti, jie susitelkė į teisų gyvenimą. [...]

Tvirtas [šių senelių] tikėjimas, ypač susidūrus su sunkumais, paveikė po jų sekusias keturias kartas. Tiesiogiai ir giliai tai paveikė jų sūnų (mano tėvą) ir mano motiną, kai mano tėvų dukra, jų jauniausias vaikas, mirė nuo gimdymo metu kilusių komplikacijų. [...] Turėdami ankstesnės kartos pavyzdį, mano tėvai – nedvejodami – paguodos kreipėsi į Viešpatį. [...]

Jeigu jaučiatės taip, tarsi jus nuskriaudė – kas nors (šeimos narys, draugas, kitas Bažnyčios narys, Bažnyčios vadovas, bendradarbis) arba kažkas (mylimo žmogaus mirtis, sveikatos problemos, finansinė krizė, prievarta, žalingi įpročiai) – spręskite problemą tiesiogiai ir iš visų jėgų. [...] Ir nedelsdami atsigręžkite į Viešpatį.

Panaudokite visą savo turimą tikėjimą Juo. Leiskite Jam kartu nešti jūsų našta. Leiskite, kad Jo malonė palengvintų jūsų našta. tvirtas Niekada neleiskite, kad žemiškos aplinkybės padarytų jus dvasiškai neįgalius“ („Atsigręžkite į Viešpatį“, 2010 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Atkreipkite dėmesį, kad tiek pavyzdyje apie lamanitus, tiek pavyzdyje apie jauną porą, praradusią savo pirmagimį, pyktis ir išžeidimas paveikė kelias žmonių kartas.

5. Prisiminkite, kada jautėtės nuskriausti ar kai ant ko nors pykote? Ar pastaruju metu jaučiate ką nors panašaus? Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kas man galėtų padėti atleisti?

b) Kaip aš galėčiau sekti vyresniojo Holstromo senelių pavyzdžiu ir jo pamokymą paskutinėje citatos pastraipoje pritaikyti savo šiandieniniame gyvenime?

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Mozijo 9–10 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

12 DALIS. 3 DIENA

Mozijo 11–14

Įvadas

Karalius Nojus labai mėgavosi palaidu gyvenimu ir daugelį savo žmonių nuvedė į nelabumą. Viešpats pasiuntė pranašą Abinadiį, kad šis kviestų Nojaus žmones atgailauti ir perspėtų juos apie gresiančią vergiją. Žmonės nusprendė nepaisyti įspėjimų, o Abinadis buvo įkaltas už pranašystes. Kai karalius Nojus ir jo kunigai apklausė Abinadiį, šis juos peikė už tai, kad jie nemoko įsakymų ir nesilaiko jų. Dievas saugojo Abinadiį ir suteikė jam galios pabaigti savo žinią karaliui Nojui ir jo kunigams. Abinadis, cituodamas Izaiją, liudijo, kad visiems žmonėms reikia pasikliauti Jėzumi Kristumi ir Jo Apmokėjimu.

Mozijo 11:1–19

Karalius Nojus nuveda savo žmones į nelabumą

Apmąstykite tokius klausimus:

- Kaip reaguotumėte, jeigu jūsų tėvas, motina, globėjas ar vadovas pasakytų, kad kai kurie jūsų draugai jums daro blogą įtaką?
- Kaip elgtumėtės, jei vienas iš jūsų tėvų ar Bažnyčios vadovų jūsų paprašytų tinkamiau rengtis sekmadienio pamaldų metu ir per kitas Bažnyčios veiklas?
- Kaip elgtumėtės, jei pranašas pasakytų, kad jums reikia pakeisti savo pramogų pobūdį?

Žmonės gali skirtingai reaguoti į aukščiau pateiktus klausimus. Studijuodami šią pamoką, atkreipkite dėmesį, kaip Viešpats norėtų, kad jūs reaguotumėte į žmones, kuriuos Jis siunčia, siekdamas padėti jums gyventi teisiai.

Prieš pradėdami studijuoti Mozijo 11 skyrių, verta žinoti, kad po Zenifo mirties jo sūnus Nojus valdė nefitus, gyvenusius Nefio žemėje. Perskaitykite Mozijo 11:1–2, 5–7, 14–19 eilutes ir pažymėkite žodžius ir frazes, apibūdinančius Nojaus veiksmus ir siekius, tapus karaliumi. Po to perskaitykite Mozijo 11:2, 6–7, 15, 19 eilutes ir skirtingomis spalvomis (jei turite) pažymėkite Nojaus veiksmų poveikį karalystės žmonėms.

Šios eilutės parodo, kaip žmonės, su kuriais mes bendraujame, gali daryti įtaką mūsų veiksams. Pagalvokite, kaip jūsų bendraamžiai daro įtaką jūsų pasirinkimams. Akimirka pagalvokite apie tai, ką žmonės šiandieniniame pasaulyje kartais daro, kas galėtų prilygti „[nepaprastam plušėjimui], kad išlaikytų nedorybę“ (Mozijo 11:6).

Mozijo 11:20–12:17

Abinadis ragina žmones atgailauti ir įspėja apie vergiją

Nors karalius Nojus ir jo žmonės buvo pasirinkę nelabumą, Viešpats juos vis tiek mylėjo ir norėjo jiems padėti. Perskaitykite pirmąsias keturias Mozijo 11:20 eilutes ir suraskite, ką Viešpats padarė, kad padėtų Nojaus žmonėms.

Žemiau pateiktą tiesą užrašykite savo Raštuose, šalia Mozijo 11:20 eilutės: **Dievas pranašus siunčia tam, kad padėtų mums atgailauti ir išvengti vargo.**

Viešpats du kartus siuntė Abinadiį įspėti žmones.

1. Persirašykite šią lentelę į Raštų studijavimo žurnalą, po kiekviena Raštų nuoroda palikdami pakankamai vietos parašyti santraukai. Išstudijuokite nurodytas eilutes ir parašykite Abinadžio įspėjimų ir žmonių reakcijų santrauką.

	Abinadžio žinia	Žmonių reakcija
Pirmas įspėjimas	Mozijo 11:20–25	Mozijo 11:26–29
Antras įspėjimas	Mozijo 12:1–8	Mozijo 12:9–10, 13–17

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į klausimus, kaip žmonės reagavo į Abinadžio perspėjimus:

- Kodėl, jūsų manymu, žmonės piktnosį Abinadžiu, nors šis norėjo jiems padėti? Kodėl, jūsų manymu, jie gynė karalių Nojų, nors jis vedė juos į nelaimę?
- Atkreipkite dėmesį į frazę „žmonių akys buvo apakintos“ Mozijo 11:29 eilutėje. Kokius, jūsų manymu, elgesio ir kitų įtakos pavyzdžius šiandieniniame pasaulyje galėtumėte pateikti kaip klastingą Šėtono darbą, skirtą „apakinti“ gerus žmones?
- Kaip jūs parodote paklusnumą, kai šeimos nariai, Bažnyčios vadovai ir pranašai ragina jus sekti Dievo žodžiu?

Mozijo 12:18–13:26

Dievas apsaugo Abinadžį, kai šis peikia karalių Nojų ir jo kunigus dėl to, kad jie nemoko įsakymų ir atsisako jų laikytis

Prieš toliau studijuodami Mozijo 12 skyrių, įvertinkite save nuo 1 iki 10 (10 – visiškai sutinku), kaip tiksliai šie teiginiai apibūdina jus šiuo metu:

_____ Žinau, ką turėčiau daryti, kad gyvenčiau pagal Jėzaus Kristaus Evangeliją.

_____ Aš gyvenu pagal Jėzaus Kristaus Evangeliją.

Studijuodami apie karalių Nojų ir jo kunigus, pasvarstykite, kaip gerai jie *išmanė* ir kaip uoliai *laikėsi* įsakymų. Kai Nojus įsakė atvesti Abinadžį iš kalėjimo, kunigai pradėjo jį klausinėti apie Raštus. Perskaitykite Mozijo 12:26–30 eilutes ir pažymėkite, ką Abinadis sakė, peikdamas Nojų ir jo kunigus.

Kaip manote, kaip dešimties balų sistemoje būtų įvertintas Nojus ir jo kunigų įstatymų žinojimas ir jų

laikymasis? Kaip manote, ką reiškia „atverti savo širdis supratimui“? (žr. Mozijo 12:27). Mozijo 12:33 eilutėje suraskite ir pabraukite principą, kuris parodo, kodėl svarbu *laikytis* įsakymų.

Abinadis paskelbė tokią tiesą: **Jei laikysimės Dievo įsakymų, būsime išgelbėti.** Kodėl išgelbėjimui nepakanka *žinoti*, kaip turime elgtis? _____

Abinadis pasakė karaliui Nojui ir jo kunigams, kad jie nesilaiko įsakymų ir nemoko jų, ir tada pradėjo vardinti Dešimt įsakymų. Tai supykė karalių, ir jis įsakė nužudyti Abinadžį. Dievas apsaugojo Abinadžį ir suteikė jam galią tęsti mokymą apie Dešimt įsakymų. Galite juos pažymėti ir sunumeruoti Mozijo 12:35–36 ir Mozijo 13:12–24 eilutėse. Žemiau pateikta lentelė padės jums surasti visus Dešimt įsakymų:

Abinadis moko Dešimties įsakymų
1. Mozijo 12:35
2. Mozijo 12:36; 13:12–13
3. Mozijo 13:15
4. Mozijo 13:16–19
5. Mozijo 13:20
6. Mozijo 13:21
7. Mozijo 13:22
8. Mozijo 13:22
9. Mozijo 13:23
10. Mozijo 13:24

Abinadis drąsiai peikė Nojų ir jo kunigus dėl Dešimties įsakymų nesilaikymo, sakydamas: „Suvokiu, kad jie neįrašyti jūsų širdyse“ (Mozijo 13:11). Norėdami geriau suprasti, kaip jūs pats laikotės Dešimties įsakymų, užpildykite žemiau pateiktą savęs įvertinimo lentelę:

Žemiau pateikti teiginiai gali parodyti, kaip giliai į jūsų širdį yra įrašyti Dešimt įsakymų. Pažymėkite, kaip dažnai šie teiginiai jus teisingai apibūdina.	Beveik niekada	Retkarčiais	Dažnai	Beveik visada
Aš myliu savo Dangiškaį Tėvą.				
Dievas mano gyvenime yra pirmoje vietoje (prieš draugus, pomėgius, turtus, mano troškimus ir kitus dalykus).				
Viešpaties vardą tariau pagarbiai.				
Švenčiu Šabo dieną dalyvaudamas veiklose, kurios priartina mane prie Viešpaties; man tai yra Jo diena, o ne mano.				
Gerbiu tėvus būdamas paklusnus ir pagarbus.				
Kontroliuoju savo pyktį ir nesmurtauju prieš kitus.				
Laikausi seksualinio tyrumo. Vengiu netinkamų vaizdų, kalbos ir veiksmų.				
Nevagiu ir nesukčiauju.				
Sakau tiesą.				
Vengiu geidulio (t. y. stipriai trokšti to, kas priklauso ne man).				

 3. Peržvelkite savo atsakymus ir išsikelkite tikslą geriau laikytis vieno iš Dešimties įsakymų. Iškeltą tikslą užrašykite Raštų studijavimo žurnale.

Mozijo 13:27–14:12

Abinadis moko apie Jėzaus Kristaus atėjimą

Perskaitykite Mozijo 13:28, 32–35 eilutes ir pažymėkite visus žodžius ar frazes, kurios galėtų užbaigti šią vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo citatą: „Po viso savo paklusnumo ir gerų darbų vis tiek negalėsime būti išgelbėti iš mirties ar savo asmeninių nuodėmių padarinių, jei ne _____“

Visa vyresniojo Oukso citata: „Po viso savo paklusnumo ir gerų darbų vis tiek negalėsime būti išgelbėti iš mirties ar savo asmeninių nuodėmių padarinių, jei ne

malonė per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą“ (“Another Testament of Jesus Christ,” *Ensign*, Mar. 1994, 67).

Šalia Mozijo 13:28 eilutės galite užrašyti tokią tiesą: **Nė vienas žmogus negali būti išgelbėtas kitaip, kaip tik per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą.**

Skirkite kelias minutes Mozijo 14:1–12 eilučių studijavimui ir pažymėkite frazes ir žodžius, apibūdinančius, ką mirtingajame gyvenime padarė Jėzus Kristus, kad padėtų mums sugrįžti pas mūsų Tėvą danguje. Pagalvokite apie širdgėlą, sielvartą ir nuodėmes, kurias Jėzus Kristus iškentėjo dėl jūsų. Šios eilutės siejasi su Izaijo 53:1–12 eilutėmis. Abinadis citavo Izaiją (žr. Mozijo 14:1).

 4. Raštų studijavimo žurnale paaiškinkite draugui, kaip jūs suprantate, ko Mozijo 14:4–5 eilutės moko apie Jėzų Kristų.

 5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Mozijo 11–14 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

12 DALIS. 4 DIENA

Mozijo 15–17

Įvadas

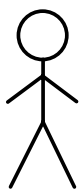
Pranašo Abinadžio pamokslavimo karaliui Nojui ir jo kunigams aprašymas tęsiasi Mozijo 15–17 skyriuose. Abinadis liudija apie Jėzaus Kristaus, Išpirkėjo, vaidmenį. Vienas Nojaus kunigas Alma patikėjo Abinadžiu. Karalius Nojus išmetė Almą iš teismo, o Abinadis buvo sudegintas. Abinadis bet kokiomis aplinkybėmis išliko ištikimas Dievui.

Mozijo 15–16

Abinadis moko apie Jėzaus Kristaus kaip Išpirkėjo vaidmenį

Skirkite keletą minučių rasti ir apibraukti žodžius *išpirks*, *išpirko* ir *išpirkimas* Mozijo 15–16 skyriuose. Raštų dalyje pasikartojantis žodis dažnai akcentuoja pagrindinę žinios mintį. Šiandien studijuodami atkreipkite dėmesį, ko Abinadis mokė apie buvimą išpirktu.

Norėdami geriau suprasti Jėzaus Kristaus kaip Atpirkėjo vaidmenį, pasinaudokite tokiu brėžiniu:

Nusikaltėlis

Baudos?
Kalėjimas?
Mirtis?

Baismė

Įsivaizduokite, kad jūs sulaužėte įstatymą ir buvote nuteisti didžiausia įstatymo numatyta bausme. Galbūt bausmę sudaro didžiulės baudos, įkalinimas ar net mirtis. Kaip jūs jaustumėtės, susidūrę su tokiomis bausmėmis? Ar galite sugalvoti kokį nors teisinį ir sąžiningą būdą išvengti šių bausmių?

Brėžinyje po žodžiu *Nusikaltėlis* parašykite *Aš*, o po žodžiu *Baismė* parašykite *Teisingumas*. Mes visi kada nors esame sulaužę kai kuriuos Dievo įstatymus ir privalome paklusti teisingumo reikalavimams. Pagal teisingumo reikalavimus kiekvienas nusidėjėlis gauna bausmę priklausomai nuo nuodėmės.

Perskaitykite žemiau pateiktą Vyresniojo Ričardo G. Skoto iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo pareiškimą ir pabraukite dvi Dievo įstatymų sulaužymo pasekmes: „Teisingumas [...] reikalauja, kad už kiekvieną įstatymo pažeidimą būtų

atlyginta. Kai laikotės Dievo įstatymų, esate laiminami. Bet jūs negalite sukaupti kredito, kuriuo galėtumėte padengti jūsų padarytus įstatymo pažeidimus. O nepadengti įstatymų pažeidimai veda į nelaimingą gyvenimą ir neleidžia sugrįžti pas Dievą“ („Apmokėjimas gali apsaugoti tavo ramybę ir laimę“, 2006 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Dievo įstatymų laužymo padariniai yra nelaimingumas ir negalėjimas gyventi su Dievu. Perskaitykite Mozijo 15:1, 7–9 eilutes ir pažymėkite frazes, parodančias, kaip Gelbėtojo Atpirkimas patenkina teisingumo reikalavimus.

Žodyne suraskite reikšmes šių žodžių:

Išpirks (Mozijo 15:1) _____

Užtarti (Mozijo 15:8) _____

Šalia šių eilučių galite užsirašyti kai kurių žodžių paaiškinimus.

Kartais žmones trikdo Mozijo 15:2–5 eilutėse Abinadžio pateiktas Jėzaus Kristaus apibūdinimas 1) kaip Dievo Tėvo Sūnaus ir 2) kaip Tėvo. Perskaitykite žemiau pateiktą tokį vyresniojo Džefrio R. Holando iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškinimą apie Jėzaus Kristaus dieviškąją prigimtį: „Kaip mokė Abinadis, Kristus „buvo pradėtas Dievo galia“ (Mozijo 15:3) ir todėl savyje turi Tėvo galių. Be šio tiesioginio dieviško ryšio, Kristus taip pat yra Tėvas, dangaus ir žemės Kūrėjas [žr. Mozijo 15:4], mūsų dvasinio atgimimo ir išgelbėjimo Tėvas, kuris labiau nei savo valią ištikimai gerbia savo Tėvo valią“ (*Christ and the New Covenant* [1997], 183–84).

Studijuodami Mozijo 15:5–7 eilutes, pagalvokite apie kainą, kurią Jėzus Kristus sumokėjo, kad jus išpirktų ar tarpininkautų jums dėl teisingumo reikalavimų. Aukščiau pateiktame brėžinyje, tarp žodžių *Nusikaltėlis* ir *Bausmė*, užrašykite *Jėzus Kristus*.

Svarbu suprasti, kad Gelbėtojas nepanaikina teisingumo reikalavimų, bet stovi tarp mūsų ir teisingumo. Jei mes atgailaujame, Jis, prisiimdamas bausmę už mus, patenkina teisingumo reikalavimus.

1. Raštų studijavimo žurnale atlikite tokius pratimus:

- a)** Užrašykite *Pasirenkantys būti išpirkti* (Mozijo 15:11–12; 16:13). Paskui Mozijo 15:11–12; 16:13 eilutėse suraskite, kas bus išpirkti. Aprašykite, ką radote.
- b)** Užrašykite *Atsisakantys būti išpirkti* (Mozijo 15:26–27; 16:2–5 12). Po to Mozijo 15:26–27; 16:2–5, 12 eilutėse suraskite, kodėl ne visi bus išpirkti. Aprašykite, ką radote.

2. Pasinaudodami žiniomis, kurias įgijote atlikdami anksčiau patirtą, Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- a)** Nuo ko priklauso, kas bus išpirktas iš savo nuodėmių?
- b)** Ko išmokote palyginę Jėzaus Kristaus „valią“ Mozijo 15:07 eilutėje su piktadarių „valia“ Mozijo 16:12 eilutėje?

Jėzus Kristus patenkina teisingumo reikalavimus už visus, kurie atgailauja. Kaina, kurią Išganytojas sumokėjo už mus, yra labai asmeniška dovana norintiems atgailauti ir vykdyti Tėvo valią. Perskaitykite Mozijo 15:10 eilutę ir pabraukite frazę „jis matys savo sėklą“.

Perskaitykite Mozijo 15:10–12 eilutes bei žemiau pateiktą vyresniojo Merilo Dž. Beitmeno, Septyniadesimties garbės nario, pasisakymą:

„Pranašas Abinadis toliau pareiškia, jog, „kai jo siela buvo padaryta atnaša už

nuodėmę, jis matys savo sėklą“ (Mozijo 15:10). Tuomet Abinadis apibūdina pranašus ir tuos, kurie seka Gelbėtoju kaip Jo sėkla. Daugelį metų aš mažiau apie Gelbėtojo išgyvenimą sode ir ant kryžiaus, kaip apie vietas, kur didžiulė nuodėmių našta buvo užkrauta ant Jo. Tačiau dėl Almos, Abinadžio, Izaijo ir kitų pranašų žodžių mano nuomonė pasikeitė. Tai buvo ne beasmenė nuodėmių gausybė, o ilga eilė žmonių, nes Jėzus jautė „mūsų silpnybes“ (Hebrajams 4:15), „[prisiėmė] mūsų negalias, [...] užsikrovė mūsų skausmus [...] [ir] buvo sužalotas dėl mūsų nusižengimų“ (Izaijo 53:4–5).

Apmokėjimas buvo intymus, asmeninis patyrimas, kai Jėzus sužinojo, kaip kiekvienam iš mūsų padėti“ („Modelis visiems“, 2005 m. spalio konferencijos medžiaga).

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a)** Ką, jūsų nuomone, reiškia tapti Jėzaus Kristaus sėkla? (žr. Mozijo 15:12).
- b)** Ką jūs darote, kad būtumėte priskaičiuoti prie Jėzaus Kristaus sėklos?

Jūs galite suasmeninti pabrauktą Mozijo 15:10 eilutę, vietoj frazės „jo sėkla“ įrašydami savo vardą. Trumpai pagalvokite, ką reiškia turėti Išpirkėją, kuris jus matė ir asmeniškai pažįsta.

Kokios yra atsakymo būti išpirktam pasekmės? Vėl peržvelkite Mozijo 16:5 eilutę. Kas pasikeistų anksčiau šioje pamokoje nubraižytame brėžinyje, jei nusikaltėlis ir toliau darytų nuodėmes ir atsakytų atgailauti? Perskaitykite Doktrinų ir Sandorų 19:16–17 eilutes, kad sužinotumėte, kas nutiks tiems, kurie atsisako priimti Išganytojo išpirkimą per atgailą.

Abinadis mokė, kad Jėzaus Kristaus išpirkimas apima išgelbėjimą ne tik iš nuodėmės, bet ir iš mirties. Kiekvienas bus prikeltas; tačiau kai kurie bus prikelti anksčiau už kitus. Abinadis vartojo terminą „pirmasis prisikėlimas“, norėdamas paaiškinti, kad teisūs ir nekalti bus prikelti pirma maištingųjų (žr. Mozijo 15:21–22). **Teisieji nuo mirties bus išpirkti per pirmąjį prisikėlimą**, o nelabieji privalės laukti, kad būtų prikelti tik po Tūkstantmečio (žr. DS 76:85, 106).

4. Apmąstykite eilutes, kurias išstudijavote Mozijo 15 skyriuje. Įsivaizduokite, kad jums buvo suteikta galimybė būti Gelbėtojo žinios pristatymo pasiuntiniu. Žinodami, ką Jis padarė dėl jūsų, užrašykite, ką jūs parašytumėte toje žinioje.

Gelbėtojas nori sugrąžinti mus atgal į mūsų Dangiškojo Tėvo akivaizdą. Jis užtaria, tarpininkauja ir gina mus. Gelbėtojas išpildys teisingumo reikalavimus už mus, jei mes atgailausime.

Mozijo 17

Alma patiki Abinadžiu ir už tai yra išmetamas; Abinadis sudeginamas

Ar kada matėte žmogų, kuris, nepaisydamas savo keblios padėties, vis tiek gintų tiesą? Kuo tai baigėsi?

Abinadžiu baigus savo žinią, vienas kunigas, vardu Alma, bandė karalių įtikinti, kad Abinadis kalbėjo tiesą ir turėtų būti paleistas. Karalius išvijo Almą ir pasiuntė tarnus jo užmušti. Alma pasislėpė ir užrašė Abinadžio žodžius.

Almos atsivertimas yra reikšmingas. Dėl to, kad jis užrašė Abinadžio žodžius, daug kartų ir tautų buvo palaimintos. Studijuojant kitus skyrius, Almos atsivertimo vaisiai taps dar akivaizdesni. Prieš nuteisdami Abinadį myriop, karalius su savo kunigais tris dienas tarėsi (žr. Mozijo 17:1–6, 13).

 5. Palyginkite Abinadžio ir karaliaus Nojaus pasirinkimus Mozijo 17:7–10 ir Mozijo 17:11–12 eilutėse. Išstudijavę

šias eilutes, Raštų studijavimo žurnale trumpai atsakykite į šiuos klausimus:

- a)** Kurie paskutiniai Abinadžio žodžiai padarė jums didžiausią įspūdį?
- b)** Kodėl, jūsų manymu, Abinadžio žodžiai karalių Nojų paveikė būtent taip?
- c)** Kokią įtaką karaliui Nojui darė kunigai?
- d)** Kaip Abinadžio pavyzdys įkvėpia jus būti ištikimą Dievui bet kokiomis aplinkybėmis?

Prezidentas Gordonas B. Hinklis pareiškė: „*Būkite stiprūs, gindami tiesą.* Mes gyvename kompromisų ir pasidavimo blogiui amžiuje. Kasdien susidurdami su įvairiomis situacijomis, mes žinome, kas yra teisu, tačiau spaudžiami bendraamžių ir apgaulingų kalbų tų, kurie stengiasi mus įtikinti, mes pasiduodame. Mes einame į kompromisą. Mes nusileidžiame. Mes pasiduodame ir gėdijamės. [...] Privalome išsiugdyti stiprybę laikytis savo įsitikinimų“ („Building Your Tabernacle,“ *Ensign*, Nov. 1992, 52).

Raštuose, šalia Mozijo 17:9–12 eilučių, užrašykite: *Aš bet kokiomis aplinkybėmis galiu būti ištikimas Dievui.*

 6. Kad pritaikytumėte sau Abinadžio moralinę drasą ir asmeninį įsitikinimą, perskaitykite Mozijo 17:20 eilutę ir Raštų studijavimo žurnale užbaikite šį sakinį: *Aš turiu būti ištikimas Dievui, kai ...*

Baigdami šiandienos pamoką, pagalvokite apie šeimos narį ar draugą, kuriam vertėtų išgirsti, ką jūs sužinojote ir pajautėte šiandien. Jei įmanoma, pasidalinkite su juo arba ja tuo, ko išmokote, bei jūsų noru sunkiu gyvenimo metu išlikti ištikimam Viešpačiui.

 7. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Mozijo 15–17 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

13 DALIS. 1 DIENA

Mozijo 18

Įvadas

Alma, nelabojo karaliaus Nojaus kunigas, patikėjo pranašo Abinadžio žodžiais ir atgailavo dėl savo nuodėmių. Po Abinadžio mirties Alma pats mokė kitus apie Jėzų Kristų. Tie, kurie patikėjo Alma, troško ateiti

į Dievo kaimenę. Jie sudarė krikšto sandorą vietovėje, vadinamoje Mormono vandenys. Studijuodami Mozijo 18 skyrių suraskite, ko Alma mokė apie pažadus, kuriuos duodate, kai pasikrikštijate, ir kaip Viešpats jums atlygins, jei laikysitės jų.

Mozijo 18:1–16

Alma moko ir krikštija žmones

Pagalvokite apie savo krikštą. Kokias šio įvykio detales prisimenate? Kaip pasiruošėte krikštui? Kokius jausmus pamenate iš savo krikšto? Apmąstykite, kuo krikštas jums yra vertingesnis dabar, nei buvo tada, kai pasikrikštijote.

Mozijo 18 skyrius padeda mums suprasti sandorą, kurią krikšto metu sudarėme su Dievu. Sandora yra „susitarimas tarp Dievo ir žmogaus, tačiau Dievas ir žmogus nėra lygios sutarties šalys. Sandoros sąlygas pateikia Dievas, o žmonės sutinka daryti tai, ką Jis prašo juos daryti. Tada Dievas pažada žmonėms tam tikrus palaiminimus už jų paklusnumą“ [Raštų rodyklė, „Sandora“, scriptures.lds.org].

Kad sužinotumėte, kaip Mozijo 18 skyrius padeda mums suprasti krikšto sandorą, atkreipkite dėmesį į šio skyriaus planą: Mozijo 18:1–7 – Pasiruošimas sandorai; Mozijo 18:8–16 – Sandoros sudarymas; ir Mozijo 18:17–30 – Sandoros laikymasis. Kiekvieną temą galite užsirašyti Raštuose, šalia atitinkamų eilučių, (pavyzdžiui, *Pasiruošimas sandorai*).

Perskaitykite Mozijo 18:1–2, 6–7 eilutes ir suraskite doktrinas ir principus, kurių mokė Alma, padėdamas žmonėms pasiruošti krikštui. Apačioje esančioje tuščioje vietoje parašykite, kaip supratimas, ko Alma mokė savo žmones, galėtų padėti šiandien pasirengti krikštui:

Mozijo 18:8–11 eilutėse aprašoma, kaip Alma padėjo savo žmonėms suprasti pažadus, kuriuos jie davė ir gavo, sudarydami krikšto sandorą.

1. Raštų studijavimo žurnale nusibraižykite žemiau pateiktą lentelę. Mozijo 18:8–11 eilutėse suraskite, ko Alma mokė apie pažadus, kuriuos mes duodame Dievui (tai, ką mes „esame pasiryžę“ daryti), ir kokius pažadus Dievas duoda mums,

kai mes pasikrikštijame. Lentelės atitinkamose skiltyse parašykite, ką jūs suradote.

Aš pažadu	Dievas pažada

Vienas akivaizdus Evangelijos principas yra Mozijo 18:8–11 eilutėse: **Viešpaties Dvasios ir amžinojo gyvenimo pažadą įgyjame tuomet, kai sudarome krikšto sandorą ir laikomės jos.**

 2. Raštų studijavimo žurnale, lentelės apačioje, parašykite santrauką apie tai, ko išmokote apie krikšto sandoros sudarymo ir laikymosi svarbą.

Perskaitykite žemiau pateiktą vyresniojo Džozefo B. Virtlino iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo pasisakymą ir pabraukite palaiminimus, kuriuos galime gauti, kada suprantame savo duotus ir gautus krikšto pažadus: „Per savo gyvenimą pastebėjau, kad, kai žmonės ima pilniau suprasti krikšto sandoros palaiminimus ir galią (tiek nauji atsivertusieji, tiek Bažnyčios nariai visą savo gyvenimą), tada į jų gyvenimą ateina didis džiaugsmas, o į savo pareigas karalystėje jie ima žiūrėti su užkrečiančiu entuziazmu“ (*“Alma the Elder: A Role Model for Today,” in Heroes from the Book of Mormon [1995], 84.*)

 3. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip kiekvieną dieną jūsų krikšto sandora gali veikti jūsų gyvenimą. (Pavyzdžiui, prisiminkite savo pažadą „būti Dievo liudytojais visada ir visame, ir visur“ ir tai, kiek jis darys įtakos tam, kaip jūs bendraujate su kitais žmonėmis, kaip elgiatės su šeimos nariais, apie ką kalbatės su draugais ir pažįstamais, kokius žodžius vartojate, kokius filmus ir televizijos laidas žiūrite, kokią muziką klausote, kaip elgiatės pasimatymų metu ir visuomenėje, kaip reaguojate į tuos, kurie kritikuoja jūsų tikėjimą.)

Mozijo 18:12–16 eilutėse skrupulingai ieškokite pavyzdžių, parodančių, kaip Viešpats įvykdė sandoros su Alma ir jo žmonėmis savąją dalį po to, kai jie pasikrikštijo. Galite pažymėti tai, ką radote.

 4. Raštų studijavimo žurnale aprašykite atvejį iš savo gyvenimo, kai, jums ištesėjus krikšto metu duotą pažadą tarnauti Jam, jautėte, kaip Viešpats palaimino jus Savo Dvasia.

Mozijo 18:17–30

Alma tarp žmonių įkuria Jėzaus Kristaus Bažnyčią

Kaip dažnai, priimdami sakramentą, prisimenate krikšto metu sudarytas sandoras ir jas atnaujinate?

Kaip dažnai turėtumėte jas prisiminti? Kada paprastai randate laiko prisiminti šias sandoras?

Prezidentas Henris B. Airingas iš Pirmosios Prezidentūros mokė apie tai, kaip svarbu laikytis sandorų su Viešpačiu: „Pastarųjų dienų šventieji yra sandoros žmonės. Nuo krikšto dienos per svarbius dvasinius gyvenimo posūkius mes

pasižadame Dievui ir Jis pasižada mums. Jis visada laikosi Savųjų pažadų, išpildomų per Jo įgaliotus tarnus; tačiau svarbiausias mūsų gyvenimo išbandymas yra mus patikrinti, ar sudarysime ir laikysimės savo sandorų su Juo“ (*“Witnesses for God,” Ensign, 1996, 30.*)

Perskaitykite Mozijo 18:17–18, 20–23, 27–29 eilutes ir suraskite, kaip Bažnyčios nariai Almos laikais laikėsi savo krikšto sandorų. Galite pažymėti konkrečius žodžius ir frazes Mozijo 18:22, 26, 30 eilutėse, parodančius, kad **gausūs palaiminimai ateina tiems, kurie laikosi savo krikšto sandorų.**

 5. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus: Kokį vieną dalyką padarysite, kad geriau laikytumėtės krikšto sandorų? Kaip ištesėsite šį pažadą?

Mozijo 18:31–35

Priklausantieji Bažnyčiai pabėga nuo karaliaus Nojus persekiojimo

Išstudijuokite Mozijo 18:31–33 eilutes, kad sužinotumėte, ką karalius Nojus veikė Lehio-Nefio mieste, kai tuo metu Alma ir jo žmonės mėgavosi gausiais palaiminimais netoli Mormono vandenių. Pirmą perskaitykite Mozijo 18:34 eilutę, po to Mozijo 23:1–2 eilutes, kad sužinotumėte, kaip Alma buvo „perspėtas“ apie jo žmonėms iškilusį pavojų.

Šią tiesą galite užsirašyti šalia Mozijo 18:34 eilutės: **Viešpats gali išpėti teisiuosius, kai jiems gresia pavojus.**

Perskaitykite apie vyresniojo Nylo L. Anderseno iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo patyrimą, kuris patvirtina šią tiesą:

„Dirbdamas specialiuoju FTB agentu mano draugas tyrė organizuotas nusikaltamas grupuotes, gabenančias narkotikus į Jungtines Valstijas.

Vieną kartą jis su kitu agentu prisiartinio prie buto, kur, jų manymu, gerai žinomas narkotikų prekeivis platino kokainą. Mano draugas taip atpasakoja tai, kas įvyko:

„Mes pasibeldėme į narkotikų prekeivio duris. Įtariamasis atidarė duris ir, išvydęs mus, suskubo užstoti vaizdą. Bet buvo per vėlu; mes pamatėme kokainą ant stalo.

Vyras ir moteris, sėdėję prie stalo, staiga pradėjo slėpti kokainą. Mes turėjome neleisti jiems sunaikinti įkalčių, todėl aš greitai nustūmiau įtariamąjį, kuris buvo užstojęs duris iš šono. Kai jį pastūmiau, mūsų akys susitiko. Netikėtai jis neatrodė supykęs ar išsigandęs. Jis man šypsojosi.

Jo akys ir nuginkluojanti šypsena sudarė įspūdį, kad jis nepavojingas, todėl aš greitai palikau jį ir pradėjau judėti link stalo. Įtariamasis dabar jau buvo man už nugaros. Tą akimirką mano mintyse atsirado aiškus, galingas jausmas: „Saugokis blogio, kuris slepiasi už besišypsančių akių.“

Aš staigiai atsukau į įtariamąjį. Jis buvo įkišęs ranką į didžiulę priekinę kišenę. Instinktyviai sugriebiau jam už rankos ir ištraukiau ją iš kišenės. Tik tada jo rankoje išvydau suspaustą pusiau automatinį pistoletą, paruoštą iššauti. Toliau sekė staigūs veiksmai, ir aš nuginklavau tą vyrą.“ [...]

[...] Šventoji Dvasia perspėjo mano draugą dėl fizinio pavojaus; Šventoji Dvasia taip pat perspės jus dėl dvasinio pavojaus“ („Saugokitės blogio, kuris slepiasi už besišypsančių akių“, 2005 m. balanžio visuotinės konferencijos medžiaga).

6. Raštų studijavimo žurnale aprašykite jausmus, kuriuos jums teko patirti iš Šventosios Dvasios, ar patyrimus, kuriuos prisimenate, kai buvote įspėti arba apsaugoti nuo fizinio ar dvasinio pavojaus, arba aprašykite pažįstamą arba kieno nors, apie ką esate skaitę ar girdėję, patyrimus.

7. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Mozijo 18 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

13 DALIS. 2 DIENA

Mozijo 19–20

Įvadas

Po to, kai Alma ir jo žmonės pabėgo nuo karaliaus Nojaus kariuomenės, žmonės, pasilikę su Nojumi, patyrė Abinadžio išpranašautas pasekmes. Pasakojimas

apie nefitus Lechio-Nefio žemėje mums primena, kad, atmesdami Viešpaties tarnų mokymus, patiriame skaudžias pasekmes. Kita vertus, kai paklūstame pranašams, net ir išbandymų metu mėgaujamės ramybe ir saugumu. Studijuodami šią pamoką, pagalvokite apie tai, kaip galite gauti ramybę ir saugumą, kurie ateina dėl šiuolaikinių Viešpaties pranašų mokymų klausymo.

Mozijo 19–20

Lechio-Nefio žemėje esantys nefitai patiria Abinadžio pranašysčių išsipildymą

Perskaitykite vyresniojo Deivido R. Stouno, tuo metu tarnavusio Septyniasdešimties nariu, pasakojimą ir pagalvokite apie per pranašus gaunamų dvasinių įspėjimų svarbą:

„Vieną sekmadienio rytą [...] pabudę Santo Dominge, Dominikos Respublikoje, pasitikome gražią dieną. Švietė Karibų saulė, ir dangus buvo be debesėlio. Pūtė švelnus vėjelis, vos kedenantis medžių lapus; buvo šilta, ramu ir tylu. Tačiau toli jūroje, ten kur neužmato akys, link mūsų artinosi nenumaldomas ir nenugalimas mirtinas uraganas. Uraganų centras, kuris buvo atsakingas sekti ir numatyti uragano „Džordžas“ trajektoriją, internete nuolat atnaujindavo turimą informaciją. Tą ramų ir taikų rytą, Uraganų centro informacijos iš palydovų „akių danguje“ dėka, pamačiau numanomą audros trajektoriją, kuri lyg kokia strėlė buvo nusiųsiusi į patį Santo Domingo centrą.

Po 48 valandų toji audra smogė į salą smarkiu [...] įsiūčiu, po savęs palikdama nusiaubimą, dykynę ir mirtį. [...]

Kad ir kokia būtų tų neapsakomos fizinės jėgos reiškinų padaryta žala, nuniokojimas ir sukelta mirtis, žmonių gyvenimus dar labiau nusiaubia dvasiniai uraganai. Tokios įsiutusios jėgos gali pridaryti žymiai daugiau žalos nei fiziniai ciklonai, nes jos naikina sielas ir atima iš mūsų amžinąsias perspektyvas ir pažadus. [...]

Mes atsiduriame šių dvasinių uraganų kelyje, kai pasiduodame pykčiui, alkoholiui ir smurtui; gašlumui ir amoralumui; paleistuvavimui ir pornografijai; narkotikams, išdidumui, godumui, prievartai, pavydui ir melui – šis sąrašas yra ilgas. [...]

Tačiau mes taip pat turime sergėtojus nuo dvasinių uraganų; jų pašaukimas yra stebėti ir įspėti, padėti mums išvengti dvasinės žalos, sunaikinimo ar net mirties. Tuos bokšto sargybinius vadiname apaštalais ir pranašais. Jie yra mūsų dvasinės akys danguje, nes jie, įkvėpimo, įžvalgos ir tyro proto dėka, žino galimas audrų trajektorijas. Jie, nuolat kalbėdami, įspėja mus apie tragiškas pasekmes tiems, kurie tyčia ir beprasmiškai laužo Viešpaties įsakymus. Sąmoningas jų įspėjimų nepaisymas priešaukia vargą, sielvartą ir pražūtį. Įspėjimų klausymas

prilygsta sekimui Viešpaties pasirinktais tarnais į dvasines ramybės ir gausos ganyklas“ (“Spiritual Hurricanes,” *Ensign*, Nov. 1999, 31–32).

Skirkite laiko apmąstymams, apie kokius pavojus esate girdėję išpėjant pranašus ir apaštalus? Kaip jų žodžiai apsaugo mus nuo „dvasinių uraganų“?

Dievas atsiuntė Abinadį išpėti Lehio–Nefio žmones apie artėjantį sunaikinimą, jei neatgailaus.

1. Nusibraižykite šią lentelę Raštų studijavimo žurnale, palikdami pakankamai vietos rašymui po kiekviena nuoroda:

Pranašystė apie karaliaus Nojaus žmones (Mozijo 12:1–2)	Išsipildymas (Mozijo 19:10, 14–15; 20:20–21; 21:3–4, 8, 10–13)
Pranašystė apie karalių Nojų (Mozijo 12:3)	Išsipildymas (Mozijo 19:18–20)
A.	B.

Skaitydami Raštų eilutes, nurodytas kairėje lentelės skiltyje, peržvelkite Abinadžio pranašystes nefitams, gyvenusiems Lehio–Nefio žemėje. Prie atitinkamų Raštų nuorodų parašykite karaliui Nojui ir jo žmonėms Abinadžio išpranašautas pasekmes, kurias jie patirs, jei neatgailaus. Kairiojo stulpelio apačioje, skiltyje (A), parašykite, kaip būtumėte jautęsi ir ką būtumėte darę, jei būtumėte išgirdę Abinadžio perspėjimus.

Prieš pradėdami rašyti dešinėje lentelės skiltyje, atlikite žemiau pateiktą užduotį. Atlikdami šią užduotį, jus geriau susipažinsite su Mozijo 19–20 skyriuose aprašytais įvykiais ir pamatysite tuose skyriuose aprašytą Abinadžio pranašysčių išsipildymą.

Studijuodami Mozijo 19–20 skyrius, sunumeruokite šiuos 11 įvykių tokia tvarka, kaip jie aprašyti Raštuose. Kiekvieno skyriaus pradžioje esančiose santraukose rasite naudingų užuominų, suteikiančių jums gaires.

- ___ Gideonas kėsinaisi nužudyti karalių Nojų.
- ___ Nefitų moterys ir vaikai maldauja lamanitus jų neužmušti.
- ___ Karalius Nojus sudeginamas.
- ___ Lamanitų armija priartėja prie Šemlono.
- ___ Karaliaus Nojaus kunigai nusivedė (pagrobė) 24 lamanitų dukteris.
- ___ Lamanitų karalius prašo savo armijos pasigailėti Limhio žmonių.
- ___ Kai kurie Nojaus žmonės pabėga prieš ateinant lamanitams, palikdami moteris ir vaikus likimo valiai.
- ___ Limhis įsako savo žmonėms nežudyti lamanitų karaliaus.
- ___ Tarp nefitų ir lamanitų du metus viešpatauja taika.
- ___ Limhis pažada, kad jo žmonės lamanitams atiduos pusę savo turto.
- ___ Nefitai atremia lamanitų puolimą ir pagauna lamanitų karalių.

(Užduoties atsakymus rasite šios pamokos pabaigoje).

2. Teisingai sunumeravę 11 teiginių, sugrįžkite prie lentelės Raštų studijavimo žurnale. Studijuodami dešiniame stulpelyje minimas Raštų vietas, suraskite, kaip konkrečiai Abinadžio pranašystės išsipildė. Šias detales įrašykite lentelės dešiniame stulpelyje. Dešinio stulpelio apačioje, skiltyje (B), paaiškinkite, ko išmokote apie pranašo įspėjančių žodžių atmetimo pasekmes.

Perskaitykite Mozijo 20:21 eilutę ir pažymėkite Gideono pareiškimą, parodantį, kad jis supranta, jog **Viešpaties tarnų žodžių atmetimas atneša kančias ir sielvartą.**

Perskaitykite Doktrinos ir Sandorų 133:63, 70–72 eilutes, kad sužinotumėte, kaip šis principas paskutinėmis dienomis taikomas tiems, kurie neklauso Viešpaties ar Jo tarnų. Savo Raštuose šią nuorodą galite užsirašyti kaip kryžminę nuorodą prie Mozijo 20:21 eilutės. Norėdami rasti pranašų pasisakymus šiomis temomis, peržvelkite naujausias visuotinės konferencijos kalbas žurnaluose *Ensign* arba *Liahona* (gegužės ir lapkričio mėnesių) arba interneto svetainėje LDS.org.

Apmąstykite tokį klausimą: Kaip pranašų mokymai, kuriuos pastaruoju metu esate girdėję, galėtų padėti asmenims, šeimoms ir tautoms išvengti kančių ir sielvarto?

Vyresnysis Dalinas H. Ouksas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo pateikė pavyzdį kančių ir sielvarto, kurias gali atnešti Viešpaties pranašų žodžių atmetimas tiems, kurie žiūri pornografiją.

„Pornografija susilpnina gebėjimą palaikyti normalius emocinius, romantinius ir dvasinius santykius su kitos lyties atstovu. Ji griaua moralinius barjerus ir skatina netinkamą, nenormalią ar nelegalią elgseną. Sąmonė pasidaro nejautri, pornografijos vartotojai stumiami patys patirti tai, ką pamatė, nepaisant pasekmių savo ir kitų žmonių gyvenime.

Pornografija taip pat ir pavergia. Pornografija susilpnina sugebėjimą priimti sprendimus ir pagauna ant kabliuko jos vartotojus, kurie jos nori vis daugiau ir daugiau („Pornografija“, 2005 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Pagalvokite apie kančių ir sielvarto pavyzdžius, kuriuos atneša pranašų patarimų apie tokius dalykus, kaip azartiniai lošimai, pornografija, Išminties Žodžio nesilaikymas, sukčiavimas, tatuiruotės, kūno badymas, netinkama apranga ar pasimatymai iki 16 metų, ignoravimas.

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kaip Viešpaties tarnų mokymų klausymas tokiomis temomis, kaip šeimų stiprinimas, skaistybės įstatymo ar Išminties Žodžio laikymasis, padeda asmenims ir šeimoms išvengti kai kurių kančių ir sielvarto?

Vyresnysis Robertas D. Heilsas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo liudijo, kad, sekdami pranašais, galime turėti ramybę ir grįžti Dievo akivaizdon:

„Liudiju, kad šiuolaikiniai pranašai turi senųjų pranašų ir kitų Evangelijos laikotarpio pranašų savybes. [...]

[...] Dvasiškai saugūs būsime tada, kai klausysimės aiškaus mūsų dabartinio pranašo balso. Jei klausysimės jo balso ir paisysime jo patarimų, tai gyvensime taip, kaip norėtų Kristus, ir ištersime iki galo, kad vieną dieną kartu su savo šeimomis sugrįžtume mūsų Dangiškojo Tėvo ir mūsų Gelbėtojo Jėzaus Kristaus akivaizdon“ (“Hear the Prophet’s Voice and Obey,” *Ensign*, May 1995, 17).

4. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip norėtumėte, kad išstudijuoti Mozijo 19–20 skyriai paveiktų jūsų paklusnumą Viešpaties pranašų mokymams. Prisiminkite ir Raštų studijavimo žurnale aprašykite patyrimą, kai, klausydami Viešpaties tarnų mokymų, patyrėte ramybę ir dvasinį saugumą.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Mozijo 19–20 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Sunumeruotos užduoties atsakymai: 1, 4, 5, 2, 8, 11, 3, 10, 7, 6, 9.

13 DALIS. 3 DIENA

Mozijo 21–24

Įvadas

Limhio tauta pakliuvo į lamanitų vergiją dėl savo nelumbumo (žr. Mozijo 20:21), pavergti jie tapo nuolankūs ir atsigręžė į Dievą. Almos žmonės pakliuvo į vergiją tam, kad būtų išbandytas jų tikėjimas (žr. Mozijo 23:21). Abi grupės stipriai meldėsi, kad būtų išvaduotos iš vergijos. Nors abi žmonių grupės ilgainiui buvo išlaisvintos ir atvyko į Zarahemlą, Viešpats kiekvienai grupei padėjo skirtingai. Išstudijavę Limhio žmonių išbandymus ir išlaisvinimą, matote, kad Viešpats į mūsų maldas atsako Savo būdu ir tada, kai esame nuolankūs. Iš Almos žmonių išbandymų ir išlaisvinimo galite pasimokyti, kaip pasikliauti Viešpačiu, kai reikia stiprybės atlaikant sunkumus ir iššūkius.

Mozijo 21–24.

Lehio-Nefio žemėje esantys nefitai patiria Abinadžio pranašsčių išsipildymą

Įsivaizduokite, kad jūs, gyvendami karaliaus Nojaus laikais Lehio-Nefio žemėje, atmetėte Abinadžio mokymus. Dabar jūs ir jūsų tauta yra lamanitų vergijoje, kaip kad pranašavo Abinadis. Ką jūs darytumėte?

Pagalvokite apie išbandymus ar sunkumus, kuriuos jūs patiriate. Raštuose perskaitykite šias eilutes ir pažymėkite tai, ko jos moko apie ieškojimą ir išlaisvinimą: Mozijo 21:5, 14; 22:1–2; 23:23 ir 24:21. Būti išlaisvintam dažniausiai reišia būti išvaduotam, sulaukti pagalbos arba būti perneštam per kažką.

Skaitydami žemiau pateiktą vyresniojo Ričardo G. Skoto iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo pareiškimą, pabraukite dvi jo pateikiamas mūsų gyvenime patiriamų išbandymų ir kančių priežastis: „Niekas nenori negandų. Iš esmės išbandymai, nusivylimai, liūdesys, sielvartas užpuola mus dėl dviejų skirtingų priežasčių. Tie, kurie prasižengia Dievo įstatymams, visada susidurs su šiais sunkumais. Kita negandų priežastis yra Viešpaties numatytų tikslų vykdymas mūsų gyvenime, kad mes per išbandymus būtume išgryninti. Nepaprastai svarbu yra atpažinti vieną iš dviejų anksčiau minėtų mūsų išbandymų ir sunkumų priežasčių, kadangi pataisomieji veiksmai labai skiriasi“ (”Trust in the Lord,” *Ensign*, Nov. 1995, 16).

Limhio tauta buvo pavergta dėl savo nepaklusnumo, o teisieji Almos žmonės patyrė negandas, kad būtų išgryninti. Limhio tautos vergystės rezultatas buvo tai, kad jie tapo nuolankūs ir atsigręžė į Dievą. Šių dviejų dieviškojo išlaisvinimo istorijų studijavimas padidins jūsų pasitikėjimą prašyti Viešpaties išgelbėjimo, nepaisant patiriamų suspaudimų.

1. Žemiau pateiktoje lentelėje į pirmąjį klausimą: Kaip jie pakliuvo į vergiją? yra už jus atsakyta. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į antrą klausimą: Kaip jie buvo išlaisvinti?

	Limhio žmonės	Almos žmonės
Kaip jie pakliuvo į vergiją?	(Mozijo 20:21–22; 21:1–4) Kadangi žmonės neatgailavo, Viešpats suteikė lamanitams galią juos pavergti.	(Mozijo 23:1–4, 19–20, 25–38; 24:8–9) Žmonės laikėsi savo sandorų, bet buvo išduoti, paimti į nelaisvę ir persekiojami nelabų žmonių.
Kaip jie buvo išlaisvinti?	(Mozijo 22:1–9, 13–14)	(Mozijo 24:17–25)

Apmąstykite, kaip atsakytumėte į šiuos klausimus apie Limhio žmones:

- Kas Mozijo 21:6 eilutėje liudija apie tai, kad Limhio žmonės dar nebuvo nusižeminę ir atsigręžę į Viešpatį? Kaip tai skiriasi nuo to, kaip Almos žmonės reagavo į savo vergiją? Prisimenant Limhio žmonių išgyvenimus, ko išmokote, kas galėtų padėti tinkamai reaguoti į išbandymus?
- Kaip Viešpats laimino Limhio tautą, nors ne iš karto, išlaisvindamas juos iš suspaudimų? (Mozijo 21:16 eilutėje galite pažymėti frazę „palaiapsniui klestėti“.) Ar kada nors jautėte, kaip Viešpats padėjo jums pamažu įveikti išbandymus?
- Kaip manote ar žmonių požiūris, aprašytas Mozijo 21:30–33 eilutėse, prisidėjo prie galutinio jų išlaisvinimo?

2. Pasirinkite vieną iš žemiau pateiktų studijuotų tiesių apie Limhio tautos išbandymus ir išlaisvinimą. Raštų studijavimo žurnale parašykite pastraipą, aprašydami, kaip šią gyvenimo tiesą galite pritaikyti savo gyvenime.

a) Kai nusižeminame, šaukiame Viešpaties ir atgailaujame už savo nuodėmes, Jis išgirs mūsų maldas ir Savo laiku palengvins mūsų nuodėmių našta.

b) Kai sudarome sandorą tarnauti Dievui ir laikytis Jo įsakymų, Viešpats pasirūpins mūsų išlaisvinimu.

Skaitydami žemiau pateiktą vyresniojo Ričardo G. Skoto pamokymą, pagalvokite apie Almos žmonių suspaudimus ir išgelbėjimą: „Kai jau atrodo, kad viskas klojasi gerai, tada ima ir iš visų pusių vienu metu pasipila iššūkiai. Jei tie išmėginimai nėra jūsų nepaklusnumo pasekmė, tai reiškia, kad Viešpats mano, jog esate pasiruošę toliau tobulėti (žr. Patarlių 3:11–12). Todėl jis siunčia jums tai, kas skatintų augimą, supratimą ir giliaširdiškumą – tai, kas yra reikalinga jūsų amžinajam labui. Kad iš dabartinės savo vietos patektumėte ten, kur Jis nori jus matyti, reikia gerokai pasitempti, o tai, dažniausiai reiškia nepatogumus ir skausmą“ (“Trust in the Lord,” 16–17).

Mozijo 23:21–22 eilutėse pažymėkite žodžius ir frazes, kurie rodo, kad **Viešpats bandys mūsų kantrybę ir tikėjimą, kad padėtų mums sustiprinti pasitikėjimą Juo** (taip pat žr. DS 122:5–7).

Vadovėlyje užrašykite trumpus atsakymus į tokius klausimus:

- Kaip manote, koks būtų buvęs sunkiausias išbandymas, kurį reiktų išverti, jei Mozijo 23–24 eilutėse aprašytų įvykių metu būtumėte buvę tarp Almos žmonių? Kodėl? _____
- Ko galime pasimokyti iš to, kaip į išbandymus reagavo Alma ir jo žmonės? (Žr. Mozijo 24:1–12, 15–16.) _____
- Nors Viešpats ir ne iš karto išlaisvino Almos žmones, ką pirmiausiai Jis padarė dėl jų? (Žr. Mozijo 24:15.) _____

Iš Almos žmonių patyrimo galime pasimokyti vieno principo, jog, **kantriai atsidadę Viešpaties valiai, gausime Jo sustiprinimą ir Savo laiku būsime išlaisvinti iš savo išbandymų.**

3. Raštų studijavimo žurnale paaiškinkite, ką, jūsų nuomone, reiškia išbandymų metu kantriai atsiduoti Viešpaties valiai ir kaip tai gali paruošti jus priimti sustiprinimus ir palaiminimus, kuriuos Jis suteiks jums, kad padėtų tuo sunkiu metu.

Šios pamokos pradžioje jūsų buvo paprašyta pagalvoti apie išbandymus arba sunkumus, su kuriais dabar susiduriate. Prisimindami juos, dienoraštyje arba ant atskiro popieriaus lapo galite užsirašyti atsakymus į šiuos klausimus:

- Kokius išbandymus šiuo metu aš patyriau savo gyvenime?
- Ką aš turiu daryti, kad pasiruoščiau priimti Viešpaties išlaisvinimo galią savo gyvenime?

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Mozijo 21–24 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

13 DALIS. 4 DIENA

Mozijo 25

Įvadas

Kaip aprašyta Mozijo 25 skyriuje, Limhio žmonės kartu su Almos pasekėjais nukeliavo į Zarahemlą, kad saugiai prisijungtų prie karaliaus Mozijo. Šios nefitų grupės, bekeldamos kartu, suvokė Dievo gerumą ir Jo išlaisvinančią galią. Jie taip pat įkūrė vieningą Bažnyčią. Studijuojant šią pamoką, verta pagalvoti apie tai, kaip jūs savo gyvenime patyrėte Dievo gerumą ir palaiminimus priklausydami tikrajai Jėzaus Kristaus Bažnyčiai.

Mozijo 25:1–13

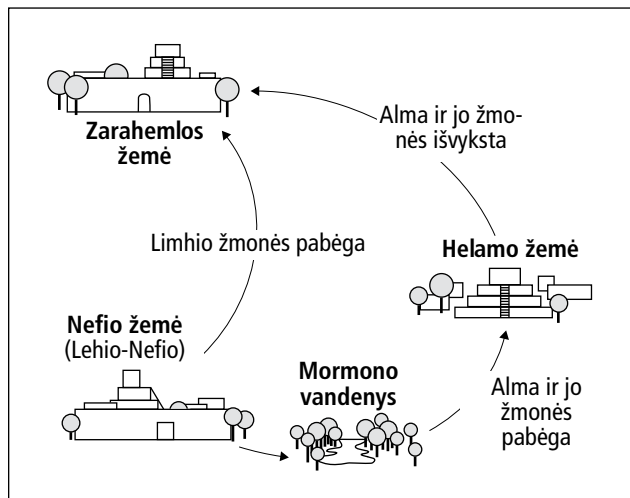
Atvykusieji į Zarahemlą susivienija ir tampa nefitais

Perskaitykite istoriją apie jauną moterį, kurią Merginų organizacijos žygyje apsaugojo Dvasios klausymas:

„Aš grįžau su lėtesne grupe, kurioje buvo penkios mergaitės ir mūsų vadovė. Jos buvo užsiėmusios fotografavimu, ir aš nusprendžiau eiti pirmyn. Nusileisdama kalvos šlaitu žemyn, išgirdau karvės mykimą [garsas buvo toks, tarsi ji gaištų]. Įspėjantis balsas, tvirtas, bet kartu ir tylus, tarė: „Grįšk atgal.“ Į tą balsą beveik nekreipiau dėmesio, tačiau jis vėl prabilo. Šį kartą aš jo paklausiau ir sugrįžau prie grupės. Kai pradėjome leisti žemyn, pamatėme, kad aukštyn spėriai ir įniršę juda juodi buliai. Didžiausias jų, spoksodamas į mus, pradėjo kasti žemę kanopomis. [...] Buvome labai išsigandę, bet mūsų kunigijos vadovas nukreipė jo dėmesį, ir mes perlipome per tvorą į saugią vietą.

Sugrįžusi į stovyklą supratau, kad, jei nebūčiau paklausiusi to Dvasios įspėjimo, galėjau būti sunkiai sužeista ar žūti. Supratau, kad Dangiškasis Tėvas asmeniškai rūpinosi manimi ir mane apsaugojo. Labai dėkoju Viešpačiui už tą įspėjimą. Šis patyrimas sustiprino mano liudijimą, ir aš dar labiau pamilau Viešpatį“ (Marissa W., “Turn Back,” *New Era*, Nov. 2010, 47).

Kaip klausymas ar skaitymas kitų žmonių patyrimų, liudijančių Dievo gerumą ir galią jų gyvenime, gali jus sustiprinti?

Kai Limhio ir Almos žmonės susivienijo su Zarahemlos žmonėmis, karalius Mozijas visiems perskaitė jų metraščius (žr. Mozijo 25:1–6). Mozijo 25:7 eilutėje surašykite, kaip karaliaus Mozijo žmonės sureagavo, išgirdę pasakojimus apie Dievo darbus šiose tautose.

1. Raštų studijavimo žurnale kiekvienai iš keturių Mozijo 25:8–11 eilučių parašykite apie žmonių reakciją, išgirdus jų brolių istoriją. Pavyzdžiui, Mozijo 25:8 eilutėje, pamatę tuos, kurie buvo išvaduoti iš lamanitų vergijos, žmonės „prisipildė nepaprastai didelio džiaugsmo“.

- Mozijo 25:8
- Mozijo 25:9
- Mozijo 25:10
- Mozijo 25:11

Žemiau pateiktą principą galite užsirašyti Raštuose, šalia Mozijo 25:8–11 eilučių: **Studijuodami pasakojimus apie Dievo darbus žmonių gyvenime, galime pajusti džiaugsmą ir dėkingumą už Dievo gerumą.**

Pagalvokite apie galimus šaltinius, iš kurių galėtume sužinoti apie Dievo gerumą patyrusius žmones. Tai galėtų būti Raštai, Bažnyčios istorija, Bažnyčios žurnalai, Visuotinės konferencijos kalbos, jūsų šeimos istorijos užrašai, liudijimų susirinkimai, sekmadieninė mokykla, kunigijos ar Merginų organizacijos pamokos. Prisiminkite, kada iš šių šaltinių sužinojote apie Dievo gerumą. Apmąstykite atsakymus į tokius klausimus:

- Ar žinojimas apie Dievo gerumą kitiems, man kada nors padėjo pajusti džiaugsmą ar dėkingumą?
- Koks gali būti ilgalaikis rezultatas to, jei aš nuolat iš Raštų ar kituose šaltiniuose studijuosiu pasakojimus apie Dievo gerumo darbus žmonių gyvenime?

Per ateinančią savaitę viename iš jūsų pasirinktų šaltinių suraskite tokią istoriją apie Dievo gerumą, kuri jus labai sudomintų, nustebintų, pradžiugintų arba leistų pajusti dėkingumą. Dienoraštyje galite aprašyti, ko išmokote ir kaip jus tai paveikė. Tą pačią istoriją galite panaudoti šeimos namų vakare mokydami savo šeimą apie Dievo gerumą, taip pat šia istorija galite pasidalinti seminarijos pamokoje arba su draugu.

Mozijo 25:14–24

Alma visoje nefitų žemėje įkuria Dievo bažnyčias

Mozijui baigus kalbėti ir skaityti metraščius, Alma kreipėsi į žmones. Perskaitykite Mozijo 25:14–16 eilutes ir išsiaiškinkite, ko mokė Alma. Užrašykite atsakymus į vadovėlyje užduotus klausimus:

- Kodėl Almos pateiktos santraukos pakanka sužinoti apie Limhio žmonių ir Almos pasekėjų patyrimus? _____
- Kodėl manote, kad žmonėms būtų buvę svarbu išgirsti Almos žodžius po to, kai jie išgirdo Zenifo žmonių istoriją? _____

Prieš toliau skaitydami Mozijo 25 skyrių, prisiminkite atvejį, kai lankėtės kitoje pastarųjų dienų šventųjų apylinkėje ar skyriuje. Pagalvokite apie panašumus, kuriuos pastebėjote tarp jūsų apylinkės ir tos apylinkės ar skyriaus, kuriame lankėtės.

Perskaitykite Mozijo 25:17–22 eilutes ir suraskite, kaip Almos laikais tarp nefitų veikė Bažnyčia. Mozijo 25:21 eilutėje aprašomos bažnyčios yra panašios į tai, ką mes šiandieninėje Bažnyčioje apibūdintume kaip skyrius ir apylinkes. Lygiai taip pat kaip ir Almos laikais, **šią dieną Dievas pašaukia vadovus vesti Jo Bažnyčią.**

Mozijo 23:16 eilutėje sužinojote, kad Alma buvo jų „aukštasis kunigas“ ir „jų bažnyčios įkūrėjas“ (Mozijo 23:16). Prezidentas Džozefas Fildingas Smitas paaiškino: „Valdant antrajam karaliui Mozijui, didžioji nefitų dalis vis dar gyveno Zarahemlos žemėje. Teiginys, kad Alma buvo jų bažnyčios įkūrėjas, kalba tik apie pabėgėlius, kurie gelbėdamiesi bėgo iš nefitų pirmojo paveldo žemės. Laikui bėgant, jie sugrįžo atgal, kur buvo didžioji Bažnyčios narių dalis ir Alma buvo išventintas Bažnyčios aukštuoju kunigu visose žemėse, kurias buvo užėmę nefitai“ (*Answers to Gospel Questions*, comp. Joseph Fielding Smith Jr., 5 vols. [1957–66], 3:39–40).

2. Raštų studijavimo žurnale trumpai atsakykite į žemiau pateiktus klausimus:

- Kuo nefitų Bažnyčia primena šių dienų Bažnyčią?
- Kaip manote, kodėl buvo svarbu, kad vadovai buvo pašaukti Almos, kuris turėjo įgaliojimą iš Dievo?

c) Kodėl yra svarbu, kad vadovai visus Bažnyčios narius mokytų pačių tiesų visame pasaulyje?

Skaitydami Mozijo 25:23–24 eilutes, ieškokite frazių, apibūdinančių žmones, kurie prisijungė prie Kristaus Bažnyčios, bei frazių, kurios taip pat tiktų apibūdinti Viešpaties Bažnyčios narius šiandien. Iš šių eilučių išmokstame vieno principo: **Jeį prisiimame Jėzaus Kristaus vardą ir gyvename atitinkamai, tai Viešpats ant mūsų išlieja Savo Dvasią.**

 3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Ar frazės Mozijo 25:23–24 eilutėse, apibūdinančios Bažnyčios narius nefitus, taip pat tinka apibūdinti Bažnyčios narius šiandien?

b) Kaip jūsų mintis ir kasdienes pasirinkimus gali pakeisti tai, kad jūs prisimenate, kad esate prisiėmę Jėzaus Kristaus vardą?

Mozijo 25:24 eilutėje atkreipkite dėmesį į tai, kad ant Savo tautos „Viešpats išliedavo savo Dvasią“. Vėresnysis Džozefas B. Virlinas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo pabrėžė Šventosios Dvasios dovanos vertę Bažnyčios nariams:

„Šventosios Dvasios dovana – tai yra teisė gauti nuolatinę bendrystę su Šventąja Dvasia, gaunama tik tokiomis sąlygomis kaip tikėjimas Kristumi, atgaila, krikštas panardinant ir įgaliotų tarnų, apdovanotų Melkizedeko kunigyste, rankų uždėjimu.

Tai brangiausia dovana, prieinama tik vertiems Viešpaties Bažnyčios nariams.

[...] Tai yra liudijimo ir dvasinių dovanų šaltinis. Ji apšviečia protus, pripildo mūsų sielas džiaugsmo, moko mus visko ir sugrąžina mums pamirštas žinias. Šventoji Dvasia taip pat „nurodys jums viską, ką turėtumėte daryti“ [2 Nefio 32:5] (“The Unspeakable Gift,” *Ensign* arba *Liahona*, May 2003, 26).

 4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kaip jūsų dalyvavimas Jėzaus Kristaus Bažnyčios gyvenime padeda pajauti Dvasią?

b) Kaip galite sustiprinti savo tikėjimą ir teisius poelgius, kad galėtumėte dar labiau priartėti prie Dvasios?

Ieškokite galimybių pasidalinti su kitais tuo, kaip Šventosios Dvasios dovana palaimino jūsų gyvenimą. Palaiminimai, kuriuos patyrėte per Šventąją Dvasią, padidės, jei stengsitės būti verti Jos draugijos.

 5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Mozijo 25 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Mozijo 26

Įvadas

Kaip rašoma Mozijo 26 skyriuje, kai kurie netikintys nefitai pataikūniškais žodžiais paveikė augančios kartos Bažnyčios narius ir nuklaidino juos į nuodėmę. Alma meldėsi, kad sužinotų, kaip nuteisti šiuos narius pagal Dievo valią. Viešpats apreiškė Almai, kaip Bažnyčios nariai turės atsakyti už savo nuodėmes. Viešpats taip pat išdėstė atgailos sąlygas. Alma sužinojo apie Dievo norą atleisti tiems, kurie iš tikrųjų atgailauja.

Mozijo 26:1–6

Daugelis iš augančios kartos buvo netikintys ir darė nuodėmes

Minutėlę pamąstykite apie tokį klausimą: Kodėl, jūsų nuomone, kai kurie jauni žmonės, net klausydami prašų ar mokomi tėvų, išvis neturi liudijimo arba neturi stipraus liudijimo?

Mozijo 26 skyrius apžvelgia šį klausimą. Išstudijuokite eilutes ir atsakykite į lentelėje pateiktus klausimus (atsakymus surašykite vadovėlyje):

Mozijo 26:1–2	Kokiais trimis dalykais daugelis iš augančios kartos netikėjo? _____
(Mozijo 26:3).	Kaip, skaitant Raštus ar klausantis prašų, mus veikia netikėjimo nuostata? _____
Mozijo 26:4	Kokia buvo viena iš pagrindinių priežasčių, kodėl šie žmonės, neturėdami tikėjimo Gelbėtoju, prisijungė prie Bažnyčios? _____
Užrašykite vieną principą, kurio išmokote studijuodami šias eilutes: _____	

Frazė „tėvų tradicijomis“ Mozijo 26:1 eilutėje kalba apie Evangelijos tiesų perdavimą iš kartos į kartą; ši frazė kartais gali reikšti ir klaidingus mokymus (pavyzdžiui, žr. Almos 9:16). Vienas principų, mokomų Mozijo 26:1–4 eilutėse, yra toks: **Troškimas tikėti ir asmeninės pastangos yra būtinos liudijimui įgyti.**

Perskaitykite žemiau pateiktą Prezidento Henrio B. Airingo iš Pirmosios Prezidentūros teiginį ir pabraukite

veiksmus, kurie yra būtini siekiant įgyti liudijimą ir išlaikyti jį:

„Liudijimas turi būti puoselėjamas tikėjimo malda, Dievo žodžio Raštuose alkiu ir paklusnumu mums suteiktai tiesai. Pavojinga ignoruoti malda. Mūsų liudijimui kils grėsmė, jei Raštus studijuosime ir skaitysime tik retkarčiais ar atsainiai. Tai yra mūsų liudijimui būtinos maistinės medžiagos. [...]“

Maitinimasis Dievo žodžiu, širdinga malda ir paklusnumas Viešpaties įsakymams turi būti vykdomas nuosekliai ir pastoviai. Tik taip jūsų liudijimas augs ir klestės“ („Gyvasis liudijimas“, 2011 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Atkreipkite dėmesį, kad Almos laikais auganti karta nedarė to, ką minėjo prezidentas Airingas.

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kodėl, remiantis jūsų patirtimi, yra svarbu su tikėjimo nuostata melstis, skaityti Raštus ir stengtis laikytis įsakymų?

b) Apibūdinkite patyrimą, kai nuoširdi malda, Raštų skaitymas ar paklusnumas įsakymams sustiprino jūsų liudijimą.

Trumpam pamąstykite, ar jums kada nors teko matyti, kaip neturintys Evangelijos liudijimo žmonės paveikė Bažnyčios narius. Perskaitykite Mozijo 26:5–6 eilutes ir suraskite, kaip netikintieji paveikė Bažnyčios narius.

Toliau studijuojant, būtų naudinga žinoti šio teiginio iš Mozijo 26:6 eilutės prasmę: „Tie, kas padarė nuodėmę, priklausydami bažnyčiai, būtų bažnyčios sudrausti [perspėti ir pataisyti].“ Tai reiškia, kad maištingus Bažnyčios narius buvo būtina teisti pagal jų nuodėmes ir suteikti jiems galimybę atgailauti.

Mozijo 26:7–39

Alma klausia, kaip teisti tuos, kurie nusideda

Kad pasiruoštumėte studijuoti likusią Mozijo 26 skyriaus dalį, įsivaizduokite, kad esate vyskupas, kurio apylinkėje yra narių, padariusių sunkių nuodėmių. Kaip Viešpaties vadovaujamas vyskupas, jūs laikote šiuos narius atsakingais už savo veiksmus ir turite padėti jiems atgailauti. Apsvarstykite, kaip elgtumėtės su šiais nariais ir kaip geriausiai galėtumėte jiems padėti.

Almai buvo sunku tokioje situacijoje. Kaip ir įgaliotų šiandieninių kunigijos vadovų, jo pareiga buvo Bažnyčios nariams, padariusiems sunkias nuodėmes, padėti atgailauti, įgyti atleidimą ir grįžti į aktyvią ir garbingą narystę Bažnyčioje. Perskaitykite Mozijo 26:7–14 eilutes ir suraskite Almos reakciją į susidariusią padėtį ir ką jis padarė, kad gautų Viešpaties atsakymą.

 2. Raštų studijavimo žurnale parašykite, kodėl yra svarbu žinoti, kad kunigijos vadovai, padėdami nusidėjėliams, prašo ir gauna Viešpaties vadovavimo pagalbą.

Prisiminkite, kad, prieš atsiversdamas, Alma buvo nedoro karaliaus Nojaus kunigas. Perskaitykite Mozijo 26:15–18 eilutes ir suraskite, ką padarė Alma ir jo žmonės, kad sugrįžtų pas Viešpatį, ir kokius palaiminimus Viešpats išliejo ant jų.

 3. Perskaitykite Mozijo 26:29–30 eilutes. Po to atsakykite į vieną arba į abu pateiktus klausimus:

a) Paaiškinkite, kodėl, jūsų nuomone, yra svarbu visiems suprasti šį principą, o ypač tiems, kurie gali būti padarę rimtą nuodėmę: **Viešpats atleis tiems, kurie nuoširdžiai atgailaus.**

b) Parašykite savo liudijimą apie tokį principą: **Viešpats atleis tiems, kurie nuoširdžiai atgailaus.**

Vėliau, kai Alma meldėsi prašydamas patarimo, kaip padėti padariusiems sunkių nuodėmių Bažnyčios nariams, Dievas davė jam nurodymus. Jis turėjo duoti galimybę nariams atgailauti, bet, jeigu jie neatgailaus, nebus priskaičiuoti prie Viešpaties tautos. Šie nurodymai suteikia svarbių įžvalgų apie atgailos principą. Ieškodami įžvalgų apie atgailą, perskaitykite Mozijo 26:21–31 eilutes.

 4. Norėdami geriau išsiaiškinti šias perskaitytas eilutes, Raštų studijavimo žurnale atsakykite į du ar daugiau žemiau pateiktų klausimų:

a) Kaip apibendrinotumėte Gelbėtojo žodžius Mozijo 26:23 eilutėje? Kodėl manote, jog svarbu suprasti, kad Gelbėtojas Pats sumokėjo už mūsų nuodėmes?

b) Kurios frazės Mozijo 26:21–31 eilutėse parodo Gelbėtojo patikėjimą ir tikėjimą Alma kaip kunigijos vadovu? Kaip kunigystės vadovas gali padėti tiems, kurie susiduria su sunkiomis nuodėmėmis ar pagundomis?

c) Ką, jūsų nuomone, reiškia „nuoširdžiai atgailauti“? (Mozijo 26:29).

d) Kaip manote, kodėl privalome atleisti kitiems, kad patys gautume Viešpaties atleidimą? (žr. Mozijo 26:31).

Savo žodžiais parašykite principą, kurį radote Mozijo 26:21–31 eilutėse: _____

Nors galbūt jūs radote kitokį principą arba aprašėte kitais žodžiais, žemiau pateikiama keletas principų, mokomų Mozijo 26:21–31 eilutėse, pavyzdžiu:

- **Vyskupai ir skyrių prezidentai, kaip Viešpaties atstovai, padeda mums atgailauti ir gauti atleidimą.**
- **Nuodėmių išpažinimas veda į atleidimą.** (Visos nuodėmės turi būti išpažintos Dievui, o rimtos nuodėmės turėtų būti išpažįstamos kunigijos vadovui, galinčiam padėti atgailos procese.)
- **Kad Viešpats mums atleistų, turime atleisti kitiems.**

 5. Norėdami geriau išsiaiškinti šiuos principus, perskaitykite žemiau pateiktus konkrečius atvejus. Pasirinkite vieną analizuojamą atvejį ir Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip eilutės ir principai, kuriuos šiandien išstudijavote, gali padėti žmonėms aprašytoje situacijoje:

a) Sunkią nuodėmę padariusi mergina bijo kalbėtis su savo vyskupu.

b) Vaikinas trokšta atgailauti, tačiau nežino, kaip tai padaryti.

c) Mergina vėl padarė tą pačią nuodėmę ir sielojasi, kad Viešpats jai neatleis.

d) Vaikinas nusprendžia atgailauti, tačiau neatleidžia savo įžeidėjui.

 6. Pasirinkite vieną iš šioje pamokoje pateiktų principų ir pagalvokite, kaip galėtumėte juo pasinaudoti atgailaudami. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip pritaikysite šį principą.

Perskaitykite Mozijo 26:37–39 eilutes, kad sužinotumėte, kas atsitiko, kai Alma pakluso Viešpaties pamokymui. Almos ir jo žmonių patyrimai moko, kad atgailaudami ir gyvendami dorai, galime turėti ramybę ir klestėti.

 7. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Mozijo 26 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, min-tis ir įžvalgas:

Mozijo 27

Įvadas

Mozijo 27 skyriuje pasakojama apie Almos (Almos sūnaus) ir karaliaus Mozijo sūnų atsivertimą. Aprašomi jų maištingi bandymai sugriauti Dievo Bažnyčią, angelo apsilankymas, stebuklingas Almos pasikeitimas ir šių jaunų vyrų pastangos atitaisyti padarytą žalą. Almos atsivertimo pasakojimas pabrėžia būtinybę visiems asmenims atgimti ir gyventi teisiai. Šis skyrius taip pat pasakoja apie palaiminimus, ateinančius meldžiantis už tuos, kurie neseka Jėzaus Kristaus Evangelija.

Mozijo 27:1–23

Angelas kviečia Almą jaunesnį ir Mozijo sūnus atgailauti

Pagalvokite apie savo pažįstamus, kurie neturi liudijimo apie Evangeliją arba nutolo nuo Bažnyčios. Ką jūs darytumėte, jei vienas iš jų atmestų visas jūsų pastangas padėti jam ar jai? Studijuodami šiandienos pamoką, ieškokite šio klausimo sprendimo būdų.

Perskaitykite Mozijo 27:8–10 eilutes ir išsiaiškinkite, kaip šios eilutės apibūdina Almos ir Mozijo sūnus. Ką Alma ir Mozijo sūnūs bandė padaryti Bažnyčiai ir jos nariams?

Kuri Almos ir Mozijo sūnų apibūdinimo dalis jums įsimintiniausia? Kodėl? _____

Kartais mes esame linkę manyti, kad kai kurie žmonės niekada nepasikeis ir neateis pas Viešpatį. Pagalvokite apie šį požiūrį toliau studijuodami Mozijo 27 skyrių.

Perskaitykite Mozijo 27:11–14 eilutes ir pabraukite, kodėl angelas pasirodė Almai ir Mozijo sūnams.

Mozijo 27:14 eilutės moko šio principo: **Viešpats atsako į mūsų nuoširdžias maldas, kai meldžiamės už kitus.** Šį principą galite užsirašyti savo Raštuose, prie Mozijo 27:14 eilutės. Ne kiekvienas, kuriam reikia atgailauti, ir ne kiekvienas, už kurį mes meldžiamės, patirs angelo apsilankymą. Viešpats atsako į mūsų nuoširdžias maldas už kitus pagal Savo dieviškąją išmintį

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną arba į abu šiuos klausimus:

- Ar kada patyrėte, kaip jūsų maldos paveikė kieno nors gyvenimą?
- Kaip tikėjimas, kad Viešpats atsako į mūsų nuoširdžias maldas už kitus, daro įtaką tam, kaip jūs meldžiatės?

Apmąstykite, kaip pasakojimą apie Almą ir Mozijo sūnus galite pritaikyti savo gyvenime. Galite ir toliau melstis už savo pažįstamus ir mylėti tuos, kurie pasirinko gyventi priešingai Viešpaties mokymams. Atminkite, kad Viešpats girdi jūsų maldas ir atsako į jas Savo būdu ir laiku, tuo pačiu suteikdamas kiekvienam asmeniui valios laisvę. Taip pat gerai apmąstykite tokius klausimus: Kas galėtų melstis už jūsų gerovę? Kaip Viešpats norėtų, kad jūs pasikeistumėte? Ką jūs turite padaryti, kad tas pasikeitimas įvyktų?

Pabaikite skaityti angelo žodžius, skirtus Almai, Mozijo 27:15–16 eilutėse. Prisiminkite, kad angelas „kalbėjo lyg griaustinio balsu, kuris privertė drebėti žemę“ (Mozijo 27:11). Įsivaizduokite, kaip toks patyrimas paveiktų jus, jei būtumėte kartu su Alma ir Mozijo sūnumis.

Kaip jūs apibendrintumėte angelo žinią? _____

Išgirdęs angelo žinią, Alma prarado kalbą. Jis tapo silpnas, ir pas tėvą „nešė jį bejėgį“ (Mozijo 27:19). Almos tėvas, išgirdęs kas nutiko, „džiūgavo, nes jis žinojo, kad tai buvo Dievo galia“ (Mozijo 27:20). Jis surinko žmones, „kad jie galėtų pamatyti, ką Viešpats padarė jo sūnui“ (Mozijo 27:21). Almos tėvas paprašė kunigų

pasninkauti ir melstis, kad jo sūnus galėtų atgauti jėgas ir gebėjimą kalbėti (žr. Mozijo 27:22). Viešpats atsakė į jų maldas.

Mozijo 27:24–31

Alma jaunesnysis ir Mozijo sūnūs atgailauja ir užgimsta iš naujo

Perskaitykite Mozijo 27:23–24, 28–30 eilutes, kad sužinotumėte, kaip Alma jaunesnysis pasikeitė po šio susitikimo su angelu. Žemiau esančioje lentelėje įrašykite žodžius ar frazes iš eilučių, apibūdinančių dvasinę Almos būklę prieš ir po širdies pasikeitimo.

Prieš	Po

 2. Į Raštų studijavimo žurnalą perrašykite vieną frazę, kurią parašėte stulpelyje *Po*, kuria norėtumėte apibūdinti save likusį gyvenimą. Paaiškinkite kodėl.

Peržvelkite Mozijo 27:24, 28 eilutes ir pažymėkite, ką padarė Alma ir ką padarė Viešpats, kad privestų prie Almos širdies pasikeitimo.

 3. Raštų studijavimo žurnale parašykite, kodėl yra svarbu suprasti, ką dėl mūsų padarys Viešpats ir ką mes turime padaryti, kai trokštame pakeisti savo gyvenimą.

 4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną ar į abu pateiktus klausimus:

a) Kaip Mozijo 27 skyrius galėtų padėti žmonėms, kurie yra neviltyje ir galvoja, kad negali atgailauti ir ateiti pas Viešpatį?

b) Kaip Mozijo 27 skyrius galėtų padėti žmonėms, galvojančiams, kad kitas žmogus niekada neatgailaus ir neateis pas Viešpatį?

Įvairių žymėjimo būdų naudojimas

Raštuose gali būti naudinga skirtingai žymėti atskiras temas ar tiesas. Pavyzdžiui, Mozijo 27:24, 28 eilutėse vietas, mininčias, ką padarė Alma, kad pasikeistų, galite pabraukti, o apibraukti tai, ką padarė Viešpats. Taip iš iškarto greitai atskirsite du veikėjus. Galite savo žymėjimų reikšmes paaiškinti kur nors Raštuose, tam kad nepamirštumėte, ką jie reiškia.

Perskaitykite Mozijo 27:25–26 eilutes ir išsiaiškinkite, kas turi pasikeisti per Apmokėjimą arba, kitaip tariant, kas turi užgimti iš Dievo.

Šiose eilutėse mokoma tokio Evangelijos principo:

Kiekvienas turime užgimti iš naujo per Jėzaus

Kristaus Apmokėjimą. Užgimti iš Dievo reiškia, kad Viešpaties Dvasia paskatina galingą žmogaus širdies pasikeitimą, kada jis arba ji daugiau nenori daryti pikta, bet trokšta Dieviškų dalykų (žr. Mozijo 5:2). Almos ir Mozijo sūnūs patyrė greitą, galingą širdies pasikeitimą, tačiau dauguma mūsų pasikeitė iš lėto per Apmokėjimą. Užgimimas iš Dievo yra daugiau procesas nei įvykis.

5. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a) Kaip Apmokėjimas jus pakeitė po to, kai atgailavote ir padarėte viską, kad sektumėte Gelbėtoju?
- b) Kokį vieną dalyką galite padaryti, kad greičiau ateitumėte pas Viešpatį ir leistumėte Apmokėjimui pakeisti jūsų gyvenimą?

Mozijo 27:32–37

Alma jaunesnysis ir Mozijo sūnūs keliavo per visas žemes, išpažindami savo nuodėmes ir stiprindami Bažnyčią

Kitos eilutės, kurias studijuosite Mozijo 27 skyriuje, aiškina tokį principą: **Norint iš tikrųjų atgailauti, žmogus turi daryti viską, kas įmanoma, kad atitaisytų savo paties padarytą žalą.** Atlyginti – reiškia padaryti viską, ką galime, kad ištaisytumėme savo blogų pasirinkimų pasekmes ir atstatytumėme tai, kas dėl mūsų veiksmų buvo sugriauta. Pavyzdžiui, jei kas nors pavogė daiktą iš kaimyno, atlyginimas reikštų pavogto daikto grąžinimą. Perskaitykite Mozijo 27:32–37 eilutes ir išsiaiškinkite, ką Almos ir Mozijo sūnūs padarė, kad atlygintų už savo padarytas nuodėmes.

Parašykite, kaip kas nors galėtų atlyginti už šias nuodėmes:

- Melas tėvams: _____
- Paskalų apie kitą asmenį skleidimas: _____
- Sukčiavimas atliekant užduotis mokykloje: _____

Galvodami apie tai, kaip galite būti pakeisti per Apmokėjimą, pamąstykite, kaip galite atgailauti ir atlyginti už savo nuodėmes.

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Mozijo 27 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

14 DALIS. 3 DIENA

Mozijo 28–29

Įvadas

Po atsivertimo Mozijo sūnūs pajuto stiprų troškimą skelbti Evangeliją lamanitams. Karalius Mozijas rėmė jų sprendimą, bet pats liko be sosto įpėdinio ir šventų metraščių prižiūrėtojo. Atsakomybę už metraščius jis uždėjo Almai (Almos sūnui). Užuoat paskyręs kitą karalių, jis įsteigė naują valdymo formą – teisėjų sistemą.

Mozijo 28:1–9

Mozijo sūnūs trokšta pamokslauti lamanitams

Šalia kiekvieno žemiau pateikto teiginio parašykite savo troškimų konkrečioje srityje įvertinimą. Vertinkite pagal

dešimtbalę sistemą (1 reiškia „netrokštu“, o 10 reiškia „labai stipriai trokštu“).

____ Trokštu nuoširdžiai padėti kitiems rasti amžinąją laimę.

____ Esu pasiryžęs aukotis, kad padėčiau kitiems.

____ Trokštu su kitais pasidalinti Evangelija.

____ Jei esate vaikinai, įvertinkite savo troškimą tarnauti nuolatinėje misijoje. (Jei esate mergina, jūs taip pat galite įvertinti savo troškimą.)

Peržvelkite Mozijo 27:8–10 eilutes ir nuspręskite, kaip Alma ir Mozijo sūnūs, prieš jiems atsiverčiant, būtų vertinami pagal minėtus teiginius.

Dabar perskaitykite Mozijo 28:1–3 eilutes ir išsiaiškinkite, kaip Mozijo sūnūs pasikeitė anksčiau minėtose srityse. Skaidydami atminkite, kad žodis *pražūti* reiškia dvasinį praradimą.

Užrašykite atsakymus į tokius klausimus:

Su kuo Mozijo sūnūs norėjo dalintis Evangelija? _____

Su kokiais sunkumais ir pavojais pagal tai, ką iki šiol išstudijavote Mormono Knygoje, Mozijo sūnūs susidūrė misijoje pas lamanitus? _____

Perskaitykite Mozijo 28:4 eilutę ir pamąstykite, kaip galėtumėte ją išreikšti savais žodžiais. Atkreipkite dėmesį, kaip Mozijo sūnų atsivertimas paveikė jų troškimą dalintis Evangelija. Mozijo 28:1–4 eilutėje išmokstame tokį principą: **Mūsų atsivertimui didėjant, didėja ir mūsų troškimas dalintis Evangelija.**

Perskaitykite žemiau pateiktą vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį (galite tai užsirašyti Raštų paraštėje, šalia Mozijo 28:1–4 eilučių): „Troškimo dalintis Evangelija stiprumas yra puikus mūsų asmeninio atsivertimo lygio rodiklis“ (“Sharing the Gospel,” *Ensign*, Nov. 2001, 7).

Pirmajame Mozijo 28:4 sakinyje pažymėkite, kaip Mozijo sūnūs paveikė jų troškimas dalintis Evangelija. Atkreipkite dėmesį, kad Viešpaties Dvasia atlieka svarbų vaidmenį didinant mūsų troškimą dalintis Evangelija.

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kaip jūsų troškimas dalintis Evangelija padidėjo, kai jūs sustiprinote savo liudijimą?

b) Kokie jūsų gyvenimo patyrimai paskatino jus pasidalinti Evangelija su kitais?

c) Jei šiuo metu nejaučiate, kad turite didelį troškimą dalintis Evangelija, ką galite padaryti, kad sustiprintumėte šį troškimą? (Perskaitykite Almos 17:2–3 eilutes.)

2. Įsivaizduokite jaunuolį, kuris yra Bažnyčios narys, tačiau turi nedidelį arba išvis neturi troškimo tarnauti nuolatinėje misijoje.

Raštų studijavimo žurnale parašykite jam laišką, patardami, ką jis turėtų daryti, kad labiau trokštų dalintis Evangelija. Prisiminkite, kas sustiprino jūsų atsivertimą į Jėzaus Kristaus Evangeliją, ir pasiūlykite panašius veiksmus ar patyrimus šiam jaunam žmogui. Rašydami atminkite, kad gilesnis atsivertimas sukels didesnį troškimą dalintis Evangelija su kitais.

Toliau studijuodami Mozijo 28 skyrių, įsivaizduokite, kaip jaustumėtės, jeigu jūsų mylimas žmogus norėtų gyventi su smurtautojais, kurie nekęstų visų ne tokių kaip jie. Perskaitykite Mozijo 28:5–9 eilutes ir suraskite, kodėl Mozijas leido savo sūnūms vykti į tokią pavojingą misiją. Almos knygoje sužinosite, kad „daugelis patikės jų žodžiais“ (Mozijo 28:7) – tūkstančiai lamanitų, kurie Mozijo sūnų pastangų dėka bus atversti.

Mozijo 28:10–20

Mozijas išverčia jareditų plokšteles ir visus savo saugotus metraščius perduoda Almai

Likusioje Mozijo 28 skyriaus dalyje pasakojama, kaip karalius Mozijas seno ir prieš mirtį pajuto poreikį išrinkti kitą šventųjų metraščių prižiūrėtoją. Ankstesnėse dviejose kartose vienas karalius perduodavo plokšteles kitam karaliui. Bet, kadangi karaliaus Mozijo sūnūs išėjo į misijas, nebuvo kam paveldėti sostą ir nebuvo metraščių prižiūrėtojo. Šiuose metraščiuose buvo ir jareditų plokštelės, kurias Mozijas išvertė Dievo galia (žr. Mozijo 28:11–19).

Evangelijos principų taikymas konkrečiais atvejais

Taikydami Evangelijos principą įprastose gyvenimo situacijose, galite geriau jį išanalizuoti ir lengviau suprasti jo svarbą savo gyvenime. Kuo daugiau pastangų įdėsite, nuoširdžiai spęsdami kiekvieną atvejį, tuo efektyvesnis bus jūsų mokymasis.

Jeigu jums reikėtų išrinkti žmogų, kuris rūpintųsi šventais metraščiais, kokius būdo bruožus norėtumėte, kad jis turėtų? _____

Apibūdinkite, kaip jaustumėtės, jei kas nors jus išrinktų rūpintis plokštelėmis. _____

Perskaitykite Mozijo 28:20 eilutę ir suraskite vardą asmens, kurį pasirinko Mozijas rūpintis plokštelėmis.

 3. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, ką mums pasako karaliaus Mozijo mokymas apie Almos širdies pasikeitimą. (Atsakant į šį klausimą, jums gali tekti prisiminti ankstesnius Almos veiksmus, aprašytus Mozijo 27 skyriuje.) Be to, paaiškinkite, kaip Mozijo pasitikėjimas Alma gali suteikti viltį tiems, kurie atgailauja.

Mozijo 29

Mozijo tauta pasirinko teisėjus kaip naują valdymo formą

Mozijo 29 skyriuje rašoma, kad karalius Mozijas pasiūlė, kad nefitams toliau vadovautų ne karalius, bet teisėjai. Perskaitykite ir palyginkite Mozijo 23:7–8 ir Mozijo 29:13, 16–18 eilutes. Kokiomis aplinkybėmis ar

sąlygomis, pagal šias Raštų ištraukas, monarchija (kai vadovauja karalius ar karalienė) yra gera valdymo forma? Kodėl Mozijas patarė nefitams atsisakyti monarchijos?

Perskaitykite Mozijo 29:11, 25 eilutes ir apibraukite tuos atsakymus, kurie nusako, ką Mozijas kalbėjo apie tai, kaip teisėjai teis žmones: a) su didžiu gailestingumu, b) pagal įstatymus, c) pagal Dievo įsakymus, d) griežtai.

Perskaitykite Mozijo 29:26, 30, 33–34, 37–38 eilutes ir suraskite, koks buvo žmonių vaidmuo naujame karaliaus Mozijo pasiūlytame valdyme.

 4. Raštų studijavimo žurnale parašykite, kodėl manote, kad kiekvienam šalies piliečiui, tarnaujant savo šaliai, svarbu „nešti savo dalį“ (Mozijo 29:34).

Alma buvo paskirtas pirmuoju vyriausiuoju teisėju, ir jis teisiai vykdė savo pareigas (žr. Mozijo 29:41–43).

Savo žodžiais parašykite vieną principą, kurio išmokote iš Mozijo 29 skyriaus: _____

Šis skyrius moko principo: **Kiekvieno asmens pareiga yra remti teisius įstatymus ir vadovus.**

 5. Raštų studijavimo žurnale aprašykite vieną būdą, kaip savo šalyje galite remti teisius įstatymus ir vadovus.

 6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Mozijo 28–29 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Almos

KNYGOS STUDIJŲ ĮVADAS

Kodėl verta studijuoti šią knygą?

Studijuodami Almos knygą, jūs mokysitės apie Jėzų Kristų ir Jo Apmokėjimo bei Prisikėlimo būtinybę Dangiškojo Tėvo laimės plane. Jūs taip pat sužinosite apie tai, kaip Dievo žodžio galia, vesdama žmones prie galingos širdies permainos ir gimimo iš naujo, įveikia piktnaudžiavimą kunigavimu, melagingas doktrinas, nuodėmę, neapykantą ir atsimetimą. Būsime ugdomi, skaitydami apie Mozijo sūnų misionierišką darbą ir Amono žmonių, arba anti nefi lehių, atsivertimą ir apie vėlesnę jų ištikimybę. Be to, studijuodami skyrius, kuriuose aprašyti nefitų ir lamanitų karai, galėsite išmokti principų, kuriais galėsite vadovautis neramiais jūsų gyvenime laikais ir kurie padės jums nugalėti asmeninėse kovose su priešininku.

Kas parašė šią knygą?

Almos knygą sudarė Mormonas, surinkdamas ir sutrumpindamas didžiųjų Nefio plokštelių metraščius. Knyga pavadinta Almos, kuris buvo Almos sūnus ir dažnai vadinamas Alma jaunesniuoju, vardu. Karaliui Mozijui tarp nefitų įvedus teisėjų valdymą, Alma tapo pirmuoju vyriausiuoju teisėju ir po savo tėvo buvo aukštasis Bažnyčios kunigas (žr. Mozijo 29:42). Galiausiai jis atsisakė vyriausiojo teisėjo pareigų, kad galėtų „visiškai apsiribo[ti]... aukštąja kunigyste“ ir „skelbti Dievo žodį žmonėms“ visose nefitų žemėse (Almos 4:20; 5:1). Sudarinėdamas Almos knygą, Mormonas panaudojo Almos tarnystės metraščių (Almos 1–44) ir jo sūnų Helamano (Almos 45–62) ir Šiblono (Almos 63) užrašus.

Kada ir kur tai buvo parašyta?

Originalūs šaltiniai, panaudoti sudarant Almos knygą, tikriausiai buvo užrašyti tarp 91 ir 52 m. pr. Kr. Mormonas tų metraščių santrauką padarė maždaug tarp 45 ir 385 m. po Kr. Mormonas neparašė, kur darė tą santrauką.

14 DALIS. 4 DIENA

Almos 1–4

Įvadas

Netrukus po to, kai Alma tapo vyriausiuoju teisėju, vyras vardu Nehoras pradėjo mokyti klaidingos doktrinos ir tarp nefitų įvedė piktnaudžiavimą kunigavimu. Jis nužudė teisų vyrą, ir už šį nusikaltimą jam buvo įvykdyta mirties bausmė. Po kelių metų tapti nefitų karaliumi nesėkmingai bandė Amlisis. Kada žmonės balsuodami atmetė jį kaip karalių, jis surinko savo rėmėjus – vadinamus amlisininkais – į mūšį su nefitais. Nefitai nugalėjo, tačiau dešimtys tūkstančių žmonių buvo nužudyti. Nusizeminę dėl karo, daugelis nefitų prisiminė savo pareigą ir tūkstančiai jų prisijungė prie Bažnyčios. Tačiau, praėjus vieneriems metams, daug Bažnyčios narių tapo išdidūs ir persekiojo kitus. Alma nusprendė atsisakyti vyriausiojo teisėjo pareigų ir pasišvęsti liudijimui apie Jėzaus Kristaus Evangeliją.

Almos 1

Bažnyčios nariai klesti, nepaisant plintančio piktnaudžiavimo kunigavimu ir persekiojimo

Žmonės kartais siekia būti populiarūs. Akimirką pagalvokite apie galimus tokio troškimo pavojus. Kas nutinka, jeigu jums labiau rūpi, ką apie jus galvoja draugai, o ne Dievas?

Kaip aprašyta Almos 1 skyriuje, vyras vardu Nehoras tapo labai populiarus tarp kai kurių žmonių. Perskaitykite Almos 1:2–6 ir išsiaiškinkite, ko mokė Nehoras ir kaip žmonės tai priėmė.

Pirmose Almos 1:12 eilutėse paieškokite, kokį žodį pavartojo Alma, apibūdindamas tai, ką Nehoras pradėjo tarp nefitų. Paskui pažiūrėkite į 12 eilutės a išnašą.

Perskaitykite tai, ką nurodo 2 Nefio 26:29 išnašose įrašyta pirmoji dalinė nuoroda, ir išsiaiškinkite, ką daro ir ko nedaro piktnaudžiaujantieji kunigavimu.

Naudojimasis dalinėmis nuorodomis

Kiekvieno Raštų puslapio apačioje esančiose išnašose yra dalinės nuorodos į kitus Raštus, kuriuos studijuojant galima gauti daugiau įžvalgų. Pripraskite nuolat naudotis dalinėmis nuorodomis į Raštus, kuriuos studijuojate. Siūlome išnašose pasižymėti dalines nuorodas, kurios padės jums geriau suprasti Raštus.

Piktnaudžiavimas kunigavimu reiškia, kad žmonės skelbia „klaiding[as] doktrin[as]... dėl turtų ir garbės“ (Almos 1:16; 2 Nefio 26:29). Savo mokymais jie nenori statyti Dievo karalystės. Tačiau nori gauti naudą (tokią kaip turtai, socialinis pranašumas arba valdžia kitiems) ir kitų žmonių gyrių. Jie nori atkreipti dėmesį į save, o ne į Dievą ir Jo Evangeliją. Piktnaudžiavimas kunigavimu yra sunki nuodėmė Dievo akyse,

kaip Alma paaiškino Nehorui: „Jeigu piktnaudžiavimas kunigavimu būtų primestas jėga šiems žmonėms, tai baigtųsi visišku jų sunaikinimu“ (Almos 1:12).

Kada Nehoras bandė „nuklaidinti bažnyčios žmones“, teisus vyras vardu Gideonas „atėmė jį, drausmindamas Dievo žodžiais“ (Almos 1:7). Reaguodamas į tai, Nehoras išsitraukė kalaviją ir nužudė Gideoną. Nehoras buvo teisiamas už savo nusikaltimus, ir jam buvo įvykdyta mirties bausmė. Perskaitykite Almos 1:16 ir paieškokite, ar Nehoro mirtis užkirto kelią piktnaudžiavimui kunigavimu tarp nefitų.

Perskaitykite Almos 1:26–27 ir išsiaiškinkite, kuo Dievo kunigų nefitų elgesys skyrėsi nuo Nehoro ir kitų, kurie piktnaudžiavo kunigavimu, elgesio.

 1. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip elgėsi nefitų kunigai. Kuo nefitų kunigų elgesys skyrėsi nuo piktnaudžiautojų kunigavimu elgesio?

Piktnaudžiavimui kunigavimu paplitus po šalį, daugelis žmonių pradėjo persekioti ištikimus Bažnyčios narius. Ruošdamiesi studijuoti likusią Almos 1 skyriaus dalį, prisiminkite, ar esate matę, kaip kiti žmonės erzina, tyčiojasi arba persekioja tuos, kurie laikosi Dievo įsakymų.

Perskaitykite Almos 1:19–20 ir paieškokite, kodėl kai kurie žmonės persekiojo Bažnyčios narius. Almos 1:21–31 aprašoma, kaip Bažnyčios nariai reagavo į persekiojimą. Perskaitykite šias Raštų ištraukas ir užpildykite lentelę:

Almos 1:21–24	Almos 1:25, 27–31
Kaip į persekiojimus reagavo kai kurie nariai? _____	Kaip gyveno kiti Bažnyčios nariai, nepaisant persekiojimo? _____
Kokios buvo jų veiksmų pasekmės? _____	Kokias palaimas jie gavo? _____

Užrašykite, kokį principą sužinojote studijuodami šioje lentelėje nurodytas eilutes: _____

Vienas iš principų, kurį galėjote rasti, yra toks: **Gyvendami pagal Evangeliją, galime patirti ramybę, net kai esame persekiojami.**

 2. Raštų studijavimo žurnale paaiškinkite, kaip aukščiau pateikto Evangelijos principo supratimas gali padėti jums, kai susiduriate su persekiojimu arba spaudimu nesilaikyti įsakymų. Po to atsakykite į vieną iš šių klausimų:

- Kada jums teko laikytis įsakymų, nepaisant persekiojimo arba spaudimo jų nesilaikyti, ir kokius gavote palaiminimus?
- Koks bus jūsų atsakas savo priešams?

Almos 2

Amlisininkai ir lamanitai susivienija kovai su nefitais

Almos 2 skyriuje pasakojama apie tolesnius nefitų sunkumus. Perskaitykite skyriaus antraštę, kad sužinotumėte, kaip vyras vardu Amlisis ir jo pasekėjai pasipriešino nefitams. Amlisis norėjo tapti nefitų karaliumi, bet nefitai balsavo ir pasirinko atmesti jį ir toliau laikytis teisėjų valdymo sistemos. Amlisio pasekėjai susirinko ir paskyrė jį savo karaliumi. Amlisis įsakė savo pasekėjams eiti į karą su nefitais ir netrukus kovoje su nefitais prie amlisininkų prisijungė lamanitai.

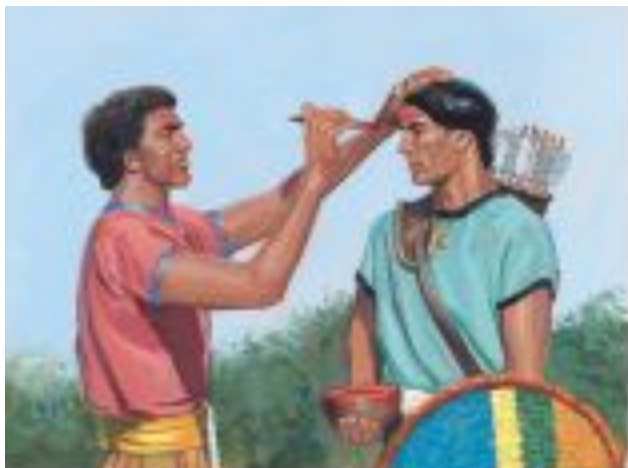
Kadangi nefitai buvo ištikimi Viešpačiui, Jis padėjo jiems jų kovose su amlisininkais ir lamanitais. Perskaitykite Almos 2:18, 28–31, 36 ir pasižymėkite žodžius *sustiprino* ir *sustiprintas*, kai tik juos pastebėsite. Ieškokite, kaip Viešpats sustiprino nefitus.

 3. Raštų studijavimo žurnale aprašykite atvejį, kada jau-tėte, kad Viešpats sustiprino jus, kai stengėtės elgtis teisiai.

Almos 3

Amlisininkai atsiskyrė nuo Dievo

Pagalvokite, kokią nuomonę galima susidaryti iš kito žmogaus aprangos, šukuosenos, auskarų ir kitos juvelyrikos, tatuiruočių ir kūno varstymo.

Perskaitykite Almos 3:4 ir išsiaiškinkite, kaip amlisininkai pakeitė savo išvaizdą.

Iš ko „išsiskyrė“ amlisininkai? _____

Į ką jie norėjo būti panašesni? _____

Amlisininkų išvaizdos pakeitimas buvo jų maištavimo ženklas. Kaip aprašyta Almos 3 skyriuje, Mormonas primena mums prieš kelis šimtus metų už maištavimą prieš Dievą lamanitus ištikusį prakeiksmą ir žymę (žr. Almos 3:6–10; taip pat žr. 2 Nefio 5:20–24). Amlisininkai savanoriškai pasiženklino kaktas, bet tie ženklai turėjo prasmę, panašią į prasmę ženklų, kuriuos Viešpatys uždėjo ant lamanitų.

Almos 3:18 eilutėje pažymėkite frazę, kuri apibūdina amlisininkų požiūrį į Dievą. Taip pat Almos 3:19 eilutėje pažymėkite, ką užsitraukė amlisininkai dėl savo maištavimo.

Ką iš Almos 3:18–19 sužinote apie tuos, kurie yra prakeikti Viešpaties? (Atvirai maištaujantys prieš Dievą patys užsitraukia prakeiksmą.) Svarbu suprasti, kad prakeiksmas buvo būseną, kada jie buvo „atkertami iš Viešpaties akivaizdos“ (2 Nefio 5:20). Per savo veiksmus amlisininkai patys save atskyrė nuo Dievo.

Iš amlisininkų pavyzdžio sužinome, kad mes patys pasirenkame būti atskirti nuo Dievo. Tie, kurie „atvirai maišt[auja] prieš Dievą“ (Almos 3:18), atkerta save nuo Dievo, arba kitaip sakant, patys užsitraukia prakeiksmą.

 4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šį klausimą: Ką dabar savo gyvenime galite padaryti kitaip, nei darė amlisininkai, kad neatkirstumėte savęs nuo Dievo?

Almos 3:20–25 pasakojama apie tai, kaip kitame mūšyje nefitai nugalėjo lamanitus, bet žuvo daugybė žmonių abiejose pusėse. Perskaitykite Almos 3:26–27

ir ieškokite pagrindinės pamokos, kurios Mormonas norėjo mus išmokyti, pasakodamas apie amlisininkus ir nefitų mūšius su lamanitais.

Pagal tai, ką perskaitėte Almos 3:26–27, užbaikite šį principą: **Mes susilaukiame laimės arba nelaimingumo, priklausomai nuo** _____

Akimirką pagalvokite apie tai, kuo sekti pasirinksite savo gyvenime. Apmąstykite šiuos klausimus: Kokį atlygį ar uždarbį Šėtonas siūlo sekantiems juo? (Dažniausiai tai iš pirmo žvilgsnio yra labai patrauklu, tačiau galiausiai baigiasi nelaimingumu ir žalingais įpročiais.) Kita vertus, kokį atlygį jūs gaunate iš Viešpaties už tai, kad pasirenkate sekti Juo?

 5. Raštų studijavimo žurnale aprašykite atvejį, kai sekimas Viešpačiu jums atnešė laimę.

Almos 4

Po Bažnyčios augimo periodo Bažnyčios nariai tapo išdidūs, ir Alma atsistatydino kaip vyriausiasis teisėjas, kad galėtų kviešti juos atgailauti

Po karo su lamanitais ir amlisininkais nefitai buvo „pažadinti prisiminti savo pareigą“ ir „pradėjo labiau tvirtinti bažnyčią“ (Almos 4:3–4). Dėl to prie Bažnyčios prisijungė apie 3500 žmonių (žr. Almos 4:5). Deja, po trumpo vienerių metų laikotarpio dauguma Bažnyčios žmonių pasidarė išdidūs. Perskaitykite Almos 4:8–12 ir išsiaiškinkite, kokie nelabi veiksmai prasidėjo dėl Bažnyčios narių išdidumo. Iš šios Raštų ištraukos galime išmokti tokį principą: **Jeigu rodome neteisų pavyzdį, mūsų veiksmai gali trukdyti kitiems priimti Evangeliją.** (Žr. Almos 4:10.)

 6. Raštų studijavimo žurnale užrašykite vieną nefitų ne-labo poelgio ar nusistatymo pavyzdį iš Almos 4:8–12. Paaiškinkite, kodėl Bažnyčios nariui šiais laikais yra svarbu vengti tokių poelgių ar nusistatymo.

Dėl Bažnyčios nelabumo Alma paskyrė kitą vyrą, kad pakeistų jį, kaip vyriausiąjį teisėją, kad pats galėtų visą laiką pašvęsti Bažnyčios aukštojo kunigo pašaukimui ir „veik[damas] grynu liudijimu“ (Almos 4:19), galėtų padėti nariams įveikti savo išdidumą ir nuodėmes. Perskaitykite Almos 4:19 ir pabraukite, ką Alma norėjo daryti, kad padėtų savo žmonėms.

Almos 4:19 vaizduojami šie principai: **Mūsų dvasinių pareigų vykdymas gali pareikalauti aukos. Viešpaties tarnai liudija ir kviečia nusidėjėlius atgailauti. Gryno liudijimo išsakymas padeda kitiems priartėti prie Dievo.**

Ar galite įsivaizduoti, kaip kas nors atsisako garbingo politinio, tarkim šalies prezidento, posto tam, kad tarnautų misijoje? Alma tai padarė!

 7. Raštų studijavimo žurnale parašykite, ką, jūsų manymu, frazė „veikti grynu liudijimu“ (Almos 4:19) parodo apie tai, kaip Alma norėjo mokytis. Taip pat užrašykite, kaip išgirstas kieno nors liudijimas apie Evangeliją paskatino jus pasikeisti arba būti geresniam.

 8. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Almos 1–4 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

15 DALIS. 1 DIENA

Almos 5:1–36

Įvadas

Kai Bažnyčiai grėsė nelabumas ir nesutarimai (žr. Almos 4:9–11), Alma žinojo, kad tikras pasikeitimas gali įvykti per galingą Bažnyčios narių širdies permainą. Alma, būdamas Bažnyčios aukštasis kunigas, pradėjo savo misiją, kad sugrąžintų Zarahemlos žmones liudydamas apie Jėzų Kristų ir kviesdamas žmones atgailauti. Jis ragino juos, kad pasiruoštų Viešpaties teismui panaudodami tikėjimą Dievo žodžiu ir įvertindami

savo gyvenimo dvasinę būseną. Studijuodami pirmą Almos 5 skyriaus pusę, pagalvokite apie tai, kaip galite pritaikyti tai, ką sužinote, kad galėtumėte patirti arba kad toliau patirtumėte šiame skyriuje aptariamą galingą širdies permainą.

Pritaikykite tai, ko išmokote

Prezidentas Merionas Dž. Romnis iš Pirmosios Prezidentūros mokė: „Nepakanka mokytis Evangelijos iš užrašytų žodžių. Reikia ir gyventi pagal tai. [...] Niekas negali iki galo pažinti Evangelijos negyvendamas pagal ją“ (”Records of Great Worth,” *Ensign*, Sept. 1980, 4). Kai kuriose šios pamokos vietose jūs būsite skatinami pritaikyti tai, ką sužinojote. Įgytų žinių pritaikymas bus svarbi jūsų Evangelijos studijavimo dalis.

Almos 5:1–13

Alma pasakoja apie savo tėvo ir jo pasekėjų atsivertimą

Kaip stipriai pasikeitėte nuo tada, kai jums buvo aštuoneri? Kaip stipriai pasikeitėte nuo tada, kai

jums buvo dvylika metų? Pagalvokite apie skirtingus būdus, kaip žmonės gali pasikeisti, pavyzdžiui, pakeisdami savo išvaizdą, elgseną ar požiūrį. Apmąstykite, kas galėtų paskatinti arba atnešti tokias permainas žmogui. Po to perskaitykite Almos 5:12 ir ieškokite, kaip pasikeitė Alma vyresnysis. Nagrinėdami Almos 5:1–13, pagalvokite, kaip gali pasikeisti žmogaus širdis.

Vyresnysis Džeraldas N. Landas, kuris vėliau tarnavo Septyniadešimties nariu, mokė, jog, kai Raštuose pavartojamas žodis *širdis*, dažnai tai reiškia „tikrąjį, vidinį asmenį“ (”Understanding Scriptural Symbols,” *Ensign*, Oct. 1986, 25). Akimirką pagalvokite, kuo „galinga širdies permaina“ skiriasi nuo kitų žmogaus pasikeitimo būdų, įskaitant būdus, apie kuriuos galvojote pamokos pradžioje.

Prisiminkite, kad karaliaus Benjaminio žmonės patyrė galingą pasikeitimą savo širdyse, dėl kurio jie nebebuvo „linkę daryti pikta, bet linkę nuolat daryti gera“ (Mozijo 5:2). Siūlome Raštų paraštėse, šalia Almos 5:11–13, užsirašyti vyresniojo Lando paaiškinimą ir nuorodą Mozijo 5:2.

Vyresnysis D. Todas Kristofersonas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino: „Jums gali kilti klausimas: Kodėl ta galinga permaina manyje nevyksta greičiau? Turite atminti, kad nepaprasti karaliaus Benjaminio žmonių, Almos ir kai kurių kitų pavyzdžiai Raštuose yra būtent tokie – nepaprasti, o ne tipiški. Daugumos mūsų pokyčiai vyksta palaipsniui ir lėtai. Gimimas iš naujo, skirtingai nuo mūsų fizinio gimimo, yra daugiau procesas negu įvykis. Dalyvavimas šiame procese yra pagrindinis mirtingumo tikslas“ („Gimimas iš naujo“, 2008 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Perskaitykite Almos 5:3–7 ir paieškokite, ką Alma pasakė Zarahemlos žmonėms, kad padėtų paruošti jų širdis permainai.

Atsakykite į žemiau pateiktą vadovėlio klausimą. Alma papasakojo Zarahemlos žmonėms apie savo tėvo ir kitų atsivertimą, o taip pat apie jų išvadavimą iš nelaisvės. Kaip, jūsų manymu, tie patyrimai padėjo žmonėms pasiruošti širdies permainai? _____

Perskaitykite Almos 5:10 ir apibraukite trijų Almos klausimų, užduotų žmonėms, pabaigoje esančius klausukus. Po to peržvelkite Almos 5:11–13, kur Alma pradėjo atsakinėti į tuos klausimus, kad rastumėte šio teiginio patvirtinimą: **Kada tikime Dievo žodžiu ir panaudojame tikėjimą Jėzumi Kristumi, galime patirti galingą širdies permainą.**

Tikėjimas Dievo žodžiu veda prie galingos širdies permainos, nes Dievo žodis mus moko apie Gelbėtoją. Almos žmonės tikėjo šventų pranašų jiems perduotu Dievo žodžiu. Jie sužinojo apie išperkančią Jėzaus Kristaus Apmokėjimo galią, ir, jų tikėjimui Gelbėtoju augant, jų širdys pasikeitė.

 1. Raštų studijavimo žurnale savais žodžiais paaiškinkite, kaip tikėjimas Jėzaus Kristaus Apmokėjimu veda prie galingos širdies permainos.

 2. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip pasikeitė jūsų širdis. Jeigu šiais metais, studijuodami Mormono Knygą, pastebėjote savo širdies permainą, galite tą patyrimą įtraukti į savo atsakymą.

Almos 5:14–36

Alma moko, kad galinga širdies permaina yra būtina norint patekti į dangaus karalystę

Baigęs mokyti, jog tikėjimas Dievo žodžiu padeda mums patirti prasidedantį galingos širdies permainos procesą, Alma paprašė žmonių apgalvoti nemažai klausimų. Tie klausimai gali padėti ir mums įvertinti savo dvasinių širdžių – vidinio asmens troškimų ir jausmų – būseną.

Perskaitykite Almos 5:14 ir pažymėkite tris klausimus, kuriuos Alma paprašė žmonių užduoti sau. Tie trys klausimai apibūdina permainą, kurią patiriame panaudodami tikėjimą išpirkimu per Jėzaus Kristaus auką. Iš ankstesnių pamokų (žr. Mozijo 5 ir Mozijo 27 skyrius) prisiminkite, kad „gimti iš naujo“ reiškia patirti permainą priėmus Jėzų Kristų ir pradėjus gyventi naują gyvenimą ne tik kaip Jo mokiniai, bet ir kaip dvasiniai Jo sūnūs ir dukros (žr. Mozijo 27:25).

 3. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip širdies permaina gali atsispindėti žmogaus veide. Apibūdinkite ką nors pažįstamą žmogų, kurio veide atsispindi Gelbėtojo atvaizdas.

Medicinoje kardiograma yra grafikas, kuriuo naudojamesi gydytojai įvertina fizinę mūsų širdies būklę. Ji padeda nustatyti būklę, kada reikia gydymo. Išnagrinėkite žemiau pateiktoje dvasinėje kardiogramoje surašytas Alma 5 skyriaus eilutes. Nagrinėdami kiekvieną eilutę, pažymėkite lentelės langelį, kuris geriausiai apibūdina tai, kaip atsakytumėte į joje užduotą klausimą. (Jeigu norite, kad jūsų atsakymai išliktų konfidencialūs, galite šią lentelę nusibraižyti ant atskiro popieriaus lapo arba savo dienoraštyje ir ją užpildyti.)

Almos 5. Dvasinė kardiograma								
Visada								
Beveik visada								
Dažnai								
Kartais								
Retai arba niekad								
Eilutės iš Almos 5	15	16	19	26	27	28	29	30–31

Užpildę savo dvasinę kardiogramą, perskaitykite Almos 5:21–25. Ieškokite, ko apie šią tiesą mokė Alma: **Patirdami širdies permainą, mes pasiruošiame gauti vietą dangaus karalystėje (celestialinėje karalystėje).**

 4. Raštų studijavimo žurnale atlikite šias užduotis:
a) Padarykite žodžių ir frazių, kuriuos Alma pavartojo Almos 5:21–25, apibūdinamas sąlygas, kuriose norėtumėte būti dabar, sąrašą.

b) Paaiškinkite, kaip, jūsų manymu, širdies permaina paruošia mus gauti vietą dangaus karalystėje.

Perskaitykite Almos 5:33–36 ir apsvarstykite, kokius jausmus jums sukelia Almos žinia. Ieškokite frazių ir žodžių, kurie padėtų atsakyti į šiuos klausimus:

- Ką daryti Viešpats kviečia mane?
- Koks atlygis laukia manęs, jei priimsiu šį kvietimą?
- Ką iš tų eilučių sužinau apie Gelbėtoją?

Perskaitykite šį Prezidento Ezros Tafto Bensonso teiginį, kuris parodo, kaip nori gyventi žmonės, patyrę širdies permainą:

„Kada pasirenki sekti Kristumi, renkiesi pasikeisti. [...]

Viešpats veikia iš vidaus į išorę. Pasaulis veikia iš išorės į vidų. Pasaulis nori ištraukti žmones iš lūšnyno. Kristus pašalina lūšnyną iš žmonių, ir tada žmonės patys pasitraukia iš lūšnyno. Pasaulis keičia žmones keisdamas aplinką. Kristus keičia žmones, kurie po to keičia aplinką. Pasaulis nori formuoti žmonių elgseną, tačiau Kristus gali pakeisti žmonių elgseną. [...]

Kristaus pakeisti vyrai [ir moterys] bus Jo pavaldiniai. Kaip ir Paulius, jie paklaus: „Viešpatie, ką tu nori, kad aš padaryčiau?“ (Žr. ApD 9:6.) [...]

Jų valia pasiduoda Jo valiai. (Žr. Jono 5:30.)

Jie visuomet daro tai, kas patinka Viešpačiui. (Žr. Jono 8:29.)

Jie ne tik pasirošę mirti už Viešpatį, bet daug svarbiau yra tai, kad jie nori gyventi dėl Jo.

Ižengus į jų namus, iš paveikslų ant jų sienų, knygų jų lentynose, skambančios muzikos, jų žodžių ir veiksmų matyti, kad jie yra krisčionys.

Jie yra Dievo liudytojai visada ir visame, ir visur. (Žr. Mozijo 18:9.)

Jie galvoja apie Kristų, nes dėl kiekvienos minties žvelgia į Jį. (Žr. DS 6:36.)

Jų širdyse yra Kristus, nes jų meilė nukreipta į Jį per amžius. (Žr. Almos 37:36.)

Beveik kiekvieną savaitę jie priima sakramentą ir vėl paliudija savo Amžinajam Tėvui, kad yra pasiryžę priimti Jo Sūnaus vardą, visuomet jį atminti ir laikytis Jo įsakymų. (Žr. Moronio 4:3.)“ (“Born of God,” *Ensign*, Nov. 1985, 5–7).

Užbaigdami šią pamoką, pabraukite vieną mintį iš Prezidento Bensono teiginio, kuri padeda jums galvoti apie tai, kaip norite gyventi kaip žmogus, patiriantis širdies permainą. Nusistatykite tikslą, kuris padės jums pritaikyti tai, ką jautėte, studijuodami Almos mokymus apie širdies permainos patyrimą, (siūlome tai užsirašyti dienoraštyje arba ant atskiro popieriaus lapo). Jeigu nuolat sieksite būti užgimę iš Dievo ir patirti širdies permainą, būsite pasirošę ižengti į Dievo karalystę.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Almos 5:1 36 eilutes išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

15 DALIS. 2 DIENA

Almos 5:37–62

Įvadas

Toliau pamokslaudamas Zarahemloje, Alma perspėjo žmones, kad jų apsisprendimas klausytis jo žodžių arba juos atmesti nulems tam tikrus palaiminimus arba pasekmes. Jis paragino juos atsiliiepti į Gerojo Ganytojo Viešpaties Jėzaus Kristaus, kuris šaukia juos ir nori sugrąžinti į Savo kaimenę, balsą. Studijuodami šią pamoką apsvarstykite, kaip įsiklausymas į Gerojo Ganytojo balsą padės jums išvengti to, kas pasaulyje nešvaru, ir sugrįžti, kad būtumėte su Dievu.

Almos 5:37–42, 53–62

Alma kviečia visus sekti Geruoju Ganytoju, kuris yra Gelbėtojas

Raštuose Jėzus Kristus kartais minimas kaip „Gerasis Ganytojas“ (žr. Jono 10:11–15). Kodėl, jūsų manymu, ganytojas yra geras Gelbėtojo simbolis? Prezidentas Ezra Taftas Bensonas pateikė tokį senovės ganytojo apibūdinimą:

„Jėzaus laikais palestiniečiai ganytojai garsėjo tuo, kaip jie saugojo savo avis. Priešingai šių laikų piemenims, ganytojas visuomet eidavo savo bandos priešakyje. Jis ją vesdavo. Ganytojas pažinojo visas avis ir paprastai vadindavo jas vardu. Avys pažinojo jo balsą ir pasitikėdavo juo, ir nesekdavo paskui nepažįstamą žmogų. Todėl pašauktos avys ateidavo pas jį. (Žr. Jono 10:14, 16.)

Atėjus vakarui, ganytojai atvesdavo savo avis į užtvaram, vadinamą avių gardu. Avių gardą supdavo aukštos sienos, kurių viršuje būdavo dygliai, kad laukiniai žvėrys arba vagys negalėtų perlipti jos.

Tačiau kartais laukinis žvėris, vedamas alkio, peršokdavo sienas ir patekdavo tarp avių, jas išgąsdindamas. Tokia situacija išryškindavo skirtumą tarp tikrojo ganytojo – to, kuris mylėjo savo avis, ir samdinio, dirbančio tik dėl atlygio ir iš pareigos.

Tikrasis ganytojas buvo pasiryžęs atiduoti gyvybę už avis. Jis eidavo tarp avių ir kovodavo už jas. Samdinys, priešingai, vertino savo saugumą aukščiau avių ir dažniausiai, iškilus pavojui, pabėgdavo.

Jėzus panaudojo paprastą savo laikų pavyzdį, kad paskelbtų, jog Jis yra Gerasis Ganytojas, Tikrasis Ganytojas. Kadangi Jis myli Savo brolius ir seseris, Jis noriai ir savo valia guldo Savo gyvybę už juos. (Žr. Jono 10:17–18.)“ (“A Call to the Priesthood: “Feed My Sheep,” *Ensign*, May 1983, 43).

Raštu glaustai atsakykite į šiuos vadovėlio klausimus:

- Kas galėtų nutikti avims, jeigu jos neklausytų ganytojo? _____
- Kuo mes panašūs į avis ir kuo Gelbėtojas panašus į ganytoją? _____
- Ką reiškia būti atvestam į Jo kaimenę? (Žr. Almos 5:60.) _____

Almos 5:37 Alma apibūdina Zarahemlos žmones kaip avis, kurios buvo „nuklydę“. Perskaitykite Almos 5:37–42 ir paieškokite, ko Alma mokė apie Gelbėtojo balso klausymąsi.

 1. Raštų studijavimo žurnale užrašykite atsakymus į šiuos klausimus:

- Studijuokite Almos 5:37–38 ir savais žodžiais paaiškinkite, ko Alma mokė apie Gelbėtojo pastangas kviešti mus, kad sektume Juo.
- Ko Almos 5:41 Alma mokė apie tai, kaip galime žinoti, ar klausome Gerojo Ganytojo balso? Kokius žinote „gerus darbus“, kurie gali parodyti, kad pastarųjų dienų šventųjų jaunimas seka Gerojuo Ganytoju?

Ne visada lengva atpažinti Gelbėtojo balsą ir sekti juo. Apmąstykite šiuos vyresniojo Dalino H. Oukso iš

Dvylikos Apaštalų Kvorumo žodžius: „Iš visos balsų, kuriuos girdime šiame gyvenime, gausos turime atpažinti Gerojo Ganytojo, kuris kviečia mus sekti Juo į mūsų dangiškuosius namus, balsą“ („Alternate Voices,“ *Ensign*, May 1989, 27).

Perskaitykite Almos 5:53–56 ir pažymėkite, dėl kokių veiksmų ir nusistatymo žmonėms gali būti sunku klausytis Gelbėtojo balso.

Pagalvokite, dėl kokių dar veiksmų ir nusistatymo šiais laikais pasaulyje žmonėms gali būti sunku klausytis Gelbėtojo balso. Trumpai paaiškinkite, kodėl, jūsų manymu, dėl tokių veiksmų ir nusistatymo žmonėms gali būti sunku girdėti Gelbėtojo balsą: _____

Almos 5:57 eilutėje pažymėkite frazę „visiems jums, kurie trokštate sekti gerojo ganytojo balsu“. Paskui 57 eilutėje pažymėkite kitas tris frazes, kuriose sakoma, kaip galite sekti Gelbėtojo balsu.

 2. Raštų studijavimo žurnale užrašykite žemiau pateiktų trijų teiginių pavyzdžius, parodančius, ką pastarųjų dienų šventieji jaunuoliai gali padaryti jūsų mokykloje arba bendruomenėje, kad: a) išeitų iš nelabųjų, b) atsiskirtų ir c) neliečiant nešvarių dalykų. Po to pagalvokite, kokie du teisingi įpročiai arba užsiėmimai padėtų jaunimui geriau įsiklausyti į Gerojo Ganytojo balsą. Jeigu vienas iš tų užsiėmimų arba įpročių padėjo jums girdėti Gelbėtojo balsą, siūlome aprašyti tai Raštų studijavimo žurnale, kad vėliau galėtumėte papasakoti tai savo mokytojui arba klasei.

Kaip rašoma Almos 5:58–60, Alma mokė šios tiesos: **Jeigu seksime Viešpaties (Gerojo Ganytojo) balsu, būsime surinkti į Jo karalystę.** Almos 5:58–60 eilutėse pažymėkite pažadus arba palaiminimus, kuriuos gaus sulaukusieji paveldo Dievo dešinėje.

 3. Pagalvokite, ką jums reikia kiekvienas iš jūsų pažymėtų pažadų arba palaiminimų. Po to Raštų studijavimo žurnale parašykite, kodėl, jūsų manymu, dėl tų palaiminimų verta atsakyti nelabų dalykų.

Jeigu seksite Gelbėtojo balsu, gausite tuos palaiminimus ir galiausiai gausite išaukštinimo palaiminimą.

Almos 5:43–52

Alma pasakoja, kaip įgijo liudijimą, ir moko apie atgailą

Pagalvokite, ką esate sužinoję per kiekvieną iš šių penkių fizinių pojūčių: regėjimą, klausą, lytėjimą, uoslę ir skonį. Ar galite ką nors sužinoti nepasinaudoję vienu iš penkių fizinių pojūčių? Perskaitykite Almos 5:45–48 ir paieškokite, ką, pasak Almos, jis žinojo ir kaip žinojo.

Almos 5:48 pažymėkite, ko Alma mokė apie Jėzų Kristų. Almos 5:45–48 žinia gali būti apibendrinta taip:

Galime patys, per Šventąją Dvasią, žinoti, kad Jėzus Kristus yra žmonijos Išpirkėjas.

Kiekvienas susiduria su savo tikėjimo arba liudijimo išbandymais. Šventosios Dvasios galia gautas asmeninis liudijimas apie Evangelijos teisingumą, gali jus sustiprinti tais išbandymų laikais. Prisimindami per Šventąją Dvasią gautą liudijimą, kaip tai darė Alma, galėsite lengviau atsilaikyti susidūrę su išbandymu. Iš Almos pavyzdžio galime sužinoti, kad pasninkas ir malda gali padėti mums jausti, kaip Dvasia patvirtina tiesas ir sustiprina mūsų liudijimus, kai juos reikia sustiprinti.

Skaitydami šią vyresniojo M. Raselo Balardo iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo citatą, skatinančią mus siekti savo asmeninio liudijimo apie Jėzų Kristų, galvokite apie savo liudijimą: „Asmeninis liudijimas apie Evangelijos tiesą, ypač apie dievišką Viešpaties Jėzaus Kristaus gyvenimą ir misiją, yra mūsų amžinojo gyvenimo sąlyga. Gelbėtojas sakė: „O amžinasis gyvenimas – tai pažinti tave, vienintelį tikrąjį Dievą, ir tavo siųstąjį Jėzų – Mesiją“ [Jono 17:3]. Kitaip sakant, amžinasis gyvenimas yra parentas asmeninėmis žiniomis apie mūsų Tėvą danguje ir Jo Šventąjį Sūnų. Nepakanka tiesiog žinoti apie juos. Mums reikia dvasinių patyrimų, kurie mus įtvirtintų“ (“Feasting at the Lord’s Table,” *Ensign*, May 1996, 80).

4. Raštų studijavimo žurnale atlikite vieną arba daugiau iš šių užduočių:

- Aprašykite atvejį, kada girdėjote, kaip kas nors su Šventosios Dvasios galia stipriai paliudija, kad Jėzus Kristus yra žmonijos Išpirkėjas. Užrašykite, ką jautėte, klausydamiesi to liudijimo.
- Perskaitykite Almos 5:46 ir savais žodžiais užrašykite, kaip Alma gavo liudijimą apie Jėzų Kristų. Pagalvokite, kaip galite sekti Almos pavyzdžiu ir sustiprinti savo liudijimą apie Gelbėtoją, ir užrašykite savo mintis.
- Aprašykite atvejį, kai jautėte, jog Šventoji Dvasia paliudija jums, kad Jėzus Kristus yra pasaulio Išpirkėjas. Užrašykite konkretų tikslą, kuris padės jums įgyti arba sustiprinti asmeninį liudijimą apie Gelbėtoją, tokį kaip nuoširdesnis pasninkas arba malda ar dėmesingesnis Raštų studijavimas. Stenkitės pasiekti tą tikslą, net jei tam prireiks „daug dienų“ (Almos 5:46). (Šios užduoties atlikimas gali padėti jums įvykdyti Asmeninio tobulėjimo arba Pareigos Dievui programos reikalavimus.)

Perskaitykite Almos 5:49–52 ir ieškokite, ko Alma mokė žmones apie atgailą. Remdamiesi pateiktomis eilutėmis, paaiškinkite, kodėl, jūsų manymu, visi žmonės turi atgailauti, kad galėtų amžinai gyventi su Dangiškuoju Tėvu ir Jėzumi Kristumi: _____

_____

Vyresnysis Dalinas H. Ouksas kvietė mus apmąstyti kelis klausimus, kurie gali mums padėti pritaikyti tai, ko apie atgailą ir pasiruošimą įžengti Danguaus karalystėn mokė Alma:

„Kas būtų, jeigu Jo atėjimo diena būtų rytoj? Jeigu žinotume sutiksią Viešpatį rytoj – dėl pirmalaikės mirties arba dėl netikėto Jo atėjimo – ką mes darytume šiandieną? Ką mes išpažintume? Ko daugiau nebedarytume? Su kuo norėtume susitaikyti? Kam atleistume? Apie ką paliudytume?“

Jei darytume tai tuomet, tai kodėl nepadarius to dabar? Kodėl nesiekti ramybės, kai ji dar prieinama?“ (“Preparation for the Second Coming,” *Ensign* arba *Liahona*, May 2004, 9).

5. Apmąstykite kurį nors vyresniojo Oukso klausimą. Raštų studijavimo žurnale parašykite, kodėl, jūsų manymu, yra svarbu kasdien gyventi taip, lyg ruoštumėte susitikti su Viešpačiu.

Pasimeldę pagalvokite, kaip galite pritaikyti tai, ką sužinojote šiandien, kad galėtumėte pasiruošti susitikti su Gelbėtoju ir įžengti į Jo karalystę.

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Almos 5:37–62 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

15 DALIS. 3 DIENA

Almos 6–7

Įvadas

Baigęs mokyti Zarahemlos žmones ir įvedęs tvarką Bažnyčioje, Alma nuėjo į Gideono miestą. Jis pastebėjo, kad jo gyventojai buvo ištikimesni už Zarahemlos gyventojus. Todėl jis paragino Gideono žmones nuolatos pasikliauti Viešpačiu ir stengtis pritaikyti Jo Apmokėjimą savo gyvenime. Almos liudijimas apie Jėzų Kristų gali padėti jums geriau suprasti Jėzaus Kristaus Apmokėjimo apimtį ir pamokyti jus, kaip kasdien priimti Jo Apmokėjimo palaiminimus einant keliu, vedančiu į Dievo karalystę.

Almos 6

Alma stiprina Bažnyčią Zarahemloje ir keliauja pamokslauti į Gideoną

Pabaikite šį sakinį: Aš einu į bažnyčią, nes _____

Studijuodami Almos 6 skyrių, pagalvokite apie tai, kaip Bažnyčios susirinkimai gali mums būti prasmingesni, jei suprasime jų tikslą.

Prieš išvykdamas iš Zarahemlos, Alma ten sustiprino Bažnyčią. Perskaitykite Almos 6:1–4 ir raskite dvi ar tris frazes, kurios nusako Bažnyčios vadovų atsakomybę.

Iš Almos patyrimo sužinome šį svarbų principą: Mūsų laikais, kaip ir Mormono Knygoje aprašytais laikais, **Bažnyčia yra įkurta visų žmonių gerovei.** Perskaitykite Almos 6:5–6 ir pažymėkite šias dvi frazes: „klausytis Dievo žodžio“ ir „jungtūsi pasninke ir karštoje maldoje dėl tų, kurie nepažinojo Dievo, sielų gerovės“. Tos frazės nurodo būdus, kaip Bažnyčia visiems žmonėms suteikia galimybes augti ir padėti kitiems. Pagalvokite, kaip Bažnyčios nariai Zarahemloje būtų užbaigę sakinį, kurį prieš tai užbaigėte jūs.

1. Raštų studijavimo žurnale užrašykite kelias mintis, kaip pasikeistų jūsų patirtis Bažnyčioje, jei lankytumėte ją vedini Almos 6:5–6 nurodytų motyvų.

Narystės Bažnyčioje palaiminimai yra skirti visiems Dievo vaikams. Vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvilykos Apaštalo Kvorumo mokė:

„Visi meldžiasi dėl misionierių. Tegu taip būna visada. Toje pačioje dvasioje mes taip pat turėtume melstis dėl tų, kurie susitiki-
nėja (arba kuriems reikėtų susitikinėti) su misionieriais. Zarahemloje nariams buvo liepta „jung[tis] pasninke ir karštoje maldoje“ [Almos 6:6] dėl tų, kurie dar nepriklausė Dievo Bažnyčiai. Mes galime daryti tą patį.

Taip pat galime kasdien melstis dėl asmeninių misionieriškų patyrimų. Melskitės, kad, Dievui prižiūrint, ta misionieriška galimybė, kurios norite, jau būtų paruošta širdyje kieno nors, laukiančio ir ieškančio to, ką turite jūs. „Nes žemėje... dar yra daug žmonių... kurie dar nepažįsta tiesos tik todėl, kad nežino kur ją rasti“ [DS 123:12]. Melskitės, kad jie rastų jus! O tada būkite budrūs, nes jūsų pasaulyje yra daugybė tų, kurie savo gyvenime jaučia badą, ne duonos badą, ne vandens troškimą, bet Viešpaties žodžių girdėjimo badą [žr. Amoso 8:11]“ (“Witnesses unto Me,” *Ensign*, May 2001, 15).

Kad sektumėte vyresniojo Holando pamokymu, siūlome melstis, kad Dangiškasis Tėvas padėtų atpažinti jums paruoštas misionieriškas galimybes ir kad veiktumėte pagal jas. Ieškokite progų pakviesti kitus

patirti palaiminimus, kuriuos jūs, kaip Bažnyčios narys, patiriate.

Almos 7:1–13

Alma moko Gideono žmones apie Jėzų Kristaus Apmokėjimą

Įsivaizduokite, kad apie atgailą kalbatės su draugais, kurie yra aktyvūs Bažnyčios nariai. Jūsų draugai mano, kad nėra padarę sunkių nuodėmių, ir nori sužinoti, kaip gali iš tiesų patirti Apmokėjimo galią. Pagalvokite, ką galėtumėte pasakyti tiems savo draugams. Prisiminkite tas mintis, kai studijuosite Almos 7:1–13.

Išėjęs iš Zarahemlos, Alma kalbėjosi su žmonėmis Gideono mieste. Perskaitykite Almos 7:3–6 ir pažiūrėkite, kokios dvasinės būsenos Alma tikėjosi rasti žmones Gideono mieste. Po to perskaitykite Almos 7:17–19 ir sužinokite, ar pasitvirtino Almos lūkesčiai. Šiose eilutėse aprašykite Gideono žmonių dvasinę būseną: _____

Perskaitykite Almos 7:7–10 ir paieškokite, kokį įvykį Alma galvojo esant pačiu svarbiausiu žmonėms sužinoti ir ką žmonės turėjo daryti, kad pasiruoštų jam.

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šį klausimą: Kodėl, jūsų manymu, Alma turėjo pasakyti žmonėms, kurių tikėjimas jau buvo stiprus (žr. Almos 7:17), kad jie turi atgailauti tam, kad pasiruoštų Gelbėtojo atėjimui? (Žr. Romiečiams 3:23.)

Alma mokė Gideono žmones šio svarbaus principo: **Jėzus Kristus kentėjo, kad išgelbėtų mus nuo nuodėmės ir mirties ir padėtų šio gyvenimo išbandymuose.** Perskaitykite Almos 7:11–13 ir Raštuose pažymėkite, ką Gelbėtojas buvo pasiryžęs paimti ant savęs dėl mūsų.

Gali būti pravartu žinoti, kad žodis *silpnybės* reiškia trūkumus, nesugebėjimus arba ligas ir taip gali apimti daugybę problemų rūšių. Žodis *pagelbėti* reiškia padėti bėdoje ar sunkumuose. Jo lotyniška šaknis reiškia skubėti kam į pagalbą ir perteikia stiprų Dievo norą mums padėti.

Siūlome Raštų studijavimo žurnale arba Raštuose, šalia Almos 7:11–13, užrašyti šį vyresniojo Briuso K. Hafeno, tarnavusio Septyniasdešimties nariu, teiginį: „Apmokėjimas nėra skirtas vien nusidėjėliams“ (“Beauty for Ashes: The Atonement of Jesus Christ,” *Ensign*, Apr. 1990, 7). (Almos 7:11–13 yra Raštų įvaldymo eilutės. Siūlome išskirtiniu būdu pasižymėti jas, kad galėtumėte lengviau rasti ateityje.)

3. Šioje lentelėje yra žodžiai iš Almos 7:11–13, apibūdinantys sąlygas, kurias Gelbėtojas paėmė ant Savęs. Raštų studijavimo žurnale nusibraizykite lentelę ir po to išsirinkite kelis

iš šių žodžių ir užrašykite pavyzdžius, kaip jūs arba jūsų pažįstami žmonės išgyveno šiuos patyrimus. Pagalvokite apie tai, ką reiškia, kad Jėzus Kristus paėmė tai ant Savęs.

Skausmai	
Suspaudimai	
Gundymai	
Ligos	
Mirtis	
Silpnybės	
Nuodėmės	

Vyresnysis Džefris R. Holandas pasidalino šiuo liudijimu, kad Apmokėjimas gali nuo mūsų nuimti mūsų naštas:

„Ar jūs kovojate su įpročio demonu – tabaku, narkotikais ar lošimu, ar pražūtingu šių laikų maru – pornografija? Gal jūsų santuoka ar vaikas pavojuje? Ar jūs pasimetę dėl lyties tapatybės ar stokojate savigarbos? Ar jūs, o gal kas nors, ką mylite, susidūrė su liga, depresija ar mirtimi? Kokie bebūtų kiti žingsniai, kuriuos jums reikia žengti, kad išspręstumėte šituos rūpesčius, *pirma* priimkite Jėzaus Kristaus Evangeliją. Pasitikėkite dangaus pažadais. Tuo atžvilgiu Almos liudijimas yra mano liudijimas. Jis sako: „Žinau, kad kiekvienas, kuris savo viltis sudės į Dievą, bus remiamas savo išmėginimuose ir savo varguose, ir savo suspaudimuose“ [Almos 36:3].

Šitas pasitikėjimas gailestinga Dievo prigimtimi yra Evangelijos, kurios mokė Kristus, ašis. Aš liudiju, kad Gelbėtojo Apmokėjimas nuima nuo mūsų ne tik mūsų nuodėmių našta, bet taip pat mūsų nusivylimų ir sielvarto, širdgėlos ir nevilties našta [žr. Almos 7:11–12]. Nuo pat pradžios pasitikėjimas tokia pagalba turi suteikti mums tiek priežastį, tiek būdą tobulėti, paskatinimą sudėti savo naštas ir pasiimti savo išgelbėjimą“ („Sulūžusius daiktus pataisyti“, 2006 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

4. Raštų studijavimo žurnale aprašykite savo jausmus Jėzui Kristui ir tai, ką Jis padarė dėl jūsų per Apmokėjimą. Po to atsakykite į vieną arba į abi šias klausimų poras:

a) Kada Apmokėjimas padėjo jums vienu iš Almos aprašytų būdų iš Almos 7:11–13? Kaip tuo metu jums padėjo Apmokėjimas?

b) Kaip Gelbėtojo Apmokėjimas gali padėti jums iššūkyje, su kuriuo susiduriate dabar? Ką darysite, kad pasikliautumėte Apmokėjimu susidurę su tuo iššūkiu?

Raštų įvaldymas – Almos 7:11–13

Nors Almos 7:11–13 yra ilga Raštų įvaldymo ištrauka, joje yra konkretūs žodžiai, kurie gali padėti jums visą gyvenimą prisiminti Apmokėjimo apimtį ir galią. Kad lengviau įsimintumėte tuos reikšminius žodžius, perrašykite Almos 7:11–13 ant atskiro popieriaus lapo, praleisdami žodžius iš anksčiau pamokoje naudotos lentelės. Skaitykite savo parašytą šios Raštų ištraukos variantą, kol nežiūrėdami į Raštus galėsite įrašyti praleistus žodžius. Siūlome kelias ateinančias dienas peržiūrėti tas eilutes, kad geriau prisimintumėte, ką jūsų gyvenime dėl jūsų ir kitų gali padaryti Gelbėtojas. Išbandykite, kaip įvaldėte Almos 7:11–13 eilutes, balsu pasakydami jas iš atminties sau arba kuriam nos šeimos nariui ar draugui arba užrašydami jas Raštų studijavimo žurnale.

Almos 7:14–27

Alma ragina žmones toliau eiti Dievo karalystėn vedančiu keliu

Perskaitykite Almos 7:19, kad atsimintumėte, kaip Alma apibūdino Gideono žmonių dvasinę būseną. Alma mokė šio svarbaus principo: **Laikydami Evangelijos principų, einame Dievo karalystėn vedančiu keliu.** (Dievo karalystė – tai celestialinė karalystė.) Išnagrinėkite Almos 7:14–16 ir pabraukite frazes ir žodžius, parodančius, ką turime *daryti*, kad eitume keliu, kuris mus vestų į Dievo karalystę. Po to išnagrinėkite Almos 7:22–25 ir pabraukite frazes ir žodžius, parodančius, kokie turime *būti*, kad eitume tuo keliu.

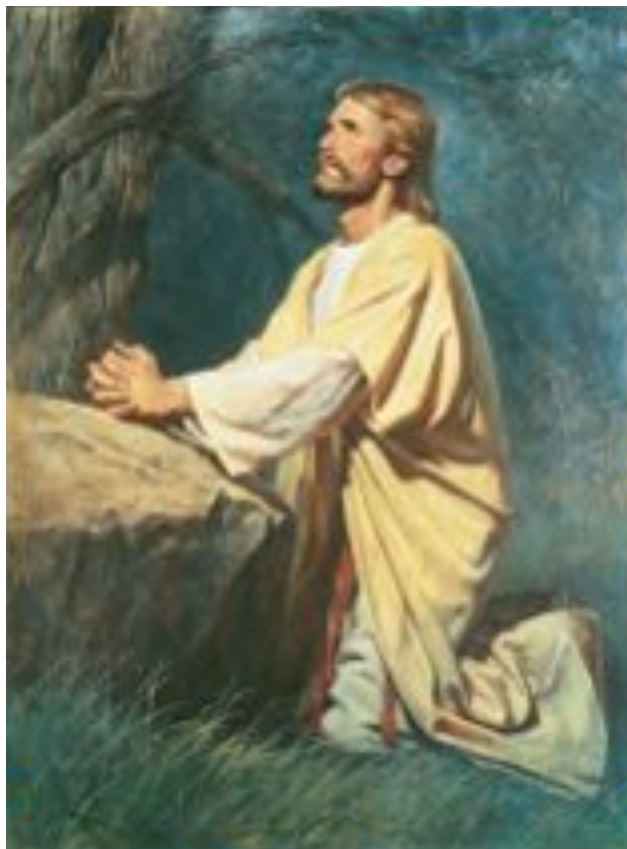

5. Raštų studijavimo žurnale nubrėžkite kelią nuo apatinio kairiojo puslapio kampo iki viršutinio dešiniojo puslapio kampo. Kelio apačioje užrašykite *Mirtingasis gyvenimas, o kelio viršuje – Dievo karalystė*. Šalia kelio surašykite, ką turite *daryti* ir koks turite *būti*, kad pasiektumėte Dievo karalystę.

6. Pasirinkite vieną užrašytą veiksmą ir parašykite, kaip kas nors, jūsų žiniomis, tai *darė*. Po to pasirinkite vieną užrašytą savybę ir parašykite, kaip kas nors, jūsų žiniomis, toks *buvo*. Užsibrėžkite tikslą, kuris padės jums tobulėti tose dviejose srityse, kad vieną dieną galėtumėte įžengti į Dievo karalystę.

Perskaitykite Almos 7:27 ir paieškokite, kokius palaiminimus, Almos žiniomis, gautų žmonės, jeigu išliktų tikėjime ir geruose darbuose. Atminkite, kad, jei ištikimai eisite Dievo karalystėn vedančiu keliu, jūs taip pat gausite tuos palaiminimus.

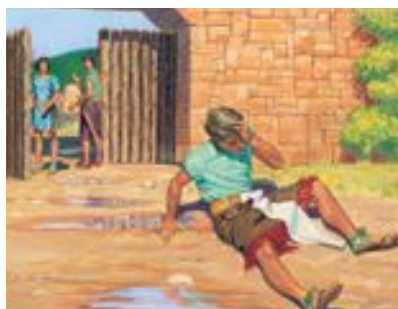

Almos 8

Alma paklusniai sugrįžta į Amonihą, kur paruošia Amuleką pamokslauti

Baigęs mokyti Evangelijos Zarahemloje ir Gideone (žr. Almos 5–7 skyrius), Alma iškeliavo į Meleką. Perskaitykite Almos 8:4–5 ir išsiaiškinkite, kaip Meleko žmonės priėmė Almos mokymą. (Perskaityte Almos 13 skyrių, sužinosite, kad frazė „pagal šventąjį Dievo tvarką“ Almos 8:4 reiškia kunigystę.)

Baigęs mokyti Meleke, Alma keliavo pamokslauti į Amonihą. Tarp ten gyvenusių žmonių jo laukė visai kitoks patyrimas. Išstudijuokite šiuos paveikslėlius ir Raštų ištraukas ir paskui kiekvienam iš jų parašykite antraštę, apibendrinanti tai, kas nutiko Almai, kol jis buvo Amonihe:

Almos 8:8–13. _____

Almos 8:14–16. _____

Almos 8:18–26. _____

7. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Almos 6–7 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

14 DALIS. 4 DIENA

Almos 8–10

Įvadas

Po to, kai Alma mokė Zarahemloje, Gideone ir Meleke ir daug žmonių priėmė jo žinią, žmonės Amonihos mieste atmetė jo žinią ir išvarė jį iš savo miesto. Tačiau Alma, paklusdamas Viešpaties įsakymui, sugrįžo į Amonihą. Viešpats paruošė Amuleką, kad priimtų Almą Amonihe ir prisijungtų prie jo liudydamas žmonėms. Alma ir Amulekas perspėjo Amonihos žmones, kad, jeigu jie neatgailaus, bus sunaikinti. Amulekas pakluso Dievui ir, pasinaudodamas savo reputacija, geru vardu ir įtaka, palaikė pranašą Almą ir liudijo apie Jėzų Kristų.

Apmąstykite šiuos klausimus (jums nereikia užrašyti atsakymų):

- Alma pasirodęs angelas buvo tas pats, kuris anksčiau pasirodė jam ir Mozijo sūnams. Kaip angelo žodžiai galėjo paguosti Almą (žr. Almos 8:15)?
- Kodėl Almai galėjo būti sunku grįžti į Amonihą (žr. Almos 8:16)?

Nepaisydamas įsakymo sunkumo Alma „skubiai sugrįžo į Amonihą žemę“ (Almos 8:18). Prezidentas Hovardas V. Hanteris mokė, kad Viešpačiui patinka toks paklusnumas: „Tikrai Viešpačiui labiau už viską patinka nesvyruojantis apsisprendimas paklusti Jo nurodymui“ („Commitment to God,” *Ensign*, Nov. 1982, 58).

1. Pasirinkite vieną arba daugiau iš šių situacijų. Po to Raštų studijavimo žurnale parašykite, kaip žmogus gali būti palaimintas būdamas paklusnus:

- a)** Mergina ruošiasi eiti į mokyklą, jos motina paprašo, kad ji užsivilktų kuklesnę palaidinę.
- b)** Vyskupas arba skyriaus prezidentas pakviečia naują kunigą pasiekti Pareigos Dievui apdovanojimą.
- c)** Du misionieriai jaučia paraginimą aplankyti mažiau aktyvią šeimą, kurios motina nėra Bažnyčios narė.

Siūlome Raštuose, greta Almos 8:18–20, užrašyti šį principą: **Jeigu greitai paklustame Viešpaties žodžiui, Jis padeda mums įvykdyti Jo įsakymus.**

2. Raštų studijavimo žurnale aprašykite metą, kai jautėte, kad Viešpats padėjo jums būti teisiems ir paklusniems, nepaisant sunkių aplinkybių.

Perskaitykite Almos 8:27–32 ir paieškokite daugiau būdų, kaip Viešpats padėjo Almai daryti tai, kas jam buvo įsakyta padaryti.

Almos 9

Alma įspėja Amonihos žmones, kad atgailautų ir pasiruoštų Jėzaus Kristaus atėjimui

Almos 9 skyriuje aprašomos Almos pastangos mokyti Amonihos žmones, kad jiems reikia atgailauti ir būti išpirktiems per Gelbėtoją Jėzų Kristų. Siekdamas padėti tiems nelabaiems žmonėms suprasti, kad jiems reikia atgailauti, Alma pakvietė juos prisiminti, ką Dievas buvo padaręs dėl jų ir jų tėvų.

Almos 9:8–10, 13 ieškokite pasikartojančių žodžių *neatsiminate* ir *pamiršote* (užmiršote). Kokie, jūsų manymu, būtų Amonihos gyventojai, jeigu būtų prisiminę tai, apie ką kalbėjo Alma?

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šį klausimą: Kodėl, jūsų manymu, svarbu prisiminti dvasinius praeities

potyrius? Po to aprašykite vieną dvasinį potyrį, kurio nenorėtumėte pamiršti.

Pakvietęs Amonihos žmones atgailauti, Alma mokė juos, kad jie turi pasiruošti metui, kai į žemę ateis Gelbėtojas. Perskaitykite Almos 9:26–27 ir pažymėkite frazes ir žodžius, kurie jums padeda geriau suprasti Gelbėtojo savybes. Ką tie žodžiai ir frazės moko jus apie Gelbėtoją? Skirkite laiko ateinančią savaitę pagalvoti apie juos.

Almos 10

Amulekas nusako susitikimą su angelu ir ragina žmones atgailauti

Apibraukite teiginį, kuris geriausiai apibūdina tai, kaip pabudote šį rytą:

- Pabudau pats, be žadintuvo ir niekieno nežadinamas.
- Pabudau, vos tik suskambėjo mano žadintuvas arba iš karto, kai tik buvau žadinamas.
- Kol pabudau, mano žadintuvas suskambėjo kelis kartus arba mane žadino kelis kartus.

Perskaitykite Almos 10:6 ir paieškokite, kiek dvasinių „žadinimų“ susilaukė Amulekas, tebemaištaudamas prieš Viešpatį. Šiose eilutėse atsakykite į šį klausimą: Ką, jūsų manymu, frazės „nenorėjau girdėti“ ir „nenorėjau žinoti“ parodo apie Amuleko dvasinę būseną prieš angelui jį aplankant? _____

Kaip rašoma Almos 10:2–11, Amulekas nupasakoja savo gyvenimą prieš angelo apsilankymą ir Evangelijos priėmimą. Almos 10:1–6 ieškokite smulkmenų, kurios padėtų jums daugiau sužinoti apie Amuleką.

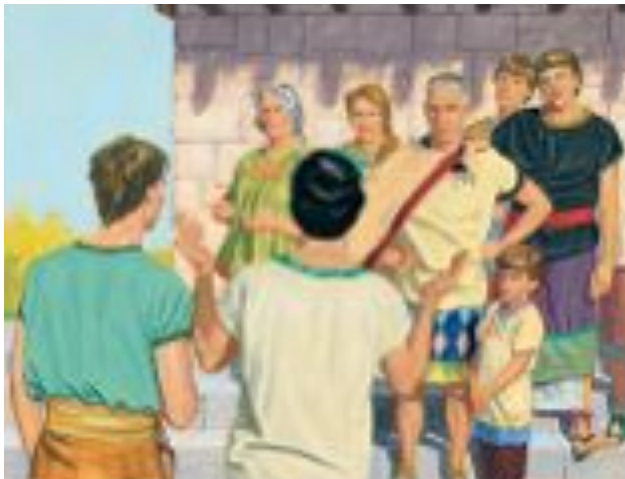
Amulekas papasakojo, kaip angelas nurodė jam pasikviesti į namus Almą ir pasirūpinti juo. Perskaitykite Almos 10:7–11 ir paieškokite, kaip Amulekas ir kiti buvo palaiminti dėl to, kad Amulekas paklausė angelo.

Užrašykite šį principą greta Almos 10:11–12: **Kai girdime Viešpaties kvietimą ir paklustame jam, mes ir kiti susilaukiame palaiminimų.** Viešpats gali „pakviesti“ mus daugybe būdų – per Dvasios paraginimą, jausmus, sapną, Bažnyčios vadovo, mokytojo arba tėvų žodžius, per pašaukimą tarnauti Bažnyčioje, per negandas arba kitais būdais.

4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šį klausimą: Kada jautėte, jog buvote palaiminti dėl to, kad paklusote Viešpaties „pakvietimui“?

Kaip aprašyta likusioje Almos 10 skyriaus dalyje, dauguma Amonihos žmonių nesiklausė Amuleko žodžių. Amulekas perspėjo juos, kad, jeigu neatgailaus, ateis diena, kai jie bus sunaikinti. Perskaitykite Almos

10:22–23 ir išsiaiškinkite, kodėl žmonės tuo metu buvo apsaugoti nuo sunaikinimo. Ką iš tų eilučių sužinote apie tai, kaip svarbu būti teisiam netgi tuomet, kai aplinkiniai nėra teisūs?

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Almos 8 10 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

16 DALIS. 1 DIENA

Almos 11

Įvadas

Teisininkas Ziezromas ginčijosi su Amuleku, bandydamas priversti jį paneigti tikrąjį ir gyvąjį Dievą. Apgindamas savo tikėjimą nuo Ziezromo bandymų įvilioti jį į pinkles, Amulekas paliudijo, kad išgelbėjimas iš nuodėmės ateina tik per Jėzų Kristų. Amulekas tvirtai paliudijo, kad visa žmonija bus prikelta ir teisama Dievo. Dėl Gelbėtojo Apmokėjimo jūs būsite prikelti ir vieną dieną stosite priešais Dievą ir pateiksite savo gyvenimo žemėje ataskaitą.

Almos 11:1–25

Amulekas atmeta Ziezromo pagundą paneigti Dievo egzistavimą

Pagalvokite apie ką nors, ką turite ir kas yra taip vertinga, kad niekada to neparduotumėte. Pagalvokite, kodėl tai yra taip brangu jums. Almos 11 skyriuje Almai

ir Amulekui bemokant Amonihio žmones, nelabas teisininkas vardu Ziezromas stojo prieš Amuleką ir pasiūlė jam pinigų mainais už kažką, kas Amulekui buvo labai brangu. Raštuose Ziezromas aprašomas kaip „prityręs spęsti velnio pinkles“ (Almos 11:21). Tai reikia, kad jis mokėjo panaudoti tuos pačius planus, strategijas, apgaulės ir gudrybes, kuriuos naudoja Šėtonas, siekdamas nuvilioti žmones nuo teismo ir tiesos.

Išnagrinėkite Almos 11:21–22 ir raskite, kiek pinigų Amulekui pasiūlė Ziezromas ir ko jis norėjo, kad padarytų Amulekas. *Ontis* buvo vertingiausia nefitų sidabrinė moneta (žr. Almos 11:6, 11–13). Vienas ontis atitiko teisininko maždaug vienos savaitės atlyginimą (žr. Almos 11:3).

Atsakykite į šiuos klausimus:

- Ar kada nors matėte, kaip kas nors atmeta pasaulio viliones, tokias kaip buvo pasiūlytos Amulekui? _____
_____
- Kaip matydami tai buvote įkvėpti būti ištikimi? _____
_____

Perskaitykite Almos 11:23–25 ir pažiūrėkite, kaip Amulekas atsakė į Ziezromo pasiūlymą. Po to atsakykite į šiuos vadovėlio klausimus:

- Kodėl, jūsų manymu, Amuleko nesudomino Ziezromo pasiūlymas? _____
_____
- Ką, pasak Almos 11:25, planavo Ziezromas pasiūlydamas Amulekui šešis ončius? _____
_____
- Kuo tai panašu į tai, ką daro Šėtonas, kai žmonės pasiduoda pagundoms? _____
_____

1. Raštų studijavimo žurnale atlikite šias užduotis:

a) Kad geriau išsiaiškintumėte, kaip Amulekas galėjo atsispirti Ziezromo pasiūlymui, perskaitykite Almos 11:22 ir užbaikite šį teiginį: „Aš _____ nieko, kas priešinga Viešpaties Dvasiai.“ Po to užrašykite kitus tris ar keturis žodžius, kuriuos galėtumėte įrašyti į tuščią vietą, kad susidarytų teisingas teiginys (pavyzdžiui: *nedarysiu, neskaitysiu, nedėvėsiu, nežiūrėsiu ir nersysiu*).

b) Remdamiesi Almos 11:22, parašykite teiginį, kuris padėtų jums prisiminti, kaip su Šventosios Dvasios pagalba galite įveikti pagundą. Tai, ką užrašysite, turi jūsų žodžiais perteikti tiesą, kad, pasikliaudami Šventąja Dvasia, galime įveikti pagundą.

Akimirką nustokite studijavę ir apmąstykite tokį klausimą: Kaip gyvendamas taip, kad būčiau jautrus Šventajai Dvasiai ir klausyčiau Jos raginimų, galėsiu lengviau įveikti pagundą?

Perskaitykite šį prezidento Boido K. Parkerio, Dvylikos Apaštalų Kvorumo prezidento, pamokymą, ir sužinosite, kaip, pasikliaudami Šventąja Dvasia, galėsite lengviau įveikti pagundą:

„Jeigu jūs kryptate link dalykų, prie kurių nederėtų krypti, ar bendraujate su žmonėmis, kurie traukia jus neteisinga kryptimi, tuomet pats laikas kovoti už savo nepriklausomybę, už savo valios laisvę. Klausykitės Dvasios balso ir nenuklysite. [...]“

Kaip Viešpaties tarnas pažadu, kad būsite apsaugoti ir pridengti skydu nuo priešininko puolimo, *jei* paklusite įspėjimams, kurie ateina iš Šventosios Dvasios“ („Patarimai jaunimui“, 2011 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

2. Kad pagalvotumėte, kaip galite pritaikyti tai, ko išmokote, Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- Kokias žinote situacijas, kuriose jaunimas yra gundomas dėl pasaulio dalykų statyti į pavojų savo liudijimus arba juos ignoruoti?
- Ką pasiūlytumėte klasės draugui, kad padėtumėte jam pasikliauti Šventąja Dvasia, kai jis susiduria su tokiomis pagundomis?

Kai kitą kartą būsite gundomi statyti į pavojų savo įsitikinimus arba vertybes, prisimindami Amuleko pavyzdį, pritaikykite tai, ko išmokote. Atminkite, kad galite turėti daugiau pasitikėjimo ir patikinimo, jeigu gyvenate vertai ir klausysite Šventosios Dvasios įspėjimų.

Pritaikymas

Jeigu sužinomas Evangelijos principas nėra pritaikomas, mokymasis nėra baigtas ir Dvasia gali liautis dirbti su žmogumi. Pritaikymas vyksta tuomet, kai jūs priimate į savo širdį ir protą tai, ką sužinote, o po to elgiatės ir gyvenate pagal tą tiesą.

Almos 11:26–40

Amulekas liudija apie Dievo Sūnų ir įveikia Ziezromo bandymus sukompromituoti jo žodžius

Ziezromas kėsina į Amuleko tikėjimą Jėzumi Kristumi. Kad asmeniškai įsivaizduotumėte, kas nutiko po to, kai Ziezromui nepavyko pasiekti,

kad Amulekas paneigtų Dievo egzistavimą, pagalvokite apie atvejį, kai kas nors mėgino prieštarauti jūsų įsitikinimams. Almos 11:26–34 perskaitykite Amuleko ir Ziezromo dialogą ir po to Almos 11:35 paieškokite, kaip Ziezromas iškrapė Amuleko žodžius.

Perskaitykite, kaip Amulekas ištaisė tą melą Almos 11:36–37. Siūlome Raštuose pasižymėti 34 a išnašą ir

perskaityti Helamano 5:10–11. Po to savais žodžiais paaiškinkite skirtumą tarp buvimo išgelbėtam „savo nuodėmėse“ ir buvimo išgelbėtam „iš savo nuodėmių“ (kursyvas pridėtas): _____

Perskaitykite Almos 11:40 ir išsiaiškinkite, koks, pasak Amuleko, yra pirmas žingsnis, kurį žmonės turi žengti,

kad būtų išgelbėti iš savo nuodėmių. Yra žmonių, kurie teigia tikį Jėzų Kristų, tačiau nenori keisti savo elgsenos. Tikėti Jėzaus Kristaus vardą reiškia tikėti Jį.

Kad geriau suprastumėte, kaip „tikėjimas Jo vardu“ (tikėjimas Jėzumi Kristumi) veda į atgailą, perskaitykite šį prezidento Dyterio F. Uchtdorfo iš Pirmosios Prezidentūros teiginį: „Kad galėtume atgailauti, mums reikia stipraus tikėjimo

Kristumi. Mūsų tikėjimas turi apimti „teisingą [Dievo] sampratą, Jo tobulumą ir savybes“ (*Lectures on Faith* [1985], 38). Jei tikime, kad Dievas viską žino, yra mylintis ir gailestingas, sugebėsime nedvejodami savo išgelbėjimą patikėti Jam. Tikėjimas Kristumi pakeis tas mūsų mintis, įsitikinimus ir elgesį, kurie nesiderina su Dievo valia“ („Saugaus grįžimo taškas“, 2007 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Kaip jūsų tikėjimas Jėzumi Kristumi paskatino jus pakeisti savo mintis, įsitikinimus ir elgseną?

- **3.** Kodėl žmogus turi tikėti Jėzų Kristų, kad galėtų atgailauti? Panaudodami tai, ką sužinojote iš Amuleko ir prezidento Uchtdorfo, Raštų studijavimo žurnale parašykite, kaip paaiškintumėte šį principą: Tikras tikėjimas Jėzumi Kristumi yra išpirkimo iš nuodėmių proceso pradžia.

Almos 11:41–46

Amulekas moko apie visos žmonijos prikėlimą ir teismą

Prieš skaitydami Amuleko liudijimo Ziezromui pabaigą, apmąstykite šį klausimą: Kaip netikėjimas pomirtiniu gyvenimu gali paveikti žmogaus veiksmus?

- **4.** Raštų studijavimo žurnale kaip dviejų stulpelių antraštes užrašykite žodžius *Prikėlimas* ir *Teismas*. Po to išnagrinėkite Almos 11:41–45 ir paieškokite kuo įmanomai daugiau informacijos apie prikėlimą ir teismą. Po kiekviena antrašte užrašykite, ką sužinojote. Siūlome Raštuose, puslapio viršuje, arba Raštų studijavimo žurnale užrašyti: Per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą visi bus prikelti ir teisiami pagal savo darbus. Tose eilutėse taip pat yra mokoma, kad *prikėlimas* reiškia, kad kūnas ir dvasia vėl bus sujungti į „tobulą formą“ ir „deramą... pavidalą“ ir niekada nebus išskirti (žr. Almos 11:43, 45).

- **5.** Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną arba į abu šiuos klausimus:

a) Kokie jausmai arba mintys jums kyla, kai galvojate apie tai, kad būsite prikelti ir teisiami?

b) Kaip jūsų tikėjimas, kad būsite prikelti ir teisiami, keičia tai, kaip pasirenkate kasdien gyventi?

- **6.** Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Almos–11 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

16 DALIS. 2 DIENA

Almos 12

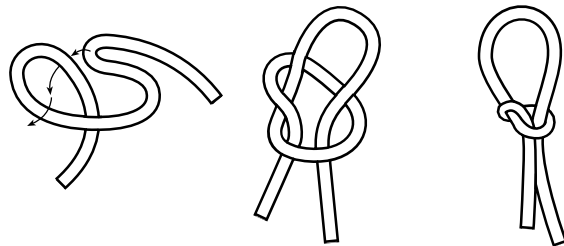
Įvadas

Amuleko žodžiai Almos 11 skyriuje paskatino Ziezromą suvokti savo kaltę dėl žmonių apgaulinėjimo ir melavimo. Po to, kai Amulekas kalbėjo Amonihio žmonėms, priešais juos atsistojo Alma. Kadangi Amonihio žmonės tapo nelabi, Alma susitelkė į tiesas, kurios padėtų jiems atgailauti dėl savo širdžių kietumo ir kitų nuodėmių. Jis pabrėžė Šėtono pinkles, nelabuosis ištikšiančius teismus, per Dievo Sūnų parūpintą išpirkimo planą, pagal kurį atgailaujantieji galės grįžti Dievo akivaizdon.

Almos 12:1–7

Alma atskleidžia nelabus Ziezromo ketinimus

Pagalvokite, kaip spąstai pagauna žvėrelį: virvės kilpa padedama aplinkui maisto gabalėlį. Vos tik žvėrelis peržengia kilpą, kad pasiektų maistą, kilpa užveržiama ir žvėrelis pagaunamas.

Peržvelkite, kaip Almos 11:21–25 Ziezromas bandė įvilioni į spąstus Amuleką. Perpratęs Ziezromo ketinimus ir atsakęs jam, Alma stoja kalbėti Ziezromui ir susirinkusiai miniai (žr. Almos 12:1–2). Almos 12:3–6 ieškokite žodžių ir frazių, kuriais Alma apibūdino Ziezromo taktiką, kuri, pasak Almos, kilo iš velnio (žr. Almos 12:5).

Kaip, pasak Almos 12:3, Alma sužinojo Ziezromo planą? _____

Kokie, pasak Almos, yra velnio ketinimai, aprašyti Almos 12:6? _____

Alma mokė, kad **Šventoji Dvasia mums gali padėti atpažinti priešininko pagundas**. Pamokoje pagal Almos 11 skyrių jūs sužinojote, kad, jeigu pasiklausime Šventąja Dvasia, galėsime įveikti pagundą. Šventosios Dvasios pagalba, atpažįstant pagundą ir suvokiant jos galimą žalą, sudaro svarbią pagundos įveikimo dalį. Tuomet, vengdami pagundos, galime pasirinkti išlikti tyri ir ištikimi. Ar esate patyrę, kad Šventoji Dvasia padėjo jums atpažinti ir išvengti kurios nors velnio pagundos?

 1. Raštų studijavimo žurnale parašykite, ką galite ir norite daryti, kad geriau pažintumėte Šventosios Dvasios kuždesius ir veiktumėte pagal juos, kad galėtumėte atpažinti priešininko „pinkles“ ir jų išvengtumėte.

Almos 12:7–18

Alma moko apie paskutinį žmonijos teismą

Pagalvokite, kokia profesinė veikla norėsite užsiimti. Įvertinkite, kiek jums teks mokėti už mokslą mokymo įstaigoje arba pagal mokymo programą, kad įgytumėte reikiamų žinių ir galėtumėte sėkmingai užsiimti ta profesine veikla.

Perskaitykite šią citatą ir paieškokite, kokį mokesį už mokslą, pasak vyresniojo Deivido E. Bednario, reikia sumokėti norint įgyti dvasinių žinių: „Dvasinio supratimo, kurį jūs ir aš buvome palaiminti gauti ir kuris buvo patvirtintas kaip tiesa mūsų širdyse, negalime perduoti [kitiems]. Norėdami gauti ir patys „turėti“ tokį pažinimą, turime sumokėti stropumo ir mokymosi mokymusi ir tikėjimu mokesį. Tik taip tai, kas žinoma protu, galima pajusti širdimi“ („Be paliovos budėkite“, 2010 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Almos 12:7–8 ieškokite įrodymų, kad Ziezromas pradėjo norėti mokėti dvasinį mokesį, kad galėtų gauti dvasinį pažinimą. Kokius įrodymus matote, kad Ziezromo širdis pradėjo keistis tiek, kad jis galėjo mokytis dvasinių tiesų?

Skaitydami Almos 12:9–11, paieškokite, ko Alma mokė Ziezromą apie dvasinio pažinimo įgijimą. Gali būti pravartu žinoti, kad „Dievo slėpiniai yra dvasinės tiesos, pažįstamos tik apreiškimu. Dievas apreiškia savo slėpinius tiems, kurie yra paklusnūs Evangelijai“ (Raštų rodyklė, „Dievo Slėpiniai“, p. 34). Siūlome užsirašyti šį apibrėžimą Raštuose, greta Almos 12:9. Pagal ką, pasak Almos paaiškinimo Almos 12:9, Dievas dalelę Savo žodžio suteikia žmogui? _____

Koks, pasak Almos 12:10–11, yra ryšys tarp mūsų širdies būsenos ir dvasinių tiesų gavimo? _____

Ką reiškia „užkietinti“ savo širdį (žr. Almos 12:10–11) ir kaip, jūsų manymu, tokia būsena atspindi žmogaus gyvenimą? _____

Almos žinia Ziezromui moko tokio principo: **Viešpats dvasines tiesas apreiškia pagal dėmesį ir stropumą, kurį skiriame Jo žodžiams.**

 2. Raštų studijavimo žurnale aprašykite Viešpaties įsakymą arba nurodymą, kurio stengėtės laikytis skirdami „dėmesį ir stropumą“. Koku būdu Viešpats palaimino jus papildomu vadovavimu, supratimu ar Jo Dvasios kuždesiais dėl to, kad elgėtės pagal tai, ko Jis jus mokė?

Paaškinęs, kaip sužinome dvasinę tiesą, Alma Almos 12:8 ėmėsi atsakyti į Ziezromo užduotą klausimą apie tai, kaip būsime teisiame. Ieškokite, ko Almos 12:12–15 Alma mokė Ziezromą apie prikėlimą ir teismą. Užpildykite tuščias vietas, esančias žemiau: **Mes turėsime atsakyti prieš Dievą už _____ ir _____.**

Apmąstykite šį klausimą: Kaip pasikeis kasdieniai jūsų sprendimai, jeigu prisiminsite, kad turėsite atsakyti už savo žodžius, darbus ir mintis?

Išnašoje 14 a pažymėkite dalinę nuorodą į Raštų įvaldymo eilutę Mozijo 4:30 ir po to tą eilutę perskaitykite arba pasakykite atmintinai.

 3. Pasižiūrėkite, ką Raštų studijavimo žurnale, atlikdami šios dienos pamokos 1 užduotį, užrašėte apie tai, kaip galite būti jautresni Šventajai Dvasiai. Parašykite savo mintis apie tai, kaip savo asmeninės atsakomybės prieš Dievą suvokimas gali padidinti jūsų norą atpažinti pagundą ir vengti jos.

Almos 12:19–37

Alma paaiškina, kaip per išpirkimo planą žmonija gali įveikti nuopuolio pasekmes

Amonio žmonių vyriausiasis vadovas vardu Antionas netikėjo, kad žmogus gali tapti nemirtingas, pareikšdamas, kad dėl nuopuolio tai yra neįmanoma (žr. Almos 12:20–21). Išnagrinėkite šioje lentelėje surašytas Almos 12 skyriaus eilutes ir po antraštemis esančiuose stulpeliuose įrašykite, ko mokė Alma:

Nuopuolio pasekmės (Almos 12:22, 24)	Ką padarė Dievas, kad įgyvendintų mūsų išpirkimą (Almos 12:24–25, 28–33)	Ką turime daryti, kad būtume išpirkti (Almos 12:24, 30, 34, 37)

 4. Baigę pildyti lentelę, Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a) Kaip Jėzaus Kristaus Apmokėjimas padeda mums įveikti nuopuolio pasekmes?
- b) Koks, pasak Almos mokymo Almos 12:24, yra gyvenimo tikslas, žinant, kad Gelbėtojo dėka nuopuolio pasekmės tapo įveikiamos?

Terminas „bandomoji būseną“ Almos 12:24 eilutėje – tai Mormono Knygoje tik Almos vartojama frazė (taip pat žr. Almos 42:4, 10, 13). Vėresnysis L. Tomas Peris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo taip apibūdino tą bandomąjį laikotarpį: „Pagrindinis

gyvenimo žemėje tikslas – leisti mūsų dvasioms, kurios egzistavo iki šio pasaulio, susijungti su mūsų kūnais didžiųjų galimybių laikotarpiui mirtingajame gyvenime. Šių dviejų susijungimas mums suteikė privilegiją augti, vystytis ir bręsti taip, kaip įmanoma tik dvasiai ir kūnui esant sujungtiems. Turėdami kūnus, mes pereiname per tam tikrus išbandymus, kas yra vadinama išbandomąja mūsų egzistencijos būseną. Tai yra mokymosi ir išbandymo metas įrodyti, kad esame verti amžinųjų galimybių. Visa tai įeina į mūsų Tėvo Jo vaikams skirtą planą“ (“Proclaim My Gospel from Land to Land,” *Ensign*, May 1989, 14).

Alma paliudijo, kad **mirtingasis gyvenimas yra laikas mums pasiruošti susitikti su Dievu**. Siūlome Almos 12:24 pasižymėti frazes, kurios moko šios doktrinos. Perskaitykite Almos 34:32 ir daline nuoroda susiekite ją su Almos 12:24.

 5. Kad pritaikytumėte tai, ko išmokote, Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną arba į abu šiuos klausimus:

- a) Kaip mirtingojo gyvenimo tikslo žinojimas padeda jums orientuotis gyvenime?
- b) Kaip jūsų tikėjimas Jėzaus Kristaus Apmokėjimu padeda mirtingojo gyvenimo išbandyme?

Perskaitykite Almos 12:33–35 ir suraskite, kuo skiriasi tai, kas nutiks atgailaujantiems, ir tai, kas nutiks neatgailaujantiems. Galėsite geriau suprasti šias eilutes, žinodami, kad įeiti į Viešpaties atilsį reikia gauti nuodėmių atleidimą ir galiausiai įžengti į Viešpaties akivaizdos šlovę (žr. DS 84:24).

 6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Almos 12 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Almos 13

Įvadas

Alma maištaujančius Amonio žmones mokė apie Melchizedeko kunigystės aukštuosius kunigus, kurie išventinami tam, kad padėtų žmonėms atgailauti ir įeiti į Viešpaties atilsį. Jis pateikė Melchizedeko, kuris padėjo savo žmonėms atgailauti ir taikiai gyventi, pavyzdį. Alma mėgino mokyti Amonio žmones, kad jie turėtų tikėjimo ir vilties, ir ragino juos pasikeisti, kad galėtų pasirošti įeiti į Viešpaties atilsį.

Almos 13:1–12

Alma moko Amonio žmones apie aukštųjų kunigų pašaukimą

1. Perskaitykite šią citatą ir po to atsakykite į klausimus:

„Ikimirtingajame dvasių pasaulyje Dievas tam tikras dvasias paskyrė mirtingajame gyvenime atlikti ypatingas misijas. Tai vadinama išankstiniu paskyrimu.

Išankstinis paskyrimas negarantuoja, kad tie asmenys gaus tam tikrus pašaukimus ar pareigas. Tokios galimybės šiame gyvenime ateina teisingai naudojantis valios laisve, taip kaip išankstinis paskyrimas buvo teisumo ikimirtingajame gyvenime rezultatas“ (*Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas*, [2004], p. 57–58).

a) Koks yra ryšys tarp mūsų pasirinkimų ikimirtingajame gyvenime ir išankstinio paskyrimo?

b) Kaip mūsų pasirinkimai mirtingojo gyvenimo metu veikia išankstinį paskyrimą?

Nors Almos 13 skyriuje yra kalbama apie turinčiuosius kunigystę, Prezidentas Spenceris V. Kimbolas priminė mums, kad seserims ikimirtingajame gyvenime taip pat buvo duoti kilnūs pašaukimai: „Atminkite, pasaulyje, kuriame buvome prieš ateidami čia, ištikimos moterys taip pat gavo tam tikrus paskyrimus, kaip ištikimi vyrai buvo išanksto paskirti tam tikroms kunigystės užduotims“ (*“The Role of Righteous Women,” Ensign*, Nov. 1979, 102).

Vyresnysis Nylas A. Maksvelas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė: „Ikimirtingojo gyvenimo doktrina neleidžia atsipalaiduoti. Kiekvienas iš mūsų turime kažką rinktis, turime sunkių nesibaigiančių darbų, turime patirti pašaipas ir pasipriešinimą, turime gerai išnaudoti mums skirtą laiką, talentus ir dovanas. Tai, kad „tenai ir tada“ buvome išrinkti, tikrai nereiškia, kad „čia ir dabar“ galime nieko nedaryti. Tiek išanksto paskirti vyrai, tiek išanksto pašauktos moterys – visi pašauktieji ir paruoštieji taip pat turi būti „išrinktieji ir ištikimieji“.

(Žr. Apr. 17:14; DS 121:34–36.)“ (*“Premortality, a Glorious Reality,” Ensign*, Nov. 1985, 17).

Alma mokė Amonio vyrus, kad daug vyrų ikimirtingajame gyvenime buvo išanksto paskirti gauti kunigystę. Perskaitykite Almos 13:1, 8–9 ir išsiaiškinkite, apie kokią kunigystę kalbėjo Alma. Gali būti pravartu žinoti, kad šiame skyriuje frazė „šventoji tvarka“ reiškia Melchizedeko kunigystę, arba „šventą[į] kunigys[tę] pagal Dievo Sūnaus tvarką“ (DS 107:3). Kai studijuosite likusią skyriaus dalį, siūlome pasižymėti frazę „šventoji tvarka“ (žr. Almos 13:2, 6–7, 10–11, 16, 18). Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teigė: „Nefitai, kurie ištikimai ir nuoširdžiai laikėsi Mozės įstatymo, turėjo Melchizedeko kunigystę, o tai reiškia, kad jie turėjo Evangelijos pilnatvę“ (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 421). Tai reiškia, kad Mormono Knygos pranašai turėjo Melchizedeko kunigystę ir žinojo, kaip ji veikia.

Išnagrinėkite Almos 13:2–6, 10 ir suraskite atsakymus į šiuos klausimus ir užrašykite juos savo vadovėlyje:

- Kokiomis savybėmis pasižymėjo išventintieji į Melchizedeko kunigystę? (Žr. Almos 13:3–5, 10.) _____
- Ką turėjo daryti tie turintieji Melchizedeko kunigystę? (Žr. Almos 13:6.) _____
- Ar kada nors matėte jūsų pažįstamus, turinčius Melchizedeko kunigystę, jūsų apylinkėje arba skyriuje darant šį darbą, ir kaip tai palaimino jūsų ir kitų žmonių gyvenimus? _____

Almos 13 skyriuje nuodugnai aptariama Melchizedeko kunigystė. Jame mokoma, kad kunigystę turintys vyrai buvo išanksto paskirti ją gauti (žr. 3 eilutę). Turintieji šią kunigystę turi kitus mokyti Dievo įsakymų, kad „jie

taip pat galėtų įeiti į jo atilsį“ (6 eilutė). Kunigystė yra amžina (žr. 9 eilutė), ir ji suteikiama vyrams „dėl jų nepaprasto tikėjimo ir atgailos, ir jų teismo priešais Dievą“ (10 eilutė). Turintieji kunigystę tampa pašventinti per Šventąją Dvasią, kai mokosi nekęsti nuodėmės ir taip „[padaromi] tyri ir [įeina] į Viešpaties, savo Dievo, atilsį“ (12 eilutė).

Perskaitykite Almos 13:11–12 ir išsiaiškinkite, kokį pašventinanantį Jėzaus Kristaus Apmokėjimo poveikį jie patiria dėl savo tikėjimo, atgailos ir teismo.

 2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šį klausimą: Ką iš Melchizedeko kunigystę turinčiųjų pavyzdžių sužinote apie tai, ką galite daryti, kad savo gyvenime patirtumėte pašventinantį Apmokėjimo poveikį?

 3. Raštuose greta Alma 13:1–12 arba Raštų studijavimo žurnale užrašykite šią tiesą: Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai vyrai, kurie panaudoja didį tikėjimą ir pasirenka teisumą, yra pašaukiami į Melchizedeko kunigystę, kad atvestų kitus pas Dievą. Po to Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip šio Evangelijos principo žinojimas gali paveikti jūsų požiūrį į kunigystės vadovus visam likusiam gyvenimui.

Almos 13:13–20

Alma moko apie Melchizedeką, didį aukštąjį kunigą, kuris tarp savo žmonių įtvirtino taiką

Perskaitykite Almos 13:13–18 ir paieškokite, kokiais žodžiais Alma apibūdino Melchizedeką ir ką Melchizedekas padarė dėl savo žmonių. Pagalvokite, kaip tie žodžiai apibūdina Melchizedeko gyvenimą, panašų į Kristaus. Alma mokė, kad turintieji Melchizedeko

kunigystę yra kunigai „pagal tvarką Sūnaus, Tėvo Viengimio“ (Almos 13:9; taip pat žr. DS 107:2–4), kuris yra Jėzus Kristus, ir kad jie savo pavyzdžiu ir mokymais nukreipia mus į Jį. Vėresnysis Briusas R. Makonkis teigė: „Be abejo, daugybės pranašų gyvenime yra daug įvykių, kurie šiuos teisus asmenis išskyrė kaip savo Mesijo pirmavaizdžius arba šešėlius. Naudinga ir tinkama visame ieškoti Kristaus simbolių ir nuolat naudoti juos, kad savo mintyse aukščiau visko laikytume Jį ir Jo įstatymus“ (*The Promised Messiah*, 453).

Perskaitykite Almos 13:19 ir paieškokite, kas šioje eilutėje pasakojama apie Melchizedeką. Dar kartą peržvelkite Almos 13:17 ir sužinosite, kokie, pagal Almos apibūdinimą, buvo Salemo žmonės, kai jų karaliumi tapo Melchizedekas. Atkreipkite dėmesį, kaip tie žodžiai galėtų apibūdinti ir Amonio žmones (žr. Almos 8:9; 9:28). Ką dėl Melchizedeko pastangų darė Salemo žmonės? (Žr. Almos 13:18.) _____

Almos 13:18 eilutėje atkreipkite dėmesį į tai, ką panaudojo, ką gavo ir ką skelbė Melchizedekas. Pagalvokite, ko išmokote apie tai, koks, pagal Melchizedeko pavyzdį, turi būti kunigijos vadovas.

 4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šį klausimą: Kada jūs ar jūsų pažįstamas patyrėte ramybę, sekdami teisus kunigijos vadovo nurodymais?

Almos 13:21–31

Alma kviečia žmones įsiklausyti į Viešpaties balsą ir įeiti į Jo atilsį

Almos 13:12, 13, 16 ir 29 ieškokite besikartojančios frazės „Viešpaties atilsis“ (arba panašios frazės) ir pažymėkite ją. Alma mokė Amonio žmones, kad Viešpats pašaukia vyrus į kunigystę, kad padėtų žmonėms įeiti į Jo atilsį. Pasinaudodamas Melchizedeko pavyzdžiu, jis parodė jiems, kad žmonės, kurie yra kupini nedorumo ir nelabumo, gali atgailauti ir įeiti į Viešpaties atilsį (žr. Almos 13:17–18; taip pat žr. DS 84:24).

Prezidentas Džozefas F. Smitas sakė, kad įeiti į Dievo atilsį „reiškia taip pažinti Dievo meilę ir taip pasikliauti Jo tikslu ir Jo planu, kad žinome, jog esame teisūs ir kad neieškome nieko kito, nesame nešiojami bet kokio mokymo vėjelio arba žmonių apgaulės, jų gudrumo, vedančio į klystkelius. Mes žinome, kad ta doktrina yra iš Dievo“ (*Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* [1998], 56).

Kokio elgesio tikėtumėtės iš ko nors, kas šiame gyvenime įėjo į Viešpaties atilsį, kaip tai apibūdino Prezidentas Džozefas F. Smitas? _____

Vyresnysis Briusas R. Makonkis mokė: „Tikri šventieji įeina į *Viešpaties atilsį* dar šiame gyvenime ir, išlikdami tiesoje, pasilieka tokios palaimingos būsenos, kol sulaukia poilsio su Viešpačiu danguje. [...] Viešpaties atilsis amžinybėje reiškia amžinojo gyvenimo pavidėjimą, Viešpaties šlovės pilnatvės gavimą“ (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 633).

Perspėjęs Amonio žmones, kad ruošūsi Kristaus atėjimui (žr. Almos 13:21–26), Alma pateikia papildomus nurodymus, kaip įeiti į Viešpaties atilsį. Perskaitykite Almos 13:27–29 ir sužinosite, kokie tai buvo nurodymai.

Almos mokymus galima apibendrinti tokiu principu:
Jeigu nuolankiai priimame kvietimą atgailauti, Dvasia galiausiai nuves mus į Viešpaties atilsį.

5. Išsiaiškinkite vieną iš Almos 13:27–29 minimų palaiminimų, kurį norėtumėte gauti. Po to, kai išsiaiškinsite tą palaiminimą, ieškokite, ko mokė Alma, kad padėtų jums pasiruošti gauti tą palaiminimą. Paskui Raštų studijavimo žurnale užrašykite tikslą, kaip pritaikysite Almos nurodymus, kad galėtumėte įeiti į Viešpaties atilsį šiame ir ateinančiame gyvenime.

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Almos 13 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

16 DALIS. 4 DIENA

Almos 14–16

Įvadas

Kai kurie Amonio žmonės, įskaitant Ziezromą, išklaušę Almos ir Amuleko pamokslavimų, patikėjo ir atgailavo. Kiti buvo pikti ir pasistengė, kad Alma ir Amulekas būtų įkalinti. Nelabieji Amonio žmonės išmetė patikėjusius vyrus ir sudegino jų žmonas bei vaikus. Po daugelio dienų Viešpats išlaisvino Almą ir Amuleką iš kalėjimo ir sunaikino nelabuosius Amonio vadovus. Sidome Ziezromas kentėjo fiziškai ir dvasiškai. Jis Almai išpažino savo tikėjimą Jėzumi Kristumi ir buvo išgydytas. Lamanitų armija, išpildydama pranašystę, sunaikino Amonio miestą. Pranašiškas Almos vadovavimas leido nefitų armijoms sustabdyti lamanitų agresiją. Alma, Amulekas ir daugelis kitų stiprino Bažnyčią visose nefitų žemėse.

Almos 14

Alma ir Amulekas įkalinami, o tikintieji išmetami arba sudeginami

Pagalvokite apie atvejį, kai matėte arba girdėjote apie ką nors, kas būdamas nekaltas kentėjo nuo kito asmens, pavyzdžiui, kada kas nors buvo persekiojamas dėl savo įsitikinimų. Apmąstykite šiuos klausimus:

- Ką jautėte žmogui, kuris kentėjo?
- Ką jautėte žmogui, kuris sukėlė kentėjimus?
- Kodėl, jūsų manymu, nekaltiems ir teisiems žmonėms nutinka blogi dalykai?

Skaitydami Almos 14 skyrių, pritaikykite tuos klausimus Almos ir Amuleko situacijai.

Perskaitykite Almos 14:1–10, ieškodami, kas ir kaip kentėjo. Po to užpildykite šią lentelę:

Kas kentėjo?	Kaip jie kentėjo?

Ką, pasak to, kas užrašyta Almos 14:10, norėjo padaryti Amulekas? Perskaitykite Almos 14:11 ir išsiaiškinkite tiesą, kuri gali padėti kam nors, kam sunku suprasti, kodėl nelabiesiems kartais leidžiama kenkti tiems, kurie yra nekalti, arba teisūs.

Vienas iš būdų, kaip perteikti tiesą iš Almos 14:11: **Viešpats leidžia teisiesiems kentėti nuo nelabųjų žmonių rankų, kad Jo teismai būtų teisingi.** Atkreipkite dėmesį į tai, kad Almai buvo apreiškta, kad mirusieji Viešpaties buvo priimti „į šlovę“ (Almos 14:11). Prezidentas Henris B. Airingas iš Pirmosios Prezidentūros, mokydamas apie tą įvykį iš amžinosios perspektyvos, pasakė: „Amulekui buvo suteiktas palaiminimas, kad netgi tokioje tragedijoje jis galėjo matyti Dievo gerumą ir teisingumą“ (*“Amulek: The Blessings of Obedience,”* in *Heroes from the Book of Mormon* [1995], 110).

Perskaitykite Almos 60:12–13 ir daline nuoroda susiekite ją su Almos 14:10–11. Mes sužinojome, kad viena iš priežasčių, kodėl leidžiama, kad teisieji kentėtų, yra ta, kad jie savo gyvenimus užantspauduotų savo liudijimais (žr. DS 135:3) ir būtų liudytojais prieš nelabuosius.

Mums gali būti sunku suprasti, kodėl Dievas leidžia teisiesiems kentėti. Kad geriau suprastumėte, kodėl Dievas leidžia žmonėms panaudoti savo laisvą valią, netgi jeigu jie pasirenka neteisingai, apmąstykite šį Prezidento Spencerio V. Kimbolo pareiškimą:

„Jeigu į mirtingą gyvenimą žiūrėtume kaip į vienintelę egzistenciją, tuomet skausmas, širdgėla, nesėkmė ir trumpas gyvenimas atrodytų kaip nelaimė. Bet jeigu į gyvenimą žiūrime kaip į kažką amžiną, besitęsiantį nuo ikimirtingosios

praeties tolyn iki amžinosios pomirtinės ateities, tuomet visus įvykius galime pamatyti iš tinkamos perspektyvos. [...]

Jeigu visi teisieji būtų apsaugoti, o nelabieji sunaikinti, visas Tėvo planas būtų panaikintas ir pagrindinis Evangelijos principas – valios laisvė – nebeveiktų. Žmogui nebereiktų gyventi tikėjimu“ (*Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball* [2006], 15).

1. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kaip iš Almos 14:11 išmoktos tiesos ir Prezidento Kimbolo teiginys padeda jums suprasti, kodėl Dievas kartais leidžia teisiesiems kentėti nuo nelabųjų rankos.

Perskaitykite Almos 14:12–13 ir paieškokite, ko Alma mokė Amuleką, kad padėtų jam ištvirti išbandymus, kuriuos jiems teko patirti. Kodėl, jūsų manymu, Alma galėjo taip tvirtai atsakyti? _____

Kad geriau suprastumėte, ko apie pasitikėjimą Viešpačiu Alma mokė Amuleką, perskaitykite šį vyresniojo Ričardo G. Skoto iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį: „Šitas gyvenimas – tai visiško pasitikėjimo patyrimas – pasitikėjimo Jėzumi Kristumi, pasitikėjimo Jo mokymais, pasitikėjimo mūsų gebėjimu, būnant vedamiems Šventosios Dvasios, paklusti tiems mokymams, kad patirtume laimę dabar ir sulauktume prasmingo, be galo laimingo amžinojo būvio. Pasitikėti reiškia noriai paklusti iš pradžių nežinant, kuo tai baigsis (žr. Patarlių

3:5–7). Kad jūsų pasitikėjimas Viešpačiu duotų vaisių, jis turi būti galingesnis ir patvaresnis už jūsų pasitikėjimą savo pačių jausmais ir patirtimi“ (“Trust in the Lord,” *Ensign*, Nov. 1995, 17).

Gali būti pravartu pabrėžti tą tiesą Raštuose, greta Almos 14:12–13, užrašant: **Kada pasitikime Viešpačiu, Jis sustiprina mus išbandymuose.**

2. Pasirinkite vieną ar daugiau iš šių situacijų ir Raštų studijavimo žurnale paaiškinkite, kaip jūsų ką tik Raštuose užrašytas principas gali padėti čia aprašytiems asmenims:

a) Keli žaidėjai vieno vaikinų sporto komandoje vengia jo, atvirai tyčiojasi ar erzina dėl to, kad jis tvirtai laikosi Evangelijos standartų. Atrodo, kad jie specialiai planuoja tokias bendras veiklas ne užsiemimų metu, į kurias, jie žino, jis neis dėl savo įsitikinimų.

b) Mergina pateikia prašymą dirbti parduotuvėje, kurioje dirba jos gera draugė. Ji negauna darbo, o draugė vėliau jai papasakoja, kad parduotuvės savininkas pasakė, jog niekada nesamdytų mormonų.

c) Kada vienas vaikinys paprašo kitų vaikinų mokykloje liautis nešvankiai kalbėti jam girdint, jie pradeda jį stumdyti ir grasinsumušti, jeigu dar kartą nurodys, kaip jiems kalbėti.

Perskaitykite Almos 14:14–17 ir pagalvokite apie tai, kaip Almos ir Amuleko tikėjimas padėjo jiems toliau kenčiant nuo nelabųjų Amonio vadovų rankų. Kodėl, jūsų manymu, jokio atsakymo toje situacijoje buvo geriausias atsakymas? (Taip pat žr. Mato 27:11–14.)

Almos 14:18–28 pasakojama, kaip Alma ir Amulekas daug ką iškentėjo prieš tai, kai Dievas išvadavo juos ir sunaikino daugumą nelabųjų Amonio vadovų. Frazė „grieždami dantimis“ (21 eil.) reiškia griežti dantimis iš pykčio.

3. Raštų studijavimo žurnale parašykite, ką iš to, ką patyrė Alma ir Amulekas (Almos 14:18–25), jums būtų sunkiausia patirti ir kodėl. Po to aprašykite asmeninį patyrimą arba patyrimą kokio nors pažįstamo žmogaus, kuris stengėsi teisiai gyventi ir vis tiek patyrė sunkumų.

Kas, pasak Almos 14:25, suteikė jėgų Almai ir Amulekui atsistoti ant kojų? Perskaitykite Almos 14:26–29 ir pažymėkite frazes ir žodžius, kurie, jūsų manymu, geriausiai patvirtina šią tiesą: **Jeigu su tikėjimu šaukiamės Viešpaties, Jis sustiprins mus mūsų suspaudimuose ir išvaduos mus Savo būdu ir Savo laiku.**

Viešpats gali parodyti Savo galią ir išvaduoti jus iš išbandymų ir suspaudimų Savo būdu ir Savo laiku. Mokydamiesi pasitikėti Viešpaties valia, rasime daugiau stiprybės ir galios ištvirti gyvenimo sunkumus.

Almos 15–16

Ziezromas pagydomas, lamanitų armija sunaikina Amonihą, ir Alma su Amuleku toliau pamokslauja nefitams

Išėję iš Amonih, Alma su Amuleku nukeliavo į gretimą Sidomo miestą, kur rado įtikėjusiuosius iš Amonih, tarp jų ir Ziezromą. Perskaitykite Almos 15:3–5, kad sužinotumėte apie Ziezromo būklę.

Apmąstykite šitai: Kas sukėlė Ziezromo ligą? Ką darė Ziezromas, kad atgautų sveikatą ir ramybę?

Atidžiai perskaitykite Almos 15:6–10 ir pabraukite dvi ar tris frazes, kurios parodo, kad Alma padėjo Ziezromui susitelkti į Jėzų Kristų ir Jo Apmokėjimą. Kad suprastumėte vieną iš būdų, kaip kunigijos vadovai gali padėti žmonėms gauti malonę per Apmokėjimą, perskaitykite šį vyresniojo Džėjaus E. Dženseno iš Septyniadešimčių prezidentūros patyrimą:

„Tarnaudamas vyskupu, buvau liudininkas to, kaip Apmokėjimo palaimos ateina į Bažnyčios narių, padariusių rimtų prasižengimų, gyvenimą. [...]

Vienas nevedęs mūsų apylinkės jaunuolis draugavo su mergina. Jie nesugebėjo suvaldyti savo meilės jausmų. Jis atėjo pas mane patarimo ir pagalbos. Atsižvelgiant į tai, kas buvo išpažinta, bei į Dvasios man teikiamus pojūčius, tarp kitų dalykų, jam kuri laiką buvo uždrausta priimti sakramentą. Mes reguliariai susitikdavome, kad užsitikrintume, jog atgaila įvyko, ir po tam tikro laiko aš leidau jam vėl priimti sakramentą.

Per sakramento susirinkimą, sėdėdamas ant pakylos, pažvelgiau į jį, kai jis vertai priėmė sakramentą. Buvau liudininkas, kaip saugančios gailestingumo ir meilės rankos apglėbė jį, kai Apmokėjimo gydomoji jėga sušildė jo sielą ir nuėmė našta, atnešdama pažadėtuosius atleidimą, ramybę ir laimę“ („Saugančios rankos“, 2008 m. saplio visuotinės konferencijos medžiaga).

Vyskupai ir kiti kunigijos vadovai gali padėti mums gauti reikiamos malonės ir stiprybės per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą. Kokį įrodymą, kad Ziezromas atgailavo ir Viešpats jo pasigailėjo, randate Almos 15:11–12?

Raštuose, ties Almos 15:6–12, arba Raštų studijavimo žurnale galite užsirašyti tokį principą: **Per savo tikėjimą Jėzumi Kristumi galime būti išgydyti ir sustiprinti.** Kaip, pasak Almos 15:16, 18, tas principas pasireiškė Amuleko gyvenime?

Alma ir Amulekas įtvirtino Bažnyčią tarp Sidomo žmonių ir po to grįžo į Zarahemlą.

Almos 16 skyriuje skaitėme, kad lamanitų armija įsiveržė į nefitų žemes ir sunaikino Amonih miestą, išpildydama Almos ir Amuleko pranašystę, kad, jeigu žmonės neatgailaus, jie bus sunaikinti (žr. Almos 9:12). Skaidydami Almos 16 skyrių, ieškokite, kur nefitai ieškojo pagalbos, kad galėtų nugalėti lamanitų armiją. Palyginkite jų patyrimą su savo pačių kovomis ir priešais.

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Almos 14–16 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Almos 17–18

Įvadas

Almos 17–18 skyriuose yra Mormono aprašymas apie Mozijo sūnų misijas pas lamanitus. Tie pasakojimai pateikia pavyzdį, kaip šių laikų misionieriai turėtų ruoštis ir tarnauti. Mozijo sūnūs, ruošdamiesi skelbti Evangeliją lamanitams, siekė Viešpaties vadovavimo. Prieš jiems patraukiant skirtingais keliais, Viešpats paguodė juos ir pažadėjo, kad jie atves daug sielų pas Jį. Amonas išėjo į Izraelio žemę ir pradėjo mokyti tarnaudamas lamanitų karaliui vardu Lamonis. Karalius Lamonis stebėjosi Amono galia, kai šis apgynė jo kaimenes. Ta tarnystė suminkštino karaliaus ir jo žmonių širdis, tad jie galėjo klausytis Amono mokymų apie Dievą ir išgelbėjimo planą. Karalius Lamonis patikėjo Amono mokymu, pripažino, kad jam reikia Gelbėtojo, šaukėsi Viešpaties malonės ir buvo pergalėtas Dvasios.

Almos 17:1–18

Mozijo sūnūs ruošiasi skelbti Evangeliją lamanitams

Pagalvokite, kiek laiko misijose dabar tarnauja vyresnieji ir seserys. Perskaitykite Almos 17:4 ir pabraukite, kiek metų Mozijo sūnūs mokė Evangelijos tarp lamanitų.

Keliaudamas į Mančio žemę, Alma sutiko Mozijo sūnus, grįžtančius namo iš savo ilgų misijų, ir jie visi džiūgavo. Perskaitykite Almos 17:2–4 ir pabraukite frazes ir žodžius, kurie apibūdina, kokie misionieriai buvo Mozijo sūnūs.

1. Peržvelkite Almos 17:2–4. Raštų studijavimo žurnale atlikite šitai:

a) Išvardinkite, ką darė Mozijo sūnūs, kad pasiruoštų būti veiksmingai dirbančiais misionieriais, ir aprašykite jų pasiruošimo rezultatus.

b) Išrinkite, ką tokio darė tie misionieriai, ką ir jūs norėtumėte pagerinti savo gyvenime, arba kokią savybę norėtumėte labiau išsiugdyti. Parašykite pastraipą, kaip tai galite padaryti.

Apmąstykite, kaip dažnai meldžiatės ir tyrinėjate Raštus asmeniškai ir savo šeimoje, ir pagalvokite, kokias turite progas pasninkauti. Kaip tie dalykai padėjo jums „sustiprėti tiesos pažinime“ (Almos 17:2)?

Iš Mozijo sūnų pavyzdžio išmokstame tokio principo: **Tyrinėdami Raštus, meldamiesi ir pasninkaudami galime gauti Šventąją Dvasią ir mokyti su galia.** Gavę Šventąją Dvasią, galime geriau pasiruošti dalintis Evangelija su kitais.

Perskaitykite šį vyresniojo Deivido E. Bednario iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį, kuriame jis moko jaunuolius, kaip jie gali pasiruošti būti misionieriais. Ieškokite konkrečių būdų, kaip galite pasiruošti dalintis Evangelija taip, kaip tai darė Mozijo sūnūs.

„Jūs galite stiprinti savo norą tarnauti Dievui (žr. DS 4:3), jūs galite pradėti mąstyti taip, kaip mąsto misionieriai, skaityti tai, ką skaito misionieriai, melstis taip, kaip meldžiasi misionieriai, ir jausti tai, ką jaučia misionieriai. Galite vengti tų pasaulietinių dalykų, kurie atitolina Šventąją Dvasią, ir galite mokyti atpažinti Dvasios poveikius ir teisingai reaguoti į juos. Eilutė po eilutės, priesakas po priesako, čia truputį ir ten truputį – galiausiai galėsite tapti tokiais misionieriumi, koku ir tikėtės tapti ir kokio tikisi Gelbėtojas [...]

Evangelijos skelbimas... nėra paprasta veikla, kuria mes užsiimame laikinai; tai nėra paskyrimas, kurį mes turime vykdyti kaip Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai. Tikriau sakant, misionieriškas darbas yra mūsų dvasinės tapatybės ir paveldo pasireiškimas“ („Tapimas misionieriumi“, 2005 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Perskaitykite Almos 17:9 ir pabraukite, ko, ruošdamiesi tarnauti, maldoje prašė Mozijo sūnūs. Perskaitykite Almos 17:11 ir apmąstykite, ką Viešpats pasakė jiems apie tai, kaip būti įrankiu Dievo rankose. Tose eilutėse mokoma šio principo: **Jei būsime geri pavyzdžiai, ypač suspaudimuose, Viešpats gali mus padaryti įrankiu Savo rankose.**

2. Raštų studijavimo žurnale aprašykite situaciją, kurioje jautėte galintys būti geri pavyzdžiai. Pagalvokite apie aplinką mokykloje, situacijas namuose su savo šeima arba giminaičiais ir apie bendravimą akis į akį arba internete. Apibūdinkite, kaip parodytumėte gerą pavyzdį toje situacijoje.

Vienose situacijose yra sunkiau rodyti gerą pavyzdį nei kitose. Pažiūrėkite, kaip Almos 17:12–16 apibūdinami

lamanitai, ir pagalvokite, kodėl Mozijo sūnūs galėjo būti sunku mokytis tokiomis aplinkybėmis.

Kodėl, jūsų manymu, Mozijo sūnūs buvo pasiryžę patirti suspaudimus tam, kad galėtų padėti žmonėms, nekentusiems nefitų? Kad geriau suprastumėte, ko Mozijo sūnūs tikėjosi pasiekti, šiame sakinyje įrašykite praleistą žodį, remdamiesi Almos 17:16: Mozijo sūnūs norėjo atvesti lamanitus į _____, nes jie norėjo, kad lamanitai žinotų apie išpirkimo planą.

Kad geriau suprastumėte, kaip būti geru pavyzdžiu kitiems žmonėms, per kelias dienas atlikite šią užduotį: Paprašykite šeimos nario arba draugo, kad papasakotų jums, kaip kieno nors pavyzdys, panašus į Kristaus, pakeitė jo gyvenimą.

Almos 17:19–39

Amonas tampa karaliaus Lamonio tarnu ir apsaugo jo kaimenes

Skaitydami Almos 17:19–39 ieškokite, kaip Amonas pasitarnavo karaliui Lamoniui ir jo tarnams. Pagalvokite, kaip Amono tarnystė padėjo lamanitams pasiruošti priimti Evangeliją. Pasiruoškite šeimos nariui arba draugui papasakoti istoriją, kaip Amonas apsaugojo karaliaus kaimenes. Pasakodami tą istoriją, pabrėžkite šią tiesą: **Per tarnavimą galime padėti kitiems žmonėms pasiruošti priimti Evangeliją.** Su tuo žmogumi aptarkite kokį nors asmenį, kuriam norėtumėte padėti tapti dvasiškai stipresniam. Pagalvokite, kaip galite pasitarnauti tam asmeniui, ir nuspręskite, kaip tai padarysite.

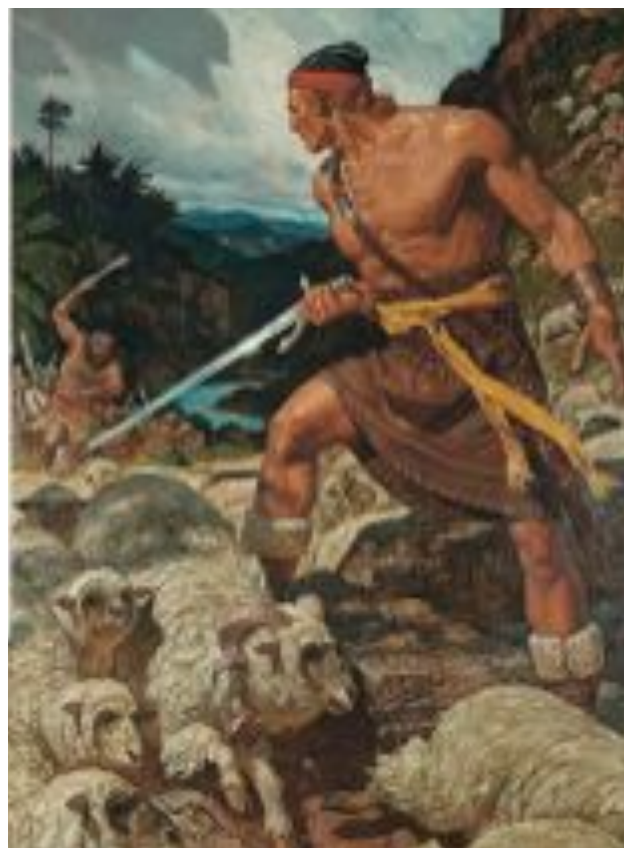
Almos 18

Amono ištikimybė sužavi karalių Lamoni, ir Amonas moko jį Evangelijos

Karaliaus Lamonio tarnai pasako jam, ką, saugodamas karaliaus kaimenes, padarė Amonas. Perskaitykite Almos 18:4–6 ir paieškokite, kaip karalius reagavo į tai, ką padarė Amonas.

Kada karalius paklausė savo tarnų, kur yra Amonas, jie pasakė jam, kad Amonas vykdo ankstesnį karaliaus nurodymą ir ruošia jo arklius kelionei į Nefio žemę, kur gyvena karaliaus tėvas. Perskaitykite Almos 18:12–15 ir paieškokite, kaip Amono tarnystė paveikė karalių Lamoni.

Perskaitykite Almos 18:16–21 ir paieškokite įrodymų, kad Viešpats įkvėpė Amoną, kai šis mokė karalių Lamoni. Paliktoje vietoje parašykite, kaip Dievo Dvasia padėjo Amonui šioje situacijoje. _____

Skaitydami Almos 18:22–32, ieškokite, kokių konkrečių Evangelijos tiesų Amonas mokė Lamoni. Siūlome jas pasižymėti Raštuose arba užsirašyti Raštų studijavimo žurnale. Mokydamas Amonas rėmėsi bendrais savo ir Lamonio įsitikinimais. Lamonis tikėjo dievą, kurį vadino Didžiąja Dvasia, tačiau nesuprato tikrosios Dievo esmės.

Perskaitykite Almos 18:33–35 ir paieškokite, kaip atsakė Amonas, kai karalius paklausė, ar jis siųstas nuo Dievo.

 3. Remdamiesi tuo, ką studijavote Almos 17–18 skyriuose, Raštų studijavimo žurnale parašykite nedidelę pastraipą, apibendrindami tai, ką su Dievo pagalba Amonas nuveikė tarp lamanitų.

Siūlome Raštuose, greta Almos 18:35, užrašyti šį principą: **Jeigu tarnausime Dangiškajam Tėvui ir Jėzui Kristui, Jie padidins mūsų gebėjimą atlikti Jų darbą.**

 4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną arba į abu šiuos klausimus:

a) Kaip anksčiau aptartas principas padės jums dabartinėse ir būsimose pareigose Bažnyčioje?

b) Kaip galite ištikimiau tarnauti Viešpačiui, kad Jis galėtų padidinti jūsų gebėjimą atlikti Jo darbą?

Dėl savo ištikimo pavyzdžio ir tamystės Amonas galėjo mokyti Lamonį apie Dangiškojo Tėvo išpirkimo planą. Prisiminkite, kad Lamonis jautė kaltę dėl įvykdytų žmogžudysčių (žr. Almos 18:4–6). Perskaitykite Almos 18:36–43 ir paieškokite, kaip Amonas mokė Lamonį išpirkimo plano ir kaip į tuos mokymus reagavo Lamonis.

5. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šį klausimą:
Kodėl, jūsų manymu, buvo ypatingai svarbu, kad karalius Lamonis suprastų Jėzaus Kristaus Apmokėjimą?

Pagalvokite, kaip sukūrimo, nuopuolio ir Apmokėjimo doktrinų mokymasis galėjo padėti Lamoniui pripažinti, kad jam reikia Gelbėtojo. Vėresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė apie sukūrimo, nuopuolio ir Apmokėjimo svarbą:

„Šie trys neprilygstami įvykiai – trys amžinybės ramsčiai – yra neatsiejamai susipynę į vieną didelį audinį, vadinamą amžinuoju išgelbėjimo planu. Jėzaus Kristaus Apmokėjimą matome kaip apreiškstosios religijos centrą, branduolį arba šerdį. Jis įgyvendina žmogaus nemirtingumą ir amžinąjį gyvenimą. Išgelbėjimas yra Kristuje.

Bet jei nebūtų nuopuolio, nebūtų ir Apmokėjimo. Adomo nuopuolis į pasaulį atnešė laikiną ir dvasinę mirtis, ir tai iš šių mirčių per Jėzaus Kristaus atliktą Apmokėjimą yra išperkamas žmogus ir visos gyvybės formos. Adomas atnešė mirtingumą, Kristus – nemirtingumą. Išgelbėjimas ateina dėl nuopuolio ir Apmokėjimo.

Tačiau, jei žemė, žmogus ir viskas nebūtų sukurta fiziškai, rojus būsenos ir nemirtinga, nebūtų nuopuolio. [...] Taigi išgelbėjimas imanomas dėl dangaus, žemės ir visko, kas juose yra, sukūrimo ir per jį. Išgelbėjimas ateina dėl sukūrimo, nuopuolio ir Apmokėjimo – visa tai yra dieviško plano dalys“ (*A New Witness for the Articles of Faith* [1985], 81–82).

Iš to, ką patyrė Lamonis, galime sužinoti šią tiesą: **Kai suprasime, kad mums reikia Gelbėtojo, norėsime atgailauti.**

Šios dienos pamoką baikite pagalvodami, ką galite daryti, kad geriau prisimintumėte, jog jums reikia Gelbėtojo.

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Almos 17–18 skyrius išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

17 DALIS. 2 DIENA

Almos 19–20

Įvadas

Kaip aprašyta Almos 19–20 skyriuose, karalius Lamonis patyrė galingą širdies permainą, kuri paskatino atsiversti daugelį jo žmonių. Amonas ir karalius Lamonis keliavo į Midonio žemę išlaisvinti įkalintų Amono brolių. Keliaudami jie sutiko Lamonio tėvą, kuris buvo visų lamanitų karalius. Drąsus Amono liudijimas ir jo meilingas Lamonio saugojimas, suminkštino karaliaus Lamonio širdį, ir šis nusprendė išlaisvinti Amono brolius. Dėl Amono liudijimo ir pavyzdžio daugelis žmonių pajuto Šventosios Dvasios poveikį, buvo mokomi Evangelijos ir atsivertė.

Almos 19

Karalius Lamonis ir daugelis jo žmonių atgailauja ir yra pakrikštijami

Įsivaizduokite, kaip įmestas į vandenį akmuo sukelia vandens ratilų plitimą.

Kaip žmogaus veiksmai gali būti panašūs į akmenį, įmestą į vandenį? _____

Šios diagramos centriniame taške (ovalo formos) užrašykite žodį *Amonas*.

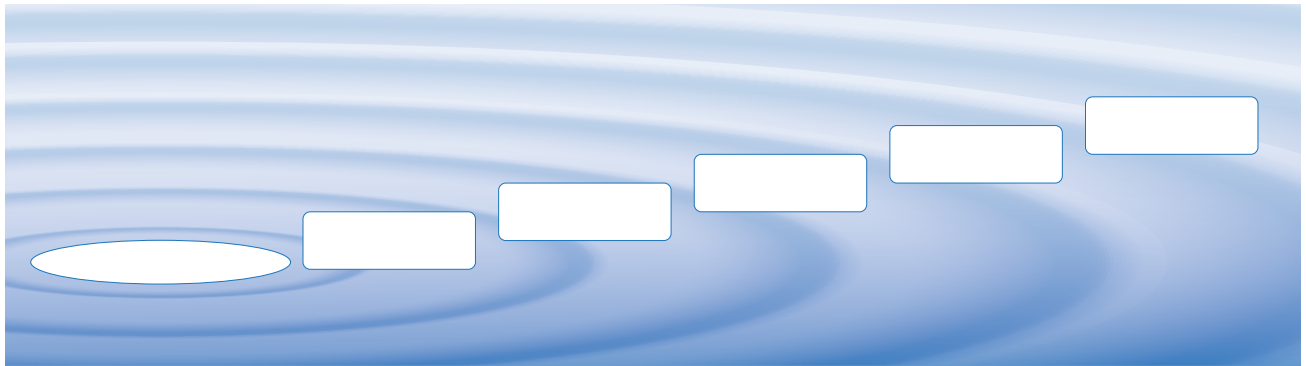
Perskaitykite Almos 19:1, 6 ir suraskite, ką pirmiausia paveikė Amono liudijimas, ir jo vardą užrašykite pirmajame diagramos žiede. Iš tų eilučių išrinkite frazę, kuri, jūsų manymu, geriausiai nusako tai, kas nutiko Lamoniui. Užrašykite tą frazę ir tai ką, jūsų manymu, ji reiškia: _____

Išnagrinėkite Almos 19:7–10 ir suraskite, kokį žmogų po to paveikė Amono liudijimas, ir jo vardą užrašykite antrajame diagramos žiede. Kuo nepaprastas, pasak Almos 19:10, buvo Lamonio žmonos tikėjimas? _____

Kaip, pasak Almos 19:11–13, Lamonio žmoną paveikė jos vyro liudijimas? _____

1. Perskaitykite Almos 19:13–14 ir Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus: Ką, jūsų manymu, reiškia būti „pergalėtam Dvasios“ arba „pergalėtam džiaugsmo“? Kada savo gyvenime jautėte stiprią Šventosios Dvasios įtaką?

Perskaitykite Almos 19:15 ir suraskite, kas buvo kitas, kurį paveikė Amono liudijimas, ir jo vardą užrašykite trečiajame diagramos žiede.

Perskaitykite Almos 19:16–17 ir paieškokite, ką dar tai paveikė, ir jo vardą užrašykite ketvirtajame žiede.

Pagalvokite, kaip tai, kas nutiko Amonui, Lamoniui ir Lamonio žmonai, paveikė karaliaus tarnus. Almos 19:15–17 paryškinkite bet kuriuos žodžius arba frazes, rodančius jog Lamonio tarnai atsigręžė į Dievą.

 2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šį klausimą: Kaip dvasiniai Lamonio ir jo namiškių patyrimai paskatino Abišę pasidalinti savo liudijimu su kitais po daugelio metų, per kuriuos ji buvo „niekada to nepaskelbusi“ (Almos 19:17)?

Perskaitykite Almos 19:18–22 ir sužinosite, kaip tai, ką matė, aiškino prie karaliaus namų susirinkę žmonės. Įsivaizduokite, kad esate Abišė. Ką toliau darytumėte, pamatę, kad žmonės ginčijasi tarpusavyje? Kad sužinotumėte, ką darė Abišė, perskaitykite Almos 19:23–29.

Perskaitykite Almos 19:30–36 ir apmąstykite Amono liudijimo poveikį kitiems žmonėms. Penktąjį diagramos žiedą pavadinkite „daugelis kitų lamanitų“.

 3. Pagalvokite apie visus žmones, kuriuos paveikė Amono liudijimas, ir po to Raštų studijavimo žurnale užbaikite šią frazę: **Dalindamasis savo liudijimu ir rodydamas teisų pavyzdį, galiu ...**

Per savo liudijimą ir pavyzdį Amonas padėjo Lamoniui ir kitiems atsigręžti į Viešpatį. Pagalvokite apie žmones, kurie suvaidino svarbų dvasinį vaidmenį jūsų gyvenime. Pagalvokite apie ką nors, kieno teisus pavyzdys ir liudijimas paveikė jus. Ar galite įsivaizduoti, kaip šis asmuo taip pat pakeitė kitus žmones į gera?

 4. Pagalvokite, kaip galite pritaikyti tai, ko išmokote iš Amono pavyzdžio, ir Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kaip galėtų būti palaiminti jūsų šeimos nariai ir draugai, jeigu sektumėte Amono pavyzdžiu gyventi teisiai, tarnauti kitiems ir dalintis savo liudijimu?

b) Kaip jūsų pavyzdys ir liudijimas gali sukelti „bangas“, plintančias toliau už to, ką galite matyti vykstant savo šeimoje, tarp draugų ir pažįstamų šiuo momentu?

Almos 20

Karaliaus Lamonio tėvas patyrė širdies permainą ir panorą mokytis Evangelijos

Perskaitykite šias tris situacijas ir pagalvokite, kaip reaguotumėte:

- Sporto varžybose teisėjas arba arbitras kelis kartus neteisingai sušvilpia, ir susidaro įspūdis, kad jis su jumis pasielgė neteisingai.
- Koks nors mokytojas apkaltina jus prieš klasę, kad sukčiavote egzamino metu, nors jūs to nedarėte.
- Jūsų tėvai apkaltina jus, kad darėte kažką, ką iš tiesų padarė jūsų brolis ar sesuo.

Kaip aprašyta Almos 20 skyriuje, Amonas ir Lamonis atsidūrė situacijoje, kurioje jie galėjo reaguoti pik-tai. Studijuodami šį skyrį, įsivaizduokite, kad esate Amono arba Lamonio vietoje.

Perskaitykite Almos 20:1–7 ir sužinosite, kas nutiko tada, kai Lamonis savo tėvui, kuris buvo visų lamanitų karalius, norėjo pristatyti Amoną. Paskui perskaitykite šias eilutes ir pagalvokite, kaip atsakytumėte į pateiktus klausimus.

Almos 20:8–13	Kaip jaustumėtės, jeigu būtumėte Amono vietoje ir kas nors klaidingai apkaltintų jus melu ir plėšimu?
Almos 20:14–16	Kas iš Lamonio atsakymo savo tėvui palieka jums įspūdį?
Almos 20:17–25	Kaip Amonas reagavo į Lamonio tėvo pyktį? Kaip Amonas parodė meilę Lamoniui?

Perskaitykite Almos 20:26–27 ir sužinosite Amono reakcijos poveikį. Ką norėjo sužinoti Lamonio tėvas,

pamatęs Amono parodytą meilę? _____

Ko galime pasimokyti iš Amono reakcijos į Lamonio tėvo pyktį? _____

Raštuose, greta Almos 20:26–27, arba Raštų studijavimo žurnale užrašykite šią tiesą: **Kada veikiame su meile, tai gali suminkštinti kitų širdis ir padėti jiems siekti sužinoti tiesą.** Pagalvokite, kada turite progų namuose, tarp draugų arba mokykloje su meile reaguoti į kitų žmonių pyktį.

 5. Raštų studijavimo žurnale užrašykite tikslą stengtis į pyktį atsakyti su meile, kaip tai darė Amonas su lamanitų karaliumi.

 6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Almos 19–20 skyrius išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

17 DALIS. 3 DIENA

Almos 21–22

Įvadas

Aaronas, vienas iš Amono brolių, bandė mokyti amalekininkus ir amulonitus apie Jėzų Kristų ir Apmokėjimą, bet tie žmonės jį atmetė. Jis ir kai kurie jo bendražygiai atsidūrė kalėjime Midonio žemėje. Savo išbandymo metu jie liko ištikimi. Po to, kai Amonas ir karalius Lamonis pasirūpino jų išlaisvinimu, Aaronas mokė Lamonio tėvą, kaip „užgimti iš Dievo“ (Alma 22:15). Karalius sužinojo, kad, atgailaudamas už nuodėmes, jis gali pažinti Dievą ir galiausiai gauti amžinąjį gyvenimą. Aarono ir jo brolių ištikimybė padėjo daugeliui lamanitų pažinti Dievą ir Jo išgelbėjimo kelią.

Almos 21:1–23

Aaronas ir jo broliai skelbia Evangeliją nepaisydami išbandymų ir įkalinimo

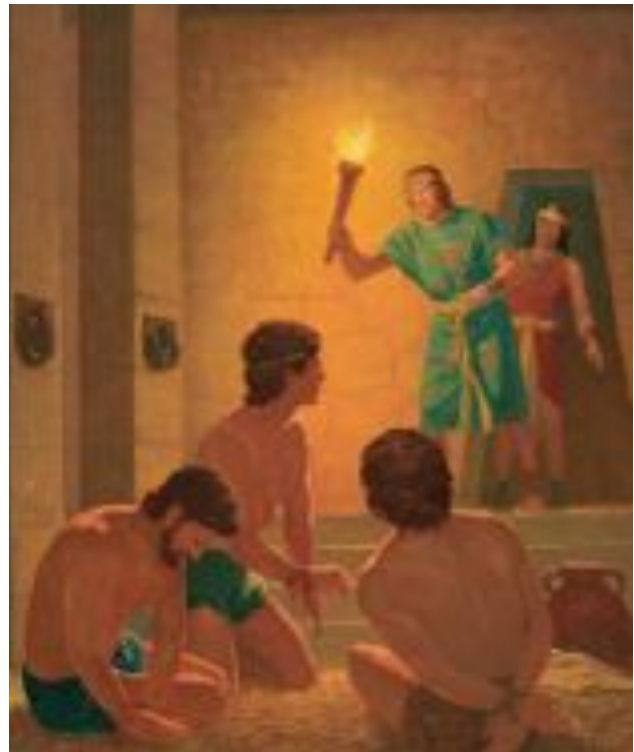
Prisiminkite metą, kai jūs iš visų jėgų stengėtės laikytis įsakymų ir vis tiek patyrėte sunkumų. Po to apmąstykite šiuos klausimus: Ką darėte, kad, nepaisydami patirtų išbandymų, liktumėte ištikimi? Kai prisimenate

tą patyrimą, kokius Viešpaties palaiminimus jaučiatės gavę tuo metu?

Tuo metu, kai Amonas mokė karalių Lamonį ir jo žmones (žr. Almos 17–19 skyrius), Aaronas ir jo bendražygiai patyrė didžiulį pasipriešinimą bandydami mokyti kitoje tos žemės dalyje. Almos 20:28–30 skaitykite trumpą Aarono ir jo bendražygių kalėjime patirtų išbandymų apžvalgą. Po to perskaitykite žemiau pateiktoje užduotyje nurodytas pastraipas iš Almos 21:1–17. Ieškokite, kaip Aaronas ir jo broliai iškentė sunkumus.

1. Nusibraizykite šią lentelę Raštų studijavimo žurnale po kiekviena Raštų ištrauka palikdami vietas savo komentarams:

Iššūkis arba sunkumas	Kaip reagavo Aaronas ir jo bendražygiai
Almos 21:3	Almos 21:4
Almos 21:5–6, 8	Almos 21:7, 9
Almos 21:10–11	Almos 21:11–12
Almos 21:13–14	Almos 21:15

Perskaitę visas Raštų ištraukas, pagal nuorodas kairiame lentelės stulpelyje, užrašykite, su kokiais iššūkiais ar sunkumais susidūrė Aaronas ir jo bendražygiai. Dešiniajame stulpelyje užrašykite

Aarono ir jo bendražygių reakciją į tai. Po to atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kodėl, jūsų manymu, jiems būtų buvę nesunku nusivilti, pasiduoti ir grįžti namo į draugiškesnę nefitų aplinką?

b) Ko mes, kaip nariai misionieriai, galime pasimokyti iš šio pasakojimo?

Perskaitykite Almos 21:16–17 ir paieškokite, kaip Viešpats padėjo Aaronui ir jo broliams, kai jie su tikėjimu tęsė Jo darbą. Per Aaroną ir jo brolius mes sužinome šį principą: **Jeigu ištikimai iškęsime savo išbandymus, Viešpats mums padės daryti Jo darbą.** Siūlome šį principą pasižymėti Raštuose arba užsirašyti Raštų studijavimo žurnale.

Pagalvokite, kokius darbus Dievas norėtų, kad atliktumėte dabar ir ateityje, ir su kokiais sunkumais jums gali tekti susidurti bandant juos atlikti. Perskaitykite šį Prezidento Tomo S. Monsono, kuris mokė, kad, stengiantis atlikti Viešpaties darbą, mums gali tekti susidurti su išbandymais, teiginį:

„Surasti, mokyti ir sujaudinti brangias sielas, kurias mūsų Tėvas paruošė Savo žiniai – tai nepaprastas darbas. Sėkmė retai pasiekama lengvai. Įprastai prieš ją eina ašaros, išbandymai, pasiklivimas ir liudijimas. [...]

Dievo tarnus guodžia šis Mokytojo patikrinimas: „Aš esu su jumis per visas dienas“ (Mato 28:20). Tas dingas pažadas stiprina jus. [...] Jis guodžia jus tomis nusivylimo akimirkomis, kurios laukia visų“ (“Tears, Trials, Trust, Testimony,” *Ensign*, May 1987, 43).

 2. Raštų studijavimo žurnale aprašykite patyrimą, kaip jūs ištikimai ištvėrėte išbandymus. Arba galite parašyti, kaip pasinaudodami šios pamokos principais būsite ištikimi dabartiniuose išbandymuose. Taip pat aprašykite kelias būsimas situacijas, kai, jūsų manymu, jums dirbant Viešpaties darbą gali tekti išverti išbandymus.

Perskaitykite Almos 21:18–23 ir sužinosite, ką darė Amonas po to, kai padėjo išvaduoti iš kalėjimo savo brolius. Paieškokite, kaip pasikeitė lamanitų gyvenimas dėl to, kad Amonas mokė juos Evangelijos.

Pagalvokite, kaip Jėzaus Kristaus Evangelija pakeitė kurio nors jūsų pažįstamo gyvenimą. Pamąstykite, kaip jūs galite dalintis Evangelija su kuriuo nors iš savo pažįstamų, arba pagalvokite, kokį žmogų galėtumėte paveikti Aarono ir jo brolių pavyzdys. Siūlome su tuo žmogumi pasidalinti tuo, ko išmokote iš Aarono ir jo brolių pavyzdžio, kaip jie ištikimai vykdė Viešpaties darbą.

Almos 22

Lamonio tėvas, visos žemės karalius, patiki Evangelija, ir jį moko Amonas

Prisiminkite Amono susidūrimą su Lamonio tėvu, apie kurį buvo kalbama praėjusioje pamokoje. Dar kartą perskaitykite konkretų karaliaus prašymą Amonui, užrašytą Almos 20:27. Skaitydami Almos 22:1–3, ieškokite, kaip karalius reagavo į Aarono apsilankymą.

Perskaitykite Almos 22:4–6 ir suraskite, kas nedavė ramybės karaliaus Lamonio tėvui. Almos 22:7–14 ieškokite tiesų, kurių Amonas mokė Lamonio tėvą.

Apmąstykite šiuos klausimus (gali būti pravartu prisiminti panašią diskusiją apie karalių Lamonį Almos 17–18):

- Kodėl tam, kad suprastų atgailą, karalius turėjo tikėti Dievą?
- Kaip žinojimas apie nuopuolį karaliui padėjo suprasti atgailą?

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šį klausimą: Kodėl, norint suprasti atgailą, taip svarbu suprasti Adomo nuopuolį ir Jėzaus Kristaus Apmokėjimą?

Išnagrinėkite Almos 22:15, ieškodami, ko karaliaus Lamonio tėvas buvo pasiryžęs atsisakyti tam, kad gautų džiaugsmą ir amžinąjį gyvenimą, ir siūlome tai pasižymėti Raštuose.

4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šį klausimą: Kodėl, jūsų manymu, visiems, norintiems pažinti Dievą, svarbu turėti tokį nusistatymą, kokį turėjo karaliaus Lamonio tėvas?

Perskaitykite Almos 22:16 ir sužinosite Aarono atsakymą į karaliaus klausimą, kaip gauti amžinąjį gyvenimą. (Siūlome pasižymėti svarbias tiesas, mokomas šioje eilutėje.) Kaip Aarono mokytų tiesų priėmimas ir jų laikymasis paruošia žmogų gauti amžinąjį gyvenimą? _____

Skaitydami Almos 22:17–18 ieškokite, kaip karalius reagavo į Aarono pamokymus. Apmąstykite šį klausimą: Ko iš karaliaus Lamonio tėvo galime pasimokyti apie užgimimą iš Dievo?

Siūlome Almos 22:18 eilutėje pasižymėti frazę „Aš paliksiu visas savo nuodėmes, kad pažinčiau tave“. Apmąstykite šią tiesą ir užsirašykite ją Raštuose arba Raštų studijavimo žurnale: **Tam, kad dviasiskai pasikeistume ir užgimtume iš Dievo, turime norėti atsisakyti visų savo nuodėmių.**

Perskaitykite šį vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį: „Jėzaus Kristaus Evangelija ragina mus pasikeisti. Jos dažniausias raginimas yra „atgailauk“, o atgaila reiškia atsikėlimą visų mūsų poelgių – asmeninių, šeimos, etninių ir nacionalinių – kurie prieštarauja Dievo įsakymams. Evangelijos tikslas yra transformuoti paprastas būtybes į celestialinius piliečius, ir tai reikalauja pasikeitimo“ („Repentance and Change,“ *Ensign* arba *Liahona*, Nov. 2003, 37).

Pagalvokite, ką turite padaryti savo gyvenime dabar, kad dvasiškai pasikeistumėte.

Perskaitykite Almos 22:19–22 ir sužinosite, kas įvyko po karaliaus maldos. Perskaitykite Almos 22:23–27 ir ieškokite, ką padarė Lamonio tėvas dėl to, kad patyrė širdies permainą ir gavo Viešpaties Dvasią.

 5. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, ką, studijuodami apie karaliaus Lamonio tėvą, sužinojote apie užgimimą iš naujo. Paaiškinkite, kaip, jūsų manymu, jo pavyzdys dabartiniam jaunimui gali padėti kai ką pakeisti savo gyvenime, kas padėtų jiems užgimti iš Dievo.

 6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Almos 21–22 skyrius išstudijavau ir šitos pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

17 DALIS. 4 DIENA

Almos 23–24

Įvadas

Atsivertęs lamanitų karalius tarp savo žmonių paskelbia tikėjimo laisvę. Tas pareiškimas leidžia Aaronui ir jo broliams skelbti Evangeliją ir įsteigti bažnyčias daugelyje lamanitų miestų. Tūkstančiai lamanitų atsivertė ir niekada neatpuolė. Atsivertę į Viešpatį, lamanitai sudarė sandorą sudėti karo ginklus. Jie prisiėmė anti nefi lehių vardą. Kada neatsivertę lamanitai juos užpuolė, anti nefi lehiiai nesulaužė savo sandoros, bet aukoją savo gyvybes.

Almos 23

Tūkstančiai lamanitų atsiverčia į Viešpatį ir pasivadina anti nefi lehiiais

1. Raštų studijavimo žurnale nupieškite laimingo veido ir liūdno veido paveikslėlius. Laimingą veidą pavadinkite *Ištikimas*, o liūdnąjį – *Nenuoseklus*. Skaitydami šį vyresniojo Ričardo G. Skoto iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį, ieškokite frazių ar žodžių, kurie apibūdina tuos du skirtingus žmonių tipus. Tuos žodžius ar frazes užrašykite po atitinkamais paveikslėliais.

„Kiekvienas iš mūsų yra matęs žmonių, gyvenime nuolatos besielgiančių teisingai. Jie atrodo laimingi, trykštantys gyvenimo energija. Kai sunku pasirinkti, jie, regis, visuomet renkasi teisingai, nors turi ir patrauklesnių alternatyvų. Žinome, kad jie yra gundomi, bet jie, rodos, nekreipia dėmesio. Taip pat esame pastebėję ir darančių ne tokius šaunius sprendimus. Didžiai dvasiškomis aplinkybėmis jie apsisprendžia pasielgti geriau, pakeisti savo gyvenimo kryptį, atsakyti silpninančių įpročių. Jie labai nuoširdžiai pasiryžę pasikeisti, tačiau greitai ir vėl grįžta prie to, ko buvo pasiryžę atsakyti.

Kas skiria šias dvi grupes? Kaip visuomet rasti teisingą pasirinkimą?“ („Full Conversion Brings Happiness,“ *Ensign*, May 2002, 24).

Pagalvokite, kaip atsakytumėte į abu vyresniojo Skoto užduotus klausimus. Studijuodami Almos 23–24 skyrius, pagalvokite apie tai, kodėl daug Bažnyčios narių visą gyvenimą lieka ištikimi Jėzaus Kristaus Evangelijai.

Lamanitų karalius, atsivertęs į Jėzaus Kristaus Evangeliją, išsiuntė pareiškimą savo žmonėms ir įvyko stebuklas. Buvo atversti tūkstančiai lamanitų. Perskaitykite Almos 23:1–5 ir sužinosite, koks buvo pareiškimas ir kaip įvyko stebuklas.

Perskaitykite Almos 23:6–7. Kiek iš tų tūkstančių, kurie buvo „atversti į Viešpatį“, liko atsivertę visą savo gyvenimą? _____

Po savo atvertimo tie lamanitai norėjo vadintis nauju vardu, kad daugiau nebesivadintų lamanitais. Perskaitykite Almos 23:16–18 ir išsiaiškinkite, kokį vardą jie pasirinko, ir palaiminimus, kurie atėjo jiems dėl atsidavimo.

2. Raštų studijavimo žurnale, po paveikslėliu pavadintu „Ištikimas“, parašykite, ką sužinojote apie anti nefi lehių buvimą ištikimais Viešpačiui visą gyvenimą.

Raštuose arba Raštų studijavimo žurnale užrašykite šią tiesą: **Atsivertimas reiškia dvasiškai pasikeisti**

ir per Dievo galią tapti nauju asmeniu. Taip, kaip pasikeitė anti nefi lehiiai, ir jūs, jeigu norėsite savo gyvenime pajausti Apmokėjimo galią per savo tikėjimą ir atgailą, galėsite tapti nauju asmeniu per Dievo galią ir likti atsivertęs visą savo gyvenimą.

Dar kartą peržiūrėkite abu vyresniojo Skoto klausimus ir po to perskaitykite jo atsakymą: „Tikrasis atsivertimas yra *tikėjimo, atgailos ir nuoseklaus paklusnumo* vaisius... Tikrasis atsivertimas sustiprins jūsų sugebėjimą daryti tai, ką žinote turį atlikti, kai privalote tai atlikti nepaisydami aplinkybių“ (”Full Conversion Brings Happiness,” 25).

 3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šį klausimą: Pasak Almos 23:18, atsivertę lamanitai pasidarė darbštūs ir draugavo su nefitais. Kodėl svarbu, kad, pradėję atgailauti ir keisti savo gyvenimą, žmonės bendrautų su kitais, kurie taip pat stengiasi teisiai gyventi?

 4. Peržiūrėkite frazes, kurias Raštų studijavimo žurnale surašėte po paveikslėliu „Ištikimas“. Pagalvokite, kiek tiksliai tos frazės apibūdina jūsų atsivertimo lygį. Raštų studijavimo žurnale parašykite, ką darysite, kad taptumėte labiau atsivertęs į Viešpatį.

Almos 24

Anti nefi lehiiai sudaro sandorą niekada nebesiimti karo ginklų

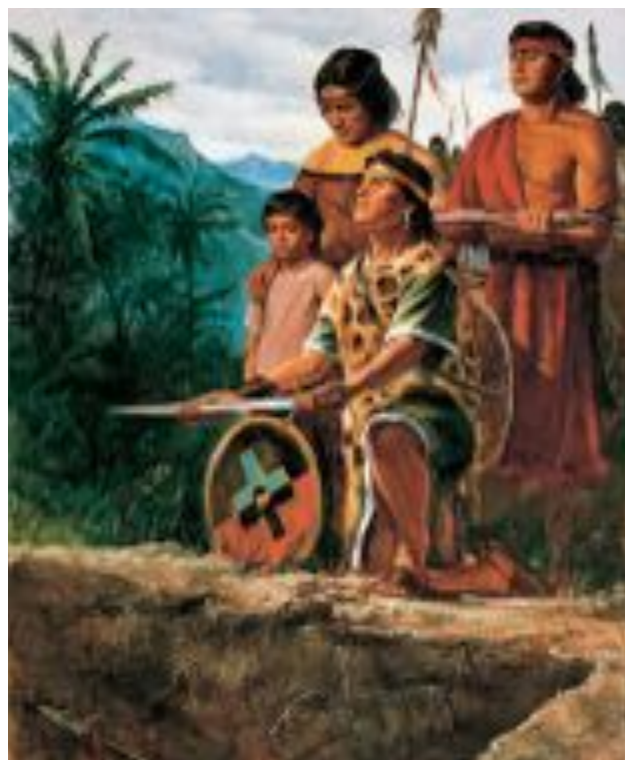
Kaip užrašyta Almos 24:3, lamanitų karalius prieš pat mirtį perdavė karalystę savo sūnui ir davė jam vardą Anti Nefi Lehis. Perskaitykite Almos 24:1–5 ir sužinosite, kokia problema, paskatinusi Amoną ir jo brolius tartis su karaliumi, netrukus iškilo. Kai paaiškėjo, kad neatsivertę lamanitai ruošiasi karui su anti nefi lehiiais, tie teisūs žmonės nusprendė, kad jie nesiruoš gintis (žr. Almos 24:6). Perskaitykite Almos 24:7–14 ir išsiaiškinkite, kodėl anti nefi lehiiai taip nusprendė.

 5. Raštų studijavimo žurnale parašykite, ko išmokote iš anti nefi lehių apie tai, ką reiškia atsisakyti savo nuodėmių atgailaujant.

Perskaitykite Almos 24:15–18, ieškodami, ką darė anti nefi lehiiai, kad parodytų Viešpačiui, jog tikrai atgailavo. Kodėl žmonės savo kalavijus ir kitus ginklus užkasė giliai žemėje? (Žr. Almos 24:17–18.)

Kai gyvenime atgailaujame dėl savo nuodėmių, turime stengtis niekada daugiau jų nebekartoti. Perskaitykite, ko Prezidentas Spenceris V. Kimbolas mokė apie nuodėmės atsisakymą, kaip svarbų atgailos elementą: „Atsisakęs nuodėmės

žmogus negali tikėtis geresnių sąlygų. Jis turi jas susikurti. [...] Jis turi būti tikras, kad ne tik atsisakė nuodėmės, bet kad pakeitė nuodėmę supančias aplinkybes. Jis turi vengti vietų, sąlygų ir aplinkybių, kur įvyko nuodėmė, nes labiausiai tikėtina, kad jos vėl užaugins ją. Jis turi palikti žmones, su kuriais buvo nusidėta. Jis neturi nekęsti tų žmonių, bet turi vengti jų ir viso, kas susiję su ta nuodėme. Jis turi... kurti naują gyvenimą. Jis turi panaikinti viską, kas gali sukelti senus prisiminimus“ (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 171–172).

Almos 24:10–12 pasižymėkite frazes arba žodžius, parodančius anti nefi lehių atgailą ir tai, kad Dievas atleido jų nuodėmes. Paraštėse, šalia tų eilučių, užrašykite šį principą: **Jeigu darysime viską, ką galime, Dievas pašalins mūsų kaltę ir padės mums likti švairiems.** Peržvelkite pasakojimą, kaip anti nefi lehiiai užkasa savo ginklus. Mūsų laikais mes irgi turime „užkasti“ savo nuodėmes, kad parodytume Viešpačiui, kad darome viską, ką galime, kad atgailautume ir nekartotume tų pačių nuodėmių.

 6. Pagalvokite, kaip žmonės šiose situacijose gali užsitikrinti, kad daugiau nekartos tų pačių nuodėmių. Raštų studijavimo žurnale užrašykite savo pasiūlymus, kaip elgtis kiekvienoje iš šių situacijų:

a) Kas nors matė pornografinę sceną kinofilme, nes draugai kvietė jį kartu pasižiūrėti tą filmą.

b) Kas nors slapčia su draugais sulaužė Išminties žodį, kada kartu vakare išėjo pasilinksinti.

c) Kas nors pasidalino egzamino atsakymais su draugu, kuris vėliau turėjo laikyti tą patį egzaminą.

Apmąstykite šį klausimą: Ką turite „užkasti“ savo gyvenime, kad daugiau nebebūtumėte gundomi daryti nuodėmes, dėl kurių atgailavote?

Perskaitykite Almos 24:19–22 ir sužinosite, ką darė anti nefi lehiiai, kai lamanitai atėjo kovoti su jais. Tie žmonės parodė savo atsidavimą Viešpačiui, norėdami verčiau mirti, nei sulaužyti Viešpačiui duotą pažadą. Jie savo gyvenimus visiškai atidavė Viešpačiui ir liko visapusiškai ištikimi Jam visą savo gyvenimą.

Perskaitykite, ko Prezidentas Ezra Taftas Bensonas mokė apie tai, kaip turime atiduoti savo gyvenimus Viešpačiui:

„Kristaus pakeisti vyrai bus Kristaus pavaldiniai. Kaip ir Paulius jie paklaus: „Viešpatie, ką tu nori, kad aš padaryčiau?“ (Žr. ApD 9:6.) [...]

Jų valia pasiduoda Jo valiai. (Žr. Jono 5:30.)

Jie visuomet daro tai, kas patinka Viešpačiui. (Žr. Jono 8:29.)

Jie ne tik pasiruošę mirti už Viešpatį, bet daug svarbiau yra tai, kad jie nori gyventi dėl Jo.

Ižengus į jų namus, iš paveikslų ant jų sienų, knygų jų lentynose, skambančios muzikos, jų žodžių ir veiksmų matyti, kad jie yra krisčionys.

Jie yra Dievo liudytojai visada ir visame, ir visur. (Žr. Mozijo 18:9.)

Jie galvoja apie Kristų, nes dėl kiekvienos minties žiūri į Jį. (Žr. DS 6:36.)

Jų širdyse yra Kristus, nes jų meilė nukreipta į Jį per amžius. (Žr. Almos 37:36.)“ (“Born of God,” *Ensign*, Nov. 1985, 6–7).

7. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šį klausimą: Kaip šią savaitę galite parodyti, kad savo gyvenimą visiškai atidavėte Viešpačiui?

Perskaitykite Almos 24:23–27, kur aprašoma lamanitų reakcija, pamačius, jog anti nefi lehiiai nesiruošia kovoti. Skaitydami ieškokite frazių arba žodžių, mokančių šio principo: **Būdami ištikimi Viešpačiui, galime padėti kitiems atsiversti.** Pagalvokite, kaip jūsų apsisprendimas būti ištikimam Viešpačiui galėtų paveikti konkrečius jūsų šeimos narius arba draugus.

8. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Almos 23–24 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

18 DALIS. 1 DIENA

Almos 25–29

Įvadas

Po daugelio Evangelijos skelbimo metų Amonas šlovino Viešpatį ir išreiškė dėkingumą už palaimą, kad galėjo būti įrankiu Jo rankose nešant Evangeliją lamanitams. Daugelis lamanitų pradeda tikėti Viešpatį, atgailauti ir pasivadina anti nefi lehiiais. Po to, kai anti nefi lehiiai sudaro sandorą su Dievu niekada nebesiimti karo ginklų, amalekininkai ir lamanitai pradeda ruoštis mūšiu su jais. Anti nefi lehiiai priima nefitų pasiūlymą juos saugoti, kad šie padėtų jiems laikytis savo sandoros su Viešpačiu. Nefitų pranašas Alma išreiškia džiaugsmą, kurį jautė skelbdamas Evangeliją ir kviesdamas kitus ateiti pas Jėzų Kristų.

Almos 25

Išsipildo Abinadžio pranašystė ir daugelis lamanitų atsiverčia

Prisiminkite, ką pakeitėte, kai tapote labiau atsivertę į Jėzaus Kristaus Evangeliją. Almos 25 skyriuje pasakojama apie Abinadžio pranašystės, kad Nojaus kunigų palikuonys bus medžiojami ir žudomi, išsipildymą ir parodoma, kad Viešpats pateisina savo pranašų pasitikėjimą ir išpildo jų įkvėptas pranašystes (žr. Almos 25:9). Jame taip pat pasakojama, kaip daugelis lamanitų atgailavo ir prisijungė prie anti nefi lehių. Perskaitykite Almos 25:14 ir išsiaiškinkite, ką tie lamanitai darė po to, kai atsivertė į Evangeliją. Iš Almos 25:15 sužinome dvi priežastis, kodėl jie laikėsi Mozės įstatymo.

Almos 26

Amonas džiūgauja Viešpaties gailėstingumais lamanitams ir Mozijo sūnums

Ko reikia namui arba bažnyčiai pastatyti? Kokią bažnyčią galėtų pastatyti įgudęs meistras, turėdamas tinkamus įrankius ir instrumentus? Almos 26 skyriuje Amonas save ir savo brolius apibūdina kaip įrankius Dievo rankose atliekant didį darbą. Perskaitykite Almos 26:1–5, 12–13 ir išsiaiškinkite, ko pasiekė Viešpats, pasinaudodamas Amonu ir jo broliais, kaip įrankiais Savo

rankose. (Siūlome Raštuose pasižymėti rastus atsakymus.) 5 eilutėje frazė „mosuoti pjautuvu“ reiškia sunaikinti dirbti, „pėdai“ reiškia atsivertusiuosius, „kluonai“ – Bažnyčią, o frazė, kad surinktieji neapuls, reiškia, kad Dievas apsaugos atsivertusiuosius ir suteiks jiems amžinąjį gyvenimą.

Almos 26:12 eilutėje išsiaiškinkite arba pažymėkite vieną arba daugiau frazių, parodančių, jog Amonas suprato, kad buvo tik įrankis Viešpaties rankose ir kad tai Viešpats jų misijoje vykdė stebuklus.

Iš tų eilučių sužinome šį principą: **Jeigu pasiruošime ir nusižeminsime, Viešpats sustiprins mus ir panaudos kaip įrankius Savo rankose.** Iš Almos 26 skyriaus sužinome šį su anksčiau minėtu principu susijusį principą: **Ištikimai tarnaudami Viešpačiui ir Jo vaikams, patiriame džiaugsmą.** Perskaitykite Almos 26:11, 13, 16 ir kas kart, pastebėję žodžius *džiaugsmas, džiūgausiu, džiūgauti* arba *džiaugsimės*, juos pažymėkite.

Perskaitykite Almos 26:13–16 ir išsiaiškinkite, kokias savo džiūgavimo priežastis nurodė Amonas.

1. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kodėl, jūsų manymu, patiriame džiaugsmą, kai tarnaujame Viešpačiui. Taip pat galite aprašyti metą, kada jautėte džiaugsmą dėl savo tarnystės Bažnyčioje.

Perskaitykite šias eilutes ir pagalvokite, kaip atsakytumėte į pateiktus klausimus:

Almos 26:22–23, 26–29. Atkreipkite dėmesį į išvardintus reikalavimus norintiems pažinti Dievo slėpinius. Kas pažadama misionieriams, atitinkantiems tuos reikalavimus? Su kokiais trukdžiais susidūrė Amonas ir jo broliai, tarnaudami Viešpačiui ir lamanitams? Kuris iš tų trukdžių yra panašus į tuos, su kuriais susiduria tarnaujantieji Viešpačiui šiais laikais? Ko šių laikų misionieriai gali pasimokyti iš Almos 26:29 apie tai, kur jie turėtų mokyti Evangelijos?

Almos 26:30. Kas paskatino Mozijo sūnus toliau tarnauti, net kai buvo sunku?

2. Perskaitykite Almos 26:35–37 ir Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kokios šiose eilutėse mokomos tiesos suteiktų jums priežastį džiūgauti Dievo gerumu? (Siūlome pasižymėti frazes, kurios nusako tas tiesas.)

b) Kokią įtaką jums daro žinojimas, kad Dievas jus prisimena?

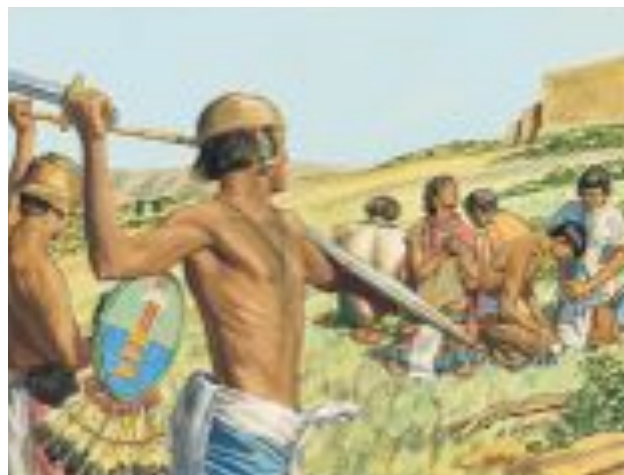
Almos 27

Amonas veda anti nefi lehių liaudį į saugią vietą tarp nefitų
Ruošdamiesi studijuoti Almos 27 skyrių, pagalvokite, kaip atsakyti į šiuos klausimus:

- Ar kas nors jums buvo kažką pažadėjęs, o paskui sulaužęs pažadą?
- Ar pažįstate ką nors, kas visuomet tesėjo savo pažadus jums?
- Ką jaučiate žmonėms, kurie laikosi savo pažadų? Kodėl?

Po nesėkmingų pastangų sunaikinti nefitus lamanitai pabandė sunaikinti tuos lamanitus (anti nefi lehius), kuriuos atvertė Amonas ir jo broliai. Nepamirškite, kad anti nefi lehiiai užkasė savo karo ginklus, kad parodytų, jog laikysis savo sandoros ir niekada nebežudys. Kad sužinotumėte, kaip stipriai anti nefi lehiiai buvo apsi sprendę laikytis sandoros, perskaitykite Almos 27:2–3.

Įsivaizduokite, koks stiprus buvo anti nefi lehių apsisprendimas gerbti savo sandorą ir nesiimti ginklų, kai buvo puolami. Pagalvokite, kaip galite sustiprinti savo išpareigojimą laikytis su Dangiškuoju Tėvu sudarytų sandorų, kai atrodo sunku tai daryti.

Dėl nelabų lamanitų persekiojimo ir išpuolių Amonas vedė anti nefi lehius į Zarahemlą – nefitų miestą – kur nefitai pažadėjo apsaugoti juos nuo jų priešų.

Pagalvokite, ką galite padaryti, kad padėtumėte aplinkiniams laikytis su Viešpačiu sudarytų sandorų.

Atvykusius į Zarahemlą anti nefi lehius nefitai pavadino Amono žmonėmis. Perskaitykite Almos 27:27–30, ieškodami, kuo garsūs buvo Amono žmonės. Pažymėkite visus žodžius arba frazes, kuriais mokoma šio principo: **Kai esame visiškai atsivertę į Viešpatį, laikomės su Juo sudarytų sandorų.**

 3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną arba į abu šiuos klausimus:

- a) Ką patyrėte, kai jums buvo sunku laikytis su Viešpačiu sudarytų sandorų, tačiau vis tiek jų laikėtės?
- b) Kas buvo jums pavyzdžiu, kaip būti ištikimam su Viešpačiu sudarytomis sandoroms? Kaip šis žmogus rodė ištikimybę toms sandoroms?

Almos 28

Didžiame mūšyje nefitai nugalė laminitus

 4. Įsivaizduokite, kad esate korespondentas, kuriam pavesta nušviesti Almos 28 skyriuje aprašytus įvykius. Perskaitykite Almos 28:1–6, 11–14 ir Raštų studijavimo žurnale parašykite nedidelę pastraipą, apibendrinančią tai, kas nutiko. Rašydami būtinai atsakykite į šiuos klausimus.

- a) Kokią kainą sumokėjo nefitai už tai, kad padėjo Amono žmonėms laikytis savo sandorų? (Žr. Almos 28:1–3.)
- b) Kiek tos mirtys paveikė nefitus? (Žr. Almos 28:4–6.)
- c) Kodėl kai kurie žmonės bijojo, kai jų artimieji mirė, o kiti džiūgavo ir buvo kupini vilties? (Žr. Almos 28:11–12.)

Parašykite principinį teiginį, apibendrinantį tai, ko išmokote iš Almos 28:11–12: _____

Vienas iš principų, mokomų Almos 28 skyriuje, yra: **Kai tikime Jėzų Kristų ir Jo pažadais, galime turėti viltį ir džiūgauti nepaisydami mirties.**

 5. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną arba į abu šiuos klausimus:

- a) Ar kada nors matėte ką nors su tikėjimu Jėzumi Kristumi pasitinkant savo paties arba artimo žmogaus mirtį?
- b) Kaip kokiam nors žmogui paaiškintumėte mirtį, norėdami padėti jam neprarasti vilties po artimo žmogaus netekties?

Suraskite tris Mormono „ir taip mes matome“ teiginius Almos 28:13–14. Siūlome pasižymėti juos Raštuose. Ką pabrėžia Mormonas, baigdamas Mozijo sūnų misijos pas laminitus aprašymą? Pagalvokite, kodėl jums svarbu žinoti tas tiesas.

Almos 29

Alma giriasi sielų vedimu pas Dievą

Ar niekada nenorėjote turėti galią asmeniškai atlikti daug gero arba sustabdyti kokį nors baisų blogį pasaulyje? Almos 29 skyriuje yra užrašytas Almos troškimas būti įrankiu Viešpaties rankose. Išnagrinėkite Almos 29:1–3 ir suraskite, koks buvo Almos širdies troškimas.

Prisimindami, kas nutiko Almai, kai buvo jaunas, pagalvokite, kodėl Alma turėjo tokį troškimą. Almos 29:3 eilutėje atkreipkite dėmesį į tai, kodėl jis manė, kad tokiu noru nusideda. Perskaitykite Almos 29:4–5 ir išsiaiškinkite, kodėl Viešpats išpildo teisius troškimus.

Išnagrinėkite Almos 29:10, 14–16 ir pažymėkite, kokį atlygį Alma gavo už tai, kad vedė sielas pas Kristų. Siūlome šiose eilutėse pasižymėti žodį *džiaugsmas* kas kart, kai Alma jį pavartoja.

Vienas iš principų, mokytų Almos 29 skyriuje, yra: **Mes patirsime džiaugsmą, kai padėsime kitiems atgailauti ir ateiti pas Jėzų Kristų.** Kokie patyrimai padėjo jums jausti džiaugsmą, padedant kitiems ateiti pas Kristų?

Akimirką pagalvokite, kaip galėtumėte padėti šiems žmonėms tinkamai pakeisti savo gyvenimą ir ateiti pas

Jėzų Kristų: a) savo draugui, b) savo šeimos nariui ir c) tiems, kurių dar gerai nepažįstate. Ieškodami progų atvesti kitus pas Jėzų Kristų, siekite Dvasios vadovavimo.

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Almos 25–29 skyrius išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

18 DALIS. 2 DIENA

Almos 30

Įvadas

Po didžiulio mūšio su lamanitais Zarahemlos žemėje įsivyravo taika. Šiame taikos laikotarpyje vyras vardu Korihoras pradėjo skelbti, kad nebus Kristaus. Jo melagingi mokymai paskatino nusidėti tuos, kurie juo patikėjo. Jis pasisakė prieš Bažnyčios vadovus, teigdamas, kad jie moko kvailų tradicijų (Almos 30:27). Korihoras buvo atvestas priešais Almą, kuris mokė jį, kad visa liudija apie Kristų. Galiausiai Korihoras išpažino, kad jo veiksmams vadovavo velnias.

Almos 30:1–29

Antikristas Korihoras išjuokia Kristaus doktriną

Įsivaizduokite, kad kas nors paruošė jums valgį. Jis atrodė ir kvepėjo skaniai, bet kai jo paragavote, jums pasidarė labai bloga. Akimirką pagalvokite, kaip melagingi mokymai gali būti panašūs į pasiūlytą skaniai atrodantį, tačiau slapta užnuodytą maistą.

Anksčiau jūs studijavote apie antikristus Šeremą (žr. Jokūbo kn. 7 skyrių) ir Nehorą (žr. Almos 1 skyrių). Prisiminkite, kad vienas iš *antikristo* apibrėžimų yra toks: „bet kuris arba bet kas, klastojantis tikrąjį evangelijos išgelbėjimo planą, ir kas atvirai ar slapta priešinasi Kristui“ (Raštų rodyklė, „Antikristas“, p. 8). Šiandien jūs mokysitės apie kitą vyrą, kuris buvo Kristaus priešas ir kurio melagingi mokymai apgavo kitus ir paskatino juos nusidėti. Šiais laikais pasaulyje daug žmonių kalbėdami prieš tuos, kurie išreiškia tikėjimą Dievu, naudoja argumentus, panašius į Korihoro.

Korihoras pradėjo mokyti tarp nefitų. Perskaitykite Almos 30:6, 12 ir paieškokite frazių, kurios parodo, kad Korihoras buvo antikristas.

Perskaitykite Almos 30:12–18 ir susiekite melagingus Korihoro mokymus su jų potekste.

Kai kurie melagingi antikristo Korihoro mokymai	Galimi tų melagingų mokymų išaiškinimai ir potekstė
___ 1. Almos 30:13–14	A. Jeigu neturite fizinių religinių tiesų įrodymų, neturėtumėte tikėti Jėzų Kristų arba Jo Evangelija. Nėra tokio dalyko, kaip asmeninis apreiškimas per Šventąją Dvasią.
___ 2. Almos 30:15	B. Tokio dalyko kaip nuodėmė nėra. Nėra visuotinio standarto, kas yra teisinga, o kas – neteisinga.
___ 3. Almos 30:16	C. Žmonės klęsti vien savo pastangomis. Žmonių reikaluose Dievas nereikalingas.
___ 4. Almos 30:17 („kiekvienam žmogui ... sekasi“)	D. Pranašų žodžiai ir Raštai yra netiesa, todėl neturite tikėti jų pranašystėmis.
___ 5. Almos 30:17 („visa, ką žmogus daro ...“)	E. Tokio dalyko, kaip nuodėmių atleidimas, nėra. Nereikia ieškoti pagalbos per Apmokėjimą, nes tokio dalyko, kaip Apmokėjimas, nėra.
___ 6. Almos 30:18	F. Nėra gyvenimo po mirties, taigi nereikia nerimauti dėl teismo po šio gyvenimo.

(Šio teisingo atsakymo ieškojimo pratimo atsakymai yra šios pamokos pabaigoje.)

Almos 30:18 yra mokoma tokio principo: **Šėtonas, skleisdamas melagingas doktrinas, gundo mus nusidėti.**

Prezidentas Boidas K. Parkeris, Dvylikos Apaštalų Kворumo prezidentas, mokė:

„Mūsų elgesį ne visada kontroliuoja natūralūs impulsai. Elgesys priklauso ir nuo įsitikinimų.

Įsitikinimai kyla iš filosofijų arba doktrinų. Doktrinos gali būti dvasinės arba pasaulietinės, naudingos arba griaunančios, teisingos arba neteisingos. [...]

Tikra doktrina, jei teisingai suprantama, keičia nusi- statymą ir elgseną“ (*“Little Children,” Ensign, Nov. 1986, 17*).

 1. Pasirinkite du ar daugiau iš melagingų Korihoro mo- kymų, užrašytų teisingo atsakymo nustatymo pratimo len- telėje. Raštų studijavimo žurnale parašykite, kokios yra tikrosios doktrinos, ir paaiškinkite, kaip tų tiesų žinojimas keičia jūsų nusi- statymą ir elgseną.

Susilaukęs sėkmės Zarahemlos žemėje, Korihoras nuėjo į Jeršono žemę pamokslauti Amono žmonėms. Perskaitykite Almos 30:19–20 ir sužinokite, ar jie pri- ėmė jo melagingus mokymus.

Amono žmonės „buvo išmintingesni už daugelį ne- fitų“ ir „nurodė išgabenti jį iš šalies“ (Almos 30:20–21). Kodėl, jūsų manymu, remiantis tuo, ką sužinojote apie Amono žmones, jie nepatikėjo melagingais Korihoro mokymais?

Almos 30:21–29 pasakojama, kaip po to Korihoras nu- ėjo į Gideoną žemę „ir čia jam nelabai sekėsi“ (Almos 30:21). Almos 30:24, 27 galima rasti kelis Korihoro argumentus prieš Bažnyčią ir jos mokymus, tarp kurių yra šie du: 1) tikintieji Dievą yra vergijoje, ir 2) religija atima laisvę. Religijos priešininkai šiais laikais vis dar remiasi šiais argumentais.

Prezidentas Henris B. Airingas iš Pirmosios Presiden- tūros mokė, kad mūsų tikėjimas Dievu suteikia mums laisvę: „Korihoras įrodinėjo, kaip tai darė įvairūs vyrai ir moterys nuo laiko pradžios, kad priimti Dievo tarnų patarimus reiškia netekti Dievo duotos teisės į neprik- lausomybę. Tačiau toks argumentas yra klaidingas, nes neatitinka tikrovės. Kai atmetame iš Dievo ateinančius patarimus, nepasirenkame laisvės nuo išorinės įtakos. Pasirenkame kitą įtaką. Atmetame apsaugą tobulai mylinčio, visagalio, visažinio Tėvo danguje, kurio vie- nintelis tikslas, kuris taip pat yra ir Jo Mylimojo Sūnaus tikslas, – suteikti mums amžinąjį gyvenimą, duoti mums viską, ką Jis turi, ir atvesti mus su šeimomis namo, atgal į Jo meilės glėbį. Atmesdami Jo patarimą, pasirenkame įtaką kitos galios, kurios tikslas padaryti mus nelaimingus, kurios motyvas neapykanta. Mūsų moralinė laisvė – tai Dievo dovana. Tai – ne teisė pasi- rinkti būti nepriklausomiems nuo bet kokios įtakos, o neatsiejama teisė pasiduoti tai iš galių, kuriai norime“ (*“Finding Safety in Counsel,” Ensign, May 1997, 25*).

 2. Raštų studijavimo žurnale parašykite, ką daryti patar- tumėte žmogui, kad šis apsisaugotų ir nepatikėtų mela- gingomis doktrinomis, panašiomis į tas, kurių mokė Korihoras.

Almos 30:30–60

Korihoras reikalauja, kad Alma parodytų ženklą, ir Dievo galia tampa nebylus

Galiausiai Korihoras buvo atvestas priešais Almą. Perskaitykite Almos 30:30–31 ir paieškokite kaltinimų, kuriuos Korihoras pateikė Almai ir kitiems Bažnyčios vadovams. „Kad tuktų žmonių darbu“ reiškia, kad Alma ir kiti turtėtų iš savo tarnystės Bažnyčioje. Pagal- vokite, kaip atsakyti į šiuos klausimus:

- Remdamiesi patyrimais, susijusiais su Bažnyčios vado- vais, atsakykite, kodėl tie kaltinimai buvo melagingi?
- Kaip, jūsų manymu, jūs būtumėte atsakę į Korihoro kaltinimus, jeigu būtumėte Alma?

Perskaitykite Almos 30:32–35 ir sužinokite, ką Alma atsakė Korihorui. Pagalvokite, kaip, stebėdami savo apylinkės arba skyriaus vadovų arba kitų Bažnyčios narių, kuriuos gerbiate, gyvenimą, matėte Almos atsa- kymo teisingumą.

Jeigu galite, pakvieskite kurį nors draugą arba šeimos narį su jumis perskaityti Almos 30:37–45. Tegu vienas iš jūsų skaito Almos žodžius, o kitas – Korihoro žodžius. Kada abu skaitysite, ieškokite, ką Alma nurodė kaip įro- dymą, kad Dievas egzistuoja. (Jeigu negalite su kuo nors skaityti, skaitydami įsivaizduokite judviejų pokalbį.)

 3. Raštų studijavimo žurnale atlikite šias užduotis:

a) Užrašykite, kuris iš Almos išvardintų įrodymų, kad Die- vas egzistuoja, yra ypač svarbus jums ir kodėl tai taip stipriai liu- dija apie Jo egzistavimą.

b) Užrašykite bent tris kitus savo gyvenime matytus įrodymus, kurie „rodo, jog yra Dievas“ (Almos 30:44), ir glaustai paaiškin- kite, kaip kiekvienas iš jų stiprina jūsų tikėjimą Dievu.

Viena iš doktrinų, kuri yra jūsų studijuotose eilutėse, yra: **Viskas liudija apie Dievą kaip Aukščiausiąjį Kūrėją.** Pagalvokite, kas atsitinka su jūsų tikėjimu, kai nuspren- džiate ieškoti ir prisiminti tuos patvirtinimus ir liudijimus.

Atkreipkite dėmesį į tai, ką darė Alma, kalbėdamasis su Korihoru: jis pataisė melagingus mokymus (žr. Al- mos 30:32–35), liudijo apie tiesą (žr. Almos 30:37–39), uždėjo Korihorui tiesos našta (žr. Almos 30:40–42) ir pateikė Dievo egzistavimo įrodymus (žr. Almos 30:44). Ko iš Almos pavyzdžio galite pasimokyti apie tai, kaip elgtis su tais, kurie prieštarauja tiesai?

Kartais teturime vienintelį ginklą prieš puolančius mūsų tikėjimą – mūsų liudi- jimą apie tiesą. Nereikia gėdytis tokio būdo, kurį Dievo pranašas Alma naudojo prieš Korihorą. Vėresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino: „Korihoro argumentai šiuolaikiniam skaitytojui gali pasirodyti labai senamadiški, tačiau

Almos 31

Įvadas

Alma sužinojo, kad nefitų atskalūnų grupė, pasivadinsi zoraminkais, nuklydo nuo Evangelijos tiesos. Alma, nuliūdintas pranešimų apie nelabumą, pasitelkė kitus mokyti zoraminkus Dievo žodžio. Jie tapo atsimetusių zoraminkų išdidumo ir iškreipto Dievo garbinimo būdo liudininkais. Alma nuoširdžiai meldė, kad drauge su bendražygiais būtų paguosti Viešpaties ir kad juos lydėtų sėkmė sugrąžinant zoraminkus pas Viešpatį.

Almos 31:1–7

Alma kartu su bendražygiais skelbia Dievo žodį atsimetusiems zoraminkams

Įsivaizduokite, kad jūsų draugas arba šeimos narys pradeda tolti nuo Evangelijos arba jos nesilaiko taip, kaip galėtų. Pagalvokite, kaip atsakytumėte į tokius klausimus:

- Kaip galėtumėte padėti tam žmogui sugrįžti į Bažnyčią ir vėl turėti noro laikytis įsakymų?
- Į ką galėtumėte kreiptis pagalbos, padėdami spręsti šio žmogaus problemas ir klaidingą supratimą?

Šioje pamokoje pabrėžiama tai, kaip Alma ir kiti mėgino padėti žmonių grupei, kuri nutolo nuo Evangelijos tiesų. Perskaitykite Almos 31:1–2. Ką jautė Alma, išgirdęs apie tai, ką daro zoraminkai? _____

Perskaitykite Almos 31:3–4 ir suraskite, kodėl zoraminkų veiksmai išgąsdino nefitus.

Alma atsakydamas panaudojo nesenstantį ir visiškai nepaneigiamą ginklą – asmeninio liudijimo galią“ (*Christ and the New Covenant* [1997], 121).

Nepaisydamas daugybės įrodymų arba ženklų, kuriuos Alma jam pateikė, kad įrodytų Dievo egzistavimą, Korihoras paprašė dar vieno ženklo ir buvo ištiktas nebylumu (tai reiškia, kad jis negalėjo kalbėti; žr. Almos 30:45–50). Perskaitykite Almos 30:51–53, ieškodami, kaip Korihoras paaiškino, kodėl jis mokė to, ko mokė.

Nebegalėdamas mokyti melagingų doktrinų, Korihoras pripažino, kad mokė melagingų žodžių, „kadangi jie buvo malonūs kūniškam protui“ (Almos 30:53). Turėti „kūnišką protą“ reiškia susitelkti į pasaulio malonumus arba į kūniškų geismų patenkinimą. Įtikėjusieji Korihero mokymais manė, kad galėjo be jokių pasekmių atsiduoti fiziniams malonumams ir materialiams dalykams. Tos idėjos vedė prie nuodėmingo gyvenimo (žr. Almos 30:18).

Almos 30:54–59 pasakojama, kad Korihoras buvo išmestas, ėjo nuo namo prie namo, prašydamas maisto, ir galiausiai buvo mirtinai sutryptas. Perskaitykite Almos 30:60 ir ieškokite svarbios tiesos apie tai, kas galiausiai nutinka tiems, kurie renkasi sekti Šėtonu. Raštuose pasižymėkite šią frazę: **„Velnias nepadės savo vaikams [savo pasekėjams] paskutiniąją dieną.“** (Šioje eilutėje *vaikai* reiškia pasekėjus.)

4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kaip Almos 30:60 jūsų pažymėta tiesa pasireiškė Korihero gyvenime?

b) Palyginkite Almos 30:60 su Almos 36:3. Kokius įrodymus matėte savo arba kitų žmonių gyvenime, parodančius, kad Dievas toliau palaikys tuos, kurie stengiasi laikytis Jo įsakymų?

Peržvelkite šiandien studijuotus teisingus principus ir doktrinas. Pagalvokite, kaip galite išvengti suklaidinimo melagingais, tokiais kaip Korihero, mokymais.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Almos 30 skyrių išstudijavau ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Teisingo atsakymo nustatymo pratimo atsakymai:

(1) D, (2) A, (3) E, (4) C, (5) B, (6) F.

Kas, jūsų manymu, pagal tai, ką sužinojote studijuodami Mormono Knygą, galėtų padėti paraginti zoraminkus atgailauti ir sugrįžti prie Evangelijos tiesų? Perskaitykite Almos 31:5 ir išsiaiškinkite, kokį būdą susigrąžinti zoraminkus Alma žinojo būsiant veiksmingiausia.

 1. Raštų studijavimo žurnale parašykite, kaip manote, kodėl, padedant žmonėms pasikeisti, Dievo žodis yra galingesnis už prievartą ar kitus veiksmus.

Apmąstykite šį Dvylikos Apaštalų Kvorumo Prezidento Boido K. Parkerio teiginį apie Dievo žodžio galią:

„Tikroji doktrina, kai ją suvokiame, keičia požiūrį ir elgesį.

Evangelijos doktrinų studijavimas pakeis elgesį greičiau nei elgesio studijavimas. Didelis dėmesys nevertam elgesiui gali nuvesti prie tokio elgesio. Štai kodėl mes taip primygtinai pabrėžiame Evangelijos doktrinų studijavimą“ (“Little Children,”

Ensign, Nov. 1986, 17).

Remdamiesi Almos 31:5 ir Prezidento Parkerio teiginiu, užbaikite šį principą: **Kai studijuoji Dievo žodį, jis skatina mane** _____

Vienas iš variantų, kaip užbaigti šį principą, galėtų būti šis: Kai studijuoji Dievo žodį, jis skatina mane elgtis teisiai.

 2. Apmąstykite, ką patyrėte skaidydami Raštus ir klausydami Dievo žodžio. Aprašykite metą, kai Dievo žodis jus, jūsų šeimą arba draugus paskatino elgtis teisiai.

Almos 31:8–23

Zoraminkai neteisingai meldžiasi ir garbina Dievą

Alma ir dar septyni broliai išvyko skelbti Dievo žodžio zoraminkams. Atvykę jie pamatė, kaip zoraminkai garbina Dievą stebinančiu būdu. Ką įsivaizduojate pagalvoję apie žodį *garbina*?

Garbinimas tai būdas parodyti Dievui savo meilę, nuolankumą ir atsidavimą. Garbinimas dažnai apima tokius veiksmus, kaip malda, pasninkas ir lankymasis bažnyčios pamaldose. Tačiau tikrajam garbinimui visada reikalinga širdis. Perskaitykite Almos 31:8–11, suraskite ir pažymėkite frazes bei žodžius, kurie apibūdina tai, kaip zoraminkai garbino Dievą.

Gali būti pravartu žinoti, kad „bažnyčios ritualai“ (Almos 31:10) yra susiję su tokiomis „apeigomis“, kaip tuo metu Mozės įstatymo reikalaujamos aukos arba šių dienų sakramentas. Jei norite, Almos 31:10 galite

pasizymėti žodžius, nusakančius vieną iš priežasčių, dėl ko turime kasdien garbinti Dievą ir melstis.

Siūlome šį principą užsirašyti Raštų paraštėje, šalia Almos 31:9–11 eilučių: **Kasdienės pastangos melstis ir laikytis įsakymų padaro mus atsparius pagundoms.**

Tarnaudamas Septyniasdešimties nariu, vyresnysis Rulanas Dž. Kreivenas pabrėžė, kaip svarbu kasdien asmeniškai garbinti Dievą, kad apsisaugotume nuo pagundų ir klaidų „Pastaraisiais metais brolių buvau prašomas susitikti su atgailaujančiais Bažnyčios nariais ir pakalbėti su jais apie jų šventyklos palaiminimų sugrąžinimą. Palaiminimų atstatymas nuostabiems atgailavusiems žmonėms visada jaudina dvasią. Kai kurių klausdavau: „Kas nutiko jūsų gyvenime, dėl ko laikinai netekote narystės Bažnyčioje?“ Su ašaromis akyse jie atsakydavo: „Aš nesilaikiau pagrindinių Evangelijos principų: maldos, reguliaraus lankymosi ir tarnavimo Bažnyčioje bei Evangelijos studijavimo. Tada pasidaviau pagundoms ir netekau Šventosios Dvasios vadovavimo“ (“Temptation,” *Ensign*, May 1996, 76).

Kaip vyresniojo Kreiveno teiginys patvirtina Almos 31:9–11 eilutėse pateiktas tiesas?

Perskaitykite Almos 31:12–23 eilutes ir įsivaizduokite, kaip jaustumėtės klausydami zoraminkų maldų nuo pakylės. Pagalvokite, kaip atsakytumėte į tokius klausimus:

- Kokie dalykai jums keltų nerimą, jei išgirstumėte ką nors taip meldžiantis?
- Išvardinkite keletą klaidingų doktrinų, kurias savo maldose minėjo zoraminkai.

- Koks buvo jų požiūris į kitus žmones? (Atkreipkite dėmesį, kaip dažnai zoraminių maldose kartojasi žodžiai *mes* ir *mus*.)

Po to, kai kiekvienas pakartodavo tą pačią maldą, „jie sugrįždavo į savo namus, niekada daugiau nekalbėdami apie savo Dievą tol, kol vėl susirinkdavo prie šventosios pakylos“ (Almos 31:23).

 3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a) Kokie kyla pavojai garbinant, meldžiantis ir kalbant apie Dievą tik kartą per savaitę?
- b) Kokiais būdais galime garbinti Dievą visą savaitę?

Kai garbiname, taip pat svarbus ir mūsų nusiteikimas. Perskaitykite šį Dvylikos Apaštalų Kvorumo nario vyresniojo Dalino H. Oukso teiginį apie tai, kaip nusiteikimas veikia tai, kaip mes garbiname:

„Garbinimą dažnai sudaro veiksmas, bet tikras garbinimas visada reikalauja konkretaus nusiteikimo.

Garbinimo nusiteikimas pažadina giliausius lojalumo, dievinimo ir pagarbos jausmus. Garbinimas meilę ir pagarbumą apjungia į pasišventimo būseną, artinančią mūsų dvasias prie Dievo“ (*Pure in Heart* [1988], 125).

 4. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kaip, jūsų manymu, jums sekasi garbinti Dievą ir koks yra jūsų nusiteikimas, atsakymus suskirstydami į šias kategorijas: a) kasdienė asmeninė maldą, b) kasdienis asmeninis Raštų studijavimas, c) paklusnumas įsakymams ir d) Bažnyčios susirinkimų lankymas ir sakramento priėmimas kiekvieną savaitę. Užsibrėžkite tikslą – pagerinti kasdienį garbinimą. Taip pat apie savo tikslą galite papasakoti kam nors iš tėvų, vadovų arba draugų, kad jis arba ji per ateinančias savaites galėtų jus padrąsinti.

Almos 31:24–38

Alma meldžia stiprybės ir pasisekimo misionieriams atvedant zoraminius atgal pas Viešpatį

Tapęs atsimetusių zoraminių iškreipto Dievo garbinimo liudininku, Alma meldėsi Viešpačiui. Perskaitykite Almos 31:30–35 ir raskite, kuo skiriasi Almos ir zoraminių maldos.

 5. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, ką sužinojote apie tai, kaip reikia melstis, palygindami Almos maldą su zoraminių maldomis. Taip pat parašykite, kaip teisingos Almos maldos pavyzdys gali turėti įtakos jūsų maldoms.

Perskaitykite Almos 31:36–38 ir raskite, kokių palaiminimų susilaukė Alma ir jo bendražygiai, kai gavę kunigystės palaiminimus skelbė Evangeliją. Atkreipkite

dėmesį, kad frazė „uždėjo rankas ant visų tų, kurie buvo su juo“ (Almos 31:36) nurodo laiminimą uždedant rankas ant galvos.

Almos ir jo bendražygių patirtis moko šio principo: **Jei su tikėjimu meldžiamės ir elgiamės, savo išbandymuose sulauksime dieviškos pagalbos.**

Po maldos Alma ir jo bendražygiai pademonstravo savo tikėjimą, imdamiesi darbo ir pasikliaudami Viešpačiu, kad Jis rūpinsis jais, kai jie tarnaus Jam ir Jo vaikams. Ieškokite būdų, kaip galėtumėte pasekti Almos pavyzdžiu, kaip melstis su tikėjimu.

 6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Almos 31 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

18 DALIS. 4 DIENA

Almos 32

Įvadas

Matydamas atsimetusių zoraminių iškreipto Dievo garbinimo būdą, Alma su bendražygiais pradeda skelbti jiems Dievo žodį. Jie sulaukė šio tokio pasisekimo tarp vargšų, kurie buvo išmesti iš zoraminių sinagogų. Alma, remdamasis sėklos sodinimo ir puoselėjimo palyginimu, mokė juos to, ką reikia daryti, norint įgyti ir puoselėti tikėjimą Dievo žodžiu. Alma kvietė juos (ir mus) išbandyti žodį ir kasdien puoselėti savo tikėjimą ir liudijimą.

Almos 32:1–16

Alma moko zoraminius, kurie dėl savo skurdo tapo nuolankūs

1. Įsivaizduokite, kad draugas jūsų paklausė, kaip žmogus gali žinoti, ar Bažnyčia yra tikra. Raštų studijavimo žurnale užrašykite savo atsakymą apie tai, kaip įgyti tikėjimą. Tada kitoje žurnalo eilutėje užrašykite: *Kaip gauti ir sustiprinti liudijimą*. Studijuodami Almos 32 skyrių, po šia antrašte sudarykite sąrašą atrastų įžvalgų apie liudijimo gavimą ir stiprinimą. Kadangi sąrašą pildysite visos pamokos metu, bus naudinga, jei Raštų studijavimo žurnale, tarp 1 ir 2 užduoties, paliksite šiek tiek papildomos vietos.

Ankstesnėje pamokoje (Almos 31) skaitėte, kaip Alma su savo tikėjimo broliais stebėjo klaidingą zoraminių, nuo tiesos atkritusių nefitų grupės, garbinimą. Pasimelkęs su tikėjimu, Alma su savo tikėjimo broliais pradėjo skelbti Evangeliją tarp šių žmonių. Perskaitykite Almos 32:1–3 ir raskite, kuri zoraminių grupė susidomėjo misionierių žinia.

Perskaitykite Almos 32:4–6 ir išsiaiškinkite, kaip dėl savo skurdo jie buvo palaiminti.

Vienas iš principų, kuriuos iliustruoja šios eilutės, yra toks: **Nuolankumas paruošia mus priimti Dievo žodį**. Raštų studijavimo žurnale po antrašte „Kaip gauti ir sustiprinti liudijimą“ užrašykite *būti nuolankiam*.

2. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kodėl, jūsų manymu, nuolankumas yra būtinas, norint gauti liudijimą ir sustiprinti jį.

Perskaitykite Almos 32:13–16, ieškodami būdų, kaip žmonės gali tapti nuolankūs. Remdamiesi Almos mokymu, atsakykite, ar mieliau pasirinktumėte būti nuolankus, ar būti priverstas tapti nuolankus? Kodėl?

Pagalvokite, ką, jūsų manymu, reiškia nusizeminti „dėl žodžio“ (Almos 32:14). Kaip tai galėtų paveikti jūsų požiūrį į Bažnyčios veiklas, seminariją arba šeimos namų vakarus?

Pasirinkite būti nuolankus, praktiškai įgyvendindamas visus raginimus būti nuolankiam.

Almos 32:17–43

Alma moko zoraminius, kaip sustiprinti savo tikėjimą

Alma, mokydamas zoraminius, išskyrė vieną neteisingą idėją apie liudijimo įgijimą, paplitusią tarp daugelio žmonių. Perskaitykite Almos 32:17–18 ir išsiaiškinkite šią idėją.

Pasvarstykite, kaip tikėjimasis ženklo gali tapti kliūtimi tikėjimui ir liudijimui augti. (Raštų parašėte, šalia

Almos 32:17–18, galite užrašyti DS 63:9–11 ir perskaityti šias eilutes, kad gautumėte daugiau įžvalgų.)

Perskaitykite Raštų įvaldymo eilutę Almos 32:21 ir raskite, kaip Alma apibūdino tai, kas yra tikėjimas ir kas nėra tikėjimas. (Siūlome jas pasižymėti išskirtiniu būdu, kad galėtumėte lengviau rasti ateityje.)

Perskaitykite Almos 32:22. Apmąstykite, ką galite padaryti, norėdami išsiugdyti stipresnį tikėjimą ir liudijimą.

Raštų studijavimo žurnale į sąrašą „Kaip gauti ir sustiprinti liudijimą“ pridėkite *atminti Dievo gailestingumą ir pasirinkti patikėti*.

Alma mokė zoraminius, kaip jie galėtų pradėti tikėti Dievo žodžiu atlikdami bandymą. Pagalvokite apie kai kuriuos mokslinius bandymus, atliktus mokykloje pamokų metu, ir jūsų žingsnius. Atkreipkite dėmesį, kad bandymai reikalauja tyrinėtojo veiksmų. Taip pat ir liudijimo gavimo bei stiprinimo procese būtini jūsų veiksmai. Perskaitykite Almos 32:27 ir raskite, kokį bandymą Alma pasiūlė atlikti zoraminiams.

Gali būti pravartu žinoti, kad frazė *sielos galios* reiškia galias ir sugebėjimus, kuriais buvome palaiminti, kad galėtume suvokti ir suprasti mus supantį pasaulį. Tai yra klausia, regėjimas ir lytėjimas, racionalus mąstymas ir atmintis.

Raštų studijavimo žurnale sąrašą „Kaip gauti ir sustiprinti liudijimą“ papildykite fraze *išbandyti žodį (veikti pagal jį)*.

Skaitydami Almos 32:28, Raštuose galite pažymėti tokias frazes kaip „pradės brinkti“, „pradeda plėsti mano sielą“, „pradeda apšviesti mano supratimą“ ir „pradeda man patikti“. Dvylikos Apaštalų Kvorumo narys vyras Briusas R. Makonkis mokė apie tai, kaip auga mūsų tikėjimas:

„Mes augame tikėjime; mes žingsnis po žingsnio pereiname iš žemesnio lygio į aukštesnį. Pridedame malonę po malonės, kol galiausiai pasiekiamo būseną, kai mūsų tikėjimas yra išbulintintas tiek, kiek įmanoma paprastiems mirtingiesiems, ir tada galime pereiti į amžinybę, į amžinąjį tobulėjimą. [...]

Imkitės jūsų laukiančių projektų, ir, kai tikėjime pažengsite vienu žingsniu pirmyn, jūsų sielai jis suteiks tikrumą, kad galite eiti toliau ir žengti kitą žingsnį, o jūsų jėga arba įtaka pamažu augs“ (*Lord, Increase Our Faith*, Brigham Young University Speeches of the Year [Oct. 31, 1967], 9, 11).

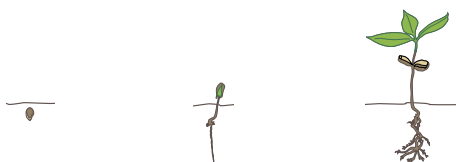
3. Perskaitykite Almos 32:28, Raštų studijavimo žurnale atlikite dvi ar daugiau iš šių užduočių:

a) Kokių veiksmų turėtume imtis arba nesiimti išbandydami Dievo žodį? (Pamokos medžiagos pabaigoje yra pateikti kai kurie galimi atsakymai.)

b) Ką, jūsų manymu, reiškia „skirti vietą, kad [Dievo žodis] galėtų būti pasodintas jūsų širdyje“?

c) Kada jautėte, kad Dievo žodis išplečia jūsų sielą ir apšviečia jūsų supratimą? Aprašykite savo žodžiais, ką tada jautėte.

Perskaitykite Almos 32:29–34 ir pažymėkite frazes ar žodžius, apibūdinančius tai, ką žmogus, atliekantis šį bandymą, gali sužinoti apie Dievo žodį. Žodis *puoselėti* reiškia maitinimą, priežiūrą ir rūpestį.

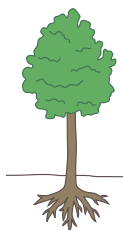
Almos 32:30–34

Almos 32:30

Almos 32:28

Trumpai pagalvokite apie tai, kaip pagalba auginant medį yra panaši į pagalbą auginant tikėjimą. Taip pat pagalvokite, kodėl po bandymo su Dievo žodžiu žmogaus tikėjimas ir liudijimas yra netobuli. Ką dar, jūsų manymu, turime padaryti, kad įgytume patvarų liudijimą apie Evangeliją?

Perskaitykite Almos 32:35–40, kruopščiai ieškodami, ką, pasak Almos, turime padaryti norėdami užbaigti bandymą. Apmąstykite, ką turite padaryti dėl medžio, arba dėl savo tikėjimo, kad jis augtų. Kas atsitiks jums neatlikus šių veiksmų?

Almos 32:37

Užverskite Raštus ir patikrinkite, į kiek iš šių klausimų sugebėsite atsakyti:

- Ką turėtume daryti, norėdami, kad tikėjimas Dievo žodžiu išaugtų į vaisingą medį?
- Ką, jūsų manymu, reiškia vaisiai?
- Kas nutinka, kai apleidžiame medį arba nustojame jį puoselėti?
- Kuo, jūsų manymu, tai panašu į tai, kai mes apleidžiame tikėjimą arba nustojame jį puoselėti?

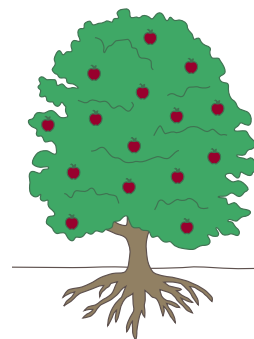
Jei reikia, atsiverskite Raštus ir ieškodami, kaip atsakyti į šiuos klausimus, peržvelkite Almos 32:35–40. Raštų

studijavimo žurnale sąrašą „Kaip gauti ir sustiprinti liudijimą“ papildykite fraze *rūpestingai puoselėti*.

Vienu sakiniu apibendrinkite, ko išmokote iš Almos 32 skyriaus apie tai, ko reikia, norint įgyti ir sustiprinti liudijimą, ir užsirašykite šį principą Raštuose, šalia Almos 32:37–43 eilučių.

Galite užsirašyti kažką panašaus į tai: **Jei širdyje rūpestingai puoselėsime tikėjimą Dievo žodžiu, augsmūsų tikėjimas ir liudijimas apie Jėzų Kristų ir Jo Evangeliją.**

Perskaitykite Almos 32:41–43, ieškodami Almos pateikto apibūdinimo apie vaisių, kurio sulaukia tie, kurie ištikimai puoselėja savo liudijimą. Almos 32:42 minimi stropumas ir kantrybė. Kodėl, jūsų manymu, tam, kad augtų medis, arba jūsų tikėjimas, reikia stropumo ir kantrybės?

Almos 32:41–42

4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną ar į abu klausimus:

- a) Kokias pasekmes matėte savo gyvenime, atlikdami Almos 32 skyriuje Almos aprašytą bandymą?
- b) Kaip savo gyvenime pritaikytumėte Almos 32 skyriuje Almos aprašytą bandymą?

Raštų įvaldymas – Almos 32:21

5. Dar kartą perskaitykite Almos 32:21. Pasistenkite įsiminti šią eilutę ir vėliau iš atminties pasakyti ją draugui arba šeimos nariui. Raštų studijavimo žurnale parašykite kelis paaiškinančius sakinius apie tai, ko iš šios eilutės išmokote apie tikėjimą.

Galimi 3a užduoties atsakymai: a) skirti vietas, kad žodis (arba sėkla) būtų pasodinta jūsų širdyje, b) neatmesti sėklos savo netikėjimu ir c) stebėti sėklos augimą.

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Almos 32 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

Almos 33–35

Įvadas

Alma, remdamasis Raštuose pateiktais mokymais, padėjo daugeliui zoraminių suprasti, kad jie gali garbinti Dievą nepriklausomai nuo aplinkybių. Jis ragino žmonės žvelgti į Jėzų Kristų ir tikėti Jo Apmokėjimu. Amulekas patvirtino Almos mokymus ir paskelbė savo liudijimą apie Jėzų Kristų. Amulekas pabrėžė, kad tik per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą žmonija gali būti išgelbėta. Jis pažadėjo, kad žmonės gali gauti visus Jėzaus Kristaus Apmokėjimo palaiminimus, jei tikės ir atgailaus. Daugelis zoraminių išgirdo Amuleko perspėjimą, atgailavo ir vėl prisijungė prie nefitų.

Almos 33:1–10

Alma moko zoraminių grupę apie tai, kad jie gali garbinti Dievą ne tik sinagogose

Prisiminkite, kad, kaip parašyta Almos 32 skyriuje, Alma mokė zoraminius apie poreikį pasodinti Dievo žodį savo širdyse ir panaudoti tikėjimą Dievo žodžiu. Perskaitykite Almos 33:1 ir išsiaiškinkite, kokie klausimai kilo zoraminiams apie tai, ko juos mokė Alma.

1. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kaip atsakytumėte į zoraminių klausimus apie tai, kaip jiems pradėti naudoti tikėjimą. Tada, studijuodami Almos 33–34 skyrius, palyginkite savo atsakymą su tuo, ko Alma ir Amulekas mokė zoraminius.

Alma, pradėjęs atsakinėti į zoraminių klausimus, pataisė klaidingą garbinimo idėją, neleidusią jiems pilnai panaudoti savo tikėjimo. Perskaitykite Almos 33:2 ir suraskite šią klaidingą idėją. Prisiminkite, kad skurdesnių žmonių zoraminiškai neįsileisdavo į savo sinagogas garbinti Dievo (žr. Almos 32:1–3). Ką, pagal Almos 33:2, Alma pasakė žmonėms daryti, kad rastų atsakymą, ištaisantį šią klaidingą idėją?

Norėdamas ištaisyti klaidingas zoraminių idėjas apie Dievo garbinimą, Alma pacitavo pranašo Zenoso parašytus Raštus. Zenosas mokė Izraelio žmones Senojo Testamento laikais, bet jo pranašystės užrašytos tik Mormono Knygoje. Perskaitykite Almos 33:3 ir raskite žodį, kuriuo Alma apibūdino garbinimą.

Siūlome Raštuose, šalia Almos 33:3, arba Raštų studijavimo žurnale užrašyti šį principą: **Dievą galime garbinti nuolatos per maldą.**

Perskaitykite Almos 33:4–11 ir pažymėkite visas aplinkybes, kuriomis Zenosas meldėsi. Ką darė

Viešpats kiekvieną kartą, kai Zenosas meldėsi? Kad būtų lengviau pritaikyti šias eilutes savo gyvenime, tas aplinkybes, kuriomis meldėsi Zenosas, sujunkite linija su galimomis panašiomis aplinkybėmis jūsų pačių gyvenime. (Pasirinkite aktualiausias situacijas. Šioje užduotyje nėra teisingų ar neteisingų atsakymų.)

Zenosos aplinkybės	Jūsų aplinkybės
Tyruose	Darbe
Dėl jo priešų	Bažnyčioje
Lauke	Šeimos malda
Savo name	Kai nežinote, ką daryti, arba bijote
Savo kambarėlyje	Kai jaučiatės vieniši
Viešpaties susirinkimuose	Individuali malda
Kai buvo išmestas lauk ir niekinamas	Visomis sunkiomis savo aplinkybėmis
Visuose savo suspaudimuose	Kai kyla sunkumų su draugais

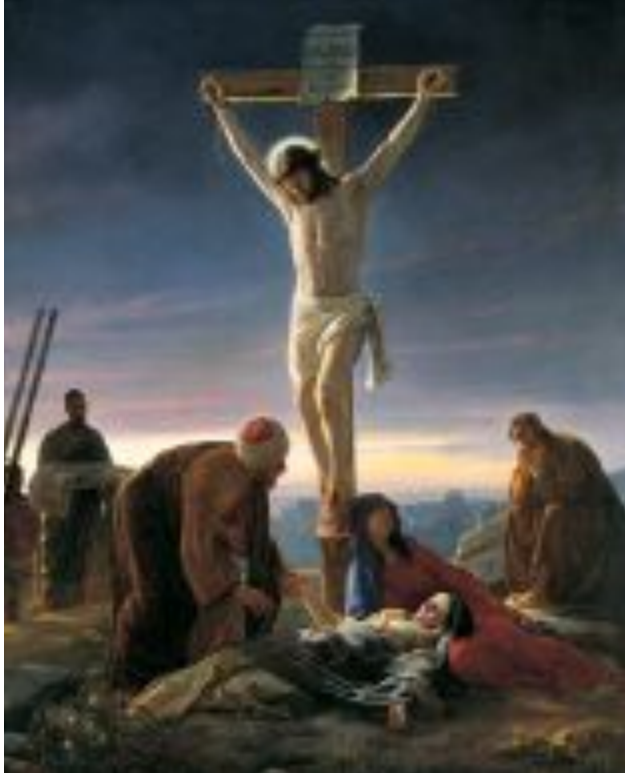
2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kaip meldimasis visomis šiomis aplinkybėmis palaimintų jūsų gyvenimą? Užsirašykite asmeninį tikslą, padėsiantį melstis dažniau.

Galite pažymėti Almos 33:4–5, 8–9 eilutėse esančias frazes, kuriose minimas Dievo gailėstingumas, ir apmąstykite, kaip dažnesnis meldimasis jums gali padėti jausti Dievo gailėstingumą ir meilę. Toliau studijuodami Almos 33 skyrių, ieškokite, kodėl gailėstingumas yra įmanomas.

Almos 33:11–23

Alma moko zoraminius tikėti Jėzų Kristų

Viena iš priežasčių, kodėl kai kurie zoraminiškai nežinojo, kaip garbinti Dievą, buvo tai, kad jie nežinojo, kad jų tikėjimas turi būti nukreiptas į Jėzų Kristų. Jie nesuprato Jo vaidmens išgelbėjimo plane ir tuo netikėjo (žr. Almos 33:14). Perskaitykite Almos 33:12–16 eilutes, kuriose Alma aptaria Zenoso mokymus ir pristato Zenoko, kito Senojo Testamento pranašo, žodžius. Ieškokite Almos nurodytų palaiminimų, kuriuos gauname Jėzaus Kristaus dėka. Kiekvieną kartą, radę frazę „dėl tavo Sūnaus“, galite ją pažymėti. Iš šių eilučių sužinome šią tiesą: **Mes sulaukiame Dangiškojo Tėvo gailėstingumo, įskaitant per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą mums suteikiamą**

nuodėmių atleidimą. Apmąstykite Dangiškojo Tėvo jums suteikto gailėstingumo apraiškas, įskaitant Jėzaus Kristaus Apmokėjimo suteiktą galimybę atgailauti ir gauti nuodėmių atleidimą.

Alma priminė zoraminkams ne tik Zenoso ir Zenoko mokymus, bet ir laiką, kai Mozė mokė apie Viešpaties Apmokėjimą. Mozė su Izraelio vaikais esant dykumoje, žmones sugėlė nuodingos gyvatės. Viešpats liepė Mozėi iš vario padaryti gyvatę, iškelti ją ant lazdos ir liepti gyvačių sugeltiems izraelitams žvelgti į ją. Varinė gyvatė buvo nukryžiuoto Jėzaus Kristaus „pavaizdas“ arba simbolis (žr. Almos 33:19).

Perskaitykite Almos 33:19–20 ir išsiaiškinkite, kas nutiko tiems izraelitams, kurie, gyvatėms įgėlus, žvelgė į varinį žaltį, ir tiems, kurie pasirinko to nedaryti.

Apmąstykite atsakymus į tokius klausimus: Ko iš pasakojimo apie izraelitus ir varinį žaltį galime išmokti apie tai, ką turime daryti, kad pagytume dvasiškai? Ką galite padaryti, kad žvelgtumėte į Gelbėtoją ir gautumėte dvasinę Jo pagalbą?

 3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Ką konkrečiai darydami kasdieniame gyvenime galite žvelgti į Jėzų Kristų?

Perskaitykite Almos 33:22–23 ir pažymėkite, ką turime tikėti apie Jėzų Kristų, kad panaudotume tikėjimą Juo.

Almos 34:1–14

Amulekas moko zoraminkus apie Jėzaus Kristaus Apmokėjimą

Almos 34 skyriuje užrašytas Amuleko liudijimas zoraminkams, antrinantis Almos liudijimą apie Jėzų Kristų. Perskaitykite Almos 34:8–9 eilutėse esančią Amuleko liudijimo dalį ir pažymėkite tai, ko Amulekas mokė apie Jėzaus Kristaus Apmokėjimo būtinybę. Apmąstykite tokį klausimą: Koks būtų mano gyvenimas, jeigu Jėzus Kristus nebūtų atėjęs ir atlikęs Savo ypatingo vaidmens?

Perskaitykite Almos 34:10–14 ir raskite frazes, kuriose yra žodžiai *beribis* ir *amžinas*. Raštuose arba Raštų studijavimo žurnale užrašykite šią tiesą: **Beribis ir amžinas Jėzaus Kristaus Apmokėjimas suteikia išgelbėjimą visai žmonijai.**

Kad padėtų mums suprasti, kaip Apmokėjimas yra beribis ir amžinas, vyskupas Ričardas K. Edžlis iš Firminkaujančios Vyskupijos mokė: „Kalbant apie Kristaus Apmokėjimą, man patinka žodyne pateikiamas žodžių *beribis* ir *amžinas* apibrėžimai, nes tikiu, kad jie paaiškina būtent tai, ką turėjo omenyje Dievas. *Beribis*: neturintis ribų ar apribojimų. O štai taip apibūdinamas žodis *amžinas*: neturintis nei pradžios nei pabaigos (*The American Heritage Dictionary of the English Language*, 4th ed. [2000], “infinite,” “eternal,” 898, 611)” (“For Thy Good,” *Ensign*, May 2002, 66).

 4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kokiais būdais Jėzaus Kristaus Apmokėjimas gali būti beribis ir amžinas?

b) Kaip žinojimas apie tai, kad Apmokėjimas yra beribis ir amžinas, padidina jūsų dėkingumą, kad yra Gelbėtojas? Kaip tai padidina jūsų tikėjimą Juo?

Almos 34:15–41

Amulekas moko, kaip gauti Apmokėjimo palaiminimus

Perskaitykite Almos 34:15–17 ir sužinokite, ką daryti Amulekas mokė zoraminkus, kad šie gautų tuos palaiminimus, kuriuos Gelbėtojas nori duoti per Savo Apmokėjimą. Raštuose arba Raštų studijavimo žurnale užrašykite šią tiesą: **Tam, kad gautume visus Apmokėjimo palaiminimus, turime panaudoti tikėjimą ir atgailauti.**

Perskaitykite žemiau pateiktą Prezidento Dyterio F. Uchtdorfo iš Pirmosios Prezidentūros teiginį:

„Kad galėtume atgailauti, mums reikia stipraus tikėjimo Kristumi. [...] Jei tikime, kad Dievas viską žino, yra mylintis ir gailestingas, mes sugebėsime nedvejodami savo išgelbėjimą patikėti Jam. Tikėjimas Kristumi pakeis tuos mūsų įsitikinimus, mintis ir elgesį, kurie nesiderina su Dievo valia.

Tikra atgaila sugrąžina mus daryti tai, kas teisinga. [...] Atgaila reiškia proto ir širdies pasikeitimą – mes liaujamės daryti blogus dalykus ir pradedame darbuotis gėriui. Visa tai atneša naują požiūrį į Dievą, į save ir apskritai į gyvenimą“ („Saugaus grįžimo taškas“, 2007 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

 5. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kaip atgailaudami naudojame tikėjimą Jėzumi Kristumi?

Perskaitykite Almos 34:17–27 ir raskite, ko Amulekas mokė apie tai, kada ir dėl ko turime melstis. Kaip, jūsų manymu, šis patarimas padėjo zoraminingams, maniusiems, kad garbinti Dievą galima tik kartą per savaitę? Pasirinkite, kuri eilutė gali ypač padėti jums. Pagalvokite, kaip kitą savaitę galite sekti toje eilutėje pateiktu patarimu apie maldą.

Amulekas mokė, kad turime noriai priimti Gelbėtojo Apmokėjimo palaiminimus, atgailaudami dėl savo nuodėmių dabar, o ne atidėiodami atgailą vėlesniam laikui. Perskaitykite Almos 34:30–35 ir pabraukite frazės arba žodžius, paaiškinančius, kodėl turime neatidėlioti atgailos. 31 eilutėje ieškokite palaiminimų, kurie, pasak Amuleko, bus duoti tiems, kurie atgailauja dabar. Atidžiai perskaitykite 32 eilutę ir pagalvokite, kaip ji gali paveikti jūsų kasdienį gyvenimą?

Peržvelkite Almos 34:33 ir apsvastykite prezidento Džozefo Fildingio Smito žodžius: „Atidėliojimas, kai taikomas Evangelijos principams, tampa amžinojo gyvenimo, kuris yra gyvenimas Tėvo ir Sūnaus akivaizdoje, vagimi. Tarp mūsų yra daug tokių, net ir Bažnyčios narių, jaučiančių, kad nėra poreikio skubėti laikytis Evangelijos principų ir įsakymų“ (in Conference Report, April 1969, 21).

Almos 35

Atgailaujantys zoraminingai gyvena tarp teisiųjų

Daugelis zoraminingų įsiklausė į Amuleko įspėjimą neatidėlioti atgailos, atgailavo ir pradėjo gyventi kitaip. Zoraminingų valdovai išvijo juos iš jų žemės, ir tie

žmonės atėjo į Jeršono žemę, kur juos priėmė Amono žmonės, dar kitaip vadinami anti nefi lehiiais (žr. Almos 35:6–7). Nedorieji zoraminingai ir lamanitai supyko, kad Amono žmonės priėmė atgailavusius zoraminingus ir pradėjo ruošti karui prieš nefitus (žr. Almos 35:8–11).

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Almos 33–35 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

19 DALIS. 2 DIENA

Almos 36

Įvadas

Grįžęs iš misijos pas zoraminingus, Alma pasiūkė tris savo sūnus ir kiekvienam iš jų davė pamokymus (žr. Almos 35:16). Jo pamokymai Helamanui yra užrašyti Almos 36–37 skyriuose, pamokymai Šiblonui užrašyti Almos 38 skyriuje, o pamokymai Koriantonui – Almos 39–42 skyriuose. Alma liudijo Helamanui, kad Dievas išvaduos pasitikinčius Juo. Norėdamas parodyti šią tiesą, Alma papasakojo, kaip prieš daugelį metų pats buvo išvaduotas iš nuodėmių skausmo. Pradėjęs šauktis Jėzaus Kristaus vardo, jis užgimė iš Dievo ir prisipildė džiaugsmo. Nuo tada darbavosi, siekdamas kitus atvesti pas Jėzų Kristų.

Almos 36:1–5

Alma moko savo sūnų Helamaną apie Dievo galią, padedančią mums sunkumuose

Apmąstykite, kaip šeimos nario, draugo ar Bažnyčios vadovo liudijimas ar konkretus mokymas palaimino jūsų gyvenimą.

Perskaitykite Almos 36:1–5 ir įsivaizduokite save Helamano, besiklausančio tėvo liudijimo, vietoje. Ką turėjo atminti Helamanas, kaip kad norėjo Alma? (žr. 2 eilutę.) Ko Alma norėjo, kad Helamanas iš jo pasimokyty? (Žr. 3 eilutę.)

Galite Raštuose, šalia Almos 36:3, užsirašyti šį principą: **Kai pasitikime Dievu, Jis palaiko mus visuose mūsų sunkumuose ir suspaudimuose.** Pagalvokite apie metą savo gyvenime, kai turėjote sunkumų.

Nurodytoje vietoje aprašykite kelis būdus, kaip tuometu jums padėjo ir jus palaikė Dievas. _____

Almos 36:6–22

Alma nupasakoja savo maištą ir paaiškina, kaip gavo atleidimą

Alma nupasakojo savo sūnui Helamanui tai, kaip Dievas išvadavo jį iš nuodėmių skausmo. Perskaitykite Almos 36:6–10 ir peržvelkite, kas jaunystėje atsitiko Almai, kartu su Mozijo sūnumis išėjus sunaikinti Bažnyčios.

Mormono Knygoje pateikti trys pasakojimai apie tai, kaip Almai ir Mozijo sūnums pasirodo angelas. Almos 36 skyriuje yra detaliausias pasakojimas apie tai, ką

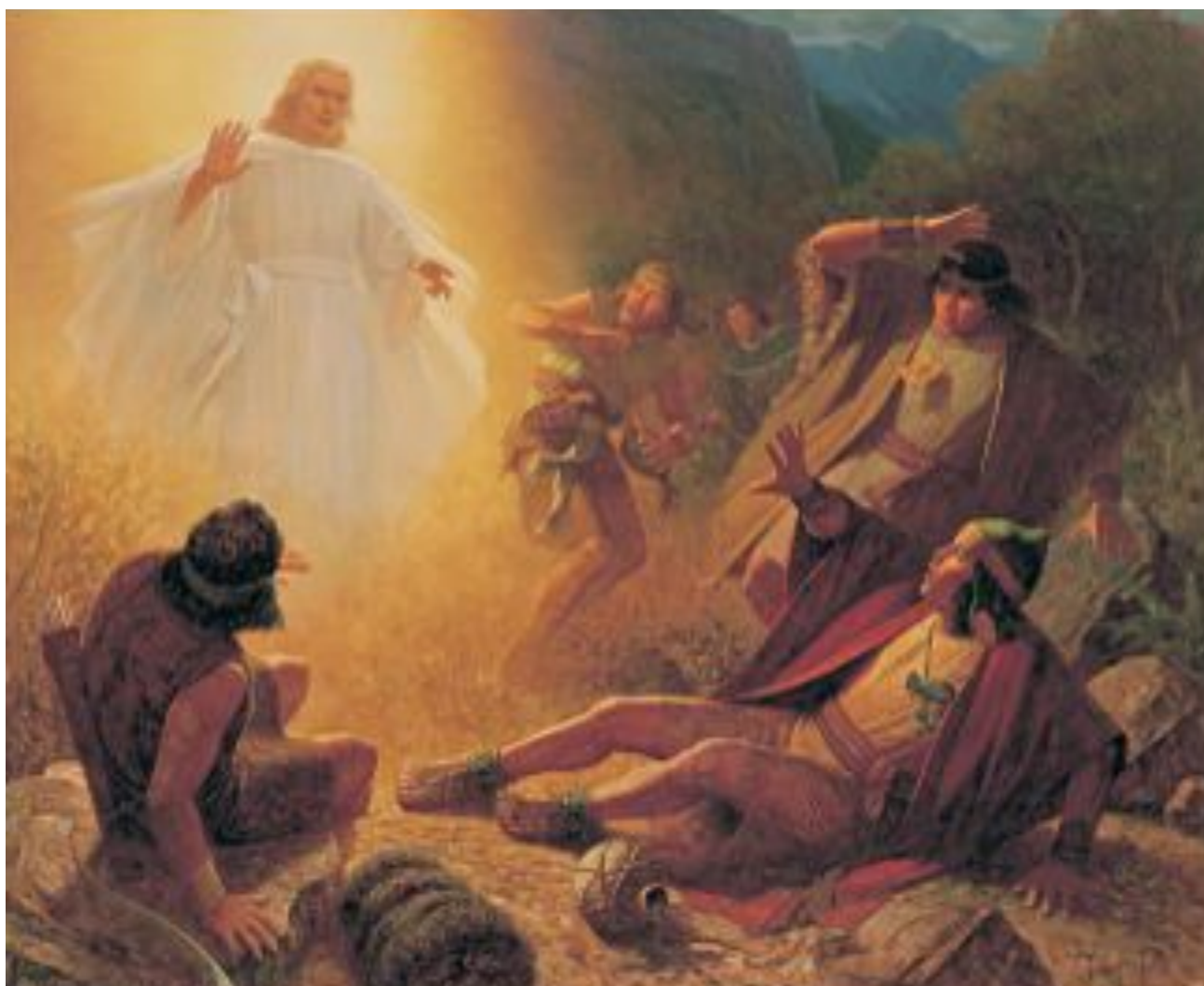
per tris dienas ir naktis, negalėdamas nei judėti, nei kalbėti, patyrė Alma. (Kitus pasakojimus rasite Mozijo 27 ir Almos 38 skyriuose.) Perskaitykite Almos 36:11–16 ir pažymėkite frazes arba žodžius, kuriais Alma nupasakoja po angelo pasirodymo patirtą baimę ir skausmą.

Dvylikos Apaštalų Kvorumo Prezidentas Boidas K. Parkeris paaiškino mums, ką reiškia *kankinamas* ir *akėjama*:

„*Kankinamas* (angl. „racked“) reiškia kankinimo veiksmą. Senovėje būdavo naudojamas įtaisas (angl. „rack“), prie kurio velenų pririšdavo aukos kulkšnis ir riešus, o po to sukldavo – taip būdavo sukeliamas nepakeliamas skausmas.

Akėčios – tai toks rėmas su virbais. Traukiamos per žemę jos plėšo ir drasko dirvą. Raštuose dažnai rašoma

apie „kančios akėjamas“ sielas ir protus“ (“The Touch of the Master’s Hand,” *Ensign*, May 2001, 23).

 1. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kodėl, jūsų manymu, apibūdinamas savo jausmus, Alma pavartojo tokius stiprius žodžius. Taip pat parašykite, kaip šie žodžiai apibūdina nusidėjusio ir neatgailavusio žmogaus kaltę ir skausmą.

Raštuose, šalia Almos 36:11–16, galite užsirašyti šią frazę: **Nuodėmė gali priversti prieš skausmo ir apgailėstą.**

Perskaitykite Almos 36:17–18 ir raskite, apie ką pranašaujant jis prisiminė savo tėvą. Atkreipkite dėmesį, ką padarė Alma, prisiminęs, ko jį mokė tėvas.

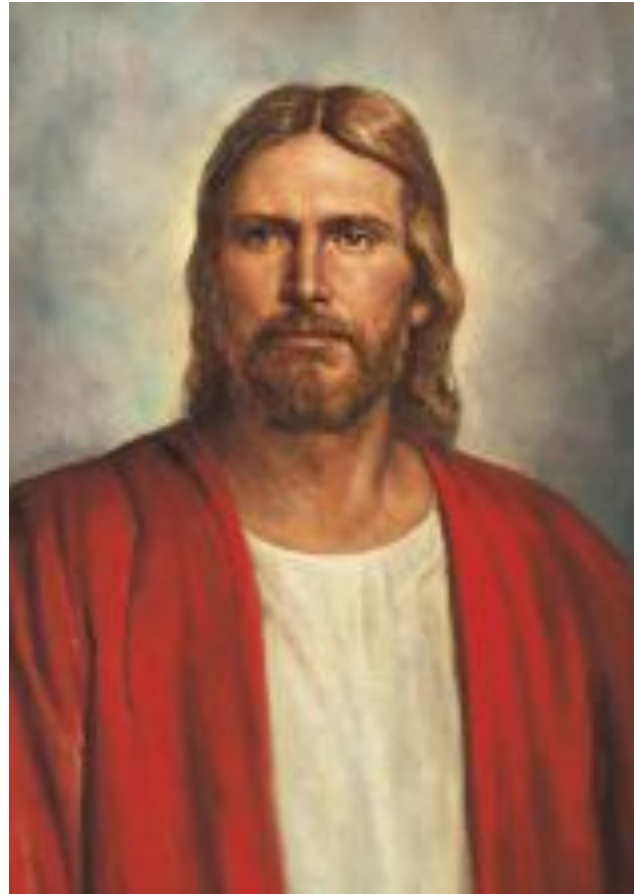
Dvylikos Apaštalų Kvorumo narys vyresnysis Džefris R. Holandas pasidalino tokiomis mintimis apie tai, ką patyrė Alma: „Almą paveikė jo tėvo mokymas, tačiau ypač svarbu tai, kad jis prisiminė būtent tą pranašavimą apie „Jėzaus Kristaus, Dievo Sūnaus, atėjimą apmokėti pasaulio nuodėmių“ (Almos 36:17). Tai vardas ir žinia, kurią privalo išgirsti kiekvienas žmogus. Alma ją išgirdo ir tuo metu, kai patyrė deginančias pragaro kančias ir nenumaldomą sąžinės graužatį, šaukėsi: „O Jėzau, tu Dievo Sūnau, pasigailėk manęs.“ (Almos 36:18.) [...] Kad ir kokios būtų mūsų maldos ar kitos reikmės, viskas kažkaip priklauso nuo šio maldavimo: „O Jėzau, tu Dievo Sūnau, pasigailėk manęs.“ Jis pasirošęs parodyti tą pasigailėjimą. Jis užmokėjo Savo paties gyvybę, kad galėtų tai duoti“ (*However Long and Hard the Road* [1985], 85).

 2. Prisiminkite metą, kai meldėtės, kad gautumėte Jėzaus Kristaus Apmokėjimo palaiminimų, įskaitant nuodėmių atleidimo palaiminimą. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kodėl, jūsų manymu, svarbu prašyti, kad Viešpats suteiktų Atpirkimo palaiminimų jūsų gyvenime.

 3. Perskaitykite Almos 36:19–22 ir pažymėkite frazes ir žodžius, apibūdinančius tai, kaip pasikeitė Alma po to, kai meldė pasigailėjimo. Raštų studijavimo žurnale užrašykite keletą iš tų žodžių ir frazių ir paaiškinkite, ko jie moko apie Gelbėtojo Atpirkimo galią.

Iš Raštų sužinome šį principą: **Jei naudosime tikėjimą Jėzaus Kristaus Apmokėjimu, tai Jis išlaisvins mus iš nuodėmių skausmo ir pripildys džiaugsmo.** Pagalvokite, ką galite daryti, norėdami panaudoti daugiau tikėjimo Jėzumi Kristumi, kad kaip Alma būtumėte išvaduoti iš nuodėmių sukkelto skausmo ir graužaties.

Perskaitykite šią situaciją ir apmąstykite, kaip galėtumėte reaguoti: draugas, kuris skaito Mormono Knygą, paprašo pagalbos suprasti Almos žodžius, užrašytus Almos 36:19. Draugas jūsų paklausia: „Jei prisimenu

savo nuodėmes ir vis dar galiuosi dėl jų, ar tai reiškia, kad man nėra atleista?“

Perskaitykite šį Pirmosios Prezidentūros nario Prezidento Dyterio F. Uchtdorfo paaiškinimą ir paryškinkite tas frazes, kurios jūsų manymu, galėtų padėti jūsų draugui:

„Šėtonas bandys mus įtikinti, kad mūsų nuodėmės nėra atleistos, nes *mes* prisimename jas. Šėtonas yra melagis, jis bando užtemdyti mūsų regėjimą ir nuklaidinti mus tolyn nuo atgailos ir atleidimo kelio. Dievas nežadėjo, kad *mes* užmiršime savo nuodėmes. Prisimenamos nuodėmės padės mums nebedaryti tų pačių klaidų. Bet jei liksime atsidavę ir ištikimi, prisiminimas apie nuodėmes ilgainiui išblės. Tai bus dalis to reikalingo gijimo ir pasišventimo proceso. Alma liudijo, kad po to, kai šaukėsi Jėzaus malonės, jis vis dar prisiminė savo nuodėmes. Bet tas nuodėmių atminimas jo nebekankino ir nebevargino, nes jis žinojo, jog jam buvo atleista (žr. Almos 36:17–19).

Mūsų pareiga yra vengti to, kas sugrąžintų senus nuodėmių prisiminimus. Kai išlaikome „sudužusią širdį ir atgailaujančią dvasią“ (3 Nefio 12:19), galime pasitikėti Dievu, kad Jis „daugiau neprisimins [mūsų nuodėmių]“ (DS 58:42) („Saugaus grįžimo taškas“, 2007 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Taip pat svarbu pastebėti, kad Alma nesakė, kad daugiau nebeprisiminė savo nuodėmių, bet kad nebeprisiminė nuodėmių sukkelto skausmo ir kad nebebuvo daugiau „akėjamas“ tų prisiminimų (Almos 36:19). Tikra atgaila nušluoja skausmą ir kaltę (žr. Enoso 1:6–8).

 4. Raštų studijavimo žurnale užrašykite atsakymą minėtam draugui, pasiremdami įžvalgomis iš Prezidento Uchtorfo paaiškinimo. Atsakyme paminėkite, kodėl, jūsų manymu, tai, kad vis dar prisimename savo nuodėmes, yra palaiminimas, net jei po atgailos ir nesame „akėjami [savo] nuodėmių prisiminimų“ (Almos 36:19).

Almos 36:23–30

Alma paaiškina, kodėl jis nepaliaujamai darbuojasi, kad atvestų kitus į atgailą

Kaip jaučiatės su draugais dalindamiesi skaniu maistu? Ką visų pirma norite padaryti, išgirdę džiugią naujieną? Kodėl, jūsų manymu, daugelis žmonių beveik iš karto nori su kuo nors pasidalinti tuo, ką išgirdo? Perskaitykite Almos 36:23–24 ir raskite, kaip šie klausimuose apibūdinti jausmai siejasi su Almos išgyvenimais, patirtais po atsivertimo. Ką Alma norėjo, kad pajautų kiti žmonės?

Perskaitykite Almos 36:25–26 ir nustatykite, kaip Almos pastangos mokyti Evangelijos paveikė jį patį ir kitus. Remdamiesi tuo, ką iš šių eilučių sužinojote apie dalijimąsi Evangelija, užbaikite šį principą: **Dalindamiesi Evangelija su kitais, mes gauname** _____

 5. Užbaigtą principą užrašykite Raštų studijavimo žurnale ir paaiškinkite, kodėl, jūsų manymu, jis yra teisingas. Į paaiškinimą galite įtraukti savo patyrimus, kai jautėte džiaugsmą dalindamiesi Evangelija su kitais.

Pagalvokite apie kokį nors pažįstamą – draugą, šeimos narį, apylinkės arba skyriaus narį, kuriam jūsų liudijimas apie Gelbėtoją ir sugrąžintąją Jo Evangeliją būtų naudingas. Apmąstykite, kaip su tuo asmeniu galėtumėte pasidalinti savo liudijimu apie tai, kaip Jėzus Kristus gali išvaduoti mus iš nuodėmės sukkelto skausmo ir pripildyti mus džiaugsmo. Galite apsvarstyti galimybę parašyti šiam žmogui laišką ar žinutę elektroniniu

paštu arba užsirašyti keletą pastabų, ruošdamiesi tam laikui, kai kalbėsitės su šiuo žmogumi.

 6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Almos 36 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

Almos 37

Įvadas

Kaip užrašyta Almos 37 skyriuje, Alma toliau pamokslavo savo sūnui Helamanui ir įpareigojo jį rūpintis šventais metraščiais. Jis priminė Helamanui, kad Raštų pagalba jau tūkstančiai lamanitų buvo atvesti pas Viešpatį, ir pranašavo, kad Viešpats turi kitų didžiųjų tikslų dėl metraščių ateityje. Alma pamokė savo sūnų, ko jis turėtų mokyti žmones, taip pat, lygindamas Gelbėtojo žodžius su Liahona, mokė jį apie tai, kaip svarbu Jėzaus Kristaus žodžiuose ieškoti vadovavimo.

Almos 37

Alma patiki Helamanui metraščius, moko jį laikytis įsakymų ir primena jam, kaip Liahona veikė pagal tikėjimą

Apsvarstykite šią schemą:

Pagalvokite apie du ar tris nežymius dalykus, sukėlusius revoliuciją pasaulyje, pavyzdžiui, elektros lemputė. Pagalvokite apie keletą nežymių dalykų, stipriai paveikusių jūsų gyvenimą. Schemos apačioje, kairėje pusėje užrašykite šiuos du nežymius dalykus. Dešiniojoje schemos pusėje parašykite keletą žodžių, nusakančių didelį šių nežymių dalykų poveikį jūsų gyvenime.

Kaip užrašyta Almos 37 skyriuje, Alma ruošė savo sūnų Helamaną tapti šventųjų Raštų sergėtoju. Alma mokė Helamaną principo apie nežymių ir paprastų dalykų svarbą Viešpaties plane. Perskaitykite Almos 37:6–7 ir pabaikite šį principą: **Igyvendindamas Savo amžinuosius tikslus, Viešpats naudoja** _____

Perskaitykite Almos 37:1–7 ir raskite, ką Alma vadina nežymiu ir paprastu dalyku. Taip pat ištyrinkite Almos 37:8–10, ieškodami, kaip skaitstario plokštelės (kurios buvo Raštai) lėmė didžius dalykus Mormono Knygoje minimiems žmonėms. Skaidydami pasižymėkite tuos palaiminimus, kuriuos gavote ir jūs, studijuodami Raštus.

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kokiais dviem ar trimis būdais Raštų dėka jūsų gyvenime įvyko svarbūs įvykiai?

Almos 37:13–16 užrašytas Almos pamokymas Helamanui, duotas perduodant atsakomybę už Raštus. Išstudijuokite šias eilutes ir raskite principus, kurių mokė Alma. Vienas šių principų: **Jei paklūstame Viešpaties įsakymams, tai klestėsime.** Pagalvokite, kaip šis principas susijęs su šios pamokos pradžioje pateikta schema.

Kaip užrašyta Almos 37:35–47, Alma nurodė Helamanui mokyti šiuos žmones, kaip per tikėjimą Jėzumi Kristumi nugalėti nelabumą ir pagundą. Toliau pateikiami dviejų, šiuos mokymus apimančių, pamokų planai. Išstudijuokite šias pamokas ir jose nadojamas Raštų eilutes. Tada pasirenkite mokyti vienos iš šių pamokų vieną šeimos narį, visą savo šeimą (galbūt kaip dalį šeimos namų vakaro pamokos) arba draugą. Pamokoje galite padaryti kai kuriuos pakeitimus, priklausomai nuo to, ką ir kada mokysite. Paskirkite laiką ir paskirtą dieną praveskite pamoką. Taip pat pamokos planą pasiimkite į kitą Raštų studijavimo namuose klasę ir pasiruoškite, jeigu jus pakvies, praveisti šią pamoką klasėje.

1 pamoka – Almos 37:35–37

Paiškindami tiems, kuriuos mokote, kad sodinant medžius yra įprasta jų kamieną prišti prie kuolelio ir vėliau, kai medis paauga, kuolelį pašalinti. Paklauskite: Kodėl, jūsų manymu, medžiui, kai jis yra jaunas ir auga, reikia kuolelio arba atramos?

Perskaitykite šį Prezidento Gordoną B. Hinklio gyvenimo nutikimą.

Prezidentas Gordonas B. Hinklis netrukus po vedybų šalia savo namų pasodino jauną medelį. Vėlesniais metais jis skyrė jam mažai dėmesio. Vieną dieną jis pastebėjo, kad medis buvo deformuotas ir pasviręs į vakarus, dėl to, kad šiam esant jaunam, vėjai pūtė iš rytų pusės. Jis priėjo ir bandė jį ištiesinti, tačiau kamienas per storas. Pagalbon pasitelkė kėlimo gervę, tačiau tai nepadėjo. Galiausiai jis pasiėmė pjūklą ir iš vakarų pusės nupjovė sunkią šaką, palikdamas negražų randą. Vėliau jis pasakojo apie tą medį:

„Praėjo daugiau nei pusė amžiaus nuo tada, kai pasodinau tą medį. Dabar ten gyvena mano dukra su šeima. Anądien dar kart pažvelgiau į tą medį. Jis didžiulis. Jo forma pasitaisė. Jis – puiki namų puošmena. Tačiau kokią rimtą traumą jis patyrė jaunystėje ir kokias žiaurias priemones panaudojau, kad jį ištiesinčiau.

Kai jis buvo ką tik pasodintas, būtų pakakę virvelės jam išlaikyti reikiamoje padėtyje prieš vėjų jėgą. Galėjau ir privalėjau priišti jį virvele, ir tai padaryti būtų buvę visai nesunku. Tačiau aš to nepadariau ir užklupusios stichijos palenkė jį“ (“Bring Up a Child in the Way He Should Go,” *Ensign*, Nov. 1993, 59).

Paprašykite, kad kas nors perskaitytų Almos pamokymą Helamanui, esantį Almos 37:35, ir aptarkite, kaip ši eilutė susijusi su Prezidento Hinklio nutikimu su medžiu. (Almos 37:35 yra Raštų įvaldymo eilutė. Siūlome išskirtiniu būdu pasižymėti ją, kad galėtumėte lengviau rasti ateityje.)

Tuos, kuriuos mokote, paprašykite pasakyti, koks principas apibendrina Almos 37:35. (Galėtų būti panašu į tai: **jaunystėje mes turime išmokti laikytis Dievo įsakymų.**) Po to užduokite vieną ar kelis iš šių klausimų:

- Kaip, jūsų manymu, pasikeistų žmonių gyvenimas, jei būdami jauni jie išmoktų laikytis įsakymų?
- Kaip jus paveikė įsakymų laikymasis jaunystėje?
- Ar galite prisiminti žmogų, palaimintą visam gyvenimui, nes jaunystėje įgudo laikytis įsakymų? Kaip šis žmogus buvo palaimintas?

Paprašykite, kad kas nors balsu perskaitytų Almos 37:36–37 ir pasistengtų rasti konkretų patarimą, padedantį laikytis įsakymų. Užduokite tokius klausimus:

- Kaip kasdienis šio patarimo laikymasis galėtų jums padėti laikytis įsakymų?
- Kokiais būdais jūs stengiatės pirmenybę teikti Viešpačiui savo mintyse, žodžiuose, darbuose ir jausmuose? Kaip galite daryti tai geriau?
- Kokie pažadai buvo duoti pamaldiems žmonėms?

Pasidalinkite savo liudijimu apie tai, kaip tarimasis su Viešpačiu padėjo jums laikytis įsakymų. Pakvieskite tuos, kuriuos mokote, sekti Almos pamokymais apie tarimąsi su Viešpačiu.

2 pamoka – Almos 37:38–45

Paklauskite tų, kuriuos mokote, ar jie žino, kaip vadinosi Lehio šeima Viešpaties duotas kompasas, padėjęs jiems keliauti į pažadėtąją žemę. Tada paprašykite, kad kas nors perskaitytų Almos 37:38. Paašškinkite, kad Alma kalbėjo apie Liahoną, norėdamas pamokyti Helamaną svarbaus principo apie tai, kaip Viešpats veda Savo vaikus.

Tegu tie, kuriuos mokote, atsakymų į šiuos klausimus ieško skaitydami pateiktas eilutes:

- Remdamiesi Almos 37:38–40, atsakykite, kaip veikė Liahona?
- Remdamiesi Almos 37:41–42, atsakykite, kodėl kartais Liahona nustodavo veikti?
- Remdamiesi Almos 37:43–45, atsakykite, kuo Liahona panaši į Kristaus žodžius?

Paašškinkite, kad žodžiai *šešėlis* ir *pavaizdas* (Almos 37:43–45) reiškia, kad kažkas yra naudojamas kaip didesnio dalyko simbolis. Pavyzdžiui, Lehio šeimos paklusnumas ir nepaklusnumas Liahonos nurodymams, tai mūsų pasirinkimų paklusti arba nepaklusti Kristaus žodžiams simbolis. Lygiai taip, kaip Lehio šeima, sekdamas Liahona

nos nurodymais, pasiekė pažadėtą žemę, mes gausime amžinąjį gyvenimą, jei seksime Kristaus žodžiais.

Paprašykite ko nors paaiškinti, kur galime rasti Jėzaus Kristaus žodžius. (Galimi tokie atsakymai: Raštuose, pastarųjų dienų pranašų žodžiuose, patriarchaliniuose palaiminimuose ir Dvasios raginimuose.)

Paklauskite: Kokių principų Alma mokė Helamaną, naudodamas Liahonos pavyzdį? (Galimi atsakymai turi būti panašūs į šį principą: **Jei sekame Jėzaus Kristaus žodžiais, jie nukreips mus į amžinojo gyvenimo gavimą.**) Galite pasidalinti savo liudijimu apie tai, kad įsiklausymas į Viešpaties žodžius ir paklusimas jiems atneš daug palaiminimų į mūsų gyvenimą.

2. Raštų studijavimo žurnale užrašykite kelis sakinius, apibūdinančius tai, ko išmokote studijuodami pamoką, kurią ruošiatės mokyti.

3. Raštų studijavimo žurnale užrašykite: *Nusprendžiau mokyti pamoką apie Almos 37:* _____ (užrašykite, kurių eilučių mokysite). *Mokysiu* _____ (užrašykite, kokį žmogų pasirinkote mokyti). *Laikas:* _____ (užrašykite datą, kurią paskyrėte mokyti šios pamokos).

Raštų įvaldymas – Almos 37:35

Pažymėkite Almos 37:35. Pabandykite įsiminti šią eilutę. Tada pasakykite iš atminties arba perskaitykite vienam iš tėvų, ar kitam suaugusiajam, kuriuo pasitikite. Užduokite tam žmogui šiuos klausimus:

- Kaip jums gyvenime padėjo paklusnumas Dievo įsakymams?
- Ką galėtumėte man patarti, kad jaunystėje būčiau išmintingesnis (-ė)?

4. Raštų studijavimo žurnale aprašykite tai, ko išmokote iš žmogaus, su kuriuo kalbėjote apie Almos 37:35.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Almos 37 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

19 DALIS. 4 DIENA

Almos 38

Įvadas

Alma ir jo sūnus Šiblonas tarnavo misionieriais pas zoramininkus. Po šios misijos Alma džiūgavo tvirtumu ir ištikimybe, kuriuos, būdamas pas zoramininkus, persekiojimų metu pademonstravo Šiblonas. Alma liudijo Šiblonui apie Jėzaus Kristaus galią išvaduoti ir patarė jam ir toliau mokyti Evangelijos.

Almos 38:1–3

Alma džiūgauja dėl Šiblono ištikimybės

Pagalvokite minutėlę apie tą metą, kai jūsų tėvai džiaugėsi, jums ar kitam šeimos nariui priėmus gerą sprendimą arba dėl jūsų gyvenimo būdo.

Perskaitykite Almos 38:1–3 ir pamėginkite rasti, kokiomis frazėmis apibūdinama Almos nuomonė apie Šibloną ir kodėl ji buvo tokia. Užrašykite keletą raštų frazių: _____

Iš tų eilučių sužinome šį principą: **Kai jaunystėje pradėdame pastoviai ir ištikimai laikytis įsakymų, mūsų tėvams tai gali atnešti didelį džiaugsmą.**

1. Skirkite laiko pasikalbėti su vienu iš savo tėvų, globėjų arba Bažnyčios vadovų apie tai, kaip juos paveikia jūsų priimami geri sprendimai. Raštų studijavimo žurnale užrašykite jų atsakymą.

Almos 38:4–9

Alma liudija apie Gelbėtojo galią išlaisvinti

Alma priminė Šiblonui, jog, nors ir skirtingais būdais, bet jie abu patyrė Gelbėtojo galią išlaisvinti. Perskaitykite Almos 38:4–8 ir pabaikite pildyti lentelę. Pildydami lentelę, remkitės žiniomis iš Almos 38:2–3 ir tuo, ką sužinojote apie Almą kituose Mormono Knygos skyriuose.

	Šiblonas (Almos 38:2–5)	Alma (Almos 38:6–8)
Iš ko jis buvo išlaisvintas?		
Kaip jis gavo išlaisvinimo palaimą?		

Remdamiesi Šiblono patirtimi, galime išmokti, kad, **jei kantriai ir pasikliaudami Dievu viską iškenčiame, Jis išvaduos mus iš išbandymų, vargų bei sunkumų ir iškels mus paskutiniąją dieną.** Remdamiesi Almos patirtimi, taip pat sužinome, kad, **norėdami gauti nuodėmių atleidimą ir rasti ramybę savo sielai, privalome panaudoti tikėjimą Jėzumi Kristumi ir siekti Jo gailestingumo.**

 2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Ką apie Gelbėtojo galią išvaduoti jus sužinojote iš pasakojimo apie Šibloną ir Almą?

b) Ankstesnėje pastraipoje išsirinkite vieną iš paryškintų principų ir parašykite keletą sakinių apie tai, kaip tą principą galite panaudoti savo gyvenime.

Perskaitykite Almos 38:9 ir raskite tai, ko Alma norėjo, kad išmoktų Šiblonas. Šioje eilutėje galite pažymėti frazę, kuri, jūsų manymu, apibendrina tai, ką Alma norėjo, kad suprastų jo sūnus.

Prisiminkite atvejį, kai Gelbėtojo galia išvadavo jus iš sunkumų, vargų ar nevertumo. Ką padarėte, kad gautumėte tą išvadavimą? Ar dabar jus vargina sunkumai arba nuodėmės? Kaip išvadavimo galite kreiptis į Gelbėtoją?

 3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kodėl, jūsų manymu, jums svarbu žinoti, kad vienintelis „kelias ar priemonė“, kuriuo galite būti išgelbėti, yra per Gelbėtoją? (Žr. Almos 38:9.)

Almos 38:10–15

Alma pataria Šiblonui toliau ugdyti teisias savybes

Prisiminkite jūsų gyvenimą teigiamai paveikusį mokytoją arba Bažnyčios vadovą. Apsvarstykite to asmens, kuriuo žavėtės, savybes.

Kaip užrašyta Almos 38:10–15, Alma ragino Šibloną toliau ugdyti tas savybes, kurios padėtų jam toliau mokyti Evangelijos ir tarnauti kitiems. Almos Šiblonui duotas pamokymas gali būti taikomas visiems, norintiems tarnavimu, mokymu ir kitais būdais daryti teigiamą poveikį kitiems. Išstudijuokite Almos 38:10–15 ir raskite būtent jums naudingą patarimą. Galite pažymėti tai, ką radote.

 4. Čia pateikti studijavimo patarimai padės jums geriau suprasti ir pritaikyti Almos savo sūnui Šiblonui duotą patarimą (žr. Almos 38:10–15). Pasirinkite dvi ar tris Almos pamokymo dalis kairiajame stulpelyje, kurios, jūsų manymu, būtų naudingiausios jums. Atlikite dešiniajame stulpelyje pateiktas mokymosi užduotis. Savo atsakymą užrašykite Raštų studijavimo žurnale.

Almos 38:10–12 studijavimo patarimai	
Almos patarimai	Mokymosi užduotys
„Visame kame [būk] stropus ir susivaldantis“ (Almos 38:10).	<i>Stropus</i> žmogus gyvenime nuosekliai ir energingai stengiasi būti veiklus. <i>Susivaldantis</i> žmogus visame kame yra saikingas ir neprarandantis savitvardos. Raštų studijavimo žurnale parašykite, kodėl šių dviejų savybių reikia tarnaujant kitiems. Užrašykite, kaip galite tapti stropesni ir labiau susivaldantis vienoje arba keliose savo gyvenimo srityse ir kaip toks elgesys padės geriau tarnauti kitiems.
„Žiūrėk, kad nepasikeltum į puikybę; taip, žiūrėk, kad nesigirtum“ (Almos 38:11).	Žodis <i>puikybė</i> Raštuose vartojamas tada, kai žmogus labiau pasitiki savimi nei Dievu. Tai taip pat reiškia, kad žmogus galvoja, jog yra pranašesnis už kitus. Šio neteisaus puikavimosi priešingybė yra <i>nuolankumas</i> . Nuolankūs žmonės apie kitus galvoja lygiai taip pat kaip apie save, myli Dievą ir savo gyvenime pirmenybę teikia Jam. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kas nutiktų, jei savo pašaukime Bažnyčios narys būtų išdidus ir pagyrynas. Pagalvokite apie savo pašaukimą Bažnyčioje arba kitas turimas tarnavimo galimybes. Taip pat užrašykite vieną ar porą būdų, kaip jūs stengsitės būti nuolankus ir tarnaudamas vengsite pasididžiavimo ir pagyruoškos.
„Naudok drąsą, bet ne valdingumą“ (Almos 38:12).	Būti <i>drąsiam</i> reiškia būti tikram, kad Dievas yra su mumis ir gali mums padėti tarnauti Jam be baimės. Būti <i>valdingam</i> gali reikšti savo įsitikinimų ir pažiūrų brukimą kitiems, nesirūpinant jų poreikiais ir jausmais. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kodėl, jūsų manymu, Viešpats nori, kad būtume drąsūs. Taip pat užrašykite konkretų būdą, kaip galite pasinaudoti patarimu, ieškant galimybių tarnauti kitiems, naudoti drąsą, bet ne valdingumą.

Almos 38:10–12 studijavimo patarimai	
Almos patarimai	Mokymosi užduotys
„Pažab[ok] visas savo aistras“ (Almos 38:12).	<i>Pažaboti</i> reiškia suvaldyti arba kontroliuoti. <i>Aistra</i> – tai stiprus jausmas. Apmąstykite ir Raštų studijavimo žurnale užrašykite atsakymus į šiuos klausimus: Kodėl, jūsų manymu, mums svarbu pažaboti savo aistras – kitaip tariant, valdyti ir kontroliuoti stiprius jausmus? Kaip, jūsų manymu, aistrų pažabojimas gali padėti jums prisipildyti meilės? Ką darysite, kad sektumėte Almos patarimu pažaboti visas savo aistras?
„Susilaik[yk] nuo dykinėjimo“ (Almos 38:12).	Norėdami sužinoti daugiau apie tai, ką reiškia dykinėti, Raštų rodyklėje suraskite „dykas, dykinėjimas, tingus, tingumas“. Pasirinkite porą ten pateiktų eilučių ir jas išnagrinėkite. Tai, ką sužinote iš šių eilučių, užrašykite Raštų studijavimo žurnale. Aprašykite, kaip patarimas susilaikyti nuo dykinėjimo padės jums geriau tarnauti kitiems. Galiausiai užrašykite konkretų būdą, kaip stengsitės vengti dykinėjimo.

Šiblonui duotas Almos patarimas, užrašytas Almos 38:10–15, moko šio principo: **Teisių bruožų ugdymas paruošia mus mokyti kitus ir jiems tarnauti.** Apmąstykite, kaip teisių bruožų, apie kuriuos skaitėte Almos 38 skyriuje, ugdymas gali palaiminti jūsų ir jūsų aplinkinių gyvenimą.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Almos 38 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

Almos 39

Įvadas

Alma peikė savo neklusnų sūnų Koriantoną, išsižadėjusį tarnystės ir įsivėlusį į sunkią lytinę nuodėmę. Alma mokė Koriantoną apie jo veiksmų rimtumą ir išreiškė nusivylimą tuo, kad Koriantonas padarė tokią sunkią nuodėmę. Alma įsakė Koriantonui liautis sekti „paskui savo akių geismus“ ir pradėti atgailauti (Almos 39:9). Koriantonui skirtus Almos žodžius rasite Almos 39–42.

Almos 39:1–6

Alma paaiškina savo sūnui Koriantonui lytinės nuodėmės sunkumą

Apmąstykite tokį teiginį: Vienos nuodėmės yra sunkesnės už kitas.

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus: Ar sutinkate, kad vienos nuodėmės yra sunkesnės už kitas? Kodėl „taip“ arba „ne“?

Kaip parašyta Almos 39 skyriuje, Alma savo sūnui Koriantonui davė patarimus, galinčius padėti jums suprasti kai kurių nuodėmių sunkumą. Koriantonas kartu su Alma ir savo broliu Šiblonu vyko į misiją skelbti Evangelijos zoraminkams. Būdamas ten, Koriantonas padarė sunkią lytinę nuodėmę.

Perskaitykite Almos 39:1–4 ir raskite, ką blogo padarė Koriantonas. Šias eilutes suprasite geriau, žinodami, kad paleistuvė – tai amorali moteris, arba prostitutė. Svarbu žinoti, kad „Viešpats [negali] žiūrėti į nuodėmę net su mažiausiu nuolaidžiavimu“ (DS 1:31); lytinės nuodėmės yra ypač sunkios. Taip pat atkreipkite dėmesį, kad Koriantonas sąmoningai paliko savo misiją ir nuėjo paskui paleistuvę Izabelę – taip tik dar labiau pasunkino nuodėmę.

Perskaitykite Almos 39:5 ir suraskite, kaip Alma paaiškino lytinės nuodėmės sunkumą, lyginant ją su kitomis nuodėmėmis. Bjaurastis, tai kažkas, kas yra nuodėminga, nedora ir žema. Iš šių eilučių sužinome, kad **lytinė nuodėmė yra bjaurastis Viešpaties akyse**. Pagalvokite, kodėl, jūsų manymu, lytinė nuodėmė pagal sunkumą yra šalia nužudymo nuodėmės.

Dvylikos Apaštalų Kvorumo narys vyresnysis Džefris R. Holandas taip paaiškino, kodėl Viešpačiui lytinė nuodėmė yra bjaurastis: „Ką toks rimtas Dievo požiūris į tokį visuotinai paplitusį fizinį potraukį tarp vyro ir moters mums sako apie to svarbą Jo plane? Sakau jums, kad Jis daro būtent tai – aiškina apie paties gyvenimo

planą. Akivaizdu, kad kalbant apie mirtingumą Jam labiausiai rūpi, kaip asmuo patenka į pasaulį ir kaip iš jo išeina. Šiems dalykams Jis nustatė labai aiškias ribas“ („Personal Purity,“ *Ensign*, Nov. 1998, 76).

Perskaitykite šias pastraipas, raskite ir pažymėkite atsakymus į šiuos klausimus: Kokie yra lytinio tyrumo palaiminimai?

„Fizinis intymumas tarp vyro ir žmonos yra gražus ir šventas. Jis duotas Dievo tam, kad būtų gimdomi vaikai ir išreiškiama vyro ir žmonos tarpusavio meilė. Dievas įsakė, kad lytinis intymumas turi būti paliktas santuokai.

Būdami lytiškai tyri, jūs ruošiatės sudaryti šventas sandoras šventykloje ir jų laikytis. Ruošiatės sukurti stiprią santuoką ir atvesti į pasaulį vaikus, kurie taps amžinos ir mylinčios šeimos dalimi. Jūs apsaugote save nuo dvasinės ir emocinės žalos, kuri atsiranda dėl fizinio intymumo su kuo nors už santuokos ribų. Taip pat apsisaugote nuo pavojingų ligų. Išlikdami lytiškai tyri, jūs padedate sau jaustis tikrai laimingais ir pasitikėti savimi ir tobulinate sugebėjimą priimti gerus sprendimus dabar ir ateityje“ (*Jaunimo stiprybės vardan* [knygelė, 2012], p 35).

Perskaitykite šias pastraipas, raskite ir pasižymėkite atsakymus į šiuos klausimus: Kokius standartus Viešpats mums nustatė, kad išliktume lytiškai tyri?

„Su lytiniu tyrumu susiję Viešpaties standartai yra aiškūs ir nesikeičia. Neturėkite jokių lytinių santykių iki santuokos ir joje būkite visiškai ištikimi savo sutuoktiniui. Neleiskite žiniasklaidai, bendraamžiams ir kitiems įtikinti jus, kad lytinis intymumas prieš santuoką yra priimtinas. Tai netiesa. Dievo akyse lytinės nuodėmės yra ypač sunkios. Jos suteršia mums Dievo duotą šventą galią kurti gyvybę. Pranašas Alma mokė, kad lytinės nuodėmės yra sunkesnės už bet kokias kitas, išskyrus žmogžudystę ir Šventosios Dvasios išsižadėjimą (žr Almos 39:5).

Niekada nedarykite nieko, kas gali nuvesti į lytinį prasižengimą. Elkitės su kitais pagarbiai, o ne kaip su savo geidulingų ir savanaudiškų troškimų patenkinimo objektais. Iki santuokos nesibučiuokite aistringai, negulėkite vienas ant kito, nelieskite intymių, šventų kito asmens kūno vietų, su drabužiais ar be jų. Nedarykite nieko, kas sužadintų lytinius jausmus. Nežadinkite tų emocijų savo kūne. Įsiklausykite į Dvasios nurodymus, kad išliktumėte švarūs ir dori. Viešpaties Dvasia pasitrauks nuo lytinius prasižengimus darančio žmogaus.

Venkite aplinkybių ir vietų, kuriose pagundos veikia stipriau, pavyzdžiui, ne namuose visą naktį ar iki vėlumos trunkančių renginių ar veiklų, kur nėra pakankamos suaugusiųjų priežiūros. Nedalyvaukite

pokalbiuose ar renginiuose, kuriuose sužadunami lytiniai jausmai. Nedalyvaukite jokios rūšies pornografijoje. Dvasia gali jums padėti žinoti, kada patenkate į pavojų, ir suteikti jums stiprybės pasiūlyti iš tos situacijos. Tikėkite teisingu tėvų ar vadovų patarimu ir jam pakluskite.

Homoseksualus ir lesbietiškas elgesys yra rimta nuodėmė. Jeigu jaučiate potraukį tos pačios lyties asmenims arba esate įkalbinėjami dalyvauti neprideramoje veikloje, pasitarkite su gimdytojais ir vyskupu. Jie jums padės.

Lytinės prievartos aukos nėra kaltos dėl nuodėmės, ir joms nereikia atgailauti. Jei esate tokio nusikaltimo auka, žinokite, kad esate nekalti ir kad Dievas jus myli. Nedelsdami pasikalbėkite su tėvais ar kitu patikimu suaugusiuoju ir kreipkitės į vyskupą patarimo. Jie gali jus dvasiškai palaikyti ir padėti gauti reikalingą apsaugą ir pagalbą. Gijimo procesui gali prireikti laiko. Pasiukliaukite Gelbėtoju. Jis išgydys jus ir suteiks ramybės.

Jeigu esate gundomi kaip nors lytiškai nusidėti, ieškokite gimdytojų ir vyskupo pagalbos. Melskitės Tėvui danguje, kuris padės jums atsispirti pagundai ir įveikti netinkamas mintis bei jausmus. Jei esate lytiškai nusidėję, kreipkitės į savo vyskupą tuoj pat ir pradėkite atgailos procesą, kad rastumėte vidinę ramybę ir būtumėte nuolat Dvasios lydimi.

Įsipareigokite būti lytiškai tyri. Žodžiais ir poelgiais skatinkite ir kitus elgtis taip pat“ (*Jaunimo stiprybės vardan* [2012], p. 35–37).

Pagalvokite, į kurią iš perskaitytų minčių, jūsų mąnymu, Viešpats norėtų, kad sutelktumėte dėmesį.

Almos 39:7–19

Alma ragina Koriantoną atgailauti

Įsivaizduokite, kad kalbatės su tėvais, Vaikinių arba Merginų organizacijų vadovais arba su savo vyskupu ar skyriaus prezidentu apie lytinio tyrumo svarbą. Ap-svarstykite, kaip reaguotumėte į tėvų arba Bažnyčios vadovų pamokymus apie išlikimo lytiškai tyram svarbą. Perskaitykite Almos 39:7–8 ir sužinokite, koku tikslu Alma mokė Koriantoną apie šios nuodėmės sunkumą. Apmąstykite, kaip jūsų atsakymą paveiktų žinojimas, kad tai yra su meile duotas kvietimas išlikti tyram arba atgailauti ir taip išvengti Dievo teismo.

Vyresnysis D. Todas Kristofersonas iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo paaiškino, kodėl tėvai, lygiai taip pat kaip ir Alma, kviečia vaikus atgailauti: „Kvietimas atgailauti yra meilės išraiška. [...] Jei nekviečiame kitų keistis arba jeigu

nereikalaujame atgailos iš savęs, nevykdome pagrindinės savo pareigos vienas kitam ir sau. Visa leidžiantis gimdytojas, pataikaujantis draugas, baugštus Bažnyčios vadovas iš tikrųjų labiau rūpinasi savimi, negu gerove ir laime tų, kuriems galėtų padėti. Taip, kvietimas atgailauti kartais yra laikomas kažkuo netolerantišku ar įžeidžiančiu ir net gali iššaukti neapykantą, bet, jeigu jis įkvėptas Dvasios, iš tiesų tai yra nuoširdaus rūpinimosi veiksmas“ („Dieviška atgailos dovana“, 2011 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

2. Raštų studijavimo žurnale užrašykite: *Atgailą sudaro...* Po to, nagrinėdami Almos 39:9–14, Raštų studijavimo žurnale sudarykite sąrašą tų dalykų, kurių apie atgailą Alma mokė Koriantoną, ir taip užbaikite šią frazę.

Norėdami geriau suprasti ir pritaikyti Almos pamokymą, pasinaudokite šiais klausimais ir paaiškinimais. Pamėginkite kiekvienai toliau pateiktai eilutei rasti bent vieną tiesą, padedančią užbaigti Raštų studijavimo žurnale pradėtą teiginį. Nebūtina į tuos klausimus atsakyti Raštų studijavimo žurnale.

Perskaitykite Almos 39:9. Almos 39:9 yra Raštų įvaldymo eilutė. Siūlome išskirtiniu būdu pasižymėti ją, kad galėtumėte lengviau rasti ateityje.) Ką bendro su nuodėmės išsižadėjimu turi frazės „daugiau nebesektum paskui savo akių geismus“ ir „atsisakytum viso to“?

Mūsų laikais frazė „savo akių geismus“ labai tinka amoralumui ir pornografinio pobūdžio paveikslėliams arba pramogoms. Almos 39:9 panaudota frazė „atsisakytum“ (angl. „cross yourself“) reiškia kažko išsižadėti. Tai nėra šiais laikais dažnai naudojama frazė. Tačiau Džozefo Smito laikais anglų kalbos veiksmažodis *cross* reiškė „to erase (ištrinti); to cancel (atšaukti) [...] to counteract (neutralizuoti) [...] ; to stop (liautis)“ (*Noah Webster's First Edition of an American Dictionary of the English Language*, facsimile ed. [1967]). Jei šiuos apibrėžimus taikysime tiems dalykams, kurių Alma mokė savo sūnų, galėsime suprasti visų amoralumo aspektų (įskaitant pagundų šaltinius ir amoralumą, kurį galime kontroliuoti) pašalinimo iš mūsų gyvenimo svarbą, kad galėtume „paveldėti Dievo Karalyst[ę]“. Kaip jaunieji pastarųjų dienų šventieji šiais laikais gali nusibrėžti ribą, kad išliktų lytiškai tyri ir nesektų savo akių geismais?

Perskaitykite Almos 39:10. Kaip tėvų, Bažnyčios vadovų, brolių ir seserų šeimoje ar patikimų draugų dvasinė priežiūra padeda atgailauti?

Perskaitykite Almos 39:11–12 ir apmąstykite šiuos klausimus:

- Kas, vykstant atgailos procesui, turi pasikeisti žmogaus širdyje, kad jis nebebūtų Šėtono klaidinamas nusidėti?

- Kaip tuštybės ir kvailystės vengimas padeda atgailauti?

Perskaitykite Almos 39:13. Atminkite, kad Alma pasakė Koriantonui, kad pamatę Koriantono elgesį, zoraminikai nebetikėjo Almos žodžiais (žr. Almos 39:11). Naudinga žinoti, kad Raštuose frazė „atsigręžt[i] į Viešpatį“ reiškia atgailą. Atgailaujama, kai „asmuo nusigręžia nuo pikta ir atgręžia savo širdį ir valią į Dievą“ (Bible Dictionary, “Repentance”).

- Ką, jūsų manymu, reiškia atgailauti su visu savo „protu, galia ir stiprybe“?
- Ką turime padaryti atgailaudami, jei mūsų nuodėmės pakenkė kitiems?
- Kodėl, padarius sunkią nuodėmę, yra būtina kreiptis pagalbos į vyskupą arba skyriaus prezidentą?

Iš Almos 39:9–13 sužinome: **Atgailą sudaro nuodėmių pripažinimas bei išsižadėjimas ir atsigręžimas į Viešpatį visu savo protu, galia ir stiprybe.**

Pagalvokite, ką, jūsų manymu, Viešpats norėtų, kad padarytumėte, norėdami savo širdį ir valią labiau atgręžti į Dievą. Ką, atsiliepdami į šiuos raginimus, jau šiandien galėtumėte pradėti daryti?

Be Jėzaus Kristaus ir jo Apmokėjimo jūs negalėtumėte gauti nuodėmių atleidimo. Perskaitykite Almos 39:15–16, 19 ir raskite, kaip Alma apibūdino žinias apie tai, kad Jėzus Kristus ateis paimti pasaulio nuodėmių.

- 3.** Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kodėl ir jums, ir Koriantonui žinia apie Jėzaus Kristaus atėjimą yra gera.

Raštų įvaldymas – Almos 39:9

Vyresnysis Ričardas G. Skotas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo apie Raštų mokymąsi mintinai sakė:

„Raštų skaitymas, apmąstymas, studijavimas ir mokymasis mintinai yra tarsi kartotekos dėžutės užpildymas draugų, vertybių ir tiesų kortelėmis, kurias galime išsikelti bet kada ir bet kur pasaulyje.

Raštų mokymasis mintinai gali suteikti didžią galią. Išmokti Raštų ištrauką mintinai – tai tarsi įžiebtį naują draugystę, atrasti naują draugą, kuris, esant reikalui, gali padėti, įkvėpti, paguosti ar įtikinti, kad būtina pasikeisti“ („Raštų galia“, 2011 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

- 4.** Pasistenkite įsiminti Almos 39:9. Raštų studijavimo žurnale užrašykite vieną arba porą sakinių apie tai, kaip įsiminus šią eilutę, ji gali tapti apsauga pagundos akimirka.

- 5.** Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Išstudijavau Almos 39 skyrių ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

20 DALIS. 2 DIENA

Almos 40–41

Įvadas

Kaip parašyta Almos 40–41 skyriuose, Alma moko savo sūnų Koriantoną svarbių doktrinų, susijusių su gyvenimu po mirties. Alma paaiškino, kad per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą visa žmonija bus prikelta. Alma taip pat mokė Koriantoną apie dvasių pasaulį, kur mirusieji, priklausomai nuo jų pasirinkimų mirtingajame gyvenime, iki prikėlimo laukia rojuje arba dvasių kalėjime. Iš Almos Koriantonas sužinojo, kad atstatymo plane yra ne tik fizinis prikėlimas, bet taip pat ir dvasinis atkūrimas, kurio metu mes patirsime savo veikslių ir troškimų pasekmes. Galiausiai Alma pabrėžė, kad šio atstatymo pagrindas yra tiesa, kad nelabumas niekada neveda prie tikros laimės.

Almos 40

Alma moko Koriantoną apie dvasių pasaulį ir prikėlimą

Įsivaizduokite, kad turite draugą, neseniai patyrusį artimo žmogaus netektį. Jūsų draugas, žinodamas, kad esate religingas žmogus, atėjo pas jus su šiais klausimais:

- Kaip įmanoma mums vėl gyventi? Kas bus prikeltas?
- Kur pateksime po mirties ir kaip tai atrodys?
- Kas yra prikėlimas? Kuo prikelti kūnai skiriasi nuo mirtingų? Kas bus po mūsų prikėlimo?

Atsakyti į šiuos klausimus gali padėti Almos 40 skyriuje pateikta informacija. Šis skyrius tai Almos mokymo savo sūnui Koriantonui tęsinys. Koriantonui rūpėjo mirusiųjų prikėlimas.

- 1.** Perskaitykite šias tris Raštų ištraukas. Pasirinkite vieną ar kelias pastraipas ir Raštų studijavimo žurnale paaiškinkite, kaip tai, ko mokė Alma, atsako į su tuo susijusius klausimus. (Jei pamokos pabaigoje liks laiko, galite sugrįžti ir peržvelgti, ko Alma mokė kitose eilutėse.)

a) Išstudijuokite Almos 40:1–5. Kokios priežastys leis mums vėl gyventi? Kas bus prikeltas?

b) Išstudijuokite Almos 40:6–7, 11–14. Kur pateksime po mirties ir kaip tai atrodys? (Alma, mokydamas, kad visos sielos „paimamos namo pas tą Dievą, kuris davė joms gyvybę“ (Almos 40:11), mokė, kad po mirties, bet prieš prikėlimą, mūsų sielos sugrįš į dvasių pasaulį, o ne į galutinę Dievo teismo paskirtą vietą. Norint suprasti, ką Alma turėjo omenyje, minėdamas „išorinę tamsą“, vertėtų perskaityti 13 eilutės išnašose nurodytą informaciją. Almos 40:14 taip pat padeda mums suprasti, kad šis išorinės tamsos paminėjimas nurodo į būklę iki prikėlimo, kurią paprastai vadiname dvasių kalėjimu, o ne į galutinę pastovią pamerktųjų vietą.)

c) Išstudijuokite Almos 40:21–26. Kas yra prikėlimas? Kuo mirtingi kūnai skiriasi nuo prikeltų? Kas bus po mūsų prikėlimo?

Pirmosios Prezidentūros narys prezidentas Džordžas K. Kenonas, kalbėdamas apie Almos 40:11–12 eilutes, paaiškino, kad Alma „neketino perteikti idėjos, kad jie iš karto atvedami paties Dievo akivaizdon. Akivaizdu, kad šią frazę jis naudoja perkeltine prasme“ (*Gospel Truth: Discourses and Writings of President George Q. Cannon*, sel. Jerreld L. Newquist, 2 vols. [1957–74], 1:73).

Výresnysis Nylas A. Maksvelas iš Dvylikos Apaštalu Kvorumo paaiškino kai ką, kas su mumis atsitiks po prikėlimo:

„Teismo dieną [...] bus visiškas objektyvumas. Mes būsimė ne tik, kaip Mormono Knygoje pasakyta „tobulai

menan[tys]“ apie savo prasižengimus, bet taip pat bus iškelti ir atstatyti džiugesį keliantys dalykai. Žinosime, „kaip dabar žinome“. (Almos 5:18; 11:43; taip pat žr. DS 93:33.) Matysime „savo akimis“ (Mozijo 12:22; 15:29), nes žinios bus prieinamos.

Tarp „visk[o, kas] bus atstatyta“ (Almos 40:23), bus atmintis, įskaitant, galiausiai ir mūsų turėtus ikimirtingojo gyvenimo prisiminimus. Pagalvokite, koks bus džiaugsmas, kai prote ir širdyje susijungs atitinkami pirmosios ir antrosios būsenos prisiminimai.

Koks jausmų antplūdis mus apims, kai mylintis Dievas, pagal savo išmintį, nuspręš visiškai atstatyti prisiminimus! Tas atgaivinantis antplūdis tik labiau padidins mūsų dėkingumą už tai, kaip toli siekia didis Dievo kantrumas ir savanoriško Jėzaus Apmokėjimo maloningumas!“ (*Lord Increase Our Faith* [1994], 103).

Prikėlimas tai dvasios ir kūno sujungimas atstatant viską į tinkamą tobulą formą. Po prikėlimo visi mes stosime Dievo akivaizdon, kad būtume teisiame. Perskaitykite Almos 40:25–26 ir suraskite, kaip Alma apibūdino galutinę dorą gyvenimą pasirinkusiųjų būseną, palyginus ją su galutine nelabumą pasirinkusiųjų būseną. Pagalvokite, kaip ši ištrauka gali paveikti jūsų troškimą būti švariam prieš Dievą.

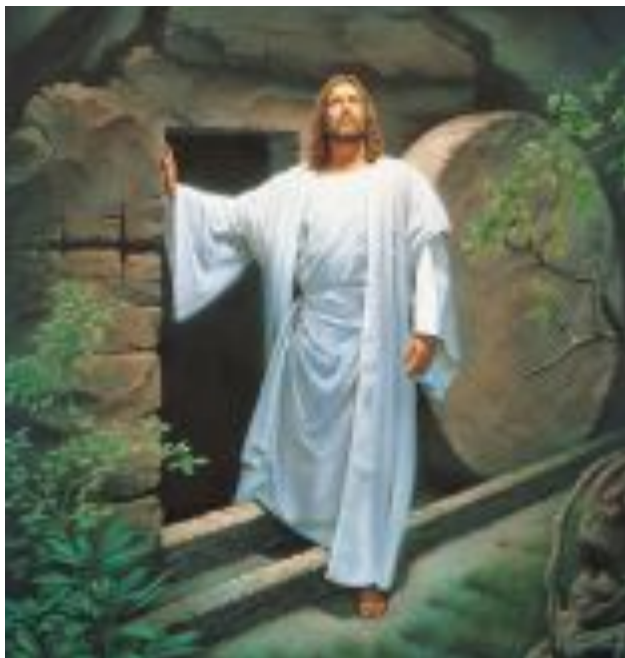
Kaip užrašyta Almos 40:16–22, prikėlimas, apie kurį kalbėjo Alma, buvo susijęs su žemišku laiku. Jėzus Kristus turėjo prisikelti pirmas, netrukus po jo turėjo būti prikelti teisieji, gyvenę ir mirę nuo Adomo laikų iki Kristaus prisikėlimo (žr. Almos 40:16, 20; DS 133:54–55). Šį prikėlimą Alma vadino „pirmuoju prikėlimu“.

Almos 41

Alma moko Koriantoną apie atstatymo planą

Turėdami omenyje Almos mokytas tiesas apie prikėlimą, dvasių pasaulį ir teismą, pagalvokite, kaip žmogaus veiksmus gali paveikti tikėjimas šiais dalykais:

- Nėra gyvenimo po mirties.
- Po mirties tapsime tobuli, nepriklausomai nuo to, ar mūsų darbai žemėje buvo geri ar blogi.
- Teisme būsimė apdovanoti už savo gerus darbus ir nubausti už blogus darbus.

Almos 41 skyriuje mes sužinome, jog Koriantonas buvo suglumęs dėl kai kurių žmonių mokymų apie prikėlimą. Siūlome pasižymėti frazę „toli nuklydo“, esančią Almos 41:1, ir po to perskaityti šią eilutę, ieškant kai kurių žmonių nuklydimo priežasties. Šias eilutes geriau suprasite, žinodami, kad *iškreipti* Raštus reiškia pakeisti Raštų prasmę.

Kokią mintį Alma žadėjo paaiškinti Koriantonui? _____

Atstatymas reiškia sugražinimą. Alma norėjo, kad Koriantonas suprastų, kad yra fizinė ir dvasinė to, ką jis pavadino „atstatymo planu“, pusė (Almos 41:2). Išnagrinėkite Almos 41:2–5 ir pažymėkite, kurie fiziniai ir kurie dvasiniai dalykai bus atstatyti po mūsų mirties.

Kokia yra fizinė atstatymo plano pusė, minima Almos 41:2? _____

Dvasinė atstatymo plano pusė, minima Almos 40:3–5: **Būsime atstatyti į laimės arba nelaimingumo būseną, priklausomai nuo mūsų darbų ir troškimų mirtingajame gyvenime.**

 2. Tarkim, jūsų paprašė mokyti Pradinukų klasę apie Almos 40:3–5. Raštų studijavimo žurnale parašykite, kaip paprastai paaiškintumėte dvasinio atstatymo doktriną, kad vaikai galėtų suprasti Almos mokymą.

Apmąstykite, kaip atstatymo doktrinos supratimas gali ir turi paveikti jūsų veiksmus ir troškimus.

Kai pradėdame suprasti atstatymo doktriną, savaime imame nerimauti dėl pasekmių, atsirandančių dėl

mūsų nuodėmių ir neteisingų sprendimų. Ar yra koks nors būdas, kaip galėtume pakeisti mūsų neteisingų troškimų ir veiksmų pasekmes? Alma pateikė Koriantonui vilties pagrindą. Perskaitykite Almos 41:6–9 ir raskite, ką galime padaryti, kad susigražintume gerį ir laimę net po to, kai sunkiai nusižengėme. Siūlome Almos 41:6–7 pažymėti frazes arba žodžius, kurie rodo, kad mes esame atsakingi už tai, ką gausime prikėlimo metu. Apmąstykite tokius klausimus: Remdamiesi šiomis eilutėmis, pasakykite, kokia prasme esame savo pačių teisėjai?

Yra žmonių, manančių, jog galės sugrįžti gyventi su Dievu neprisiimdami atsakomybės už savo veiksmus. Jie dažnai teigia, kad jų nuodėmingi pasirinkimai yra linksni. Kartais tie, kurie gyvena nuodėmėje, gali netgi atrodyti laimingi. Tačiau perskaitykite Almos 41:10 ir ieškokite, ko Alma mokė žmones apie nelabumą. (Almos 41:10 yra Raštų įvaldymo eilutė. Siūlome pasižymėti ją išskirtiniu būdu, kad galėtumėte lengviau rasti ateityje.)

 3. Almos 41:10 eilutėje Alma liudijo savo sūnui, kad „nelabumas niekada nebuvo laimė“. Raštų studijavimo žurnale atlikite šias užduotis:

- a)** Parašykite, kodėl tikite, kad Almos teiginys yra teisingas.
- b)** Užrašykite pavyzdį, kaip Šėtonas gali bandyti įtikinti mus patikėti, kad galime laužyti Dievo įsakymus ir išlikti laimingi.

Siūlome Raštuose, šalia Almos 41:10, užsirašyti šį Prezidento Ezros Tafto Bensono pareiškimą: „Negalite elgtis negerai ir gerai jaustis. Tai neįmanoma!“ (“A Message to the Rising Generation,” *Ensign*, Nov. 1977, 30).

Almos 41:11 eilutėje paaiškinama, kodėl neįmanoma būti tikrai laimingam, neteisingai pasirinkus. Norėdami geriau suprasti šią eilutę, užpildykite žemiau pateiktą lentelę, kiekvienai Raštų frazei parinkdami jos reikšmę. (Kai baigsite, savo atsakymus palyginkite su pateiktais pamokos pabaigoje.)

Almos 41:11 pavartoti žodžiai ir frazės, apibūdinantys „prikimtą būseną“	Reikšmė
___ 1. „Kūniškoje būsenoje“	A. Suvaržyti ir nešantys savo nuodėmių našta
___ 2. „Karčiojoje tulžyje ir nedorybės pančiuose“	B. Neturintys Šventosios Dvasios bendrystės
___ 3. „Be Dievo pasaulyje“	C. Valdomi kūno įgeidžių

Dabar, kai apibūdinote šias frazes, dar kartą perskaitykite Almos 41:11 ir išsiaiškinkite, kodėl neįmanoma

būti laimingam, darant neteisingus sprendimus. Kai kurie, pasirinkne nelabumą, gali manyti, kad tuo metu yra laimingi, bet jų pasirinkimai galiausiai prives juos prie liūdesio ir nelaimingumo.

 4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kodėl, jūsų manymu, būvimas „prigimtinėje būsenoje“, arba nuodėmingoje „kūniškoje būsenoje“, prieštarauja pačiai laimės prigimčiai?

b) Kokių žinote pavyzdžių, dėl ko jaunimui, kai jie apriboti ir apsunskinti savo nuodėmių, arba yra užvaldyti kūniškumo, gali trūkti Šventosios Dvasios bendrystės?

Perskaitykite Almos 41:12 ir raskite klausimą, kurį apie atstatymą Alma uždavė Koriantonui. Po to perskaitykite Almos 41:13 ir pažymėkite tą vietą, kur Alma atsako į šį klausimą.

 5. Įsivaizduokite, kad kalbatės su draugu, kuris nori būti laimingas, bet elgiasi priešingai Viešpaties įsakymams. Remdamiesi atstatymo doktrina, kurią šiandien nagrinėjote, Raštų studijavimo žurnale paaiškinkite, kodėl jis neįveikia laimės ir ką reikia daryti, norint tapti tikrai laimingam.

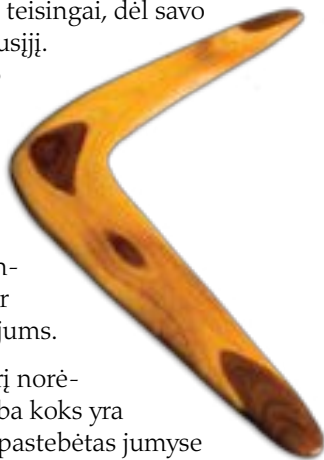
Bumerangas – tai įrankis, kuris iš pradžių buvo naudojamas medžioklėje. Metamas teisingai, dėl savo formos jis sugrįžta pas jį metusįjį.

Perskaitykite Almos 41:14–15 ieškodami, kaip bumerangas gali simbolizuoti tiesas, mokomas šiose eilutėse.

Siūlome 15 eilutėje pasižymėti frazę „pasiunčiate“.

Apmąstykite metą, kai pasiunčiate gerumą, gailėstingumą ar geranoriškumą ir tai sugrįžo jums.

Koks yra teisingas veiksmas, kurį norėtumėte „pasiųsti“ kitiems, arba koks yra teisingas požiūris, kuris būtų pastebėtas jumyse kitų, kuriuos norėtumėte gauti atgal iš kitų? Kokį tikslą „pasiųsti“ vieną tokį požiūrį arba veiksmą galite nusistatyti? _____

Raštų įvaldymas – Almos 41:10

 6. Perskaitykite Almos 41:10 ir Raštų studijavimo žurnale užrašykite: *Jei nelabumas niekada nebuvo laimė, tai _____ visada ves į laimę.* Tarpe įrašykite žodį, labiausiai tinkantį šiam sakiniui. Po to išvardinkite keletą konkrečių dorų veiksmų, kurie, jūsų manymu, taip pat ten tiktų (pavyzdžiui,

tarnavimas kitiems). Užrašykite savo liudijimą apie matytus pavyzdžius, kaip dori veiksmai veda į laimę.

Svarbu suprasti, kad dėl doro elgesio laimė ne visada atsiranda iš karto, yra pastovi, arba tęsiasi, čia, mirtinajame gyvenime. Tačiau žmogui, gyvenančiam harmonijoje su Viešpaties mokymais ir įsakymais, ramybė ir laimė visada ateina Jo numatytu būdu ir laiku.

 7. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Almos 40–41 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

Teisingo atsakymo nustatymo pratimo atsakymai: (1) c, (2) a, (3) b.

20 DALIS. 3 DIENA

Almos 42

Įvadas

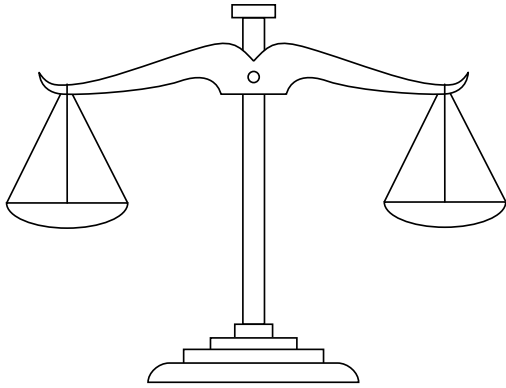
Alma pabaigė pamokslą sunkumų turinčiam sūnui Koriantonui, paaiškindamas, kad Dangiškasis Tėvas parūpino būdą, kaip nusidėjėliai gali susilaukti gailėstingumo. Savo sūnų jis mokė apie bausmes, kurių už nuodėmes reikalauja teisingumo įstatymas. Po to jis liudijo, kad Jėzus Kristus „patenkin[s] teisingumo reikalavimus“ (Almos 42:15), noriai kentėdamas už visus nusidėjėlius, norinčius atgailauti. Viešpats yra gailėstingas atgailaujantiems.

Almos 42:1–14

Alma moko Koriantoną apie teisingumo įstatymą

Trumpam užmerkite akis ir pagalvokite, kaip tai atrodytų, jei ateitų jūsų Paskutiniojo teismo diena. Ar, peržvelgę savo gyvenimą, norite, kad Paskutinis teismas būtų teisingas? Kodėl norite, kad jūsų teismas būtų teisingas?

Dabar pasvarstykite, ką reiškia žodis *teisingas*. Viena iš žodžio *teisingas* reikšmių yra ta, kad gausite tai, ko nusipelnėte. Tai susiję su Raštų terminu *teisingumas*.

 1. Raštų studijavimo žurnale nupieškite tokias pat svarstyklės, kokios parodytos čia. Po piešiniu užrašykite žodį *Teisingumas*. Žurnale palikite daugiau vietos kitiems šios pamokos piešiniam.

Kad geriau suprastumėte teisingumo sąvoką, perskaitykite šį vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškinimą:

„*Teisingumas* turi daug reikšmių. Viena iš jų – pusiausvyra. Dažnai naudojamas teisingumo simbolis yra subalansuotos svarstyklės [...]

[...] Mintis, kad teisingumas yra tai, kas pelnytai gaunama, yra fundamentali visų

Raštų, kalbančių apie žmogus teismą už savo darbus, prielaida“ („Sins, Crimes, and Atonement“ [kreipimasis į BŠS religijos švietėjus, 1992 m. vasario 7 d.], 1).

Almos sūnus Koriantonas nerimavo dėl Paskutiniojo teismo teisingumo. Perskaitykite Almos 42:1 ir pažymėkite tai, kas, anot Koriantono, bus neteisinga ar nesąžininga Paskutiniame teisme.

Atminkite, kad Koriantonas padarė daug nuodėmių, kai kurios iš jų buvo labai sunkios (žr. Almos 39:2–3), todėl, ko gero, Koriantonas norėjo, arba tikėjosi, kad būtų nesąžininga bausti tuos, kurie nusidėjo.

 2. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kodėl, jūsų manymu, neatgailavusieji dėl savo nuodėmių turėtų nerimauti dėl to, kad teismo metu susilauks „to, kas pelnytai gaunama“.

Almos 42:2–11 rašoma, kaip Alma paliečia Koriantonui rūpimą temą, paaiškindamas, kad Adomo nuopuolis atnešė fizinę mirtį (kūno ir dvasios atskyrimą, vykstantį mirus kūnui) ir dvasinę mirtį (atskyrimą nuo Dievo dėl nuodėmės). Taigi buvo būtina, kad būtų duotas planas išgelbėti žmones iš nuopolio būsenos. Antraip, pagal teisingumo reikalavimus, visa žmonija liktų nuodėmingos būsenos, amžinai nelaiminga.

Perskaitykite Almos 42:12 ir raskite, dėl ko žmonija pateko į nuopolio būseną. Po to perskaitykite Almos 42:14 ir pažymėkite, ko dėl mūsų nepaklusnumo reikalauja teisingumas. Svarstyklių piešinyje prie kairiosios svirties užrašykite *Prasižengimas – nepaklusnumas arba nuodėmė*, o prie dešinėsios – *Bausmė – iškirtimas iš Dievo akivaizdos*.

 3. Perskaitykite Almos 42:18. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Ką, jūsų manymu, reiškia „sąžinės graužat[is]“ (žr. Almos 42:18)?

b) Prie kokių veiksmy mus veda sąžinės graužatis?

Remdamiesi tuo, ko mokė Alma, pasakykite, ko teisingumo įstatymas reikalauja, kai asmuo yra nepaklusnus? (Kadangi esame nepaklusnūs, teisingumo įstatymas reikalauja, kad patirtume graužatį ir būtume iškirti iš Dievo akivaizdos.) Pamažytelę minutėlę apie metą, kai padarė kažką neteisingo, gailėjotės ir sielojotės arba jautėte, kad Šventoji Dvasia pasitraukė. Įsivaizduokite, kad tas jausmas padidėja dėl kiekvieno jūsų prasižengimo, ir tada įsivaizduokite, kad tas jausmas lieka su jumis amžinai.

Remdamiesi tuo, ko mokė Alma, pasakykite, ar norėtumėte, kad Paskutinis teismas būtų grindžiamas vien teisingumu? Ar norite dėl savo prasižengimų gauti tai, ko „nusipelnėte“?

Almos 42:15–31

Alma moko Koriantoną apie gailingumo planą

Viena iš šventų Dievo savybių yra tai, kad Jis yra teisingas. Teisingumo reikalavimai pasmerktų kiekvieną Dangiškojo Tėvo vaiką ir neleistų nei vienam iš mūsų gyventi su Juo būnant nuodėmingos būsenos. Apsvarstykite šį klausimą: Ar yra būdas ištrinti arba panaikinti šiuos teisingumo reikalavimus?

Daugelis žmonių atsakytų siūlydami mintį, kad, jei atgailaujame, mums nebereikės kentėti dėl nuodėmių pasekmių. Nors galiausiai šis atsakymas yra teisingas, svarbu suprasti, kad ištrinti arba atleisti pasekmes būtų neteisinga, nes nebūtų patenkinti teisingumo reikalavimai. Alma mokė, kad bausmės atmetimas, nepatenkinus teisingumo reikalavimų, yra neįmanomas. Perskaitykite Almos 42:25 ir raskite, kas parašyta apie tai, kas atsitiktų, jei Dievas paprasčiausiai pašalintų nuodėmės pasekmes ir paliktų nepatenkinęs teisingumo reikalavimus.

Apmąstykite šį klausimą, prieš ieškodami atsakymo Almos 42:15: Jei bausmė už nuodėmės negali būti nuimta, tai kaip mes kada nors galėtume gauti sąžinės ramybę ir būti sugrąžinti Dievo akivaizdon?

Apmąstykite klausimą

Apmąstant klausimus Raštų studijavimo metu, reikia galvoti, ir tai savo ruožtu skatina jūsų troškimą atsakymo ieškoti Raštuose. Studijuojant Raštus, siūlome užsirašyti apmąstymui savo pačių išsikeltus klausimus. Raštų apmąstymas padidins jūsų gebėjimą suprasti principus bei tiesas ir pritaikyti juos gyvenime.

Gali būti pravartu žinoti, kad frazė „patenkin[ti] teisingumo reikalavimus“ reiškia sumokėti kainą arba atkentėti bausmę, kurios reikalauja teisingumas.

Iš Almos 42:15 sužinome, kad: **Jėzaus Kristaus Apmokėjimas patenkina teisingumo reikalavimus, kad atgailaujantiesiems būtų suteiktas gailestingumas.** Raštų studijavimo žurnale užbaikite

svarstyklių piešinį, po fraze „Bausmė...“ užrašydami *Patenkinta gailestingumo – Jėzaus Kristaus Apmokėjimo.*

4. Įsivaizduokite, kad turite draugą, slegiamą savo nuodėmių naštos. Raštų studijavimo žurnale užrašykite savo paaiškinimą draugui, kokių būdu Jėzaus Kristaus Apmokėjimas sudaro sąlygas, kad gailestingumas būtų suteiktas kiekvienam iš mūsų.

Pagalvokite, ką jums reiškia žinojimas, kad vietoj jūsų bausmės, kurią reikalauja teisingumas, noriai iškentė Gelbėtojas, kad jums būtų suteiktas gailestingumas?

Perskaitykite Almos 42:22–24 ir pažymėkite tai, ko iš mūsų reikalauja Jėzus Kristus, kad mums būtų suteiktas gailestingumas. Remdamiesi tuo, ką perskaitėte, užbaikite šį principą: **Jei atgailausime, gausime _____ per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą.**

Dvylikos Apaštalų Kворumo Prezidentas Boidas K. Pakeris apie Jėzų Kristų kalbėjo kaip apie tarpininką. Tarpininkas stoja tarp dviejų pusių, kad padėtų išspręsti ginčą. Kai skaitysite jo žodžius, atkreipkite dėmesį, kaip reikalingas Gelbėtojas, kad gailestingumas būtų suteiktas nusidėjėliams:

„Pagal amžinąjį įstatymą, malonė gali būti suteikta, tik jei atsiras kas nors, norintis ir galintis prisiimti mūsų skolą ir sumokėti kainą bei nustatyti mūsų išpirkimo sąlygas.

Jei nėra tarpininko, jei neturime draugo, visa nenumaldomo bejausmio teisingumo našta būtinai privalo gulti ant mūsų pečių. Nepriklausomai nuo nusižengimo, nežymaus ar didelio, iš mūsų bus prisiteista iki paskutinio skatiko.

Tačiau žinokite: yra tiesa, šlovinga tiesa, kad yra toks Tarpininkas. [...]

Per Jį gailestingumas gali būti suteiktas kiekvienam iš mūsų, nepažeidžiant amžino teisingumo įstatymo. [...]

Gailestingumas neateina savaime. Jis ateina per sandorą su Juo. Jis vyks pagal Jo sąlygas, Jo dosnias sąlygas“ (“The Mediator,” *Ensign*, May 1977, 55–56).

Alma, baigdamas pokalbį su Koriantonu, apibendrina viską, ko stengėsi išmokyti savo sūnų. Perskaitykite Almos 42:26–31 ir pažymėkite, ko Alma linkėjo Koriantonui, pradėjusiam suprasti šiame skyriuje užrašytas Almos mokytas doktrinas ir principus. Atkreipkite dėmesį į Almos norą, kad Koriantonas nesistengtų pateisinti savo nuodėmių, bet kad leistų su teisingumu, gailestingumu ir Apmokėjimu susijusioms doktrinoms ir principams „visiškai valdyti [jo] širdį“ (Almos 42:30). Kaip jūsų galite leisti šioms doktrinoms ir principams visiškai valdyti jūsų širdį?

5. Raštų studijavimo žurnale užrašykite savo mintis, kaip atsakytumėte į šį klausimą: Ką pasakytumėte Gelbėtojui, jeigu galėtumėte Jam asmeniškai išreikšti dėkingumą už Jo auką už jus?

Svarbu žinoti, kad Koriantonas atgailavo ir galiausiai turėjo didelę įtaką tam, kad Bažnyčia augtų (žr. Almos 49:30).

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Išstudijavau Almos 42 skyrių ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

Almos 43–44

Įvadas

Almos 43–44 skyriuose Mormonas pradeda aprašinėti karus tarp lamanitų ir nefitų. Almai kartu su savo sūnumis toliau tarnaujant žmonėms, zoraminingai prisijungė prie lamanitų armijos, ketindami pulti nefitus. Vadas Moronis, gindamas nefitus nuo lamanitų armijos, pademonstravo tikėjimą ir išmintį. Nors nefitų karių buvo daug mažiau, jų pasirengimas ir tikėjimas Jėzumi Kristumi suteikė jiems pranašumo mūšyje. Lamanitai, supratę, kad pralaimėjo, sudarė taikos sandorą ir kuriam laikui paliko žemę.

Almos 43

Vado Moronio organizuotas pasirengimas ir strategijos padeda sužlugdyti lamanitų armijos planus

 1. Raštų studijavimo žurnale sudarykite kai kurių savo planų, tikslų ir troškimų sąrašą. Rašant siūlome įtraukti tokius dvasinius tikslus ir troškimus kaip misija, šventyklinė santuoka ir šeima.

Sudarę sąrašą, atrinkite troškimus ir planus, kurių Šėtonas nenorėtų, kad įvykdytumėte. Studijuodami Almos 43–44 skyrius ieškokite principų, kurie, nepriklausomai nuo priešininko pastangų sukliudyti, leis jums pasiekti dorų tikslų.

Almos 43:1–4 matome, kad, nepaisant Almos pastangų sugražinti zoraminingus atgal į Bažnyčią, daug jų prisidėjo prie lamanitų, besiruošiančių pulti nefitus. Perskaitykite Almos 43:5–8 ir išsiaiškinkite lamanitų vado Zerahemno „ketinimus“ (planus). Radę Zerahemno planus, galite juos pasižymėti. Apmąstykite, kaip Zerahemno su nefitais susiję sumanymai arba norai gali būti panašūs į Šėtono sumanymus, susijusius su jumis.

Po to perskaitykite Almos 43:9–11 ir išsiaiškinkite, kokie buvo nefitų sumanymai ir troškimai. Pagalvokite, kuo šie troškimai panašūs į dorus jūsų troškimus.

Vyriausias nefitų armijų vadas Moronis paruošė savo žmones ginti savo žemę ir šeimas nuo piktų Zerahemno kėslų. Perskaitykite Almos 43:16–19, ieškodami aprašymo apie tai, kaip ruošėsi vadas Moronis ir nefitai.

 2. Raštų studijavimo žurnale nupieškite du iš tų daiktų, kuriuos Moronis davė savo žmonėms, kad šie pasiruoštų karui.

Po to, bandydami sužinoti, kaip lamanitai reagavo į nefitų pasiruošimus, perskaitykite Almos 43:20–22.

Apmąstykite, kodėl lamanitai nutraukė puolimą, nors jų buvo daugiau negu nefitų.

Mormono Knygoje studijuodami pasakojimus apie fizinius mūšius, galime juos prilyginti dvasiniams mūšiams, su kuriais susiduriame.

 3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šį klausimą: Ko iš Moronio organizuoto pasirengimo karui galima pasimokyti apie tai, kaip apsiginti nuo Šėtono puolimų ir pagundų?

Lamanitams pasitraukus, Moronis nežinojo, kur kitą kartą puls lamanitai. Jei būtumėte Moronis, ką galėtumėte padaryti bandydami pasirengti kitam išpuoliui? _

Perskaitykite Almos 43:23–24 ir sužinosite, ką padarė Moronis.

Iš Moronio pavyzdžio sužinome, kad: **Jei ieškosime pranašų patarimo ir juo seksime, būsime geriau pasirengę apsiginti nuo priešininko.** Lygiai taip, kaip pranašas Alma galėjo pasakyti Moroniui, kaip apginti nefitus nuo priešų, šiandien Viešpaties pranašai moko mus, kaip apsiginti nuo dvasinių priešininko antpuolių.

 4. Raštų studijavimo žurnale užrašykite porą sakinių apie tai, kokie pastarosiomis dienomis duoti pranašiški patarimai, jums jų laikantis, gali padėti jums apsiginti nuo Šetono sumanymų ir pagundų.

Kaip užrašyta Almos 43:25–43, Moronis, remdamasis iš pranašo gautomis žiniomis, padalino armiją ir nurodė pasislėpti šalia kelio, kuriuo artinosi lamanitai. Priartėjus lamanitams, dalis nefitų armijos užpuolė ir nustūmė juos prie Sidono upės. Lamanitams persikėlus per upę, juos užpuolė kita nefitų armijos dalis. Lamanitai, pamatę, kad yra apsupti, kovėsi taip aršiai, kad nefitai pradėjo silpti.

Nagrinėdami likusią Almos 43 skyriaus dalį, galite sužinoti principus apie tai, kaip pasiekti dorų tikslų ir troškimų. Perskaitykite Almos 43:43–54 ir palyginkite, kaip skyrėsi lamanitų ir nefitų jėgos šaltiniai.

Apmąstykite, kuo buvo geresnė priežastis, dėl kurios kovojo nefitai, už tą, dėl kurios kovojo lamanitai. Palygindami Moronį ir jo ištikimą armiją su mūsų kovomis su priešininku, sužinome, kad, **kai, siekdami įgyvendinti savo dorus planus ir troškimus, meldžiame pagalbos, Dievas padės juos įgyvendinti.**

 5. Raštų studijavimo žurnale aprašykite metą, kai, siekdami dorų tikslų, jautėte Viešpaties pagalbą.

Almos 44

Nefitams nugalėjus, vadas Moronis įsako lamanitams sudaryti taikos sandorą

Prisiminkite, kas Almos 43 skyriuje rašoma apie tai, kaip vadas Moronis pamatęs, kad lamanitai yra apsupti ir išsigandę, liepė savo žmonėms nustoti kautis. Almos 44:1–6 eilutėje perskaitykite Moronio žodžius ir raskite, kam Moronis priskyrė nefitų pergalę.

 6. Remdamiesi Almos 44:4–6 užrašytu Moronio liudijimu, Raštų studijavimo žurnale užrašykite tiesą, kuri padėtų jums atlaikyti dvasines kovas.

Dvylikos Apaštalų Kворumo Prezidentas Boidas K. Parkeris pažadėjo jaunimui, kad, jeigu jie išliks ištikimi tikėjime, Viešpats juos apsaugos. Skaitydami jo žodžius, pažymėkite tas vietas, kurios paguodžia jus ir kurios, jūsų manymu, yra aktualios jums.

„Šiais laikais jaunimas auga prieš teritorijoje, kur žemėja moralės standartai. Tačiau, kaip Viešpaties tarnas, aš pažadu, kad būsite apsaugoti ir pridengti skydu nuo Priešininko puolimų, *jei* paklusite iš Šventosios Dvasios ateinančioms raginimams.“

Renkitės kukliai, kalbėkite pagarbiai, klausykitės pakylėjančios muzikos. Venkite bet kokio amoralumo ir elgesio, dėl kurio degraduojama. Kontroliuokite savo gyvenimą ir įsakykite sau būti ištikimiems. Būsime nepaprastai palaiminti, kadangi jums labai pasikliaujame. Visada esate Dangiškojo Tėvo akiratyje“ („Patarimai jaunimui“, 2011 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Almos 44:7–10 skaitome, kaip Zerahemnas pareiškė, jog netiki, kad Dievas buvo nefitų stiprybės šaltinis. Jis sutiko, kad lamanitai atiduotų ginklus, tačiau atsisakė sudaryti taikos sandorą. Almos 44:11 skaitykite Moronio atsakymą. Pagalvokite, kodėl Moroniui buvo taip svarbu, kad lamanitai sudarytų taikos sandorą.

Nors daug lamanitų sudarė taikos sandorą, tačiau likusius vyrus Zerahemnas subūrė kovai su Moronio armija. Kai nefitai juos užpuolė ir pradėjo žudyti, Zerahemnas pamatė neišvengiamą savo armijos sunaikinimą ir pasižadėjo sudaryti taikos sandorą (žr. Almos. 44:12–20).

 7. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kaip, saugodamiesi nuo pagundų ir priešininko puolimų bei siekdami

įgyvendinti savo dorus tikslus ir troškimus, taikysite kai kuriuos šios pamokos metu išmokus principus ir tiesas.

8. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Almos 43–44 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

21 DALIS. 1 DIENA

Almos 45–49

Įvadas

Alma, davęs paskutinius nurodymus savo sūnui Helamanui, paliko Nefio žmones, ir apie jį daugiau niekas negirdėjo. Sunkiais laikais, kurie prasidėjo nefitams, Helamanas ir vadas Moronis tapo jų dvasiniais ir karo vadovais. Lamanitų vadas Amalikijas, taikydamas į velnio darbus panašius metodus, savanaudiškai siekė nedorų tikslų. Vadas Moronis paruošė savo žmones tais sunkiais laikais būti ištikimus Dievui.

Almos 45

Helamanas patiki savo tėvo Almos žodžiais ir pradeda tarnystę

Prisiminkite su tėvais arba kunigystės vadovu vykusį pokalbį. Prisiminkite, kokio pobūdžio klausimus jie jums uždavė. Alma, prieš išvykdamas iš šalies, Helamanui uždavė tris svarbius klausimus. Perskaitykite Almos 45:2–7, raskite ir pažymėkite tuos klausimus. („Žodži[us]“, kuriuos 2 eilutėje mini Alma, galima rasti Almos 37:1.) Pagalvokite, kaip atsakytumėte į šiuos Almos klausimus: Ar tikite Raštais? Ar tikite Jėzų Kristų? Ar laikysitės įsakymų?

Helamanui išsakius savo liudijimą, Alma kalbėjo su juo apie nefitų ateitį. Jis pranašavo apie jų sunaikinimą ir apie sunaikinimą visų kitų žmonių, kurie šioje išrinktojoje žemėje pribręš nedorybe. Perskaitykite Almos 45:16 ir apsvarstykite šią tiesą: **Viešpats negali žiūrėti į nuodėmę net su mažiausiu nuolaidžiu.**

Norėdami geriau suprasti šį principą, prisiminkite, kad per Savo Apmokėjimą Gelbėtojas sumokėjo už visas mūsų nuodėmes, jei atgailausime ir prašysime Jo atleidimo. Dievas negali toleruoti jokių nuodėmių. Tačiau, jei atgailausime, neturėsime kentėti už savo nuodėmes dėl to, kad Gelbėtojas geranoriškai kentėjo už mus.

Perskaitykite Doktrinos ir Sandorų 1:31–33. Galite šias eilutes užsirašyti kaip dalines nuorodas šalia Almos 45:16.

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Ką, galvodami apie Gelbėtojo geranoriškumą apmokėti mūsų nuodėmes, jaučiate Jam?

Kaip parašyta Almos 45:20–24, Helamanas pradėjo savo tarnybą kaip Viešpaties pranašas ir Bažnyčios vadovas. Kartu su kitais Bažnyčios vadovais jis paskyrė kunigus ir mokytojus visose vietose, bet dėl nesutarimų ir didėjančio pasididžiavimo žmonės atsisakė klausyti savo vadovų.

Almos 46

Vadas Moronis suburia teisiuosius ginti savo teises ir religiją

Kaip parašyta Almos 46:1–7, kai kurie ant Helamano ir jo brolių supykę žmonės nusprendė palikti Bažnyčią ir sekti paskui nedorėlį Amalikiją, panorusį tapti karaliumi. Perskaitykite Almos 46:8–10 ir suraskite pamokas, kurių Mormonas norėjo, kad mes pasimokytumė iš šios pavojingos situacijos.

Siekdamas apginti žmonių laisvę, vyriausiasis nefitų armijos vadas Moronis suplėšė savo apsiaustą ir paėmė jo dalį, iš kurios padarė „laisvės vėliavą“ žmonėms suburti, kad gintų savo laisvę.

Perskaitykite Almos 46:12–13 ir pasižymėkite, ką Moronis užrašė ant laisvės vėliavos. Išsiaiškinkite, kaip

jis ruošėsi laisvės vėliavą parodyti žmonėms. Apmąstykite, ko išmokote iš šių eilučių apie Moronio būdą. Norėdami geriau įsigilinti į vado Moronio charakterį, taip pat perskaitykite Almos 48:11–13, 17–18. Siūlome pasižymėti tas Moronio savybes, kurias norėtumėte labiau išsiugdyti savo gyvenime.

 2. Raštų studijavimo žurnale aprašykite vieną ar kelias Moronio savybes, nurodytas Almos 46:12–13 ir Almos 48:11–13, 17–18. Paaiškinkite, kodėl norite turėti šias savybes ir kaip sieksite jas išsiugdyti.

Perskaitykite Almos 64:18–22 ir raskite, kaip žmonės reagavo į Moronio kvietimą kovoti už laisvę. 20 eilutėje aprašyta sandora tai ypatingas nefitų grupės pažadas, duotas Dievui.

Remdamiesi Almos 46:20, pasakykite, kodėl Moronis norėjo, jog nefitai sudarytų sandorą su Dievu, kad gins savo teises ir religiją? _____

Kaip užrašyta Almos 46:28–37, prie vado Moronio armijos prisijungę nefitai paėmė Amalikijo armiją nelaisvėn. Tačiau Amalikijas su keletu savo vyrų pabėgo ir prisijungė prie lamanitų. Daugelis nelaisvėn paimtų Amalikijo pasekėjų sudarė sandorą, kad rems laisvės reikalą. Nesutikusiai tai padaryti buvo nubausti mirtimi. Iš nefitų patirties sužinome šį principą: **Jei narsiai laikomės įsakymų, kaip tai darė vadas Moronis, Dievas mus sustiprins ir palaimins.**

Po mūsų vadas Moronis liepė laisvės vėliavą iškelti ant kiekvieno nefitų bokšto, kaip priminimą apie tai, už ką jie pasižadėjo kovoti ir ką ginti (žr. Almos 46:36).

Knygelėje *Jaunimo stiprybės vardan* Pirmoji Prezidentūra rašė: „Mūsų brangūs vaikinai ir merginos, mes jumis labai pasitikime. Esate mylimi Dievo sūnūs ir dukters, ir Jis jus atsimena. Atėjote į žemę didžiųjų galimybių ir kartu didžiųjų iššūkių metu. Šioje knygelėje pateikiami moraliniai standartai padės jums priimant svarbius sprendimus tiek šiuo metu, tiek ir ateityje. Pažadame, kad, laikydamiesi sudarytų sandorų ir šių standartų, būsite laiminami Šventosios Dvasios bendryste, jūsų tikėjimas ir liudijimas stiprės, o jūs patirsite vis didesnę laimę“ ([2012], p. II).

3. Remdamiesi tuo, ką sužinojote iš šios Pirmosios Prezidentūros žinios, Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a)** Kas jums pažadėta, jei laikysitės savo sudarytų Evangelijos sandorų ir standartų, duotų knygelėje *Jaunimo stiprybės vardan*?
- b)** Žvilgtelėkite į knygelės *Jaunimo stiprybės vardan* turinį ir pasirinkite vieną iš joje pateiktų standartų. Kaip jūsų gyvenimą palaimino arba gali ateityje palaiminti šio standarto laikymasis?

Almos 47

Per išdavystę ir apgaulę Amalikijas tampa lamanitų karaliumi

Ką darytumėte, jeigu jums kariaujant kas nors perduotų knygą, kurioje atskleidžiama, kaip priešas planuoja sunaikinti jus ir jūsų šeimą? Almos 47 galite rasti keletą užuominų apie jūsų priešininko, arba velnio, planus.

Almos 47 užrašyta daug apgavysčių, kurių ėmėsi Amalikijas, siekdamas tapti lamanitų karaliumi, kad galėtų vesti lamanitus į karą su nefitais. Didžiausias jo noras buvo pavergti nefitus ir tapti jų karaliumi.

Amalikijas su savo pasekėjais pirmiausiai nuvyko į Nefio žemę, kurioje gyveno lamanitai. Lamanitų karalius troško vykti į karą su nefitais, bet daugelis jo žmonių to bijojo. Taigi karalius paprašė Amalikiją priversti išsigandusius lamanitus jungtis į kovą. Amalikijas nužygiavo prie stovyklos kalnuose, į kurią pabėgo tie žmonės, bet jis nenorėjo padėti karaliui. Jis norėjo tapti išsigandusių lamanitų vadu, įkalbėdamas jų vadą Lehontį nusileisti iš stovyklos kalnuose. Amalikijas buvo pasiryžęs nuuoodyti Lehontį, kai šis nusileis.

Studijuokite Almos 47:10–12. Kiek kartų Amalikijas viliojo Lehontį palikti savo stovyklą? Taip pat perskaitykite Almos 47:17–19. Kaip Amalikijas nužudė Lehontį, šiam nusileidus nuo kalno?

Dvylikos Kvorumo narys vyresnysis Robertas D. Heilsas mokė, kad šiais laikais žmonės gali bandyti sugriauti mūsų tikėjimą ir liudijimą, viliodami mus palikti savo dvasinio saugumo vietas ir įeiti į velnio teritoriją: „Mormono Knygoje skaitome apie Lehontį ir jo vyrus, įsikūrusius stovyklą ant kalno. Klastingasis Amalikijas ragino Lehontį „nusileisti“ ir susitikti su juo slėnyje. Bet palikęs aukštumas, Lehontis buvo „palaipsniui“ nuodijamas, kol numirė, o jo armijos pateko į Amalikijo rankas (žr. Almos 47). Įvairiais ginčiais ir kaltinimais kai kurie žmonės mus vilioja palikti aukštumas. Aukštumos yra ten, kur šviesu. [...] Tai saugi vieta. Tai tikra, ir ten yra žinios“ („Krisčioniška drąsa – mokinystės kaina“, 2008 m. lapkričio visuotinės konferencijos medžiaga).

4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- Kokiais būdais Šėtonas siekia, kad „nusileistume“ iš dvasinių aukštumų?
- Ar manote, kad Šėtonas bando gundyti jaunimą „palaipsniui“ žeminti standartus, kurių jie laikosi? Pateikite pavyzdį, kaip jis bando tai padaryti.
- Kokių konkrečių veiksmy galite imtis, kad išliktumėte dvasinėse aukštumose? Kokio Evangelijos standarto turite geriau laikytis, kad „palaipsniui“ jo nesužemintumėte?

Kaip darė su Amalikijo pagalba, **taip Šėtonas siekia sunaikinti ir mus ir gundo palaipsniui žeminti savo standartus.**

Almos 48–49

Vadas Moronis įkvepia nefitus sustiprinti save fiziškai ir dvasiškai

Kol Amalikijas „apgavyste ir apgaule“ (Almos 48:7) stengėsi įgyti valdžią lamanitams ir nefitams, Moronis elgėsi visiškai kitaip. Perskaitykite Almos 48:7–10 ir raskite, ką padarė Moronis, sužinojęs, kad netrukus Amalikijas ves lamanitų armijas kovoti su nefitais. Siūlome pasižymėti šias mintis: 1) Jis ruošė žmones sunkiais laikais likti ištikimus Dievui (žr. 7 eilutę). 2) Jis padėjo žmonėms sustiprinti savo silpnąsias vietas (žr. 8–9 eilutes). 3) Jis ruošė žmones palaikyti ir ginti „krisčionių reikal[ą]“ (žr. 10 eilutę).

Lygiai taip pat, kaip Moronis padėjo savo žmonėms pasirengti sunkiems laikams ir juos ištvirti, Bažnyčios vadovai mūsų laikais duoda mums patarimus, padedančius pasirengti sunkumams. Siūlome Raštuose, šalia Almos 38:7–10, užrašyti šią tiesą: **Sekdami Viešpaties tarnų patarimais, pasirengsime gyvenimo sunkumams.**

Iš pradžių lamanitai planavo pulti Amonihio miestą, o po to Nojaus miestą – buvusius silpnus nefitų miestus. Perskaitykite Almos 49:4–5 ir rasite, kaip reagavo lamanitai, pamatę nefitų pasirengimą Amonihio mieste. Lamanitai nutarė nepulti miesto, nes jis buvo labai gerai parengtas antpuoliui. Perskaitykite Almos 49:12–14 ir pamatysite, koks buvo lamanitų atsakas, bandant užpulti Nojaus miestą.

5. Skirkite keletą minučių peržiūrėti kelias paskutinės visuotinės konferencijos kalbas (*Konferencijos medžiagos knygelėje* arba internete adresu lds.org/languages/lit). Raštų studijavimo žurnale apibendrinkite vieno ar kelių kalbėtojų duotą patarimą. Kaip šis patarimas padeda pasirengti sunkiems gyvenimo periodams? Kaip šiuo patarimu galite pasinaudoti savo gyvenime?

6. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Almos 45–49 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

21 DALIS. 2 DIENA

Almos 50–52; 54–55

Įvadas

Vadas Moronis toliau padėjo savo žmonėms gintis stiprinant savo miestus. Nefitai sėkmingai laikėsi prieš lamanitus tol, kol jų pačių maištavimas ir nelabumas pradėjo juos silpninti. Nepaisant Moronio pastangų suvienyti ir apginti žmones, nefitai, įsivėlę į tarpusavio nesutarimus, prarado daug miestų. Galiausiai Moronis, Teankumas ir Lehis susigrąžino Muleko miestą ir sutriuškino vieną didžiausių lamanitų armijų. Nedoras lamanitų vadas Amoronas bandė derėtis dėl pasikeitimo belaisviais, bet Moronis belaisvius nefitus išlaisvino nepaliejęs kraujo. Moronis buvo tvirtas ir nėjo į kompromisus su Amoronu ir jo pasekėjais.

Almos 50–51

Nefitai buvo sustiprinti ir suklestėjo, kai pakluso Viešpačiui ir tapo vieningi

Pagalvokite apie tokį metą savo gyvenime, kai sunkiai sekėsi kovoti su iššūkiu, pavyzdžiui, pagunda, sveikatos

problema, su sunkumais mokykloje arba santykiuose su draugais arba šeimos nariais. Ar norėjote tuo metu būti dvasiškai stipresni?

Pirmosios Prezidentūros narys prezidentas Henris B. Airingas sakė: „Kadangi mus supančios [nuodėmės] jėgos intensyvėja, dvasinės stiprybės, kurios kadaise pakako, nebeužteks. Kad ir kokias dvasinio augimo galimybes matėme, mums bus duota galimybė augti dar daugiau. Tiek dvasinės stiprybės poreikis, tiek galimybės jos įgyti augs tokiais tempais, kokių pražūtingai neįvertiname“ („Always,” *Ensign*, Oct. 1999, 9).

Iš nefitų pasirengimų kovoms galime išmokti šių tiesų:
Jei pasiruošiame dvasiškai, įveiksime gyvenimo iššūkius.

Peržvelkite Almos 50:1–6. Kaip nefitai statė įtvirtinimus aplink savo miestus? Perskaitykite Almos 50:7. Kaip dar nefitai ruošėsi kovai?

Nefitai statė įtvirtinimus, sustiprinusius juos didelių sunkumų metu. Galime sekti jų pavyzdžiu, stiprindami savo dvasinę galią dabar, kad būtume stiprūs, kai bus sunku. Efektyviausiai dvasinė galia stiprinama nuolatinėmis kasdienėmis pastangomis. Dvasiškai stiprūs tampame tokių darbų, kaip pastovus Raštų studijavimas, malda, Bažnyčios susirinkimų lankymas, tarnavimas pašaukimuose, dėkingumo Dievui rodymas, tarnavimas kitiems ir Bažnyčios vadovų patarimų klausymas ir paisymas, dėka

1. Raštų studijavimo žurnale užbaikite šias frazes:

a) *Dvasinę galią galiu stiprinti* (išvardinkite tai, ką galite daryti).

b) *Kiekvieną dieną nuosekliau* (pasirinkite vieną dalyką iš ką tik sukurto veiksmų sąrašo) _____, *kad mano dvasinė jėga stiprėtų.*

Perskaitykite Almos 50:19–23 ir raskite, kaip Viešpats palaimino tuos nefitus, kurie, nepaisydami sunkių gyvenimo aplinkybių, išliko ištikimi Jam. Šalia šių eilučių galite užrašyti tokį principą: **Ištikimybė Dievui net ir neramumų metu atneša palaiminimus.** Pažiūrėkite į Almos 50:21 ir pamatysite, dėl ko, pasak Mormono, nefitai prarado palaiminimus.

Tuo metu, kai vadas Moronis vadovavo nefitų mūšiams prieš lamanitus, Pahoranas tapo vyriausiuoju nefitų teisėju. Jis buvo teisas vyras ir darbavosi siekdamas, kad šalyje įsiviešpatautų taika. Tačiau grupė nefitų panoro taip pakeisti nefitų įstatymus, kad būtų valdomi karaliaus, o ne teisėju. Dėl šio klausimo buvo balsuojama, ir žmonės pasirinko, kad būtų palikta teisėju valdžia. Tačiau „karalininkai“ nepalaikė tautos balso

ir, lamanitams užpuolus, atsisakė kovoti drauge su kitais nefitais. Moroniui teko vesti savo žmones prieš karalininkus, kad priverstų juos prisijungti prie nefitų. Tai smarkiai susilpnino nefitus kovose prieš lamanitus (žr. Almos 51:1–21).

Perskaitykite Almos 51:22–27 ir raskite įrodymų, kad lamanitai galėjo įgyti galią prieš nefitus dėl šių nesutarimų su karalininkais. Pagalvokite apie šį principą:
Susiskaldymas ir ginčai griaua taiką.

2. Perskaitykite Almos 50:39–40 ir Almos 51:22 ir atkreipkite dėmesį, kaip stropiai Pahoranas su vadu Moroni stengėsi tarp savo žmonių įtvirtinti taiką. Prisiminkite savo gyvenimo atvejį, kai stebėjote ginčus tarp savo draugų, šeimos narių, bendramokslų ar kitų. Taip pat pagalvokite apie taikos siekiančio žmogaus savybes. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kokiomis savybėmis gali pasižymėti taikdarys.

Almos 52

Moronis ir Teankumas, siekdami nugalėti lamanitus, darbuojasi drauge

Kaip užrašyta Almos 51:33–34, Amalikiją nužudė Teankumas, vienas geriausių nefitų karo vadų. Po Amalikijo mirties jo brolis Amoronas perėmė vadovavimą lamanitų armijoms. Moronis davė Teankumui nurodymus tęsti šiaurinės Dosniosios žemės dalies įtvirtinimą ir apsaugą ir, jei įmanoma, susigrąžinti visus lamanitų užimtus nefitų miestus (žr. Almos 52:1–10). Perskaitykite Almos 52:15–17 ir ieškokite, kodėl Teankumas nusprendė nepulti Muleko miesto.

Teankumas žinojo, kad priešą jo tvirtovėje būtų sunku nugalėti. Iš šių įvykių sužinome šį principą: **Jei vengsime priešų tvirtovių, tai lengviau galėsime išvengti gundymo arba jam atsispirti.)**

3. Kokios vietos gali būti laikomos priešininko tvirtovėmis? (Tai tokios vietos arba aplinkybės, kur patekę galite būti veikiami nusidėti – pavyzdžiui, vakarėlis, kuriame geriamas alkoholis arba žiūrimas netinkamas filmas.) Raštų studijavimo žurnale užrašykite kelias tokias vietas. Taip pat parašykite, kodėl, jūsų manymu, turėtumėte šių vietų vengti.

Tai buvo sunkus metas nefitams, nes kol jie kovojo su karalininkais, lamanitai užėmė daugybę jų miestų. Tuos miestus lamanitai naudojo kaip tvirtoves, todėl nefitams buvo sunku juos vėl užimti. Moronis sukūrė planą, kaip išvesti lamanitus iš Muleko miesto, kad nefitai galėtų jį susigrąžinti. Perskaitykite Almos 52:21–26 ir sužinosite, ką padarė Moronis su Teankumu.

4. Raštų studijavimo žurnale užrašykite, ką padarė Moronis su Teankumu, siekdami užimti Muleko miestą (žr. Almos 52:21–26). Taip pat parašykite, ką manote apie Moronį kaip karvedį. Kuo jis buvo geras karo vadas nefitams?

Almos 54–55

Moronis atsisako keistis belaisviais su Amoronu ir susigrąžina Gido miestą

Karo tarp lamanitų ir nefitų metu abi pusės paėmė daug karo belaisvių. Lamanitų vadas Amoronas išsiuntė laišką Moroniui su pasiūlymu abiem pusėms pasikeisti belaisviais. Moronis džiaugėsi, kad galės pasikeisti belaisviais, nes nelaisvėn paimti nefitai galėtų sugrįžti, o jo armijoms nereikėtų maitinti belaisvius lamanitus ir rūpintis jais. (Žr. Almos 54:1–2.)

Tačiau, jiems su Amoronu susirašinėjant, Amoronas pareikalavo, kad nefitai pasiduotų ir leistų lamanitams juos valdyti. Jis tvirtino, kad nefitai yra žudikai ir kad lamanitų kova prieš juos yra pateisinama. Jis taip pat pareiškė, kad Dievo nėra. (Žr. Almos 54:16–24.)

Moronis, gavęs šį laišką, žinojo, kad Amoronas meluoja. Amoronas žinojo, kad lamanitai neturi teisių priešasties kovoti su nefitais. Moronis pasakė, kad nesikeis belaisviais ir neduos lamanitams daugiau jėgos. Jis rasiąs būdą išgelbėti belaisvius nefitus jų neiškeisdamas. (Žr. Almos 55:1–2.)

Perskaitykite Almos 55:3–24 ir sužinosite, ką padarė Moronis, kad išgelbėtų nefitų belaisvius.

Moronis, nepaklūęs Amorono reikalavimams ir radęs būdą išgelbėti nefitų belaisvius, užuot suteikęs galimybę lamanitams įgyti didesnę pranašumą prieš nefitus, didelį pranašumą suteikė nefitams. Iš Moronio pavyzdžio sužinome šią tiesą: **Jei pasikliauname Viešpačiu ir tiksliai paklūstame Jam, Jis padės mums kovose.**

Almos 55:3–24 esanti istorija – tai labai įdomus pasakojimas apie gelbėjimą. Pagalvokite, ar kokiam nors šeimos nariui arba draugui būtų įdomu išgirsti šią istoriją, ir raskite laiko ją papasakoti tam žmogui. Taip pat galite pasidalinti su tuo žmogumi principu, kuris yra paryškintas ankstesnėje pastraipoje, ir paaiškinti, kaip Moronis yra šio principo pavyzdys.

 5. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Almos 50–52; 54–55 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

21 DALIS. 3 DIENA

Almos 53; 56–58

Įvadas

Helamanas ir vadas Moronis kariavo su lamanitais įvairiose žemės dalyse. Helamanas nusiuntė laišką Moroniui apibūdinamas savo armijos mūšius prieš lamanitus ir išreiškdamas savo pasitikėjimą ir pasitenkinimą stiprių 2 060 jaunųjų karių tikėjimu. Dėl nefitų karių tikėjimo ir narsos, Viešpats jiems padėjo kovose ir negandų metu palaimino juos tvirtybe ir viltimi.

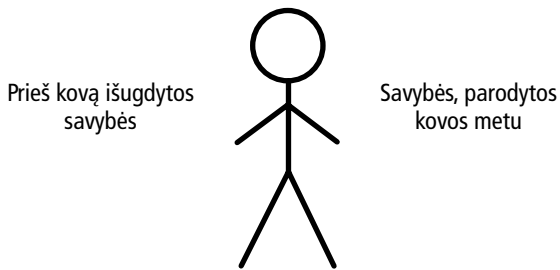
Almos 53; 56

Antipo ir Helamano armijos pasiekia pergalę prieš stipriausią lamanitų armiją

Kol vadas Moronis kariavo su lamanitais vienoje žemės dalyje, kitoje žemės dalyje armijai vadovavo Helamanas. Jo armijoje buvo ir 2 000 jaunųjų Amono liaudies sūnų. Šių jaunuolių tėvai sudarė sandorą niekada nebesiimti ginklų prieš savo priešus, bet jie patys sandoros nesudarė, taigi galėjo padėti nefitų armijoms (žr. Almos 53:10–18).

1. Raštų studijavimo žurnale nupieškite šią schemą. Perskaitykite Almos 53:18–21 ir raskite frazes, apibūdinančias savybes, kurias išsiugdė šie 2 000 jaunuolių dar prieš karo tarnybą. Rastas frazes surašykite po antrašte „Prieš kovą išugdytos savybės“. Šias frazes galite pasižymėti Raštuose.

Jaunieji kariai – jaunieji pastarųjų dienų šventieji

Nefitų karo vado Antipo vadovaujamai armijai, ginat savąją žemės dalį, teko susidurti su žymiai didesne priešų lamanitų armija. Antipas džiūgavo, kai Helamanas į pagalbą atsivedė 2 000 jaunų karių (žr. Almos 56:9–10).

Pirmame savo mūšyje su priešu 2 000 jaunųjų karių nuviliojo paskui save stipriausią lamanitų armiją, o nefitų vadas Antipas paliepė savo armijai sekti lamaniams iš paskos. Antipo armija pasivijo lamanitų armiją, kuri sustojo, kad galėtų kautis. Pirmyn žygiavę jaunieji kariai pastebėjo, kad lamanitai jų nebesiveja. Jie nežinojo, ar lamanitai sustojo bandydami juos apgauti, kad grįžtų ir būtų sunaikinti, ar dėl to, kad Antipo armija juos pasivijo. Todėl Helamanas nežinojo, ar turėtų pasukti atgal ir pulti lamanitus. (Žr. Almos 56:29–43.)

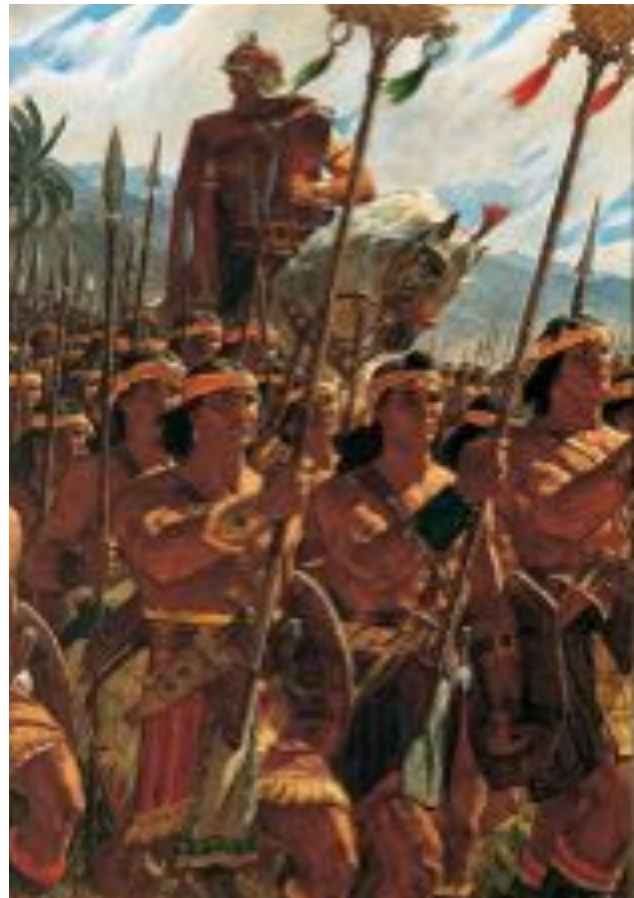
Perskaitykite Almos 56:43–48 ir raskite frazes, apibūdinančias jaunų karių savybes, pademonstruotas svarbiu momentu kare. Tai, ką rasite, surašykite Raštų studijavimo žurnale po antrašte „Savybės, parodytos kovos metu“. Šias frazes taip pat galite pasižymėti Raštuose.

Išstudijuokite Almos 56:49, 54–56 ir pamatysite, kas atsitiko, kai šie 2 000 jaunųjų karių sugrįžo kautis su lamanitais. Ieškokite frazių, apibūdinančių šią tiesą: **Kai veikiame su tikėjimu, galime gauti stiprybės iš Dievo.**

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- Kaip tokių savybių, kokiomis pasižymėjo jaunieji kariai, ugdymas padeda jums sudėtingose situacijose veikti su tikėjimu?
- Apibūdinkite laiką, kai pats (pati) (arba kas nors iš pažįstamų) veikėte su tikėjimu ir iš Dievo gavote stiprybės sėkmingai tvarkytis sudėtingoje situacijoje.

Almos 57

Helamano armija susigrąžina Antiparo ir Kumenio miestus

Helamanas su savo armija sugebėjo iš lamanitų atimti Antiparo ir Kumenio miestus. Tuo metu Helemanas gavo pastiprinimą savo armijai. Tūkstančiai Zarahemlos žemės karių prisijungė prie armijos, kaip padarė dar 60 Amono liaudies sūnų (žr. Almos 57:1–12).

Netrukus po to, kai Helamano kariuomenė užėmė Kumenio miestą, lamanitai užpuolė jį dar kartą. Helamano armija pateko į didelį mūšį, kuriame 2 060 jaunųjų karių buvo didis pastiprinimas visai armijai. Perskaitykite Almos 57:19–21 ir raskite keletą savybių, kurias mūšyje parodė jaunieji kariai. Siūlome šias savybes pridėti prie sąrašo „Savybės, parodytos mūšio metu“, sudaryto Raštų studijavimo žurnale, ir pasižymėti Raštuose.

3. Viena jaunuosius karius apibūdinančių savybių buvo tai, kad jie „tiksliai“ vykdė įsakymus Almos 57:21. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- Ką, jūsų manymu, reiškia „tiksliai“ vykdyti įsakymą?
- Kaip manote, kodėl tikslus vado žodžių vykdymas jaunesiems kariams padėjo mūšyje?
- Kaip tikslus Viešpaties įsakymų vykdymas jums padėjo dvasinėse jūsų gyvenimo kovose?

Raštuose arba Raštų studijavimo žurnale galite užrašyti šį principą: **Kai tiksliai paklusime Viešpačiui, Jis sustiprins mus mūsų gyvenimo mūšiuose.** Perskaitykite žemiau pateiktą Dvylikos Apaštalų Kvorumo nario vyresniojo Raselo M. Nelsono teiginį, kuriame paaiškinama, kodėl svarbu „tiksliai“ vykdyti Dievo įsakymus:

„Susidurs[ite] su žmonėmis, kurie rinksis, kurių įsakymų laikytis, o kuriuos ignoruoti ir laužyti. Tai vadinu valgykliniu požiūriu į paklusnumą. Toks rinkimosi įprotis neišdegs. Jis nuves į bėdą. Kad pasirošytų susitikti su Dievu, žmogus turi laikytis *visų* Jo įsakymų. Jiems paklusti reikia tikėjimo, o Jo įsakymų laikymasis sustiprins tą tikėjimą.

Paklusnumas leidžia nevaržomai lieti Dievo palaiminimams. Jis palaimins savo paklusnius vaikus laisve nuo vergijos ir vargo. Ir Jis palaimins juos didesne šviesa.

[...] Paklusnumas Dievo įsakymams suteiks fizinę ir dvasinę apsaugą“ („Pasitikite ateitį su tikėjimu“, 2011 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Perskaitykite Almos 57:25–27 ir pabandykite surasti priežastis, dėl kurių Viešpats panaudojo Savo galią jauniems kariams apsaugoti. Kas šiose eilutėse apie jaunuosius karius padarė jums didžiausią įspūdį?

Net gi kai esame teisūs, Dievas ne visada apsaugo mus nuo sunkumų. Nors jaunieji kariai buvo apsaugoti nuo mirties, visi jie buvo sužeisti (žr. Almos 57:25), o nemažai kitų dorų nefitų karių žuvo (žr. Almos 57:26). Tačiau Dievas visada sustiprina mus sunkumų metu ir palaimina reikiama dalykais. Galiausiai Jis suteiks amžinuosius palaiminimus tiems, kurie paklūsta Jo įsakymams.

Almos 58

Nefitų armijos laukia atsargų ir po to atsiima Mančio miestą

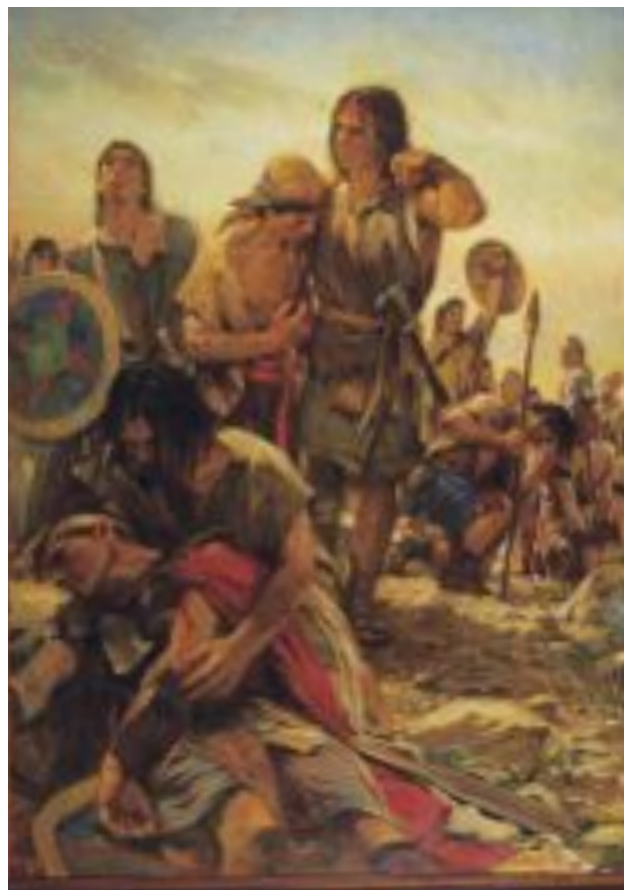
Be kovų su lamanitais, Helamano armija susidūrė su kita pasipriešinimo forma. Jų mūšiai vyko toliau nuo Zarahemlos – nefitų valdžios centro. Helamano armija laimėjo keletą labai sunkių mūšių, bet iš valdžios negavo jiems reikalingo maisto, atsargų ir naujų karių. Jie nežinojo, kodėl valdžia jų neremia. (Žr. Almos 58:7–9.)

4. Perskaitykite Almos 58:10–12 ir raskite atsakymus į šiuos klausimus:

- Ką darė nefitai, patekę į šią sunkią situaciją?
- Kaip Dievas atsakė į jų nuosirdžius maldavimus ir maldas?
- Kaip, pagal Almos 58:12, Viešpaties patikinimai padėjo Helamanui ir jo armijai?

Raštuose arba Raštų studijavimo žurnale užrašykite šį principą: **Jei sunkiomis akimirkomis atsigręžiame į**

Dievą, tai galime sulaukti dieviško patikinimo, kuris gali sustiprinti mūsų tikėjimą ir suteikti vilties.

Nepaisant Helamano armijos silpnumo, jis su savo vyrais sugebėjo užimti Mančio miestą (žr. Almos 58:13–41). Visą armijos sėkmę Helamanas priskyrė Viešpaties pagalbai (žr. Almos 58:37).

Helamanas ir toliau stebisi jaunųjų karių sėkme. Išstudijuokite Almos 58:39–40 ir raskite žodžius ir frazes, kuriais apibūdinama jaunųjų karių narsa, parodyta sunkiomis aplinkybėmis. Siūlome Raštuose pasižymėti šiuos žodžius ir frazes.

5. Raštų studijavimo žurnale aprašykite tai, kaip sunkiu metu kreipėtės į Viešpatį pagalbos ir jautėte Jo palaimumą.

6. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Išstudijavau Almos 53; 56–58 skyrius ir šios dienos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, minis ir įspūdžius:

Almos 59–63

Įvadas

Helamanas parašė vadui Moroniuvi laišką, pasakojantį apie armijos pastangas ir prašantį nefitų valdžios pagalbos. Vadas Moronis džiūgavo, sužinojęs apie Helamano sėkmę, bet pyko ant valdžios už tai, kad ši vengia išsiųsti pastiprinimą. Vadas Moronis parašė laišką su priekaištais vyriausiajam teisėjui Pahoranui. Atsakydamas Pahoranas papasakojo apie sukilimą prieš valdžią. Moronis išžygiavo pagalbon ir nugalėjo sukilėlius. Tada apsijungusioms nefitų armijoms pavyko nugalėti lamanitus. Po 14 metų trukusio karo nefitų žemėje vėl įsivyravo taika, leidusi Helamanui ir jo broliams susitelkti į Bažnyčios stiprinimą.

Almos 59

Nefitai praranda tvirtovę ir vadas Moronis graužiasi dėl žmonių nelabumo

Moronis ir jo žmonės džiūgavo, gavę Helamano laišką, kuriame buvo pasakojama apie jo armijos sėkmę. Po to Moronis parašė Zarahemloje esančiam nefitų vadovui Pahoranui laišką, prašydamas išsiųsti pastiprinimą ir atsargų Helamanui. Bet pastiprinimas nebuvo atsiųstas. Todėl lamanitams užpuolus Nefiho miestą, jo gyventojai buvo priversti bėgti ir lamanitai užkariavo miestą.

Perskaitykite Almos 59:9–12 ir sužinosite, kaip Moronis reagavo į lamanitų pergalę. Siūlome Raštuose, Almos 59:9 eilutėje, pasižymėti frazę „lengviau išlaikyti miestą, kad nepapultų į lamanitų rankas, negu jį atkovoti“. Iš šios frazės sužinome tokį principą: **Lengviau ir geriau išlikti ištikimam, nei nuklydus grįžti į tikėjimą.**

 1. Išstudijuokite Almos 59:9 pažymėtą frazę ir principą, paryškintą ankstesnėje pastraipoje. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- Kodėl lengviau vengti pripratimo prie žalingų medžiagų, nei įveikti įprotį?
- Kodėl lengviau išlaikyti liudijimą, nei praradus jį susigrąžinti?
- Kodėl likti aktyviam Bažnyčioje gali būti lengviau, nei sugrįžti iš neaktyvumo?

Almos 60–62

Moronis klausia Pahorano, kokia yra valdžios aplaidumo priežastis

Lamanitams užėmus Nefiho miestą, vadas Moronis nusprendė parašyti kreipimąsi į vyriausiąjį teisėją Zarahemloje Pahoraną. Perskaitykite Almos 60:17–24 ir raskite kaltinimus, kuriuos Moronis pateikė Pahoranui ir Zarahemloje esantiems žmonėms.

Dar kartą perskaitykite Almos 60:23 ir atkreipkite dėmesį į vado Moronio nurodymą pirma išvalyti „indo vid[ų]“. Jis omenyje turėjo poreikį panaikinti nefitų valdžios ir tautos korupciją. Ši eilutė tinka ir mūsų gyvenimui. Įsivaizduokite, kad į stiklinę pridedate purvo. Net jei nuvalytumėte stiklinės išorę, ar jums patiktų iš jos gerti?

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- Jei laikome save „indais“, kaip manote, ką reiškia išvalyti indo vidų?
- Kaip mūsų „indo“ vidaus išvalymas padeda mums geriau tarnauti Viešpaties karalystėje?

Kaip užrašyta Almos 60:33–36, vadas Moronis nurodė Pahoranui kuo greičiau pasiųsti savo ir Helamano armijoms žmonių bei atsargų. Jei Pahoranas to nepadarė, pasakė Moronis, jis su savo pajėgomis įžengs į Zarahemlą ir privers tai padaryti. Pahoranas gavo Moronio laišką ir skubiai jį atsakė. Perskaitykite Almos 61:1–5 ir sužinosite, kas vyko Zarahemloje.

Perskaitykite Almos 61:9–14 ir pagalvokite apie Pahorano atsaką į Moronio kaltinimus. Siūlome pasižymėti žodžius, parodančius Pahorano charakterio didingumą. Užuoat išsiveidęs, Pahoranas pakvietė jį Viešpaties galioje susijungti kovoje su priešu. Perskaitykite Almos 62:1 ir sužinosite, kaip jautėsi Moronis, gavęs Pahorano atsakymą.

Siūlome Raštuose arba Raštų studijavimo žurnale užrašyti šias tiesas: **Galime nuspręsti neišsiveisti dėl**

kitų žmonių žodžių ir veiksmų. Kai kartu su kitais veikiame teisume, esame stipresni mūsųose prieš blogį.

Vyresnysis Deividas A. Bednaris iš Dvylikos Apaštalu Kvorumo mokė:

„Per palaikančią Jėzaus Kristaus Apmokėjimo galią jūs ir aš galime būti palaiminti stiprybe išvengti įsižeidimo ir nugalėti jį. „Didi ramybė mylintiems tavo įstatymą: jiems nėra suklupimo akmenų“ (Psalmyno 119:165). [...]

[...] Moronis [...] parašė Pahoranui „kaip kaltinimą“ (Almos 60:2) ir grubiai apkaltino jį nerūpestingumu, tingumu ir aplaidumu. Pahoranas lengvai galėjo pasipiktinti Moroniu ir jo laišku, bet jis pasirinko neišžeisti. [...]

Vienas didžiausių mūsų pačių dvasinės brandos rodiklių atsiskleidžia per tai, kaip mes reaguojame į kitų žmonių silpnumus, patirties stoką ir galinčius įžeisti veiksmus. Įvykis ar išraiška gali būti įžeidžiantys, bet ir jūs ir aš galime rinktis neišžeisti ir kartu su Pahoranu pasakyti „tai nesvarbu“ [Almos 61:9] („Jiems nėra suklupimo akmenų“, 2006 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

3. Pagalvokite apie atvejį, kai nusprendėte neišžeisti dėl kitų žmonių žodžių ar veiksmų. Parašykite trumpą pasitraipą apie tai, kaip svarbu nuspręsti neišžeisti.

Kaip užrašyta Almos 62 skyriuje, vadas Moronis atsiavedė savo armiją į Zarahemlą, kad padėtų Pahoranui nuverstti karalininkus – nefitų atskalūnus, norėjusius įvesti karaliaus valdžią ir susivienyti su lamanitais. Karalininkai neleido Pahoranui siųsti žmonių ir atsargų į pagalbą Moroniui ir Helamanui. Tada Moronis ir Pahoranas apjungė savo pajėgas ir kartu su kitomis nefitų armijomis išvijavo lamanitus iš žemės. Per tą laiką daug lamanitų atgailavo ir prisijungė prie Amono liaudies.

Įsivaizduokite sunkumus, kurie laukė šeimų ir atskirų žmonių tokio karo pabaigoje. Perskaitykite Almos

62:39–41 ir suraskite, kaip nefitus paveikė karo išmėginimai. Skaitydami ieškokite šiose eilutėse esančių tiesų.

Raštuose, šalia Almos 62: 39–41, arba Raštų studijavimo žurnale užrašykite šį principą: **Išmėginimų metu galime priartėti prie Viešpaties.**

4. Raštų studijavimo žurnale užrašykite atsakymus į šiuos klausimus:

a) Kodėl, jūsų manymu, kai kurie žmonės sunkumų metu priartėja prie Viešpaties, o kiti nusigręžia nuo Jo?

b) Ką, skaitydami skyrius apie karą, sužinojote apie tai, kaip sunkumų arba nesutarimų metu būti Jėzaus Kristaus mokiniais?

Almos 63

Daug nefitų iškeliauja į žemę šiaurėje

Po Helamano mirties (žr. Almos 62:52) jo brolis Šiblonas perėmė savo žinion šventus metraščius. Perskaitykite Almos 63:1–2 ir sužinosite, koks žmogus buvo Šiblonas. Kaip užrašyta Almos 63, Moronis ir Šiblonas mirė, o Moronio sūnus Moronihą ėmėsi vadovauti nefitų armijoms.

Perskaitykite Almos 63:10–13. Prieš mirtį Šiblonas perdavė Helamano sūnui Helamanui atsakomybę už šventus metraščius. Helamanas išsaugojo metraščius, kurie buvo užrašyti, ir pradėjo vesti metraščių, vėliau tapusių Helamano knyga.

Almos 63:5–8 rašoma, kad daug nefitų laivu išvyko į žemės šiaurėje ir daugiau niekada nieko apie juos nebuvo girdėti. Almos 63 skyriaus pabaigoje taip pat atskleidžiama, kad tarp lamanitų ir nefitų vėl kilo nesutarimai. Taip baigiasi ilga ir įkvepianti Almos knyga.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite:

Almos 59–63 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įspūdžius:

Helamano

KNYGOS STUDIJŲ ĮVADAS

Kodėl verta studijuoti šią knygą?

Studijuodami Helamano knygą, galėsite pasimokyti iš pavyzdžio ir mokymų tokių didžiųjų vyrų kaip Helamanas, Nefis, Lehis ir Samuelis Lamanitas, kurie drąsiai pakluso Viešpačiui ir liudijo apie Jėzų Kristų. Tų vyrų tarnystė rodo, kad Dievas suteikia galios vykdyti Jo valią ir kad teisieji savo darbais gali palaiminti tūkstančius. Taip pat sužinosite apie išdidumo, nelabumo ir slaptų sąjungų pasekmes.

Kas parašė šią knygą?

Mormonas, sudarinėdamas Helamano knygą, surinko ir sutrumpino metraščius iš didžiųjų Nefio plokštelių. Knyga pavadinta Helamano, kuris buvo Helamano sūnus ir Almos jaunesniojo anūkas, vardu. Helamanas gavo metraščius iš savo dėdės Šiblono ir tarnavo kaip teisus vyriausiasis nefitų teisėjas. Jis mokė savo sūnus Nefį ir Lehį prisiminti savo Išpirkėją Jėzų Kristų (žr. Helamano 5:9–14). Šie mokymai vėliau įkvėpė Nefį palikti vyriausiojo teisėjo postą ir eiti skelbti atgailos nefitams ir lamanitams. Po to, kai tūkstančiai lamanitų buvo atversti, lamanitų pranašas vardu Samuelis buvo įkvėptas skelbti atgailą ir pranašauti tarp nefitų tuo pačiu metu kaip ir Nefis. Helamano knygą sudaro metraščiai, kurie buvo vedami valdant ir tarnaujant Helamanui (Helamano 1–3) ir Nefiui (Helamano 4–16). Nefio metraštyje yra Samuelio Lamanito pranašystės ir mokymai.

Kada ir kur ji buvo parašyta?

Originalūs metraščiai, panaudoti kaip šaltiniai sudarant Helamano knygą, buvo užrašyti tarp 52 ir 1 m. pr. Kr. Mormonas tų metraščių santrauką padarė maždaug tarp 345 ir 385 m. po Kr. Mormonas neparašė, kur jis buvo, kai sudarė šią knygą.

22 DALIS. 1 DIENA

Helamano 1–2

Įvadas

Mirus vyriausiajam teisėjui Pahoranui, tarp nefitų kilo rimti nesutarimai dėl to, kuris iš jo sūnų – Pahoranas, Paančis ar Pakumenis – turėtų tapti naujuoju vyriausiuoju teisėju. Vyriausiuoju teisėju žmonės išsirinko Pahoraną. Kiškumenas, Paančio pasekėjas, slaptos gaujos pavedimu nužudė Pahoraną, ir tada Pakumenis buvo paskirtas vyriausiuoju teisėju. Pasinaudodami tuo nesutarimu ir susiskaldymu, lamanitai galėjo užkariauti nefitų sostinę Zarahemlą ir nužudyti Pakumenį. Nefitų generolas Moronihas atkovojo Zarahemlos miestą, o Helamanas buvo paskirtas vyriausiuoju teisėju. Kiškumenas nužudomas, jam bandant nužudyti Helamaną, o Gadiantonas tampa slaptos gaujos vadeiva.

Helamano 1

Nesutarimai dėl vyriausiojo teisėjo posto leidžia lamanitams užkariauti nefitų sostinę Zarahemlą

Pagalvokite apie paskutinį kartą, kai su kažkuo pykėtės arba matėte, kaip tai darė kiti. Kokias problemas sukelia tokie nesutarimai? Studijuodami Helamano 1, atkreipkite dėmesį į nesutarimų sukeltas nefitų problemas ir pamąstykite, ko galite iš to išmokti.

Perskaitykite žemiau pateiktas Raštų ištraukas ir raštu atsakykite į klausimus:

- Helamano 1:1–4. Kas sukėlė nesutarimus ir susiskaldymus tarp nefitų? _____
- Helamano 1:5–8. Kas buvo paskirtas vyriausiuoju teisėju? Kaip į tai reagavo du naujojo vyriausiojo teisėjo broliai? _____
- Helamano 1:9–12. Ką darė Kiškumenas ir kokią sandorą jis sudarė su slapta gauja? _____

Šiais nesutarimų tarp nefitų laikais vyras vardu Koriantumras vedė lamanitus į kovą prieš Zarahemlos miestą. Perskaitykite Helamano 1:18–22 ir suraskite, ko pasiekė lamanitai dėl nefitų nesutarimų.

Viena tiesa, kurios galime pasimokyti iš šios istorijos, yra tokia: **Nesutarimai skaldo mus ir daro pažeidžiamus priešininko.** Šį principą galite užsirašyti Raštuose prie Helamano 1:18 eilutės.

1. Kad geriau suprastumėte šį principą, Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Mergina su tėvais ginčijasi dėl draugų. Kaip toks nesutarimas gali paveikti jos nusiteikimą paklusti tėvų patarimams kitose gyvenimo srityse?

b) Vaikinas pyksta ant žmogaus, esančio jo kunigijos kvorume. Kaip šis nesutarimas gali paveikti jo elgesį bažnyčioje?

c) Pagalvokite apie savo gyvenimo sritį, kurioje manote turįs nesutarimų su kitais žmonėmis. Ką konkrečiau galite padaryti, kad iš savo gyvenimo pašalintumėte tuos nesutarimus? Kaip tai galite pasiekti?

Helamano 1:22–30 rašoma, kad, užėmę Zarahemlą, lamanitai bemat pradėjo žygiuoti link Dosniojo miesto, norėdami užgrobti ir jį. Nefitų armijos sugebėjo apsupti ir nugalėti lamanitus. Žuvo daug lamanitų, o pasidavusiems buvo leista sugrįžti į savo žemes.

Helamano 2

Helamanas tampa vyriausiuoju teisėju, o jo tarnas neleidžia slaptai gaujai atimti jam gyvybės

Prieš studijuodami Helamano 2 skyrių, pagalvokite, kaip ištikimi jaunuoliai pasistengtų ištaisyti savo klaidą ar nuodėmę. Ar jie stengtųsi tai paslėpti, ar siektų Viešpaties ir įskaudintų žmonių atleidimo?

Nužudęs Pahoraną, Kiškumenas, drauge su savo slaptos gaujos nariais, pasižadėjo niekada neatskleisti, kas jį nužudė. Perskaitykite Helamano 2:3–4 ir atkreipkite dėmesį į frazę „sandora, kad niekas nesužinos apie jo nelabumą“. Tada perskaitykite Doktrinos ir Sandorų 58:43 ir suraskite, kaip, pasak Viešpaties, turėtume elgtis suklydę.

2. Remdamiesi tuo, ką sužinojote Helamano 2:3–4 ir Doktrinos ir Sandorų 58:43 eilutėse, Raštų studijavimo žurnale aprašykite skirtumus tarp to, kaip Viešpats nori, kad elgtumėtės nusidėję, ir kaip elgėsi Kiškumenas ir jo pasekėjai.

Po Pahorano brolio Pakumenio mirties Helamanas tapo naujuoju vyriausiuoju teisėju, o Kiškumenas ir jo slaptos gauja nusprendė nužudyti ir Helamaną. Vyras vardu Gadiantonas tapo tuometiniu tos slaptos gaujos vadeiva. Perskaitykite Helamano 2:2–9 ir tuščiose eilutėse

žemiau aprašykite, kaip Kiškumenas buvo nužudytas: _

Perskaitykite Helamano 2:10–14 ir suraskite, kas nutiko Gadiantonui plėšikų gaujai. Mormonas įspėjo, kad slaptos grupuotės, tokios kaip Gadiantonui plėšikai, pasivadinusios „slaptomis sąjungomis“ (žr. Helamano 3:23), galiausiai taps nefitų liaudies sunaikinimo priežastimi. Pirmesni Mormono Knygos pranašai taip pat įspėjo apie slaptas sąjungas (žr. 2 Nefio 26:22; Almos 1:12). Mormono Knygoje mokoma šio principo: **Slaptos sąjungos gali atvesti prie bendruomenių sunaikinimo.**

Vyresnysis M. Raselas Ballardas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo įspėjo apie šiandieninius slaptų sąjungų pavojus. Skaitydami jo įspėjimą, pasižymėkite, ką galime daryti, kad atsilaikytume prieš slaptas sąjungas.

„Mormono Knyga moko, kad nusikalstamos slaptos sąjungos yra rimtas iššūkis ne tik pavieniams asmenims ir šeimoms, bet ir ištisoms civilizacijoms. Mūsų dienomis taip pat egzistuoja slaptos sąjungos: gaujos, narkotikų karteliai bei nusikalstamų grupuočių šeimos. Mūsų dienų slaptos sąjungos veikia labai panašiai kaip Gadiantonui plėšikai Mormono Knygos laikais. [...] Jų tikslas yra „žudyti ir plėšti, ir vogti, ir paleistuvauti, ir daryti visokį nelabumą priešingai savo šalies įstatymams ir taip pat savo Dievo įstatymams“ [Helamano 6:23].

Jei nebūsime budrūs, tai šių dienų slaptos sąjungos gali ir įtaką įgis taip pat greitai ir plačiai, kaip tai nutiko Mormono Knygos laikais. [...]

Mormono Knyga moko, kad velnias yra „visokios nuodėmės kūrėjas“ ir šių slaptų sąjungų įkūrėjas [Helamano 6:30]. [...] Jo tikslas – sunaikinti asmenis, šeimas, bendruomenes ir tautas [žr. 2 Nefio 9:9]. Iš dalies jis tai pasiekė Mormono Knygos laikais. Ir jam per daug gerai sekasi tai daryti šiandien. Štai kodėl taip svarbu mums [...] tvirtai ginti tiesą ir teisingumą, darant viską, ką galime, kad padėtume savo bendruomenėms likti saugioms.

[...] [Mes galime] „būti Dievo liudytojais“ savo pavyzdžiu, gyvendami pagal Bažnyčios standartus ir dalindami savo liudijimą su aplinkiniais [žr. Mozijo 18:9]“ (“Standing for Truth and Right,” *Ensign*, Nov. 1997, 38).

Pagalvokite, kaip galite pritaikyti vyresniojo Balardo mokymą gindami tiesą ir teisingumą savo bendruomenėje ir šalyje.

3. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Helamano 1–2 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

22 DALIS. 2 DIENA

Helamano 3–4

Įvadas

Helamano knygos pradžioje aprašomais laikais nefitai mėgavosi vyravusia taika ir išgyveno nesutarimų periodus. Taikos laikotarpiu prie Bažnyčios prisijungė dešimtys tūkstančių nefitų. Po tokio didelio klestėjimo nuolankesnė Bažnyčios narių dalis stiprėjo tikėjime, nors ir buvo persekiojami išdidžiųjų. Dėl to, kad nefitai tapo nelabi, visas jų pietines žemes užgrobė lamanitai.

Helamano 3

Daug nefitų persikelia į šiaurę, o Bažnyčia klesti, nepaisant nelabumo ir persekiojimų

Perskaitykite Helamano 3:1–2 ir atkreipkite dėmesį į tai, kad tarp Nefio žmonių nebuvo „nesantaikos“. Dabar perskaitykite Helamano 3:3, 19 ir suraskite frazes ir žodžius, kurie rodo, kokie pokyčiai vyko tarp nefitų.

Helamano 3:4–16 eilutėse aiškinama, kad, augant nesantaikai tarp nefitų, daug žmonių persikėlė į šiaurines žemes. Daug nefitų tampa nelabi ir prisijungia prie lamanitų.

Nepaisydamas nesutarimų ir nelabumo, Helamanas nusprendė gyventi kitaip. Helamanas tarnavo vyriausiuoju nefitų teisėju ir pranašu. Perskaitykite Helamano 3:20 ir suraskite, kaip apibūdinamas Helamanas. (Žodis *nešališkai* reiškia teisingai arba objektyviai.)

Kokį įspūdį jums palieka Helamanas? Kaip manote, kodėl jis išliko toks stiprus šiuo nesutarimų ir nelabumų laikotarpiu? Galite pasižymėti žodį *nuolat* Helamano 3:20 eilutėje.

Perskaitykite Helamano 3:22–26 ir pasižymėkite, kaip nefitai pradėjo keistis į gerąją pusę. Kiek žmonių prisidėjo prie Bažnyčios? _____

Norėdamas išryškinti tiesas, kurias turėtume išmolti, Mormonas dažnai vartojo tokias frazes: „taip mes galime matyti“, „taigi mes matome“ ir „mes matome“.

Helamano 3:27–30 šios frazės pavartotos keletą kartų. Tai rodo, kad Mormonas norėjo, kad išmoktume labai svarbių pamokų. Perskaitykite Helamano 3:27–30 ir pasižymėkite pagrindines frazes bei raskite pamokas, kurias Mormonas troško, kad išmoktume.

1. Raštų studijavimo žurnale atlikite šią užduotį:

a) Parašykite, ką Mormonas norėjo, kad mes išmoktume apie Dievo žodį iš Helamano 3:27–30.

b) Parašykite, kaip Raštų studijos jums padėjo išvengti nelabumo ir išlikti kelyje, vedančiame pas Dievą.

Perskaitykite Helamano 3:32–34 ir atkreipkite dėmesį į tai, kad kai kurie Bažnyčios nariai pradėjo persekioti kitus Bažnyčios narius. Persekiojimai sakėsi priklausą Bažnyčiai, tačiau buvo pilni išdidumo ir netikėjo Bažnyčios mokymais. Dėl jų veiksmų nuolankieji Bažnyčios nariai iškentė daug suspaudimų. Pagalvokite, kaip būtų sunku eiti į bažnyčią ir ten būti persekiojamiems kitų Bažnyčios narių dėl to, kad nusprendėte sekti Dievo pranašais ir įsakymais.

Perskaitykite Helamano 3:35 eilutę. Joje sužinosite, kaip ištikimi Bažnyčios nariai elgėsi persekiojimų ir suspaudimų metu.

2. Remdamiesi tuo, ką sužinojote nagrinėdami Helamano 3:35, Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Ar suspaudimų metu ištikimų ir nuolankių Bažnyčios narių tikėjimas sustiprėjo ar susilpnėjo?

b) Kas sustiprino nuolankių Bažnyčios narių tikėjimą?

c) Kaip buvo palaiminti šie Bažnyčios nariai?

Studijuodami Helamano 3:33–35 galime išmolti, kad kiekvienas žmogus pats nusprendžia, kaip jį paveiks persekiojimai ir suspaudimai. Remdamiesi tuo, ką išmokote iš šių eilučių, pabaikite šį sakinį: **Nors ir esame persekiojami ir išbandomi, mūsų tikėjimas Jėzumi Kristumi gali augti, jeigu** _____

(Šį sakinį galima pabaigti įvairiais būdais.) Šį sakinį galite užsirašyti Raštuose, prie Helamano 3:33–35 eilučių.

3. Kad geriau suprastumėte, ko mokoma šiose eilutėse, Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kaip malda ir pasninkas padėjo jums persekiojimų ar išbandymų metu?

b) Ką, jūsų manymu, reiškia savo širdį atiduoti Dievui?

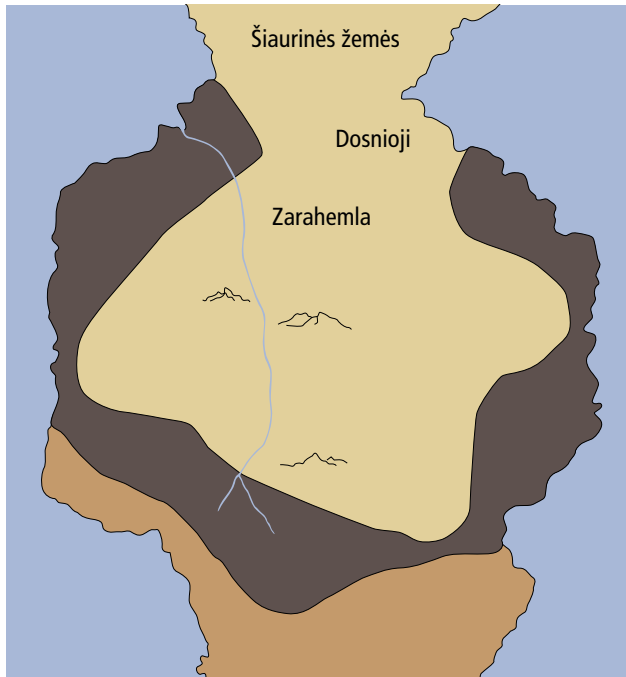
c) Kada jūsų tikėjimas Jėzumi Kristumi sustiprėjo persekiojimų ar išbandymų metu?

Perskaitykite Helamano 3:36–37 ir suraskite, kokia buvo dvasinė nefitų būseną tuo metu, kai mirė Helamanas.

Helmano 4

Dvasia pasitraukia nuo nefitų, ir lamanitai užima pietines nefitų žemes

Kaip užrašyta Helmano 4 skyriuje, po Helmano mirties, išdidumas ir nesutarimai, buvę tarp nefitų, priverčia daugelį jų prisidėti prie lamanitų. Lamanitai kovojo su nefitais. Perskaitykite Helmano 4:4–8 ir žemėlapyje pažymėkite teritoriją, kurią, jūsų manymu, užgrobė lamanitai.

 4. Raštų studijavimo žurnalo puslapį padalinkite pusiau, per jo vidurį nubrėždami vertikalią liniją. Vienos pusės viršuje parašykite: *Frazės, apibūdinančios nefitų požiūrį ir elgesį*. Kitoje lapo pusėje parašykite: *Frazės, apibūdinančios tai, kas nutiko dėl tokio elgesio*. Perskaitykite Helmano 4:11–13, 21–26 ir po abiem antraštelėmis parašykite bent po tris frazes.

Vienas svarbus principas, apie kurį sužinome Helmano 4 yra toks: **Išdidumas ir nelabumas atskiramus nuo Viešpaties Dvasios ir palieka kliautis savo pačių stiprybe.** Šį principą galite užsirašyti Raštuose, prie Helmano 4:23–25 eilučių.

Nefitai patyrė, kad, likę kliautis savo stiprybe, pralaimėjo mūšius ir prarado žemes (žr. Helmano 4:25–26). Jei savo gyvenime esame paliekami pasikliauti savo jėgomis, tai gali reikšti, kad prarandame Dvasios bendrystę.

 5. Pagalvokite, kokias „kovas“ kovoja savo gyvenime, ir Raštų studijavimo žurnale aprašykite vieną iš tų kovų. Parašykite, ką galite daryti, kad savo gyvenime neparastumėte Dvasios bendrystės. Parašykite bent vieną dalyką. Taip pat

aprašykite, ką manote apie tai, kodėl svarbu, kad Dvasia padėtų jums su Viešpaties stiprybe grumtis gyvenimo kovose.

 6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Helmano 3–4 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, min-tis ir įžvalgas:

22 DALIS. 3 DIENA

Helmano 5

Įvadas

Nefitų nelabumas tęsiasi, kol dauguma iš jų pasirenka blogį, o ne teisumą. Įkvėpti savo tėvo žodžių, Nefis ir Lehis pasišvenčia Evangelijos skelbimui. Jų tėvas Helmanas mokė juos, kad svarbu savo gyvenimą statyti ant Gelbėtojo pamato. Pamokę nefitus, Nefis ir Lehis pamokslavo lamanitams, bet buvo įmesti į kalėjimą. Kai Viešpats stebuklingai išvadavo Nefį ir Lehį iš kalėjimo, daugelis lamanitų atsivertė į Evangeliją.

Helmano 5:1–13

Helmanas mokė savo sūnus Nefį ir Lehį prisiminti Dievo įsakymus ir jiems padedančią Jėzaus Kristaus galią

Perskaitykite žemiau pateiktus šešis žodžius ir frazes. Kad galėtumėte atlikti šią užduotį, pasistenkite prisiminti juos visus. Jūsų bus prašoma juos prisiminti ir parašyti Raštų studijavimo žurnale: *šeima, tėvai, Jėzaus Kristaus Apmokėjimas, pranašai, atgaila veda į išgelbėjimą, laikykitės įsakymų.*

 1. Užverskite vadovėlį ir iš atminties Raštų studijavimo žurnale užrašykite šiuos šešis žodžius ir frazes.

Patikrinkite savo atsakymus. Minutėlę susimąstykite, ar buvo lengva ar sunku prisiminti tas frazes. Ar manote, kad buvo lengviau dėl to, jog buvote perspėti, kad teks juos prisiminti ir užrašyti?

Perskaitykite šį prezidento Spenserio V. Kimbolo teiginį ir pagalvokite, kodėl, stengiantis gyventi pagal Evangeliją, žodis *prisiminti* yra toks svarbus: „Jeigu ieškotumėte žodyne paties svarbiausio žodžio, ar žinote, koks tai būtų žodis? Tai galėtų būti žodis *prisiminti*. Kadangi visi esate sudarę sandoras, tai žinote, ką daryti, ir žinote, kaip daryti, todėl svarbiausia

yra prisiminti“ (“Circles of Exaltation” [address to Church Educational System religious educators, June 28, 1968], 5).

Šiandien jūs sužinosite apie du žmones, kurie dėl to, kad prisiminė tiesas, kurių išmokė jų tėvas, pakeitė tūkstančių gyvenimą. Šiandien pamokoje apmąstykite, ką Viešpats nori, kad prisimintumėte.

Kaip tai aiškinama Helamano 5:1–4, dėl žmonių nelabumo Nefis paliko savo, kaip vyriausio teisėjo, postą. Jis drauge su savo broliu Lehiu norėjo visą savo laiką pašvęsti Dievo žodžio skelbimui. Pradėję savo tarnystę, jie prisiminė savo tėvo Helamano mokymus. Perskaitykite žemiau pateiktas eilutes ir paliktoje tuščioje vietoje apibendrinkite, ką prisiminti Helamanas prašė savo sūnus. Taip pat kiekvienoje eilutėje galite pasižymėti žodį *prisiminti*.

- Helamano 5:5–7 _____
- Helamano 5:9–11 _____
- Helamano 5:12 _____

 2. Kad geriau suprastumėte, ką perskaitėte, Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a)** Kaip prisiminimas apie teisius kitų žmonių pavyzdžius jums gali padėti pasirinkti „dary[ti] tai, kas gera“? (Helamano 5:7).
- b)** Ką darote, kad prisimintumėte Jėzaus Kristaus Apmokėjimą?

Vėl perskaitykite Helamano 5:12 ir suraskite frazes, kurios paremia šį principą: **Jei savo pamatą dedame ant Jėzaus Kristaus, tai Šėtonas neturės mums galios.** (Helamano 5:12 yra Raštų įvaldymo eilutė. Galite ją pasižymėti išskirtiniu būdu, kad galėtumėte surasti ateity.)

Įsivaizduokite, kad jūsų paprašė sukurti pastato, kuris niekad nesugrius, projektą. Pagalvokite, kaip atsakytumėte į šiuos klausimus:

- Kokio pamato reiktų tokiam pastatui?

- Kaip stiprus pamatas padeda pastatui atlaikyti įvairias oro sąlygas, stichines nelaimes ar kitas sunkias aplinkybes?
- Kokie žodžiai ar frazės Helamano 5:12 eilutėje rodo, kad statymas ant Jėzaus Kristaus, mūsų Išpirkėjo, pamato nepadės išvengti priešininko antpuolių, tačiau suteiks mums stiprybės juos nugalėti?

 3. Raštų studijavimo žurnale užrašykite atsakymus į šiuos klausimus:

- a)** Ką, jūsų manymu, reiškia savo gyvenimo pamatą dėti ant Jėzaus Kristaus uolos? Kaip tai stengiatės daryti savo gyvenime?
- b)** Kada jums pavyko atsispirti pagundai arba iškęsti išbandymus dėl to, kad jūsų gyvenimo pamatas buvo Jėzus Kristus?
- c)** Ką galėtumėte daryti geriau, kad Gelbėtojass būtų jūsų gyvenimo pamatas?

Helamano 5:14–52

Viešpats apsaugo įkalintus Nefį ir Lehį ir išsklaido tamsą nuo juos įkalinusių žmonių, šiems pradėjus šauktis Jo ir atgailauti

Kaip užrašyta Helamano 5:14–19, Nefis ir Lehis su didele galia skelbė Evangeliją Zarahemlos žemėje ir pakrikštijo tūkstančius ten gyvenusių žmonių. Jie nuvyko į Nefio žemę, kuri priklausė lamanitams. Žemiau pateiktos užduoties tikslas yra padėti jums suprasti nepaprastus Nefio ir Lehio išgyvenimus tarp lamanitų.

 4. Raštų studijavimo žurnalo lape nusibraižykite žemiau pateiktą lentelę. Tada perskaitykite visas eilutes ir nupieškite paprastą piešinuką arba aprašykite, ką apibūdina tos eilutės.

Nefis ir Lehis tarp lamanitų		
Helamano 5:20–21	Helamano 5:22–25	Helamano 5:26–28
Helamano 5:29–34	Helamano 5:35–39	Helamano 5:40–44

Šioje situacijoje tamsos debesis gali simbolizuoti nuodėmę, o kiekvieną žmogų apsupęs ugnies stulpas gali simbolizuoti Šventąją Dvasią.

Peržvelkite 28 ir 34 eilutę ir aprašykite, kaip jautėsi tamsos debesyje esantys žmonės: _____

Peržvelkite 43 ir 44 ir aprašykite, kaip jautėsi ugnies stulpo apsupti žmonės: _____

Peržvelkite 41 ir 42 eilutes ir aprašykite, ką žmonės darė, kad išsklaidytų tamsos debesį, arba, kitaip tariant, atgailautų dėl savo nuodėmių: _____

Helamano 6–9

Įvadas

Nefiui ir Lehiui paskleidus misionierišką žinią, lamanitai tapo teisesni. Deja, tuo pačiu metu nefitai tapo nelabi ir rėmė Gadiantono plėšikus, dėl ko nuo jų pasitraukė Viešpaties Dvasia. Pranašas Nefis pranašavo, kad nefitai pražus, jeigu ir toliau pasiliks nelabume. Tai matydami korumpuoti teisėjai sukurstė žmones pykčiui prieš Nefį, tačiau buvo ir tokių, kurie užtarė pranašą. Paliudydamas, kad jo žodžiai bus įvykdyti, Nefis atskleidė, kad vyriausią teisėją nužudė jo brolis. Kai Nefio žodžiai pasitvirtino, kai kurie žmonės priėmė jį kaip pranašą.

Helamano 6

Lamanitai tampa teisia tauta ir kovoja su Gadiantono plėšikais, o nefitai remia slaptas sąjungas

1. Raštų studijavimo žurnaluose, palikdami vietos diagramos viršuje ir apačioje, nupieškite šitai:

Studijuodami Helamano knygą, matėte, kaip nefitai savo pasirinkimais privertė pasitraukti Viešpaties Dvasią iš jų gyvenimo, o tuo tarpu lamanitų pasirinkimai leido jiems labiau jausti Dvasią savo gyvenime. Perskaitykite Helamano 6:1–5, 16–17, 34–36; suraskite, ką lamanitai darė, kad labiau jaustų Viešpaties Dvasią; ir užrašykite tai virš viršutinės rodyklės. Tose pačiose eilutėse suraskite, ką darė nefitai, kas neleido jiems jausti Viešpaties Dvasios, ir užrašykite tai po apatinę rodyklę.

Svarbus principas, kurio išmokstame iš lamanitų ir nefitų yra toks: **Kai tikime Viešpaties žodžiais ir paklūstame jiems, tai Jis ant mūsų išlieja savo Dvasią.** Priešingas principas taip pat teisingas: **Jei nesame pasiruošę tikėti ir paklusti Viešpaties žodžiams, tai nuo mūsų pasitraukia Viešpaties Dvasia.**

Perskaitykite Helamano 5:45–47 ir apmąstykite, ko iš to išmokote apie atgailą. Vienas principas: **Jei panaudojame tikėjimą Jėzumi Kristumi ir atgailaujame už savo nuodėmes, tai Šventoji Dvasia pripildo mūsų širdis ramybės ir džiaugsmo.**

Helamano 5:48–52 eilutėse sužinome, kad maždaug 300 lamanitų buvo šio stebuklo liudytojai ir visiškai atsivertė į Evangeliją. Jie ėjo ir tarnavo savo žmonėms, kol „didesnioji lamanitų dalis“ taip pat atsivertė (Helamano 5:50). Šie atsivertusieji „paliko savo karo ginklus“ (Helamano 5:51) ir „atidavė nefitams jų nuosavybės žemes“ (Helamano 5:52). Daugeliu atvejų Mormono Knygoje žmonės savo žemes atgaudavo per karus, tačiau šiuo atveju nefitai atgavo savo žemes dėl to, kad jų priešai atgailavo ir priėmė Evangeliją.

5. Pagalvokite, ar savo gyvenime jaučiate ramybę ir džiaugsmą. Pagalvokite apie jus supančius tamsos debes, tokius kaip nuodėmė, nesutarimai su šeimos nariais ar draugais, o gal tai, kad kasdien neskaitote Raštų ir nesimeldžiate. Aprašykite tai Raštų studijavimo žurnale. Pamąstykite, ką galite daryti, kad sektumėte lamanitų pavyzdžiu Helamano 5 skyriuje, ir parašykite, ką galite daryti, kad pakviestumėte Gelbėtoją išsklaidyti virš jūsų tūnančius tamsos debesis. Kaip atgaila gali būti jūsų ieškomo sprendimo dalis? Kaip atgaila padės jums statyti ant Jėzaus Kristaus pamato?

📖 Raštų įvaldymas – Helamano 5:12

Perskaitykite Helamano 5:12 eilutę ir suraskite žodžius, kurie įvardija tai, kas jums pažįstama (pavyzdžiui *uola, pamatas, vėjas, kruša, audra*). Kad galėtumėte šią eilutę išmokyti atmintinai, pasiimkite popieriaus lapą ir jame užrašykite kiekvieno eilutės žodžio pirmąją raidę, išskyrus tuos atvejus, kai žodis reiškia tai, kas jums pažįstama. Vietoj raidės nupieškite paprastą to žodžio iliustraciją. Bandykite pasakyti eilutę naudodamiesi tik užrašais. Šį popieriaus lapą pasidėkite ten, kur kasdien galėsite jį dažnai matyti. Tai padės jums įsiminti šioje eilutėje minimas tiesas.

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Helamano 5 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, min-tis ir įvalgas:

Pažiūrėkite į tai, ką parašėte diagramoje Raštų studijavimo žurnale. Pagalvokite, kaip viršuje surašyti veiksmai yra pavyzdžiai, kad esame pasiruošę tikėti ir paklusti Viešpaties žodžiams, o surašyti apačioje – kietiširdiškumo ir nenoro paklusti Viešpačiui pavyzdžiai.

 2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a) Pasirinkite vieną iš diagramos viršuje surašytų gerų jūsų daromų ar kada nors gyvenime darytų poelgių. Kaip tai į jūsų gyvenimą pakvietė Šventąją Dvasią?
- b) Pažvelkite į tai, kas surašyta diagramos apačioje. Kodėl norite to vengti?

Pasirinkite vieną būdą, kaip galite dažniau pakviesti Viešpaties Dvasią į savo gyvenimą, ir stenkitės tai daryti visą ateinančią savaitę.

Helmano 7

Nefis pamokslauja nelabiems nefitams ir įsako jiems atgailauti

Pranašas Nefis šešerius metus tarnavo misionieriumi šiaurinėse žemėse. Po to, kai mokė nefitus, kurie atstūmė jo žodžius ir pasiliko savo nelabume, jis sugrįžo namo. Jis buvo labai nusiminęs. Perskaitykite Helmano 7:6–11 ir sužinokite, ką darė Nefis.

Po to, kai žmonės susirinko paklausti savo sodo bokšte besimeldžiančio Nefio, jis pradėjo mokytį juos (žr. Helmano 7:12–29). Jis perspėjo juos apie jų sprendimų pasekmes ir akcentavo šį principą: **Jeigu atsisakome atgailauti dėl savo nuodėmių, tai netenkame Viešpaties apsaugos ir amžinojo gyvenimo palaiminimų.**

Helmano 8:1–26

Korumpuoti teisėjai sukurstė žmones pykčiui prieš Nefį

Kas jums trukdo įsiklausyti į pranašų žodžius? Studijuodami Helmano 8, pasistenkite išžvelgti tai, ką turėtumėte daryti susidūrę su tokiais trukdžiais.

Perskaitykite Helmano 8:1–6 ir suraskite, kaip nefitų teisėjai (taip pat ir Gadianono plėšikai) reagavo į Nefio mokymą. Skaitydami apmąstykite tokius klausimus: Kokia buvo pagrindinė teisėjų žinia žmonėms? Kodėl, pasak Helmano 8:4, teisėjai nesuėmė Nefio?

Pagalvokite, ką darytumėte, jei kas nors bandytų jus įtikinti nepaisyti pranašų mokymų. Helmano 8 skyriuje kai kurie žmonės paprieštaravo tam, ką teisėjai kalbėjo apie Nefį. Perskaitykite Helmano 8:7–9 ir pasižymėkite, kaip žmonės palaikė Nefį.

Peržvelkite Helmano 8:10 ir atkreipkite dėmesį į tai, kaip jų žodžiai paveikė esamą situaciją. Prie Helmano 8:7–10 eilučių galite užrašyti šį principą: **Jei atsispirsime blogiui, neeisime jam sklisti.**

 3. Raštų studijavimo žurnale parašykite vieną trumpą pastraipą, paaiškindami, kodėl viršuje minimas principas yra svarbus mūsų dienomis.

 4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną ar į kelis iš šių klausimų:

- a) Kaip galite atsispirti pagundai ignoruoti pranašo mokymus ar prieštarauti jiems?
- b) Kaip galima pasipriešinti tokiai įtakai ir paremti Viešpaties pranašus?
- c) Kokiose situacijose jūs ar jūsų pažįstami pasipriešinote tokioms įtakoms? Kokie buvo to rezultatai?

Kaip užrašyta Helmano 8:11–23, Nefis priminė žmonėms apie daugybę pranašų, liudijusių apie Jėzų Kristų. Jis mokė nefitus šio principo: **Jeį naudosome tikėjimą Jėzumi Kristumi ir būsime paklusnūs, tai gausime amžinąjį gyvenimą.** Nepaisydami daugybės pranašų mokymų, patvirtinusių Nefio žodžius, žmonės atstūmė Nefį ir jo žinią. Perskaitykite Helmano 8:24–26 ir suraskite, kokios pasekmės laukė nefitų, jeigu jie ir toliau nebeklausys pranašų liudijimų. Apmąstykite tokius klausimus: Kaip manote, kodėl tų, kurie nuolat neigia tiesą ir sukyla prieš Dievą, laukia rimtos pasekmės?

Helmano 8:27–9:41

Nefis atskleidžia, kad vyriausiąjį teisėją nužudė šio brolio

Kaip įrodymą, kad žmonės skendo nuodėmėse ir kad tai, ką jis jiems sakė apie sunaikinimą, bus įvykdyta, Nefis atskleidė, kad buvo nužudytas vyriausiasis nefitų teisėjas. Nefis taip pat atskleidė, kad tiek nužudytasis, tiek jo brolis priklausė Gadianono plėšikams. (Žr. Helmano 8:27–28.)

 5. Raštų studijavimo žurnale užrašykite šį principą: **Pranašų žodžiai bus įvykdyti.** Įsivaizduokite, kad esate vyriausiojo teisėjo žmogžudystę tiriantis detektyvas. Skliausteliuose surašytose Raštų ištraukose suraskite atsakymus į pateiktus klausimus. Atsakymus užrašykite Raštų studijavimo žurnale.

Pirmoji tyrimo diena:

- a) Ką rado penki žmonės, tyrę Nefio žodžius? Kodėl jie parpuolė ant žemės? (Helmano 9:1–5)
- b) Ką žmonės įtarė esant žudikais? (Helmano 9:7–8)

Antroji tyrimo diena:

- c) Kas buvo pripažintas nekaltu? (Helmano 9:10–14, 18)
- d) Kas buvo apkaltintas? (Helmano 9:16, 19)
- e) Kokie buvo Nefio nekaltumo įrodymai? (Helmano 9:25–36)
- f) Kas buvo žudikas? (Helmano 9:37–38)

Raštuose galite pasižymėti atsakymus į šiuos klausimus:

- Kuo tikėjo ir ko bijojo, pagal Helmano 9:5 eilutę, nužudytą vyriausiąjį teisėją suradę penki vyrai?

- Ką, pagal Helamano 9:36, pasak Nefio, sakys Seantumas, kas paliudys apie tai, kad jis nužudė savo brolių?
- Kodėl, pasak Helamano 9:39–41, kai kurie žmonės patikėjo Nefiu?

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Helamano 6–9 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

23 DALIS. 1 DIENA

Helamano 10

Įvadas

Pasibaigus teismui dėl vyriausiojo teisėjo nužudymo (žr. Helamano 7–9), Nefis sugrįžo namo. Jis apmąstė, ką Viešpats jam parodė, ir nerimavo dėl žmonių nelabumo. Kai Nefis buvo nusiminęs, Viešpats jam prabilo ir amžiams palaimino jį užantspaudavimo galia. Viešpats įsakė Nefiui ir toliau skelbti atgailą žmonėms, kam jis bemat pakluso.

Mokymuisi palankios aplinkos plėtojimas

Idealią mokymosi aplinką sudaro tvarka, pagarba ir ramybės jausmas. Pasistenkite pašalinti trukdžius, atitraukiančius nuo studijų ir Raštų apmąstymo. Prezidentas Boidas K. Pakeris, Dvylikos Apaštalų Kvorumo prezidentas, mokė, kad „įkvėpimas lengviau gaunamas ramybės kupinoje aplinkoje“ ir kad „pagarbumas skatina apreiškimą“ (“Reverence Invites Revelation,” *Ensign*, Nov. 1991, 21–22).

net po to, kai pamatė dramatiškus įvykius, aprašytus Helamano 9 skyriuje. Nusiminęs Nefis patraukė namo. Perskaitykite Helamano 10:1–3 ir suraskite, apie ką mąstė Nefis eidamas namo. Kas kart šiose eilutėse

perskaitytę žodį *apmąstyti*, galite jį pasižymėti. Apmąstyti reiškia medituoti ir giliai apmąstyti Raštus ar kitus Dievo darbus. Kai Dievo darbus apmąstome su malda, tai gauname apreiškimą ir išsamesnį supratimą.

Pagalvokite apie šiuos klausimus:

- Ką apmąstė Nefis?
- Kodėl jis jautėsi „prislėgtas“ arba liūdnas?
- Kas nutiko jam bemažant?

Helamano 10:1–3 eilutėse matome tokį principą: **Kai apmąstome Viešpaties darbus, tai paruošia mus gauti apreiškimą.** Kiti Raštuose esantys pavyzdžiai taip pat iliustruoja šį principą: Nefis apmąstė tai, ko jį mokė jo tėvas Lehis ir ką išmoko apie tiesą (žr. 1 Nefio 10:17; 11:1); jaunas Džozefas Smitas „maš[tė] ... vėl ir vėl“ apie Jokūbo 1:5 eilutę, ir jam buvo apreikšta tiesa (žr. Džozefas Smitas–Istorija 1:11–19); ir prezidentas Džozefas F. Smitas apmąstė ir mąstė apie Raštus, mokačius apie mirusiųjų išpirkimą, ir jam buvo apreikšta tiesa (žr. DS 138:1–6, 11).

Dažniausia žmonės gauna apreiškimą apmąstydami Viešpaties darbus, o ne per išgirstą balsą, išvystą regėjimą ar kitais dramatiškais būdais. Vỹresnysis Deividas A. Bednaris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino:

„Apreiškimai ateina įvairiais būdais, įskaitant sapnus, regėjimus, pokalbius su dangiškais pasiuntiniais ir įkvėpimą. Kai kurie apreiškimai ateina staiga ir būna ryškūs; kiti apreiškimai ateina pamažu ir vos pastebimai. [...]

[...] Apreiškimas dažniausiai ateina pamažu ir mums suteikiamas pagal mūsų troškimą, vertumą ir pasiruošimą. Tokios Dangiškojo Tėvo žinios pamažu ir švelniai „leidžiasi ant [mūsų sielų] kaip rasa iš dangaus“ (DS 121:45). Ši apreiškimo forma yra dažniau pasitaikanti ir daugiau pastebima Nefio patyrimuose, kai jis kelis kartus bandė iš Labano paimti skaitstario plokštes (žr. 1 Nefio 3–4). [...]

[...] Esminės sugrąžintosios Evangelijos tiesos Pranašui Džozefui Smitui Šventojoje Giraitėje nebuvo atskleistos iš karto. Tos neįkainojamos vertybės buvo apreiškiamos pagal aplinkybes ir atėjus tinkamam laikui.

Prezidentas Džozefas F. Smitas paaiškino, kaip ši apreiškimo forma pasireiškė jo gyvenime: „Kai buvau berniukas [...] dažnai [...], Viešpaties prašydavau parodyti ką nors nuostabaus, kad taip įgyčiau liudijimą. Viešpats to nerodė, bet rodė tiesą eilutę po eilutės ... kol tą tiesą privertė įsisavinti nuo pat galvos iki kojų pirštų ir kol abejonė bei baimė iš manęs buvo visiškai išvalyta“ (in Conference Report, Apr. 1900, 40–41).

Mes, Bažnyčios nariai, taip dažnai pabrėžiame nuostabius ir dramatiškus dvasinius pasireiškimus, kad nuvertiname ir net nebebastebime įprasto būdo, kuriuo Šventoji Dvasia atlieka Savo darbą“ („Apreiškimo dvasia“, 2011 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

1. Raštų studijavimo žurnale aprašykite tai, kada esate gavę asmeninį apreiškimą. Kas paskatino apreiškimą? Kaip apmąstymas padėjo jums gauti apreiškimą? (Atminkite, kad apreiškimas ateina įvairiais būdais. Jis gali būti susijęs su staigiu ar laipsnišku apšvietimu ir suvokimu arba su ramybės ir patikimumo jausmais.)

Savo gyvenime skirkite laiko reguliariems apmąstymams. Tai galite daryti Bažnyčios susirinkimuose, prieš ir po asmeninių maldų ir Raštų studijavimo, pažiūrėję ar pasiklausę visuotinės konferencijos, pasninkaudami ar švęsdami Šabą.

Įsivaizduokite, kad turite kažką labai jums brangaus ir jums reikia tai patikėti kažkam kitam. Kam patikėtumė tą daiktą? Kodėl pasirinktumėte tą žmogų? Kaip tas žmogus užsitarnavo jūsų pasitikėjimą?

Perskaitykite Helamano 10:4–5 ir suraskite, kodėl Viešpats pasitikėjo Nefiu. *Nenuilstamai* reiškia niekada nepavargstant. Apmąstykite pavyzdžius jūsų pažįstamų žmonių, kurie nenuilstamai tarnauja Viešpačiui visais galimais būdais.

Viešpaties atsakymas Nefiui Helamano 10:4 eilutėje moko šio principo: **Kai Viešpaties valiai teikiame pirmenybę, tai Jis mus laimina ir patiki tam tikras atsakomybes.**

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną ar į kelis iš šių klausimų:

- a) Kaip sužinoti, kokia Viešpaties valia dėl jūsų gyvenimo?
- b) Ką neseniai esate padarę, kad parodytumėte Viešpačiui, jog Jo valia svarbesnė už jūsų ir jog norite ja sekti visada?
- c) Kokioje gyvenimo srityje galėtumėte geriau ieškoti ne savo, o Viešpaties valios ir sekti ją.

Perskaitykite Helamano 10:5–7 ir įvardykite palaiminimus ir pažadus, kuriuos Viešpats davė Nefiui už tai, kad jis buvo ištikimas. Prie šių eilučių užrašykite atitinkamus palaiminimus:

5 eilutė: _____

_____

6 eilutė: _____

_____

7 eilutė: _____

_____

Palaiminimas, įvardytas Helamano 10:7 eilutėje, yra esminė Jėzaus Kristaus Evangelijos doktrina: **Užantspaudavimo galia suriša ir atriša tiek žemėje, tiek ir danguje.** Ar žinote, kokiems dar žmonėms Raštuose buvo suteikta ši užantspaudavimo galia? Galite nuorodomis sujungti Helamano 10:7 eilutę su šiomis Raštų ištraukomis: 1 Karalių 17 (Elija); Mato 16:15–19 (Petras); Doktrinos ir Sandorų 132:46 (Džozefas Smitas).

Perskaitykite Doktrinos ir Sandorų 128:9 ir suraskite, ko Pranašas Džozefas Smitas mokė apie užantspaudavimo galią.

Šiandien tuos pačius užantspaudavimo raktus turi Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios Prezidentas. Lygiai taip pat, kaip Viešpats galėjo patikėti Nefiui, Jis taip pat žino, kad Bažnyčios Prezidentas nenaudos šios galios taip, kad tai prieštarautų Jo valiai. Šis užantspaudavimo įgaliojimas perduodamas kitiems vertiems kunigystę turintiems asmenims visame pasaulyje, kas kunigystės apeigas daro galiojančias danguje ir žemėje.

Apmąstykite šį vyresniojo Briuso R. Makonkio iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį apie užantspaudavimo galios svarbą:

„Visa, kas neužantspauduojama šia galia, turi baigtis žmogui mirus. Kai krikštas užantspauduojamas šiuo išliekančiu antspaudu, tai leidžia žmogui įžengti į celestialinę karalystę; kai amžina

santuokos sandora sutvirtinama šiuo įgaliojimu, tai ji veda joje dalyvavusias šalis į išaukštinimą aukščiausiam celestalinio pasaulio danguje.

Dėl užantspaudavimo galios viskas įgyja išliekančią jėgą ir pradeda galioti“ (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 683).

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a)** Kas, pasak vyresniojo Makonkio, nutinka, jei apeiga neužantspauduojama tinkamu įgaliojimu?
- b)** Kaip užantspaudavimo galia palietė jūsų gyvenimą ir kaip norėtumėte, kad ji palaimintų jus ateityje?

Perskaitykite šį vyresniojo Raselo M. Nelsono iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo liudijimą apie tai, kad užantspauduojanti Dievo galia buvo sugrąžinta: „Šventyklos, apeigos, sandoros, endaumentai ir užantspaudavimai buvo sugrąžinti, kaip apie tai ir buvo pranašauta. Šventyklos apeigos padeda susitaikyti su Viešpačiu ir užantspauduoti šeimas amžinybei. Paklusnumas šventoms sandoroms, sudarytoms šventykloje, paruošia mus amžinajam gyvenimui – didžiausiai Dievo dovanai žmogui“ (“Prepare for the Blessings of the Temple,” *Ensign*, Oct. 2010, 42).

Kas, pasak vyresniojo Nelsono, padaro mus vertus gauti pažadėtuosius užantspaudavimo galios palaiminimus?

Helamano 10:12–19

Nefis paklūsta Viešpaties įsakymui skelbti žmonėms atgailą

Ar jūsų tėvai, darbdavys ar vadovas yra paprašę jus kažką padaryti, o jūs tai atidėliojote ar išvis nepadarėte ko paprašyti? Pagalvokite, ką byloja jūsų atidėliojimas to, ką buvote paprašyti padaryti?

Perskaitykite Helamano 10:11–12 ir suraskite, kaip Nefis reagavo į Viešpaties paliepiamą skelbti žmonėms atgailą. Ką parodome Viešpačiui, kai akimirksniu reaguojame į Jo patarimus ir įsakymus?

4. Perskaitykite Helamano 10:13–18. Tada Raštų studijavimo žurnale aprašykite, ko išmokote iš Nefio pavyzdžio apie tai, kaip reikia reaguoti į Viešpaties įsakymą. Užrašykite, kaip galite tai pritaikyti savo gyvenime.

Būdamas ištikimas, Nefis rodė, kad Viešpats gali juo pasitikėti, dėl to jis buvo apsaugotas ir palaimintas didele galia.

Raštų įvaldymo apžvalga

Apžvelgdami Raštų įvaldymo eilutes, perskaitykite 1 Nefio 3:7; 2 Nefio 2:27; 2 Nefio 31:19–20; ir Mozijo 2:17. Pagalvokite, kaip šios Raštų įvaldymo eilutės taikytinos Nefiui ir jo tarnystei, aprašyti Helamano 10 skyriuje.

Siekite pirmenybę teikti ne savo, o Viešpaties valiai ir greitai jai paklusti. Ištikimai tarnaudami Viešpačiui, kaip tai darė Nefis, užsitarnausite Jo pasitikėjimą ir palaimas.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Helamano 10 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

23 DALIS. 2 DIENA

Helamano 11–12

Įvadas

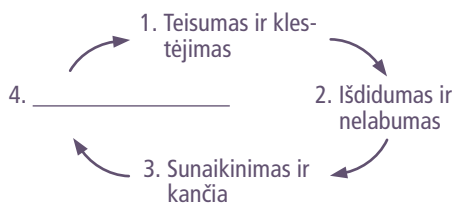
Helamano 11–12 skyriuose aprašomi 14 nefitų istorijos metų bei teisumo ir nelabumo ciklas. Dėl to, kad buvo išdidūs, žmonės nepanoro atgailauti dėl savo nelabumo. Nefis užveria dangus, dėl ko prasideda sausra ir badas. Sausra ir badas nužemino žmones, ir jie atgailavo ir atsigręžė į Viešpatį. Dėl to, kad žmonės nenusižemindavo savo noru, jie lengvai užmiršdavo Viešpatį, savo Dievą, tol, kol nebūdavo priversti suvokti, kaip jiems reikia Jo pagalbos. Pasigailėdamas Dievas sudrausmina savo žmones, kad atvestų juos į atgailą ir išgelbėjimą.

Helamano 11

Nefitai pereina teisumo ir nelabumo ciklą

1. Raštų studijavimo žurnale nupieškite šį teisumo ir nelabumo ciklą. Šis ciklas dažnai vadinamas „išdidumo ciklu“. Atkreipkite dėmesį į tai, kad diagramoje trūksta 4-ojo ciklo elemento. Kaip manote, ko reikia, kad žmonės iš naikinimo ir kančių pakiltų į teisumą ir klestėjimą? Studijuodami Helamano 11 skyrių, ieškokite informacijos, padėsiančios jums užpildyti šį ciklo etapą.

Skaitydami Helamano 10 skyrių, pamatysite, kad žmonės nenorėjo klausyti Dievo žodžio, kurį paskelbė pranašas Nefis. Peržvelkite Helamano 10:18 eilutę ir suraskite, kas, jūsų manymu, rodo, kad nefitai tuo metu (71-ųjų teisėjų valdymo metų pabaigoje) buvo išdidumo cikle.

Ši Raštų užduotis padės jums išvysti teisumo ir nelabumo ciklą, 14 metų vykusį tarp Mormono Knygos žmonių. Perskaitykite Helamano 11 skyriaus eilutes, surašytas žemiau pateiktoje lentelėje, glaustai aprašykite nefitų būseną ir įrašykite skaičius, nurodančius kokiam etape jie yra. Jums pateikti du pavyzdžiai. Ieškokite žodžių, padėsiančių įvardyti ketvirtąjį etapą cikle, kurį nupiešėte Raštų studijavimo žurnale.

Teisėjų valdymo metai	Helamano 11	Glaustas nefitų būsenos aprašymas	Ciklo etapas
72–73	1–2 eil.	Padaugėja nesutarimų ir karų, o slapta plėšikų gauja tęsia naikinimo darbą.	2, 3
73–75	3–6 eil.		
75	7, 9–12 eil.		
76–77	17–18, 20–21 eil.	Žmonės džiūgavo ir šlovino Dievą; jie buvo teisūs ir vėl klestėjo.	4, 1
78–79	22–23 eil.		

Teisėjų valdymo metai	Helamano 11	Glaustas nefitų būsenos aprašymas	Ciklo etapas
80	24–26 eil.		
80–81	27–30, 32–35 eil.		
82–85	36–37 eil.		

Kaip pavaizduota Raštų užduotyje, 4 elementas išdidumo cikle yra „nuolankumas ir atgaila“. Pasižymėkite tai Raštų studijavimo žurnale esančioje diagramoje.

 2. Išdidumo ciklas yra ne tik visuomenės atspindys. Jis taip pat gali pasireikšti šeimos ar žmogaus gyvenime. Suprasdami, kaip tai veikia, galime lengviau to išvengti. Raštų studijavimo žurnale parašykite, ko reikia, kad nepatektumėte į ciklo „išdidumo ir nelabumo“ arba „sunaikinimo ir kančios“ etapus.

Raštuose, prie Helamano 11 skyriaus, galite užsirašyti šį principą: **Per nuolankumą ir atgailą galime išvengti išdidumo ir sunaikinimo.** Jei norite, Helamano 11: 4 eilutėje galite pasižymėti, kaip badas, sulig Nefio noru, turėjo paveikti žmones.

Pagalvokite, kaip atsakytumėte į šiuos klausimus:

- Ar visuomenei, šeimai ar žmogui reikia sekti išdidumo ciklu?
- Kaip manote, ką reikia daryti visuomenei, šeimai ar žmogui, kad išvengtų užburto išdidumo ciklo?

Výresnysis Ričardas G. Skotas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo štai ką sakė apie Nefio maldą: „Viešpats išgirdo savo tarno maldavimą (Helamano 11:10–14) ir nutraukė badmetį, tačiau tam turėjo praeiti vieneri metai. Tai rodo, kad Viešpats bemat išgirsta mūsų maldavimus, tačiau, sulig Savo išmintimi, atsako tada, kai Jo atsakymas bus naudingiausias“ („Nephi, Son of Helaman,” in *Heroes from the Book of Mormon* [1995.] 154).

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas mokė apie tai, ką galime daryti, kad nepakliūtume į išdidumo ciklą:

„Dievo žmonės yra nuolankūs. Mes galime nuspręsti būti nuolankūs arba galime būti priversti tokie tapti. Alma sakė: „Palaiminti tie, kurie nusižemina neverčiami būti nuolankūs“ (Almos 32:16).

Nuspręskime būti nuolankūs.

Mes pasirenkame būti nuolankūs, nugalėdami priešikumą [neapykantą] savo broliams ir seserims, gerbdami juos kaip save pačius ir pakeldami juos taip aukštai, o gal ir aukščiau, nei esame patys. [...]

Mes galime nuspręsti nusižeminti priimdami patarimą ir drausminimą. [...]

Mes galime nuspręsti nusižeminti atleisdami savo skriaudikams. [...]

Mes galime nuspręsti nusižeminti nesavanaudiška tarnystė. [...]

Mes galime nuspręsti nusižeminti vykdamy į misijas ir skelbdami žodį, kuris gali padėti nusižeminti kitiems. [...]

Mes galime nuspręsti nusižeminti dažniau lankydamiesi šventykloje.

Mes galime nuspręsti nusižeminti išpažindami ir palikdami savo nuodėmes ir atgimdami iš Dievo. [...]

Mes galime nuspręsti nusižeminti mylėdami Dievą, atiduodami Jam savo valią ir savo gyvenime teikdami pirmenybę Jam. [...]

Nuspręskime būti nuolankūs. Mes galime pasiekti tai. Žinau, kad galime“ („Beware of Pride,” *Ensign*, May 1989, 6–7).

Helamano 12

Mormonas paaiškina, kodėl Viešpats drausmina žmones

Įsivaizduokite, kad esate pranašas Mormonas ir ką tik pabaigėte 14 metų nefitų istorijos aprašymą, esantį Helamano 11. Kaip pabaigtumėte šį sakinį: „Ir taip mes galime matyti _____“.

Perskaitykite Helamano 12:1 ir suraskite, ką Mormonas norėjo, kad pamatytumėte. Pagalvokite, ką Mormonas turėjo omenyje, sakydamas „nepastovios [žmonių vaikų] širdys“.

Studijuokite Helamano 12:2–3 ir suraskite kitas pamokas, kurias Mormonas troško, kad išmoktumėte. Atkreipkite dėmesį į frazes „mes galime matyti“ (2 eil.) ir „taip mes matome“ (3 eil.).

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a) Kaip manote, kodėl klestintiems žmonėms taip lengva pamiršti Viešpatį?
- b) Įvardykite kelis pavyzdžius apie tai, kaip mūsų dienomis turimi palengvinimai ir klestėjimas gali priversti žmogų pamiršti Dievą?
- c) Kokiose jums žinomose situacijose žmogus ar žmonių grupė klestėdama pamiršo Viešpatį?

Keletas pamokų, kurias Mormonas troško, kad skaitytojas išmokytų: **Jei nebūsime atsargūs, tai mūsų klestėjimas gali priversti mus pamiršti Viešpatį, ir Viešpats drausmina savo žmones, kad paragintų juos prisiminti Jį.**

Vyresnysis D. Todas Kristofersonas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė apie tai, kodėl Viešpats mus drausmina:

„Nors dažnai tai sunku išverti, iš tikrųjų turėtume džiūgauti, kad Dievas laiko mus vertus to laiko ir pastangų, kuriuos skiria mūsų auklėjimui.

Dieviškas drausminimas turi bent tris tikslus: 1) įtikinti mus atgailauti, 2) ištaurinti ir pašventinti mus ir 3) kartais nukreipti mūsų gyvenimą į Dievo žinomis, geresnį kelią“ („Aš baru ir ugdu tuos, kuriuos myliu“, 2011 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Kuris tikslas, jūsų manymu, atspindi Viešpaties ketinimą nefitų ir lamanitų drausminimuose, aprašytuose Helamano 11–12? Ko siekdamas Jis drausmino jus jūsų gyvenime?

4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a) Perskaitykite Helamano 12:4–6 ir suraskite, kaip dar aprašomi tie, kurie pamiršta Dievą. Koks žmogaus požiūris neleidžia jam prisiminti Dievo?
- b) Perskaitykite Helamano 12:7–13. Kodėl Mormonas sakė: „žmonių [vaikai]... menkesni už žemės dulkę“? Ką tokio daro dulkę, ko kartais nenori daryti žmonės?

Prezidentas Džozefas Fildingas Smitas mokė: „Šis pranašas [Mormonas] nenorėjo pasakyti, kad Viešpats rūpinasi žemės dulke ir myli ją labiau nei savo vaikus. [...] Jis nori pasakyti, kad žemės dulkę yra paklusni. Ji juda sulig Viešpaties įsakymu.

Visa yra harmonijoje su Jo įstatymais. Kaip aš suprantu, Visatoje viskas, išskyrus žmogų, paklūsta įstatymui. Kur tik bepažvelgsite, išvysite įstatymą ir tvarką; elementai paklūsta jiems duotam įstatymui, kuris aprėpia jų paskirtį. Tačiau žmogus sukyla ir šiuo atveju yra menkesnis už žemės dulkę, nes atstumia Viešpaties patarimus“ (in Conference Report, Apr. 1929, 55).

Mormonas suprato, kad žmonės, kurie leidžia vadovauti Dievui, yra daug vertingesni už žemės dulkę. Savo palyginimu jis norėjo atkreipti dėmesį tų, kurie yra išdidūs ir atstumia Viešpaties balsą, ir yra nepastovios širdies. Kaip užrašyta Helamano 12:9–20, Mormonas primena mums apie didžią Viešpaties galią fiziniams elementams – visi jie juda pagal Jo įsakymą. Minutėlę pamąstykite apie savo paklusnumo Viešpaties įsakymams laipsnį. Kaip jūsų noras paklusti Jo įsakymams rodo nuolankumą? Kaip mūsų valios laisvės panaudojimas nepaklusti Jo žodžiui rodo mūsų išdidumą?

5. Raštų studijavimo žurnale užsirašykite šias frazes ir jas pabaikite:

- a) *Ir taip Helamano 11–12 skyriuose pamačiau ...*
- b) *Todėl, aš ...*

Jeigu prisiminsime Viešpatį, klausysimės Jo balso ir atgailausime, tai parodysime savo nuolankumą ir tikėjimą Juo. Savo ruožtu Jis laikosi duoto pažado laiminti mus ir padaryti taip, kad klestėtume, galiausiai suteikdamas mums amžinąjį gyvenimą.

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Helamano 11–12 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, min-tis ir įžvalgas:

Helamano 13–14

Įvadas

Keleri metai prieš Gelbėtojo gimimą Viešpats atsiuntė pranašą lamanitą, vardu Samuelis, kad Zarahemloje skelbtų atgailą nefitams. Pranašas Samuelis buvo antrasis Jėzaus Kristaus liudytojas, Nefis buvo pirmasis. Jis išpėjo nefitus apie įvyksiantį jų sunaikinimą, jei šie neatgailaus. Samuelis kalbėjo jiems apie jų tendenciją atstumti pranašus ir siekti laimės darant nelabumus. Jis paskelbė ženklus, kurie nurodys Jėzaus Kristaus gimimą ir mirtį. Jis taip pat mokė, kad visa žmonija, per Jėzaus Kristaus išpirkimą, bus sugrąžinta Dievo akivaizdon, kad būtų teisiama.

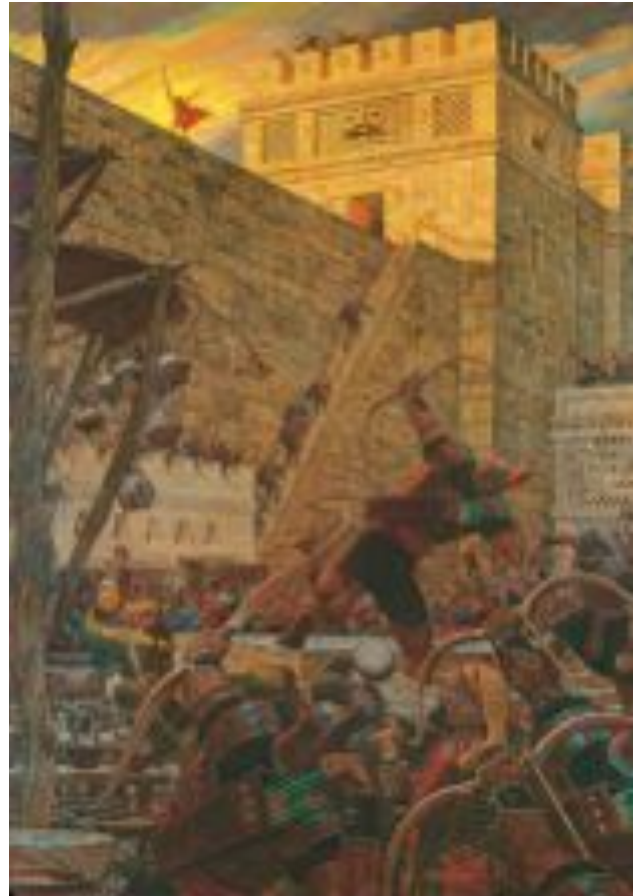
Helamano 13

Samuelis išpėja nefitus, kad jie bus sunaikinti, jeigu neatgailaus

Kokia buvo jūsų reakcija, kai, negerai pasielgus, jus turėjo paprotinti jūsų tėvai ar vadovai?

Helamano 13–16 skyriuose aprašyta istorija apie pranašą, kuris šaukia žmones atgailauti, yra išskirtinė, kadangi tai pirmas kartas Mormono Knygoje, kai pranašas lamanitas kviečia atgailauti nefitus.

Perskaitykite Helamano 13:1–8, 11, kad suprastumėte, kodėl Samuelis pamokslavo nefitams ir ką Viešpats jam liepė pasakyti. Šiose eilutėse iliustruojamas toks principas: **Pranašai gauna ir kalba tai, ką Dievas įdeda į jų širdis.** Kokią žinią Dievas įdėjo į Samuelio širdį? Kaip, pagal Helamano 13:7, Samuelis tikėjosi, kad žinia palies nefitus?

 1. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kada esate jutę, jog vienas iš tėvų ar Bažnyčios vadovų buvo įkvėptas perteikti jums tam tikrą žinią. Kaip jus paveikė ta žinia?

Nagrinėdami Helamano 13:17–23 ir Helamano 13:24–30, tuščiose vietose parašykite atsakymus į lenteleje esančius klausimus.

HELAMANO 13:17–23

Principas: **Kai neprisimename Viešpaties, tai lengviau pasiduodame išdidumui ir nedorybei.**

Kuriose eilutėse mokoma minėtojo principo?

Apie kokį prakeiksmą Samuelis pranašavo nefitams?

Ko, pasak Samuelio, nedarė nefitai, kai buvo širdimis prisirišę prie savo turtų?

Kaip šiandieninis jaunimas savo širdimis prisiriša prie turtų – nuosavybės, darbų ir troškimų – kurie gali atvesti prie išdidumo ir nelabumo?

Kodėl, jūsų manymu, yra svarbu prisiminti Viešpatį, savo Dievą, „dėl to, kuo jis palaimino jus“? (6 eil.).

HELAMANO 13:24–30

Principas: **Jeigu atmesime Viešpaties pranašų žodžius, gailėsime ir liūdėsime.**

Kuriose eilutėse mokoma minėtojo principo?

Kaip, pasak Samuelio, nefitai teisinosi dėl to, kad atstūmė Viešpaties pranašus?

Kaip manote, kodėl žmonės dažnai priima netikrus pranašus, kaip tai apibūdino Samuelis?

Į šiuos du klausimus atsakykite išstudijavę naujausios visuotinės konferencijos kalbas, esančias *Ensign* arba *Liahona*:

Įvardykite kelis konkrečius mūsų gyvųjų pranašų ir apaštalų mokymus.

Apie kokias konkrečias problemas mus perspėjo pranašai ir apaštalai?

Peržvelkite Helamano 13:26–28 ir suraskite, kaip nefitai priimdavo netikrus pranašus. Prezidentas Ezra Taftas Bensonas sakė: „Kaip priimame gyvojo pranašo žodžius, kai šis pasako, ką turime žinoti, tačiau nenorime to girdėti, tai yra mūsų ištikimybės išbandymas“ (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 140).

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- Kokį galite pateikti pranašo pamokymo, kuriam pasirinkote paklusti, pavyzdį?
- Kokias palaimas esate gavę, nes sekėte šiuo patarimu?
- Kaip galite geriau sekti gyvojo pranašo patarimu?

Samuelis pranašavo, kad nefitai, jei neatgailaus, bus sunaikinti po 400 metų (žr. Helamano 13:9–10), ir mokė, kad jie nėra sunaikinti jau dabar tik dėl tarp jų gyvenančių teisių žmonių (žr. Helamano 13:12–14).

Perskaitykite Helamano 13:38 eilutę ir sužinokite, kaip tiek daug nefitų, gyvenusių Samuelio dienomis, tapo nelabi.

Samuelis pareiškė, kad darydami nedorybę negalime rasti laimės. Tai padeda mums suprasti, kad **tikroji laimė pasiekama laikantis Dievo įsakymų**. Kuri dar Raštų įvaldymo eilutė moko šios tiesos? (žr. išnaša c Helamano 13:38 eil.)

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas padėjo mums suprasti šį principą, sakydamas: „Yra toks senas posakis: geriau pasirošti ir užkirsti kažkam kelią, negu taisyti klaidas ir atgailauti. Tai tikra tiesa. [...]

Pirmoji gynybinė linija, siekiant išlikti moraliai švairiems, yra ruošti atsispirti pagundoms ir neleisti sau įkristi į nuodėmes“ (“The Law of Chastity,”

Brigham Young University 1987–1988 Devotional and Fireside Speeches [1988], 51; speeches.byu.edu).

Samuelis mokė, kad neįtikėtinas sprendimas atidėti atgailą baigsis jų kančia ir sunaikinimu. Kitos istorijos Mormono Knygoje moko mus, kad žmonės eina sukilimo ir nelabumo keliu tol, kol juos palieka atgailos dvasia. Pavyzdžiui, Lamanas ir Lemuelis nepakluso Dievui ir tapo „bejausmiai“ (1 Nefio 17:45). Tokie pavyzdžiai rodo, kodėl taip svarbu neatidėlioti atgailos. Per atgailą galite ištaisyti klaidas ir neleisti nuodėmei bei pagundai nugalėti jūsų troškimo sekti Dievu.

Perskaitykite toliau pateiktą Prezidento Dyterio F. Uchtdorfo iš Pirmosios Prezidentūros teiginį, kuris padės jums geriau suprasti, kad suklydus galite sugrįžti į teisingą gyvenimo vėžes:

„Kai mokiausi būti oro linijų pilotu, turėjau išmokti, kaip saugiai nusikraidinti orlaivį per didelius atstumus. Skrydžiai per didžiulius vandenynus, plačias dykumas ir žemynus turėjo būti detalai planuojami, kad būtų užtikrintas saugus nusileidimas numatytoje vietoje. Kai kurie tų skrydžių gali tęstis iki 14 valandų ir nusidriekti beveik 9000 mylių.

Tokiuose ilguose skrydžiuose yra svarbus apsisprendimo momentas, paprastai vadinamas *saugaus grįžimo tašku*. Iki to taško orlaivis turi pakankamai degalų apsisukti ir saugiai sugrįžti į tą oro uostą, iš kurio pakilo. Praskriejęs tą saugaus grįžimo tašką, pilotas praranda tokią galimybę ir turi skristi pirmyn. Štai, kodėl šis taškas dažnai dar vadinamas *nebesugrįžimo tašku*.

[...] Šėtonas nori, kad galvotumėme, jog nusidėdami peržengiame tą „nebesugrįžimo tašką“ – kad jau per vėlu keisti savo kryptį. [...]

Siekdamas, kad prarastume viltį, jaustumėmės nelaimingi kaip jis ir patikėtume, kad mums nėra atleidimo, Šėtonas gali pasinaudoti net Raštais, kad pabrėžtų Dievo teisingumą, idant manytume, kad nėra gailestingumo. [...]

Kristus atėjo mūsų išgelbėti. Jeigu pasirinkome netinkamą kelią, Jėzaus Kristaus Apmokėjimas gali mums garantuoti, kad nuodėmė *nėra* nebesugrįžimo taškas. Saugus grįžimas yra įmanomas, jei seksime Dievo planu mums išgelbėti“ („Saugaus grįžimo taškas“, 2007 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Kaip prezidento Uchtdorfo žodžiai gali suteikti vilties tiems, kurie jaučiasi pridarę tiek nuodėmių, kad peržengė „nesugrįžimo tašką“? _____

Helamano 14

Samuelis pranašauja apie Gelbėtojo gimimo ir mirties ženklus

Pagalvokite apie neseniai įvykusį nutikimą (ne jūsų šalyje), nuskambėjusį visame pasaulyje. Kaip žmonės sužino apie kitose pasaulio šalyse vykstančius įvykius, tokius kaip stichinės nelaimės ir karai? Kodėl žmonės nori žinoti apie kitose pasaulio šalyse vykstančius įvykius?

Samuelis pranašavo apie Gelbėtojo gimimą ir mirtį, įvykius, kurie nutiks toli nuo Zarahemlos. Studijuokite Helamano 14:3–6 ir Raštuose pasižymėkite ženklus, lydėsiančius Jėzaus Kristaus gimimą. Studijuokite Helamano 14:20–27 ir pasižymėkite ženklus, lydėsiančius Jo mirtį.

3. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip, jūsų manymu, būtumėte reagavę, jei būtumėte buvę ten ir girdėję šias Samuelio pranašystes. Kaip manote, kuris iš visų duotų ženklų jus labiausiai paskatintų atgailauti?

Šie ženklai yra ir pamokantys, ir simboliniai. Kai Jėzus Kristus atėjo į šį pasaulį, jame padaugėjo šviesos. Kai Jis mirė, padaugėjo tamsos. Tas pats nutinka ir mūsų gyvenime, kai įsileidžiame Jį į savo širdis arba kai Jo neįsileidžiame.

Perskaitykite Helamano 14:11–13 ir suraskite Samuelio ketinimą, arba pamokslo neįtikimą tikslą. Raštuose galite sunumeruoti tai, ko Samuelis norėjo, kad neįtikintų ir darytų. (Frazė „jo nuopelnų dėka“ 13 eil. reiškia per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą.) Šiose eilutėse mes sužinome, kad **tikėjimas Jėzumi Kristumi veda į atgailą ir nuodėmių atleidimą**.

Perskaitykite Helamano 14:28–29 ir suraskite, kodėl Viešpats duoda ženklus ir stebuklus. Viena tiesa, kurią sužinome yra tokia: **Viešpats duoda ženklus ir stebuklus tam, kad padėtų žmonėms tikėti Jį**. Apmąstykite ženklus (įrodymus), kurie, jūsų manymu, jums padeda tikėti Jėzumi Kristumi.

Studijuojant apie Samuelio pranašautus ženklus, svarbu atsiminti, kad Viešpats duoda ženklus, kad padėtų teisiesiems patikėti ir atgailauti, kai tuo tarpu nelabieji ieško arba reikalauja ženklų iš savanaudiškų paskatų (žr. DS 46:9). Nors ženklai apie Viešpaties mirtį ir Jo antrąjį atėjimą yra svarbūs, Samuelio mokymai apie Jėzaus Kristaus mirtį ir prisikėlimą yra esminiai, juos būtina žinoti.

Atidžiai perskaitykite Helamano 14:15–19 ir tada įsivaikinkite žemiau pateiktą diagramą.

Perskaitykite Helamano 14:15–19 ir įsisavinę diagramą, apmąstykite šiuos punktus:

- Kadangi gimdami mirtingajame pasaulyje mes atskiriami nuo Dievo akivaizdos, tai gali būti traktuojama kaip dvasinė mirtis.
- Per Savo mirtį ir Išpirkimą **Jėzus Kristus išperka visą žmoniją iš Nuopuolio ir suteikia galimybę sugrįžti Dievo akivaizdon.**
- Per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą visa žmonija sugražinama Dievo akivaizdon, kad būtų teisiama.
- Per Paskutinįjį teismą žmonės, kurie ir toliau nenorės atgailauti, patirs dar vieną dvasinę mirtį – bus amžiams atkirsti nuo Dievo akivaizdos.
- **Jėzus Kristus išperka mus iš dvasinės mirties su atgailos sąlyga.**

Helamano 14:15–19 eilutėse pasižymėkite tas frazes, kuriose randate paryškintas, ką tik perskaitytas doktrinas. Baikite perskaitydami Helamano 14:30–31.

- **4.** Raštų studijavimo žurnale parašykite, kaip panaudotumėte Helamano 14:30–31, aiškindami draugui, kodėl mūsų gyvenimo sprendimai yra tokie svarbūs.

- 5.** Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Helamano 13–14 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

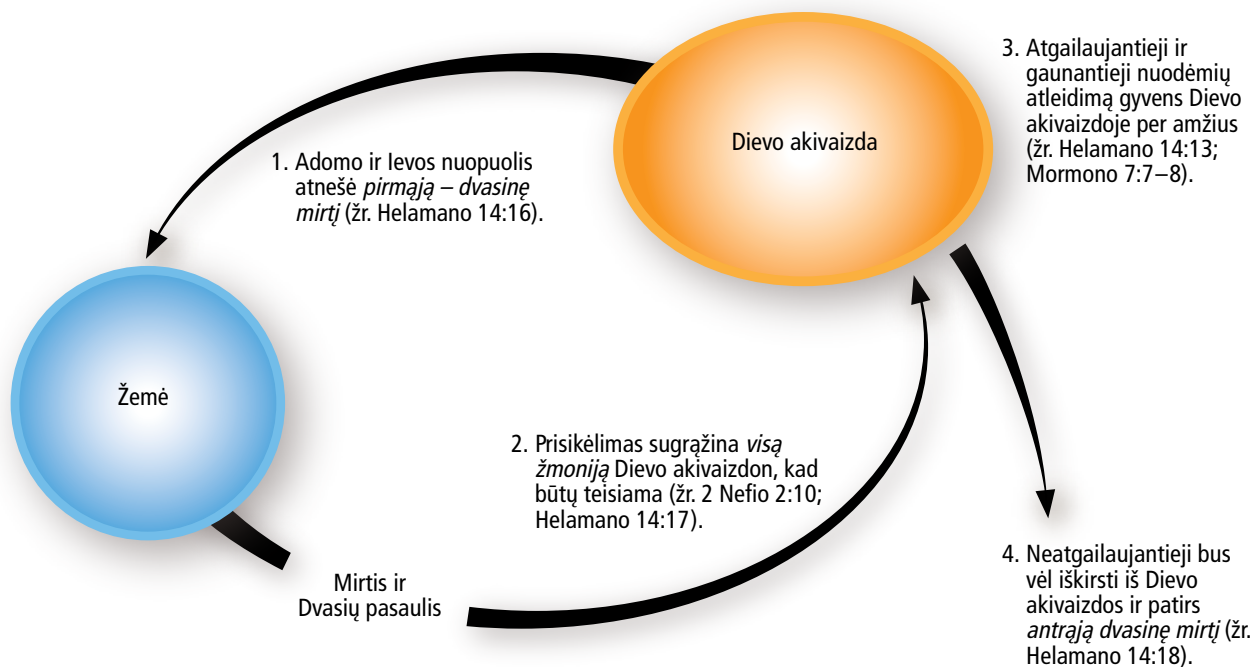
Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

23 DALIS. 4 DIENA

Helamano 15–16

Įvadas

Kreipdamasis į nefitus Zarahemloje nuo miesto sienos viršaus, Samuelis Lamanitas pranašavo, kad jeigu jie neatgailaus, Dievas „visiškai juos sunaikin[s]“ (Helamano 15:17). Jis pareiškė, kad lamanitai tapo teisesni už nefitus ir kad Viešpats pratęs lamanitų dienas. Kai kurie nefitai patikėjo Samuelio mokymais ir buvo pakrikštyti Nefio. Nepatikėjęsijei Samueliu bandė jį nužudyti. Tačiau Samuelis buvo apsaugotas Dievo galia ir grįžo į savo žemę.

Helmano 15

Samuelis įspėja nefitus ir paaiškina, kaip lamanitai tapo pažado žmonėmis

Žemiau pateiktos hipotetinės dviejų vaikinių situacijos:

Vienas vaikinys užaugo šeimoje, kuri nebuvo Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai ir joje nebuvo akcentuojami Jėzaus Kristaus mokymai. Tėvai leido savo sūnui gerti alkoholį, kas nepasikeitė ir universitete. Vėliau jis sutiko pastarųjų dienų šventųjų misionierius. Po kelių susitikimų su misionieriais jis pažadėjo nebevartoti alkoholio. Po kelių dienų jis buvo su draugų grupe. Jie pasiūlė jam išgerti alkoholio.

Kitas vaikinys augo pastarųjų dienų šventųjų šeimoje. Jo tėvai pravedavo šeimos namų vakarus ir šeima reguliariai studijavo Raštus. Jis išsiugdė įprotį kasdien studijuoti Raštus ir asmeniškai melstis. Jis lankė Pradinukų organizaciją, tarnavo Aarono kunigystės kvorumuose ir baigė seminariją. Jis žinojo ir suvokė Jėzaus Kristaus Evangeliją ir Dievo įsakymus. Studijuodamas universitete, jis užmezgė draugystę su naujais žmonėmis. Vieną vakarą draugai pasiūlė jam išgerti alkoholio.

Pagalvokite, kokios dvasinės jėgos šių vaikinių pareikalaus susidariusi situacija ir kaip tai gali būti palyginta su lamanitais ir nefitais. Atsakymą rasite studijuodami Helmano 15.

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kokia, pagal Helmano 15:3, 17, buvo dvasinė nefitų būseną?

b) Kokia, pagal Helmano 15:4–8, buvo dvasinė lamanitų būseną?

Nors lamanitų istorijoje būta daug nelabumų „dėl jų tėvų tradicijų nedorumo“, pažinę tiesą, jie atgailavo ir tapo „tvirti ir pastovūs tikėjime“ (Helmano 15:4, 8). Ir atvirkščiai, nefitai tapo pilni išdidumo ir atstūmė Evangelijos tiesas.

Atidžiai perskaitykite Helmano 15:7–8 ir užpildykite tuščias šio teiginio vietas: Tiesos pažinimas ir tikėjimas šventaisiais Raštais veda į _____ ir _____, kas suteikia _____; todėl, kas tik ateina, būna _____.

Kai lamanitai, studijuodami ir tikėdami Raštais, sužinojo tiesą, jie išsiugdė tikėjimą Jėzumi Kristumi ir buvo atvesti į atgailą. Jie patyrė širdies permainą ir tapo tvirti ir pastovūs tikėjime.

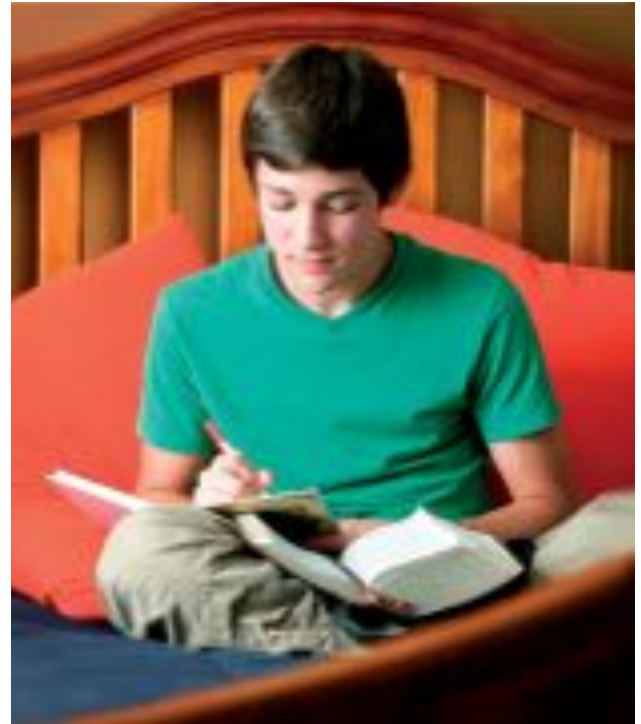

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną iš šių klausimų:

a) Kada jūsų Raštų studijos padėjo jums padaryti reikiamus pokyčius savo gyvenime?

b) Kaip manote, kaip ištikimas Raštų studijavimas gali padėti įgyti širdies permainą?

Samuelio mokymai padeda mums suprasti, kodėl svarbu būti ištikimiems įgytam pažinimui ir tikėjimui.

Perskaitykite Helmano 15:14–17 ir suraskite frazes, kurios įvardija šį Evangelijos principą: **Jei, gavę Evangelijos pilnatvę, žmonės pradės netikėti, tai jie pateks į didesnę pasmerkimą.** Šią tiesą galite užsirašyti prie tų eilučių. Taip pat Raštų paraštėje galite parašyti nuorodą DS 82:3, sujungiančią eilutes, mokančias šio principo.

Kaip šis principas gali būti pritaikytas jūsų gyvenime? Ar esate kada nors sąmoningai pasielgęs taip, kas prieštaravo jūsų žinomai tiesai? Ką turite daryti, kad sustiprintumėte savo tikėjimą Gelbėtoju, atgailautumėte ir būtumėte tvirti ir pastovūs Evangelijos tiesose?

Helmano 16

Patikėjusieji Samueliu pasikrikštija, o kiti užkietina savo širdis

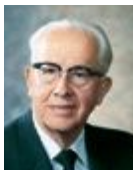
Pagalvokite, kaip jūs dažniausiai paklūstate dabartinių pranašų ir apaštalų žodžiams. Nefitams buvo suteikta galimybė priimti lamanitų pranašo žodžius. Panaudokite tai, ką sužinojote Helmano 16:1–7 eilutėse, ir užpildykite žemiau pateiktą lentelę, įvardydami, kas patikėjo ir kokia buvo nefitų reakcija.

Helamano 16	Ar ši nefitų grupė patikėjo?		Kaip šie žmonės reagavo į pranašo Samuelio žodžius?
	Taip	Ne	
1 eil.			
2 eil.			
3–5 eil.			
6–7 eil.			

 3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- Kaip manote, kodėl mūsų laikais kai kurie jaunuoliai supyksta ir atstumia pranašų patarimus?
- Ar kada nors esate matę, kaip žmogus pasirenka sekti pranašo patarimais net ir tada, kai kiti juos atstumia?
- Ar kada nors esate pasirinkę sekti pranašo patarimais net ir tada, kai kiti juos atstumia?
- Ką Helamano 16:13–14 eilutėse sužinote apie pranašų žodžius?

Apmąstykite šį prezidento Ezra Taft Benson teiginį apie tai, kaip pasaulio žmonės reaguoja į šiuolaikinius pranašus: „Pranašas nebūtinai bus populiarus pasaulyje ar tarp pasauliečių. Pranašo apreikšta tiesa suskaldo žmones. Sąžiningos širdies žmonės paklūsta jo žodžiams, tačiau neteisieji arba ignoruoja pranašą, arba kovoja prieš jį. Kuomet pranašas nurodo pasaulio nuodėmes, pasauliečiai, užuot atgailavę dėl savo nuodėmių, nori užčiaupti burną pranašui arba tiesiog elgtis taip, lyg pranašo net nebūtų. Populiarumas niekada nebuvo tiesos vertinimo matas. Dažnai pranašas nužudomas arba išmetamas. Šiais laikais, artėjant Antrajam Viešpaties atėjimui, galima tikėtis, kad, pasaulio žmonėms darantis vis nelabesniems, pranašas bus vis mažiau jų mėgstamas“ (*The Teachings of Ezra Taft Benson* [1988], 133).

Perskaitykite Helamano 16:16–21 ir suraskite, kaip netikintieji pateisina tai, kad atmeta pranašysčių išsipildymą ir dangaus ženklus. Galbūt Raštuose galite pasižymėti, kuris pasiteisinimas arba argumentas prieš pranašus labiausiai paplitęs mūsų dienomis.

Perskaitykite Helamano 16:23 ir Raštų studijavimo žurnale surašykite pasekmes, kurių susilaukia atstūmusieji Viešpaties liudytojus. Jūsų teiginys turėtų būti panašus į šį principą: **Kai atstumiami Viešpaties liudytojus, tai leidžiame Šėtonui užvaldyti mūsų širdis.**

Perskaitykite šį prezidento Henrio B. Airingo iš Pirmosios Prezidentūros teiginį ir pasibraukite žodžius, kurie patvirtina tai, ko išmokote Helamano 16 skyriuje: „Kai atstumiami Dievo patarimą, tai pasirenkame būti priklausomi nuo aplinkinės įtakos. Pasirenkame kitą įtaką. Atmetame apsaugą tobulai mylinčio, visagalio, visazinio Tėvo danguje, kurio vienintelis tikslas, kuris taip pat yra ir Jo Mylimojo Sūnaus tikslas, – suteikti mums amžinąjį gyvenimą, duoti mums viską, ką Jis turi, ir atvesti mus su šeimomis namo, atgal į Savo meilės glėbį. Atmesdami Jo patarimą pasirenkame įtaką kitos galios, kurios tikslas padaryti mus nelaimingus ir kurios motyvas yra neapykanta. Mūsų moralinė valios laisvė – tai Dievo dovana. Tai – ne teisė pasirinkti būti nepriklausomiems nuo bet kokios įtakos, o neatsiejama teisė pasiduoti tai galiai, kuriai norime“ (*“Finding Safety in Counsel,” Ensign, May 1997, 25*).

Kas, pasak prezidento Airingo, nutinka, kai gyvenime atsisakome Dievo įtakos? Kodėl svarbu suvokti, kad, atsisakę Dievo įtakos, mes pasiduodame Šėtono įtakai?

Apmąstykite, ar esate nors kiek užkietinę savo širdį ir nusistatę prieš pranašų ir apaštalų patarimus. Mąstydami apie tai, ko jie moko ir kaip priimate jų patarimą, galite peržvelgti knygelę *Jaunimo stiprybės vardan*. Nuspręskite, ką šiandien darysite, kad būtumėte tvirti ir pastovūs gyvendami pagal Evangeliją ir paklusdami Viešpaties pranašų patarimui.

4. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Helamano 15–16 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

3 Nefio

KNYGOS STUDIJŲ ĮVADAS

Kodėl verta studijuoti šią knygą?

Studijuodami 3 Nefio knygą, jūs sužinosite apie tai, ką Gelbėtojas sakė ir darė, tarnaudamas tarp Mormono Knygos žmonių. Bažnyčios vadovai 3 Nefio knygą vadina mūsų Viešpaties „penktąja evangelija“, nes, kaip ir keturių Naujojo Testamento evangelijų atveju, joje pagrindinis dėmesys skiriamas tiesioginiams Jėzaus Kristaus mokymams ir tarnystei (žr. Gordonas B. Hinklis, „The Cornerstones of Our Faith,” *Ensign*, Nov. 1984, 52). Prezidentas Ezra Taftas Bensonas mokė, kad „3 Nefio knygoje yra labiausiai įkvepiančios ir jaudinančios eilutės visuose Raštuose. Jos liudija apie Jėzų Kristų, Jo pranašus bei išgelbėjimo doktrinas“ („The Savior’s Visit to America,” *Ensign*, May 1987, 6). Matydami, kaip Jėzus Kristus užjautė žmones „po vieną“ (3 Nefio 11:15; 17:21), galite geriau suprasti Jo rūpinimąsi jumis. Taip pat matydami, kaip žmonės ruošėsi susitikti su Gelbėtoju, o kiti neleido sau patirti didžiųjų palaimų, galite išmokti svarbių pamokų.

Kas parašė šią knygą?

Mormonas, sudarė 3 Nefio knygą, sutrumpinęs metraščius iš didžiųjų Nefio plokštelių. Knyga pavadinta Nefio (Nefio sūnaus) vardu. Jo tarnystė prasidėjo prieš Gelbėtojo apsišaukimus žmonėms, tęsėsi jų metu ir po jų. Didelio nelabumo metu, dar prieš Jėzaus Kristaus apsilankymą, Nefis tarnavo „su galia ir didele valdžia“ (3 Nefio 7:17). Tačiau Nefio tarnystė tebuvo Jėzaus Kristaus, kurio žodžiai ir darbai sudaro 3 Nefio knygos pagrindą, tarnystės įžanga. Trumpindamas Nefio metraščių, Mormonas taip pat pakomentavo ir paliudijo apie šią knygą (žr. 3 Nefio 5:8–26; 26:6–12; 29–30).

Kada ir kur ji buvo parašyta?

Originalūs šaltiniai, panaudoti sudarant 3 Nefio knygą, buvo užrašyti tarp 1 m. pr. Kr. ir 34 m. po Kr. Mormonas padarė tų metraščių santrauką maždaug tarp 345 ir 385 m. po Kr. Mormonas neparasė, kur jis buvo, kai sudarė šią knygą.

24 DALIS. 1 DIENA

3 Nefio 1

Įvadas

Prieš palikdamas žemę, pranašas Nefis (Helamano sūnus) metraščius perdavė savo vyriausiam sūnui Nefiui. Netikintieji planavo nužudyti tikinčiuosius, jei paskirtą dieną neišsipildys pranašystės apie Jėzaus Kristaus gimimą. Nefiui, besimeldžiančiam Viešpačiui už tikinčiuosius, pasigirdo Viešpaties balsas, kuris pareiškė, kad Jo gimimo ženklai bus duoti jau tą naktį. Samuelio Lamanito pranašystė išsipildė – nusileidus saulei nebuvo tamsos ir danguje atsirado nauja žvaigždė. Nepaisant nepalaujamų Šėtono mėginimų sunaikinti žmonių tikėjimą, „dauguma žmonių įtikėjo ir atsivertė į Viešpatį“ (3 Nefio 1:22).

3 Nefio 1:1–26

Išsipildo pranašystės apie Jėzaus Kristaus gimimą ir dauguma nefitų atsiverčia

Pagalvokite apie Raštų veikėjus ar žmones Bažnyčios istorijoje, kurie dėl Jėzaus Kristaus Evangelijos paaukojo savo gyvenimą. Kaip manote, kodėl jie buvo pasiryžę aukotis?

Kaip užrašyta 3 Nefio 1 skyriuje, ištikimi nefitai turėjo nuspręsti, ar jie pasiryžę paaukoti savo gyvybę ir išlikti ištikimi savo tikėjimui. Skyrius prasideda paaiškinimu, kad Nefis šventus metraščius perdavė savo sūnui, taip pat vardu Nefis, ir tada išėjo iš žemės (žr. 3 Nefio 1:1–3). Tada jame pasakojama apie nefitų tikėjimo išbandymą.

Perskaitykite 3 Nefio 1:4–9 ir suraskite tą sunkią situaciją, į kurią buvo patekę ištikimi nefitai. Kaip jaustumėtės Nefio vietoje, jeigu išauštų diena, kai tikintieji turi būti sunaikinti? Minutėlei susimąstykite, kodėl žmonėms tokioje situacijoje kartais sunku išlikti ištikimiems.

Perskaitykite 3 Nefio 1:10–12 ir suraskite, ką darė Nefis šią kritinę akimirką. Perskaitykite Viešpaties atsakymą Nefiui 3 Nefio 1:13–14 eilutėse. Galite pasižymėti šį 3 Nefio 1:13 eilutės teiginį, įvardijantį tokį principą: **Viešpats įvykdys į savo pranašų lūpas įdėtus žodžius.**

1. Pabandykite įsivaizduoti, kaip jautėsi Nefis, pamatęs Gelbėtojo gimimo ženklą. Raštų studijavimo žurnale parašykite, kokia būtų jūsų reakcija, jei tuomet būtumėte ten buvę. Kaip manote, kaip jaustumėtės Nefio vietoje, ką tik pasirodžius ženklui?

Įsivaizduokite, kad esate Raštus parašiusių žmonių vietoje

Brigamas Jangas kartą paklausė: „Ar skaitote Raštus [...] taip lyg būtumėte juos rašiusių žmonių vietoje? [...] Jums suteikta tokia privilegija. Tai jums padės pažinti užrašyto Dievo žodžio dvasią ir prasmę taip, kaip išmanote savo kasdienybės kelius ir santykius“ (*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 119).

Perskaitykite 3 Nefio 1:4, 14–15, 19–21 ir suraskite papildomas frazes, akcentuojančias, kad Viešpats nuolat įvykdo savo pranašų žodžius. Galite pasižymėti šias frazes Raštuose. Skaitant 3 Nefio 1:14 eilutę, ją suprasti gali padėti suvokimas, kad kalbanti Esybė atlieka du vaidmenis ir kalba iš abiejų perspektyvų: kaip Jehova (kuris per dievišką galios perteikimą yra Tėvas) ir kaip Jėzus Kristus, greit tapsiantis mirtingu Dievo Sūnumi.

Kad pamatytumėte, kaip buvo išpildytos Gelbėtojo gimimo pranašystės, kairiame žemiau pateiktos lentelės stulpelyje užrašykite Samuelio Lamanito pranašystę. Tada dešiniame stulpelyje parašykite eilutę iš 3 Nefio 1 ir trumpai aprašykite jos išsipildymą.

Samuelio Lamanito pranašystės	Išsipildymas
Pirma pranašystė (Helamano 14:3–4):	3 Nefio 1:
Antra pranašystė (Helamano 14:5):	3 Nefio 1:
Trečia pranašystė (Helamano 14:6):	3 Nefio 1:
Ketvirta pranašystė (Helamano 14:7):	3 Nefio 1:

Skaitydami 3 Nefio 1:16–18, atkreipkite dėmesį į tai, kaip į duotus ženklus reagavo nelabieji. Galite pasižymėti jų reakciją. 3 Nefio 1:18 eilutėje sužinome apie žmones, kurie „pradėjo bijoti dėl savo nedorybės ir

netikėjimo“. Apmąstykite tokius klausimus: Kaip nuodėmė ir netikėjimas veda prie baimės?

Perskaitykite 3 Nefio 1:22–23 ir suraskite, ką velnias stengėsi padaryti po to, kai buvo duotas Viešpaties gimimo ženklas. Užbaikite šį teiginį taip, kad jame atsispindėtų principas, esantis 22 eilutėje: **Kai susiduriame su Šėtono melu, tai galime pasirinkti _____**.

Vyskupas Ričardas K. Edžlis, tarnavęs Pirmininkaujančioje vyskupijoje, patarė kaip galime elgtis, kai mūsų tikėjimas yra išbandomas. Pasižymėkite jo žodžius ar frazes, kurie skatina jus pasirinkti tikėjimą, o ne Šėtono sėjamas dvejonas:

„Dėl to, kad šiandieniniame pasaulyje susiduriame su konfliktais ir sunkumais, norėčiau pasiūlyti rinktis vienintelį, visiems deramą ramybės ir apsaugos sprendimą – sprendimą tikėti. Atminkite, kad tikėjimas nėra dovana, suteikiama neįdėjus jokių pastangų, minčių ar troškimų. [...] Gelbėtojas sakė: „Ateikite pas mane“ (Mato 11:28) ir „Belskite, ir bus jums [duota]“ (Mato 7:7). Tai yra aktyvaus veiksmo veiksmoždziai – *ateikite, belskite* – jie ir yra pasirinkimai. Taigi, sakau, pasirinkite tikėjimą. Vietoj dvejonės rinkitės tikėjimą, vietoj baimės rinkitės tikėjimą, vietoj nežinomybės rinkitės tikėjimą ir vietoj pesimizmo rinkitės tikėjimą. [...]

[...] Kai logika, protas ar asmeninis intelektas stoja prieš šventus mokymus ir doktrinas arba, kai prieštaraujančios žinios atakuoja jūsų įsitikinimus... *rinkitės* neišmesti [tikėjimo] sėklos iš širdies savo netikėjimu. Atminkite, liudijimą negausime tol, kol mūsų tikėjimas nebus išbandytas (žr. Etero 12:6)“ („Renkatės patys“, 2010 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

2. Kokius melus ir apgaules velnias skleidžia mūsų dienomis, stengdamasis užkietinti žmonių širdis prieš tiesą?

Raštų studijavimo žurnale parašykite, ką galite daryti, kad išlaikytumėte tikėjimą Jėzumi Kristumi ir Jo sugrąžinta Evangelija net tais atvejais, kai velnias stengiasi priversti jus sudvejoti savo tikėjimu.

Perskaitykite 3 Nefio 1:24–25 ir įvardykite dar vieną sunkumą, su kuriuo susidūrė kai kurie tikintieji. Pamažytikite, ko galite pasimokyti iš to, kaip reagavo žmonės, sužinoję, kad klydo?

3 Nefio 1:27–30

Nefitai atskalūnai ir kai kurie jaunuoliai lamanitai prisijungia prie Gadiantono plėšikų

Praėjus keleriems metams po to, kai buvo duotas Jėzaus Kristaus gimimo ženklas, nefitų atskalūnai ėmė stengtis palaužti tikinčiųjų gebėjimą tvirtai stovėti

Evangelijoje. Kaip galite būti tvirti Evangelijoje net tada, kai Bažnyčia puldinėjama mūsų dienomis? Perskaitykite 3 Nefio 1:27–30 ir suraskite, ar lamanitų „augančioji karta“ turėjo neigiamą ar teigiamą poveikį žmonių tikėjimui.

Atkreipkite dėmesį į tai, kad daugelis lamanitų jaunuolių tapo „savarankiški“ (3 Nefio 1:29) ir nusigręžė nuo Evangelijos. Sesuo Keitlin H. Hjus, tarnavusi Visuotinėje Paramos bendrijos prezidentūroje, aiškino frazės „jie tapo savarankiški“ prasmę: „[Tai] reiškia, kad jie visų pirma rūpinosi savimi ir pasidavė troškimams, kurių vengti liepė pranašai. Jie pasidavė Šėtono pagundoms ir vilionėms“ („Grow Up unto the Lord,” *Ensign*, Feb. 2010, 18).

Prie 3 Nefio 1:29–30 eilučių arba Raštų studijavimo žurnale galite užsirašyti šį principą: **Jei pasiduodame pagundoms, tai mūsų pavyzdys gali neigiamai paveikti kitų žmonių tikėjimą ir teisumą.**

3. Kad geriau suprastumėte šį principą, Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Ar kada nors esate matę minėto principo pavyzdį? Kaip galite išlikti ištikimi net ir tada, kai aplinkiniai nusprendžia elgtis priešingai?

b) Svarbu suvokti, kad mūsų pavyzdys gali turėti neigiamos įtakos, tačiau taip pat svarbu atminti, kad mūsų pavyzdys gali ir padėti sustiprinti žmones. Kokiose situacijose esate matę „augančiąją kartą“ arba šiandieninį Bažnyčios jaunimą, teigiamai veikiantį žmonių tikėjimą?

4. Raštų studijavimo žurnale sudarykite sąrašą, kaip galite teigiamai veikti žmonių savo šeimoje, apylinkėje ar bendraamžių tikėjimą. Iš sąrašo išsirinkite du pasiūlymus ir aprašykite, ką konkrečiai darysite, kad tai pasiektumėte.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

3 Nefio 1 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

24 DALIS. 2 DIENA

3 Nefio 2–5

Įvadas

Pamatę Jėzaus Kristaus gimimo ženklus, žmonės greitai pradėjo pamiršti gautus paliudijimus ir užkietino savo širdis. Daug nefitų ir lamanitų atstūmė kitus ženklus ir stebuklus ir tapo dar nelabesni. Dėl to augo

Gadiantono plėšikų gretos, o nefitams grėsė sunaikinimas. Vyriausiasis nefitų teisėjas Lachonijus surinko visus teisiuosius nefitus ir lamanitus ir pakvietė juos atgailauti ir pasiruošti kovai. Dėl savo vienybės ir tikėjimo Viešpačiu jie nugalėjo savo priešus. Po to, kai buvo išvaduoti, teisieji nefitai ir lamanitai pripažino, kad buvo išsaugoti Dievo galia.

3 Nefio 2

Teisieji nefitai ir lamanitai susivienija, kad apsigintų nuo Gadiantono plėšikų

Prisiminkite kelis reikšmingus dvasinius savo gyvenimo potyrius. (Atminkite, kad dvasinių išgyvenimų prasmė nepriklauso nuo jų dramatiškumo ar išskirtinumo.) Kaip manote, kodėl svarbu atsiminti šiuos dvasinius potyrius?

Perskaitykite 3 Nefio 2:1–3 ir suraskite, kas nutiko, kai žmonės pradėjo pamiršti ženklus, susijusius su Gelbėtojo gimimu. Ko galite pasimokyti iš šios istorijos apie pavojų pamiršti dvasinius potyrius?

Vienas principas, kurį galime išmokti iš to, kas nutiko nefitams, yra tai, kad, **jei pamirštame savo dvasinius potyrius, tampame vis labiau pažeidžiami Šėtono pagundos ir apgaulės.** Šį principą galite užsirašyti Raštuose, šalia 3 Nefio 2:1–3 eilučių. Tai darydami, pagalvokite, kodėl, užmiršę dvasinius potyrius, tampame pažeidžiami Šėtono.

Apmąstykite, ką galite daryti, kad geriau atpažintumėte ir prisimintumėte dvasinius išgyvenimus. Užsirašykite naudingiausius pasiūlymus. _____

Prezidentas Henris B. Airingas iš Pirmosios Prezidentūros pasakojo, kaip jam padėjo tai, kad dienoraštyje aprašydavo savo dvasinius potyrius. Skaitydami apie jo patirtį, pasibraukite palaiminimus, ateinančius dėl to, kad užsirašome dvasinius potyrius:

„Po kelias eilutes kasdien rašiau daugelį metų. Nepraleidau nė vienos dienos, kad ir kaip pavargęs būdavau arba kad ir kaip anksti reikėdavo pradėti kitą dieną. Prieš rašydamas paklausdavau savęs: Ar šiandien mačiau Dievo ranką, siekiančią paliesti mus, mūsų vaikus ar mūsų šeimą? Man tai darant, kai kas ėmė keistis. Apžvelgdamas dieną, aš matydavau įrodymų, ką Dievas padarė dėl kurio nors iš mūsų, ko anksčiau per tos dienos užimtumą nesuvokdavau. Tam vykstant, o tai vyko dažnai, suvokiau, kad bandydamas atsiminti, leidau Dievui parodyti man, ką Jis padarė.

Mano širdyje augo daug daugiau nei dėkingumas. Augo liudijimas. Tapau dar labiau įsitikinęs, kad mūsų

Dangiškasis Tėvas girdi ir atsako mūsų maldas. Jaučiau gilesnį dėkingumą už tai, kad per Gelbėtojo Jėzaus Kristaus Apmokėjimą tapu švelnesnis ir tyresnis. Vis labiau pasitikėjau, kad Šventoji Dvasia gali viską priminti – net tai, ko nepastebėjome, ar tai, į ką nekrypėme dėmesio“ („O atminkite, atminkite“, 2007 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

1. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip dvasinių potyrių atminimas padėjo jums išlikti ištikimiams net tada, kai Šėtonas kėsinosi jus gundyti ar apgauti. (Vienas iš atsakymų gali būti tai, kad, dienoraštyje aprašydami savo dvasinius potyrius, mes juos atsimeiname.)

Kaip užrašyta 3 Nefio 2:4–19 eilutėse, daug nefitų toliau gyveno nelabume, o Gadiantono plėšikai tapo dar žiauresni ir agresyvesni, kas privertė atsivertusius lamanitus susivienyti su nefitais kovai prieš juos. Nors nefitams ir lamanitams ir pasisekė iš šalies išvaryti Gadiantono plėšikus, 15 metų po to, kai buvo parodyti Jėzaus Kristaus gimimo ženklai, jie vis dar gyveno sunkiomis aplinkybėmis.

Nefio 3:1–10

Gadiantono plėšikų vadas reikalauja, kad nefitai ir lamanitai pasiduotų

3 Nefio 3:1–10 eilutėse matome, kaip velnias, stengdamasis susilpninti mūsų tikėjimą ir išvesti mus iš kelio, kartais veikia per kitus žmones. Gidianhis, Gadiantono plėšikų vadas, parašė laišką Lachonijui, vyriausiam nefitų ir lamanitų liaudies teisėjui, stengdamasis jį įtikinti pasiduoti Gadiantono plėšikams. Perskaitykite 3 Nefio 3:2–10 eilutes ir suraskite frazes ar žodžius, iliustruojančius Gidianhio taktiką, kurią jis naudojo stengdamasis suklaidinti Lachonijų ir susilpninti jo tikėjimą. Radę tuos žodžius ir frazes, galite juos pasižymėti.

Šiose eilutėse esame mokomi, kad **Šėtonas ir jo pasekėjai, norėdami suklaidinti žmones, dažnai melagingai žada ir grasina.** Svarbu suvokti, kad Šėtono taktika dažniausiai yra labai subtili, ir norėdamas mus sugundyti, jis gali pasitelkti pagalbon mūsų draugus ir mums patinkančius žmones, o ne akivaizdžius mūsų priešus. Kaip bebūtų, Gidianhio motyvuose ir taktikoje galime rasti panašumų su tuo, kaip mūsų dienomis Šėtonas stengiasi suklaidinti žmones.

2. Išsirinkite vieną Gidianhio taktiką ir Raštų studijavimo žurnale paaiškinkite, kaip velnias gali panaudoti panašią taktiką prieš jaunimą. Taip pat parašykite, kaip galite atsilaikyti prieš tokią taktiką.

3 Nefio 3:11–4:33

Lachonijaus žmonės ruošiasi gintis. Jie nugalė Gadiantono plėšikus

Lachonijus buvo priblokštas Gidianhio laiško ir nusprendė ruošti žmones artėjančiam antpuoliui. Perskaitykite žemiau pateiktas Raštų ištraukas ir suraskite bent keturis būdus, kaip Lachonijus dvasiškai ir fiziškai ruošė savo žmones atremti Gadiantono plėšikų ataką. (Užuomina: studijuodami šias eilutes, įsitikinkite, kad suprantate skirtumą tarp Gidianhio, Gadiantono plėšikų vado, ir Gidgidonio, didžio pranašo ir vyriausiojo nefitų armijos kapitono.)

- 3 Nefio 3:12
- 3 Nefio 3:13–14
- 3 Nefio 3:15
- 3 Nefio 3:17–19

 3. Tuščiame Raštų studijavimo žurnalo puslapyje, per centrą, nubrėžkite vertikalią liniją. Vienos pusės viršuje parašykite *Lachonijaus pasiruošimas*, o kitoje pusėje – *Šiuolaikinės paralelės*. Po antrašte „Lachonijaus pasiruošimas“ parašykite arba nupieškite rastus keturis būdus, kuriais Lachonijus ir nefitai ruošėsi atremti antpuolį. Po antrašte „Šiuolaikinės paralelės“ parašykite arba nupieškite kelis pavyzdžius, kaip Lachonijus ruošė žmones, kas gali būti pritaikyta ir mūsų dienomis. Šiose paralelėse turėtų atsispindėti dvasiniai ir fiziniai pasiruošimai, kaip tai patariama mūsų dienomis.

 4. Kad geriau susimąstytumėte, kaip galite pritaikyti tai, ko išmokote, Raštų studijavimo žurnale atsakykite į du ar į daugiau žemiau pateiktų klausimų:

- a) Kaip galime įtvirtinti savo namus prieš priešininko antpuolius?
- b) Kaip rinkimasis šeimose, skyriuose ar apylinkėse apsaugo mus?
- c) Kodėl kasdienis Raštų studijavimas yra toks svarbus stengiantis sustiprėti?
- d) Kada malda padėjo jums įgyti dvasinės jėgos atsідurus pavojuje ar akistatoje su priešininku?

e) Kaip atgaila gali būti pasiruošimas ateičiai?

f) Kaip manote, kodėl šiandien taip svarbu pasirinkti sekti tais, kurie turi pranašystės ir apreiškimo dvasią?

Kad pamatytumėte, kas nutiko Gadiantono plėšikams užpuolus Lachonijų ir jo žmones, perskaitykite 3 Nefio 4:7–12. Iš šios istorijos sužinome, kad, **pasiruošę dvasiškai ir fiziškai, visus iššūkius galime nugalėti Viešpaties stiprybėje.**

Lachonijus ir jo žmonės sugebėjo nugalėti Gadiantono plėšikus ir sunaikinti jų vadus. Jie laimėjo, nes turėjo išskirtinius vadovus (žr. 3 Nefio 3:19; 4:17), buvo paklusnūs (žr. 3 Nefio 3:21; 4:18) ir pasiklovė Dievu (žr. 3 Nefio 4:30–31). Perskaitykite 3 Nefio 4:30–33 ir suraskite, kaip reagavo žmonės, nugalėję Gadiantono plėšikus. Kaip žmonės suprato, kas juos išvadavo iš Gadiantono plėšikų? Šiose eilutėse iliustruojamas toks principas: **Kai savo išvadavime atpažįstame Dievo gerumą ir gailingumą, tai padeda mums išlikti nuolankiems.**

3 Nefio 5

Tarp žmonių vėl atkuriamą taiką; Mormonas aiškina apie metraščių sudarymą

Pagalvokite, kaip jūsų patirtas dvasinis patyrimas palietė jūsų tikėjimą, jūsų troškimus ar poelgius. Perskaitykite 3 Nefio 5:3–4 ir suraskite, ką nefitai darė po to, kai susilaukė Viešpaties pagalbos ir palaimų. Atkreipkite dėmesį į tai, kad vienas būdas buvo Evangelijos skelbimas kitiems.

3 Nefio 5:14–26 eilutėse Mormonas paaiškino, kodėl jis darė metraščio santrauką. Perskaitykite 3 Nefio 5:12–13 ir suraskite, ką Mormonas sakė apie savo atsakomybę rašant nefitų metraščių santrauką.

Iš šių eilučių sužinome, kad, **kaip Jėzus Kristus mokiniai, turime atsakomybę mokyti žmones apie kelią į amžinąjį gyvenimą.** Vienas svarbiausių būdų, kuriuo Viešpačiui parodome savo dėkingumą už tai, ką Jis daro mūsų labui, yra padėti kitiems ateiti pas Jį ir priimti Jo paruoštus palaiminimus.

 5. Raštų studijavimo žurnale parašykite kelis būdus, kaip, būdami Jėzus Kristus mokiniai, galite mokyti kitus apie kelią į amžinąjį gyvenimą. Taip pat pagalvokite apie situacijas, kuriose galėtumėte to mokyti žmones.

 6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

3 Nefio 2–5 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, minėtis ir įžvalgas:

24 DALIS. 3 DIENA

3 Nefio 6–10

Ivadas

Po stebuklingo išgelbėjimo iš Gadiantono plėšikų nefitai ir lamanitai taika mėgavosi apie trejus metus. Kilo išdidumo, susiskirstymo į klases ir persekiojimų banga, ir prasidėjo didis nelabumas, ir galiausiai nefitų valdžios perversmas. Vienas iš Jėzaus Kristaus mirties Jeruzalėje ženklų buvo didis sunaikinimas, sugriovęs daugelį nefitų miestų ir pasiglemžęs nelabųjų gyvybes. Tris dienas žemę dengia tamsa. Tamsoje pasigirsta Gelbėtojo balsas, kviečiantis žmones sugrįžti pas Jį. Tamsai išsisklaidžius, žmonių raudos virto džiaugsmu ir Jėzaus Kristaus garbinimu.

3 Nefio 6–7

Nefitai tampa išdidūs, suskaldoma Bažnyčia, slaptos sąjungos sugriauna nefitų valdžią ir žmonės pasidalina į gentis

Prisiminkite, kada jums reikėjo priimti sprendimą, ar sekti pranašu ar ne. Kaip aprašyta 3 Nefio 6–7 skyriuose, kai kurie pranašus atstūmę nefitai patyrė

tragiškas pasekmes, o kiti gavo palaimų, atėjusių dėl to, kad atgailavo ir paklausė išrinktų Viešpaties tarnų.

Skaitydami 3 Nefio 5 skyrių, pamatysite, kad nefitai atgailavo ir stropiai tarnavo Dievui, dėl ko dieviška ranka buvo išgelbėti nuo Gadiantono plėšikų. Po to nefitai klestėjo, tačiau tai truko neilgai. Išdidumas greitai persmelkė daugelio širdis ir suskaldė Bažnyčią. Dievas siuntė pranašus pamokslauti nelabiesiems, tačiau šie juos pačiupdavo ir slapta nužudydavo (žr. 3 Nefio 6:4–23). Maždaug per šešerius metus žmonės pasidavė „Šėtono galiai“ (3 Nefio 7:5) ir tapo tokie nelabi, kad pradėjo kovoti prieš viską, kas teisu. Slaptos sąjungos sunaikino šalies valdžią ir privertė žmones pasidalinti į gentis.

Nepaisydamas žmonių nelabumo, Nefis ir toliau liudijo prieš jų nuodėmes ir šaukė juos į atgailą (žr. 3 Nefio 7:15–20). Perskaitykite 3 Nefio 7:21–22 ir pasižymėkite kelis pavyzdžius apie tai, kaip žmonės buvo palaiminti už tai, kad sekė Nefiu. Šiose eilutėse mes sužinome, kad, **jei atgailausime ir seksime Viešpaties tarnais, galėsime džiaugtis Šventosios Dvasios įtaka savo gyvenime.**

1. Raštų studijavimo žurnale aprašykite situaciją, kurioje pasirinkote sekti pranašo ar kunigijos vadovų patarimu. Kaip dėl to buvote palaiminti?

3 Nefio 8:1–18

Didis sunaikinimas buvo Jėzaus Kristaus mirties ženklas

Įsivaizduokite Antrojo Jėzaus Kristaus atėjimo dieną. Kaip manote, kaip jaustumėtės išaušus tokiai dienai? Panašiai nefitai jau seniai laukė Jėzaus Kristaus atėjimo. Samuelis Lamanitas pranašavo apie Jėzaus Kristaus mirties ženklus (žr. Helamano 14:20–27). Perskaitykite 3 Nefio 8:3–4 ir atkreipkite dėmesį į tai, kaip kai kurie nefitai jautėsi laukdami ženklų.

Perskaitykite 3 Nefio 8:5–7 ir suraskite, kas nutiko 34-ais metais po to, kai buvo duotas Gelbėtojo gimimo ženklas. Peržvelkite 3 Nefio 8:8–18 ir suraskite, kas nutiko audros ir žemės drebėjimų užkluptų miestų gyventojams. Perskaitykite 3 Nefio 10:11–12 ir pasižymėkite, kas išgyveno tą naikinimą. Nors išgyvenusieji ir buvo teisesnė nefitų dalis, jiems dar reikėjo atgailauti ir ateiti pas Jėzų Kristų.

2. Raštų studijavimo žurnale vieną puslapį paverskite laikraščio straipsniu, kuriame būtų reportažas apie 3 Nefio 8:5–18 eilučių įvykius. Jūsų „laikraštys“ turėtų būti antraštė, piešinukas ir reportažas apie sunaikinimą.

3 Nefio 8:19–25

Tris dienas žemę dengia tamsa

Prisiminkite, kada jums yra tekę būti visiškoje tamsoje, pvz., uoloje ar kambaryje be langų, kuriame išjungta šviesa (arba įsivaizduokite, kaip taip būtų). Kaip jautėtės būdami visiškoje tamsoje ir negalėdami nieko matyti? Perskaitykite 3 Nefio 8:19–23 ir suraskite, kas nutiko pasibaigus audrai ir naikinimui. (Galite pasižymėti frazes ar žodžius, apibūdinančius tą baisią tamsą.)

Perskaitykite 3 Nefio 8:24–25 ir suraskite, kas, pasak nefitų, galėjo užkirsti kelią daugelio žmonių žūčiai ir sunaikinimui.

3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kuo nuodėmės pasekmės prilygsta tamsai?

b) Kaip atgaila yra lyg šviesos prasiveržimas į tamsų kambarį?

3 Nefio 9:1–14

Tamsoje Jėzaus Kristaus balsas pakviečia išgyvenusius sunaikinimą atgailauti ir ateiti pas Jį

Per tris tamsos dienas Gelbėtojo balsas kalbėjo išgyvenusiems žmonėms. Perskaitykite 3 Nefio 9:1–2, 7 ir suraskite, kodėl, pasak Gelbėtojo, įvyko šis žmonių sunaikinimas. Tada perskaitykite 3 Nefio 9:13–14 ir suraskite, kaip Gelbėtojas paguodė kenčiančiuosius. Galite pasižymėti jums prasmingas eilučių vietas.

Vyresnysis K. Skotas Grou iš Septyniiasdešimties liudija, kad Gelbėtojas visus kviečia ateiti pas Jį ir būti išgydytiems:

„Jėzus Kristus yra didis sielų gydytojas. Išskyrus tik pražūties nuodėmės atvejus, nėra jokios nuodėmės ar prasižengimo, skausmo ar širdgėlos, kuri pranoktų gydančią Jo Apmokėjimo galią.

Mums nusidėjus, Šėtonas tikina, kad esame pražuvę. Išpirkėjas, priešingai, siūlo išpirkimą visiems – nesvarbu, ką blogo esame padarę – net jums ir man“ („Apmokėjimo stebuklas“, 2011 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Gelbėtojo kvietimas 3 Nefio 9:13 eilutėje ateiti pas Jį ir patirti Jo gydančią galią skirtas mums visiems. Kad Gelbėtojas galėtų mus išgydyti, turime priimti Jo kvietimą ateiti pas Jį, atgailauti dėl savo nuodėmių ir atsiversti.

4. Raštų studijavimo žurnale parašykite, kokioje gyvenimo srityje jums praverstų gydanti Gelbėtojo galia. Ką turite daryti, kad pakviestumėte Jį išgydyti jus?

3 Nefio 9:15–22

Gelbėtojo balsas praneša, kad per Jo auką Mozės įstatymas įvykdytas

Mozės įstatyme, pagal kurį iki tol gyveno nefitai, Viešpats savo žmonėms įsakė atnašauti gyvulių aukas kaip pavaizdą ir šešėlį didžiosios aukos, kurią vieną dieną Jis atnašaus per Savo Apmokėjimą. Remdamiesi Gelbėtojo žodžiais 3 Nefio 9:17 eilutėje, pabaikite šį sakinį: „Per mane ateina išpirkimas, ir manyje _____“

Gelbėtojas paskelbė, kad visos Mozės įstatymo ceremonijos, įstatymai, apeigos ir simboliai duoti tam, kad nukreiptų žmones į Jį, buvo įvykdyti, kai Jis atliko Savo apmokančiąją auką. Perskaitykite 3 Nefio 9:19 ir suraskite, ko daugiau nebeaukoti Gelbėtojas liepė nefitams. Tada išnagrinėkite 3 Nefio 9:20 ir pasižymėkite, ką jiems buvo liepa atnašauti.

Kaip manote, ką reiškia atnašauti „sudužusią širdį ir atgailaujančią dvasią“? Atgailaujanti dvasia yra nuolanki ir pasiduodanti mokymui. Kad giliau suprastumėte, ką reiškia būti sudužusios širdies ir atgailaujančios dvasios, perskaitykite šį vyresniojo D. Todo Kristofersono iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį ir pasižymėkite žodžius, kuriais jis apibūdino „sudužusią širdį“ ir „atgailaujančią dvasią“:

„Senovėje žmonės, norėdami garbinti Viešpatį ir ieškodami Jo palaimų, dažnai atnešdavo Jam dovaną. [...] Ieškodami atsivertimo dovanos, jūs galite atnašauti Viešpačiui sudužusios, arba besigailinčios, širdies ir atgailaujančios, arba paklusnios, dvasios dovaną. Tiesą pasakius, tai yra dovana, kuria dovanojate save – tai, kas esate ir kuo tampate.

Ar jummyse ar jūsų gyvenime yra kažkas netyro ar neverto? Kai to atsikratysite, tai bus dovana Gelbėtojui. Ar jūsų gyvenime trūksta gero įpročio ar geros savybės? Kai jį įvaldote ir paverčiate viena iš savo savybių,

padarote tai dovana Viešpačiui“ („Kai būsi atsivertęs“, 2004 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Perskaitykite 3 Nefio 9:21–22 ir suraskite, ko Gelbėtojas mokė apie tai, kokie turime būti, kad sugrįžtume pas Jį.

 5. Pagalvokite apie jūsų pažįstamus vaikus. Raštų studijavimo žurnale aprašykite mažų vaikų savybes, kurias turime įgyti, kad ateitume pas Gelbėtoją.

Pabaikite žemiau pateiktą principą, pavartodami deramus žodžius ar frazes, kurias randate 3 Nefio 9:13–14, 20–22: **Jeį pas Kristų ateisime būdami sudužusios širdies ir atgailaujančios dvasios, Jis _____**

(Yra daug teisingų atsakymų.)

 6. Kad padėtume jums pritaikyti šią tiesą, prašome atsakyti į šiuos klausimus:

- a) Koks požiūris gali neleisti mums atnašauti Viešpačiui sudužusią širdį ir atgailaujančią dvasią?
- b) Kokius Viešpaties palaiminimus esate patyrę dėl to, kad atėjote pas Jį būdami atgailaujančios širdies ir paklusnios dvasios?
- c) Kaip galite geriau atnašauti Viešpačiui sudužusią širdį ir atgailaujančią dvasią?

3 Nefio 10

Viešpats pažada surinkti savo žmones, kaip višta surenka savo viščiukus

Išgirdę Gelbėtojo balsą, žmonės taip nustebo, kad daug valandų žemėje tvyrojo visiška tyla. Tada balsas vėl kalbėjo žmonėms (žr. 3 Nefio 10:1–3). Perskaitykite 3 Nefio 10:4–6 ir suraskite, ką, pasak Gelbėtojo, Jis stengėsi daryti, kad apsaugotų ir puoselėtų žmones. 6 eilutėje pasižymėkite Gelbėtojo pažadą tiems, kurie atgailauja ir visa širdimi ateina pas Jį.

Gelbėtojas panaudojo palyginimą apie tai, kaip višta surenka savo viščiukus po sparnais, norėdama juos

apsaugoti nuo pavojaus. Pagalvokite, kaip Gelbėtojas yra lyg višta, kuri stengiasi apsaugoti savo viščiukus nuo pavojaus. Be to, kodėl, pagal 3 Nefio 10:4–6 eilutes, nebuvo surinkti visi Izraelio namai?

Perskaitykite 3 Nefio 10:8–10 ir suraskite, kas nutiko po to, kai žmonės išgirdo Gelbėtojo balsą.

 7. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

3 Nefio 6–10 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

24 DALIS. 4 DIENA

3 Nefio 11:1–17

Įvadas

Po įvykusio sunaikinimo ir tris dienas trukusios tamsos, paliudijusios apie Gelbėtojo mirtį, apie 2500 vyrų, moterų ir vaikų susirinko aplink šventyklą Dosniojoje žemėje (žr. 3 Nefio 17:25). Jie išgirdo balsą, kurio pirma nesuprato. Stengdamiesi įsiklausyti, jie suprato, kad tai buvo Dangiškojo Tėvo balsas, pristatantis Savo Sūnų Jėzų Kristų. Apsireiškė pasaulio Gelbėtojas. Jėzus Kristus pakvietė žmones ateiti po vieną ir asmeniškai įsitikinti, kad Jis buvo nužudytas už pasaulio nuodėmes, ir paliesti žaizdos Jo šone bei vinių Jo rankose ir kojose žymes.

3 Nefio 11:1–7

Žmonės išgirsta Tėvo balsą, skelbiantį apie Jo Sūnaus apsiireiškimą

Išeikite į lauką, su savimi pasiėmę pieštuką ir šį studijų vadovą, ir 60 sekundžių klausykitės. Paskirtoje vietoje surašykite kiek įmanoma daugiau garsų: _____

Dabar nupieškite žvaigždutę prie kiekvieno garso, kurį būtų sunku atskirti arba kurio nepastebėtumėte, jei nesistengtumėte įsiklausyti. Sugrįžkite vidun.

Netrukus po didelio sunaikinimo ir tamsos, kuri bylojo apie Jėzaus Kristaus mirtį, žmonės susirinko prie šventyklos Dosniojoje žemėje. Jiems aptarinėjant tai, kas nutiko, įvyko stebuklas, kurio iš pradžių jie nesuprato. Perskaitykite 3 Nefio 11:1–3 ir suraskite, ką žmonėms

buvo sunku suprasti. Galite pasižymėti, kaip apibūdina-
mas Dievo balsas ir kaip jis paveikė jį girdėjusiuosius.

Minutėlę pagalvokite, kaip balso, kurį girdėjo žmonės,
savybės yra panašios į Šventosios Dvasios kuždesio
savybes. Kokią tiesą 3 Nefio 11:1–3 eilutėse sužinome
apie tai, kaip dažniausiai mums kalba Viešpatys ir Šven-
toji Dvasia? Šiose eilutėse matome pailustruotą šią
doktriną: **Šventoji Dvasia dažniausiai mums kalba
tyliu ir švelniu balsu, kurį jaučiame savo širdyje.**

Prezidentas Boidas K. Parkeris, Dvylikos Apaštalų Kvo-
rumo prezidentas, paaiškino kaip Viešpaties balsas per
Šventąją Dvasią veikia mūsų protus ir širdis:

„Turbūt svarbiausia pamoka, kurią
išmokau skaitydamas Mormono Knygą,
yra ta, kad Dvasios balsas yra *jausmas*, o
ne garsas. Jūs išmoksitė, kaip kad aš
išmokau, „klausyti“ to *jaučiamo*, o ne
girdimo balso. [...]

Šventosios Dvasios dovana [...] jus ves, saugos ir net
pataisys jūsų veiksmus. Dvasinis balsas yra lyg mintis,
girdima prote, ir jausmas mūsų širdyje“ („Patarimai
jaunimui“, 2011 m. spalio visuotinės konferencijos
medžiaga).

 1. Pagalvokite, kada jautėte Viešpaties balsą arba Dva-
sios kuždesius, užplūdusius jūsų protą ar širdį. Raštų stu-
dijavimo žurnale aprašykite tą nutikimą ir tai, kokius jausmus
patyrėte.

Nefitai balsą girdėjo du kartus, tačiau jo nesuprato.
Perskaitykite 3 Nefio 11:4–7 ir suraskite, ką trečią kartą
nefitai darė kitaip, kas padėjo jiems suprasti balsą. Kaip
manote, ką reiškia, kad žmonės „atvėrė savo ausis, kad
girdėtų“ balsą? (3 Nefio 11:5).

Prezidentas Boidas K. Parkeris patarė, ką turime daryti,
kad per Šventąją Dvasią girdėtume ir suprastume
Viešpaties balsą. Pasibraukite frazes arba žodžius, kurie
padeda jums žinoti, ką daryti arba ko vengti, kad per
Šventąją Dvasią geriau girdėtumėte Viešpaties balsą.

„Dvasia nerėkia, kad atkreiptų mūsų dėmesį. Ji smar-
kiaiai mūsų nepapurto. Dvasia šnabžda. Ji taip švelniai
glamonėja, kad, jei esame užsiėmę kažkuo kitu, visai
jos nepajuntame.

Retkarčiais Dvasia spustels tik šiek tiek stipriau ar šiek
tiek dažniau tik tam, kad atkreiptume dėmesį, tačiau
iš patirties sakau, kad dažniausiai, jei nepaklūstame
tam švelniam jausmui, jei neklausome jausmų, Dvasia
pasitraukia ir laukia, kol ateisime ieškodami ir klausy-
damiesi“ (“How Does the Spirit Speak to Us?” *New
Era*, Feb. 2010, 3).

Prie 3 Nefio 11:5–6 eilučių ir savo Raštų studijavimo
žurnale galite užsirašyti šį principą: **Kai išmoksime
per Šventąją Dvasią klausytis Viešpaties balso,
galėsime suprasti, kaip Jis su mumis bendrauja.**

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kas jums padeda paruošti savo protą ir širdį išgirsti ir
suprasti Viešpaties balsą?

b) Ar kada nors esate supratę, ką Viešpatys nori jums pasakyti, ko
būtumėte nesupratę, jei nebūtumėte stengęsi to išgirsti? Papasa-
kokite apie tai.

c) Ar kada nors Šventosios Dvasios raginimą esate gavę dau-
giau nei vieną kartą, kol supratote ir jam paklusote? Kada?

3 Nefio 11:8–17

*Jėzus Kristus apsireiškia ir pakviečia žmones po vieną ateiti
ir paliesti Jo žaizdų žymes*

Skaitydami pamėginkite įsivaizduoti įvykius, aprašytus
3 Nefio 11:8–10.

Įsivaizduokite tai, apie ką skaitote

Studijuojant Raštus, dažnai pravartu įsivaizduoti esamus įvykius arba tai, kaip jaustumėtės būdami tų įvykių centre. Šis studijavimo įgūdis gali pagyventi Raštuose aprašytus įvykius ir žmones ir padėti jums pajusti Šventosios Dvasios poveikį.

 3. Mąstydami apie tai, kaip būtumėte jautęsi, galėdami būti prisikėlusio Jėzaus Kristaus apsireiškimo Mormono Knygos žmonėms liudininkais, Raštų studijavimo žurnale aprašykite, ką būtumėte tuo metu galvoję ir jautę.

Vyresnysis Džefris R. Hollandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo kalbėjo apie Gelbėtojo apsireiškimo nefitams svarbą:

„Tas pasirodymas ir pareiškimas buvo esminis įvykis, svarbiausia akimirka visoje Mormono Knygos istorijoje. Tai buvo apsireiškimas ir pareiškimas, pranešęs ir įkvėpęs kiekvieną nefitų pranašą praėjusius šešis šimtus metų, o ką jau bekalbėti apie jų protėvius izraelitus ir jareditus, gyvenusius tūkstančius metų prieš šį įvykį.

Visi apie jį kalbėjo, giedojo, svajėjo ir meldė jo pasirodymo – o jis štai jau ir čia. Lauktoji diena jau čia! Dievas, kiekvieną tamsią naktį paverčiantis ryto žara, jau atėjo“ (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 250–51).

Atminkite, kad išlikę nefitai ir lamanitai buvo neseniai išgyvenę baisų sunaikinimą ir tris dienas trukusią visišką tamsą. Perskaitykite 3 Nefio 11:10–12 ir suraskite, ką Jėzus Kristus norėjo, kad žmonės žinotų apie Jį, ir ką Jis darė savo žemiškosios tarnystės metu. Kas iš to, ką sakė Gelbėtojas, jus paguostų labiausiai, jei ten būtumėte? Apmąstykite, kodėl tai būtų taip reikšminga. Raštuose galite pasižymėti jums reikšmingiausias frazes.

Perskaitykite 3 Nefio 11:13–15 ir pasižymėkite, ką Jėzus Kristus kvietė žmones daryti, kad gautų asmeninį pažinimą apie Jį. Pagalvokite, kaip atsakytumėte į šiuos klausimus: Ko Gelbėtojas norėjo, pagal 3 Nefio 11:14 eilutę, kad žmonės sužinotų iš šio potyrio? Atsižvelgiant į tai, kad minioje tuo metu buvo apie 2500 žmonių (žr. 3 Nefio 17:25), kiek laiko tai galėjo užtrukti? Ko tai moko jus apie Gelbėtoją?

 4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a)** Kaip manote, kodėl Viešpats norėjo, kad žmonės „po vieną“ pamatytų ir paliestų Jį? (3 Nefio 11:15).
- b)** Kaip tai paveiktų jus, jei galėtumėte paliesti Gelbėtojo žaizdų, kurias Jis gavo apmokėdamas jūsų nuodėmes, žymes?

Raštų paraštėje, prie 3 Nefio 11:11–15 eilučių, arba Raštų studijavimo žurnale galite užsirašyti šią tiesą:

Jėzus Kristus kviečia mane gauti asmeninį liudijimą, kad Jis yra mano Gelbėtojas.

5. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a)** Kaip manote, ar jūsų asmeninis liudijimas apie Gelbėtoją yra stiprus? Kaip per pastaruosius metus jis užaugo ir sustiprėjo?
- b)** Kokie išgyvenimai padėjo jums gauti asmeninį liudijimą apie Gelbėtoją arba ką galėtumėte daryti, kad gautumėte tvirtesnį liudijimą?
- c)** Kaip galite žinoti, kad Gelbėtojas žino apie jus?

Perskaitykite 3 Nefio 11:16–17 eilutes ir suraskite, ką darė žmonės po to, kai galėjo asmeniškai prieiti prie Gelbėtojo. Būtų naudinga žinoti, kad „Osana“ yra Viešpaties garbinimo šūksnis.

Atidžiai perskaitykite 3 Nefio 11:15 ir suraskite, ką žmonės darė po to, kai asmeniškai palietė Gelbėtojo žaizdų žymes. Kadangi nebuvote ten ir asmeniškai nepalietėte Gelbėtojo žaizdų, kaip tai padarė žmonės aprašyti 3 Nefio knygoje, kaip galite žinoti, kad Jėzus yra Kristus? (Galimų atsakymų ieškokite Jono 20:30–31; Moronio 10:3–7; DS 46:13–14.)

Kad pritaikytumėte sau 3 Nefio 11:15, užbaikite šį teiginį: **Gavęs asmeninį liudijimą apie Jėzų Kristų, turiu pareigą** _____.

Pagalvokite, kaip žmogus, turintis liudijimą apie Jėzų Kristų, gali „paliudyti“ apie Jį.

Prezidentas Boidas K. Pakeris štai ko mokė apie liudijimus: „Negalite priversti dvasinių dalykų. Liudijimas nėra užverčiamas ant jūsų, jis auga. Liudijimas yra liudijimas ir jį reikia gerbti, nepriklausomai nuo to, ar jis stiprus ar silpnas. Mes augame savo liudijime lygiai taip, kaip augame fiziškai, ir vargu ar suvokiame, jog tai vyksta, o taip yra dėl to, kad liudijimas užauginamas“ („How Does the Spirit Speak to Us?“ 3).

6. Šią pamoką baikite Raštų studijavimo žurnale parašydami savo liudijimą apie Jėzų Kristų. Nepamirškite paminėti, kaip įgijote liudijimą arba kaip planuojate jį sustiprinti. Jei dvasia veda, kažkam jį perskaitykite arba duokite paskaityti.

7. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

3 Nefio 11:1–17 eilutes išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, minintis ir įžvalgas:

25 DALIS. 1 DIENA

3 Nefio 11:18–12:48

Įvadas

Kai prie šventyklos Dosniojoje žemėje buvę žmonės asmeniškai palietė žaizdų žymes Gelbėtojo šone, rankose ir kojose, Jis Nefiui ir kitiems davė galią krikštyti. Gelbėtojas perspėjo žmones, kad jie turi vengti nesutarimų, ir pažadėjo, kad gyvenantys pagal Evangeliją paveldės Dievo karalystę. Jis taip pat mokė juos apie tai, kaip gauti Jo Evangelijos palaimas, ir liepė būti gerais pavyzdžiais. Gelbėtojas pareiškė, kad įvykdė Mozės įstatymą, ir davė žmonėms aukštesnį įstatymą, paruošiantį juos tapti tokiais kaip Jis ir mūsų Dangiškasis Tėvas.

3 Nefio 11:18–30

Jėzus Kristus Nefiui ir kitiems duoda galią krikštyti bei pasmerkia nesutarimus

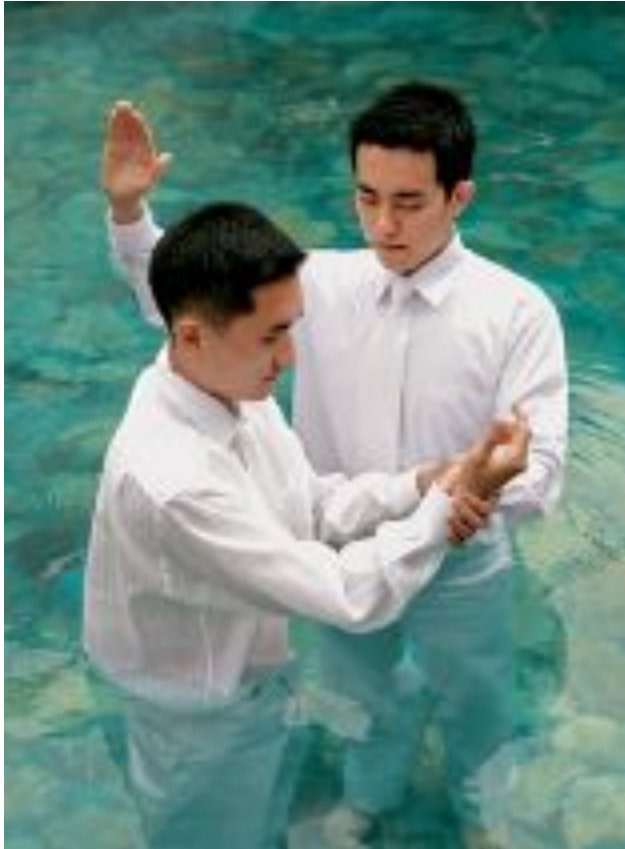
Ar prisimenate, ką galvojote ir jautėte ruošdamiesi krikštui, o gal matėte, kaip jūsų draugas ar šeimos narys ruošėsi krikštui? Daug kam kyla tokie klausimai kaip „Kas gali mane pakrikštyti?“ ir „Kaip atliekamos krikšto apeigos?“ Pagalvokite, kaip atsakytumėte į tuos klausimus.

Studijuodami 3 Nefio 11:1–17 eilutes, jūs sužinojote apie Jėzaus Kristaus apsišaukimą Nefio žmonėms, susirinkusiems „aplink šventyklą, kuri buvo Dosniojoje žemėje“ (3 Nefio 11:1). Šie žmonės palietė Jo žaizdų žymes ir tapo asmeniniais Jo prisikėlimo ir dieviškumo liudininkais. Iškart po to, kai jie tai padarė, Gelbėtojas mokė juos apie krikštą, kas gali krikštyti ir kaip jis turi būti atliktas.

Perskaitykite 3 Nefio 11:18–22, 24–25 ir raštu atsakykite į klausimą „Kas gali mane pakrikštyti?“ _____

Kaip tai aprašyta 3 Nefio 11 skyriuje, ko galime pasimokyti iš to, ką Gelbėtojas sakė ir darė: **Krikštas turi būti atliktas asmens, turinčio tinkamą įgaliojimą.** Mūsų dienų apreiškimas paaiškina, kad krikštą gali atlikti tik tas žmogus, kuris turi Aarono kunigystės kunigo pareigybę (žr. DS 20:46), arba tas, kuris turi Melchizedeko kunigystę (žr. DS 20:38–39; 107:10–11). Šis asmuo taip pat turi veikti vadovaujamas kunigijos vadovo (vyskupo, skyriaus ar misijos prezidento), kuris turi kunigystės raktus, reikalingus apeigai patvirtinti.

Perskaitykite 3 Nefio 11:23–27 ir raštu atsakykite į klausimą „Kaip atliekamos krikšto apeigos?“ _____

 1. Raštų studijavimo žurnale parašykite, kodėl, jūsų manymu, **krikštas turi būti atliktas Viešpaties nurodytu būdu**. Kas daroma per krikštą, jei suklystama sakant apeigos žodžius arba jei krikštijamas žmogus nevisas panyra po vandeniu?

 2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną ar į kelis iš šių klausimų:

a) Ar prisimenate, kodėl buvote pakrikštyti ir ką prisimenate apie savo krikšto apeigas? Kas jus pakrikštijo? Kiek jums buvo metų? Ką jautėte savo krikšto metu? Ką jums reiškia tai, kad jus pakrikštijo žmogus, turintis tinkamą įgaliojimą, ir tai padarė Viešpaties nurodytu būdu?

b) Gal jums ne per seniausiai teko matyti kažkieno krikštą? Ką jautėte?

c) Jei turite Aarono kunigystės kunigo pareigybę, ką jaučiate žinodami, kad turite įgaliojimą krikštyti? Jei jums yra tekę kažką pakrikštyti, ką jautėte ir ko išmokote?

Kaip užrašyta 3 Nefio 11:28–30 eilutėse, Viešpats patarė žmonėms dėl krikšto ar kitų doktrinos punktų nesibarti ir nesipykti tarpusavyje. Jis mokė, kad nesutarimas yra iš velnio ir kad tai turi būti panaikinta.

3 Nefio 11:31–41

Jėzus Kristus paskelbia Savo doktriną

Pagalvokite, kurie jūsų šios dienos veiksmai turėjo teigiamų pasekmių. Žemiau pateiktoje diagramoje, atitinkamoje pusėje, parašykite veiksma ir jo pasekmes. Tada pagalvokite, kurie jūsų šios dienos veiksmai turėjo neigiamų pasekmių.

Veiksmas → Pasekmė

Ryšys tarp veiksmo ir pasekmės kartais dar vadinamas derliaus įstatymu. Šiuolaikiniame apreiškime jis apibūdinamas šitaip: „Ką sėjate, tą ir pjausite; todėl, jei sėjate gera, jūs ir pjausite gera kaip savo atlygį“ (DS 6:33).

Perskaitykite 3 Nefio 11:31 eilutę ir suraskite, ką, pasak Jėzaus Kristaus, Jis ruošėsi paskelbti žmonėms.

 3. Kaip užrašyta 3 Nefio 11:32–39, Jėzus Kristus paskelbė savo doktriną, „kurią [Jam] davė Tėvas“ (3 Nefio 11:32). Raštų studijavimo žurnale nusibraižykite čia pateiktą lentelę. Perskaitykite visas Raštų ištraukas ir suraskite veiksmus ir pasekmes, kurie, sulig Jėzaus Kristaus mokymais, buvo susiję su Jo doktrina. Raštų studijavimo žurnale parašykite tai, ką atradote.

	Veiksmai	Pasekmės
3 Nefio 11:32–34		
3 Nefio 11:35–36		
3 Nefio 11:37–38		
3 Nefio 11:39–40		

Sprendžiant iš jūsų lentelės, kokie yra svarbiausi veiksmai, apie kuriuos mokė Jėzus Kristus ir kurie padės Dangiškojo Tėvo vaikams įžengti dangaus karalystėn?

Galbūt pastebėjote, kad 3 Nefio 11:32 eilutėje sakoma, kad **Šventoji Dvasia liudija apie Dangiškąjį Tėvą ir Jėzų Kristų**. Apmąstykite paskutinį kartą, kai jautėte, kad Šventoji Dvasia liudija jums apie Dangiškojo Tėvo ir Jėzaus Kristaus realumą ir meilę.

3 Nefio 12:1–16

Jėzus Kristus moko minią apie palaimas, gaunamas gyvenant pagal Jo Evangeliją

Atsakykite, ar žemiau pateikti teiginiai yra teisingi ar neteisingi, apibraudami teisingą atsakymą:

T N Dangiškasis Tėvas nori, kad būtume tobuli.

T N Kad įžengtume celestialinę karalystę, turime tapti tobuli šiame gyvenime.

T N Mes galime tapti tobuli.

Atsakymus pasitikrinkite pirma perskaitę 3 Nefio 12:48. (Tai yra Raštų įvaldymo eilutė.) Galite pasižymėti ją išskirtiniu būdu, kad galėtumėte surasti ateityje.)

Kaip įmanoma būti tobulam? Vyresnysis Raselas M. Nelsonas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo štai ką sakė apie įsakymą būti tobuliems: „Nereikia nuleisti rankų, jei mūsų nuoširdus stengimasis tobulėti atrodo toks sunkus ir begalinis. Tobulumas bus pasiektas. Jis gali būti pasiektas tik po prisikėlimo ir tik per Viešpatį. Jis bus suteiktas visiems tiems, kurie myli Jį ir laikosi Jo įsakymų“ („Perfection Pending,” *Ensign*, Nov. 1995, 88).

Apmąstykite tokius klausimus: Kaip manote, ką reiškia tai, kad tobulumas pasiekiamas „tik per Viešpatį“?

Peržvelkite teisingų ir neteisingų teiginių užduotį ir pakeiskite atsakymus, remdamiesi tuo, ko išmokote iš 3 Nefio 12:48 eilutės ir vyresniojo Nelsono teiginio.

Jėzaus Kristaus mokymai, užrašyti 3 Nefio 12–14 skyriuose, kartais vadinami „šventyklos pamokslu“, kadangi jie panašūs į gerai žinomą Gelbėtojo pamokslą ant kalno ir padeda mums geriau jį suprasti (žr. Mato 5–7). Prezidentas Haroldas B. Ly mokė: „Šiame kalno pamoksle Mokytojas lyg kokiame apreiškime mums pasakoja apie savo charakterį, kuris buvo tobulas, arba tai būtų galima pavadinti „autobiografija, kurioje kiekvienas skiemuo įrašytas Jo atliktais darbais“, o tai davė mums planą mūsų pačių gyvenimui“ (*Decisions for Successful Living* [1973], 56). Studijuodami 3 Nefio 12–14 skyrius, suraskite, kaip, pasak Gelbėtojo, jūs turėtumėte siekti tobulumo.

Kaip ir kalno pamokslą, Gelbėtojas savo pamokslą nefitams pradėjo nuo palaiminimų, pareikšdamas apie palaimingą ir džiaugsmingą ištikimųjų būseną (žr.

3 Nefio 12:1–12). Juos skaitydami, suraskite, kokias savybes Gelbėtojas skatina mus išsiugdyti ir kokius palaiminimus žada už tai. Skaitydami galite pasižymėti šias savybes ir pažadėtuosius palaiminimus. Pravartu žinoti, kad *vargšai dvasia* (3 Nefio 12:3 eil.) yra tie, kurie yra nuolankūs ir pasikliauna Viešpačiu, *liūdėti* (3 Nefio 12:4 eil.) reiškia dėl nuodėmių jausti širdgėlą, kuri veda į atgailą, o būti *romiam* (3 Nefio 12:5 eil.) gali reikšti, kad reikia būti nuolankiam, švelniam ir paklusniam Dievo valiai arba būti kantriam ir be pykčio kęsti skriaudas.

4. Išsirinkite vieną savybę, apie kurią ką tik skaitėte ir kurią stengiatės arba stengsitės išsiugdyti. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kokius palaiminimus gaunate arba tikėtės gauti ugdydami šią savybę.

Iš daugelio tiesų, aprašytų 3 Nefio 12:1–12, mes sužinome, kad, **jeigu gyvensime pagal Jėzaus Kristaus mokymus, būsime palaiminti ir pasiruošę įžengti dangaus karalystėn.** Tai darydami būsime pavyzdžiai, arba šviesa, pasauliui (žr. 3 Nefio 12:14–16).

3 Nefio 12:17–48
Jėzus Kristus moko minią apie aukštesnį įstatymą, padėsiantį jiems tapti tokiems kaip Jis ir Dangiškasis Tėvas

3 Nefio 12:17–48

Jėzus Kristus mokė nefitus, kaip ateiti pas Jį per atgailą ir paklusnumą Jo įsakymams (žr. 3 Nefio 12:19–20). Likusioje 3 Nefio 12 skyriaus dalyje, Jis kalbėjo apie tam tikras Mozės įstatymo dalis ir tada mokė apie aukštesnį įstatymą. Jis paminėdavo Mozės įstatymo dalis tokiomis frazėmis kaip „iš senovės laikų pasakyta“ arba „parašyta“. Tada jis įvesdavo naują, arba aukštesnį, įstatymą, pagal kurį Jis nori, kad gyventume šiandien. Jis tai darė, sakdamas taip: „Aš sakau jums ...“

5. Perskaitykite žemiau pateiktas Raštų ištraukas ir Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kokie veiksmai, pasak Gelbėtojo, veda į tobulumą:

11

3 Nefio 13

Įvadas

Kaip užrašyta 3 Nefio 13 skyriuje, Gelbėtojas tęsė Savo pamokslą prie šventyklos Dosniojoje žemėje. Jis perspėjo žmones dėl veidmainystės ir mokė juos, kad teismo darbai patinka Dangiškajam Tėvui. Jis taip pat nurodė miniai krautis turtus danguje ir tada liepė Savo dvylikai mokinių nesirūpinti dėl laikinųjų dalykų, bet pirma ieškoti Dievo karalystės.

3 Nefio 13:1–18

Gelbėtojas įspėja nefitus neveidmainiauti ir moko juos daryti Dangiškajam Tėvui patinkančius teismo darbus

Mintyse užpildykite žemiau pateiktą anketą, pasirinkdami frazę, kuri geriausiai apibūdina priežastis, dėl ko darome malones (dalinamės su kitais), meldžiamės ir pasninkaujame:

Darau malones, nes:

- Taip turiu daryti.
- Myliu Viešpatį ir man malonu padėti kitiems.
- Noriu, kad kiti būtų geros nuomonės apie mane.

Aš meldžiuosi, nes:

- Pakviestas melstis nenoriu sakyti „ne“ prieš visus žmones.
- Tai mano kasdienės rutinos dalis.
- Noriu bendrauti su Dangiškuoju Tėvu.

Aš pasninkaju, nes:

- Pasninkas padeda man priartėti prie Viešpaties.
- Jei to nedarysiu, žmonės pamanytų, kad esu blogas.
- Mano tėvai neleidžia man valgyti tuo metu, kai turėčiau pasninkauti.

3 Nefio 13 Jėzus Kristus nefitų minią mokė apie tai, kodėl svarbūs motyvai, dėl kurių darome malones, meldžiamės ir pasninkaujame. Anketos atsakymai atspindi skirtingus motyvus, dėl kurių darome šiuos ar kitus religinio pasišventimo darbus.

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus: Ar svarbu *kodėl* darome teismo darbus? Kodėl taip arba ne?

a) 3 Nefio 12:21–22. Gali būti pravartu suprasti, kad žodis *pusgalvi* yra menkinantis žodis, vartojamas paniekai ar neapykantai išreikšti.

b) 3 Nefio 12:23–24. Peržiūrėkite 24 eilutės a išnašoje nurodytą Raštų rodyklės temą, tai padės jums suprasti, ką reiškia susitaikyti.

c) 3 Nefio 12:25. Gali būti pravartu suvokti, kad frazė „greitai susitark su savo priešininku“ reiškia, kad reikia greitai išspręsti konfliktus ir neleisti jiems išsivystyti arba užaugti į didesnes problemas. Vyresnysis Deividas E. Sorensenas, tarnaudamas Septyniadesimties nariu, mokė: „Šis principas labiausiai taikytinas mūsų šeimose“ („Atleidimas kartėlj pavers meile“, 2003 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

d) 3 Nefio 12:27–30. Gali būti pravartu suvokti, kad *geismai* yra netinkami, blogi ir savanaudiški troškimai.

e) 3 Nefio 12:38–42.

f) 3 Nefio 12:43–45.

Principas, kurį išmokstame šiose 3 Nefio 12 skyriaus eilutėse yra toks: **Ateidami pas Kristų ir laikydami Jo įsakymų, galime būti panašesni į Jį ir į mūsų Dangiškajį Tėvą, kuris yra tobulas.**

Nors šiame gyvenime nepasieksime tobulumo, prezidentas Džeimsas E. Faustas iš Pirmosios Prezidentūros paaikškino, kad turime siekti tobulėti jau dabar, nes tai padės mums pasiekti tobulumą ateinančiame gyvenime:

„Tobulumas yra amžinasis tikslas. Nors mirtingame gyvenime negalime būti tobuli, mums įsakyta to siekti, ir per Apmokėjimą mes galime laikytis šio įsakymo“ („This Is Our Day,“ *Ensign*, May 1999, 19).

Raštų įvaldymo eilutė – 3 Nefio 12:48

6. Pabandykite išmokti atmintinai 3 Nefio 12:48 eilutę ir padaryti tai *tobulai*. Kai manote, kad jau išmokote, užrašykite ją Raštų studijavimo žurnale.

Atminkite, jog Viešpats nesitiki, kad šiame gyvenime būsime tobuli visame kame, tačiau, uoliai stengdamiesi sekti Juo ir naudotis Apmokėjimo palaiminimais, galiausiai tapsime tobuli.

7. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

3 Nefio 11:18–12:48 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

 2. Į Raštų studijavimo žurnalą persibraižykite žemiau pateiktą lentelę ir, perskaitę visas nurodytas Raštų ištraukas, užpildykite ją atsakydami į du klausimus. Prieš skaitant būtų pravartu žinoti, kad veidmainis yra žmogus, kuris apsimeta esąs teisuolis, arba žmogus, kuris sako viena, o daro kita.

Pratimas	Kokio motyvo, pasak Viešpaties, turėtume vengti tai darydami?	Kaip, pasak Viešpaties, turėtume tai daryti?
Daryti malones (3 Nefio 13:1–4)		
Melstis (3 Nefio 13:5–6)		
Pasninkauti (3 Nefio 13:16–18)		

Apmąstykite šiuos klausimus:

- Kaip motyvai, dėl kurių darome gera, veikia tai, kaip tai darome?
- Įvardykite keletą teisių motyvų, kurie gali įkvėpti žmogų daryti malones, melstis ir pasninkauti slaptose?

Teisus motyvas būtų įtikti Dangiškajam Tėvui. Perskaitykite 3 Nefio 13:4, 6, 18 eilutes ir suraskite, ką Viešpats pažada tiems, kurie slaptose elgiasi teisiai.

Svarbus principas, kurio Gelbėtojas mokė šiose eilutėse yra toks: **Jei elgiamės teisiai dėl to, kad mylime Dangiškaį Tėvą, Jis viešai mums atlygins.**

 3. Ar kada nors jautėte, jog esate laiminami dėl to, kad stengėtės patikti Dangiškajam Tėvui, o ne dėl to, kad kiti jus matytų. Aprašykite tai Raštų studijavimo žurnale.

Greitai peržvelkite pamokos pradžioje esančią anketą ir įvertinkite savo motyvus, dėl kurių darote malones, meldžiatės ir pasninkaujate. Pagalvokite, kaip galite pritaikyti Gelbėtojo mokymus ir pagerinti motyvus, dėl kurių darote malones, meldžiatės, pasninkaujate arba kažkaip kitaip rodote savo pasišventimą Viešpačiui.

Gelbėtojas nefitams davė papildomų nurodymų dėl maldos. Perskaitykite 3 Nefio 13:7 ir suraskite, kaip Viešpats apibūdino kartojamas ar išpūstas frazes, kurias maldose kartojame be jokio nuosirdumo. Žodis *tuščias* reiškia, kad meldžiamės nesusimąstę ar be jokio jausmo. Tušti pakartojimai taip pat gali reikšti tų pačių žodžių kartojimą nesusimąstant arba melstis netikint.

 4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kaip manote, kodėl meldžiantis Dangiškajam Tėvui svarbu vengti tuščių kartojimų?

b) Ką galite daryti, kad savo maldose išvengtumėte tuščių kartojimų?

Perskaitykite 3 Nefio 13:8 ir suraskite Jėzaus Kristaus įvardytą principą, susijusį su Dangiškuoju Tėvu. Šį principą galite pasižymėti Raštuose. Vienas mūsų maldų tikslas yra „gauti sau ir kitiems palaiminimus, kuriuos Dievas jau nori duoti, bet kurių mes turime tikėdami paprašyti, kad gautume“ (Raštų rodyklė, „Malda“).

Perskaitykite 3 Nefio 13:9–15 eilutes ir apmąstykite, ko Viešpats nori, kad išmoktumėte apie savo maldas. Pagalvokite, kaip galite pagerinti savo maldas, pritaikydami tai, ko išmokote iš Gelbėtojo.

3 Nefio 13:19–24

Jėzus Kristus moko minią krautis turtus danguje

Ar kada nors esate perskaitę ar girdėję istoriją apie prarastus ar paslėptus lobius? Kartais šiose istorijose lobių ieškotojai galiausiai, pasiekę savo tikslą, suvokia, kad jų ieškotasis lobis dingio arba išvis neegzistavo. Perskaitykite 3 Nefio 13:19–20 eilutes ir suraskite dvi lobių rūšis, apie kurias kalbėjo Viešpats. Kokių lobių galime siekti ir niekada neprarasti?

5. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kuom skiriasi „lobiai žemėje“ ir „lobiai danguje“?

b) Ko, sprendžiant iš to, ką sužinojote iš 3 Nefio 11:21–24 eilučių, Gelbėtojas mokė apie žemiškų ir dangiškų lobių siekimą? (Pravartu žinoti, kad šiose eilutėse žodis *mamona* yra terminas, reiškiantis pasaulietiškumą ir turtus.)

c) Kaip turtų siekimas žemėje atitraukia nuo turto krovimosi danguje?

Gelbėtojas nemokė, kad pinigai arba žemiški turtai yra blogai. Tačiau Jis akcentavo, kaip svarbu savo širdyse krauti dangiškus, o ne žemiškus lobius, nes dangiški lobiai išliks.

Principas, kurio išmokstame 3 Nefio 13:19–24 eilutėse yra: **Norint Dievą turėti kaip savo šeimininką, turime Jam tarnauti ir mylėti Jį labiau už viską pasaulyje.**

Pateikite keletą pavyzdžių apie tai, kai stengiamasi tuo pačiu metu tarnauti ir Dievui, ir mamonai. Kodėl gali būti sunku visuomet mylėti Dievą ir tarnauti Jam, o ne pasaulio dalykams? Kodėl verta teikti pirmenybę Dievui?

6. Perskaitykite žemiau pateiktus pavyzdžius. Raštų studijavimo žurnale parašykite, kokiam, jūsų manymu, šeimininkui žmogus tarnauja: Dievui ar mamonai (pasauliui).

a) Jaunuolis atsisako darbo, dėl kurio reikėtų praleisti sekmadienius susirinkimus, ir pasirenka darbą, kuriame jis uždirbs mažiau, tačiau nereikės dirbti sekmadieniais.

b) Mergina dažnai verkšlena savo tėvams ir įtikinėja, kad jai reikia naujų drabužių. Drabužiai, kuriuos ji nori pirkti, kainuoja daugiau, nei sau gali leisti jos šeima.

c) Jaunuolis reguliariai moka dešimtinę iš atlyginimo. Tačiau likusias pajamas išleidžia pramogoms skirtiems daiktams, kai kurie iš jų yra filmai ir dainos, neatitinkantys standartų. Jis netaupo pinigų misijai ar mokslams.

d) Mergina dažnai dalį savo pajamų išleidžia mažom dovanėlėm, kuriomis parodo meilę aplinkiniams.

3 Nefio 13:25–34

Gelbėtojas dvylikai mokinių liepia pirma ieškoti Dievo karalystės ir nesirūpinti dėl laikinųjų dalykų

Jėzus Kristus nurodė savo dvylikai mokinių nefitų tarnaujant žmonėms nesirūpinti laikinosiomis reikmėmis, tokiomis kaip maistas ir drabužiai (žr. 3 Nefio 13:25–31). Perskaitykite 3 Nefio 13:32–33 ir suraskite, ką Gelbėtojas Savo mokiniams sakė apie laikinąsias reikmes. Ką Jis pažadėjo tiems, kurie savo gyvenime teiks pirmenybę Dievui ir Jo karalystei?

Principas, kurio išmokstame šiose eilutėse galėtų būti įvardytas taip: **Jei pirma ieškome Dievo karalystės, tai Jis padės mums pasirūpinti savo reikmėmis.**

7. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kaip galima „pirma [ieškoti] Dievo karalystės“? (3 Nefio 13:33).

b) Kaip Viešpats pasirūpino jūsų reikmėmis, kai pirmenybę teikėte Jam?

Prezidentas Ezra Taftas Bensonas liudijo apie palaimas, ateinančias dėl to, kad savo gyvenime pirmenybę teikiame Dievui (šią citatą galite užsirašyti ant popieriaus lapelio ir laikyti ją Raštuose ateičiai):

„Kai pirmenybę teikiame Dievui, tai visi kiti dalykai arba atsistoja į savo vietas, arba iškrenta iš mūsų gyvenimo. Mūsų meilė Viešpačiui nulems, kam skirsime savo meilę bei laiką, kokių interesų sieksime ir kokie bus mūsų prioritetai. [...]

Dievui, mūsų dvasių Tėvui, turėtume teikti išskirtinę pirmenybę savo gyvenime“ (“The Great Command–Love the Lord,” *Ensign*, May 1988, 4–5).

Apmąstykite, kaip jūs arba jūsų pažįstami buvo palaiminti dėl to, kad savo gyvenime pirmenybę teikė Dievui.

8. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

3 Nefio 13 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

3 Nefio 14

Įvadas

Jėzaus Kristaus pamokslas prie šventyklos tęsiasi 3 Nefio 14 skyriuje. Jis mokė žmones apie kitų teisimą ir nurodė siekti Dangiškojo Tėvo palaimų per maldą. Gelbėtojas taip pat liepė saugotis netikrų pranašų ir pabrėžė, kad be galo svarbu vykdyti Dievo valią.

3 Nefio 14:1–6

Gelbėtojas moko apie kitų teisimą

Perskaitykite antrą giesmės „Noriai Tavim seku“ posmą arba, jei norite, pagiedokite jį:

*Kas aš toks, kad kitą teisčiau?
Juk ir pats dažnai klumpu.
Gal jo širdyje daug skausmo,
Juk matyti negaliu.
Kas aš toks, kad kitą teisčiau?
Noriai Tavim seku.*

Kaip aprašyta 3 Nefio 14 skyriuje, Gelbėtojas tęsė nefitų mokymą prie šventyklos. Perskaitykite 3 Nefio 14:1–2 ir apmąstykite, kaip šis Gelbėtojo nurodymas susijęs su antruoju ką tik perskaitytos giesmės posmu. (Būtų pravartu žinoti, kad frazė „koku saiku seikite“ kalba apie standartą, pagal kurį žmogus vertina arba teisia žmogų.)

1. Raštų studijavimo žurnale užrašykite atsakymus į šiuos klausimus:

- Kaip Gelbėtojo patarimas, esantis 3 Nefio 14:1–2, siejasi su antruoju giesmės „Noriai Tavim seku“ posmu?
- Kaip savais žodžiais išreikštumėte svarbią tiesą, kurios Gelbėtojas mokė 3 Nefio 14:2 eilutėje? (Jei norite, galite užsirašyti ją Raštų paraštėje.)

Vyresnysis Dalinas H. Ouksas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo padeda mums suprasti Gelbėtojo įsakymą „neteisti“ 3 Nefio 14:1. Skaitydami jo žodžius, pasibraukite, kokio teismo turėtume vengti ir kodėl tai turėtume daryti.

„Galimi du teismo tipai: paskutiniai teismai, kurie mums uždrausti, ir tarpiniai teismai – teismai, kurie mums leidžiami, tačiau tai turi būti daroma pagal teismo principus. [...]

Paskutinis teismas [...] tai toks tolimas įvykis, kai visi stovėsime priešais Kristaus teismo krasę,

kad būtume teisiami pagal savo darbus. [...] Tikiu, kad Raštuose esantis įsakymas „neteiskite“ kalba apie tą Paskutinįjį teismą. [...]

„[...] Kodėl Gelbėtojas įsakė, kad neteistume kaip Paskutiniame teisme? Tikiu, kad mums įsakyta neteisti, nes mes linkę mėtytis Paskutiniojo teismo verdiktais, pareikšdami, kad štai šis žmogus dėl tam tikro darbo ar tam tikru metu eis į pragarą (ar dangų). Tai darydami – o tai daryti yra didelė pagunda – mes kenkiame sau ir mūsų teisiama asmeniui. [...]

[...] Teisus teismas, kaip tai nurodo jo apibrėžimas, yra tarpinis teismas. Jo metu nebus paskelbta, kad žmogus užsitikrino sau išaukštinimą arba kad jis bus visam laikui atleistas nuo pragaro ugnies. Jo metu nebus pareikšta, kad žmogus praleido visas progas gauti išaukštinimą arba visas galimybes pasitarnauti Viešpaties darbe. Evangelija yra vilties Evangelija, nei vienas iš mūsų neturi galios neleisti Apmokėjimo galiai apvalyti žmogų nuo nuodėmių, jam atleisti ir tinkamomis sąlygomis iš esmės pakeisti jo gyvenimą“ (“Judge Not’ and Judging,” *Ensign*, Aug. 1999, 7, 9).

Apmąstykite, kaip vyresniojo Oukso teiginys padeda jums suprasti Gelbėtojo paliepiamą neteisti?

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus: Kaip principas, aprašytas 3 Nefio 14:2 eilutėje, teigiantis, kad **būsime teisiami pagal tai, kaip patys teisiame**, keičia mūsų požiūrį į kitų klaidas ir silpnynes? Perskaitykite 3 Nefio 14:12. Kaip ši eilutė susijusi su šiuo principu?

Ar kada nors jums į akį buvo įkrintę kažkas labai mažo, kaip blakstiena ar dulkelė? Raštuose dulkelė akyje palyginama *su krisleliu*. Ilgas, storas medžio gabalas palyginamas *su rąstu*. Gelbėtojas naudojo šiuos simbolius, norėdamas padėti mums suprasti problemas, kylančias dėl to, kad neteisiamis teisiame kitus žmones arba prie jų priekabiuojame. Perskaitykite 3 Nefio 14:3–5 ir pagalvokite, ką simbolizuoja tas krislelis ir rąstas.

3. Raštų studijavimo žurnale nupieškite tai, ką Gelbėtojas apibūdino 3 Nefio 14:4 eilutėje. Tada atsakykite į šiuos klausimus:

- Kaip manote, ką simbolizuoja krislelis?
- Kaip manote, ką simbolizuoja rąstas?
- Kaip manote, kodėl naudojamas rąsto, o ne krislelio simbolis, kalbant apie neteisiamis teisiančių žmonių klaidas?

Atkreipkite dėmesį į tai, kad Gelbėtojo palyginime koncentruojamasi į daiktus, įstrigusius akyje ir trukdančius gerai matyti. Apmąstykite tokius klausimus: Kaip mano paties trūkumai gali veikti tai, kaip matau kitus? Kaip galiu pritaikyti Jėzaus Kristaus patarimą, esantį 3 Nefio 14:5?

Ar manote, kad galima arba reikia teisti kitų žmonių elgesį? Pranašas Džozefas Smitas paaiškino, kad nors ir neturime teisti kitų neteisai, mums įsakyta teisti teisai (žr. Džozefo Smito vertimas, Mato 7:1).

Žemiau pateiktas paaiškinimas padeda geriau suprasti teismo klausimą: „Kartais žmonės supranta, kad teisinga teisti kitus bet koku būdu. Nors tai tiesa, jog neturite smerkti kitų ar neteisingai juos teisti, jums visą gyvenimą teks priiminėti sprendimus dėl idėjų, situacijų ir žmonių. Viešpats yra davęs daug įsakymų, kurių jūs negalėtumėte laikytis, nepriėmę sprendimų“ (*Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* [2005 m.], p. 155).

Kad geriau suprastumėte, kodėl svarbu teisti teisai, perskaitykite 3 Nefio 14:6 eilutę ir suraskite, kokiose situacijose Jėzus Kristus liepė teisti. Prieš skaitant būtų pravartu žinoti, kad duoti tai „kas šventa, šunims“ ir barstyti „per[us] kiaulėms“ reiškia dalintis šventais dalykais su tais, kurie jų neįvertins arba nesupras jų šventumo.

Kaip 3 Nefio 14:6 eilutė padeda jums suprasti, kad teisūs teismai yra reikalingi? Vyrėsnysis Dalinas H. Ouksas aiškino apie kitas situacijas, kuriose gali tekti teisai teisti:

„Visi teisiame rinkdamiesi draugus, priimdami sprendimus, kaip praleisti laiką, kaip leisti pinigus ir, žinoma, rinkdamiesi amžinąjį bendražygi. [...]

[...] Teisiant teisai mus lydės Viešpaties Dvasia, nebus jokio pykčio, polinkio kerštauti, pavydėti ar pasipelnyti“ (“Judge Not and Judging,” 9).

 4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- Kodėl svarbu teisti teisai, priimant sprendimus tokiose srityse, kaip draugų rato kūrimas, laiko ir pinigų leidimas bei amžinojo bendražygio pasirinkimas? Kokiose dar srityse reikia arba galima teisti arba vertinti kitus?
- Kaip jūsų teismai gali būti teisesni? Pamąstykite, ar yra kas nors, kam galėtumėte būti malonesni arba ko neturėtumėte teisti neteisai.

3 Nefio 14:7–12

Gelbėtojas moko prašyti palaimų iš Dangiškojo Tėvo

Prisiminkite tuos kartus, kai Dangiškasis Tėvas atsakė į jūsų maldas. Perskaitykite 3 Nefio 14:7–11 ir suraskite, ko Jėzus Kristus mokė apie Dangiškojo Tėvo pasiryžimą atsakyti į mūsų maldas.

Principas, kurio išmokstame 3 Nefio 14:7–11 eilutėse yra tai, kad **Dangiškasis Tėvas palaimins mus, jei Jo prašysime ir ieškosime maldoje**. Kaip žinojimas, kad Dangiškasis Tėvas trokšta atsakyti į jūsų maldas, gali pakeisti tai, kaip jūs meldžiatės?

 5. Suaugusiojo, kuriuo pasitikite, paklauskite: Ar kada nors esate jutę Dangiškojo Tėvo meilę jums, suvokdami, kaid Jis atsakė į jūsų maldą? Kada? Raštų studijavimo žurnale apibendrinkite jo atsakymą ir tai, ko išmokote.

3 Nefio 14:13–27

Gelbėtojas moko apie tai, kodėl svarbu vykdyti Dangiškojo Tėvo valią

Tęsdamas prie šventyklos susirinkusių nefitų mokymą, Gelbėtojas davė kelis palyginimus, padėsiančius mums suprasti, kodėl svarbu paklusti Jo mokymams. Kiekvieniame palyginime yra geras ir blogas pavyzdys.

 6. Raštų studijavimo žurnale nupieškite paprastą piešinuką, vaizduojantį gerą ir blogą pavyzdį, esantį kiekvienoje iš šių trijų Raštų ištraukų. Taip pat parašykite, kaip manote, koks Gelbėtojo tikslas mokant mus palyginti gerus ir blogus pavyzdžius. Būkite pasiruošę savo piešinį parodyti klasės draugams ir paaiškinti, ko išmokote iš šių palyginimų.

- 3 Nefio 14:13–14
- 3 Nefio 14:15–20
- 3 Nefio 14:24–27

Perskaitykite 3 Nefio 14:21–23 eilutes ir pagalvokite apie tai, ką galėtumėte pasakyti žmogui, teigiančiam, kad, norint būti išgelbėtiems Dievo karalystėje, pakanka išpažinti, kad tikime Jėzų Kristų.

 7. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

3 Nefio 14 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

25 DALIS. 4 DIENA

3 Nefio 15–16

Įvadas

Tęsdamas savo mokymus prie šventyklos, Dosniojoje žemėje, Gelbėtojas paskelbė, kad Mozės įstatymas Jame buvo įvykdytas ir kad Jis yra šviesa ir įstatymas, į kurį turi žiūrėti žmonės. Gelbėtojas paaiškino dvylikai mokinių nefitų, kad žmonės Amerikose buvo „kitos avys“, apie kurias Jis kalbėjo žmonėms Jeruzalėje (žr. Jono 10:14–16). Jis taip pat pažadėjo, kad tie, kurie atgailaus ir sugrįš pas Jį, bus priskaičiuoti prie Jo sando-ros žmonių.

3 Nefio 15:1–10

Gelbėtojas paskelbia įvykdęs Mozės įstatymą

Ar kada nors susimąstėte, kodėl Viešpats prašo, kad paklustume tam tikriems įstatymams ir įsakymams, tokiems kaip dešimtinės mokėjimas, Šabo šventimas ar tėvų gerbimas? Tęsdamas nefitų mokymą, Jėzus Kristus paaiškino pagrindinį Jo įstatymų ir įsakymų tikslą. Suraskite jį studijuodami 3 Nefio 15 skyrių.

Baigdamas kalbėti miniai, Gelbėtojas suvokė, kad tarp jų buvo tokių, kurie turėjo klausimų. Perskaitykite 3 Nefio 15:1–2 eilutes ir parašykite apie tai, kuo žmonės stebėjosi ir ką norėjo žinoti: _____

Kad suprastumėte, kodėl nefitai stebėjosi ir ką norėjo žinoti, ką Gelbėtojas turėjo omeny, sakydamas, kad tai, kas „sena“ Mozės įstatyme, praėjo ir kad „viskas tapo nauja“, pravartu žinoti, kad nefitai jau daug amžių žinojo Mozės įstatymą ir gyveno pagal jį. Jų įstatymai, ritualai ir bažnyčios organizacija buvo paremti Mozės įstatymu, kurį senovėje davė ikimirtingasis Jėzus Kristus. Įstatymo tikslas buvo paruošti žmones Jo atėjimui ir atkreipti jų dėmesį į Jo apmokančiąją auką. Dabar prieš juos stovėjo dieviškasis įstatymų Leidėjas ir pareiškė, kad Apmokėjimas įvykdytas (žr. 3 Nefio 11:10–14) ir kad Mozės įstatymas įvykdytas Jame (žr. 3 Nefio 9:16–20; 12:46–47). Jo pareiškimas, kad seni dalykai Mozės įstatyme „praėjo“ ir įstatymą pakeis nauji dalykai, staiga pakeitė tai, kaip jie garbino Dievą.

Gelbėtojas atsakė į jų klausimus, pabrėždamas labai svarbią doktriną. Perskaitykite 3 Nefio 15:3–5, 9 eilutes ir Gelbėtojo atsakyme pasibraukite frazes, kurios galėto nuraminti nefitus, kad įstatymo šaltinis išlieka tas pats.

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kaip manote, ko Jėzus mokė nefitus, sakydamas „Aš esu įstatymas“? (3 Nefio 15:9).

Iš šiose eilutėse esančių Gelbėtojo mokymų sužinome, kad **Jėzus Kristus yra visų Evangelijos įstatymų ir įsakymų objektas**. Apmąstykite, kodėl ši tiesa buvo svarbi nefitams, šiems sužinojus, kad senasis Mozės įstatymas pakeičiamas aukštesniu įstatymu ir kad jiems reikia pakeisti garbinimo būdą.

Perskaitykite 3 Nefio 15:9–10 eilutes ir pasižymėkite, ko Viešpats nori, kad mes *darytume* pažinę šią doktriną. Remdamiesi šiose eilutėse įgytomis žiniomis, užbaikite žemiau pateiktą principą: **Jei _____ į Jėzų Kristų laikydami _____, Jis duos mums _____.**

2. Prisiminkite įsakymus, tokius kaip dešimtinės mokėjimas, Šabo šventimas ir tėvų gerbimas, ir Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kaip įmanoma sekti įsakymais ir nežiūrėti į Kristų?

b) Kaip mūsų paklusnumas įsakymams pasikeis, jei mūsų dėmesio centre bus Jėzus Kristus, o ne tik taisyklių laikymasis?

Jei paklusime įsakymams žvelgdami į Kristų, pasikeis mūsų motyvas paklusti, mes paklusime ne iš pareigos ar net ne dėl to, kad mėgstame taisykles, bet dėl to, kad mylime Viešpatį.

Perskaitykite šį vyresniojo Marvino Dž. Eštono iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo teiginį: „Mums didžiulė dvasinė paguoda ir palaima žinoti, kad, žvelgdami į mūsų Gelbėtoją Jėzų Kristų ir ištvėrdami iki galo, galime gauti amžinąjį gyvenimą ir išaukštinimą. [...] Dievas tampa daug prieinamesnis, kai žvelgiame į Jį. Žiūrėdami į Dievą, išmokstame tarnauti ir gyventi be prievartos [be spaudimo kažką daryti]“ („There Are Many Gifts,” *Ensign*, Nov. 1987, 21).

3. Pasirinkite įsakymą, dėl kurio susimąstėte, ar jums reikia jam paklusti, ir apmąstykite, kaip to įsakymo laikymasis gali atvesti jus pas Jėzų Kristų. Galite užsibrėžti tikslą labiau paklusti pasirinktam įsakymui ir parašyti kelis būdus, kaip to sieksite. Užrašykite savo mintis Raštų studijavimo žurnale.

3 Nefio 15:11–16:5

Jėzus Kristus kalba savo mokiniams apie kitas avis

Ar kada nors jautėtės lyg būtumėte pamirštas žmonių arba vienišas ir susimąstėte, ar Dangišskasis Tėvas apie jus žino? Nors kartais jaučiamės vieniši arba ne tokie svarbūs, **Dievui rūpi Jo žmonės ir Jis apsireiškia jiems.** Studijuodami likusią 3 Nefio 15 skyriaus dalį ir 3 Nefio 16 skyriaus pradžią, suraskite šios tiesos įrodymų.

Kaip užrašyta Naujajame Testamente ir Mormono Knygoje, Jėzus Kristus tarnavo Senojo pasaulio ir Amerikos žemyno žmonėms. Perskaitykite 3 Nefio 15:11–17 ir suraskite ką, pasak Viešpaties, esantiems Jeruzalėje Jis pasakė apie savo žmones Amerikose.

„Kitos avys“ yra kiti Ganytojo Jėzaus Kristaus pasekėjai. Žodis *kaimenė* vartojamas kalbant apie avis, tačiau šioje situacijoje tai yra žmonių grupė, turinti bendrą tikėjimą Jėzumi Kristumi. Kaip, pagal 3 Nefio 15:17, pasak Viešpaties, Jis apsireiškė savo kitoms avims?

Jėzus paaiškino, kodėl Dangišskasis Tėvas įsakė Jam žmonėms Jeruzalėje daugiau nieko nesakyti apie kitas Jo avis. Ištirkite 3 Nefio 15:18–20 eilutes ir pasižymėkite Gelbėtojo paaiškinimą. Matydami, kad žydams, dėl jų nelabumo, Tėvas nedavė didesnio pažinimo apie nefitus, galime išmokti svarbaus principo apie tai, kaip iš Viešpaties gauname pažinimą ir tiesą. Kaip užbaigtumėte žemiau pateiktą principą, remdamiesi šiomis eilutėmis? **Dievas duoda mums pažinimą ir tiesą sulig mūsų _____.**

Viešpats pasakė nefitams, kad jie yra dalis Jo kitų avių, apie kurias Jis kalbėjo Jeruzalėje. Žydai manė, kad Jis kalba apie kitataučius (ne izraelitus). Jie nesuprato, kad kitataučiai negirdės Gelbėtojo balso (žr. 3 Nefio 15:21–23).

Perskaitykite 3 Nefio 15:24 eilutę ir suraskite, kaip Viešpats patikino, kad nefitai yra svarbūs Jam.

Perskaitykite 3 Nefio 16:1–3 ir suraskite, kas dar girdės Gelbėtojo balsą. Mes neturime Raštų, atskleidžiančių, ką dar aplankė Gelbėtojas, tačiau aišku, kad Jis aplankė kitas žmonių grupes ir parsivedė juos į savo „kaimenę“.

Kaip Jėzus Kristus parodo, kad tie, kuriems neteko girdėti jo balso, yra svarbūs Jam? Perskaitykite 3 Nefio 15:22–23 ir 3 Nefio 16:4 ir suraskite kaip, pasak Viešpaties, Jis apsireiškė kitataučiams.

Kas iš to, ką jau studijavote 3 Nefio 15 ir 16 skyriuose, rodo, kad Dievui rūpi Jo žmonės ir kad Jis jiems apsireiškia? _____

Perskaitykite 3 Nefio 16:5 ir suraskite, kas nutiks paskutinėmis dienomis po to, kai kitataučiai pažins Jėzų Kristų ir Jo Evangeliją.

Jėzus pažadėjo palaiminti visus savo vaikus – Izraelio namus ir kitataučius – ir duoti jiems savo žodžius, kuriuos užrašė nefitai. Nefitų raštai padės atversti kitataučius, kurie po to paskutinėmis dienomis padės surinkti Izraelio namus (žr. 3 Nefio 16:4–5).

4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus: Kokių įrodymų, liudijančių, kad Jėzus Kristus rūpinasi mumis visais, randate savo gyvenime?

3 Nefio 16:6–20

Jėzus Kristus laimina ir perspėja kitataučius, kurie gyvens paskutinėmis dienomis

Ar kada nors norėjote būti kažkokios grupės, klubo ar komandos nariai? Prisiminkite konkretų atvejį. Kokie yra tokios grupės narystės reikalavimai? Didžiausia ir nuostabiausia grupė, kurios nariu galite tapti, yra Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia, Viešpaties sandoros žmonės.

Perskaitykite 3 Nefio 16:6–7 ir suraskite, kas dėl kitataučių tikėjimo ir Izraelio namų netikėjimo nutiks paskutinėmis dienomis. Gali būti pravartu suprasti, kad paskutinėmis dienomis bus ir netikinčių kitataučių, kurie sklaidys ir skriaus Izraelio namų narius (žr. 3 Nefio 16:8–9). Viešpats iš nelabųjų pasiims savo Evangeliją ir paskutinėmis dienomis ją apreikš teisiesiems, tiek izraelitams, tiek ir kitataučiams (žr. 3 Nefio 16:10–12).

Perskaitykite 3 Nefio 16:13 ir suraskite, kokie reikalavimai keliami norintiems tapti Viešpaties sandoros žmonėmis. Pasiremdami tuo, ko išmokote 3 Nefio 16:13 eilutėje, užbaikite šį principą: **Jei _____, tai jie bus priskaičiuoti prie Jo žmonių.**

 5. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

- a) Kaip žinote, jog esate tarp Viešpaties sandoros žmonių?
- b) Kaip tai, kad esate priskaičiuoti prie Jo žmonių, palaimino jus?

 6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

3 Nefio 15–16 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, minėtis ir įžvalgas:

26 DALIS. 1 DIENA

3 Nefio 17

Įvadas

Besibaigiant Jo pirmajai dienai pas nefitus, Jėzus Kristus suvokė, kad daug kas visiškai nesuprato to, ko Jis mokė juos. Todėl Jis mokė juos, kaip gauti papildomo suvokimo. Žmonės ašarojo, kai Jis pasakė, kad išeina. Užjausdamas Gelbėtojas pasiliko su jais dar truputį. Jis išgydė jų ligonius, palaimino jų vaikus ir už juos pasimeldė. Bendraudama su Gelbėtoju, minia pajuto didžiulį džiaugsmą ir meilę Jam.

3 Nefio 17:1–3

Jėzus liepia žmonėms apmąstyti Jo žodžius ir melsti supratimo

Ką darote Raštuose radę mokymą arba išgirde Bažnyčios vadovo mokymą, kurio nesuprantate? Apibraukite tinkamus variantus:

- Ignoruoju tą mokymą.
- Kitų žmonių prašau padėti man suprasti.
- Rūpestingai apmąstau tą mokymą.
- Prašau Dangiškojo Tėvo padėti man suprasti.

Įvykiai, aprašyti 3 Nefio 17 skyriuje, nutiko besibaigiant pirmajai Jėzaus Kristaus dienai, kurią Jis praleido su nefitų minia. Perskaitykite 3 Nefio 17:1–3 ir pasižymėkite, ką Gelbėtojas liepė daryti nefitams, kad šie

geriau suprastų tai, ko Jis mokė juos. Pagalvokite, kaip apmąstymas ir malda namuose gali padėti jums geriau suprasti Evangelijos tiesas.

Prezidentas Henris B. Airingas iš Pirmosios prezidentūros aiškino, ką reiškia apmąstyti. Perskaitykite žemiau pateiktą teiginį ir pasižymėkite frazes ar žodžius, apibūdinančius, ką reiškia apmąstyti: „Skaitymas, studijavimas ir apmąstymas labai skiriasi. Mes skaitome žodžius ir suvokiame idėjas. Studijuojame ir galime suvokti Raštų struktūrą ir juose esančias sąsajas. Tačiau, kai apmąstome, mes kviečiame Dvasios apreiškimą. Mano manymu, apmąstyti reiškia apgalvoti ir melstis po kruopštaus Raštų skaitymo ir studijavimo“ („Tarnaukite su Dvasia“, 2010 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Atidžiai peržvelkite 3 Nefio 17:3 eilutę ir atkreipkite dėmesį į tai, kad Gelbėtojas nurodė žmonėms „paruošti savo protus“ kitam jų potyriui su Juo. Prieš tęsdami savo studijas, apmąstykite, kaip atsakytumėte į šiuos klausimus: Kaip prieš eidami į bažnyčią galite paruošti savo protą? Prieš seminariją? Prieš visuotinę konferenciją? Prieš Raštų studijavimą? Kaip manote, kaip toks proto paruošimas nulemia tai, kiek pasisemiamą žinių tose situacijose?

Principas, kurio išmokstame šiose eilutėse yra toks: **Apmąstydami ir melsdamiesi Tėvui, galime gauti gilesnį supratimą.** (Galite tai užsirašyti Raštuose, šalia 3 Nefio 17:1–3.)

 1. Kad geriau suprastumėte šį principą, pasirinkite vieną ar abi žemiau užrašytas užduotis ir šią savaitę pritaikykite tai savo gyvenime. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, ką darėte. Taip pat aprašykite, kaip tai padėjo jums daugiau išmokti bažnyčioje, seminarijoje, per visuotinę konferenciją ar skaitant Raštus. Būkite pasiruošę apie tai papasakoti savo mokytojui. Taip pat paplanuokite, kaip ateinančiomis savaitėmis ir toliau tobulėsite šiose srityse.

- a) Prieš eidamas į bažnyčią ar seminariją, paruošiu savo protą.
- b) Melsiuosi, kad sužinočiau, jog tai, ką girdėjau bažnyčioje ar seminarijoje, yra tiesa.

3 Nefio 17:4–25

Gelbėtojas pagydo nefitų ligonius ir laimina jų vaikus

Prisiminkite metą, kai buvote taip pakylėti ir pilni džiaugsmo, kad nenorėjote, jog tai liautųsi. Perskaitykite 3 Nefio 17:4–5 ir sužinokite, kokia buvo nefitų reakcija, Gelbėtoji pasakius, kad Jam reikia grįžti pas Savo Tėvą.

Gelbėtojas, kupinas užuojautos, patenkino teisius nefitų troškimus. Ši užduotis padės jums geriau suprasti Jėzaus Kristaus meilę mums visiems. Ji taip pat padės

jums atrasti dvasines tiesas, bylojančias apie Jėzaus Kristaus būdą ir prigimtį.

 2. Raštų studijavimo žurnale užsirašykite šias Raštų nuorodas. Po kiekviena nuoroda palikite vietos papildomai informacijai: 3 Nefio 17:6–10; 3 Nefio 17:11–18; 3 Nefio 17:19–25. Studijuodami šias Raštų ištraukas, suraskite tiesas, bylojančias apie Gelbėtojo būdą – koks Jis yra. Raskite mažiausiai tris tiesas (po vieną tiesą kiekvienai Raštų nuorodai) ir jas užsirašykite po atitinkamomis nuorodomis.

Vienas iš mieliausių ir labiausiai jaudinančių Mormono Knygoje aprašytų įvykių yra tas, kai Jėzus laimina susirinkusius vaikučius. Toks epizodas padeda mums suprasti Jėzaus Kristaus prigimtį ir būdą. Prieš pacituodamas istoriją apie tai, kaip Gelbėtojas laimina vaikus 3 Nefio 17:11–12, 21–25, Prezidentas Boidas K. Parkeris pareiškė „Istorijoje apie Gelbėtojo tarnystę nefitams galime giliau pažvelgti Jo sielon, galimas dalykas, kad niekur kitur negalėtume pažvelgti taip giliai“ (“Teach the Children,” *Ensign*, Feb. 2000, 16–17).

Atkreipkite dėmesį į tai, kad minia pas Gelbėtoją atvedė ligonius ir kenčiančius, įskaitant ir tuos, kurie „bet kaip varginami“ (3 Nefio 17:9). Tai galėjo būti fiziškai, emociškai ar psichologiškai kenčiantys. Pagalvokite, kaip jūs

esate „varginami“. Kaip Gelbėtojas galėtų padėti jums jūsų varguose, jei Jis pats asmeniškai jus palaimintų?

 3. Peržvelkite pamokos pradžioje išminktą principą apie apmąstymą. Vienas būdas, kaip galime apmąstyti, yra įsivaizduoti, kad esate toje Raštuose aprašomoje situacijoje. Minutėlei įsivaizduokite, kaip būtumėte jautęsi, dalyvaudami įvykiuose, aprašytuose 3 Nefio 17 skyriuje. Raštų studijavimo žurnale aprašykite, ką būtumėte girdėję, matę ir jautę ir ką būtumėte išmokę iš Gelbėtojo. Taip pat galite aprašyti tai, kokios palaimos būtumėte paprašę Gelbėtojo.

Prisiminkite vieną sakinį, kuris apibūdina tiesą, kurios išmokote 3 Nefio 17:6–25 eilutėse. Užsirašykite šį sakinį Raštų parašėte prie šių eilučių arba Raštų studijavimo žurnale. Viena šiose eilutėse esanti tiesa yra tokia: **Gelbėtojas mus labai užjaučia.** Kodėl jums svarbu žinoti tiesas apie Gelbėtojo savybes, apie kurias sužinojote šiose eilutėse?

Įsivaizdavimas

Raštus galite apmąstyti pasitelkdami įsivaizdavimo principą. Kad sugebėtumėte tai padaryti, pasistenkite mintyse įsivaizduoti Raštuose aprašytus įvykius arba įsivaizduoti, kad esate skaitomos istorijos dalyvis. Įsivaizduodami padėdate sau apmąstyti, suprasti ir pritaikyti tai, ką perskaitėte Raštuose.

Perskaitykite šį teiginį apie tikėjimą: „Kad jūsų tikėjimas atvestų jus į išgelbėjimą, jis turi būti sutelktas į Viešpatį Jėzų Kristų. [...] Jūs galite naudoti tikėjimą Kristumi, kai esate įsitikinę, kad Jis egzistuoja, teisingai suprantate Jo charakterį ir žinote, kad stengiatės gyventi pagal Jo valią“ (*Ištikimi tikėjimui. Evangelijos žinynas* [2005], p. 181).

 4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kaip supratimas apie Gelbėtojo užjaučiantį būdą, gali padėti jums naudoti tikėjimą Juo?

 5. Kam nors papasakokite apie tai, ką sužinojote apie Gelbėtoją, studijuodami 3 Nefio 17 skyrių. Raštų studijavimo žurnale užrašykite to žmogaus vardą ir tai, ką jam sakėte.

Nors nepatyrėme to, ką patyrė nefitai, būdami su Jėzumi Kristumi, ateis diena, kai kiekvienas iš mūsų girdės ir matys Jį. Ateinančiomis dienomis mąstykite apie šią pamoką. Melsdamiesi dėl savo troškimų, silpnųjų, skausmų ir išbandymų, galvokite apie Gelbėtojo atjautą.

 6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

3 Nefio 17 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

26 DALIS. 2 DIENA

3 Nefio 18

Įvadas

Baigiantis pirmajai tarnystės nefitams dienai, Jėzus Kristus padalino sakramentą ir įsakė visuomet melstis Tėvui ir visus priimti į savo tarpą. Gelbėtojas pažadėjo didžias palaimas tiems, kurie laikosi šių įsakymų. Jis mokė dvylika mokinių nefitų, kaip tarnauti Bažnyčioje. Prieš pakildamas į dangų, Jis davė jiems galią suteikti Šventosios Dvasios dovaną.

3 Nefio 18:1–14

Jėzus Kristus dalina sakramentą nefitams

Perskaitykite šią vyresniojo Džeraldo N. Lando, tarnaujančio Septyniasdešimties nariu, istoriją ir įsivaizduokite, ką reikštų būti to žmogaus vietoje:

„Ne taip jau seniai buvo išspausdintas straipsnis apie alpinizmą ir papasakota istorija, kuri puikiai atsako į klausimą: Ką tokio mes, nenaudingi tarnai, galime

padaryti, kad atsimokėtume Kristui už tai, ką Jis dėl mūsų padarė?

Pagrindinis straipsnio herojus buvo vyras vardu Zenkušas, jis vadovavo alpinizmo mokyklai. [...] Zenkušas savo pašnekovui ir straipsnio autoriui apibūdino alpinizmo vienalaikę saugos sistemą. Tai yra alpinisto apsisaugojimo nuo kritimo sistema. Vienas alpinistas susiranda saugos tašką ir dažniausiai aplink savo kūną, ant apraišų, kito alpinisto saugumui, pritvirtina virvę. „Esi pritvirtintas“ reiškia „Tu saugus. Jei kažkas nutiks, aš neleisiu tau nukristi.“ Tai svarbi alpinizmo dalis. Atkreipkite dėmesį, kas toliau buvo rašoma straipsnyje: Kopimas su vienalaikę sauga Zenkušui buvo geriausių ir blogiausių akimirku priežastimi. Kartą Zenkušas krito nuo aukšto skardžio, ištraukdamas tris ledsriegius ir nutraukdamas jį saugojusį žmogų nuo atbrailos. Jį, bekrentantį žemyn galva, sustabdė 3 m nuo žemės, kai jį saugantis žmogus, visomis keturiomis bandęs sustabdyti kritimą, tai padarė viena ištiesta ranka. „Donas išgelbėjo man gyvybę, – sako Zenkušas. – Kaip atsidėkoti tokiam žmogui? Kalėdoms jam padovanoti panaudotą alpinizmo virvę? Ne, – atsidėkosi visada jį prisimindamas. Visada jį prisimindamas“ [Eric G. Anderson, „The Vertical Wilderness“, *Private Practice*, Nov. 1979, 21; kursyvas pridėtas] („The Grace and Mercy of Jesus Christ“, *Jesus Christ: Son of God, Savior*, ed. Paul H. Peterson, Gary L. Hatch, and Laura D. Card [2002], 48).

Perskaitykite 3 Nefio 18:1–11 eilutes ir suraskite, ko Jėzus Kristus prašė, jog nefitai darytų, kad Jį prisimintų. Galite pasižymėti žodžius *prisiminate* ir *atminti* 7 ir 11 eilutėje. Kaip manote, kodėl svarbu visuomet atminti Gelbėtojo apmokančią auką už jus? Kaip pasikeičia jūsų elgesys atsiminus Gelbėtoją?

Gelbėtojo įsakymas prisiminti Jo kūną ir kraują buvo ypač prasmingas ten buvusiems žmonėms, nes jie ką tik galėjo paliesti žaizdų žymes Jo kūne. Nors nesate matę, kaip žmonės Mormono Knygoje, žaizdų žymių Gelbėtojo kūne, priimdami sakramentą galite atminti Jo apmokančią auką.

 1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus: Kaip per sakramentą prisimindami Gelbėtojo auką, galėjote pajusti dėkingumą Jam?

Jėzaus Kristaus žodžiai, užrašyti 3 Nefio 18:7–11 eilutėse, moko mus šių principų: **Priimdami sakramentą, mes liudijame Tėvui, kad esame pasiryžę visada daryti tai, ką Jis įsakė. Priimdami sakramentą, mes liudijame Tėvui, kad visuomet atminsime Jėzų Kristų.** Peržvelkite 3 Nefio 18:7–11 ir pasižymėkite frazes arba žodžius, mokančius šių principų. Skaitydami 11 eilutę pagalvokite, kaip jaustumėtės, jei Gelbėtojas tuos žodžius saktų jums.

2. Išsirinkite du klausimus ir j juos atsakykite Raštų studijavimo žurnale:

- a) Kokius Gelbėtojo gyvenimo ir tarnystės aspektus galite prisiminti per sakramento apeigas?
- b) Ką galite daryti, kad per likusias savaitės dienas visuomet prisimintumėte Gelbėtoją?
- c) Jei per sakramentą nuoširdžiai stengiatės prisiminti Gelbėtoją, kokią įtaką tai darys jums ateinančią savaitę?

Raskite dar vieną principą, kurio mokoma 3 Nefio 18:7, 11 eilutėse, ir pavartodami frazę, kuri paaiškina, ką Gelbėtojas pažadėjo priimančiams sakramentą ir Jį prisimenantiems žmonėms, pabaikite žemiau pateiktą teiginį. **Jei priimsime sakramentą ir visuomet prisiminsime Gelbėtoją,** _____

3. Palyginkite 3 Nefio 18:12–14 ir Helamano 5:12 eilutes. Raštų studijavimo žurnale parašykite, kaip kassavaitinis sakramento priėmimas gali padėti jums Jėzų Kristų padaryti savo pamatu, ant kurio statote gyvenimą?

4. Kad dažniau prisimintumėte Gelbėtoją, visą ateinančią savaitę Raštų studijavimo žurnale kasdien aprašykite, ką tą dieną darėte, kad prisimintumėte Gelbėtoją. Galite aprašyti ir tai, apie ką galvojote per sakramentą arba kaip dėl to, kad prisimenate Gelbėtoją, pasikeitė jūsų mintys, žodžiai ir darbai.

3 Nefio 18:15–25

Jėzus moko nefitus nuolat melstis Tėvui ir dažnai rinktis

Padalinęs sakramentą nefitams, Jėzus Kristus mokė juos svarbaus principo apie maldą. Vienas iš Jo mokytų principų yra toks: **Jei budėsime ir visuomet melsimės Tėvui, tai sugebėsime atsispirti Šėtono pagundoms.** Kai *budime*, būname dviasiskai pasirengę ir budrūs.

Perskaitykite 3 Nefio 18:15–21 ir pasižymėkite frazes arba žodžius, mokančius aukščiau pateikto principo.

Kaip manote, kodėl, norint atsispirti pagundoms, būtina ir budėti, ir melstis?

Atkreipkite dėmesį į tai, kad 3 Nefio 18:15, 20–21 yra Raštų įvaldymo ištrauka. Šias eilutes galite pasižymėti Raštuose.

5. Perskaitykite ir apmąstykite žemiau pateiktus klausimus ir Raštų studijavimo žurnale atsakykite į kelis iš jų:

- a) Kaip malda padėjo jums atsispirti Šėtono pagundoms?
- b) Ką galite daryti, kad pagerintumėte savo asmenines maldas?
- c) Kaip buvote palaiminti dėl to, kad meldžiatės kartu su šeima? (žr. 3 Nefio 18:21).
- d) Ką galite daryti, kad padėtumėte savo šeimai reguliariai melstis ir šeimos maldas paversti prasmingomis?

Kai meldžiamės Dangiškajam Tėvui ir artėjame prie mūsų Gelbėtojo Jėzaus Kristaus, dažnai norime padėti kitiems taip pat priartėti prie Jo. Pagalvokite apie žmogų, kuriam norėtumėte padėti priartėti prie Gelbėtojo. Perskaitykite 3 Nefio 18:22–24 ir suraskite šį principą: **Tarnaudami kitiems, mes padedame jiems ateiti pas Kristų.**

Kaip užrašyta 3 Nefio 18:24 eilutėje, Gelbėtojas mokė, kad kiekvienas turime iškelti savo šviesą taip, kad ji šviestų pasauliui. Jis taip pat sakė, kad Jis yra pasaulio šviesa, kurią turime iškelti. Vėresnysis Robertas D. Heilsas iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo mokė, kad Gelbėtojo šviesą iškeliamo, kai laikomės Jo įsakymų ir sekame Jo pavyzdžiu:

„Turėtume būti tokie kaip Gelbėtojas, nes Jis kviečia mus: „Ateik, sek paskui mane.“ Ar Jėzui nebūtų malonu, jeigu mes leistume mūsų šviesai taip šviesti, kad tie, kurie pasekė mumis, iš tikrųjų sektų Gelbėtoju? Tarp mūsų yra tu, kurie ieško šviesos, [kurie] su mielu noru pro krikšto vartus žengtų į siaurą ir ankštą kelią, vedantį į amžinąjį gyvenimą (žr. 2 Nefio 31). Ar jūs būsite ta šviesa, kuri juos atves į saugų uostą? [...]

Ar kada nors stabtelėjote ir susimąstėte, kad galbūt jūs esate ta Dangiškojo Tėvo siųsta šviesa saugiai parvesti namo greta esantį žmogų arba būti švyturiu, kuris iš tolo rodo, kaip sugrįžti į siaurą ir ankštą kelią, vedantį į amžinąjį gyvenimą? Jūsų šviesa yra švyturys ir neturėtų užgesti arba suklaidinti ieškančių kelio namo. [...]

[...] Jėzus Kristus yra mums duota šviesa, kuria galime sekti ir žinoti, kur eiti. [Meldžiu,] kad kiekvienas iš mūsų pasirinktume tai, kas teisu, [kad galėtume] pakylėti ir sustiprinti mus supančius žmones“ (“That Ye May

Be Children of Light” [Church Educational System fireside for young adults, Nov. 3, 1996], 6–7).

Melsdamiesi už kitus, pakviesdami juos į Bažnyčios susirinkimus ir rodydami Kristaus vertą pavyzdį, mes jiems tarnaujame. Prisiminkite, kaip jautėtės, kai pasekėte Jėzaus Kristaus pavyzdžiu ir kažkam padėjote priartėti prie Gelbėtojo. Ką darysite šiandien arba šią savaitę, kad leistumėte savo šviesai šviesti, jog pasekėjumis žmonės sektų Gelbėtoju?

3 Nefio 18:26–39

Gelbėtojas moko savo mokinius priimti visus žmones

Įsteigęs sakramentą ir pamokęs nefitus apie maldą, Gelbėtojas atsigręžė į dvylika mokinių, kuriuos išsirininko, ir mokė juos, kaip vadovauti ir tvarkyti Bažnyčios reikalus (žr. 3 Nefio 18:26–39). Atkreipkite dėmesį į tai, kad 3 Nefio 18:26 eilutėje Gelbėtojas liovėsi kalbėjęs miniai ir nukreipė akis į vadovus, „kuriuos išsirininko“. Jo žinia, užrašyta 28–29 eilutėse, tiems kunigystės vadovams buvo įspėjimas neleisti nevertiems žmonėms priimti sakramentą.

Bažnyčios nariai turėtų galvoti apie savo vertumą priimti sakramentą, o kitų vertumo priimti sakramentą klausimas turi būti paliktas tiems, kuriuos Viešpatys pašaukė priimti tokius sprendimus, t. y. vyskupui arba kuolo prezidentui. Perskaitykite 3 Nefio 18:32 ir suraskite, kaip Gelbėtojas mokė mokinius rūpintis nuklydusiais nuo tikėjimo. Pagalvokite, kaip galėtumėte „ir toliau tarnau[ti]“ draugui, šeimos nariui ar apylinkės arba skyriaus nariui, nuklydusiam nuo tikėjimo.

Raštų įvaldymas – 3 Nefio 18:15, 20–21

Kelias minutes praleiskite mėgindami atmintinai išmokti 3 Nefio 18:15, 20–21. Užsirašykite šias tris eilutes ant popieriaus lapelio ir tada bandykite jas atkartoti. Kelis kartus perskaitykite, ištrinkite arba išbraukite skirtingas eilučių vietas ir toliau bandykite atkartoti eilutes. Šį procesą galite kartoti tol, kol ištrinsite arba išbrauksite visus žodžius.

Mokydamiesi šių eilučių, galvokite apie tai, ko jose moko Gelbėtojas. Kaip užrašyta 3 Nefio 18:15 eilutėje, Jėzus Kristus mokė nefitus apie tai, kaip atsispirti velnio pagundoms. Atkreipkite dėmesį į maldos teikiamą galią. Per maldą mes galime gauti galios atsispirti pagundoms.

Kaip užrašyta 3 Nefio 18:20–21, Jėzus Kristus mokė, kad, jei meldžiamės tikėdami, Tėvas visuomet atsako į mūsų maldas, tačiau Jis daro tai sulig savo planu. Jo vaikams, žinodamas, kas jums geriausia. Garsiai pakartokite 20 eilutę: „Ir ko tik prašysite Tėvą mano vardu, kas teisinga, tikėdami, kad gausite, štai, tai bus jums

duota.“ Kaip manote, ką šioje ištraukoje reiškia frazė „kas teisinga“? (Galite pasižiūrėti Jokūbo laiško 4:3.)

Prezidentas Gordonas B. Hinklis paliudijo: „Dievas, mūsų Amžinasis Tėvas, gyvas. Jis yra šios visatos Kūrėjas ir Valdovas, tačiau vis tiek išlieka mūsų Tėvu. Jis yra Visagalis ir virš visų. Per maldą mes galime su Juo susisiekti. [...] Ar Jis girdi savo vaiko maldą? Žinoma, kad taip. Ar Jis į ją atsako? Žinoma, kad taip. Ne visuomet taip, kaip to norime, tačiau atsako. Jis girdi ir atsako“ (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 468).

Vyresnysis Dalinas H. Ouksas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė: „[3 Nefio 18:20 eilutėje] Gelbėtojas primena mums, kad tikėjimas, koks stiprus jis bebūtų, negali atnešti tokio rezultato, kuris prieštarautų valiai To, kam priklauso ši galia. Tikėjimas Viešpačiu Jėzumi Kristumi yra visuomet priklausomas nuo dangaus tvarkos, Viešpaties gerumo, valios, išminties ir laiko. Štai kodėl be visiško pasitikėjimo Viešpaties valia ir Viešpaties laiku negalime turėti tikro tikėjimo Viešpačiu“ (*“Faith in the Lord Jesus Christ,” Ensign, May 1994, 100*).

6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

3 Nefio 18 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

26 DALIS. 3 DIENA

3 Nefio 19

Įvadas

Visi 3 Nefio 11–18 skyriuose aprašyti įvykiai truko vieną dieną. Besibaigiant dienai, tarp žmonių pasklido žinia apie Gelbėtojo apsilankymą ir kad Jis sugrįš rytojaus dieną, tad jie „nepaprastai darbavosi, kad rytojaus dieną galėtų būti toje vietoje, kur Jėzus turėtų pasirodyti miniai“ (3 Nefio 19:3). Tą rytą dvylika mokinių mokė žmones ir meldėsi su jais. Nefis pakrikštijo dvylika mokinių, ir jie gavo Šventąją Dvasią ir buvo apsupti angelų. Per šį apsišaukimą Jėzus Kristus pasirodė ir įsakė mokiniams melstis, ir Jis taip pat meldėsi Tėvui už minią. Dėl savo tikėjimo mokiniai buvo pripildyti Šventosios Dvasios. Jie buvo ištyrinti ir tapo viena su Tėvu ir Sūnumi.

3 Nefio 19:1–14

Dvylika mokinių tarnauja žmonėms, kaip tai įsakė Gelbėtojas

Įsivaizduokite, kaip jaustumėtės ir ką darytumėte, jei žinotumėte, kad rytoj netoli nuo jūsų esančioje šventykloje pasirodys Jėzus Kristus. Kiek dėtumėte pasitangų, kad ten nuvyktumėte? Ar norėtumėte, kad su jumis vyktų kiti žmonės? Ką darytumėte, kad pasiruostumėte tokiam išgyvenimui?

Perskaitykite 3 Nefio 19:1–3 ir suraskite, kaip nefitai reagavo į Gelbėtojo pažadą sugrįžti rytojaus dieną. Susirinkus miniai, dvylika mokinių suskirstė susirinkusius žmones į dvylika grupių ir pradėjo juos mokyti. Jie liepė miniai atsiklaupyti ir melstis ir mokė juos tų pačių tiesų, kurių juos anądien mokė Gelbėtojas. (Žr. 3 Nefio 19:4–7.)

1. Perskaitykite 3 Nefio 19:8–9 ir Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Ko mokiniai troško labiausiai? Remdamiesi savo patirtimi pasakykite, kodėl Šventosios Dvasios dovana yra tokia trokštama?

b) Dvylika mokinių buvo paskirti vadovauti Bažnyčios reikalams Amerikose po to, kai Gelbėtojas išeis. Kodėl jiems buvo būtina turėti Šventąją Dvasią?

Pabaigę Raštų studijavimo žurnalo užduotį, apmąstykite šiuos klausimus: Ko turite trokšti meldamiesi? Kaip dažnai meldžiate Šventosios Dvasios?

Perskaitykite 3 Nefio 19:10–12 ir suraskite, ką mokiniai darė pasimeldę. Krikštas, aprašytas 10–12 eilutėse, dvylikai mokinių buvo antrasis jų krikštas. Tarp nefitų jau seniai buvo įsteigta Bažnyčia, ir šie kunigijos broliai jau buvo pakrikštyti, nors to ir nemini Raštai. Šis antrasis krikštas buvo išskirtinis atvejis, apie kurį aiškino prezidentas Džozefas Fildingas Smitas: „Gelbėtojas Nefiui ir žmonėms įsakė pasikrikštyti iš naujo todėl, kad Jis, vadovaudamasis Evangelija, iš naujo suorganizavo Bažnyčią. Prieš tai ji buvo suorganizuota remiantis [Mozės] įstatymu“ (*Doctrines of Salvation*, ed. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–56], 2:336).

Atminkite tai, kad mokiniai ir kiti nefitai buvo verti būti Gelbėtojo akivaizdoje. Perskaitykite 3 Nefio 19:13 eilutę ir suraskite, kas buvo duota dvylikai mokinių dėl to, kad jie turėjo teisius troškimus.

2. Raštų studijavimo žurnale sudarykite sąrašą palaimų, kurias gauna žmogus, turintis Šventosios Dvasios dovaną ir gyvenantis taip, kad būtų jos vertas. Tada savo sąrašą palyginkite su šia vyresniojo Roberto D. Heilso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo citata ir papildykite savo sąrašą naujomis idėjomis:

„Šventoji Dvasia duoda mums stiprybės ir drąsos gyventi pagal Dievo karalystės tvarką ir yra mūsų liudijimo apie Tėvą ir Sūnų šaltinis. [...]

Mums reikia, kad Šventoji Dvasia būtų nuolatinė mūsų bendražygė ir padėtų mums priimti geresnius kasdienes sprendimus. Mūsų vaikinai ir merginos nuolat bombarduojami pasaulio bjaurumų. Dvasios bendrystė suteiks jiems stiprybės atsispirti blogiui ir, esant reikalui, atgailauti ir sugrįžti į siaurą ir ankštą kelią. Nė vienas nesame apsaugoti nuo priešininko pagundų. Mums visiems reikia tvirtybės, prieinamos per Šventąją Dvasią. [...] Šventoji Dvasia padeda šeimos nariams priimti išmintingus sprendimus – sprendimus, kurie padės jiems kartu su šeima sugrįžti gyventi su savo Dangiškuoju Tėvu ir Jo Sūnumi Jėzumi Kristumi“ (*“The Covenant of Baptism: To Be in the Kingdom and of the Kingdom,” Ensign, Nov. 2000, 8.*)

Remdamiesi 3 Nefio 19:1–14 eilutėmis, pamąstykite, kokios palaimos labiausiai norite ir kodėl.

Remdamiesi 3 Nefio 19:9, 13 eilutėmis, pabaikite šį principą: **Per maldą ir teisius troškimus, mums gali būti**

3 Nefio 19:14–36

Gelbėtojas apsireiškia ir meldžiasi, kad žmonės per savo tikėjimą būtų išgryninti

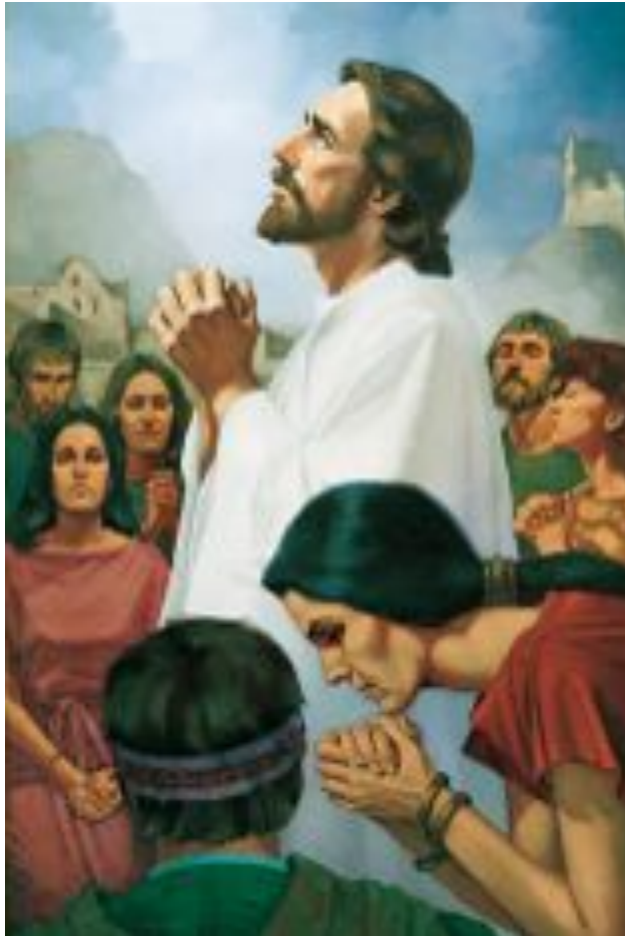
Perskaitykite 3 Nefio 19:14–16 eilutes ir sužinokite, kas nutiko po to, kai dvylika mokinių buvo pakrikštyti ir pripildyti Šventosios Dvasios.

Po to, kai mokiniai ir minia atsiklaupė maldai, Gelbėtojas įsakė dvylikai mokinių melstis. Apie jų maldą perskaitykite 3 Nefio 19:17–18, 24–26, 30. Tai vienintelė vieta visuose Raštuose, kai žmonės meldėsi Jėzui Kristui. Savo maldose mes meldžiamės Dievui Tėvui Jo Sūnaus Jėzaus Kristaus vardu. Nėra nė vienos vietos Raštuose, kur būtume mokomi melstis Jėzui.

Vyresnysis Briusas R. Makonkis iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino, kodėl šioje unikalioje situacijoje mokiniai meldėsi Jėzui: „Jėzus jau buvo pamokęs juos melstis Tėvui Jo vardu, ką jie ir darė pradžioje [žr. 3 Nefio 19:8–9]. [...] Tačiau šįsyk „jie meldėsi Jėzui, vadinami jį savo Viešpačiu ir savo Dievu“ [3 Nefio 19:18]. Jėzus, esantis tarp jų, simbolizavo Tėvą. Matydami Jį, jie jautėsi lyg matytų Tėvą; meldamiesi Jam, jie meldėsi Tėvui. Tai buvo išskirtinė situacija“ (*The Promised Messiah: The First Coming of Christ* [1978], 560–61). Pats Gelbėtojas sakė: „Jie meldžiasi man, kadangi esu su jais“ (3 Nefio 19:22).

3. Klūpėdami žmonės matė, kaip Jėzus Kristus tris kartus meldėsi už savo mokinius ir už juos. Raštų studijavimo

žurnale nusibraižykite čia pateiktą lentelę. Perskaitykite paskirtas Raštų ištraukas ir užpildykite lentelę.

Raštų ištrauka	Ko meldė Gelbėtojas?	Kaip savo gyvenime galite pritaikyti tai, ko išmokote iš Gelbėtojo maldos?
3 Nefio 19:19–23		
3 Nefio 19:27–29		
3 Nefio 19:31–34		

Perskaitykite 3 Nefio 19:24. Kaip manote, ką reiškia nedaugžodžiauti? Kalbėdamas apie maldas, kuriose į mūsų lūpas įdedami žodžiai, ko melsti, vyresnysis Briusas R. Makonkis mokė: „Tobulos maldos yra įkvėptos maldos. Jose Dvasia apreiškia žodžius, kuriuos turėtume sakyti“ (*Mormon Doctrine*, 2nd ed. [1966], 586).

Kad geriau suprastumėte principus, kurių Gelbėtojas mokė savo maldose, peržvelkite 3 Nefio 19:28 ir

pasižymėkite frazes arba žodžius, mokančias šių principų. **Naudodami savo tikėjimą Jėzumi Kristumi, mes galime tapti tyri.** Pamažytkite, kaip mokiniai naudojo tikėjimą tose 3 Nefio 19 skyriuose aprašytose situacijose. Dėl jų tikėjimo mokiniai buvo pripildyti Šventosios Dvasios (žr. 3 Nefio 19:13), o Šventosios Dvasios gavimas yra būtina tyrinimo proceso dalis.

Perskaitykite šį prezidento Meriono Dž. Romnio iš Pirmosios Prezidentūros teiginį ir suraskite, ką reiškia būti padarytam tyru: „Tada ateina krikštas ugnimi ir Šventąja Dvasia“ [2 Nefio 31:13]. Šis ugnies ir Šventosios Dvasios krikštas, apie kurį kalba Nefis, yra susijęs su didžia širdies permaina, apie kurią kalbėjo Alma [žr. Almos 5:14]. Tai atverčia juos iš kūniškos būsenos į dvasinę. Tai valo, gydo ir taurina sielą. [...] Tikėjimas Viešpačiu Jėzumi Kristumi, atgaila ir vandens krikštas yra parengiamosios ir būtinos tam apeigos, tačiau [galutinis tikslas] yra pašventinimas. Jo gavimas – tai tarsi apdarų išplovimas apmokančiu Jėzaus Kristaus krauju“ (*Learning for the Eternities*, comp. George J. Romney [1977], 133).

4. Apmąstykite, ką reiškia būti ištyrintam, ir savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į toki klausimą: Kaip tikėjimo Jėzumi Kristumi naudojimas padeda mums tapti tyriems ir švariems?

Maldos, sukalbėtos pas nefitus, labai panašios į tą nuostabią maldą, kurią Jėzus sukalbėjo Apmokėjimo išvakarėse. Perskaitykite 3 Nefio 19:23, 29 ir Jono 17:9, 11, 21–22. Pasižymėkite frazę „kad būtume viena“. Pamažytkite, kaip Jėzus Kristus ir Tėvas yra viena. Ką šiose eilutėse sužinome apie tai, kaip galime tapti viena su Jėzumi Kristumi?

Vienas šiose eilutėse minimas principas yra toks: **Per tikėjimą mes galime būti išgryninti ir būti viena su Jėzumi Kristumi, kaip Jis yra viena su Tėvu.** Perskaitykite šį vyresniojo D. Todo Kristofersono iš Dvylikos Apaštalu kvorumo teiginį apie tai, kaip galime būti viena su Tėvu ir Sūnumi: „Tikriausiai nebūsime viena su Dievu ir Kristumi, kol Jų valia ir interesai netaps mūsų didžiausiu troškimu. Toks pasišventimas nepasiekiamas per dieną, tačiau per Šventąją Dvasią Viešpats mokys mus, jeigu norėsime, kol su laiku galės būti tiksliai pasakyta, kad Jis yra mumyse, kaip Tėvas yra Jame. Kartais aš suvirpu galvodamas, ko tai gali pareikalauti, tačiau žinau, kad tik šioje tobuloje vienybėje galima surasti džiaugsmo pilnatvę“ („Kad jie būtų viena su mumis“, 2002 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Šiandienos studijas baikite perskaitydami ir apmąstydami 3 Nefio 19:35–36.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

3 Nefio 19 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

26 DALIS. 4 DIENA

3 Nefio 20–22

Įvadas

Antrą savo tarnystės tarp nefitų dieną Jėzus Kristus vėl dalino sakramentą. Jis paliudijo, kad pastarosiomis dienomis Tėvas įvykdys savo sandorą surinkti Izraelį ir palaiminti visos žemės tautas. Jis taip pat paaiškino, kad Mormono Knygos išėjimas paskutinėmis dienomis bus ženklas, kad Tėvas pradėjo vykdyti savo sandorą.

3 Nefios 20:1–9

Gelbėtojas vėl dalina sakramentą žmonėms

Jei esate vaikas ir turite Aarono kunigystę, apmąstykite žemiau pateiktus klausimus: Ką jums reiškia padėti pateikti sakramentą? Kaip parodote Viešpačiui, kad suvokiate šventą šių apeigų pobūdį?

Jei esate mergina ar vaikas, kol kas neturintis kunigystės, apmąstykite šiuos klausimus: Apie ką galvojate, kai matote vertus vaikus, dalinančius sakramentą? Ką darote per sakramentą, kad parodytumėte, jog suvokiate jo šventą prigimtį?

Kaip tai aprašyta 3 Nefio 20:3–5 eilutėse, prasidėjus antrajai Jo tarnystės nefitams dienai, Gelbėtojas padarė stebuklą ir parūpino duonos ir vyno sakramentui. Perskaitykite 3 Nefio 20:1 eilutę. Joje rašoma, kad Gelbėtojas paruošė ir padalino sakramentą. Raskite, ko Jis prašė, kad žmonės darytų. Kaip manote, kaip malda širdyje gali pagerinti tai, ką patiriate kas savaitę priimdami sakramentą?

Perskaitykite 3 Nefio 20:8. Atkreipkite dėmesį į tai, kad nefitai tuo metu naudojo vyną, tačiau dabar Bažnyčioje naudojamas vanduo (žr. DS 27:2). Taip pat atkreipkite dėmesį į tai, ką simbolizuoja duona ir vanduo. Reguliariai priimdami sakramentą, rodome savo pasiryžimą Gelbėtojo Apmokėjimą paversti mūsų gyvenimo dalimi.

Ką, sprendžiant iš 3 Nefio 20:8 eilutės, Jėzus Kristus pažadėjo tiems, kurie priima sakramentą? Prisiminkite, kiek gauname dalinamos duonos ir vandens per sakramentą. Jei būtumėte alkani arba ištroškę, ar

sakramento duona ir vanduo jus pasotintų ir numalšintų troškulį? Kad geriau suprastumėte, kaip galime pasisotinti sakramentu, perskaitykite 3 Nefio 20:9 ir pabaikite šį sakinį, įvardijantį tokį principą:

Jei vertai priimame sakramentą, tai galime būti pripildyti_____.

Perskaitykite šį vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį ir pasibraukite, kaip, pasak jo, galite būti palaiminti, kai esate pripildyti Dvasios:

„Tapkime verti Gelbėtojo pažado, kad priėmę sakramentą būtume „pripildyti“ (3 Nefio 20:8; taip pat žr. 3 Nefio 18:9), kas reiškia, kad būsime „pripildyti Dvasios“ (3 Nefio 20:9). Mūsų mirtingo gyvenimo kelionėje, vedančioje į amžinąjį gyvenimą, toji Dvasia – Šventoji Dvasia – yra mūsų guodėja, mūsų nukreipėja, mūsų pranešėja, mūsų vertėja, mūsų liudininkė ir mūsų tyrintoja – neklystanti mūsų vedlė ir pašventintoja.

[...] Iš šio, kaip atrodo, paprasto veiksmo sąmoningai ir pagarbiai atnaujinti savo krikšto sandoras, atsinaujina krikšto vandeniui ir Dvasia gauti palaiminimai, kas leidžia mums visuomet turėti Dvasios bendrystę. Taip mes visi būsime vedami ir galėsime būti apvalyti“ („Always Have His Spirit,” *Ensign*, Nov. 1996, 61).

1. Prisiminkite tą kartą, kai, priimdami sakramentą, jautėte Šventąją Dvasią. Perskaitykite sakramento maldas Moronio 4:3 ir 5:2. Kaip tai, kad kas savaitę priimate sakramentą, padeda jums prisipildyti Šventosios Dvasios? Raštų studijavimo žurnale užrašykite kelis būdus.

3 Nefio 20:10–46

Gelbėtojas moko nefitus apie sandoras, kurios bus įvykdytos paskutinėmis dienomis

Pagalvokite apie geriausias savo savybes. Apie kokio pobūdžio savybes galvojote? Ar tai buvo fizinės savybės, charakterio bruožai ar dvasinės savybės.

Perskaitykite šį vyresniojo Deivido A. Bednario iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį ir pasižymėkite, kaip jis apibūdino tai, kas esame: „Gal jums patinka muzika, sportas arba gal esate gabus mechanikas ir gali būti, kad vieną dieną jūs dirbsite toje srityje arba būsime menininkas. Kokie svarbūs šie užsiėmimai ir profesijos būtų, jie nepasako, kas mes esame. Visų svarbiausia yra tai, kad mes esame dvasinės asmenybės. Mes esame Dievo sūnūs [ir dukros] ir Abraomo sėkla“ („Tapimas misionieriumi“, 2005 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Būti Abraomo sėkla reiškia, kad mes esame tiesioginiai Abraomo palikuonys arba tapome jo sūnumis ir

dukromis per paklusnumą Jėzaus Kristaus Evangelijos įstatymams ir apeigoms. Visi gauna tuos pačius pažadus ir sudaro tas pačias sandoras, kurias Dievas sudarė su Abraomu.

Kaip aprašyta 3 Nefio 20:11–13, Gelbėtojas mokė nefitus apie Abraomo ir jo palikuonių, kurie yra Izraelio namai, sandoras ir pažadus. Jis mokė, kad **Tėvas įvykdys savo sandorą surinkti Izraelio namus paskutinėmis dienomis**. Perskaitykite 3 Nefio 20:13 eilutę ir atkreipkite dėmesį į tai, kokį būtiną pažinimą įgaus Izraelio namai per jų surinkimą. Kaip manote, ar toks pažinimas yra būtinas?

Perskaitykite 3 Nefio 20:25–26 eilutes ir suraskite, ko Gelbėtojas mokė apie tai, kaip Lechio palikuoniai buvo palaiminti dėl sandoros, kurią Tėvas sudarė su Abraomu. Gelbėtojas akcentavo, kad Tėvas atsiuntė Jį aplankyti nefitus ir išgelbėti juos iš nuodėmės „dėl to, kad [jie buvo] sandoros vaikai“ (3 Nefis 20:26).

 2. Raštų studijavimo žurnale parašykite, kaip jus palaimino sandora, kurią per krikštą sudarėte su Dangiškuoju Tėvu. Dėl to, kad per krikštą tapote Bažnyčios nariu, jūs esate Abraomo sėkla ir turite pareigą padėti įvykdyti sandorą, kurią Dievas sudarė su Abraomu.

Perskaitykite 3 Nefio 20:27 eilutę ir pasižymėkite frazes, kurios moko šio principo: **Būdami Abraomo sėkla, sandora esame įpareigoti laiminti visus žmones žemėje.**

Skaitydami šį vyresniojo Deivido A. Bednario teiginį, suraskite, kaip mes – būdami Abraomo sėkla – turime laiminti žmones: „Jūs ir aš, šiandien ir visada, turime laiminti visose žemės tautose gyvenančius žmones. Jūs ir aš, šiandien ir visada, turime liudyti apie Jėzų Kristų ir skelbti Sugrąžinimo žinią. Jūs ir aš, šiandien ir visada, turime visus kviesti gauti išgelbėjimo apeigas. Evangelijos skelbimas nėra nepilno etato kunigijos pareiga. Tai nėra veikla, kuria užsiimame ribotą laiką tarpą arba paskyrimas, kurį turime įvykdyti kaip Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariai. Priešingai, misionieriškas darbas yra mūsų dvasinio identiteto ir paveldo išraiška. Ikimirtingajame gyvenime mums buvo paskirta gimti mirtingame pasaulyje, kad įvykdytume sandorą ir pažadus, kuriuos Dievas sudarė su Abraomu. Šiuo metu esame čia, žemėje, tam, kad išaukštintume kunigystę ir skelbtume Evangeliją. Tai yra tai, kas mes esame ir kodėl esame čia – šiandien ir visada“ (“*Becoming a Missionary*,” 47).

 3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:
a) Ką galite daryti dabar, jaunystėje, kad palaimintumėte pasaulio žmones?

b) Kaip manote, kodėl svarbu suvokti, kad esate Abraomo sėkla?

3 Nefio 21–22

Jėzus Kristus išpranašauja Izraelio namų surinkimo ženklus paskutinėmis dienomis

Kaip aprašyta 3 Nefio 21–22 skyriuose, Gelbėtojas mokė nefitus apie paskutiniąsias dienas – metą, kai Evangelija bus sugrąžinta Žemėn ir šventieji ruoš ją Antrajam Jo Atėjimui.

 4. Kad padėtume jums sužinoti, ko Gelbėtojas mokė apie pastarųjų dienų Izraelio surinkimą, kaip tai pasakojama 3 Nefio 21–22 skyriuose, kviečiame perskaityti visas Raštų ištraukas, nurodytas kairiame žemiau pateiktos lentelės stulpelyje. Pasirinkite du klausimus dešiniame stulpelyje ir į juos atsakykite Raštų studijavimo žurnale.

Eilutės	Klausimai
Perskaitykite 3 Nefio 21:1–2, 7. Kai Mormono Knyga išeis paskutinėmis dienomis, tai bus ženklas, kad Tėvas pradėjo Izraelio namų surinkimą.	a) Ar esate matę, kaip Mormono Knyga veda (arba surenka) žmones, įskaitant ir jus, prie Jėzaus Kristaus ir Evangelijos sandorų?
Perskaitykite 3 Nefio 21:9. Frazė „didis ir nuostabus darbas“ reiškia Jėzaus Kristaus Evangelijos sugrąžinimą.	b) Kaip manote, kas didingo ir nuostabaus yra Jėzaus Kristaus Evangelijos sugrąžinime?
Perskaitykite 3 Nefio 21:10–11 ir pamąstykite, kaip šis apibūdinimas tinka Džozefui Smitui.	c) Kodėl būtina tikėti Viešpaties žodžiais, kuriuos mums perdavė pranašas Džozefas Smitas?
Perskaitykite 3 Nefio 21:22. Jei žmonės atgailaus ir neužkietins savo širdžių, jie bus priskaičiuoti prie Izraelio namų.	d) Kaip manote, kodėl žmogui reikia atgailauti, kad būtų surinktas į Dievo sandoros žmonių būrį?
Perskaitykite 3 Nefio 22:7–10 ir suraskite Gelbėtojo pažadus, duotus Jo sandoros žmonėms, kurie sugrįžta pas Jį po to, kai buvo užmiršę su Juo sudarytas sandoras.	e) Kaip manote, kodėl svarbu suvokti, kad Viešpats rodo savo beribę malonę ir gailingumą tiems, kurie nuo Jo nusisuko?

Pagalvokite apie žmogų, su kuriuo galite pasidalinti savo liudijimu apie Jėzų Kristų, Mormono Knygą, Evangelijos sugrąžinimą ir pranašo Džozefo Smito misiją, kad padėtumėte jam priimti sugrąžintos Evangelijos palaimas. Taip pat apmąstykite, kaip galite

paskatinti žmones, įskaitant tuos, kurie buvo ištikimi Evangelijai, tačiau šiuo metu nėra tokie, ateiti pas Viešpatį. Jei galvojate apie konkretų asmenį, užsibrėžkite tiksłą veikti pagal gautą įkvėpimą.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

3 Nefio 20–22 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

27 DALIS. 1 DIENA

3 Nefio 23

Įvadas

Pacitavęs Izaijo žodžius, Jėzus Kristus įsakė nefitams tyrinėti pranašų žodžius. Gelbėtojas taip pat paprikaištavo nefitams dėl to, kad nebuvo stropūs vesdami metraščius.

3 Nefio 23:1–5

Jėzus Kristus įsako žmonėms tyrinėti pranašų žodžius

Pamąstykite apie savo praeitų metų potyrius, susijusius su Raštų studijavimu. Raštų studijavimo žurnale užrašykite kelis žodžius ar trumpas frazes, apibūdinančias palaimas, kurias gavote dėl to, kad studijuojate Raštus.

Skaitydami savo sąrašą, atkreipkite dėmesį į tai, ko šie palaiminimai moko apie Raštų studijavimo svarbą.

Pacitavęs keletą Izaijo mokymų (žr. 3 Nefio 22), **Gelbėtojas įsakė žmonėms uoliai tyrinėti Izaijo ir kitų pranašų žodžius.** Perskaitykite 3 Nefio 23:1–5 ir suraskite, *kodėl*, pasak Gelbėtojo, turėtume tyrinėti Izaijo ir kitų pranašų žodžius. Galite pasižymėti frazes ir žodžius, kurie padės jums atsiminti tai, ko išmokote.

Viena priežastis, kodėl mums įsakyta studijuoti Izaijo žodžius, yra ta, kad „jis kalbėjo apie viską, kas susiję su [Viešpaties sandoros] žmonėmis, kurie yra Izraelio namų“ (3 Nefio 23:2). Kadangi esate sudarę sandoras su Viešpačiu, jūs priklausote Izraelio namams. Izaijo raštai kalba apie jus. Dar viena priežastis, dėl kurios turėtume studijuoti Izaijo žodžius, yra tai, kad jie bus įvykdyti (žr. 3 Nefio 23:3).

Atkreipkite dėmesį į 3 Nefio 23:1 ir į tai, kad joje Jėzus Kristus įsako nefitams ypač stropiai tyrinėti Izaijo žodžius.

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kaip manote, koks skirtumas tarp pranašų žodžių skaitymo ir uolaus jų tyrinėjimo?

b) Kokie Raštų studijavimo metodai gali padėti jums veiksmingai ir prasmingai tyrinėti Izaijo ir kitų pranašų žodžius? (Galite 1 dalyje apžvelgti 1 dienos skyrelį „Raštų studijavimas“, kur galėsite prisiminti kai kurias svarbias Raštų studijavimo priemones.)

Vyresnysis Merilas Dž. Beitmanas, Septyniasdešimties garbės narys, pastebėjo keletą palaiminimų, kuriuos gyvenime gauname tyrinėdami pranašų žodžius: „Studijuodami Raštus, mes gauname tam tikrus palaiminimus. Kai žmogus studijuoja ir paklūsta Viešpaties žodžiams, jis priartėja prie Gelbėtojo ir įgyja stipresnę troškimą gyventi dorai. Auga jo galia atsispirti pagundoms, ir nugalimos dvasinės silpnybės. Išgyja dvasinės žaizdos“ („Coming unto Christ by Searching the Scriptures,” *Ensign*, Nov. 1992, 28).

Perskaitykite 3 Nefio 23:5 eilutę ir suraskite Gelbėtojo pažadą mums visiems, kurie studijuoja ir priima Raštų kvietimus kažką daryti.

2. Įsivaizduokite, kad turite draugą ar šeimos narį, kuriam sunku reguliariai studijuoti Raštus. Remdamiesi tuo, ko išmokote 3 Nefio 23:1–5, parašykite, ką sakytumėte, norėdamas paskatinti šį žmogų stropiai studijuoti pranašų žodžius ir per Raštus gauti prasmingos patirties.

3 Nefio 23:6–14

Jėzus Kristus drausmina savo mokinius dėl to, kad neaprašė svarbių įvykių

Aptarkite šį prezidento Spenserio V. Kimbolo teiginį:

„Pats Viešpats Jėzus Kristus akcentavo tai, kaip svarbu vesti nefitų ir lamanitų metraščius [žr. 3 Nefio 23:6–13]. [...]

Džiaugiuosi, kad tai ne mane, nors ir kaip švelniai, pabarė už tai, kad nevykdžiau pareigos vesti metraščius. [...]

[...] Atminkite, kad Gelbėtojas pabarė tuos, kurie ne-užrašė svarbių įvykių“ („The Angels May Quote from It,” *New Era*, Feb. 2003, 32, 34–35).

Likusioje 3 Nefio 23 skyriaus dalyje pasakojama istorija, apie kurią kalbėjo prezidentas Kimbolas, istorija, kurioje Gelbėtojas pabarė nefitus už tai, kad savo metraščiuose neaprašė svarbių įvykių. Perskaitykite 3 Nefio 23:6–11 ir suraskite, ko neaprašė nefitai. Kaip manote, kodėl buvo svarbu, kad nefitai užrašytų šios Samuelio Lamanito pranašystės išsipildymą? Kaip tas

metraštis, esantis Mormono Knygoje, padeda mums mūsų dienomis?

 3. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kodėl svarbu aprašyti gyvenime pasitaikančius dvasinius įvykius ir kuždesius?

Jei jūsų gyvenime ne per seniausiai buvo kažkoks dvasinis įvykis, kurio neaprašėte, pasvarstykite, ar nedėrėtų dabar aprašyti tai savo dienoraštyje. Dienoraščiu užtenka paprasto sąsiuvinio ar bloknoto. Perskaitykite 3 Nefio 23:12–14 ir suraskite, ką Gelbėtojas darė po to, kai nefitai pakluso įsakymui aprašyti Samuelio Lamanito pranašystės išsipildymą.

Gelbėtojas „išaiškino visus Raštus“, o tai reiškia, kad jis paaiškino Raštų prasmę.

Perskaitykite 3 Nefio 24:1 eilutę ir atkreipkite dėmesį į panašumus tarp pirmosios eilutės dalies ir to, kas aprašyta 3 Nefio 23:12–14 eilutėse. Atkreipkite dėmesį į tai, kad nefitams užrašius Jo mokymus, Jėzus Kristus davė jiems daugiau pažinimo ir apreiškimo išaiškindamas šiuos dalykus.

Remdamiesi tuo, ką sužinojote 3 Nefio 23:6–14 eilutėse, pabaikite šį sakinį, įvardijantį tokį principą: **Užsirašydamas šventus kuždesius ar įvykius, aš pakviečiu _____**

Galimi šio principo variantai: Užsirašydamas šventus kuždesius ar įvykius, aš pakviečiu Viešpatį suteikti man daugiau apreiškimo.

Kad išsamiau suvoktume tiesą, perskaitykite du žemiau pateiktus vyresniojo G. Skoto iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį:

„Rūpestingai užrašytos žinios – tai žinios, kuriomis prireikus galima pasinaudoti. Delikati dvasinė informacija turi būti saugoma šventoje vietoje – tai liudija Viešpačiui, kaip ją branginate. Ši praktika padidina tikimybę, kad gausite daugiau šviesos“ (“Acquiring Spiritual Knowledge,” *Ensign*, Nov. 1993, 88).

Saugioje vietoje užsirašykite iš Dvasios sužinotus svarbius dalykus. Pamatysite, kad, užsirašydami brangų įkvėpimą, dažnai gausite jo dar daugiau. Be to, įgytos žinios ir pažinimas bus prieinami visą jūsų gyvenimą“ (“To Acquire Knowledge and the Strength to Use It Wisely,” *Ensign*, June 2002, 32).

 4. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus: **a)** Kaip manote, kodėl iš Viešpaties gautų apreiškimų užsirašymas gali padėti mums gauti daugiau apreiškimų?

b) Kaip laiko skyrimas Viešpaties įtakai mūsų gyvenime aprašyti mums padeda būti dėkingiems už palaimas ir yra mūsų dėkingumo Jam išraiška?

Galbūt esate susirūpinę, kad neturėjote jokio ypatingo ar švento potyrio, apie kurį būtų verta rašyti. Vyresnysis Džonas H. Grobergas, Septyniiasdešimties garbės narys, atsako į šį klausimą: „Yra žmonių, kurie sako: „Nėra apie ką rašyti. Man nenutiko nieko dvasingo.“ Jiems sakau: „Pradėkite užrašinėti ir prasidės dvasiniai dalykai. Jie visuomet vyksta, tačiau mes juos lengviau atpažįstame, kai pradėdame juos aprašinėti“ (“Writing Your Personal and Family History,” *Ensign*, May 1980, 48).

Galite imti taikyti tai, ko išmokote apie dvasinių potyrių aprašymą, ateinančią savaitę pradėdami su savimi nešiotis popieriaus lapą, sąsiuvinį ar dienoraštį. Aprašykite visus ateinančios savaitės kuždesius, įžvalgas, potyrius ar jausmus. Taip pat aprašykite, ką norite daryti dėl gautų įkvėpimų. Tai padarę, aprašykite savo potyrį.

Kam nors (šeimos nariui, draugui ar Bažnyčios vadovui) papasakokite apie savo planą vesti savo dvasinių išgyvenimų aprašymą. Šį žmogų galite pakviesti drauge su jumis stengtis užrašyti savo dvasinius išgyvenimus. Pakvietę kitą žmogų drauge su jumis vykdyti šią užduotį, galite vienas kitą skatinti ir papasakoti apie progresą. Tačiau derėtų atminti, kad nebūtina – o ir nedera – dalintis šventais išgyvenimais.

 5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

3 Nefio 23 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, minintis ir įžvalgas:

27 DALIS. 2 DIENA

3 Nefio 24–26

Įvadas

3 Nefio 24–25 skyriuose Jėzus Kristus įvykdė Dangiškojo Tėvo įsakymą perteikti žmonėms keletą Malachijo pranašysčių. Malachijas paskelbė, kad Izraelio namams reikia atgailauti ir sugrįžti pas Viešpatį, ir taip pasirošti Gelbėtojo atėjimui. Kaip aprašyta 3 Nefio 26:3 eilutėje, Jėzus Kristus išaiškino žmonėms „viską, netgi nuo pradžios iki to meto, kada jis ateis savo šlovėje“. Mormonas po to mokė, kad tiems, kurie patikės Mormono Knyga, bus apreiškšti didesni dalykai (žr. 3 Nefio 26:9).

3 Nefio 24:1–6

Jėzus Kristus cituoja Malachijo žodžius apie Antrąjį atėjimą

Cituodamas nefitams Malachijo pranašystes, Jėzus Kristus paminėjo ugnies ir šarmo simbolius. Įsivaizduokite žėrinčią ugnį ir šarmą (muilą). Pagalvokite, kaip šie du dalykai veikia panašiai kaip gryninančios ir apvalančios priemonės.

Perskaitykite 3 Nefio 24:2–3. 3 Nefio 24:2 eilutėje Jėzus Kristus prilyginamas tyrintojo ugniai ir velėtojo šarmui (muilui) dėl to, ką Jis darys per savo Antrąjį atėjimą. 3 Nefio 24:3 eilutėje Jis prilyginamas sidabro grynintojui, kuris išgrynina sidabrą. Kad suprastumėte šias eilutes, pravartu žinoti, kad sidabro gryninimo procese grynintojui reikia sidabro gabalą laikyti ant karščiausios ugnies ir taip išdegti visas priemaišas. *Grynintojas* turi atidžiai stebėti procesą, nes jeigu sidabras paliekamas ugnyje nors akimirksniui, negu reikia, jis tampa nebevertingas. *Velėtojas* yra žmogus, plaunantis drabužius arba balinantis juos šarmu. „Levio sūnūs“ yra tie, kurie senovės laikais turėjo kunigystę; šis terminas šiandien gali būti taikomas visiems Viešpaties žmonėms.

Apmąstykite, ką šie simboliai byloja nutiksiant Jėzaus Kristaus Antrojo atėjimo metu. Raštuose, prie 3 Nefio 24:2–3 eilučių, galite užsirašyti šitai: **Savo Antrojo atėjimo metu Jėzus Kristus išgrynins savo žmones.**

Perskaitykite 3 Nefio 24:5–6 ir suraskite, kas bus ir kas nebus sudeginti, arba sunaikinti, Gelbėtojo atėjimo

metu. (Šioje ištraukoje atkreipkite dėmesį į tai, kad „Jokūbo sūnūs“ yra Viešpaties sandoros žmonės Izraelio namuose.) Šiose eilutėse esame mokomi tokio principo: **Jėzus Kristus teis nelabuosius Savo atėjimo metu.**

1. Raštų studijavimo žurnale užsirašykite tokią antraštę: *Ką turiu daryti, kad pasiruoščiau Antrajam Jėzaus Kristaus atėjimui.* Studijuodami 3 Nefio 24–26 skyrius, po šia antrašte surašykite, kas padės jums pasiruošti Antrajam Jėzaus Kristaus atėjimui.

3 Nefio 24:7–18

Malachijas moko Izraelio namus sugrįžti pas Viešpatį

Įsivaizduokite, kad jūsų artimam draugui arba šeimos nariui nerūpi, kaip jo veiksmai nulems jo teismą, kas bus per Antrąjį atėjimą ar amžinybėje. Pagalvokite, ką galėtumėte jiems pasakyti ir kaip padėti. Perskaitykite 3 Nefio 24:7 eilutę ir suraskite, ką Viešpats sakė Jokūbo sūnams, kurie pradėjo tolti nuo Jo. Kaip manote, ką reišia, kad žmonės „paliko“ Viešpaties apeigas?

Bažnyčioje apeigos yra šventi formalūs veiksmai, atliekami kunigystės įgaliojimu. Kai kurios apeigos yra būtinos mūsų išaukštinimui. Šios apeigos vadinamos „išgelbėjimo apeigomis“. Jas sudaro krikštas, patvirtinimas, iššventinimas į Melchizedeko kunigystę (vyrams), šventyklos endaumentas ir santuokos užantspaudavimas. Visomis šiomis apeigomis mes sudarome šventas sandoras su Viešpačiu. Žurnale, po pirmosios užduoties antrašte, galite surašyti šias išgelbėjimo apeigas. Pagalvokite, kaip šios apeigos mums padeda pasiruošti Antrajam atėjimui.

Nors Viešpaties žmonės paliko Evangelijos apeigas ir sandoras, atkreipkite dėmesį į pažadą, esantį 3 Nefio 24:7 eilutėje. Pažadą Viešpats ištesės, jei tik žmonės sugrįš pas Jį. Šį pažadą galite pasižymėti Raštuose, kad atsimintumėte, kad, **jei sugrįšime pas Viešpatį, Jis sugrįš pas mus.**

Perskaitykite 3 Nefio 24:8–10 ir suraskite, kaip, pasak Viešpaties, Jokūbo sūnūs gali sugrįžti pas Jį ir taip pasiruošti Antrajam atėjimui. Prie pirmosios užduoties sąrašo galite pridėti, kad turime mokėti dešimtinę ir atnašas

Perskaitykite tokį prezidento Gordono B. Hinklio patarimą apie dešimtinę: „Mes galime mokėti dešimtinę. Tai nedaug ką bendro turi su pinigais, greičiau tai tikėjimo reikalas“ („Let Us Move This Work Forward,” *Ensign*, Nov. 1985, 85).

Akimirkai susimąstykite, kaip jūsų pasiryžimas mokėti Viešpačiui dešimtinę ir atnašas rodo jūsų tikėjimą Juo. Perskaitykite 3 Nefio 24:10–12 ir atkreipkite dėmesį į palaiminimus, skirtus tiems, kurie moka visą ir sąžiningą dešimtinę.

2. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Kaip buvote palaiminti dėl to, kad paklūstate dešimtinės įstatymui?

b) Kaip manote, kaip šio įsakymo mokėti dešimtinę ir atnašas laikymasis padėjo jums dvasiškai pasiruošti Antrajam atėjimui?

Kai kurie žmonės senovės Izraelyje murmėjo, kad Viešpaties įsakymų laikymasis neatnešė jiems nieko gero. Jie manė, kad jų pastangos buvo bergždžios ir beprasmės (žr. 3 Nefio 24:14). Jie teigė, kad išdidieji ir nelabieji yra „laimingi“, „jiems sekasi“ ir „jie išlaisvinami“ (3 Nefio 24:15). Kitaip sakant, jie teigė, kad būti nelabiams daug geriau nei būti teisiesiems. Viešpats į tokius skundus reagavo sakydamas, kad bijančių Viešpaties ir gerbiančių Jo vardą, ir tų, kurie dažnai renkasi pasikalbėti, vardai bus užrašyti „atminimo knygoje“ (3 Nefio 24: 16). Tai bus tie, kurie bus pasiruošę Viešpaties atėjimui, ir bus išsaugoti kaip Jo „brangakmeniai“ (žr. 3 Nefio 24: 16–17). Tuos, kurie skundėsi, Viešpats pakvietė palaukti ir stebėti, kas nutiks, kai jie galės sugrįžti ir pamatyti „skirtumą tarp teisingo ir nelabojų“ (3 Nefio 24:18). Jie pamatys, kad teisiesiems daug geriau.

3 Nefio 25

Jėzus Kristus cituoja Malachijo pranašystę, kad prieš Antrąjį atėjimą turi sugrįžti Elija

Perskaitykite 3 Nefio 25:1–3 ir suraskite, kodėl Antrasis atėjimas bus palaima tiems, kurie ištikimi Jėzui Kristui. Žodis *šaknis* 1 eilutėje reiškia mūsų protėvius, o *šaka* reiškia palikuonis. Taigi, ateinančiame gyvenime nelabieji nesimėgaus užantspaudavimo su savo protėviais ir palikuonimis palaiminimais. Veršiukai, kurie užauga

garde, simbolizuoja vaikus, kurie yra apsaugoti, kuriais pasirūpinta ir kurie turi viską, ko reikia užaugti.

Gelbėtojas papasakojo nefitams, ką Malachijas rašė apie įvykius, kurie turi įvykti prieš Antrąjį atėjimą, įvykius, kurie susiję su Senojo Testamento pranašu Elija. Perskaitykite 3 Nefio 25:5–6 ir suraskite, ką darys Elija, kad padėtų paruošti pasaulį Viešpaties atėjimui.

Elijos sugrįžimas į žemę buvo būtina Evangelijos sugražinimo dalis. 1836 m. balandžio 3 d. Kirtlando šventykloje Elija apsireiškė Džozefui Smitui ir Oliveriui Kauderiui (žr. DS 110). Jis suteikė jiems kunigystės užantspaudavimo galią, dėl kurios šeimos gali būti užantspauduotos visoms kartoms. Kaip manote, ką reiškia, kad Elija „atgręš tėvų širdį į vaikus ir vaikų širdį į tėvus“ (3 Nefio 25:6)? _____

Šios eilutės moko, kad, **kai savo širdis atgręžiamo į savo tėvus, mes padedame paruošti žemę Antrajam Jėzaus Kristaus atėjimui.**

3. Raštų studijavimo žurnale aprašykite savo ar savo šeimos nario išgyvenimus, padėjusius atgręžti širdį į savo protėvius. Tai gali būti užantspaudavimas šventykloje, šeimos istorijos tyrinėjimas arba dalyvavimas krikšte už mirusiuosius. Jei negalite nieko sugalvoti, parašykite vieną pastraipą apie savo troškimą dalyvauti šiame darbe. (Pirmoje užduotyje galite užsirašyti: *šventyklos apeigos už save ir savo šeimą, šventyklos lankymas ir šeimos istorijos informacijos rinkimas.*)

3 Nefio 26

Ką turime daryti, kad gautume tuos Jėzaus Kristaus apreiškimus didesnius dalykus

3 Nefio 26:3 eilutėje sužinome, kad Gelbėtojas nefitus mokė visko, „kas vyks ant žemės veido“. Perskaitykite 3 Nefio 26:6–8 ir suraskite, kokia Gelbėtojo pamokslas dalis buvo užrašyta Mormono Knygoje. Išnagrinėkite 3 Nefio 26:9–11 ir sužinokite, kodėl Mormonas neaprašė visko.

Viešpats nurodė Mormonui įtraukti tik mažą dalį mokymų ir tai tam, kad išmėgintų mūsų tikėjimą. Iš 3 Nefio 26:1–21 sužinome, kad **tikėdami tu, ką Dievas apreiškė, mes ruošiamės gauti didesnę apreiškimą.** Kaip manote, kodėl norėdami gauti papildomos tiesos turime tikėti tiesomis, kurias jau esame gavę? (Žr. Almos 12:9–11.) Kaip galime parodyti, kad tikime tuo, ką Viešpats yra apreiškęs?

4. Kad pritaikytumėte viršuje paryškintą principą, Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šį klausimą: Ką savo gyvenime darote, kad parodytumėte, jog tikite Mormono Knyga?

Kaip užrašyta 3 Nefio 26, Mormonas apibendrinio Gelbėtojo tarnystę ir jos poveikį nefitams. Perskaitykite

3 Nefio 26:13–21 ir pasižymėkite, kaip žmonės pritaikė Jėzaus Kristaus žodžius.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

3 Nefio 24–26 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

27 DALIS. 3 DIENA

3 Nefio 27

Įvadas

Tarnystės pradžioje, antrą dieną po prisikėlusio Gelbėtojo apsiereiškimo tarp nefitų, dvylika mokinių susirinko karštoje maldoje ir pasninke. Jėzus Kristus vėl apsiereiškė jiems ir atsakė į jų klausimą, kaip pavadinti Bažnyčią. Gelbėtojas juos mokė, kad Apmokėjimas yra Jo Evangelijos esmė ir kad per Apmokėjimą mes galime būti be dėmės priešais Jį. Tai pasiekama per atgailą, krikštą ir ištverimą iki galo. Taip pat Savo dvylikai Jis įsakė būti tokiems kaip Jis.

3 Nefio 27:1–12

Viešpats moko dvylika mokinių apie tai, kad Jo Bažnyčia turi būti vadinama Jo vardu

Įsivaizduokite, kad norite atidaryti naują klubą arba suburti sporto komandą. Nuspręskite, kokį klubą arba komandą turėtumėte ir pasirinkite savo organizacijos pavadinimą. Užrašykite organizacijos tipą ir jos pavadinimą: _____

Pagalvokite apie kai kurias jums žinomas organizacijas ir ką jų pavadinimai sako apie jų tikslą ir kokie žmonės joms priklauso.

Dvylika mokinių nefitų ir toliau mokė ir krikštijo žmones. Vieną kartą jie buvo susivieniję pasninke ir maldoje, kai juos aplankė Gelbėtojas (žr. 3 Nefio 27: 1–2). Perskaitykite 3 Nefio 27:3–7 ir suraskite, kokį klausimą mokiniai uždavė Gelbėtojui. Galite pasižymėti, kodėl, pasak Jėzaus Kristaus, Bažnyčią reikia vadinti Jo vardu.

Išnagrinėkite 3 Nefio 27:8–10 ir pasižymėkite, kas, pasak Gelbėtojo, rodo, kad tai tikroji Jo Bažnyčia. Savo

vadovėlyje užbaikite žemiau pateiktą frazę, kuri nurodo kelis svarbiausius Bažnyčios bruožus:

Tikroji Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra _____

_____

_____

PASTARŪJŲ DIENŲ ŠVENTŪJŲ JĖZAUS KRISTAUS BAŽNYČIA

Pagalvokite, kodėl svarbu, kad tikroji Jėzaus Kristaus Bažnyčia būtų pavadinta ne tik Jo vardu, bet ir būtų pastatyta ant Jo Evangelijos (žr. 3 Nefio 27:8–10). Gelbėtojas pažadėjo nefitams, kad, jei Bažnyčia bus pastatyta ant Jo Evangelijos, Dangiškas Tėvas joje parodys savo darbus (žr. 3 Nefio 27:10). Apmąstykite, kaip jūs asmeniškai esate matę, kaip Dangiškas Tėvas rodo savo darbus Bažnyčioje.

1. Raštų studijavimo žurnale parašykite *Man svarbu būti tikrosios Jėzaus Kristaus Bažnyčios nariu, nes ...*, tada trumpai aprašykite savo mintis, kilusias dėl šios frazės. Pasistenkite įtraukti kuo daugiau priežasčių, apie kurias sužinojote nagrinėdami 3 Nefio 27:1–12.

3 Nefio 27:13–22

Jėzus Kristus apibūdina savo Evangeliją ir moko, ką turime daryti, kad priešais Jį stovėtume be jokios kaltės

Prisiminkite situaciją, kai buvote pričiupti darant kažką, ką žinojote esant neteisinga. Prisiminkite, kaip jautėtės, kai paaiškėjo tiesa apie jūsų poelgį. Apmąstykite tokius klausimus: Kaip jaustumėtės stovėdami priešais Viešpatį, kad būtumėte teisiami, jei dar būtų blogų poelgių, dėl kurių nebuvote atgailavę? Kaip jaustumėtės stovėdami priešais Viešpatį, kad būtumėte teisiami, jei nebūtų jokios galimybės atgailauti už nuodėmes, padarytas savo gyvenime?

Pamokęs nefitus, kad Jo Bažnyčia turi būti pastatyta ant Jo Evangelijos, Gelbėtojas pradėjo mokyti, kas yra Jo Evangelija. Žodis *Evangelija* reiškia „geroji naujiena“, arba „džiugios žinios“. Visi nusidėjėliai per Evangeliją gauna gerąją naujieną.

2. Perskaitykite 3 Nefio 27:13–16, 19 ir suraskite Evangelijos elementus, kurie mums yra geroji naujiena. **Evangelijos pagrindas yra tai, kad, atlikdamas Apmokėjimą, Jėzus Kristus vykde savo Tėvo valią.** Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus:

a) Gelbėtojas savo mokiniams paliudijo, kad Jis atėjo į pasaulį vykdyti savo Tėvo valios. Kokia, pagal 3 Nefio 27:14 eilutę, buvo Dangiškojo Tėvo valia savo Šventam Sūnui?

b) Kas nutiks visai žmonijai dėl to, kad Gelbėtojas įvykdė savo Tėvo valią? (žr. 3 Nefio 27:19).

 3. Kad pradėtumėte labiau vertinti šią gerą naujieną, perskaitykite kelias ar daugiau žemiau surašytų Raštų ištraukų ir Raštų studijavimo žurnale trumpai paaiškinkite, kodėl Jėzaus Kristaus Apmokėjimas yra tokia gera naujiena: 2 Nefio 9:8–10; Almos 34:14–16; Helamano 14:15–18.

Vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalu Kvorumo liudijo apie tai, kodėl Evangelija visiems žmonėms yra geroji naujiena: „Geroji naujiena buvo tai, kad galima išsilaisvinti iš mirties ir pragaro, kad klaidos ir nuodėmės gali būti nugalėtos, kad atsirado viltis, kad sulaukėme pagalbos, kad tai, kas buvo neišsprendžiama, buvo išspręsta ir kad buvo nugalėtas priešas. Geroji naujiena buvo tai, kad *kiekvieno* kapas vieną dieną bus tuščias ir kad *kiekvieno* siela vėl bus tyra, kad *kiekvienas* Dievo vaikas galės sugrįžti pas Tėvą, kuris davė jiems gyvenimą“ („Missionary Work and the Atonement,“ *Ensign*, Mar. 2001, 8, 10).

Ar kada nors esate girdėję kažką sakant, kad mums reikia „gyventi pagal Evangeliją“? Kai esame kviečiami „gyventi pagal Evangeliją“, tai reiškia, kad esame kviečiami gyventi pagal principus ir gauti apeigas, į mūsų gyvenimus pakviečiančias Jėzaus Kristaus Apmokėjimo galią, ir visa tai tam, kad būtume išgelbėti. Išnagrinėkite 3 Nefio 27:20–21 ir suraskite, ką turime daryti, kad

gautume visus Apmokėjimo palaiminimus ir pasiruoštume teismui.

 4. Raštų studijavimo žurnale užrašykite: *Je* _____, *tai stovėsime be dėmės priešais Jėzų Kristų*. Užbaikite šią frazę iš 3 Nefio 27:20–21 eilutės, parašydami Evangelijos principą, kuriuo turime sekti, kad galėtume stovėti be dėmės priešais Viešpatį. (Galite rasti keletą principų, tiksliau principo „jei“ daliai.) Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Ką dabar galiu daryti savo gyvenime, kad visapusiškiau „gyvenčiau pagal Evangeliją“, kad patirčiau Apmokėjimo galią ir paskutinę dieną stovėčiau be dėmės priešais Dievą?

Apmąstykite, kaip bus, kai vieną dieną galėsime stovėti priešais Jėzų Kristų, suvokdami, kad buvome apvalyti per Jo Apmokėjimą, per paklusnumą principams, įsakymams ir Jo Evangelijos apeigoms.

3 Nefio 27:23–33

Jėzus Kristus liepia savo mokiniams būti tokiems kaip Jis

Kaip užrašyta 3 Nefio 27 skyriaus gale, Jėzus Kristus savo mokinius mokė apie jį, kaip vadovų ir žmonių teisėjų, vaidmenį. Perskaitykite 3 Nefio 27:27 ir suraskite įsakymą, kurį Jis davė mokiniams, kad padėtų jiems teisiai atlikti savo pareigas. Minutėlę pamąstykite apie šiuos klausimus:

- Kodėl svarbu, kad žmonių teisėjai būtų panašūs į Gelbėtoją?
- Prisiminkite 3 Nefio 27:21 eilutę ir atsakykite į klausimą, ką savo mokiniams liepė daryti Gelbėtojas?
- Koks ryšys tarp Gelbėtojo darbų vykdymo ir būvimo tokiems kaip Jis?

Perskaitykite 3 Nefio 27:21, 27 ir Raštuose pasižymėkite frazes ir žodžius, rodančius, kad **Viešpats tikisi, kad Jo mokiniai darys Jo darbus ir taps tokie kaip Jis**.

 5. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus. Tai padės jums pritaikyti Gelbėtojo mokymus ir būti panašesniems į Jį.

- a) Kokias galimybes turėjau vakar būti panašus į Gelbėtoją?
- b) Kaip šiandien galiu būti panašesnis į Gelbėtoją?
- c) Kokius Gelbėtojo darbus rytoj galiu daryti mokykloje ir namuose?

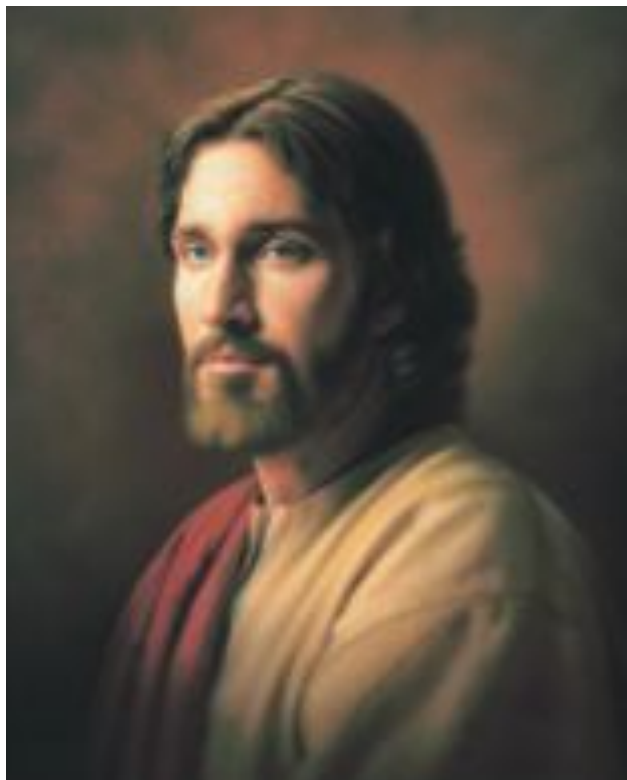
Prezidentas Ezra Taftas Bensonas mokė, kad tie, kurie stengiasi būti kaip Jėzus Kristus, pasiekia tikrąjį puikumą: „Žmogus, kurio gyvenimas labiausiai atspindi Kristaus gyvenimo būdą, yra didžiausias, labiausiai palaimintas ir pats laimingiausias. Tai nieko bendra neturi su žemišku turtu, galia ar prestižu. Vienintelis ir tikrasis gerumo, palaimintumo ir

džiaugsmingumo išbandymas yra tai, kiek mūsų gyvenimas yra panašus į Mokytojo Jėzaus Kristaus gyvenimą. Jis yra teisingas kelias, absoliuti tiesa ir nestokojantis gyvenimas“ (“Jesus Christ—Gifts and Expectations,” *Ensign*, Dec. 1988, 2).

 6. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

3 Nefio 27 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

27 DALIS. 4 DIENA

3 Nefio 28–30

Įvadas

Prieš išeidamas Jėzus Kristus paklausė kiekvieno iš savo dvylikos mokinių, ko jie trokšta iš Jo. Devyni mokiniai panorą, kad, pasibaigus jų tarnystei žemėje, jie greitai sugrįžtų pas Jį. Trys mokiniai paprašė pasilikti žemėje ir tęsti darbą, vedantį sielas pas Kristų, iki Jo sugrįžimo. Viešpats patenkino abu teisius troškimus.

Mormonas pateikė keletą smulkmenų apie Trijų nefitų tarnystę žemėje.

Mormonas, baigęs istoriją apie Gelbėtojo apsilankymą pas nefitus, paaiškino, kad Mormono Knygos išėjimas bus ženklas apie tai, jog Viešpats vykdo savo sandorą, sudarytą su Izraelio namais. Baigdamas 3 Nefio knygą, Mormonas užrašė Jėzaus Kristaus žodžius, kviečiančius žmones atgailauti ir būti priskaičiuotiems prie Izraelio namų.

3 Nefio 28:1–11

Jėzus Kristus patenkina Savo dvylikos mokinių troškimus

Apmąstykite, kaip reaguotumėte, jeigu Jėzus Kristus apsisireikštų jums ir paklaustų: „Ko trokštumėt iš manęs?“

Trumpai aprašykite, apie kokį teisų troškimą norėtumėte Jam papasakoti. _____

Perskaitykite 3 Nefio 28:1–3 ir suraskite, kaip devyni mokiniai nefitai reagavo, kai Viešpats jų paklausė: „Ko trokštumėt iš manęs?“ Atkreipkite dėmesį į tai, ką Gelbėtojas manė apie jų troškimą.

Perskaitykite 3 Nefio 28:4–9 ir suraskite, ko iš Gelbėtojo troško trys likę mokiniai. Atkreipkite dėmesį į tai, ką Jėzus Kristus manė apie šių trijų mokinių troškimą. Apmąstykite, kodėl, jūsų manymu, Viešpats sakė, kad jie „labiau palaiminti“ dėl savo troškimo.

Perskaitykite 3 Nefio 28:8–10 ir suraskite, kaip Gelbėtojas apibūdino palaiminimus, kuriuos dėl savo troškimo darbuotis tarp žmonių gaus Trys nefitai. Raštų parašėte arba Raštų studijavimo žurnale užsirašykite tokią tiesą: **Viešpats laimina mus sulig teisiais mūsų troškimais.** Perskaitykite šį vyresniojo Nylo A. Makselo iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį, kad suprastumėte, kodėl svarbūs teisūs troškimai:

„Tai ko primygtinai trokštame, bėgant laikui, bus tai, kuo galiausiai tapsime ir ką gausime amžinybėje. [...]

Niekad nenustokime trokšti to, kas teisu, dėl to, kad, kaip sakė prezidentas Brigamas Jangas, „moterys ir vyrai, trokštantys gauti vietą celestialinėje karalystėje, suvoks, kad jiems kasdien reikia kautis“ (*Journal of Discourses*, 11:14)“ (“According to the Desire of [Our] Hearts,” *Ensign*, Nov. 1996, 21–22).

1. Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną arba į abu šiuos klausimus:

- a) Kada esate pajutę, kad Viešpats jus palaimino dėl teisių jūsų troškimų?
- b) Ką šiandien pradėsite daryti, kad puoselėtumėte teisius savo gyvenimo troškimus, kad būtumėte verti Viešpaties palaimų?

3 Nefio 28:12–35

Mormonas aprašo Trijų nefitų tarnystę

Daug žmonių yra girdėję legendų, mitų ir kalbų apie tariamus Trijų nefitų apsilankymus. Užuoat pasiklioję pasakėčiomis, sužinokite, ko moko Raštai apie jų misiją ir kaip jie gali tarnauti su galia „lyg Dievo angelai“ (3 Nefio 28:30).

Perskaitykite 3 Nefio 28:12–17 ir sužinokite, kas nutiko Trims nefitams. Kodėl, pagal 3 Nefio 28:15, mokiniams reikėjo tokio pakeitimo? _____

Perskaitykite 3 Nefio 28:18–23 ir suraskite, kaip Viešpats palaimino Tris nefitus, kad šie galėtų įvykdyti savo teisius troškimus. Pagalvokite, ko šios eilutės moko mus apie Viešpaties pasiryžimą palaiminti mus, kai gyvename pagal teisius savo troškimus.

Išnagrinėkite 3 Nefio 28:25–31 ir suraskite, kas buvo ir bus palaimintas dėl Trijų nefitų tarnystės. Galite pasižymėti tai, ką radote.

3 Nefio 28:36–40

Mormonas sužino, kokios būna atmainytos esybės

Pagalvokite apie situaciją, kai turėjote klausimą apie Evangeliją arba tuometinę problemą. Perskaitykite 3 Nefio 28:36 ir suraskite, ko apie fizinę Trijų nefitų būseną po pakeitimo nesuprato Mormonas. Apmąstykite ir atsakykite į tokį klausimą: Į ką paprastai kreipiatės, turėdami klausimą apie Evangeliją? Perskaitykite 3 Nefio 28:36–37 ir suraskite, ką darė Mormonas, kad surastų atsakymą į savo klausimą.

Išnagrinėkite 3 Nefio 28:37–40 ir suraskite, ką Mormonas sužinojo apie Trijų nefitų kūnuose įvykusį pasikeitimą. Trijų nefitų būseną vadinama „pakeitimu“, tai panašu į atmainymą (žr. 3 Nefio 28:17), tačiau pakeitimas trunka ilgiau. Pakeistos asmenybės tebėra mirtingos, tačiau, kaip mokė pranašas Džozefas Smitas, jų fiziniai kūnai iš teštinės pakeičiami į terestrialinę būseną; jie išlaisvinami nuo fizinių savo mirtingo kūno kančių (žr. *History of the Church*, 4:210). Pakeistos asmenybės gali pasirodyti ir pradingti pagal savo norą ir sulig Dievo valia (žr. 3 Nefio 28:27–30). Jie padeda atvesti sielas į išgelbėjimą ir pasilieka pakeistos būsenos iki Antrojo Jėzaus Kristaus atėjimo, kurio metu jie patirs dar vieną pakeitimą ir taps prikeltomis ir pašlovintomis esybėmis (žr. 3 Nefio 28:7–8, 39–40).

Iš Mormono patirties žinome, kad, **jei Viešpaties prašysime supratimo, tai gausime apreiškimą**. Galite šį principą užsirašyti Raštuose ar Raštų studijavimo žurnale.

2. Raštų studijavimo žurnale aprašykite patyrimą, kai jūs ar jūsų pažįstamas per nuoširdžią maldą ieškojo Viešpaties atsakymų.

3 Nefio 29

Mormonas liudija, kad Viešpats paskutinėmis dienomis įvykdys savo sandoras su Izraelio namais

Mormonas, parašęs apie Gelbėtojo apsilankymą pas Mormono Knygos žmones, pranašavo apie tai, kad Viešpats paskutinėmis dienomis įvykdys savo pažadus. Apmąstykite ir atsakyti į tokį klausimą: Ar kada nors esate matę Dievo pažadų išsipildymą? Kada?

Pasižymėkite žodžius *kada* ir *tada* nagrinėdami 3 Nefio 29:1–3. Šie žodžiai padės jums rasti įvyki, įrodantį, kad Viešpats laikosi Savo pažadų Izraelio namams paskutinėmis dienomis. (Frazė „šitie žodžiai“ 3 Nefio 29:1 eilutėje yra Mormono Knygos žodžiai.)

Iš 3 Nefio 29:1–3 sužinome, kad **Mormono Knygos išėjimas yra ženklas, jog Viešpats vykdo savo sandorą, sudarytą su Izraelio namais**.

Mormono Knyga patikina mus, kad Viešpats ruošia Savo žmones Savo atėjimui (žr. 3 Nefio 29:2). Skaitydami šį vyresniojo Raselo M. Nelsono iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo teiginį, pasižymėkite, kaip Mormono Knyga padeda mums pasiruošti Gelbėtojo atėjimui:

„Mormono Knyga yra apčiuopiamas ženklas, kad Viešpats pradėjo rinkti Savo sandoros vaikus Izraelį. [...]“

Viešpats ištis nepamiršo! Mus ir visus pasaulyje Jis palaimino Mormono Knyga. [...] Ji padeda mums sudaryti sandoras su Dievu. Ji kviečia mus prisiminti Jį ir pažinti Jo Mylimąjį Sūnų. Ji yra dar vienas Jėzaus

Kristaus testamentas“ („Sandoros“, 2011 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

3. Perskaitykite 3 Nefio 29:4–6 ir Raštų studijavimo žurnale atlikite vieną arba abi žemiau aprašytas užduotis:

a) Raskite tris konkrečias Mormono Knygos ištraukas, kurios, jūsų manymu, galėtų padėti žmogui ateiti pas Jėzų Kristų. Prie kiekvienos ištraukos parašykite bent vieną sakinį, paaiškindami, kodėl pasirinkote šią ištrauką.

b) Parašykite vieną pastraipą apie tai, kaip, jūsų manymu, Mormono Knyga gali padėti žmogui suprasti ir priimti apreiškimo, pranašystės ir liežuvių arba Šventosios Dvasios galios dovanas.

3 Nefio 30

Viešpats ragina kitataučius atgailauti ir ateiti pas Jį

Mormonas baigė savo metrašį apie Gelbėtojo tarnystę, aprašydamas konkrečius Jėzaus Kristaus mokymus apie kitataučius. Perskaitykite 3 Nefio 30:1–2 ir pasižymėkite visus Gelbėtojo nurodymus kitataučiams. Taip pat galite pasižymėti palaiminimus, skirtus kitataučiams, šiems atėjus pas Kristų. Nors 3 Nefio 30:2 eilutė skirta nesantiems Bažnyčioje, mes galime panaudoti Jėzaus Kristaus kvietimą ir įvertinti savo pasiryžimą gyventi pagal Jo sandoros reikalavimus.

4. Raštų studijavimo žurnale užsirašykite tokį principą: ***Jeigu ateisime pas Kristų, tai būsime priskaičiuoti prie Jo žmonių.*** Raštų studijavimo žurnale parašykite apie tai, kodėl būti priskaičiuotiems „prie [Jo] žmonių, kurie yra Izraelio namų“ (3 Nefio 30:2) mums yra Viešpaties palaiminimas.

5. Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

3 Nefio 28–30 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

4 Nefio

KNYGOS STUDIJŲ ĮVADAS

Kodėl verta studijuoti šią knygą?

Studijuodami 4 Nefio knygą sužinosite, kokius palaiminimus gauna žmonės, vieningai gyvenantys pagal Jėzaus Kristaus Evangeliją. Knygoje rašoma, kad po Gelbėtojo tarnystės tarp tos žemės žmonių visi jie buvo atversti. Kadangi laikėsi įsakymų, jie mėgavosi ramybe, klestėjimu ir nuostabiais dvasiniais palaiminimais. Mormonas pareiškė: „Tikrai negalėjo būti laimingesnių žmonių tarp visų žmonių, kuriuos sukūrė Dievo ranka“ (4 Nefio 1:16). Taip pat išmoksite svarbių pamokų iš žmonių, kurie palaiapsniui nusirito į nelabumo būseną.

Kas parašė šią knygą?

Mormonas surinko ir sutrumpino keturių rašytojų metraščius ir taip sudarė 4 Nefio knygą. Pirmas iš jų buvo Nefis, kurio vardu pavadinta knyga. Nefis buvo sūnus Nefio, kuris buvo vienas iš dvylikos mokinių, kuriuos Viešpats išsirinko savo tarnystės tarp Lehio palikuonių metu (žr. 3 Nefio 11:18–22; 12:1). Trys kiti rašytojai buvo Amosas, Nefio sūnus, Amosas, Amoso sūnus, ir Amaronas, Amoso brolis (žr. 4 Nefio 1:19, 21, 47).

Kada ir kur ji buvo parašyta?

Manoma, kad pirminiai metraščiai, kuriais remiantis buvo sudaryta 4 Nefio knyga, buvo parašyti tarp 34-ų m. po Kr. ir 321-ų m. po Kr. Mormonas tuos metraščius sutrumpino tarp 345-ų m. po Kr. ir 385-ų m. po Kr. Mormonas neparrašė, kur jis sudarinėjo šią knygą.

28 DALIS. 1 DIENA

4 Nefio 1 skyrius

Įvadas

Po Jėzaus Kristaus apsilankymo ir tarnavimo tarp Lehio palikuonių žmonės pritaikė Jo mokymus ir daugiau nei 200 metų mėgavosi vienybe, klestėjimu ir laime. Tačiau galiausiai jie ėmė darytis išdidūs ir vis nelabesni. Netrukus jie vėl susiskirstė į nefitus ir lamanitus. Po 300 metų tiek nefitai, tiek lamanitai buvo tapę nelabi, išskyrus vos kelis teisius žmones.

4 Nefio 1:1–18

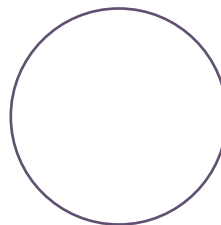
Visi žmonės atversti ir mėgaujasi taika ir laime

Kas jums padėtų jaustis tikrai laimingam? _____

Kuo skiriasi tai, kas suteikia trumpalaikę laimę, nuo to, kas gali nuvesti į ilgalaikę laimę? Perskaitykite 4 Nefio 1:16 ir suraskite, ką Mormonas parašė apie žmones po to, kai juos aplankė Gelbėtojas. Galite pasižymėti frazę „ir tikrai negalėjo būti laimingesnių žmonių“.

 1. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite antraštę *Negalėjo būti laimingesnių žmonių*, o po ja nubrėžkite apskritimą, kaip parodyta šiame paveikslėlyje. (Reikės rašyti apskritimo viduje ir išorėje.) Perskaitykite 4 Nefio 1:1–2 ir suraskite, ką žmonės darė, kad galėtų būti tokie laimingi. Rastus žodžius surašykite apskritimo viduje.

Negalėjo būti laimingesnių žmonių

Dėl to, kad pritaikė Gelbėtojo mokymus, „visi žmonės buvo atversti į Viešpatį“ (4 Nefio 1:2) ir mėgavosi didele laime.

Výresnysis Ričardas G. Skotas iš Dvylikos Apaštalu Kvorumo paaiškino, kaip atsivertimas susijęs su laime. Skaitydami šiuos žodžius, pabraukite, ką reikia būti atsivertusiam.

„Jūsų dabartinė ir amžina laimė priklauso nuo atsivertimo laipsnio ir iš to kylančių pokyčių jūsų gyvenime. Kaip tad galite tapti tikrai atsivertę? Prezidentas [Marionas Dž.] Romnis taip nusakė žingsnius, kuriuos turite žengti:

„Narystė Bažnyčioje ir atsivertimas nebūtinai reiškia tą patį. Būti atsivertusiam ir turėti liudijimą taip pat nebūtinai reiškia tą patį. Liudijimas gaunamas, kai nuoširdžiam ieškotojui Šventoji Dvasia paliudija tiesą. Tikras liudijimas atgaivina tikėjimą. Jis skatina atgailauti ir paklusti įsakymams. Atsivertimas yra atgailos ir paklusnumo vaisius“ [In Conference Report, Guatemala Area Conference 1977, 8–9].

Paprastai kalbant, tikras atsivertimas yra *tikėjimo, atgailos ir nuolatinio paklusnumo* vaisius.

Tikras atsivertimas neša ilgalaikės laimės vaisių – ja galima džiaugtis net tada, kai pasaulis yra sumaištyje ir dauguma žmonių nelaimingi“ („Full Conversion Brings Happiness“, *Ensign*, May 2002, p. 25–26).

2. Perskaitykite 4 Nefio 1:2–3, 5, 7, 10–13, 15–18 ir suraskite frazes bei žodžius, aprašančius, ką žmonės patyrė dėl to, kad visi buvo atversti į Viešpatį. Savo Raštų studijavimo žurnale tuos žodžius ir frazes surašykite aplink ankstesnėje užduotyje nubrėžtą apskritimą.

Iš šio nefitų negirdėtų laimės ir klestėjimo laikotarpio galime pasimokyti, kad **žmonių grupės atsivertimas į Viešpatį atneša vienybę ir laimę**. Šį principą galite užsirašyti savo Raštuose prie 4 Nefio 1:16 arba savo Raštų studijavimo žurnale.

Pagalvokite, koks būtų gyvenimas, jei visi aplinkiniai būtų tikrai atsivertę į Viešpatį?

3. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

a) Kokias palaimas patirtų jūsų šeima, jei kiekvienas šeimos narys gyventų kaip žmonės, aprašyti 4 Nefio knygoje?

b) Prisiminkite savo gyvenimo laikotarpį, kai buvote palaiminti tuo, kad buvote teisumu vieningoje grupėje, pavyzdžiui, šeimoje, kvorume, klasėje ar draugų grupėje. Kas, jūsų manymu, padėjo šiai grupei būti vieningai teisumu? Kokius palaiminimus gavote jūs ir kiti tos grupės nariai?

4 Nefio 1:19–49

Nelabumas sugrįžta ir plinta, kol lieka vos keli teisūs žmonės

Kas, jūsų manymu, galėtų sunaikinti tokią bendruomenę, kokia aprašyta 4 Nefio knygoje?

 4. Savo Raštų studijavimo žurnale parašykite antraštę „*Laimingos bendruomenės sunaikinimas*“, o po ja nubrėžkite apskritimą kaip pirmoje užduotyje. Perskaitykite 4 Nefio 1:20, 23–24 ir suraskite, dėl ko tų žmonių laimė ir ramybė pradėjo nykti. Rastus žodžius surašykite apskritimo viduje.

Savo Raštuose, prie 4 Nefio 1:24, ar Raštų studijavimo žurnale galite užrašyti žemiau pateiktą Prezidento Henrio B. Airingo iš Pirmosios Prezidentūros teiginį: „Išdidumas yra baisus vienybės priešas“ („Our Hearts Knit as One,“ *Ensign* arba *Liahona*, Nov. 2008, 70). Kaip manote, kokia prasme išdidumas yra vienybės priešas?

Žemiau pateikta Prezidento Dyterio F. Uchtdorfo iš Pirmosios Prezidentūros įžvalga apie išdidumą. PaBRAUKITE frazes, kurios paaiškina, kodėl išdidumas yra toks destruktivus.

„Išdidumas yra nuodėmė [...], nes sukelia neapykantą arba priešišumą ir supriešina mus su Dievu bei aplinkiniais. Pagal savo esmę išdidumas yra lyginimo nuodėmė, ir nors dažnai prasideda nuo „Pažvelk, koks esu nuostabus ir kokių nuostabių dalykų padariau“, jis, regis, visada baigiasi „Todėl esu geresnis už tave“.

Kai mūsų širdis kupina išdidumo, darome sunkią nuodėmę, nes pažeidžiame du didžiuosius įsakymus [žr. Mato 22:36–40]. UžuoT garbinę Dievą ir mylėję savo artimą, mes parodome, ką iš tikrųjų garbiname ir mylime – tą, kurio atvaizdą matome prieš save veidrodyje“ („Išdidumas ir kunigystė“, 2010 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

 5. Perskaitykite 4 Nefio 1:25–27, 30–35, 38–45 ieškodami žodžių ir frazių, apibūdinančių žmonių išdidumo pasekmes. Tuos žodžius ir frazes surašykite aplink 4 užduoties apskritimą savo Raštų studijavimo žurnale.

Iš tų įvykių galime pasimokyti, kad **išdidumo nuodėmė veda prie susiskaldymo ir didesnio nelabumo**. Šią frazę galite užrašyti savo Raštuose. Kaip gali vieno ar dviejų žmonių išdidumas paveikti visos grupės laimę?

Apsvarstykite, ką galėtų neigiamai paveikti kito žmogaus išdidumas tokiose situacijose:

- Merginų klasės narė nenori klausyti pamokos, kurią jos mokytoja paruošė apie palaimas, kylančias dėl paklusnumo Išminties Žodžiui. Ji mano neturinti dar kartą klausyti pamokymų apie Išminties Žodį, ima trukdyti ir atsisako dalyvauti pamokoje.
- Jūsų draugas nuolat erzina ar menkina kitą grupės narį dėl to, kad šio rūbai rodo jį esant neturtingą.

 6. Pagalvokite, ar jūsų gyvenime yra išdidumo elementų. Begalvodami galite perskaityti žemiau pateiktą Prezidento Uchtdorfo teiginį. Pagalvokite, ką galite padaryti, kad atsišpirtumėte išdidumui ir galėtumėte sustiprinti savo šeimos, kvorumo, klasės ar draugų grupės vienybę ir teismą. Savo mintis ir tikslus užrašykite savo Raštų studijavimo žurnale.

 7. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

4 Nefio 1 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Mormono

KNYGOS STUDIJŲ ĮVADAS

Kodėl verta studijuoti šią knygą?

Studijuodami Mormono knygą pasimokysite vertingų dalykų iš Mormono, kuris ištikimai gyveno kaip Jėzaus Kristaus mokiny, nors visą gyvenimą jį supo „nuolatinis nelabumo ir bjaurumų vaizdas“ (Mormono 2:18). Taip pat bus naudinga pastudijuoti Moronio, Mormono sūnaus, žodžius. Jis pastarųjų dienų skaitytojams paliudijo, kad „Jėzus Kristus parodė man jus, ir aš žinau jūsų darbus“ (Mormono 8:35). Studijuodami šiuos Raštus sužinosite, kaip svarbu pasirinkti gyventi pagal Jėzaus Kristaus Evangelijos įsakymus ir sandoras.

Kas parašė šią knygą?

Pirmus septynis šios knygos skyrius kaip trumpą nelabumo ir karų tarp jo amžininkų nefitų ir lamanitų aprašymą surašė Mormonas. Taip pat jis visą savo gyvenimą darė išsamų įvykių aprašymą ant didžiųjų Nefio plokštelių. (Žr. Mormono 2:18; 5:9.) Kai Mormonas buvo maždaug dešimties metų amžiaus, metraštininkas Amaronas pasakė jam, kad vėliau jo pareiga bus surašyti viską, ką pastebės apie šią liaudį (žr. Mormono 1:2, 4). Būdamas maždaug 24 metų, jis ėmė saugoti Nefio plokšteles ir surašė „metrašį pagal Amarono žodžius“ (Mormono 2:17). Vėliau Mormonas ėmė daryti didžiųjų Nefio plokštelių, kuriose buvo pranašų ir metraštininkų žodžiai nuo Lechio iki Amarono, santrauką. Gyvenimo pabaigoje Mormonas paslėpė „visus metraščius, kurie [jam] buvo patikėti Viešpaties rankos“, išskyrus keletą plokštelių, kurias jis perdavė savo sūnui Moroniui (Mormono 6:6). Tada jis vadovavo nefitams jų paskutiniame didžiame mūšyje prieš lamanitus. Prieš mirtį Mormonas nurodė Moroniui užbaigti jo metrašį. Moronis pridėjo keletą žodžių, kurie užrašyti šios knygos 8–9 skyriuose.

Kada ir kur tai buvo parašyta?

Manoma, kad Mormono 1–7 skyrius Mormonas parašė tarp 345 m. po Kr. ir 401 m. po Kr. (žr. Mormono 2:15–17; 8:5–6). Savo raštus jis užbaigė po paskutinio nefitų ir lamanitų mūšio prie Kumoros kalvos (žr. Mormono 6:10–11). 8–9 skyrių žodžius Moronis užrašė turbūt tarp 401 m. po Kr. ir 421 m. po Kr., kai klajojo „saugodamas savo gyvybę“ (žr. Mormono 8:4–6; Moronio 1:1–3).

28 DALIS. 2 DIENA

Mormono 1–2

Įvadas

Nors Mormonas augo baisaus nelabumo laikais, jis pasirinko būti ištikimas. Dėl savo ištikimybės jis buvo pašauktas rūpintis nefitų metraščiais. Kai Mormonas buvo penkiolikos metų, jį aplankė Viešpats, ir jis paragavo ir pažino Jėzaus gerumą (žr. Mormono 1:15). Tais pačiais metais nefitai paskyrė Mormoną savo armijų vadu (žr. Mormono 2:1). Jis norėjo padėti nefitams atgailauti, bet, kadangi šie maištavo sąmoningai, Viešpats jam uždraudė pamokslauti jiems. Nefitai prarado Šventosios Dvasios dovaną ir kitas Dievo dovanas – jie liko kovoti su lamanitais savo jėga.

Mormono 1:1–5

Mormonui buvo pavesti šventi metraščiai

Kokiais žodžiais norėtumėte, kad žmonės apibūdintų jus? _____

Ar kada nors žmonės apibūdino jus kaip mormoną? Ką jums reikšia tai, kai kas nors jus apibūdina kaip mormoną?

Prezidentas Gordonas B. Hinklis taip kalbėjo apie *mormono* pravardę, kuria kai kurie žmonės vadina Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčios narius:

„Nors kartais mane liūdina, kad žmonės nevadina šios Bažnyčios deramu vardu, aš džiaugiuosi, kad jų vartojama pravardė yra labai garbinga, nes tokią ją padarė nuostabus vyras ir knyga, kuri yra neprilygstamas liudijimas apie pasaulio Išpirkėją.

Kiekvienas, kuris pažins Mormoną, skaitydamas ir apmąstydamas jo žodžius, kiekvienas, kuris skaitys šį brangų istorinį lobį, kurį didžia dalimi surinko ir išsaugojo jis, tas supras, kad *mormonas* nėra nepagarbus žodis, o yra žodis, simbolizuojantis didžiausią gėrį – Dievo gėrį“ („*Mormon Should Mean 'More Good'*“, *Ensign*, Nov. 1990, p. 52–53).

Pranašas Mormonas gimė laikais, kai beveik visi toje žemėje gyveno nedorai. Tuo metu pranašui, vardu Amaronas, buvo įsakyta paslėpti šventus metraščius (žr. 4 Nefio 1:47–49). Amaronas atėjo pas tuomet 10-metį berniuką Mormoną ir davė jam nurodymus dėl būsimų pareigų, susijusių su metraščiais. Perskaitykite Mormono 1:2 ir suraskite frazes ir žodžius, kuriais Amaronas apibūdino Mormoną.

„Vienas žodis, kurį Amaronas pavartojo Mormoniui apibūdinti, buvo *rimtas*. Žodis *rimtas* reiškia ramus, teisingas, pamaldus. Šį apibrėžimą galite užsirašyti savo Raštų paraštėje. Į kokius dalykus ir kokiomis aplinkybėmis turėtume žiūrėti rimtai? Svarbu suprasti, kad rimtas žmogus gali juokauti ir juoktis, bet jis supranta, kada dera būti linksmam, o kada dera būti rimtesniam.

Amaronas taip pat apibūdino Mormoną kaip pastabų (Mormono 1:2). Ką, jūsų manymu, reiškia būti pastabiam? Vyresnysis Deividas A. Bednaris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino, kad žodis *pastebėti* Raštuose vartojamas dviem prasmėmis:

„Iš pažiūros eilinė ir galbūt nepakankamai vertinama dvasinė dovana – sugebėjimas greitai pastebėti (žr. Mormono 1:2) – jums ir man yra nepaprastai svarbi pasaulyje, kuriame gyvename ir gyvensime. [...]

Prašau jus pagalvoti, kuo svarbi ši dvasinė dovana. Žodis *pastebėti* Raštuose vartojamas dviem pagrindinėmis prasmėmis. Viena prasmė reiškia pažiūrėti arba pamatyti (žr. Izaijo 42:20). [...]

Antra šio žodžio *pastebėti* prasmė reiškia paklusti arba laikytis (žr. Doktrinos ir Sandorų 54:6). [...]

Kai esame pastabūs, greitai pamatome ir paklūstame. Abu šie pagrindiniai elementai – gebėjimas pamatyti ir paklusti – yra būtini, kad būtume pastabūs. Ir pranašas Mormonas yra įspūdingas šios dovanos pavyzdys

savo darbais“ („Quick to Observe,“ *Ensign*, Dec. 2006, 31–32).

 1. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kaip šis charakterio bruožas greitai pastebėti gali padėti jūsų kasdieniame gyvenime.

Perskaitykite Mormono 1:3–5 ir suraskite Amarono nurodymus Mormoniui. Kaip Mormono rimtumo ir pastabumo bruožai padėjo jam vykdyti savo pareigas.

Mormono 1:6–19

Kadangi žmonės maištauja sąmoningai, Viešpats uždraudžia Mormoniui pamokslauti

Ar esate kada nors praradę ką nors labai brangaus? Dar būdamas visai jaunas Mormonas matė daug kautynių tarp nefitų ir lamanitų bei didžio nelabumo plitimą žemėje (žr. Mormono 1:6–13). Kadangi nefitai tapo labai nelabi, Mormonas rašė, kad jie prarado daug brangių Viešpaties dovanų.

 2. Raštų studijavimo žurnale nubraižykite du stulpelius. Pirmąjį stulpelį pavadinkite „Dovanos, kurias nefitai prarado“. Perskaitykite Mormono 1:13–14, 18 ir suraskite, kokias dovanas Viešpats paėmė iš nefitų. Rastus žodžius surašykite pirmame stulpelyje. Antrąjį stulpelį pavadinkite „Kodėl Viešpats paėmė Savo dovanas“. Perskaitykite Mormono 1:14, 16–17, 19 ir suraskite, kodėl Viešpats paėmė Savo dovanas iš nefitų. Rastus žodžius surašykite antrame stulpelyje.

Iš šių eilučių galime matyti, kad **nelabumas ir netikėjimas atstumia Viešpaties dovanas bei Šventosios Dvasios įtaką**. Nors nefitų maištavimas buvo kraštutinis, šis principas tinka ir mums asmeniškai, kai nepaklūstame bet kuriam iš Dievo įsakymų.

Jei būtumėte gyvenę Mormono laikais, kurias Mormono 1:13–14, 18 paminėtas dovanas būtų labiausiai gaila prarasti? _____

Perskaitykite Mormono 1:15 ir suraskite, ką patyrė Mormonas tuo metu, kai kiti nefitai buvo beprarandą Šventosios Dvasios ir kitas Dievo dovanas. Kodėl, jūsų manymu, Mormonas galėjo gauti dvasinių patyrimų, nors aplink jį buvo baisus nelabumas?

Mormono 2:1–15

Mormonas vadovauja nefitų armijoms ir sielvartauja dėl jų nelabumo

Apsvarstykite tokią situaciją: 30-metis vyras gyvena namuose su savo tėvais ir nusprendžia neieškoti darbo. Jis gyvena iš tėvų darbo ir švaisto savo laiką nevaisingoms veikloms, daugiausia laiko praleisdamas prie

vaizdo žaidimų. Palyginkite šį atvejį su berniuko Mormono aprašymu, kai studijuosite Mormono 2.

Perskaitykite Mormono 2:1–2 ir suraskite, kokios pareigos buvo uždėtos Mormonui ir kokio amžiaus jis buvo, kai jas gavo.

Netrukus po Mormono paskyrimo nefitų armijų vadu, lamanitų armija puolė nefitus su tokia jėga, kad nefitai išsigando ir traukėsi. Lamanitai vijo nefitus iš miesto į miestą, kol šie susirinko vienoje vietoje. Pagaliau Mormono armija atsilaukė prieš lamanitus ir privertė juos bėgti (žr. Mormono 2:3–9).

3. Perskaitykite Mormono 2:10–15 ir suraskite žodžius apie nefitų dvasinę būseną po šių mūšių. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- Dėl ko nefitai sielvirtavo?
- Kaip, pasak Mormono 2:14, Mormonas suprato, kad tų žmonių sielvartas nėra tikra atgaila?
- Kokius skirtumus, pagal Mormono 2:13–14, matote tarp tų, kurie sielvirtavo atgailai, ir tarp tų, kurių sielvartas vedė į pasmerkimą (jų pažanga sustoja)?

Šios eilutės moko, **kad, jei sielvartas dėl nuodėmės yra atgailai, jis ves pas Kristų su nuolankia širdimi.** Jos taip pat iliustruoja principą, kad **sielvartas tik dėl nuodėmės pasekmių veda į pasmerkimą (sustoja pažanga link amžinojo gyvenimo).**

4. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- Kaip pasireiškia nusidėjusio žmogaus pasaulietinis sielvartas – sielvartas, vedantis į pasmerkimą?
- Kaip pasireiškia nusidėjusio žmogaus sielvartas, vedantis į atgailą?

Pagalvokite, kaip jūs elgiatės, suvokę, kad padarėte klaidą ar nuodėmę. Jei ateinate pas Gelbėtoją su nuolankia širdimi ir atgailaujate, galite patirti ramybę ir būti sutaikinti su Dievu.

Mormono 2:16–29

Mormonas paima plokšteles ir aprašo savo liaudies nelabumą

Tebevykstant kovoms su lamanitais, Mormonas atėjo netoli Šimo kalvos, kur Amaronas buvo paslėpęs nefitų metraščius. Jis paėmė Nefio plokšteles ir pradėjo aprašinėti tai, ką nuo pat vaikystės buvo matęs tarp tų žmonių (žr. Mormono 2:16–18). Perskaitykite Mormono 2:18–19 ir pažymėkite frazes, nusakančias dvasines aplinkybes, kuriomis užaugo Mormonas.

Remdamiesi tuo, ką sužinojote apie Mormoną, pasakykite savo nuomonę, kodėl jis buvo tikras, kad bus „iškeltas paskutinįją dieną“? (Mormono 2:19). (Šiame

kontekste „iškeltas paskutinįją dieną“ reiškia išaukštintas – prikeltas su celestialiniu kūnu ir atvestas Dievo akivaizdon, kad gyventų su Juo amžinai.) _____

Mormono gyvenimas yra liudijimas, **kad galime pasirinkti gyventi teisiai net nelaboje visuomenėje.**

Apsvarstykite tokį pasiūlymą: „Jūs esate atsakingi už savo pasirinkimus. Dievas atsimena jus ir padės jums rinktis tinkamai, net jeigu jūs šeima ir draugai savo valios laisve naudojasi neteisingai. Turėkite moralinės drąsos tvirtai paklusti Dievo valiai, net jeigu tai tenka daryti vieniems. Taip darydami, rodykite sektiną pavyzdį kitiems“ (*Jaunimo stiprybės vardan* [knygelė, 2011], p. 2).

5. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite atvejį, kada matėte draugą ar šeimos narį, tvirtai vykdančią Dievo valią net tuomet, kai kiti to nedarė. Taip pat aprašykite savo mintis apie tai, kuo jums naudingas to žmogaus pavyzdys ir Mormono pavyzdys.

Merginų šūkis yra „Už tiesą ir teisumą“. Nepriklausomai nuo to, kas esate, pagalvokite apie konkrečią savo gyvenimo sritį, kurioje galite tvirčiau stovėti už tai, kas teisu. Viešpats padės jums stovėti už tai, kas teisu, net tuomet, kai aplinkiniai to nedarys.

6. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Mormono 1–2 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

28 DALIS. 3 DIENA

Mormono 3–6

Įvadas

Atsiėmę iš lamanitų savo žemes, nefitai vėl ruošėsi kariauti. Mormonas kvietė nefitus atgailauti, tačiau jie gyrėsi savo pačių jėga ir prisiekinėjo atkeršysią už savo žuvusius brolius. Kadangi Viešpats buvo uždraudęs žmonėms siekti keršto, Mormonas atsisakė vadovauti nefitų armijai, ir šie buvo nugalėti. Kadangi nefitai toliau laikėsi nelabumo, Dievas išliejo ant jų savo teismus, ir lamanitai ėmė šluoti juos nuo žemės paviršiaus. Galiausiai Mormonas sugrįžo vadovauti nefitams kovoje, bet, kadangi šie atsisakė atgailauti, lamanitai juos sunaikino. Mormonas apverkė jų žlugimą ir nenorą

sugrįžti pas Jėzų Kristų. Jis pranašavo, kad tos liaudies metraštis išeis paskutinėmis dienomis, ir ragino tuos, kurie jį skaitys, atgailauti ir pasiruošti stoti prieš Dievo teismą.

Mormono 3–4

Kadangi nefitai elgiasi vis nedoriau, Mormonas atsisako vadovauti jų armijoms, ir lamanitai pradeda šluoti nefitus nuo žemės paviršiaus

Ar kada nors jautėte, kad Viešpats nori paskatinti jus kažką pakeisti savo gyvenime? Ar manote, kad Jis yra skatinęs ar padėjęs jums ką nors pakeisti savo gyvenime jums to nežinant?

Mormono laikais nefitai dažnai nesuvokdavo ir neįvertindavo to, kaip Viešpats padėdavo jų kovose su lamanitais. Kada nefitai sudarė sutartį su lamanitais ir Gadiantono plėšikais, Viešpats leido jiems 10 metų gyventi be karo. Per tuos metus jie fiziškai pasiruošė būsimiems puolimams (žr. Mormono 2:28; 3:1).

Perskaitykite Mormono 3:2–3 ir suraskite svarbiausią būdą, kuriuo Viešpats norėjo padėti nefitams pasiruošti lamanitų puolimams. Koks buvo nefitų atsakas? Kodėl, pasak Mormono 3:3, pastarosiose kovose Viešpats pasi-
gailėjo nefitų nepaisydamas jų nelabumo? _____

Kaip rašoma Mormono 3:4–8, Viešpats dar du kartus apsaugojo nefitus kautynėse. Iš Viešpaties elgesio su nelaba nefitų tauta sužinome vieną doktrininę tiesą – **gailestingasis Viešpats duoda mums pakankamai galimybių atgailauti dėl savo nuodėmių**. Šios galimybės patvirtina Dievo kantrybę, gerumą ir norą, kad visi Jo vaikai gyventų taip, kad galėtų džiaugtis visomis Apmokėjimo palaimomis.

 1. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus (jei atsakymai yra šventi ar labai asmeniškai, galite atsakyti savo dienoraštyje).

a) Kaip Viešpats skatino jus atgailauti ir suteikė galimybę tai padaryti? Ko tai moko jus apie Jo būdą?

b) Ką jūs galite padaryti, kad neignoruotumėte šio skatinimo, kitaip sakant, neužkietintumėte širdies šiam skatinimui, kaip, pasak Mormono 3:3, tai padarė nefitai.

Galimybių ir kvietimų pakeisti savo gyvenimą gaunate dažniau, nei jums gali atrodyti. Pavyzdžiui, jų galite gauti per sakramento susirinkimą arba, kai pajuntate Šventosios Dvasios raginimą tobulėti ar tarnauti kitiems. Ieškodami tokių galimybių ir panaudodami jas tuoj pat pasikeisti, jūs pakviesite išperkančią Viešpaties galią į savo gyvenimą. Kad geriau suprastumėte nefitų priešinimąsi Viešpaties bandymams jiems padėti, perskaitykite Mormono 3:9–10 ir suraskite, kaip nefitai reagavo į kelias savo pergales prieš lamanitus.

Kaip nefitai reagavo į savo pergales prieš lamanitus? Perskaitykite Mormono 3:11–13 ir suraskite, kaip Mormonas reagavo į armijos priesaikas atkeršyti.

Mormonas buvo vadovavęs nefitų armijoms daugiau nei 30 metų, nepaisant nefitų nelabumo. Ko tuometinis Mormono atsisakymas vadovauti armijoms moko apie tai, kad siekimas atkeršyti yra rimta nuodėmė? _____

Perskaitykite Mormono 3:14–16 ir pažymėkite frazes, kurios parodo, ko Viešpats mokė Mormoną apie kerštą (arba siekį atkeršyti). Iš šių eilučių išmokstame vieną tiesą – **Viešpats draudžia siekti keršto**.

 2. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

a) Ar kada norėjote kam nors atsikeršyti už kažką, ką tas žmogus padarė jums? Kodėl kerštas yra pavojingas arba netinkamas atsakas? Kas labiausiai nukentėtų nuo jūsų pastangų atkeršyti?

b) Kodėl teismą ir kerštą turėtume palikti Viešpaties rankose, užuot stengęsi tai daryti patys?

Nors mes galime žinoti, kad turėtume atmesti keršto jausmus, tačiau norint tai padaryti, dažnai gali būti sunku įveikti tuos jausmus, kai jie iškyla. Skaitydami žemiau pateiktą Prezidento Džeimso E. Fausto iš Pirmosios Prezidentūros patarimą, pabraukite frazes, padedančias jums suprasti, ką galite padaryti, kad įveiktumėte keršto jausmus, kai su jais susiduriate:

„Turime atpažinti ir pripažinti piktus jausmus. Tam reikės nuolankumo, bet, jei atsiklaupsime ir paprašysime Dangiškaį Tėvą atlaidumo, Jis mums padės. Viešpats reikalauja, kad atleistume visiems žmonėms [žr. DS 64:10] – savo pačių labui, nes neapykanta „stabdo dvasinį augimą [Orson F. Whitney, *Gospel Themes* (1914), 144]. Tik tuomet, kai atsikratome neapykantos ir pykčio, Viešpats į mūsų širdį gali įdėti paguodą. [...]

Ištikus tragedijai, neturėtume siekti patys atkeršyti, o atiduoti tai teisingumui ir pamiršti. Nelengva pamiršti graužiantį apmaudą ir išmesti jį iš širdies. Per Apmokėjimą Gelbėtojas visiems mums suteikė brangią ramybę, bet ją patirti galėsime tik tuomet, kai pasiryšime išmesti neigiamus pykčio, pagiežos ir keršto jausmus. Nes visiems mums, kurie „atleidžiame savo kaltininkams“ (Mato 6:13), netgi padariusiems rimtų nusikaltimų, Apmokėjimas atneša daug ramybės ir paguodos“ („Gydanti atleidimo galia“, 2007 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Pagalvokite, kaip galėtumėte pasinaudoti šiuo patarimu, kad išmestumėte iš širdies bet kokią pagiežą, pyktį ar negerus jausmus kitiems.

Atsisakęs vadovauti nefitų armijoms, Mormonas atsidėjo rašyti tiems, kurie skaitys jo žodžius paskutinėmis dienomis. Jis norėjo, kad kiekvienas iš mūsų atgailautume ir pasiruoštume „stoti prieš Kristaus teismo krastį“ (žr. Mormono 3:18–22).

Perskaitykite Mormono 4:1–2 ir suraskite, kas atsitiko nefitų armijai, siekiančiai atkeršyti lamanitams. Perskaitykite Mormono 4:4 ir suraskite nefitų armijos pralaimėjimo priežastis. Perskaitykite Mormono 4:5 ir suraskite tiesas apie ilgalaikio nelabumo pasekmes. Ką suradote? _____

Viena iš tiesų, kurią galėjote rasti, byloja, kad **Dievo teismai pasivys nelabuosis**. Dažnai „nelabieji bus baudžiami nelabųjų“ (Mormono 4:5). Nelabieji atmeta Dievo pagalbą ir atsisako siekti Jo dieviškos apsaugos. Perskaitykite Mormono 4:11–14, 18 ir suraskite žodžius apie tai, kaip ant nefitų buvo išlieti Dievo teismai.

 3. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- a) Kas, jūsų manymu, nefitų situacijoje, aprašytoje Mormono 3–4, buvo liūdniausia?
- b) Kaip iki šiol jūsų studijuotos doktrinos, arba tiesos, susijusios tarpusavyje? (Apsvarstykite ryšį tarp atgailos, keršto ir Dievo teismų.)

Pagalvokite, ką Viešpats norėtų, kad padarytumėte taikydami šias tiesas.

Mormono 5–6

Mormonas nusprendžia vėl vadovauti nefitų armijai, bet lamanitai laimi. Mormonas apverčia savo liaudies sunaikinimą

Ar yra skirtumas tarp sielvarto, netekus teisiai gyvenusio žmogaus, ir sielvarto, netekus nedorai gyvenusio žmogaus? Kuo, jūsų manymu, tai skiriasi?

Po daugiau nei 13 metų atsisakymo vadovauti nefitų armijoms, Mormonas vėl ėmėsi joms vadovauti. Tačiau jis vadovavo jiems be vilties, nes žmonės atsisakė atgailauti ir šauktis Viešpaties pagalbos. Atrėmę kelias lamanitų puolimų bangas, nefitai ėmė bėgti. Tie, kurie negalėjo trauktis pakankamai greitai, buvo nužudyti. Mormonas parašė laišką lamanitų karaliui, prašydamas, kad šis duotų laiko nefitams susirinkti galutinėms kautynėms (žr. Mormono 5:1–7; 6:1–6).

Perskaitykite Mormono 6:7–11, stengdamiesi suvokti, kaip sielvartavo Mormonas, pamatęs savo žmonių sunaikinimą. Kodėl nedorai gyvenantieji gali bijoti mirties? _____

 4. Perskaitykite Mormono 6:16–22 ir savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- a) Kodėl pranašai, vadovai ir gimdytojai taip stropiai skatina mus atgailauti?
- b) Kaip mums padeda atgailauti viltis, kad Viešpats priims mus išskėstomis rankomis? (Žr. Mormono 6:17.)

Pagalvokite, ar jūsų gyvenime yra kas nors, dėl ko pagal Viešpaties valią turėtumėte nedelsdami atgailauti. Galite apie tai parašyti savo dienoraštyje ir nusistatyti tikslus tai įvykdyti.

 5. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Mormono 3–6 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

28 DALIS. 4 DIENA

Mormono 7:1–8:11

Įvadas

Po paskutinio mūšio tarp nefitų ir lamanitų Mormonas parašė būsimiems Mormono Knygoje aprašytų žmonių palikuonims apie tai, kaip svarbu žinoti, kas jie yra ir ką turi daryti, kad būtų išgelbėti. Su didele meile būsimiems savo priešų palikuonims Mormonas mokė, kaip svarbu laikytis Jėzaus Kristaus Evangelijos, kad teismo dieną jiems viskas būtų gerai (žr. Mormono 7:10). Po Mormono mirties jo sūnus Moronis liko vienas, kad aprašytų savo liaudies sunaikinimą.

Mormono 7

Paskutiniame savo liudijime Mormonas ragina lamanitų palikuonis tikėti Jėzų Kristų ir laikytis Jo Evangelijos

Mormono 6 skyriuje sužinojote, kad paskutiniame mūšyje su lamanitais žuvo 230 000 nefitų. Įsivaizduokite, kad jūs išgyvenote po tokio didžiulio mūšio, bet jūsų draugai ir šeima – ne. Ką jaustumėte palikuonims žmonių, kurie nužudė jūsų mylimuosius ir užkariavo jūsų šalį? Perskaitykite Mormono 7:1–4 ir suraskite, ką Mormonas rašo lamanitų palikuonims.

 1. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- a) Ką, pasak Mormono, turėtų žinoti lamanitai ir jų palikuonys?

b) Kaip tai dera su tuo, ką, jūsų manymu, jaustumėte palikuonims žmonių, nužudžiusių jūsų draugus ir šeimos narius toje įsivaizduotoje situacijoje.

c) Kokias Gelbėtojo savybes matote Mormono žodžiuose savo priešams?

Mormonas toliau rašė lamanitų palikuonims. Perskaitykite Mormono 7:5–7 ir pažymėkite bent tris tiesas apie Jėzų Kristų, kuriomis tikėti Mormonas ragino lamanitų palikuonis.

 2. Išrinkite vieną iš tų surastų tiesų apie Jėzų Kristų ir savo Raštų studijavimo žurnale parašykite, kaip tikėjimas ta doktrina pakeitė jūsų gyvenimą.

Mormonas galėjo jaustis teisus, rašydamas smerkiančius žodžius lamanitams, kurie nužudė tiek daug jo žmonių. Bet dėl gauto tiesos pažinimo jis rašė, kad pamokytų juos, ką jie ir mes turime daryti, kad būtume išteisinti Dievo teisme. Perskaitykite Mormono 7:8–10 ir suraskite, ką, pasak Mormono, žmogus turi daryti. Tai, ką suradote, galite pasižymėti savo Raštuose.

Šios eilutės moko, kad **Viešpats siūlo išgelbėjimą visiems ir išgelbės tuos, kurie priima Jo Evangelijos principus ir apeigas.** Šį principą galite užsirašyti savo

Raštuose. Atkreipkite dėmesį, jog Mormonas mokė, kad gyventi pagal šį principą išmokstame studijuodami Raštus (žr. Mormono 7:8). Gali būti naudinga suprasti, kad „šitas metraštis“ reiškia Mormono Knygą, o „metraštis, kuris ateis kitataučiams iš žydų“ reiškia Bibliją. Panašiai Mormono 7:9 „šitas“ reiškia Mormono Knygą, o „anas“ reiškia Bibliją. Tai galite pasižymėti savo Raštuose.

Baigdami studijuoti Mormono 7, šiek tiek laiko pamąstykite apie Mormono maloningumo ir krisčioniškos atjautos pavyzdį. Parašykite panašią vilties ir padrąsinimo žinią palikuonims tų, kurie buvo aršūs jo priešai.

 3. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite savo atsakymus į tokius klausimus: Kaip galiu sekti Mormono pavyzdžiu ir elgtis su kitais, įskaitant savo skriaudėjus, taip, kad atsiskleistų amžinoji jų vertė?

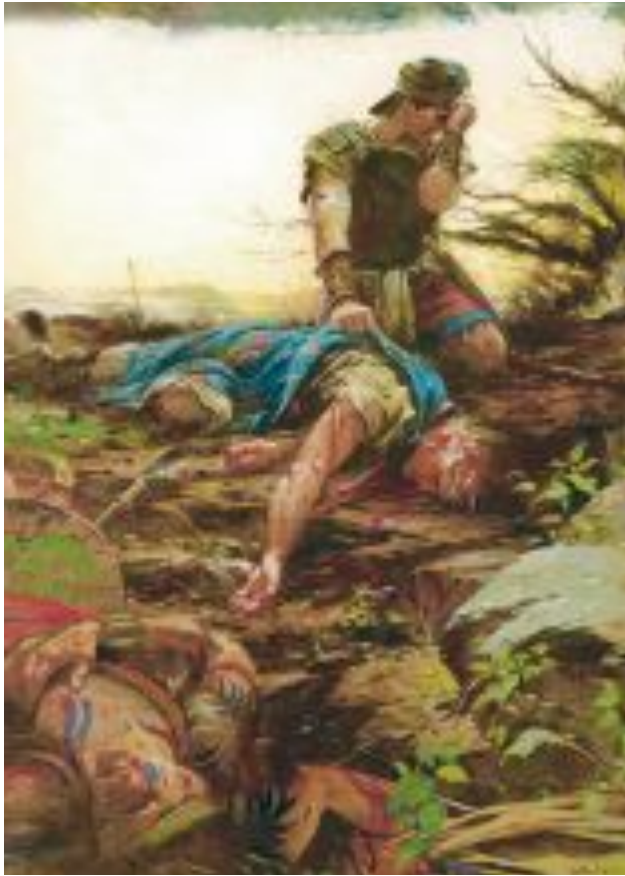
Mormono 8:1–11

Moronis rašo apie savo tėvo mirtį, žmonių sunaikinimą ir apie tai, kad jis liko vienas

Pagalvokite apie laikotarpį, kada buvote vieni. Kaip jautėtės būdami vieni? Įsivaizduokite, kad daugelį metų esate vieni.

Atkreipkite dėmesį į datas Mormono 7 ir 8 skyrių apžvalgose arba puslapių apačioje. Kiek metų praėjo nuo tada, kai Mormonas parašė paskutinius 7-o skyriaus žodžius, iki tada, kai Moronis pradėjo rašyti 8 skyriaus žodžius? _____

Perskaitykite Mormono 8:1–2 ir suraskite, kas atsitiko po siaubingo Kumoros mūšio. Tada perskaitykite Mormono 8:3–9 ir pažymėkite frazę, kuri apibūdina Moronio aplinkybes po jo žmonių sunaikinimo. Pamažytikite, kaip jūs jaustumėtės būdami panašiose aplinkybėse.

Pagalvokite, kada jautėtės vieniši savo įsitikinimų ar standartų požiūriu. Ar jūsų ryžtas sekti paskui Gelbėtoją ir laikytis Jo įsakymų tuo metu sustiprėjo, liko toks pat ar susilpnėjo? Kodėl?

Vėl pažiūrėkite į Mormono 8:1, 3 ir suraskite, ką Moronis buvo pasiryžęs daryti, nepaisydamas savo aplinkybių. Moronio pavyzdys iliustruoja, kad **net būdami vieni galime pasirinkti likti ištikimi.** Šią tiesą galite užsirašyti savo Raštuose.

Yra ir kitų Mormono Knygoje aprašytų žmonių, kurie kaip Moronis, išliko ištikimi net likę vieni. Abinadis vienas stovėjo ir liudijo priešais karalių Nojų ir jo kunigus (žr. Mozijo 12–17). Alma buvo vienintelis kunigas,

kuris patikėjo Abinadžio žodžiais ir bandė jį apginti (žr. Mozijo 17:1–4).

Výresnysis Ričardas Dž. Skotas papasakojo tokią istoriją apie vaikina, kuris pasirinko būti ištikimas net būdamas vienas:

„Apsvarstykite tokį vaikiną pavyzdį. Daugelį metų stebėjau, kaip jo tėvai nuo vaikystės jį mokė tvirtai gyventi pagal Dievo įsakymus. Pavyzdžiu ir žodžiu jie tiesoje auklėjo jį kartu su kitais vaikais. Jie ragino ugdyti savidrausmę ir pasiaukojimą siekiant vertų tikslų. Kad išsiugdytų šias charakterio savybes, vaikiną pasirinko plaukimą. Ankstyvo ryto treniruotės reikalavo savidrausmės ir pasiaukojimo. Po kurio laiko tame sporte jis pasiekė meistriško.

Tada atėjo išbandymai – pavyzdžiui, čempionato plaukimas išpuolė sėkmadienį. Ar jis dalyvaus? Ar jis sugalvos protingą išimtį savo taisyklei neplaukti sėkmadieniais, kad padėtų savo komandai laimėti čempionatą? Ne, jis nepasiduos net labai spaudžiamas draugų. Jį išplūdo visokiais žodžiais, net fiziškai užgavo. Bet jis nepasidavė. Draugų atstūmimas, vienišumas ir spaudimas kartais sukeldavo liūdesį ir ašaras. Bet jis nepasidavė. Jis savo kailiu patyrė tai, ką kiekvienas iš mūsų turime patirti – tiesą, kurią Paulius išsakė Timotiejui: „Visi, kurie trokšta maldingai gyventi Kristuje Jėzuje, bus persekiojami“ (2 Timotiejui 3:12). Per daugelį metų šis pastovus teisingo gyvenimo būdas – sustiprintas daugelio teisingų sprendimų, kartais priimtų labai sunkiomis aplinkybėmis, – išugdė stiprų ir pajėgų charakterį. Dabar jį, kaip misionierių, jo draugai labai vertina už gebėjimą dirbti, už tiesos išmanymą, už tvirtą pasišventimą ir ryžtą skelbti Evangeliją. Kadaisė draugų atstumtas, dabar jis tapo gerbiamu bendraamžių vadovu“ („First Things First,“ *Ensign*, May 2001, 8).

Perskaitykite Mormono 8:10–11 ir suraskite vieną būdą, kuriuo Viešpats palaikė Moronį ir Mormoną sunkiomis aplinkybėmis, su kuriomis šie susidūrė. Nuspręsti likti ištikimiems, net pasilikus vieniems, jums gali padėti toks prezidento Tomo S. Monsono padoršinimas.

„Dieną iš dienos einant per gyvenimą, mūsų tikėjimas beveik neišvengiamai bus išbandytas. Kartais galime atsidurti kitų bendrijoje, tačiau būti mažuma ar net vieni atžvilgiu to, kas priimtina, o kas ne. Ar turime moralinės drąsos tvirtai laikytis savo įsitikinimų, net jei tai daryti teks vieniems?

[...] Visada būkime drąsūs ir pasiruošę apginti savo įsitikinimus, o jei tai daryti teks vieniems, darykime tai drąsiai, stiprybės semdamiesi iš žinojimo, kad iš tikrųjų niekada nesame vieni būdami su mūsų Dangiškuoju

Tėvu“ („Turėkite drąsos stovėti vieni“, 2011 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

 4. Savo Raštų studijavimo žurnaluose atsakykite į tokius klausimus:

- a) Ką dar pažįstate, kas ištikimai stovi už tiesą, net būdamas vienas?
- b) Kaip Prezidento Monsono teiginys padeda jums nuspręsti likti ištikimiems, net jei būsite vieni?

 5. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Mormono 7:1–8:11 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

29 DALIS. 1 DIENA

Mormono 8:12–41

Įvadas

Aprašęs savo žmonių sunaikinimą ir mirus jo tėvui, Moronis pranašavo apie Mormono Knygos išėjimą ir įspėjo tuos, kurie ją smerks. Moronis matė, kad nefitų metraštis išeis didžio nelabumo dienomis, kai daugelis pasaulio turtus mylės labiau nei Dievą. Jis liudijo, kad Mormono Knyga bus „didžiulės vertės“ (Mormono 8:14) dvasiškai pavojingoje paskutiniųjų laikų aplinkoje.

Mormono 8:12–32

Moronis pranašauja apie Mormono Knygos išėjimą

Parašykite, kokių vertingiausių dovanų esate gavę: _____

Minutėlę pamąstykite, kodėl šios dovanos buvo palaiminimas jums.

Perskaitykite tokį Prezidento Ezros Tafto Bensono teiginį: „Norėčiau pakalbėti apie vieną svarbiausių dovanų, padovanotų pasauliui šiais laikais. Dovana, kurią turiu omenyje, yra svarbesnė už visus pramonės ir technologijų revoliucijų išradimus. Ši dovana žmonijai vertingesnė net už daugelį nuostabių pasiekimų šiuolaikinėje medicinoje. Žmonijai ji vertingesnė už oro transporto ar kosminių skrydžių plėtrą. Kalbu apie _____“

Kaip manote, apie kokią dovaną kalba Prezidentas Bensonas? _____

Apie šią dovaną Moronis mokė Mormono 8 skyriuje. Kad išsiaiškintumėte, kokia tai dovana, perskaitykite Mormono 8:12–14. Žodžiai „šitas metraštis“ reiškia Mormono Knygą. Dovana, apie kurią kalbėjo Ezra Taftas Bensonas, yra Mormono Knyga (žr. „The Book of Mormon—Keystone of our Religion,“ *Ensign*, Nov. 1986, 4). Prezidento Bensono teiginio pabaigoje, tuščioje vietoje, įrašykite *Mormono Knygos dovaną*.

Vėl pažvelkite į Mormono 8:12–14, kad nustatytumėte, ką Moronis mokė apie Mormono Knygos vertę. Ko jis mokė apie finansinę plokštelių vertę? Moronis paaiškino, kad nors Viešpats neleis plokštelių panaudoti finansiniam pelnui, tai, kas ant jų užrašyta, yra didžiulės vertės.

Tai, kaip Mormono Knyga atsirado, gali mums padėti suprasti jos svarbą. Perskaitykite Mormono 8:15–16 ir suraskite, ką Moronis sakė apie tai, kaip atsirado Mormono Knyga.

 1. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- a) Ką, jūsų manymu, reiškia žodžiai, kad Mormono Knygą pasauliui gali išnešti tik tas, kurio „akis pašvęsta vien [Dievo] šlovei“? (Mormono 8:15).
- b) Ką, jūsų manymu, reiškia, kad Mormono Knyga bus išnešta pasauliui „Dievo galia“? (Mormono 8:16). Ką manote apie Mormono Knygą skaitydami Moronio žodžius, užrašytus Mormono 8:16?

Moronis įspėjo tuos, kurie smerks Mormono Knygą ar priešinsis jai. Ieškokite jo įspėjimų, skaitydami Mormono 8:17–22. Kodėl svarbu žinoti, kad „Viešpaties amžini tikslai risis toliau, kol visi Jo pažadai bus įvykdyti“? (Mormono 8:22).

Moronis paaiškino, kad Viešpats sudarė sandorą su anksčiau gyvenusiais šventaisiais (žr. Mormono 8:23),

įskaitant tokius pranašus kaip Nefis, Jokūbas, Enošas ir Alma. Viešpats sudarė sandorą, kad Jis išneš šių pranašų žodžius pasauliui paskutinėmis dienomis. Studijuodami Mormono 8:23–25, suraskite, ko tie pranašai meldė.

Tie pranašai meldėsi „jų brolių labui“ (Mormono 8:24), tai yra lamanitų ir jų palikuonių labui. Jie taip pat meldėsi už tą, kuris paskutinėmis dienomis „atneš šituos dalykus“ pasauliui (Mormono 8:25; taip pat žr. Mormono 8:16), tai yra už pranašą Džozefą Smitą, kuris buvo išrinktas atnešti Mormono Knygą pasauliui šomis paskutinėmis dienomis (žr. DS 3:5–10). Daugelis senovinių pranašų žinojo apie Džozefą Smitą ir meldėsi, kad jis sėkmingai išverstų ir išleistų Mormono Knygą – įvykdytų Dievo tikslus (žr. Mormono 8:22, 24–25; DS 10:46).

Apie Džozefo Smito vaidmenį išnešant į šviesą Mormono Knygą Prezidentas Boidas K. Parkeris iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo sakė:

„Manyti, jog [Džozefas Smitas], nebūdamas įkvėptas, parašė [Mormono Knygą], yra absurdiška.

Tiesiog tiesa yra ta, kad jis buvo Dievo pranašas – nei daugiau nei mažiau!

Raštai atėjo ne tiek iš Džozefo Smito, kiek per jį. Jis buvo kanalas, per kurį buvo duoti tie apreiškimai. Kitais atžvilgiais jis buvo paprastas žmogus, kaip ir kiti pranašai senovėje ir mūsų laikais. [...]

Pranašas Džozefas Smitas buvo neišsilavinęs kaimo berniukas. Jei paskaitytume jo ankstyvųjų laiškų originalus, pamatytume, kad jo rašyba, gramatika ir minčių dėstymas šiek tiek šlubavo.

Tai, kad per jį buvo gauti apreiškimai bet kokia literatūrine forma, yra tikras stebuklas“ („We Believe All That God Has Revealed,“ *Ensign*, May 1974, p. 94).

Įsivaizduokite, kad esate Moronis, kuris gyveno maždaug prieš 1600 metų ir kuriam Dievo galia buvo leista pamatyti mūsų laikus. Perskaitykite Mormono 8:35 ir pasvarstykite, ką galėtumėte pasakyti apie dvasinės mūsų laikų sąlygas. Tada perskaitykite Mormono 8:26–32, kur Moronis pranašiška apibūdina laikus, kada išeis Mormono Knyga, tai yra mūsų laikus.

2. Savo Raštų studijavimo žurnale parašykite du ar daugiau Moronio mūsų laikų apibūdinimus. Taip pat parašykite, kodėl būtent šie apibūdinimai jums atrodo įdomūs ir tinka mūsų laikams.

Apie Mormono Knygą Prezidentas Ezra Taftas Bensonas mokė:

„Mormono Knygą turime padaryti pagrindiniu savo studijų objektu, [nes] ji buvo parašyta mūsų laikams. Patys nefitai niekada neturėjo šios knygos; neturėjo jos nė senovės lamanitai. Ji skirta mums. [...]

Visi pagrindiniai Mormono Knygos rašytojai liudija, kad jie rašė ją ateities kartoms. [...]

Jeigu jie matė mūsų dienas ir parinko tuos dalykus, kurie būtų vertingiausi mums, argi tai nesako, kaip turėtume studijuoti Mormono Knygą? Turėtume savęs nuolat klausiti: Kodėl Viešpats įkvėpė Moroną (arba Moronį, arba Almą) įtraukti šitai į savo metraščių? Ką tokio, kas padėtų man gyventi šiais laikais ir šiame amžiuje, iš to galėčiau išmokti?“ („The Book of Mormon–Keystone of Our Religion,“ 6).

3. Kad apsvarstytumėte, kuo vertinga Mormono Knyga asmeniškai jums, savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

a) Pagalvokite, kokios tikslios yra Moronio pranašystės apie mūsų laikų sąlygas (žr. Mormono 8:26–32). Ko šios pranašystės moko apie Mormono Knygos vertę mūsų laikais?

b) Kodėl, pasak prezidento Ezros Tafto Benson, Mormono Knyga yra viena „svarbiausių dovanų, padovanotų pasauliui šiais laikais“? („The Book of Mormon–Keystone of Our Religion,“ 4).

c) Ką atsakytumėte draugui, jei jis paklaustų, kodėl Mormono Knyga jums svarbi?

Mormono 8:33–41

Moronis mato paskutiniuosius laikus ir smerkia dvasinį mūsų laikų nelabumą

Pagalvokite apie atvejį, kada matėte ką nors stokojančių – ką nors turintį materialinių, emocinių, socialinių ar dvasinių reikmių. Pagalvokite, ką jūs padarėte ar galėtumėte padaryti, kad padėtumėte tam žmogui. Pagalvokite, kodėl pasirinkote padėti ar nepadėti tam žmogui. Kodėl, jūsų manymu, kartais žmonės nepadedą stokojančioms?

Perskaitykite Mormono 8:36–41 ir suraskite Moronio nurodytas priežastis, dėl kurių kai kurie žmonės paskutiniuosius laikais nepadės stokojančioms. Galite pasižymėti šias priežastis savo Raštuose. Gali būti naudinga suprasti, kad žodis *puošnus* reiškia išpuoštas, išgražintas.

Kokių galite pateikti pavyzdžių apie tai, kad šiuolaikinis jaunimas mėgsta tai, ką galima nupirkti, ir pasaulio dalykų siekia labiau, negu būti tikri Jėzaus Kristaus mokiniai? Išstudijuokite Mormono 8:38, 41 ir suraskite, kokios pasekmės ištiks žmones už jų išdidumą, nelabumą ir vargšų bei stokojančių poreikių nepaisymą.

Nusistatykite tikslus, kad pritaikytumėte tai, ką išmokote

Nusistatymas tikslų, kad pritaikytumėte tai, ką išmokote, gali padėti jums veikti su tikėjimu, daugiau išmokti iš studijų ir dvasiškai tobulėti. Nusistatydami tikslus siekite Šventosios Dvasios vadovavimo. Nusistatykite tokius tikslus, kurie reikalautų pastangų, bet taip pat būtų realistiniai ir pasiekiami. Parašykite, ką konkrečiai ketinate padaryti, kada ketinate tai padaryti ir kaip ketinate tai padaryti.

galvokite, ką galite padaryti kitą savaitę, kad padėtumėte kuriam nors stokojančiam. Užsirašykite šį tikslą savo Raštų studijavimo žurnale.

 6. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Mormono 8:12–41 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

29 DALIS. 2 DIENA

Mormono 9

Įvadas

Savo tėvo metraščių Moronis užbaigė raginimu tiems, kurie netiki Jėzaus Kristaus, atsigręžti į Dievą per atgailą. Jis mokė, kad Dievas yra nesikeičiantis stebuklų Dievas. Jis taip pat mokė, jog stebuklai liaunasi tik tada, kai žmonės nustoja tikėti. Jis ragino visus žmones melstis Tėvui Jėzaus Kristaus vardu, kad gautų tai, ko jiems reikia.

 4. Savo Raštų studijavimo žurnale parašykite principą, apibendrinantį tai, ką išmokote iš Mormono 8:36–41.

Pavyzdžiui, šiose eilutėse mokomą principą galima suformuluoti taip: **Turėsime atsakyti prieš Dievą už tai, kaip elgėmės su vargšais ir stokojančiais.**

 5. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kokie, jūsų manymu, yra dažniausiai pasitaikantys jaunimo poreikiai – materialiniai, socialiniai, emociniai ir dvasiniai – jūsų mokykloje ar bendruomenėje? Tada pa-

Mormono 9:1–6

Tuos, kurie netiki Kristaus, Moronis šaukia atgailauti

Įsivaizduokite, ką galvotumėte ir jaustumėte, jei šiandien turėtumėte stoti Dievo akivaizdon. Kaip, jūsų manymu, Jo akivaizdoje jaustųsi nelabas žmogus? Perskaitykite Mormono 9:1–5 ir atkreipkite dėmesį, kad Moronis aprašė, kas galiausiai nutiks, kai žmonės, pasirinkę netikėti Jėzaus Kristaus, galiausiai bus atvesti Dievo akivaizdon.

Prezidentas Džozefas Fildingas Smitas paaiškino, jog daugelio žmonių nuomonė, kad jie gerai jausis Dievo akivaizdoje, net neatgailaudami dėl savo nuodėmių, yra nepagrįsta:

„Išgelbėjimas neįmanomas be atgailos. Žmogus negali įeiti į Dievo karalystę su savo nuodėmėmis. Tai visiškai neįmanomas dalykas, kad žmogus ateitų Tėvo akivaizdon ir gyventų Dievo akivaizdoje su savo nuodėmėmis. [...]

Manau, kad žemėje yra daugybė žmonių, galbūt daugelis iš jų Bažnyčioje – bent jau kai kurie Bažnyčioje – kurie mano, kad šį gyvenimą jie gali nugyventi taip, kaip jiems patinka, pažeidinėdami Viešpaties įsakymus, ir galiausiai vis tiek patekti Jo akivaizdon. Jie turbūt tikisi atgailauti dvasių pasaulyje.

Jie turėtų perskaityti šiuos Moronio žodžius: „Argi manote, kad gyvensite su juo [Kristumi] pilnai suvokdami savo kaltę? Argi manote, kad būtumėte laimingi, gyvendami su ta šventa Esybe, kai jūsų sielos būtų kankinamos kaltės suvokimo, kad visada pažeidinėjote jos įstatymus?

Štai sakau jums, jog būtumėte nelaimingesni gyvendami su šventu ir teisingu Dievu, suvokdami savo nesvarumą priešais jį, negu gyvendami su pasmerktomis sielomis pragare. Nes štai, kada būsite atvesti pamatyti savo nuogumo priešais Dievą ir taip pat Dievo šlovės bei Jėzaus Kristaus šventumo, tai uždegs jus neužgesinamos ugnies liepsna“ [Mormono 9:3–5]“ (*Doctrines of Salvation*, comp. [1954–56], 2:195–96).

 1. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kodėl, jūsų manymu, nedera delsti atgailauti šiame gyvenime, manant, kad galėsite atgailauti kitame? (Atsakydami galite panaudoti tai, ką išmokote iš Mormono 9:1–5; Almos 12:14 ir Almos 34:32–34.)

Perskaitykite Mormono 9:6 ir suraskite, ką netikintieji turi daryti, kad išvengtų Moronio aprašyto sielvarto. Galite Mormono 9:6 pažymėti žodžius, apibūdinančius padėtį žmonių, kurie atsigręžia į Dievą ir šaukiasi Jo atleidimo. Iš šios eilutės sužinome: **Jei atgailausime ir šauksimės Dievo, būsim be dėmės Jo akivaizdoje.**

Šį principą galite užsirašyti savo Raštuose arba Raštų studijavimo žurnale.

 2. Savo Raštų studijavimo žurnale keliais sakiniiais aprašykite, kaip jaustumėtės Dievo akivaizdoje, žinodami, kad per Gelbėtojo Apmokėjimą buvote padaryti be dėmės ir skaitūs.

Per atgailą ir teisų gyvenimą galite pasiruošti gerai jaustis Dievo akivaizdoje. Pagalvokite, kokį svarbiausią dalyką galėtumėte padaryti dabar, kad būtumėte pasiruošę susitikti su Dievu.

Mormono 9:7–20

Moronis teigia, kad Dievas daro stebuklus ir atsako į ištikimųjų maldas

Ar esate matę ar patyrę stebuklą? Savais žodžiais apibūdinkite žodį *stebuklas*: _____

Suraskite žodžio *stebuklas* apibrėžimą Raštų rodyklėje ir patikslinkite savo apibrėžimą. Kodėl, jūsų manymu, mūsų laikais kai kurie žmonės netiki stebuklais?

Pasak Mormono 9:7–8, Moronis rašė paskutiniųjų laikų žmonėms, kurie neigia gyvąjį Dievą, Jo apreiškimus ir

Jo dovanas ištikimiesiems. Moronis galingai mokė, kad Dievas yra ir kad Jis „yra tas pats vakar, šiandien ir per amžius“ (Mormono 9:9). Jis ir toliau, per visus amžius, daro stebuklus tarp ištikimų žmonių. Perskaitykite Mormono 9:9–11, 15–19 ir raskite, ko Moronis mokė apie Dievo prigimtį, kad galėtų padėti žmonėms tikėti, jog Dievas tebedaro stebuklus.

 3. Savo Raštų studijavimo žurnale parašykite, ką iš Mormono 9:9–11, 15–19 išmokote apie Dievo prigimtį. Taip pat užrašykite atsakymą į tokį klausimą: Ko šios eilutės moko apie Dievo norą ir galią daryti stebuklus žmonių gyvenime mūsų laikais?

Perskaitykite Mormono 9:20 ir suraskite priežastis, dėl kurių kai kurie žmonės gali nepatirti stebuklų.

Moronio žodžiai, užrašyti Mormono 9:9–19 moko šio principo: **Kadangi Dievas yra nesikeičiantis, Jis daro stebuklus pagal savo vaikų tikėjimą.** Šį principą galite užsirašyti savo Raštuose prie Mormono 9:19–20.

Stebuklingą Dievo galią savo gyvenime galime patirti daugeliu būdų. Peržiūrėjusi didžiuosius Raštuose aprašytus stebuklus, sesuo Sidnė S. Reynolds, kuri tarnavo visuotine Pradinukų prezidente, mokė:

„Už didžiuosius stebuklus nemažiau svarbūs yra mažesni „asmeniniai stebuklai“, mokantys kiekvieną iš mūsų tikėti Viešpatį. Jie vyksta tada, kai savo gyvenime atpažįstame Dvasios nurodymus ir sekame jais. [...]

Manau, kad visi galime paliudyti apie šiuos mažus stebuklus. Pažįstame vaikus, kurie meldžia pagalbos, kad surastų pamestą daiktą, ir jį suranda. Pažįstame jaunas žmones, kurie sukaupia drąsą, kad galėtų liudyti apie Dievą, ir patiria Jo palaikančią ranką. Pažįstame draugus, kurie moka dešimtinę, sukrapštę paskutinius grašius, ir tada stebuklingai įsitikina, kad gali susimokėti už mokslą ar nuomą ar kažkaip įsigyti maisto savo šeimai. Galime pasidalinti patyrimais apie maldas, į kurias buvo atsakyta, ir apie kunigystės palaiminimus, kurie suteikė drąsos, paguodos ar sveikatos. Šie kasdieniai stebuklai supažindina mus su Viešpaties ranka mūsų gyvenime“ („A God of Miracles,“ *Ensign*, May 2001, p. 12).

 4. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite savo patirtį ar jums žinomą atsitikimą, patvirtinantį, jog Dievas tebėra stebuklų Dievas mūsų laikais.

Mormono 9:21–37

Moronis moko apie maldą ir apie nefitų metraščio paskirtį

Ar galite prisiminti atvejį, kada jautėte, jog Dangiškasis Tėvas suteikė jums reikiamą pagalbą todėl, kad meldėtės? Perskaitykite Mormono 9:21 ir suraskite, ko Moronis mokė apie maldą Dangiškajam Tėvui dėl pagalbos.

Perskaitykite tokį teiginį ir suraskite, ką reiškia melstis Kristaus vardu: „Kristaus vardu meldžiamės tada, kai mūsų protas yra Kristaus protas, o mūsų norai yra Kristaus norai – kai Jo žodžiai pasilieka mumyse (Jono 15:7). Tada prašome to, ką Dievas galėtų duoti. Daugelis maldų lieka neatsakytos, nes jos visai nėra Kristaus vardu; jos jokiū būdu neatspindi Jo minties, o kyla iš žmogaus širdies savanaudiškumo“ (Bible Dictionary, „Prayer“).

Remdamiesi tuo, ką perskaitėte, įvertinkite savo maldas. Ką galite padaryti, kad geriau melstumėtės Jėzaus Kristaus vardu?

Kad pateiktų pavyzdį žmonių, kurie tikėjo Gelbėtoją ir galėjo daryti stebuklus, Moronis citavo Jėzaus Kristaus pamokymus savo mokiniams nefitams. Kaip rašoma Mormono 9:22–25, Gelbėtojas įsakė savo mokiniams eiti į visą pasaulį skelbti Evangelijos ir pažadėjo, kad tikinčiuosius seks stebuklingi ženklai (Mormono 9:24). Tada Moronis toliau mokė apie maldą.

 5. Perskaitykite Mormono 9:27–29 ir suraskite, ko Moronis mokė apie tai, kaip turėtume melstis su tikėjimu. Tai, ką surasite, užrašykite savo Raštų studijavimo žurnale. Tada užrašykite kelis sakinius, paaiškinančius, kaip galite panaudoti vieną šių mokymų, kad patobulintumėte savo maldas.

Savo Raštuose prie Mormono 9:27 galite užrašyti tokį principą: **Jei meldžiamės, tikėdami Dangiškąjį Tėvą, Jėzaus Kristaus vardu, Jis suteiks mums palaimų, kurios padės mums įgyvendinti savo išgelbėjimą.**

Baigęs savo pamokymus, Moronis išreiškė susirūpinimą, kad žmonės paskutiniaisiais laikais atmes Mormono Knygą dėl ją rašiusių žmonių netobulumo (žr. Mormono

9:30–34). Perskaitykite Mormono 9:35–37 ir suraskite, ką Moronis sakė apie Mormono Knygos paskirtį.

Pagalvokite, kaip Mormono Knygos išėjimas yra papildomas įrodymas, kad Dievas yra stebuklų Dievas ir atsako į maldas.

 6. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Mormono 9 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Etero

KNYGOS STUDIJŲ ĮVADAS

Kodėl verta studijuoti šią knygą?

Studijuodami Etero knygą sužinosite apie Jareditus – grupę žmonių, atkeliavusių į Vakarų pusrutulį ir gyvenusių čia daugelį amžių prieš Lehio liaudies atvykimą. Ši knyga padės jums išmokti svarbių principų apie malda, apreiškimą ir ryšį tarp tikėjimo Jėzumi Kristumi naudojimo ir dvasinio pažinimo gavimo. Ji taip pat padės jums suprasti pranašų vaidmenį įtikinant žmones atgailauti ir pasekmes, išstinkančias tuos, kurie atmeta Jėzų Kristų ir Jo pranašus.

Kas parašė šią knygą?

Šią knygą Moronis parašė, kaip 24 aukso plokštelių, vadinamų Etero plokštelėmis, santrauką. Ji pavadinta Etero, kuris buvo paskutinis Jareditų pranašas ir sudarė jų istorijos metrašty, vardu (žr. Etero 15:33–34). Karaliaus Mozijo dienomis Limhio žmonių grupė, ieškodama Zarahemlos žemės, rado Etero plokšteles (žr. Mozijo 8:7–11; Etero 1:2). Nefitų pranašai ir metraštininkai perdavė Etero plokšteles vieni kitiems, kol šios pateko Moronio žinion. Moronis paminėjo, kad į savo santrauką jis neįtraukia „nė šimtosios dalies“ to metraščio (Etero 15:33).

Kada ir kur ji buvo parašyta?

Pirminis metraštis, kuris buvo naudojamas Etero knygai sudaryti, buvo parašytas šimtus metų prieš Moroniui sudarant šią santrauką. Pirminis Jareditų metraštis buvo parašytas tada, kai Jaredo brolis aprašė regėjimą, kurį jis gavo prieš jo žmonėms persikeliant per vandenyną (žr. Etero 4:1). Iki Etero kiti Jareditų metraštininkai neminimi (žr. Etero 13:3; 15:33). Moronis sutrumpino Etero knygą (žr. Mormono 8:3–6; Moronio 10:1). Moronis neminėjo, kur jis buvo, kai sudarė metraščio santrauką. Jis tik rašė, kad Jareditai buvo sunaikinti „ant šitos šiaurinės šalies veido“ (Etero 1:1). Tai leidžia teigti, kad jis galėjo būti toje žemėje, kur jie buvo sunaikinti.

29 DALIS. 3 DIENA

Etero 1–2

Įvadas

Etero knyga yra Moronio sudaryta Jareditų istorijos santrauka. Jareditai buvo liaudis, atvykusi į Vakarų pusrutulį šimtmečius prieš Lehio liaudį. Po Nojaus laikų tvano daugelis pagailėtų žmonių palikuonių tapo nelabi. Viena žmonių grupė bandė pastatyti „bokštą su dangų siekiančia viršūne“ (Pradžios 11:4). Nuo Babelės bokšto statybos prasideda pasakojimas apie Jareditų tautą. Kad įveiktų išplitusį nelabumą, Viešpats sumaišė jų bendrą kalbą ir išsklaidė žmones po žemės veidą (žr. Pradžios 11:5–8; Etero 1:33). Šis pasakojimas Etero knygoje prasideda tuo, kad Jaredas ir jo brolis siekia Viešpaties pagalbos, kai Šis sumaišo žmonių kalbą prie Babelės bokšto. Viešpats nesumaišė Jaredo, jo brolio, jų šeimų ir draugų kalbos ir vedė juos per tyrus link pažadėtosios žemės. Po to Viešpats nurodė Jaredo broliui pastatyti aštuonias baržas, kad galėtų pergabenti savo žmones per vandenyną.

Etero 1:1–33

Moronis užrašo Etero genealogiją iki pat Jaredo prie Babelės bokšto

Kad jums būtų lengviau suprasti, iš kur atsirado Etero knyga, peržvelkite Mozijo 7–24 skyrių apžvalgą 12 dalyje, 1 dienos pamokoje (p. 116). Pažvelkite į kelionę 4 ir atkreipkite dėmesį, ką tos kelionės metu Limhio žmonės rado.

Pažvelkite į Etero knygos pradžią ir po pavadinimu suraskite trumpą knygos apibūdinimą. Šis apibūdinimas paaiškina, kad Jareditų metraštis buvo paimtas iš 24 aukso plokštelių, kurias rado Limhio žmonės.

Užbaigęs savo tėvo metraščių, Moronis ėmėsi Jareditų metraščio ir sudarė jo santrauką, kad galėtų ją įtraukti į Mormono Knygą. Perskaitykite Etero 1:1–4 ir suraskite, ko Moronis neįtraukė į Jareditų metraščio santrauką. Tada perskaitykite Etero 1:5 ir suraskite, kurią pasakojimo dalį Moronis įtraukė į savo metraščių. Etero 1:5 minimas bokštas yra Babelės bokštas. Kaip aiškinama Etero 1:33, Viešpats sumaišė tą bokštą stačiusių žmonių kalbą, kad jie negalėtų suprasti vienas kito, ir išsklaidė juos po visą žemę.

Kaip rašoma Etero 1:6–33, Jareditų metraščių parašė vyras, vardu Eteras. Moronis surašė Etero protėvius iki pat vyro, vardu Jaredas, kuris gyveno Babelės bokšto laikais.

Etero 1:33–43

Jaredo brolis meldžia pagalbos, ir jo šeimos nariai bei draugai susilaukia pasigailėjimo ir vadovavimo

Ar kada esate buvę šalyje ar krašte, kur žmonės kalba jums nesuprantama kalba? Kaip, jūsų manymu, jautumėtės, jei negalėtumėte suprasti kalbos, kuria kalba aplinkiniai? Jei galėtumėte pasirinkti tik kelis žmones, su kuriais galėtumėte susikalbėti, kuriuos pasirinktumėte? Tokia situacijoje atsidūrė vyras, vardu Jaredas, ir jo brolis bei jų šeimų nariai, gyvenę Babelės bokšto laikais. Perskaitykite Etero 1:33–37 ir suraskite, su kuriais žmonėmis Jaredas norėjo ir toliau susikalbėti. Gavęs Viešpaties pažadą, kad jų kalba nebus sumaišyta (žr. Etero 1:34–35), Jaredo brolis meldėsi dėl savo draugų (žr. Etero 1:36–37). Kaip pademonstravo Jaredo brolis, viena iš tikinčių žmonių savybių yra ta, kad jie meldžiasi dėl savo draugų, siekdami Viešpaties palaiminimų jiems.

Viešpats palaimino Jaredo, jo brolio ir jų draugų šeimas, tad jų kalba liko nesumaišyta. Tada Jaredas savo brolio paprašė per maldą paklausti Dievo, kur jų šeimos turėtų keliauti. (Žr. Etero 1:38–40.)

Perskaitykite Etero 1:40–43 ir suraskite, kokius nurodymus Viešpats davė Jareditams prieš jų kelionę. Kodėl, jūsų manymu, Jaredui ir jo broliui buvo svarbu laikytis šių Viešpaties nurodymų?

Etero 2:1–12

Jareditai pradeda savo kelionę link pažadėtiosios žemės

Perskaitykite Etero 2:1–3 ir nustatykite, kiek Jareditai įvykdė Viešpaties nurodymus dėl pasiruošimo keliauti į pažadėtąją žemę (žr. Etero 1:41–42). Tada perskaitykite Etero 2:4–6 ir suraskite, kas atsitiko po to. Atkreipkite

dėmesį, jog dėl to, kad Jareditai pakluso Viešpaties nurodymams, Jis davė jiems tolesnius nurodymus. Apmąstykite palaiminimus ir vadovavimą, kuriuos Jareditai gavo dėl to, kad sekė Viešpaties nurodymais.

Iš Jareditų patirties galime išmokti tokio principo: **Jei su tikėjimu vykdome Viešpaties duotus nurodymus, Jis ir toliau mums vadovauja.** Šį principą galite užsirašyti savo Raštuose, prie Etero 2:6.

Ar galite prisiminti dvasinį pojūtį ar paraginimą, gautą iš Viešpaties meldžiantis, studijuojant Raštus ar būnant Bažnyčios susirinkime? Turėkite tą pojūtį ar paraginimą omenyje, skaitydami tokį vyresniojo Ričardo G. Skoto iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį apie tai, kaip gauname atsakymus į maldas: „Retai gausite išbaigtą atsakymą [į maldą] iš karto. Jį gausite po truputį, mažomis dalimis, kad galėtumėte priimti vis daugiau. Kai kiekvieną dalį priimsite su tikėjimu, būsite vedami prie kitų dalių iki kol turėsite išsamų atsakymą. Toks modelis iš jūsų pareikalaus panaudoti tikėjimą, kad Tėvas gali atsakyti. Nors kartais ir labai sunku, tai atneša žymų asmeninį augimą“ („Using the Supernal Gift of Prayer,“ *Liahona*, May 2007, 9).

1. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite savo atsaką į tą dvasinį pojūtį ar mintį, apie kurį galvojote anksčiau. Taip pat galite aprašyti palaiminimus, kuriuos gavote (ar galite gauti) veikdami pagal tą paraginimą.

Kaip rašoma Etero 2:7–12, Viešpats nurodė Jaredo broliui, kad atvykę į pažadėjąją žemę jis ir jo žmonės turės „tarnauti jam – tikrajam ir vieninteliam Dievui, antraip jie bus nušluoti“ (Etero 2:8).

Etero 2:13–15

Viešpats drausmina Jaredo brolių už tai, kad nesišaukė Jo maldoje

Perskaitykite Etero 2:13–15 ir suraskite, kas įvyko, Jareditams atėjus prie žemynus skiriančio vandenyno. Viešpats pervedė juos per tyrus, nes jie klausė Jo ir laikėsi Jo įsakymų. Bet vėliau, kai jie ketverius metus išbuvo prie vandenyno, Viešpats atėjo pas Jaredo brolių ir drausmino jį už tai, kad nesimeldžia.

Etero 2:14–15 padeda mums išmokti šių principų: **Viešpačiui nepatinka, kai nesimeldžiame. Viešpats nori, kad reguliariai šauktumėmės Jo maldoje.**

Skaitydami šį vyresniojo Donaldso L. Stahelio, tarnavusio Septyniiasdešimties kvorumo nariu, teiginį pagalkite, kaip dažnai jūs meldžiatės: „Kasdienės karštos maldos, siekiant atleidimo ir ypatingos pagalbos bei vadovavimo, yra būtinos mūsų gyvenimui ir stiprina liudijimą. Kai imame melstis skubotai, pasikartodami, atsainiai ar užmaršiai, rizikuojame prarasti Dvasią,

kurios nuolatinis vadovavimas mums yra gyvybiškai svarbus, kad galėtume sėkmingai įveikti kasdienio gyvenimo iššūkius“ („Securing Our Testimonies,“ *Liahona*, Nov. 2004, 39).

Savo dienoraštyje ar atskirame popieriaus lape atsakykite į tokius klausimus:

- Ką manote apie tai, kaip dažnai meldžiatės asmeniškai?
- Ką manote apie savo maldų nuoširdumą?
- Ar manote, kad savo asmeninėmis maldomis tikrai bendraujate su Dangiškuoju Tėvu? Kodėl taip arba ne?
- Jei savo asmeninėse maldose galėtumėte pakeisti vieną dalyką, ką keistumėte?

Kaip rašoma Etero 2:16, Jaredo brolis atgailavo dėl savo nuodėmių ir meldėsi Viešpačiui dėl savo šeimos narių ir draugų. Viešpats jam atleido, bet pasakė, jog toliau jis turi elgtis teisiai, kad būtų vedamas į pažadėtąją žemę.

Etero 2:16–25

Jareditai stato baržas, kad persikeltų per vandenyną į pažadėtąją žemę

Pagalvokite apie svarbų asmeninį sprendimą, kurį jums reikia ar reikės priimti, pavyzdžiui, kaip pasielgti sudėtingoje šeimos ar visuomenės situacijoje, kaip gerai mokytis mokykloje, su kuo susituokti, kokios profesijos siekti. Ar galvojote apie tai, kaip Viešpats galėtų jums patarti ar padėti tokioje situacijoje? Studijuodami likusią Etero 2 skyriaus dalį, apsvastykite savo surastą sprendimą ir suraskite principus, kurie padės jums gauti Viešpaties pagalbą.

Perskaitykite Etero 2:16–17 ir suraskite, ką padaryti Viešpats paprašė Jareditų, kad šie galėtų vykti į pažadėtąją žemę. Jaredo brolis susidūrė su trimis problemomis, atsiradusiomis dėl baržų konstrukcijos. Perskaitykite Etero 2:18–19 ir pažymėkite tas tris problemas, kurias Jaredo brolis išsakė Viešpačiui.

Įsivaizdavimas

Kai galite įsivaizduoti arba nupiešti mintyse tai, apie ką rašoma Raštuose, tada geriau, arba gyviau, tai suvokiate. Įsivaizdavimas gali padėti jums geriau suprasti Raštuose aprašytas žmones ar situacijas ir per tai veiksmingiau analizuoti ir suvokti tai, kas vyksta.

2. Kad geriau įsivaizduotumėte tai, ką perskaitėte Etero 2:16–19, savo Raštų studijavimo žurnale nupieškite, kaip, jūsų manymu, galėjo atrodyti baržos.

Žemiau pateikta lentelė padės jums suprasti, kaip Viešpats padėjo Jaredo broliui išspręsti su baržomis susijusias problemas. Studijuokite lentelėje nurodytas Raštų

ištraukas ir surastą informaciją įrašykite į lentelės stulpelį „Problemos sprendimas“.

Raštų eilutės	Su baržomis susijusi problema	Problemos sprendimas
Etero 2:20–21	Nėra oro	
Etero 6:4–9	Nėra valdymo	
Etero 2:22–3:6	Nėra šviesos	

Tai, ką padarė Viešpats, ir tai, ką Jis nurodė padaryti Jaredo broliui, rodo, kad kiekvieną problemą Jis sprendžia skirtingai. Kiekviena problema ir jos sprendimas padeda sužinoti apie įvairius būdus, kuriais Viešpats mums padeda, kai ieškome pagalbos. Lentelėje užrašytus savo sprendimus palyginkite su sprendimais iš šio sąrašo:

Nėra oro (Etero 2:20–21). Kad išspręstų šią problemą, Viešpats pasakė Jaredo broliui, ką šis turėtų daryti. Tada Jaredo brolis tikėdamas vykdė Viešpaties nurodymus.

Nėra valdymo (Etero 6:4–9). Šios problemos sprendimą parūpino pats Viešpats.

Nėra šviesos (Etero 2:22–3:6). Kad išspręstų šią problemą, Viešpats suteikė Jaredo broliui papildomos informacijos. Tada Jaredo brolis, remdamasis turima informacija,

turėjo sugalvoti problemos sprendimą ir paprašyti Viešpaties pritarimo ir pagalbos tai įgyvendinti.

Iš Jaredo brolio patirties galime išmokti tokio principo: **Kai sprendami savo problemas, stengiamės padaryti savo dalį, galime gauti Viešpaties pagalbą.** Kaip šio principo žinojimas, turint omenyje jūsų ankstesnį sprendimą, galėjo jums padėti gauti pagalbą ar vadovavimą priimant šį sprendimą? Ko, jūsų manymu, Viešpats tikisi, kad padarysite priimdami sprendimą?

3. Savo Raštų studijavimo žurnale parašykite pastraipą, paaiškinančią, ką iš Jaredo brolio patyrimo išmokote apie maldą ir apie tai, kaip gauti Viešpaties pagalbą bei vadovavimą.
4. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Etero 1–2 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

29 DALIS. 4 DIENA

Etero 3

Įvadas

Viešpats Jaredo brolių paklausė: „Ko norėtum, kad padaryčiau, idant turėtum šviesą savo laivuose?“ (Etero 2:23). Todėl Jaredo brolis kruopščiai paruošė 16 akmenų ir nuolankiai meldėsi, kad Viešpats paliestų juos, „kad jie šviestų tamsoje“ (Etero 3:4). Dėl didžio tikėjimo Jaredo brolis pamatė Gelbėtojo pirštą, kai šis palietė akmenis. Tada Viešpats parodė save Jaredo broliui ir įsakė užrašyti, ką šis matė ir girdėjo.

Etero 3:1–20

Viešpats paliečia akmenis, kad parūpintų šviesą Jaredo baržoms ir parodo Save Jaredo broliui

Pateikite pavyzdžių apie tai, ko jūs ir kiti jauni žmonės nuoširdžiai meldžia. Išsirinkite vieną iš tų dalykų ir užrašykite čia: _____

Studijuodami Etero 3 aprašytą Jaredo brolio pavyzdį, ieškokite, kas padėtų jums ar draugui gauti Viešpaties pagalbą.

Apmąstykite Jaredo brolio maldą Viešpačiui dėl šviesos baržose ir Viešpaties atsakymą jam. Apžvelkite Etero 2:22–3:1. Tada kiekvienam šių paveikslų parašykite

antraštes, nusakančias, ką Jaredo brolis padarė, sprendamas šviesos stygiaus problema.

1. Savo Raštų studijavimo žurnale parašykite, kas jums padarė įspūdį nagrinėjant Jaredo pastangas išspręsti baržų apšvietimo problemą. Nors Jaredas įdėjo daug pastangų, pagalvokite, ar jo išlydyti akmenys būtų veiksmingi šviesos šaltiniai be Viešpaties pagalbos.

Perskaitykite Etero 3:2–5 ir padarykite tai:

- Suraskite ir pažymėkite frazes, rodančias, kad Jaredo brolis buvo nuolankus ir pripažino, kad priklauso nuo Dievo. Naudinga žinoti, kad frazė „mūsų prigimtis tapo nuolat pikta“ reiškia mūsų nuodėmingą žemišką būseną. Dėl Adomo nuopuolio esame fiziškai atskirti nuo Dievo. Taip pat esame linkę nusidėti. Be dieviškos pagalbos niekada negalėtume sugrįžti Dievo akivaizdon.
- Nustatykite, ką Jaredo brolis paprašė Viešpatį padaryti.

- Suraskite ar pažymėkite, ką Jaredo brolis paliudijo žinąs apie Dievą.

2. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- Kokie Etero 3:1–5 ištraukos žodžiai rodo, kad Jaredo brolis tikėjo, jog Viešpats gali padėti jam išspręsti problemą?
- Kaip jo pavyzdys gali padėti jums prašant Viešpaties pagalbos pripažinti, kad esate nuo Jo priklausomi?

Perskaitykite šį vyresniojo Džefrio R. Holando iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo teiginį, pažymintį Jaredo brolio tikėjimą: „Žinoma, Dievą kaip ir skaitytoją labai jaudina vaikiškai tyras ir karštas šio žmogaus tikėjimas. „Štai, o Viešpatie, tu gali tai padaryti“ [Etero 3:5]. Turbūt tai galingiausia žmogaus ištarta tikėjimo frazė Raštuose. [...] Kad ir kaip pranašas nepasitiki savo galimybėmis, jis *visiškai* pasitiki Dievo galia“ („Rending the Veil of Unbelief,“ in *Nurturing Faith through the Book of Mormon: The 24th Annual Sidney B. Sperry Symposium* [1995], 12).

Perskaitykite Etero 3:6 ir įsivaizduokite, kaip jūs jaustumėtės būdamas šioje eilutėje aprašytoje situacijoje.

Perskaitykite Etero 3:9, ieškodami, kodėl Viešpats norėjo paliesti akmenis ir kodėl Jaredo brolis galėjo matyti Viešpaties pirštą.

Užbaikite šį principinį teiginį pagal tai, ką išmokote iš Etero 3: **Kai nuolankiai šauksimės Viešpaties, Jis atsakys pagal mūsų _____ ir savo valią.**

3. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną ar į abu šiuos klausimus:

- Pažiūrėkite, ką pamokos pradžioje užsirašėte apie tai, ko jūs ir kiti jauni žmonės nuoširdžiai meldžia. Kaip kas nors galėtų parodyti tikėjimą Viešpačiu, ieškodamas Jo pagalbos ir vadovavimo toje situacijoje?
- Ką jums teko patirti tokio, per ką įsitikinote, jog, mums nuolankiai šaukiantis Viešpaties, Jis mums tikrai atsako pagal mūsų tikėjimą ir savo valią?

Minutėlę tyliai pagalvokite, kiek pasitikite Viešpačiu. Perskaitykite Etero 3:9–12 ir pažymėkite žodžius, rodančius Jaredo brolio tikėjimą Viešpačiu.

Peržvelkite Etero 3:11 ir pagalvokite, ar jums pakaktų tikėjimo įsipareigoti tikėti ir daryti tai, ką Jis apreiškė, prieš Jam tai apreiškiant.

Perskaitykite šį vyresniojo Džefrio R. Holando teiginį ir pabraukite, ką mes turime padaryti, kad kaip Jaredo brolis panaudotume tikėjimą: „Paruošiamasis tikėjimas formuojasi iš praeities potyrių – iš pažinimo, suteikiančio pagrindą tikėjimui. Bet gelbstintis tikėjimas dažnai turi būti

naudojamas ateities įvykiams – nežinomybei, suteikiančiai galimybę stebuklams. [...] Iš tokio tikėjimo, kokį turėjo Jaredo brolis, *kyla* stebuklas ir pažinimas. Jis turėjo tikėti *dar prieš* Dievui prabylant. Jis turėjo veikti *prieš tai*, kai pamatė, kad galės atlikti tą veiksma. Jis turėjo pasiryžti visam veiksmui, šiam dar nė neprasidėjus. Tikėjimas reiškia besąlygiškai ir iš anksto sutikti su bet kokiomis sąlygomis, kokias Dievas beiškeltų netolimoje ar tolimoje ateityje“ (*Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon* [1997], 18–19).

Apžvelkite Jaredo brolio potyrius pradėdant nuo Babėlės bokšto. Kurie potyriai galėjo jam padėti sustiprinti tikėjimą Viešpačiu? Kaip šie potyriai paruošė jį tuo metu panaudoti „tokį nepaprastą tikėjimą“ (Etero 3:9)?

4. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- Koks gyvenimo potyris sustiprino jūsų tikėjimą Viešpačiu?
- Kaip tas potyris paruošė jus ateityje naudoti dar didesnę tikėjimą?

Perskaitykite Etero 3:13–20 ir suraskite, kokį palaiminimą Jaredo brolis gavo dėl savo tikėjimo. Ką per savo nuostabų potyrį Jaredo brolis sužinojo apie Gelbėtoją? Kitas svarbus principas, kurio galite išmokti iš Etero 3

yra šis: **Naudodami tikėjimą Viešpačiu, mes artėjame prie Jo.** Šį principą galite užsirašyti savo Raštuose prie Etero 3:11–20.

Vyresnysis Džefris R. Holandas taip komentavo Etero 3:15–16 ir dėl šio potyrio galinčią kilti painiavą:

„Viešpaties šūktelėjimas „dar niekuomet žmogus nebuvo atėjęs pas mane su tokiu nepaprastu tikėjimu kaip tavo; nes jeigu ne tai, negalėtum pamatyti mano piršto“. Ir vėliau: „Dar niekuomet aš neparodžiau savęs žmogui, kurį sukūriau, nes dar niekuomet žmogus taip netikėjo mane kaip tu“ [Etero 3:9, 15].

Painiava čia gali kilti dėl to, jog daugelis (o gal visi) žymių pranašų, gyvenusių prieš Jaredą matė Dievą. Kaip tad galime paaiškinti tokį Viešpaties pareiškimą? [...]

Šiuo klausimu daug rašė pastarųjų dienų šventųjų rašytojai, ir yra keli galimi aiškinimai, galintys nušviesti didesnę šios ištraukos tiesą. Tačiau, be papildomo apreiškimo ar komentaro šiuo klausimu, bet kokia spekuliacija yra tik spekuliacija ir, kaip tokia, yra nepakankama ir neišsami. [...]

Kai kurie mano, jog čia Viešpats kalbėjo apie tai, kad iki tol Jis niekada nepasirodydavo žmogui iki tokio lygio. Tuo norima pasakyti, kad dieviški pasirodymai ankstesniems pranašams nebuvo tokios apimties, kad uždanga niekada nebuvo pakelta tiek, kad atskleistų tokį nuostabų apreiškimą apie Kristaus esmę ir esybę. [...]

Galutinis paaiškinimas – ir labiausiai įtikinantis Jaredo brolio tikėjimo klausimu – yra tai, kad Kristus, sakydamas Jaredo broliui „Dar niekuomet aš neparodžiau savęs žmogui“, *turėjo omenyje „taip, ne savo valia, vien dėl matančiojo tikėjimo“*. Paprastai pranašai yra *pakviečiami* Viešpaties akivaizdon, jiems įsakoma ateiti Jo akivaizdon Jo nurodymu ir leidimu. Bet Jaredo brolis, regis, pats pažvelgė pro uždangą, ne kaip nepageidaujamas svečias, bet faktiškai kaip nekviestas. Jehova tarė: „Dar niekuomet žmogus nebuvo atėjęs pas mane su tokiu nepaprastu tikėjimu kaip tavo; nes jeigu ne tai, negalėtum pamatyti mano piršto. [...] Dar niekuomet žmogus taip netikėjo mane, kaip tu.“ Matyt pats Viešpats susiejo nematytą tikėjimą su nematytu regėjimu. Jei pats regėjimas nebuvo unikalus, tai unikalus turėjo būti tikėjimas ir tai, kaip tas regėjimas buvo gautas. Vienintelis aspektas, kuriuo tas tikėjimas buvo toks nepaprastas, buvo tai, kad pranašas buvo nekviestas ten, kur kiti buvo atėję tik Dievo paliepti“ (*Christ and the New Covenant*, 20–23).

Etero 3:21–28

Viešpats įsako Jaredo broliui užrašyti tai, ką šis matė, ir užantspauduoti savo metrašį

Perskaitykite Etero 3:25–26 ir suraskite, ką dar Viešpats parodė Jaredo broliui. Kaip rašoma Etero 3:21–24, 27–28, Viešpats įsakė Jaredo broliui užrašyti tai, kas jam buvo parodyta regėjime, ir tai užantspauduoti. Viešpats taip pat paaiškino, jog Jis pasirūpins, kad Jaredo brolio raštai ateityje būtų išversti. Vienas būdas, kuriuo ši pranašystė buvo išpildyta, buvo tai, kad pranašas Džozefas Smitas išvertė šią Etero knygą iš aukso plokštelių kaip Mormono Knygos dalį ir padarė jareditų metrašį prieinamą visiems žmonėms.

Pagalvokite, kaip galėtumėte pritaikyti tai, ką šiandien išmokote, ir ką galite padaryti, kad parodytumėte savo tikėjimą Viešpačiui. Kai naudosite tikėjimą Jėzumi Kristumi, Dievas išlies ant jūsų palaiminimus, kaip Jis išliejo Jaredo broliui.

5. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Etero 3–4 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

30 DALIS. 1 DIENA

Etero 4–5

Įvadas

Viešpats įsakė Moroniui parašyti ir užantspauduoti metrašį apie Jaredo brolio regėjimą. Moronis paaiškino, kad šie raštai bus apreikšti tada, kai žmonės turės tokį tikėjimą, kaip Jaredo brolis. Be to, Moronis pranašavo, kad paskutinėmis dienomis trys liudytojai paliudys apie Mormono Knygos teisingumą.

Etero 4:1–7

Moronis parašo ir užantspauduoja visą pasakojimą apie Jaredo brolio regėjimą

Pagalvokite apie jums ar jūsų šeimai labai vertingą daiktą, kurį norėtumėte padaryti nepasiekiamą mažiems vaikams. Ką vaikas pirma turi išmokti ar padaryti, kad patikėtų jam tą daiktą?

Panašiai Viešpats turi vertingų tiesų, kuriomis Jis nori pasidalinti su mumis, bet laukia, kol būsime pasirengę jas gauti. Studijuodami Etero 4, ieškokite Moronio pamokymų, galinčių padėti jums pasiruošti gauti didesnę tiesą ir vadovavimą iš Viešpaties.

Kaip rašoma Etero 3, Viešpats Jaredo broliui regėjime parodė visus žemės gyventojus – buvusius, esamus ir būsimus – ir viską apie žemę. Tada Jaredo broliui buvo įsakyta aprašyti tai, ką pamatė, ir tuos raštus užantspauduoti. Perskaitykite Etero 4:4–5 ir suraskite Moronio aprašymą apie tai, kas Jaredo broliui buvo parodyta. Moronis aprašė tai, ką matė Jaredo brolis, ir Viešpats jam įsakė užantspauduoti tą regėjimą, kad jis būtų paskelbtas Viešpačiui tinkamu laiku. Šiose eilutėse minimas regėjimas yra įtrauktas į vadinamąją užantspaudotą Mormono Knygos dalį.

Moronis pranašavo apie sąlygas, reikalingas, kad būtų paskelbtas Jaredo broliui duotas apreiškimas. Etero 4:6–7 galite pažymėti šias sąlygas nusakančius žodžius.

1. Kad jums būtų lengviau apmąstyti, ką reiškia „panaudos tikėjimą [Viešpačiu] taip, kaip Jaredo brolis“ (Etero 4:7), peržvelkite Etero 1–3 ir savo Raštų studijavimo žurnale surašykite būdus, kaip Jaredo brolis parodė tikėjimą ir pasitikėjimą Viešpačiu. Taip pat iš šių pavyzdžių pasirinkite ir aprašykite tą, kuris jums paliko didžiausią įspūdį, ir paaiškinkite kodėl.

Kaip jūs patikėtumėte vaikui vertingą daiktą tik su tam tikromis sąlygomis, taip ir Viešpats patiki papildomas tiesas savo vaikams tik tada, kai parodome savo dvasinį pasiruošimą, tikime brangiomis tiesomis, kurias Jis jau atskleidė, ir naudojame tikėjimą Juo.

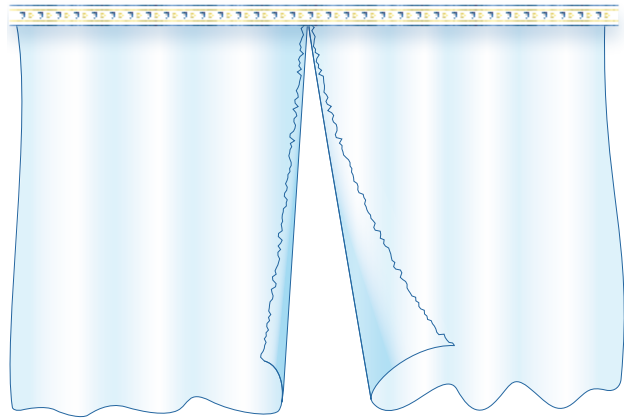
Etero 4:8–19

Moronis moko, ką turime daryti, kad gautume tolesnį apreiškimą

Pažvelkite į kambario, kuriame esate, lango užuolaidas. Pagalvokite apie tai, kaip lango užuolaidos riboja jūsų matymo galimybes.

Moronis naudoja užuolaidas primenančios uždangos simbolį, kad pamokytų mus principo, lemiančio mūsų galimybes gauti apreiškimą. Perskaitykite Etero 4:15 ir suraskite frazę, kurioje yra žodis *uždanga*. Atkreipkite dėmesį, kad Moronis netikėjimą prilygino uždangai. Kokia prasme netikėjimas yra tarsi uždanga? _____

Naudinga pastebėti, kad Etero 4:15 vartojamas žodis *perplėšti* gali reikšti praskleisti. Įsivaizduokite, kas būtų, jei galėtumėte atitraukti užuolaidą, skiriančią jus ir Dievo pažinimą.

Moronis aprašė dalykus, padedančius „perplėšti tą netikėjimo uždangą“ ir leidžiančius mums gauti tolesnį apreiškimą. Jis pradėjo įspėdamas apie nusistatymą, trukdantį mums gauti tolesnį apreiškimą. Perskaitykite Etero 4:8 ir pažymėkite tai, dėl ko Viešpats sulaukytų apreiškimą ir „neparodytų didesnių dalykų“.

2. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- a) Ką, jūsų nuomone, reiškia „kovoti prieš Viešpaties žodį“? (Etero 4:8).
- b) Kokiais būdais jaunas žmogus mūsų laikais gali „kovoti prieš Viešpaties žodį“?

Moronis užrašė paties Viešpaties žodžius, apibūdinančius, kaip gauti iš Jo tolesnį apreiškimą. Patyrinėkite Etero 4:11, 13–15 ir pažymėkite frazes, mokančias, ką turime daryti, kad gautume Viešpaties apreiškimą ir kaip Jis atsakys, jei tai darysime.

Kokių principų apie apreiškimą ir apie tai, kaip jį gauti, išmokote? Iš šių eilučių išminktą principą galite užrašyti savo Raštuose, prie Etero 4:11.

Vienas svarbus principas, kurio Viešpats mus moko, yra toks: **jei stipriai tikime Viešpaties žodžiu, Jis savo laiku ir savo būdu palaimins mus tolesniu apreiškimu.**

3. Savo Raštų studijavimo žurnale paaiškinkite, kodėl manote, kad jums reikia parodyti tikėjimą Dievo žodžiu, kurį jau gavote, kad Viešpats atskleistų jums daugiau. Tada dešimties balų sistemoje (10 reiškia „labai veiksmingai“) įvertinkite save, kaip naudojate tikėjimą Viešpačiu, siekdami Jo žodžio ir gyvendami pagal jį tokiose srityse:

- a) Kasdienė malda
- b) Per Šventąją Dvasią gautų nurodymų vykdymas
- c) Savo skyriaus, apylinkės, apygardos ar kuolo vadovų palaikymas ir sekimas jais
- d) Dievo žodžio studijavimas Bažnyčioje ar seminarijoje
- e) Asmeninis Raštų studijavimas

f) Pranašų žodžių vykdymas ir gyvenimas pagal įsakymus

 4. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip paklusnumas Dievui vienoje iš paminėtų sričių padėjo jums gauti tolesnį apreiškimą iš Viešpaties.

Pagalvokite, kaip šį tikėjimo Viešpaties žodžiu naudojimo principą galėtumėte pritaikyti stengdamiesi gauti tolesnį apreiškimą ir vadovavimą iš Viešpaties.

Etero 5

Moronis pareiškia, jog trys liudytojai matys plokšteles ir paliudys apie jas

Skaitykite Etero 5:1–3. Ką šiose eilutėse Moronis parašė pranašui Džozefui Smitui – žmogui, kuris vieną dieną išvers tose plokštelėse užrašytą metrašį? Įsivaizduokite, ką jautė Džozefas Smitas, kai versdamas Mormono Knygą perskaitė šias eilutes.

Perskaitykite tokį Prezidento Henrio B. Airingo iš Pirmosios Prezidentūros teiginį ir suraskite jums didžiausią įspūdį padariusią frazę apie Trijų liudytojų liudijimą: „Trys liudytojai niekada neatsižadėjo savo liudijimo apie Mormono Knygą. Jie negalėjo, nes žinojo, jog tai tiesa. Jie aukojosi ir susidūrė su sunkumais, apie kuriuos dauguma žmonių niekada nesužinojo. Oliveris Kauderis tokį patį

liudijimą apie dievišką Mormono Knygos kilmę išsakė mirdamas. [...] Tai, kad ilgais atitolimo nuo Bažnyčios ir Džozefo laikotarpiais jie ir toliau tvirtino tai, ką matė ir girdėjo to nuostabaus įvykio metu, daro jų liudijimus dar galingesnius“ („An Enduring Testimony of the Mission of the Prophet Joseph,“ *Ensign or Liahona*, Nov. 2003, 90).

Kokia privilegija, remiantis Etero 5:2–3, teko Pranašui Džozefui Smitui?

 5. Kaip tie trys vyrai, kuriems teko privilegija liudyti apie auksinių plokštelių realumą, taip ir jūs galite liudyti apie Mormono Knygos teisingumą. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite kelis būdus, kaip ir jūs galite liudyti apie Mormono Knygą. Be to, parašykite, kaip jūsų liudijimas apie Mormono Knygą gali paveikti kitus žmones.

Pamaldžiai ieškokite galimybių šią savaitę su kuo nors pasidalinti savo liudijimu apie Mormono Knygą.

 6. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Etero 4–5 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

30 DALIS. 2 DIENA

Etero 6

Įvadas

Pasiruošę pagal Viešpaties įsakymus, jareditai sulipo į savo laivus, pasitikėdami, kad Viešpats padės jiems įveikti sunkią kelionę į pažadėtąją žemę. Viešpats pasiuntė vėjus, kurie mėtė baržas ant bangų ir daug kartų panardino jas mariose. Tačiau tie patys vėjai nešė jas link pažadėtosios žemės. Įsikūrę naujoje žemėje, žmonės, nepaisydami Jaredo brolio įspėjimų, išsirinko karalių.

Etero 6:1–12

Viešpats vėju gena jareditų baržas į pažadėtąją žemę

Būna laikotarpių, kai gali atrodyti, kad sunku daryti tai, ko Viešpats prašo, pavyzdžiui, dalintis Evangelija su draugais, išlikti moraliai švariam, rinktis draugus, gyvenančius pagal aukštus standartus ir nusistatyti teisingus gyvenimo prioritetus. Ar galite pateikti kitų pavyzdžių apie tai, kada sunku daryti tai, ką įsako Viešpats? _____

Pasakojimas apie jareditų kelionę į pažadėtąją žemę moko principų, kuriais galite vadovautis kilus mintims, kad sunku vykdyti Viešpaties įsakymus. Perskaitykite Etero 2:24–25 ir suraskite tai, kas, kaip Viešpats įspėjo jareditus, apsunkins jų kelionę į pažadėtąją žemę.

Kad atlaikytų tuos sunkumus, Viešpats įsakė jareditams pasistatyti laivus „nepralaidžius, kaip dubuo“ (Etero 2:17), su skylėmis viršuje ir apačioje, kurias jie galėtų atkimšti, kad įleistų oro. Perskaitykite Etero 6:1–4 ir nustatykite, kaip dar Viešpats liepė jareditams pasiruošti kelionės sunkumams.

Gali būti naudinga suprasti, kad „atsiduoti Viešpačiui savo Dievui“ (Etero 6:4) reiškia patikėti save Dievo globai ir apsaugai.

1. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- a) Kodėl jareditams galėjo būti sunku pasitikėti Viešpačiu šioje situacijoje?
- b) Kodėl, jūsų manymu, buvo būtina pasiruošti ir atsiduoti Viešpačiui?

Skaitydami Etero 6:5–11, bandykite įsivaizduoti, kaip jaustumėtės keliaudami jareditų barža.

2. Kad geriau pasiruošumėte nustatyti Evangelijos principus, kurių galite išmokti iš šio pasakojimo, savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- a) Kaip jareditai parodė savo pasitikėjimą Viešpačiu sunkios kelionės metu? (žr. Etero 6:7, 9).
- b) Kaip Dievas laimino juos kelionės metu?

Beveik po metų plaukiojimo, jareditų kelionė galiausiai baigėsi. Perskaitykite Etero 6:12 ir nustatykite, kaip jie jautėsi atvykę į pažadėtąją žemę. Apibendrinkite, ką išmokote šioje pamokoje, užbaigdami tokį teiginį: **Jei pasitikime Viešpačiu ir vykdome Jo valią, Jis _____**

Šį teiginį galima užbaigti fraze „nukreipia mūsų gyvenimą“. Kad geriau suprastumėte šį principą, prisiminkite pamokos pradžioje išvardintas situacijas, kuriose galėjote pamanyti, kad sunku įvykdyti Viešpaties prašymus. Kaip Viešpats ruošė jareditus, taip Jis ruošia ir mus įveikti būsimus gyvenimo sunkumus, kai meldžiamės, sekame pranašu ir laikomės įsakymų.

3. Savo Raštų studijavimo žurnale užrašykite, kaip žmogus gali parodyti pasitikėjimą Viešpačiu. Ką, remdamiesi jareditų pavyzdžiu, turėtume daryti, gavę sunkų Viešpaties įsakymą?

4. Apmąstykite tokį principą: **Jei pasitikime Viešpačiu, sunkumai ir negandos gali padėti mums tobulėti ir**

pasiekti žadėtas palaimas. (Tai galite užrašyti savo Raštuose, prie Etero 6:5–10.) Savo Raštų studijavimo žurnaluose atsakykite į tokius klausimus:

- a) Kaip patobulėjote ir buvote palaiminti ištikimai ištvėrdami buvusius ar esamus gyvenimo sunkumus?
- b) Kaip galėtumėte labiau pasitikėti Viešpačiu ir sekti Jo nurodymais galimose sunkiose situacijose?

Etero 6:13–18

Jareditai savo vaikus moko nuolankiai vaikščioti priešais Viešpatį

Įsivaizduokite, kad jūs, kaip jareditai, ką tik persikėlėte per vandenyną ir atvykote į jums visiškai naują žemę. Perskaitykite Etero 6:13–18 ir apmąstykite tokius klausimus: Kokių galėtumėte duoti pavyzdžių apie tai, ką reiškia nuolankiai vaikščioti priešais Viešpatį? Kaip jūsų gimdytojai ir kiti skatino jus nuolankiai vaikščioti priešais Viešpatį? Koks, jūsų manymu, yra ryšys tarp nuolankaus vaikščiojimo ir mokymo iš aukštybių? Kada jautėtės mokomi iš aukštybių? (Etero 6:17).

5. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Etero 6 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

30 DALIS. 3 DIENA

Etero 7–11

Įvadas

Nors Jaredo brolis pranašavo, kad jareditų karaliaus paskyrimas nuves juos į nelaisvę, jo žodžiai išsipildė ne iš karto. Pirmas jareditų karalius Orihas valdė teisiai. Tačiau, praėjus dviems kartoms, sudaręs slaptą sąjungą, karaliumi tapo vyras, vardu Jaredas. Valdant karaliams, jareditai išgyveno kelis pranašų klausymo ir teisingo gyvenimo laikotarpius ir kelis pranašų neklausymo ir nelabumo laikotarpius.

Etero 7

Korihoras atima karalystę iš savo tėvo, jo brolis Šulas ją sugrąžina, o pranašai smerkia žmonių nelabumą

Kaip, jūsų manymu, žmogus jaučiasi gyvendamas nelaisvėje? Ar kada nors jautėtės panašiai apribotas dėl savo neteisingų pasirinkimų? Studijuodami Etero 7–11

ieškokite įžvalgų apie tai, kaip galima išvengti fizinės ir dvasinės nelaisvės.

Kai Jaredas ir jo brolis paseno, jareditai prašė paskirti jiems karalių. Jaredo brolis įspėjo žmones, kad karaliaus turėjimas nuves į nelaisvę (žr. Etero 6:19–23). Pranašai visada pranašavo prieš tokius veiksmus, kurie mus veda į fizinę ar dvasinę nelaisvę.

 1. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite vieną ar du pavyzdžius veiksmų, dėl kurių mus įspėja šiuolaikiniai pranašai, ir kaip tie veiksmai galėtų nuvesti į fizinę ar dvasinę nelaisvę.

Nepaisant Jaredo brolio įspėjimo, žmonės pasirinko turėti karalių. Perskaitykite Etero 7:1–2 ir pažiūrėkite, ar ši Jaredo brolio pranašystė išsipildė Oriho, Jaredo sūnaus, dienomis. Pagalvokite, ką pasakytumėte karaliaus Oriho laikų žmogui, netikinčiam, kad Jaredo brolio pranašystė išsipildys.

Pranašiškas Jaredo brolio įspėjimas išsipildė nepaėjus nė dviems kartoms. Perskaitykite Etero 7:3–7 ir suraskite, kaip Kibas ir jo žmonės gyveno Korihoro, kurio savanaudiškas troškimas būti karaliumi sukurstė jį sukilti prieš savo tėvą, nelaisvėje. Ši nelaisvė buvo savanaudiškumo ir maišto pasekmė.

 2. Savo Raštų studijavimo žurnale parašykite, ką pasakytumėte mūsų laikų žmonėms, kurie nepaklūsta pranašų žodžiams, bet nemano, kad yra dvasinėje nelaisvėje. (J savo atsakymą galite įtraukti mintį apie tai, jog tie, kurie patenka į dvasinę

nelaisvę, dažnai paskutiniai tai suvokia. Pateikite šiuolaikinį pavyzdį ko nors, kas gali žmogų padaryti dvasiniu belaisviu.)

Ši jareditų istorijos dalis iliustruoja principą, kad **pranašų žodžių atmetimas veda į nelaisvę**. Pagalvokite, kada galėjote patirti dvasinę nelaisvę dėl to, kad nepaklausėte įsakymų ar pranašiško patarimo.

Korihoro sukilimas prieš savo tėvą Kibą sukėlė nuolatinę nesantaiką ir karą. Kibui senatvėje gimė kitas sūnus – Šulas. Užaugęs Šulas stėjo į kovą su savo maištinguoju broliu Korihoru.

 3. Įsivaizduokite, kad esate žurnalistas, kuriam pavesta nušviesti Šulo istoriją. Perskaitykite Etero 7:8–13 ir savo Raštų studijavimo žurnale parašykite skirsnėlį apie tai, ką jūs norėtumėte išryškinti Šulo gyvenime.

Valdant Šului, daug pranašų atėjo tarp žmonių ir įspėjo juos dėl jų nelabumo. Perskaitykite Etero 7:23–25 ir suraskite, ką pranašai skelbė ir kaip žmonės į tai reagavo. Kaip reagavo Šulas? Kaip tai, kad Šulas apsaugojo pranašus, palaimino jo žmones?

Perskaitykite Etero 7:26–27 ir suraskite, kas atsitiko, kai žmonės pakluso pranašų žodžiams. Šulas „prisiminė tuos didžius dalykus, kuriuos Viešpats padarė jo tėvams“ (Etero 7:27). Kai prisimenate didžius dalykus, kuriuos Viešpats padarė dėl jūsų, esate labiau linkę būti Jam dėkingi ir gyventi teisiai.

Šie įvykiai liudija apie svarbų principą: **Kai atgailaujame dėl savo nedorybių, pradedame klestėti**. Žodis *klestėti* reiškia viltį bei sėkmę ir „dažnai yra vartojamas materialinės sėkmės prasme, bet *nebūtinai* reiškia materialinio turto gausą ar net santykinai patogų, ramų gyvenimą. [...]

Tikrai teisūs *klesti* ta prasme, kad jie turi optimizmo, kuris tikėjimą ragina veikti ir iš nepalankių aplinkybių sukuria palankias. Jie nelaukia, kad Viešpats duos ar atims atlygį, bet prašo nurodyti, kas jiems bus naudingiausia tiek materialiai, tiek dvasiškai. Tokie nurodymai gali skatinti pakeisti profesiją, persikelti į kitą vietovę, įgyti žinių ar naujų įgūdžių arba priimti esamas aplinkybes bei kitaip sekti Dvasios nurodymais šiomis ribotų galimybių sąlygomis“ (Alan Webster, „I Have a Question,“ *Ensign*, Apr. 1990, 52–53).

 4. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- a)** Kaip buvote palaiminti dėl to, kad paisėte pranašų žodžių?
- b)** Kokį vieną dalyką galite padaryti, kad geriau paisytumėte pranašų žodžių ir įgytumėte teisę į Viešpaties palaimas?

Etero 8:1–9:12

Jaredas, o vėliau Akišas tampa karaliais, pasinaudodami slaptomis sąjungomis

Perskaitykite tokį sąrašą: jūsų klausoma muzika; jums patinkančios mintys; jūsų elgesys mokykloje; jūsų žiūrėti filmai; jūsų elgesys pasimatymuose; tai, ką veikiate su draugais; ką darote, kai jūsų nemato kiti. Kodėl žmogus, kuris dalyvauja nuodėmingoje veikloje, nori paslėpti tokią savo veiklą nuo draugų, tėvų ar vadovų? Koks pavojus glūdi neteisiose slaptose veiklose?

Kaip rašoma Etero 8 skyriuje, Omeras tapo karaliumi po Šulo mirties, bet Omero sūnus Jaredas „sukilo prieš savo tėvą“ (Etero 8:2) ir „nukreipė savo širdį į karalystę ir pasaulio šlovę“ (Etero 8:7). Jaredo dukra su tėvu suplanavo, kaip įgyti karalystę. Ji buvo graži moteris, ir jai šokant prieš vyrą, vardu Akišas, šis užsigeidė ją vesti. Jaredas pasakė Akišui, kad šis galės vesti jo dukrą, jei atneš jam jo tėvo, karaliaus, galvą (žr. Etero 8:12). Kad nužudytų karalių Omerą, Akišas sudarė staptą sąjungą su savo draugais. Slapta sąjunga yra tai, kad du ar daugiau žmonių prisiekia savo neteisius veiksmus laikyti slaptoje, kad išvengtų šių veiksmų pasekmių.

Perskaitykite Etero 8:15–18 ir suraskite frazes bei žodžius, nusakančius kai kuriuos slaptų sąjungų narių motyvus ir metodus.

 5. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną ar daugiau iš šių klausimų:

- Kodėl kai kurie žmonės dalyvauja slaptose sąjungose?
- Kodėl dvasiškai pražūtinga manyti, kad galima daryti visokius nelabumus (žr. Etero 8:16) arba viską, ko norisi (žr. Etero 8:17), ir išvengti pasekmių?
- Kuri Etero 8:18 frazė parodo, ką Viešpats mano apie slaptas sąjungas? Kodėl, jūsų manymu, tokios sąjungos laikomos pačiomis bjauriausiomis ir nelabiausiomis?

Perskaitykite Etero 8:20–22, 25 ir Etero 9:5–6, 11–12 ieškodami, kuo baigiasi slaptų sąjungų palaikymas. Apibendrinkite, ko išmokote: _____

Viena iš tiesų, kurią galbūt suradote šiose eilutėse, yra tokia: **Slaptų sąjungų rėmimas veda į žmonių ir bendruomenių sunaikinimą.**

Moronis trumpam liaunasi rašyti apie jareditų karus ir kreipiasi tiesiai į mus. Perskaitykite Etero 8:23–24, 26 ir suraskite, kaip Moronis ragina mūsų laikų žmones pasinaudoti jo įspėjimais dėl slaptų sąjungų.

Pagalvokite, kaip atsakytumėte į tokius klausimus: Kodėl tauta, bendruomenė ar kita žmonių grupė yra

baisioje padėtyje (žr. Etero 8:24), kai joje yra slaptų sąjungų? Kokių būdu slaptumas teikia galios toms sąjungoms? Kaip tiesos žinojimas apie slaptas sąjungas padeda žmonėms išgyvendinti šį blogį?

 6. Sugrįžkite prie veiksmų sąrašo, pateikto šios pamokos dalies pradžioje. Nors neteisūs pasirinkimai šiose jūsų gyvenimo srityse nebūtinai vertinami kaip slaptų sąjungų veiksmai, savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite pavojų, kylantį iš pasirinkimo dalyvauti veiklose, kurias asmuo norėtų nuslėpti nuo kitų.

Etero 9:13–11:23

Vieną karalių keičia kitas – kai kurie yra teisūs, kai kurie nelabi

Kaip rašoma Etero 9–11, jareditus valdė daug karalių, kai kurie teisiai, kai kurie nedorai. Perskaitykite Etero 9:26–35 (valdė Hetas) ir Etero 11:1–8 (valdė Komai ir Šiblomas), ieškodami žodžių, patvirtinančių principą, kad **pranašų žodžių nepaisymas veda į nelaisvę**, kuri aptarėme anksčiau šioje pamokoje.

Prisiminkite, kokių būdu ketinate geriau vykdyti pranašų žodžius. Ateinančiomis dienomis laikykitės šio tikslo ir ieškokite galimybių paliudyti apie tai, kaip svarbu paklusti pranašų žodžiams.

 7. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Etero 7–11 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Etero 12

Įvadas

Papasakojęs ilgametę jareditų istoriją, Moronis pristatė pranašo Etero tarnystę. Tada trumpam jis liovėsi rašyti istorinį pasakojimą ir aprašė kai kuriuos palaiminimus, patiriamus tų, kurie naudoja tikėjimą Jėzumi Kristumi. Bet jis išreiškė ir susirūpinimą. Jis nerimavo, kad žmonės, kurie paskutiniaisiais laikais skaitys Mormono Knygą, nepriims jos dėl jo ir kitų rašytojų silpnumo rašyme. Viešpats pažadėjo Moroniui, kad visų tų, kurie nusižemina prieš Jį ir tiki, silpnybės Jis pavers stiprybėmis.

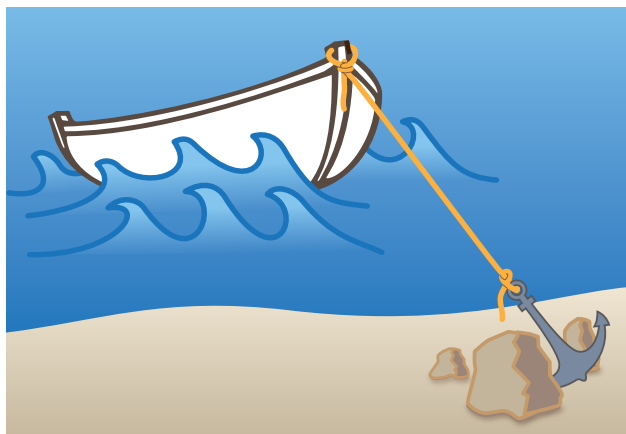
Etero 12:1–4

Eteras jareditamas skelbia atgailą

Kodėl svarbu, kad laive būtų inkaras? Kokie pavojai ar sunkumai gali ištikti laivą, neturintį inkaro? Paveiksle pavaizduotą laivą pavadinkite *Mano gyvenimas*. Pagalvokite, kaip atsakytumėte į tokius klausimus:

- Jei laivas simbolizuoja gyvenimą, tai ką galėtų simbolizuoti bangos?
- Jei bangas palygintume su sunkumais ir nelabumu, į ką būtų panašus žmogaus be inkaro gyvenimas? (Žr. Mormono 5:18.)
- Ką tokio jums davė Viešpats, kas kaip inkaras saugiai laikytų jus vietoje?

Studijuodami Etero 12, suraskite, ką turite daryti, kad būtumėte kaip laivas su inkaru – stabilus ir saugus, nepaisant bangų ir kitų poveikių. Etero 12 skyriaus

pradžioje Moronis pristato pranašą Eterą, gyvenusį tais laikais, kai žmonės atmetė pranašus ir gyveno nedorai. Perskaitykite Etero 12:1–3, ieškodami ko nors, kas jus žavi Etero poelgiuose tomis sunkiomis aplinkybėmis.

Vaikščiodamas ir ragindamas žmones atgailauti, Eteras mokė, ko gali tikėtis Dievą tikintis žmogus, nepriklausomai nuo jį supančių sunkumų ir nelabumo. Perskaitykite Etero 12:4 ir pasižymėkite, kas yra viltis. (Kai skaitysite, jums gali būti naudinga žinoti, kad „vieta Dievo dešinėje“ reiškia amžinąjį gyvenimą sugrįžus Dievo akivaizdon.)

1. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- a) Kuo, jūsų manymu, „tikrai viltis“ yra daugiau, nei paprasčiausiai kažko norėti?
- b) Kaip tikėjimas Jėzumi Kristumi mums suteikia galimybę tikrai viltis vietos Dievo dešinėje?
- c) Kokios Etero 12:4 frazės aprašo veiksmus žmogaus, kuris viliasi ir tiki Jėzų Kristų?

Laivą vaizduojančiame paveiksle, kurį pristatėme šios pamokos pradžioje, prie inkaro parašykite žodžius *tikėjimas* ir *viltis*.

Etero 12:4 moko tokio principo: **jei viliamės ir tikime Jėzų Kristų, gausime stiprybės būti tvirti, visuomet dosnūs gerų darbų.**

Pagalvokite apie atvejus, kada jums gali būti sunku būti tvirtiems (nesvyruojantiems) ir dosniems gerų darbų. Kad jums geriau sektųsi tokiose aplinkybėse ir apskritai gyvenime, studijuodami Etero 12, ieškokite būdų sustiprinti savo tikėjimą Jėzumi Kristumi.

Etero 12:5–22

Moronis pasakoja apie tikėjimu padarytus stebuklus ir didžius darbus

2. Savo Raštų studijavimo žurnale žemiau pateiktą sakinį užbaikite Evangelijos tiesomis, kurioms ieškote dvasinio liudijimo. *Norėčiau gauti dvasinį liudijimą apie ...*

Kai kurie žmonės mano, kad pirmiausia turi pamatyti tiesos patvirtinimą ir gauti jos įrodymą, o tik tada gyventi pagal ją. Apie tokį požiūrį Etero 12:5–6 kalba Moronis. Perskaitykite šias eilutes ir pažymėkite tas jo patarimo dalis, kurios jums atrodo svarbios. (Etero 12:6 yra Raštų įvaldymo ištrauka.)

Ko, pagal Etero 12:6, reikia, kad gautume liudijimą iš Viešpaties? Kokios mintys jums kyla mąstant apie frazę „kol jūsų tikėjimas nebus išbandytas“?

Kai kurie žmonės neteisingai mano, kad mūsų tikėjimo išbandymas visada reiškia vargą. Vyresnysis Ričardas G. Skotas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo išsakė tokią įžvalgą apie žodžių „kol jūsų tikėjimas nebus išbandytas“ reikšmę: „Veiksminiau naudoti tikėjimą galite mokytis laikydamiesi šio

Moronio mokyto principo: „... liudijimo negausite tol, kol *jūsų tikėjimas nebus išbandytas*“ [Etero 12:6; kursyvas pridėtas]. Taigi, kaskart, kai *bandysite savo tikėjimą*, tai yra, būdami verti veikssite pagal Dvasios nurodymą, gausite patvirtinantį Dvasios liudijimą. Šie jausmai stiprins jūsų tikėjimą. Jums tai kartojant, jūsų tikėjimas stiprės“ („The Sustaining Power of Faith in Times of Uncertainty and Testing,“ *Liahona*, May 2003, 76).

Perskaitykite šias Raštų ištraukas ir suraskite žodžius apie palaimas, kurių sulaukia žmonės, naudojantys tikėjimą:

- Etero 12:11. Koks palaiminimas? _____
- Etero 12:12–13. Kokio palaiminimo sulaukė Alma ir Amulekas? _____
- Etero 12:19–22, 30–31. Kokius palaiminimus tikėjimu gavo Jaredo brolis? _____

Galite atkreipti dėmesį į žodžius *po to; kol* Etero 12:7, 12, 17, 18, ir 31 eilutėse.

 3. Remdamiesi tuo, ką studijavote Etero 12 skyriuje, Raštų studijavimo žurnale savais žodžiais aprašykite, ko Moronis mokė apie dvasinio liudijimo iš Viešpaties gavimą.

Vienas iš Moronio mokytų principų yra: **Jei norime gauti liudijimą, pirma turime tikėti Jėzų Kristų.**

 4. Perskaitykite žemiau pateiktus scenarijus, o tada savo Raštų studijavimo žurnale parašykite, kaip kas nors dviejose ar daugiau iš tų situacijų galėtų parodyti tikėjimą Viešpačiu.

- a) Mergina nori gauti liudijimą apie Mormono Knygos tikrumą.
- b) Vaikinas labai trokšta padėti savo mylimiems artimiesiems priimti Evangeliją.
- c) Mergina prašo Viešpatį palaiminti jos sergantį tėvą.

 5. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite atvejį, kai jūs ar jūsų pažįstamas, parodęs tikėjimą, gavo liudijimą ar patyrė stebuklą.

Vėl pagalvokite apie principą ar doktriną, dėl kurios norėtumėte gauti dvasinį liudijimą (žr. 2-ą šios pamokos užduotį). Ką galite padaryti, kad parodytumėte tikėjimą prieš gaudami liudijimą?

Raštų įvaldymas – Etero 12:6

 6. Kad lengviau įsimintumėte Etero 12:6, kelis kartus ją perskaitykite, tada savo Raštų studijavimo žurnale parašykite tiek tos eilutės, kiek galite prisiminti. Tada tai, ką užrašėte, palyginkite su Raštų eilute. Vėl mokykitės eilutės ir antrą kartą parašykite ją savo Raštų studijavimo žurnale.

Etero 12:23–41

Moronis išreiškia susirūpinimą dėl to, kaip kitataučiai reaguos į Mormono Knygą

Kaip rašoma Etero 12:23–41, Moronis nerimavo dėl to, kad žmonės, kurie paskutiniaisiais laikais gaus Mormono Knygą, jos nepriims dėl jo ir kitų rašytojų silpnumo rašyme. Skaitydami Viešpaties atsakymą į Moronio nerimą Etero 12:26–27, ieškokite, kaip Viešpats sakė silpnumą paversiąs stiprybe. (Etero 12:27 yra Raštų įvaldymo ištrauka.)

Kartais Raštuose aprašytą Evangelijos principą parodo pavartoti žodžiai *jeigu* ir *tada*. Žodis *jeigu* parodo, ką turime daryti, o *tada* paaiškina, kokias pasekmes sukels mūsų veiksmai. Perskaitykite Etero 12:27 ir suraskite *jeigu–tada* principą ir parašykite jį žemiau.

Jeigu mes _____
tada Viešpats _____

Šią savaitę per pamoką šias eilutes su savo mokytoju aptarsite giliau. Taip pat daugiau studijuosite Moronio mokymą apie tikėjimą, viltį ir tikrąją meilę, aprašytus Etero 12:28–41.

Raštų įvaldymas – Etero 12:27

Kad lengviau įsimintumėte Etero 12:27 mintis, ant popieriaus lapo parašykite tokius žodžius: *Jeigu ... ateis ... parodysiu ... silpnumą ... duodu ... silpnumą ... nuolankūs; ... malonės ... visiems žmonėms ... nusizemina ... jeigu ... nusizemina ... tiki ... silpnumą ... stiprybe.*

Dar kartą perskaitykite Etero 12:27, atkreipdami dėmesį į šiuos žodžius. Pasistenkite atkartoti eilutę, žiūrėdami tik į popieriaus lapo esančius žodžius. Tą popieriaus lapą pasidėkite ten, kur vėliau, šiandien ar rytoj, jį galėsite rasti ir peržvelgti (pavyzdžiui į kišenę ar į Raštus). Kai tik pamatysite tą popieriaus lapą, kartokite Etero 12:27, kol šią ištrauką išmoksite mintinai.

 7. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

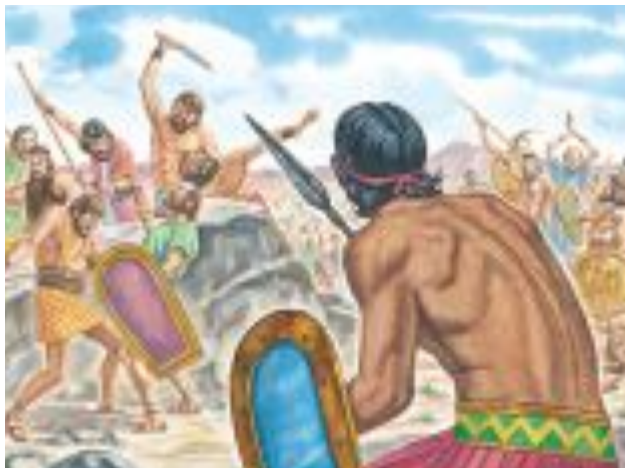
Etero 12 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Etero 13–15

Įvadas

Pranašas Eteras pranašavo apie Naująją Jeruzalę. Jis taip pat įspėjo Koriantumrą, jareditų karalių, kad jo liaudis bus sunaikinta dėl nelabumo, ir patarė jam bei jo namiškiams atgailauti. Kai Koriantumras ir jo liaudis atsiskak atgailauti, daugelį metų šėlo karas ir nelabumas, kol visa jareditų liaudis buvo sunaikinta. Išliko tik Eteras ir Koriantumras, kad paliudytų apie Etero pranašystės išsipildymą.

Etero 13:1–12

Moronis užrašo Etero pranašystes apie Naująją Jeruzalę ir senąją Jeruzalę

Pagalvokite apie šiuolaikinius miestus, turinčius antrą vardą, nusakantį svarbų to miesto bruožą. Pavyzdžiui, Paryžius Prancūzijoje dar žinomas Šviesos miesto vardu. Pradžiai pabandykite prie žemiau surašytų miestų parašyti teisingus antruosius jų vardus (atsakymai pateikti pamokos pabaigoje).

Kairas, Egipte	Vėjų miestas
Manila, Filipinuose	Tūkstančio minaretų miestas
Čikaga, JAV	Amžinasis miestas
Meksikas, Meksikoje	Rytų perlas
Roma, Italijoje	Rūmų miestas

Šios dienos pamokoje dėmesys sutelktas į du svarbius paskutinių laikų miestus: 1) Jeruzalę ir 2) Naująją

Jeruzalę. Paskutinėmis dienomis šie du miestai garsės teisumu. Eteras mokė jareditus, kad žemė, kurioje jie gyvena, yra vieta būsimos miesto, kuris bus vadinamas Naująja Jeruzale.

Perskaitykite Etero 13:2–8. Pranašui Džozefui Smitui Viešpats apreiškė, kad Naujoji Jeruzalė, minima Etero 13:6, bus pastatyta Džeksono apygardoje, Misūrio valst., JAV (žr. DS 57:1–4; 84:1–4). Ką apie šiuo miestus Eteras sakė Etero 13:3, 5? Pagalvokite apie gyvenimą tokiam mieste. Išstudijuokite Etero 13:10–11 ir suraskite, ką žmogus turi patirti, kad gyventų tuose šventuose Naujosios Jeruzalės ir senosios Jeruzalės (po jos atstatymo Viešpačiui, ji bus šventa; žr. Etero 13:5) miestuose.

Kitas Naujosios Jeruzalės vardas yra Sionė (žr. Mozės 7:62; Tikėjimo Teiginiai 1:10). Nors mes gal ir negyvenime Jeruzalėje ar Naujojoje Jeruzalėje, visi Bažnyčios nariai gali stengtis kurti Sionę. Galime ruošti gyventi šventose vietose, įskaitant celestialinę Dievo karalystę, kai tampame švarūs per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą.

Etero 13:13–15:34

Jareditai atmeta Eterą, toliau laikosi nelabumo ir kariauja, kol yra sunaikinami

Perskaitykite Etero 13:13–19 ir suraskite, kokiomis sąlygomis gyveno jareditų bendruomenė Etero laikais. Išstudijuokite Etero 13:20–22, suraskite Etero žinią Koriantumrui ir Koriantumro bei jo liaudies atsaką.

1. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- a) Kokių liudijimų galite pateikti apie tai, kaip mūsų laikų žmonės užkietina savo širdis ir atstumia Viešpaties tarnus?
- b) Ką darysite, kad ir toliau tvirtai tikėtumėte pranašo žodžiais ir klausytumėte jų?

Kaip rašoma Etero 13:23–14:20, Koriantumras kariavo su keliais bandžiusiais iš jo atimti karalystę vyrais, įskaitant Šeredą, Gileadą ir Libą. Galiausiai į karą įsitraukė visa jareditų tauta. Paskutinis Koriantumro priešas buvo vyras, vardu Šizas. Šių karų sukeltas nuniokojimų tarp jareditų mastas aprašytas Etero 14:21–25 ir Etero 15:1–2.

Perskaitykite Etero 15:3–6 ir suraskite, ką Koriantumras bandė padaryti, kad likusius žmones išgelbėtų nuo sunaikinimo. Pagalvokite, kodėl Šizas atmetė Koriantumro pasiūlymą ir kodėl abiejų armijų žmonės atsiskak pasiduoti (t. p. žr. Etero 14:24).

Perskaitykite Etero 15:12–17 ir suraskite informaciją apie jareditų padėtį. Dėl ko jų būklė jums atrodo ypač tragiška ir liūdna? Prisiminkite, kad Eteras daugelį metų kvietė žmones atgailauti (žr. Etero 12:2–3; 13:20).

Perskaitykite Etero 15:18–19 ir nustatykite, kas įvyksta, kai atmetami Viešpaties kvietimai atgailauti. Remdamiesi tuo, ką perskaitėte, užbaikite šį teiginį: Jei atmetame Viešpaties kvietimus atgailauti, _____

Gal aukščiau paliktoje tuščioje eilutėje principą užrašėte taip: **Jei atmetame Viešpaties kvietimus atgailauti, Jo Dvasia pasitraukia ir mūsų širdį užvaldo Šėtonas.**

2. Pasiremdami Etero 15:19 eilute ir iš jos išmoku principu, paaiškinkite, kodėl žemiau pateikti žmogaus pasiaiškinimai dėl atsisakymo atgailauti yra neteisingi:

- a)** Žinau, kad mano žiūrimi filmai nedera su Bažnyčios standartais, bet, manau, jie manęs neveikia.
- b)** Vartoti alkoholį su draugais nėra didelė nuodėmė. Mums tiesiog smagu.
- c)** Tai tik truputis pornografijos. Aš pats juk neinu ir nesielgiu amoraliai. Be to, bet kada galėčiau liautis, jei pajusčiau, kad mane tai traukia.
- d)** Dabar man nereikia atgailauti. Tai gali palaukti, kol susiruošiu vykti į misiją ar tuoktis šventykloje.

Etero 15:20–32 rašoma apie tai, kaip kariavo dvi jareditų armijos, kol liko tik jų vadai Koriantumras ir Šizas. Tada Koriantumras nukovė Šizą.

Jareditų istorija pateikia gyvą pavyzdį apie tai, kas nutinka žmonėms, kai jie kolektyviai atmeta daugkartines Dievo pastangas įtikinti juos atgailauti. Nors

atsisakydami atgailauti gal ir nepatirsime greito sunaikinimo, bet atmesdami Viešpaties kvietimus atgailauti jausimės kalti.

Apmąstykite tokį vyresniojo Nyllo L. Anderseno iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį: „Liudiju, kad Gelbėtojas gali ir trokšta atleisti mūsų nuodėmes. Išskyrus nuodėmes nedaugelio tų, kurie, pažinę pilnatvę, pasirenka pražūtį, nėra nuodėmės, kuri negalėtų būti atleista. Kokia tai nuostabi privilegija kiekvienam iš mūsų – nusigręžti nuo savo nuodėmių ir ateiti pas Kristų. Dieviškasis atleidimas yra vienas saldžiausių Evangelijos vaisių. Jis pašalina iš širdžių kaltę bei skausmą ir pakeičia tai džiaugsmu ir sąžinės ramybe“ („Atgailaukite, kad galėčiau jus išgydyti“, 2009 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Ištirkite bet kokius savo veiksmus, kurie galėjo užkirsti kelią Šventosios Dvasios įtakai jūsų gyvenime. Pagalvokite, kaip galėtumėte pasinaudoti Jėzaus Kristaus Apmokėjimo galia, kad padarytumėte būtinus pokyčius, kurie padėtų jums gauti Dvasią ir atremti Šėtono galią.

Iš Etero 13–15 sužinome, kad **pyktis ir kerštas skatina mus priimti sprendimus, kurie žeidžia mus pačius ir kitus**. Perskaitykite ar dar kartą perskaitykite žemiau nurodytas ištraukas ir pažymėkite šios tiesos žodžius ar frazes. Etero 13:27; 14:24; 15:6, 22, 28.

Pagalvokite, kokias pasekmes nekontroliuojamas pyktis gali turėti šeimos ar kitiems santykiams. Pagalvokite apie savo gyvenimo situaciją, kur jums gali reikėti atsakyti pykčio ar keršto.

Skaitydami šį vyresniojo Deivido E. Sorenseno, į pensiją išėjusio Septyniiasdešimties nario, teiginį, ieškokite, kaip galite įveikti pykčio ar noro atkeršyti jausmus: „Kai kas nors įžeidžia mus ar mums rūpimus žmones, skausmas gali būti sukrečiantis. Gali atrodyti, kad tas skausmas ar neteisybė yra svarbiausias pasaulyje dalykas ir kad neturime kito pasirinkimo, kaip tik atkeršyti. Bet Kristus, Ramybės Kunigaikštis, moko mus geresnio kelio. Mums gali būti labai sunku kam nors atleisti padarytą skriaudą, bet kai tai padarome, atveriamė sau kelią į geresnę ateitį. Kitų nedoras elgesys jau nebevaldo mūsų. Atleisdami kitiems tampame laisvi gyventi savo gyvenimą. Atleidimas reiškia, kad praeities

problemos jau nebevaldo mūsų likimo ir mes galime susitelkti į ateitį su Dievo meile širdyje“ („Forgiveness Will Change Bitterness to Love,“ *Ensign* arba *Liahona*, May 2003, 12).

 3. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kada jūs ar jums pažįstamas žmogus, pasirinkęs atleisti, patyrė išgijimą ir laisvę?

Jūs galite įveikti bet kokius pykčio ir keršto jausmus, jei kreipsitės į Jėzų Kristų ir per Jo Apmokėjimą gausite

atleidimo ir paguodos galios. Neužmirškite melsti Viešpatį pagalbos, kurios jums gali prireikti tokiose situacijose.

 4. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Etero 13–15 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Pamokos pradžioje pateiktos veiklos atsakymai: Kairas, Egipte (Tūkstančio minaretų miestas); Manila, Filipinuose (Rytų perlas); Čikaga, JAV (Vėjų miestas); Meksikas, Meksikoje (Rūmų miestas); Roma, Italijoje (Amžinasis miestas).

Moronio

KNYGOS STUDIJŲ ĮVADAS

Kodėl verta studijuoti šią knygą?

Studijuodami šią knygą, galėsite pasisemti stiprybės iš galingo Moronio pavyzdžio ir liudijimo. Be to, iš Moronio ir jo tėvo Mormono mokymų sužinosite apie pagrindines Jėzaus Kristaus Bažnyčios apeigas ir praktikas, apie tai, kaip svarbu daryti teisius darbus su tikru ketinimu, apie būdą nuspręsti, kas yra gera, o kas bloga, ir apie ryšį tarp tikėjimo, vilties ir tikrosios meilės. Taip pat perskaitysite Moronio raginimą melstis, kad sužinotumėte, jog Mormono Knyga yra tikra, ir ateiti pas Kristų ir tobulėti Jame (žr. Moronio 10:32).

Kas parašė šią knygą?

Šią knygą parašė Moronis. Joje yra jo žodžiai, Jėzaus Kristaus žodžiai dvylikai Jo mokinių (žr. Moronio 2) ir jo tėvo Mormono žodžiai (žr. Moronio 7–9). Prieš nefitų sunaikinimą Moronis tarnavo tarp jų kaip karinis ir Bažnyčios vadovas (žr. Mormono 6:12; Moronio 8:1). Kaip ir kiti svarbiausi Mormono Knygos rašytojai ir sudarytojai, Moronis matė Gelbėtoją. Jis liudijo: „Aš mačiau Jėzų, ir [...] jis kalbėjo su manimi veidas į veidą“ (Etero 12:39). Moronis liko ištikimas savo liudijimui ir pabrėžė savo pasiryžimą verčiau žūti, nei išsižadėti Kristaus (žr. Moronio 1:1–3).

1823 metais, praėjus maždaug 1400 metų nuo to laiko, kai užbaigė Mormono Knygą, Moronis pasirodė Pranašui Džozefui Smitui kaip prisikėlusis esybė ir pasakė, kad netoli Džozefo Smito namo yra paslėptas metraštis. Tada ir dar keletą metų Moronis mokė Džozefą „apie tai, ką Viešpats ketino daryti, bei kaip ir koku būdu jo karalystei turi būti vadovaujama paskutinėmis dienomis“ (Džozefas Smitas–Istorija 1:54).

Kada ir kur tai buvo parašyta?

Manoma, kad šią knygą Moronis sudarė tarp 401 m. po Kr. ir 421 m. po Kr. (žr. Mormono 8:4–6; Moronio 10:1) klajodamas, kad jo nenužudytų (žr. Mormono 1:1–3).

31 DALIS. 2 DIENA

Moronio 1–5

Įvadas

Baigęs sudarinėti Etero plokštelių santrauką, Moronis paaiškino, kad jis neketino daugiau rašyti (žr. Moronio 1:1). Tačiau, jis buvo paliktas gyvas, kad parašytų „dar kai ką, tikėdamasis, kad [...] tai bus vertinga“ paskutiniųjų laikų žmonėms (Moronio 1:4). Moronio 1–5 patvirtina Moronio ištikimybę Jėzui Kristui. Be to, šiuose skyriuose pateikti nurodymai dėl svarbių Evangelijos apeigų, įskaitant sakramento pateikimą.

Moronio 1

Moronis klaidžioja, kad jo nenužudytų, ir toliau rašo

Vyresnysis Deividas E. Sorensonas, į pensiją išėjęs Septyniasdešimties narys, pasakojo tokią istoriją apie merginą, kuri drasiai laikėsi savo tikėjimo:

„Mano anūkė Dženifer su keliomis savo mokyklos draugėmis buvo pakviesta papietauti ir pažiūrėti filmą. Visos merginos sutarė dėl filmo, kurį ketino žiūrėti, ir Dženifer gerai jautėsi tame dalyvaudama. Tačiau mergina, kuri išėjo iš pietų, kad nupirktų joms bilietus, sugrįžo su bilietais į kitą, nei buvo planuota, filmą! Ji tarė: „Tai puikus filmas, ir jis pažymėtas raide S“.

Netikėtai užklupta Dženifer buvo nepasiruošusi taip staiga pasikeitusiai situacijai. Bet laimei, ji iš anksto buvo nusprendusi, kad, jei kada nors atsidurtų tokioje padėtyje, ji nežiūrės raide S pažymėtų filmų. Ji sugebėjo tvirtai pasakyti savo draugėms: „Aš negaliu eiti žiūrėti raide S pažymėto filmo. Mano tėvai tam nepriartų.“ Į tai merginos atsakė: „Nagi! Tavo tėvai niekada nesužinos!“ Išgirdusi tai, Dženifer tarė: „Na, iš tikrųjų nesvarbu, ar sužinos tėvai. Tiesiog aš nevaikštau į raide S pažymėtus filmus!“

Jos draugės nuliūdo ir bandė ją perkalbėti. Jos jai sakė, kad ji gadina visą šventę. Kai ji nenusileido, jos metė bilietą ir gražą jai į veidą ir paliko ją, išeidamos į raide S pažymėtą filmą. Tai buvo skaudus vakaras, kupinas draugių atstūmimo. Bet tai buvo nuostabi akimirka Dženifer ir jos šeimai. Ji įgijo tikrumo, savivertės ir dvasinės jėgos“ („You Can't Pet a Rattlesnake,“ *Ensign*, May 2001, 42).

Perskaitykite Moronio 1:1–3 ir suraskite žodžius, rodančius, kaip tvirtai Moronis laikėsi savo tikėjimo. Moronio ir vyresniojo Sorenseno anūkės pavyzdžiai rodo, kaip žmogus gali pasirinkti tvirtai laikytis to, ką jis žino esant teisinga. Jūs taip pat kasdien galite priimti iš pažiūros nesvarbius sprendimus, rodančius jūsų tikėjimą, paklusnumą ir norą sekti Kristumi.

 1. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite atvejį, kai pasirinkote tvirtai laikytis savo tikėjimo ar parodyti savo tikėjimą paklusnumu.

Pagalvokite, kaip galite tvirčiau laikytis savo tikėjimo Jėzumi Kristumi. Perskaitykite Moronio 1:4 ir suraskite, kodėl Moronis nusprendė parašyti daugiau. Ko galime pasimokyti iš Moronio pavyzdžio ir paskatų parašyti daugiau palikuonims tų, kurie siekė jį nužudyti? Ką tokio galite parašyti savo palikuonims, kas būtų palaiminimas jiems? Studijuodami Moronio 2–5, pagalvokite, kuria prasme tai, apie ką Moronis nusprendė rašyti, yra vertinga jums (Moronio 1:4).

Moronio 2

Moronis užrašo nurodymus dėl Šventosios Dvasios dovanos suteikimo

Pagalvokite, ką patyrėte, kai buvote tvirtinami Bažnyčios nariu ir jums ant galvos buvo uždėtos rankos, kad galėtumėte gauti Šventosios Dvasios dovaną. Ką prisimenate apie šią apeigą? Perskaitykite Moronio 2:1–3 ir pagalvokite, koks palaiminimas jums buvo Šventosios Dvasios dovana.

Viena Evangelijos tiesa, kurios mokoma šiose eilutėse, yra tokia: **Verti nariai, turintys deramą kunigystės įgaliojimą, gali pakrikštytiems nariams rankų uždėjimu suteikti Šventosios Dvasios dovaną.**

Moronio 3

Moronis surašo nurodymus dėl asmenų išventinimo į kunigystės pareigybes

Ar esate matę kieno nors kunigystės įgaliojimo linijos aprašą? Šiame apraše nurodyta, kas asmenį išventino į kunigystę, kas savo ruožtu išventino jį, ir taip toliau iki Jėzaus Kristaus. Gal turite savo kunigystės įgaliojimo linijos aprašą arba gal matėte brolio ar tėvo linijos aprašą. Skaitydami žemiau pateiktą vyresniojo Džefrio R. Holando iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo teiginį, pagalvokite, kaip svarbu turėti galimybę matyti tokia įgaliojimo linija tiesiai iki Jėzaus Kristaus:

„Žinoma, tam, kad veiktum pagal dievišką įgaliojimą, reikia daugiau nei socialinės sutarties. To negalima gauti per teologinį mokymą ar bendruomenės paskyrimą. Ne, pavestame Dievo darbe turi būti didesnė galia nei ta, kurią turi žmonės

klauptuose, gatvėse ar seminarijose, – iš tikrųjų, daugelis dorų religijos išpažinėjų tai žinojo ir atvirai pripažino per daugelį amžių iki pat Sugražinimo. [...]

[...] Atkurtoje Jėzaus Kristaus Bažnyčioje galime atsekti liniją kunigystės įgaliojimo, pagal kurią veikia naujutėlis apylinkės diakonas, jam pirmininkaujantis vyskupas ir pranašas, kuris pirmininkauja mums visiems. Ta linija nepertraukiama grandine driekiasi iki angeliškų tarnų, kurie atėjo nuo paties Dievo Sūnaus, atnešdami šią neprilygstamą dovaną iš dangaus“ („Our Most Distinguishing Feature,“ *Liahona*, May 2005, 44).

Kiekvienas asmuo, kuris priima Aarono ar Melchizedeko kunigystę, taip pat yra išventinamas į kunigystės pareigybę, apimančią tam tikras pareigas. Perskaitykite Moronio 3:1–4 ir suraskite, kaip žmonės išventinami į kunigystės, įskaitant kunigo ir mokytojo, pareigybes.

Savo Raštuose, prie šių eilučių, galite užsirašyti šią tiesą: **Į kunigystės pareigybes asmenys yra išventinami per rankų uždėjimą tų, kurie yra įgalioti.**

 2. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- a) Kodėl asmenį į kunigystės pareigybę turi išventinti tas, kuris jau turi kunigystę?
- b) Kiek vertinga jums yra tai, kad Bažnyčioje ar jūsų šeimoje yra kunigystės įgaliojimas?

Moronio 4–5

Moronis paaiškina, kaip reikia pateikti sakramentą

3. Pagalvokite apie sakramento simbolius ir apie tai, ką patiriate priimdami sakramentą. Savo Raštų studijavimo žurnale atlikite tai:

a) Iš atminties, kaip galima tiksliau, užrašykite sakramento duonos arba vandens pašventinimo maldą.

b) Perskaitykite šias šventas sakramento maldas (žr. Moronio 4:3; 5:2) ir patikrinę, ką užrašėte pirmoje šios užduoties dalyje, aprašykite vienos sakramento maldos dalį, kuri jums ypač svarbi, ir paaiškinkite, kodėl ta maldos dalis jums tokia reikšminga.

Sakramento pašventinimo maldas Moronis į savo metraščių įtraukė todėl, kad tikėjosi, jog ateityje jos bus vertingos žmonėms (žr. Moronio 1:4). Perskaitykite Moronio 4:1–3 bei 5:1–2 ir suraskite frazes, paaiškinančias, ką simbolizuoja sakramento duona ir vanduo. Skaitant gali būti naudinga atminti, kad po apreiškimo, duoto Pranašui Džozefui Smitui, mūsų laikais Bažnyčioje sakramentui vietoje vyno pateikiamas vanduo (žr. DS 27:2).

Sakramento prasmę apibendrinkite užbaigdami tokį teiginį: Sakramento simboliai padeda mums atminti _____.

Apmąstykite, kodėl mums yra svarbu atminti Gelbėtojo kūną ir kraują.

Dėl fizinės Gelbėtojo kūno kančios, mirties ir prisikėlimo bei didžiulės dvasinės kančios, pasireiškusios kraujavimu iš kiekvienos poros, visi žmonės, kurie naudoja tikėjimą Juo ir atgailauja, gali gauti nuodėmių atleidimą. **Sakramento simboliai padeda mums prisiminti Jėzaus Kristaus Apmokėjimą.**

4. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną iš šių klausimų ar į abu:

a) Kaip nuoširdus Gelbėtojo Apmokėjimo apmąstymas per sakramentą padėjo jums ar sustiprino jus dvasiškai?

b) Ką galite padaryti, kad sakramento metu labiau susitelktumėte į Gelbėtojo Apmokėjimo atminimą?

Kad geriau suprastumėte, ką priimdami sakramentą pažadate daryti, peržvelkite Moronio 4:3 ir užbaikite tokią lentelę:

Ką per sandorą pažadu daryti?	Ką, mano manymu, reiškia laikytis šios sandoros dalies	Ką galiu padaryti, kad geriau laikyčiausi šios sandoros dalies
1.		
2.		
3.		

Be to, iš Moronio 4:3 sužinome, kad, jei ištikimai laikomės savosios sakramento sandoros dalies, Viešpaties Dvasia visada gali būti su mumis.

Skaitydami vyresniojo Deivido A. Bednario iš Dvylikos Apaštalo Kvorumo teiginį, pagalvokite, kaip jūs patyrėte Šventosios Dvasios dovaną jo minimais aspektais: „Viešpaties Dvasia gali mums vadovauti, ir Ji palaimins mus nurodymais, pamokymais bei dvasine apsauga mūsų mirtingos kelionės metu“ („Kad Jo Dvasia visada būtų su mumis“, 2006 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Sekmadienį, priimdami sakramentą, apmąstykite Gelbėtojo Apmokėjimą. Stenkitės laikytis lentelėje surašytų sandoros dalių, kad Viešpaties Dvasia visada galėtų būti su jumis.

5. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Moronio 1–5 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

Moronio 6

Įvadas

Prieš baigdamas rašyti ant plokštelių, Moronis išdėstė kai kuriuos reikalavimus asmenims, kurie ruošiasi krikštu prisijungti prie Bažnyčios. Tada jis paaiškino Bažnyčios narių pareigas rūpintis vieniems kitais. Moronis taip pat paaiškino Bažnyčios susirinkimų tikslą ir pabrėžė, kad jie turi būti vedami pagal Šventosios Dvasios poveikius.

Moronio 6:1–3

Moronis nustato reikalavimus krikštui

Įsivaizduokite, jog turite septynmetį brolių, kuriam po kelių mėnesių sukaks aštuoneri. Jūsų tėvai paprašė jus pravesti šeimos namų vakaro pamokėlę apie tai, kaip pasirošti krikštui.

1. Jei tą pamokėlę turėtumėte vesti dabar pat, ko mokytumėte, kad padėtumėte savo broliui pasirošti krikštui? Savo mintis užrašykite savo Raštų studijavimo žurnale.

Įtraukęs į savo metraščių sakramento maldas (žr. Moronio 4–5), Moronis pridėjo nurodymus dėl krikšto apeigų. Patyrinėkite Moronio 6:1–3 ieškodami reikalavimų krikštui. Surastus reikalavimus galite pasižymėti savo Raštuose.

Ką, jūsų manymu, reiškia, kad norintieji krikštytis turėjo nešti „vaisių, rodančių, kad jie to verti“? (Moronio 6:1). _____

Pamąstykite, ką reiškia ateiti į krikštą „sudužusia širdimi ir atgailaujančia dvasia“ (žr. Moronio 6:2). Moronio 6:1–3 Moronis paaiškino, kad **per krikštą mes sudarome sandorą priimti Jėzaus Kristaus vardą ir tarnauti Jam iki galo**. Ką jūs darote, kad išlaikytumėte ir stiprintumėte savo pasiryžimą tarnauti Jėzui Kristui?

2. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip po krikšto stengėtės išlaikyti ir sustiprinti savo pasiryžimą tarnauti Jėzui Kristui?

Moronio 6:4

Moronis paaiškina, kaip reikia rūpintis Bažnyčios nariais ir dvasiškai maitinti juos

Paaiškinęs reikalavimus, kuriuos žmonės turi atitikti prieš krikštą, Moronis paaiškino, kaip naujai pasikrikštijusieji išlikdavo ištikimi savo sandoroms. Perskaitykite Moronio 6:4 ir suraskite, kas buvo daroma, norint padėti naujiems atsivertusiesiems išlikti ištikimiams.

Apibendrinkite, ko iš Moronio 6:4 išmokote apie savo pareigas kitų Bažnyčios narių atžvilgiu. _____

Kokie palaiminimai, remiantis Moronio 6:4, ateis dėl maitinimo geruoju Dievo žodžiu?

Viena svarbi tiesa, užrašyta Moronio 6:4, teigia, kad **mūsų pareiga – atminti ir dvasiškai maitinti kitus Bažnyčios narius**.

Výresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo liudijo, kaip yra svarbu vienam kitą maitinti Dievo žodžiu: „Dauguma žmonių į Bažnyčią ateina ne vien ieškodami naujų evangelinių faktų ar pasimatyti su senais draugais, nors visa tai yra svarbu. Jie ateina ieškodami dvasinės patirties. Jie nori ramybės. Jie trokšta, kad jų tikėjimas sutvirtėtų ir viltis atsinaujintų. Trumpai tariant, jie trokšta būti maitinami geruoju Dievo žodžiu, būti dangaus galių stiprinami. Tie iš mūsų, kurie esame pašaukti kalbėti, mokyti ar vadovauti, turime padėti tai daryti geriausiai, kaip tik galime“ („A Teacher Come from God,“ *Ensign*, May 1998, 26).

Ar kada pagalvojote apie daugybę žmonių, kurie meldėsi už jus, rengė jums pamokas, skatino jus likti aktyvius Bažnyčioje ir padėjo jums įveikti sunkumus?

3. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite du ar tris žmones, kurie dvasiškai rūpinosi jumis ar jus maitino.

Pasitaikius pirmai progai, aptarkite su šeimos nariu ar draugu, kaip esate palaiminti dėl to, kad kažkas jumis rūpinosi ar jus maitino Dievo žodžiu.

Prezidentas Henris B. Airingas iš Pirmosios Prezidentūros papasakojo istoriją apie savo apylinkės diakoną, kuris suprato, kaip svarbu vykdyti savo pareigą kitiems kvorumo nariams:

„Vienas jo kvorumo narių gyveno mano kaimynystėje. Tas kaimynų berniukas niekada nelankė kvorumo susirinkimų ir nebendravo su savo kvorumo nariais. Jo patėvis nebuvo narys, o mama nelankė Bažnyčios.

Vieną sekmadienį diakonų kvorumo prezidentūra susitiko taryboje. [...] Savo prezidentūros susirinkime tie 13-mečiai ganytojai prisiminė berniuką, kuris niekada neateina. Jie pakalbėjo apie tai, kaip jam reikia to, ką gauna jie. Prezidentas paskyrė savo patarėją eiti ieškoti to paklydusio avinėlio.

Pažinojau tą patarėją, žinojau, kad jis drovus ir žinojau, kokia tai sunki užduotis. Taigi pro savo namo langą susidomėjęs stebėjau, kaip tas patarėjas sliūkina pro mano namus link namo, kuriame gyveno Bažnyčioje nesilankantis berniukas. Tas ganytojas ėjo rankas susikišęs į kišenes. Jo akys buvo nudelbtos į žemę. Jis ėjo lėtai, taip, tarsi nebūtų tikras, ar nori nueiti ten, kur ėjo. Maždaug po 20 minučių, tuo keliu jis ėjo atgal kartu su tuo paklydusiu diakonu. Tas reginys pasikartojo dar kelis sekmadienius. Tada tas berniukas, kuris buvo paklydęs ir surastas, išsikėlė.

[...] Po daugelio metų dalyvavau kuolo konferencijoje, toli nuo kambario, kuriame ta prezidentūra buvo susirinkusi tarybai. Prie manęs priėjo žilas vyras ir tyliai tarė: „Prieš daugelį metų jūsų apylinkėje gyveno mano anūkas.“ Jis jausmingai nupasakojo man to berniuko gyvenimą. Ir tada paklausė, ar galėčiau surasti tą diakoną, kuris lėtai ėjo tuo keliu. Jis klausė, ar galėčiau jam padėkoti ir pasakyti, kad jo anūkas, dabar jau vyras, vis dar prisimena tai“ („Watch with Me,“ *Ensign*, May 2001, 38–39).

Pagalvokite apie konkrečius žmones, kuriuos Viešpats norėtų, kad jūs prisimintumėte ir maitintumėte. Planuokite, kaip galėtumėte padėti juos dvasiškai maitinti. Užrašykite jų vardus ant popieriaus ir padėkite taip, kad galėtumėte juos įsiminti.

Moronio 6:5–9

Moronis paaiškina Bažnyčios susirinkimų tikslą ir kaip jie turėtų būti vedami

Įsivaizduokite, kad esate paauglio, kuris kelias pastarąsias savaites tvirtina, kad nenori eiti į Bažnyčią, nes jam tai atrodo beprasmiška ir nuobodu, tėvas. Pagalvokite, ką pasakytumėte savo vaikui, kad paskatintumėte jį lankyti Bažnyčią ir suprasti, kodėl yra teisinga ją lankyti reguliariai.

Moronis buvo įkvėptas metraštyje aprašyti priežastis, dėl kurių Bažnyčios nariai susirinkdavo jo laikais. Panagrinėkite Moronio 6:5–6 ir suraskite, kaip galėtumėte užbaigti tokį teiginį: **Kaip Bažnyčios nariai, mes dažnai susirenkame** _____

Vyresnysis Dalinas H. Ouksas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo pacitavo draugo laišką, kuriame rašoma, kaip pasikeitė jo požiūris į Bažnyčios lankymą:

„Išmintingas draugas rašė:

„Prieš daugelį metų pakeičiau požiūrį į Bažnyčios lankymą. Jau nebevaikštau į Bažnyčią dėl savęs – einu galvodamas apie kitus. Stengiuosi pasisveikinti su žmonėmis, kurie sėdi vieni, pasitikti ateinančius, ... pasisiūlyti atlikti užduotis. <...>

Trumpai kalbant, kiekvieną savaitę einu į Bažnyčią būti aktyvus, o ne pasyvus, ir teigiamai paveikti žmonių gyvenimus. Dėl to mano lankymasis Bažnyčios susirinkimuose tapo daug džiaugsmingesnis ir teikiantis pasitenkinimą.“

Visa tai iliustruoja amžiną principą, kad esame laimingesni ir jaučiame didesnę pasitenkinimą, kai tarnaujame norėdami duoti, o ne gauti“ (žr. „Nesavanaudiškas tarnavimas“, 2009 m. balandžio visuotinės konferencijos medžiaga).

Aukščiau užrašytą teiginį galėjote užbaigti kai kuriomis iš toliau aptartų idėjų.

Kaip Bažnyčios nariai, turime dažnai susirinkti:

- **pasninkauti ir melstis;**
- **dvasiškai stiprinti vienas kitą;**
- **priimti sakramentą Viešpačiui Jėzui Kristui atminti.**

Apmąstykite potyrius, iš kurių pasimokėte, kaip svarbu pasninkauti ir melstis su savo apylinkės ar skyriaus nariais.

Moronio 7:1–19

Įvadas

Moronis užrašė pamokslą, kurį jo tėvas Mormonas prieš daugelį metų buvo pasakęs savo „mylimiems broliams“ (žr. Moronio 7:2). Šioje pamokoje nagrinėjama pirmoji Moronio 7 skyriuje užrašyto Mormono pamokslo dalis. Joje pateikti jo mokymai apie teisių darbų darymą su tikru ketinimu ir aiškinimas, kaip galime atskirti gėrį nuo blogio. Kitoje pamokoje studijuosite likusią Moronio 7 skyriuje užrašyto Mormono pamokslo dalį.

 4. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- a) Kaip pasikeistų jūsų potyriai Bažnyčioje, jei susirinkimus lankytumėte trokšdamas dvasiškai sustiprinti kitus?
- b) Kodėl vertinga dažnai priimti sakramentą Jėzui Kristui atminti?
- c) Kaip Bažnyčios lankymas paminėtais tikslais gali padėti „išlaikyti [jus] teisingame kelyje“? (Moronio 6:4).

Perskaitykite Moronio 6:7–8 ir suraskite, ką Bažnyčios nariai Moronio laikais „griežtai stebėjo“, kitaip sakant, į ką jie kreipė ypatingą dėmesį. Kodėl yra svarbu, kad mokytumėte ir paskatintumėte vienas kitą vengti nuodėmės ir atgailauti?

Moronis paliudijo, kad kiekvieną kartą, kai tik su tikru ketinimu atgailausime, mums bus atleista. Galite Moronio 6:8 pasižymėti šią tiesą.

Ši skyrių Moronis užbaigia mokydamas, kaip mūsų Bažnyčios susirinkimai turėtų būti vedami. Perskaitykite Moronio 6:9 ir pasakykite, pagal ką turime vesti Bažnyčios susirinkimus. Pagalvokite apie metą, kada Bažnyčios susirinkimo metu ypač jautėte Šventosios Dvasios įtaką.

Kaip principas, kad Bažnyčios susirinkimus reikia vesti Šventosios Dvasios galia, tinka jums? Jeigu jūsų paprašytų susirinkimo metu pasakyti kalbą, ar pravesti pamoką, kaip galėtumėte užtikrinti, jog tai, ką sakote, padeda Šventajai Dvasiai vesti susirinkimą ir veikti jame.

 5. Savo Raštų studijavimo žurnale parašykite planą, kaip ketinate vesti Bažnyčios susirinkimus ateinančią savaitę. Galite panaudoti būdus į garbinimą pakviesti Šventąją Dvasią ir galvoti apie kitus ir jų maitinimą.

 6. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Moronio 6 skyrių išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, minintis ir įžvalgas:

Moronio 7:1–10

Mormonas moko Jėzaus Kristaus pasekėjus apie darbus ir ketinimus

Ar jums teko patirti tai, kad kažkas viduje pasirodė ne toks geras, kaip atrodė iš išorės? Tokio atvejo pavyzdys gali būti iš išorės gražus vaisius (kad ir obuolys), kuris pasirodė neprinokęs arba pernokęs. Pateikite dar du ar tris pavyzdžius, kuriuos pavyks sugalvoti. _____

Apmąstykite, kaip šiuos pavyzdžius apie daiktus, kurie iš išorės atrodo geri, bet iš tikrųjų tokie nėra, galima palyginti su žmonių išorine išvaizda ir vidiniais motyvais. Moronis užrašė savo tėvo Mormono žodžius, apie mūsų širdžių būseną, kai darome teisus darbus. Perskaitykite Moronio 7:2–3 ir nustatykite, kam Mormonas tai adresuoja.

Savo brolius ir seseris, kuriems jis kalbėjo, Mormonas pavadino „taikingais Kristaus sekėjais“ (Moronio 7:3). Išstudijuokite Moronio 7:4–5 ir suraskite, kaip Mormonas žinojo, kad šie nefitai tikrai buvo Gelbėtojo mokiniai.

Ar manote, kad asmuo gali apsimesinėti teisiu? Kodėl taip arba ne?

Mormonas tai aptarė Moronio 7:6. Studijuodami šią eilutę, galite pasižymėti frazę „tikras ketinimas“. Suprasti, ką reiškia tikras ketinimas, gali padėti šis vyresniojo Dalino H. Oukso iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškinimas. Šio paaiškinimo dalis, kurios jums atrodo svarbios, pasibraukite.

„Turime ne tik daryti kas teisu. Turime tai daryti dėl teisių paskatų. Šiuolaikinis terminas yra *geras motyvas*. Šis tinkamas nusistatymas Raštuose dažnai išreiškiamas žodžiais *visa širdimi* arba *su tikru ketinimu*.

Raštuose aiškinama, jog Dievas supranta mūsų motyvus ir atitinkamai teis mūsų darbus“ (*Pure in Heart* [1988], 15).

Mormonas aprašė žmogaus, bandančio daryti gerus darbus be tikro ketinimo, vaisius. Patyrinėkite Moronio 7:7–10 ir nustatykite, kas atsitinka, kai darome teisius darbus be teisingo ketinimo. Iš šių eilučių sužinome, jog **tam, kad būtume palaiminti už gerus darbus, turime juos daryti su tikru širdies ketinimu**. Tikras ketinimas reiškia daryti gerus darbus iš meilės Dievui ir kitiems.

 1. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokį klausimą: Kokį skirtumą pastebėjote tarp gero darbo, kurį padarėte su teisiu ketinimu, ir tarp gero darbo, kurį padarėte su savanaudišku ketinimu?

 2. Kad geriau suprastumėte principą, jog tam, kad būtume palaiminti už gerus darbus, turime juos daryti su tikru širdies ketinimu, apsvarstykite tokį scenarijų: Mormono Knygą skaitęs draugas prašo jus padėti suprasti Moronio 7:9, sakdamas: „Skaičiau, kad, jei žmogus meldžiasi be tikro ketinimo, „iš to jam jokios naudos, nes Dievas nepriima nė vieno tokio“. Dažnai pagaunu save, kad meldžiuosi be tikro ketinimo. Gal man apskritai nustoti melstis?“ Savo raštų studijavimo žurnale parašykite, kaip atsakytumėte į tą klausimą, ir paaiškinkite, kodėl atsakytumėte būtent taip.

Prezidentas Brigamas Jangas davė naudingą patarimą dėl to, kaip galime rasti noro melstis su tikru ketinimu: „Nesvarbu, ar jums ir man patinka melstis; kai ateina laikas melstis, melskimės. Jei nepatinka, turime melstis tol, kol patiks“ (*Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* [1997], 45).

Pagalvokite, kaip Prezidento Jango patarimas dėl maldos gali padėti paklusti kitiems įsakymams. Dažnai darymas to, kas teisu, gali padėti įgyti norą toliau laikytis to įsakymo dėl teisių paskatų.

 3. Kad pritaikytumėte Mormono mokymą apie gerų darbų darymą su tikru ketinimu, pasirinkite vieną iš šių įsakymų: pasninkauti, mokėti dešimtinę, tarnauti kitiems,

studijuoti Raštus, gerbti tėvus, likti moraliai švariam. (Likti moraliai švariam reiškia būti būti doram naudojantis internetu ar socialiniais tinklais. Tai taip pat reiškia nedaryti nieko, kas gali nuvesti į lytinį prasižengimą.) Tada savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

a) Kaip buvote palaiminti, kai stengėtės paklusti šiam įsakymui su tikru ketinimu?

b) Kokį patarimą galite duoti savo bendraamžiams dėl to, kaip paklusti tam įsakymui su tikru ketinimu?

Moronio 7:11–19

Mormonas moko, kaip nuspręsti, kas gera, o kas bloga

Kaip galime pasakyti, kad kažkas yra bloga, iš tikrųjų to nepabandę? Norėdamas padėti mums tokiose situacijose, Mormonas davė patarimą.

 4. Perskaitykite Moronio 7:11–13 ir suraskite žodžius, rodančius, kaip nuspręsti, kas yra gera, o kas bloga. Frazes, kurios jums atrodo svarbios, galite pasižymėti. Tai, ką išmokote iš šių eilučių, apibendrinkite savo Raštų studijavimo žurnale užbaigdami tokius teiginius:

a) Kas yra iš Dievo ...

b) Kas ateina iš velnio ...

Mormonas tvirtino, jog Dievas nuolat kviečia ir vilioja mus daryti gera. Atkreipkite dėmesį, kad, remiantis Moronio 7:12, velnias taip pat mus kviečia ir vilioja. Pagalvokite apie kai kuriuos būdus, kuriais velnias kviečia ir vilioja mus nusidėti.

Vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo aptarė Šėtono motyvus, dėl kurių jis nuolat stengiasi mus suvilioni padaryti bloga: „Šėtonas, arba Liuciferis, arba melų tėvas – vadinkite jį kaip norite – yra realus, įsamenintas blogis. Visais atvejais jo motyvai pikti. [...] Jis amžinai priešinasi Dievo meilei, Jėzaus Kristaus Apmokėjimui bei taikos ir išgelbėjimo darbui. Jis kovos prieš tai visada ir visur. Jis žino, kad galiausiai bus nugalėtas ir išstremtas, bet yra pasiryžęs su savimi nusitempti kiek įmanoma daugiau kitų“ („Visi esame pašaukti“, 2011 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

 5. Kad geriau pasiruoštumėte taikyti Mormono mokymą apie tai, kas yra gera, o kas bloga, savo Raštų studijavimo žurnale surašykite po keletą TV laidų, dainų, muzikos grupių, interneto svetainių, programų, video žaidimų ir asmeninių daiktų. (Šį sąrašą galite patobulinti pagal savo pomėgius.) Prie šio sąrašo grįžite vėliau šioje pamokoje.

Perskaitykite Moronio 7:15–17 ir suraskite tiesas, padėsiančias jums nuspręsti, ar kažkas yra iš Dievo ar iš velnio.

Kristaus Dvasia dar vadinama Kristaus šviesa (žr. Moronio 7:18). Prezidentas Boidas K. Pakeris, Dvylikos Apaštalų Kvorumo Prezidentas, davė paaiškinimą, galintį jums padėti geriau suprasti, kas yra Kristaus šviesa:

„Šventoji Dvasia ir Kristaus šviesa yra skirtingi dalykai. Nors kartais Raštuose jie išreiškiami tais pačiais žodžiais, jie yra dvi skirtingos ir atskiros realybės. [...]

Kuo daugiau žinosime apie Kristaus šviesą, tuo geriau suprasime gyvenimą ir nuoširdžiau mylėsime visą žmoniją. [...]

Nepriklausomai nuo to, kaip ši vidinė šviesa, šis žinojimas, kas teisinga, o kas ne, vadinama – Kristaus šviesa, morale ar sąžine, – ji gali skatinti mus kontroliuoti savo jausmus, jei tik jos nenumalšinsime ar nenuitildysime. [...]

Kiekvienas bet kurios tautos, religijos ar spalvos vyras, moteris ir vaikas, nepriklausomai nuo gyvenamos vietos, tikėjimo ar darbo, turi savyje nesunaikinamą Kristaus šviesą. Šiuo atžvilgiu visi žmonės sukurti lygūs. Kiekviename esanti Kristaus šviesa yra liudijimas, jog Dievui visi esame vienodai svarbūs“ („The Light of Christ,“ *Ensign*, Apr. 2005, 8–10).

Pakrikštyti Bažnyčios nariai taip pat turi Šventosios Dvasios dovaną, padedančią jiems skirti gerį nuo blogio. Prezidentas Pakeris mokė: „Šventoji Dvasia gali veikti per Kristaus šviesą“ („Light of Christ,“ 10).

Patyrinėkite Moronio 7:18–19, kad surastumėte Mormono patarimą, kaip turėtume naudotis mumyse esančia Kristaus šviesa. Galite pasižymėti šių eilučių frazes ar žodžius, reiškiančius, kad **stropiai ieškodami galimybės elgtis pagal Kristaus šviesą, galime pažinti, kas gera ir kas pikta.**

Pažvelkite į sąrašą, kurį savo Raštų studijavimo žurnale sudarėte vykdydami 5-tą užduotį. Savo sąrašo punktus kruopščiai apmąstykite ir „stropiai ištirkite Kristaus šviesoje“ (Moronio 7:19), kad nuspręstumėte, ar šie dalykai ateina iš Dievo. Gali būti naudinga apsvarstyti tokius klausimus:

- Kiek šie dalykai kviečia jus daryti gera, tikėti Kristų ir mylėti Dievą bei tarnauti Jam?
- Ar kurie nors iš jų įtikinėja jus „daryti pikta ir netikėti Kristaus, ir neigti jį, ir netarnauti Dievui“? Moronio 7:17
- Ar jaučiate, jog kuriuos nors dalykus turėtumėte pašalinti iš savo gyvenimo? Jei taip, kaip tai padarysite?

Mormonas pažadėjo, kad, jei pasirinksite pašalinti iš savo gyvenimo viską, kas negera, ir stengtis laikytis visko, kas gera, jūs būsite Kristaus vaikas (žr. Moronio 7:19).

6. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Moronio 7:1–19 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, minėtis ir įžvalgas:

32 DALIS. 1 DIENA

Moronio 7:20–48

Įvadas

Kaip rašoma Moronio 7:20–48, Mormonas toliau pamokslavo sinagogoje, mokydamas klausytojus, kaip „laikytis visko, kas gera“ (Moronio 7:20–21, 25). Jis paaiškino apie tikėjimo, vilties ir tikrosios meilės svarbą. Savo pamokslą jis užbaigė kviesdamas klausytojus iš visų širdies jėgų melsti Tėvą tikrosios meilės, kurią Mormonas apibūdino kaip „tyrą Kristaus meilę“ (Mormono 7:47).

Moronio 7:20–39

Mormonas moko apie tikėjimą Jėzumi Kristumi

Peržvelkite Moronio 7:12–13 ir apsvarstykite, ko išmokote ankstesnėje pamokoje apie tai, kaip pažinti, kas gera, o kas bloga. Tuščiuose langeliuose surašykite pavyzdžius to, kas gera (kas ateina iš Dievo ir mus įtikinėja tikėti Kristų), ir pavyzdžius to, kas bloga (kas mus įtikinėja netikėti Kristaus ir netarnauti Dievui):

Gera	Bloga

Atkreipkite dėmesį, kad Mormonas skatina mus „laikytis visko, kas gera“ (Moronio 7:19). Pamąstykite, ką reiškia laikytis visko, kas gera.

Mormonas savo klausytojams uždavė svarbų klausimą, į kurį po to atsakė. Perskaitykite Moronio 7:20 ir raskite klausimą, kuriuo Mormonas ketino kalbėti. Tada patyrinėkite Moronio 7:21–26, ieškodami atsakymo į tą klausimą.

Skaitydami Moronio 7:21, 25, pažymėkite frazes ir žodžius, mokančius šio principo: **Naudodami tikėjimą Jėzumi Kristumi galime laikytis visko, kas gera.**

1. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- a) Remdamiesi Moronio 7:22–26, atsakykite, kaip Dangiškasis Tėvas stengiasi mums padėti ugdyti tikėjimą Jėzumi Kristumi?
- b) Kada jūsų tikėjimas Jėzumi Kristumi padėjo jums laikytis gera ar atsisakyti ko nors bloga?

Toliau Mormonas aprašė keletą gerų dalykų, ateinančių tiems, kurie naudoja tikėjimą Jėzumi Kristumi. Perskaitykite Moronio 7:32–34 ir šiose eilutėse pažymėkite bent po vieną palaiminimą, kylantį iš tikėjimo Jėzumi Kristumi.

2. Pagalvokite ir pasimelskite, ką galite padaryti, kad naudotumėte stipresnį tikėjimą Jėzumi Kristumi. Kai suformuluosite tą tikslą, užsirašykite jį savo Raštų studijavimo žurnale. Tas tikslas gali būti padaryti ką nors konkrečiau, kas jums padės: sekti pranašų žodžiais (žr. Moronio 7:23), melstis su stipresniu tikėjimu (žr. Moronio 7:26) ar atgailauti dėl nuodėmės (žr. Moronio 7:34). Rašydami savo tikslą, smulkiai nurodykite, kaip konkrečiai ketinate jį pasiekti. Taip pat parašykite, kaip šis tikslas atneš jums kažką gero.

Moronio 7:40–43

Mormonas moko apie viltį

Moronio 7 skyriuje užrašytame pamoksle Mormonas nurodė tris dieviškus principus, būtinus amžinajam gyvenimui. Vyrėsnysis M. Raselas Balardas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė, kad šie „trys dieviški principai sudaro pamatą, ant kurio galime statyti savo gyvenimą“. Jis sakė, kad šie trys principai „drauge suteikia mums atraminę bazę, kaip trikojės kėdės kojos“ („The Joy of Hope Fulfilled“, *Ensign*, Nov. 1992, 33).

Ši medžiaga padės jums rasti tuos tris Mormono nurodytus principus. Pirmasis principas yra tikėjimas, kurį jūs neseniai studijavote Moronio 7:20–39. Prie vienos trikojės kėdės kojos parašykite *Tikėjimas Jėzumi Kristumi*. Ką simbolizuoja kita koja, suraskite skaitydami Moronio 7:40. Šį principą užrašykite prie kitos kėdės kojos.

Perskaitykite Moronio 7:41–42 ir suraskite, ko, pagal Mormono mokymą, turėtume tikėtis. (Moronio 7:41 yra Raštų įvaldymo ištrauka.) Prie antrosios kėdės kojos užrašo galite pridurti „būti prikeltiems amžinajam gyvenimui“, kad visas užrašas būtų „Viltis būti prikeltiems amžinajam gyvenimui“.

Prezidentas Dyteris F. Uchtdorfas iš Pirmosios Prezidentūros apie Mormono aprašytą viltį sakė:

„Viltis yra Dvasios dovana. Tai viltis, kad per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą ir jo Priskėlimo galią būsime prikelti amžinajam gyvenimui; ir tai dėl mūsų tikėjimo Gelbėtoju. [...]“

Viltis nėra žinojimas, bet greičiau tvirtas pasitikėjimas, kad Viešpats įvykdys mums duotus pažadus. Tai yra tikrumas, kad, jei dabar gyvensime pagal Dievo įstatymus ir Jo pranašų žodžius, ateityje gausime trokštamas palaimas. Tai tikėjimasis ir laukimas, kad į mūsų maldas bus atsakyta. Viltis pasireiškia pasitikėjimu, optimizmu, entuziazmu ir kantriu atkaklumu“ („Beribė vilties galia“, 2008 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Vienas principas, kurį išmokome iš Moronio 7:40–42 yra toks: **Jei naudojame tikėjimą Jėzumi Kristumi, mes galime įgyti viltį per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą būti prikelti amžinajam gyvenimui.**

Perskaitykite Moronio 7:43 ir nustatykite žmogaus savybes, kurios reikalingos tam, kad jis turėtų tikėjimą ir viltį, apie kuriuos kalbėjo Mormonas.

Būti „romiam ir nusižeminusiam širdimi“ reiškia būti ištis nuolankiam, švelniam ir paklusniam Viešpaties valiai. Kodėl, jūsų manymu, romumas ir nusižeminimas širdimi yra būtini, norint turėti tikėjimą ir viltį Jėzaus Kristaus Apmokėjimu?

3. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite, kaip jūsų tikėjimas Jėzumi Kristumi ir Jo Apmokėjimu suteikė jums viltį.

Moronio 7:44–48

Mormonas moko apie tikrąją meilę

Sugrįžkite prie trikojės kėdės schemos, minėtos pamokos pradžioje. Perskaitykite Moronio 7:44 ir nustatykite, kokio trečio principo mokė Mormonas. Prie trečios kėdės kojos parašykite šį paskutinį principą.

Moronio 7:44–48 eilutėse Mormonas puikiai išaiškino, kas yra tikroji meilė. Perskaitykite Moronio 7:45–47 ir pažymėkite frazes ar žodžius, kuriuos Mormonas vartojo meilei apibūdinti. (Moronio 7:45, 47–48 yra Raštų įvaldymo ištrauka.) Kad geriau suprastumėte, ko Mormonas mokė, galite savo Raštuose užsirašyti

šiuos apibrėžimus: „nepaprastai kantri“ reiškia viską kantriai ištvėrant; „nepavydi“ reiškia nepykstanti, kai kitam sekasi; „nepaspūtusi“ reiškia nuolanki ir romi; „neieško sau naudos“ reiškia, jog Dievą ir kitus laiko svarbesniais už save; „ją nelengva supykdyti“ reiškia, kad ji tolerantiška kitų netobulumams; „visa tiki“ reiškia priimanti visą tiesą.

4. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną ar daugiau iš šių klausimų:

- Kodėl tikroji meilė yra didžiausia dvasinė dovana, kokią tik galime gauti (žr. Moronio 7:45–47)?
- Ką, jūsų manymu, reiškia, kad tikroji meilė niekada nesibaigia?
- Kodėl, jūsų manymu, esame niekas, jei neturime tikrosios meilės?

Iš 1 Korintiečiams 13 skyriaus pacitavęs apaštalo Pauliaus mokymą apie tikrąją meilę, vyresnysis Dalinas H. Ouksas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino: „Tikroji meilė niekada nesibaigia ir yra didesnė net už didžiausias geradarystes todėl, kad tikroji meilė, „tyra Kristaus meilė“ (Moronio 7:47), yra ne *veiksmas*, o *būseną*, arba būtis. Tikroji meilė pasiekama per eilę veiksmų, vedančių į atsivertimą. Tikroji meilė yra tai, kuo tampama. Todėl, pasak Moronio, „jei žmonės *neturės* tikrosios meilės, jie negalės paveldėti“ tos vietos, kuri jiems paruošta Tėvo buveinėse (Etero 12:34; kursyvas pridėtas)“ („The Challenge to Become“, *Ensign*, Nov. 2000, 34).

Perskaitykite žemiau pateiktus vaizdelius ir apsvastykite, kaip reaguotumėte, neturėdami tikrosios meilės dovanos, ir kaip reaguotumėte būdami kupini tikrosios meilės:

- Mokykloje mokiniai šaiposi iš jūsų ar iš ko nors kito.
- Turite brolių ar seserį, kuris dažnai jus erzina.
- Jums nepatinka vienas iš jūsų naujojo kvorumo ar klasės vadovų taip, kaip patiko buvusysis.

Paaškinęs, kaip svarbu puoselėti tikrąją meilę mūsų gyvenime, Mormonas paaškinio, kaip galime išsiugdyti šią svarbią savybę. Perskaitykite Moronio 7:48 ir pažymėkite frazes ar žodžius, mokančius šio principo: **Jei melsimės Tėvui iš visų širdies jėgų ir gyvenime kaip tikri Jėzaus Kristaus pasekėjai, galime būti pripildyti tikrosios meilės.** Pamąstykite, kodėl svarbu, kad tikrosios meilės dovanos melstume iš visų širdies jėgų, o ne atsainiai.

5. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite atvejį, kada pajutote, kad Viešpats padėjo jums pasielgti tikrai maloningai. Arba aprašykite atvejį, kai matėte ką nors kitą besielgiantį tikrai maloningai. Be to, nusistatykite konkretų tikslą, kaip tobulinsite savyje vieną iš meilės savybių, paminėtų Moronio 7:45. Siekdami savo tikslo, melskite tikrosios meilės dovanos.

Raštų įvaldymas – Moronio 7:41

Popieriaus lape pieštuku parašykite visą eilutę. Kelis kartus ją balsu perskaitykite. Nutrinkite (ar išbraukite) žodžius ar frazes, kol galėsite visą eilutę pasakyti mintinai.

Raštų įvaldymas – Moronio 7:45, 47–48

Popieriaus lape pieštuku parašykite pirmąsias šių trijų eilučių žodžių raides. Pasinaudodami lapu pasistenkite balsu pasakyti tas eilutes. Kelis kartus balsu pasakę tas eilutes, ištrinkite (ar išbraukite) kai kurias raides ir vėl kartokite, kol galėsite tas eilutes pasakyti mintinai. Tada pasirinkite vieną grupę žemiau nurodytų žmonių, kuriems norėtumėte turėti daugiau tikrosios meilės: šeima, Bažnyčios kvorumo ar klasės nariai, klasės draugai mokykloje, draugai ar kaimynai. Skaitydami Moronio 7:45, galvokite apie pasirinktus žmones ir apsvastykite, kaip jiems galėtumėte parodyti daugiau Kristaus meilės.

6. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite vieną ar du būdus, kaip parodysite didesnę meilę šioms žmonėms. Per ateinančią savaitę melskitės, kad Viešpats jums padėtų išsiugdyti didesnę meilę jiems. Savaitės pabaigoje pasidalinkite savo patyrimu su draugu ar šeimos nariu.

7. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Moronio 7:20–48 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

32 DALIS. 2 DIENA

Moronio 8–9

Įvadas

Moronio 8 skyrius yra laiškas, kurį Mormonas parašė savo sūnui Moronui apie tai, kodėl mažiems vaikams nereikia krikšto. Tame laiške Mormonas taip pat mokė apie tai, kaip galime pasiruošti gyventi su Dievu. Laišką jis užbaigė, reikšdamas susirūpinimą dėl nefitų nelabumo ir artėjančios jų žūties. Moronio 9 skyriuje pateiktas paskutinis Mormono užrašytas laiškas savo sūnui. Jis išreiškė sielvartą dėl nefitų nelabumo ir paragino Moronį stropiai dirbantis, kad padėtų nefitams atgailauti. Nepaisant savo liaudies sugedimo, jis ragino

savo sūnų būti ištikimą Kristuje ir amžinai išlaikyti atmintyje amžinojo gyvenimo pažadą.

Moronio 8:1–24

Mormonas savo sūnui Moroniui parašė apie tuos, kuriems reikia krikšto

Ar jums kada nors kilo klausimas, kodėl vaikai Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčioje nekrikštijami, kol jiems nesukanka aštuoneri? Laiške savo sūnui Moroniui, Mormonas mokė kai kurių svarbių tiesų apie mažų vaikų išgelbėjimą ir krikštą, įskaitant tai, kodėl vaikai nekrikštijami, kol nesulaukia aštuonerių metų. Savo laiško Moroniui pradžioje Mormonas paminėjo tarp nefitų vykusius ginčus. Perskaitykite Moronio 8:4–6 ir suraskite, dėl kokios doktrinos nefitai ginčijosi. (Jums gali būti naudinga žinoti, kad *grubi* čia reiškia labai rimta.)

Perskaitykite Moronio 8:7 ir suraskite, ką padarė Mormonas, išgirdęs apie šią problemą. Gelbėtojas atsakė į Mormono maldą, paaiškindamas, kodėl mažiems vaikams, nepasiekusiems atsakomybės amžiaus, nereikia krikšto. Perskaitykite Moronio 8:8–9 ir suraskite, ką Gelbėtojas pasakė apie tai, kodėl kūdikiai ir maži vaikai nekrikštijami.

Moronio 8:8 eilutės žodžiai „Adomo prakeiksmas“ reiškia Adomo atskyrimą nuo Dievo akivaizdos dėl nuopuolio. Matyt, kai kurie nefitai nesuprato krikšto doktrinos. Todėl jie neteisingai manė, kad nepakrikštyti maži vaikai neverti būti Dievo akivaizdoje, ir norėjo krikštyti vaikus, kol šie buvo dar visai maži. Suprasti šią eilutę gali padėti pastebėjimas, kad nuodėmė yra „sąmoningas nepaklusnumas Dievo įsakymams“ (Raštų rodyklė, Nuodėmė). Kad geriau suprastumėte šios eilutės doktriną, galite dalinę Moronio 8:8 eilutės nuorodą palyginti su antruoju tikėjimo teiginiu.

Perskaitykite Moronio 8:10 ir suraskite žodžius, kuriais galima būtų užbaigti šią tiesą: **Atgailauti ir priimti krikštą turi visi tie, kurie** _____.

Kadangi atgailauti ir krikštytis turi tik tie, kurie yra atsakingi už savo veiksmus ir gali nusidėti, Mormonas mokė, kad yra neteisinga krikštyti mažus vaikus, nesulaukusius atsakomybės amžiaus. Perskaitykite Moronio 8:11–13, 18–22 ieškodami Mormono paaiškinimo, kodėl krikštyti mažus vaikus yra neteisinga. Šiose eilutėse mokoma tokios doktrinos: **Maži vaikai išgelbėjami per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą.**

Viešpats nustatė amžių, nuo kada prasideda atsakomybė už savo veiksmus, – aštuoneri metai (žr. DS 68:25–27; Džozefo Smito vertimas, Pradžios 17:11). Nesulaukę aštuonerių metų vaikai negali nusidėti, nes

Šėtonui neduota galia gundyti mažus vaikus (žr. DS 29:46–47). Bet kokios klaidos, kurias vaikai padaro nesulaukę aštuonerių, nelaikomos nuodėmėmis.

Vyresnysis Dalinas H. Ouksas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino, kodėl maži vaikai negali nusidėti: „Iš savo doktrinos suprantame, kad, nesulaukęs atsakomybės amžiaus, vaikas „negali nusidėti“ (Moronio 8:8). Tuo laikotarpiu vaikai gali

daryti klaidas, netgi labai rimtas ir nuostolingas klaidas, kurias būtina taisyti, bet jų veiksmai nelaikomi nuodėmėmis“ („Sins and Mistakes,“ *Ensign*, Oct. 1996, 65).

Savo laiške Mormonas taip pat liudijo, kad maži vaikai yra „gyvi Kristuje“ ir kad, jeigu miršta nesulaukę aštuonerių, jie išgelbėjami per Jėzaus Kristaus Apmokėjimą (žr. Moronio 8:12–15, 22).

Aiškindamas, kodėl kūdikiams ir mažiems vaikams nereikia krikšto, Mormonas paliudijo apie tokį principą: **Dievas yra tobulai teisingas savo vaikų atžvilgiu.** Tai reiškia, jog Dievas užtikrins, kad kiekvienas turėtų teisingą ir sąžiningą progą priimti išgelbėjimą.

1. Ši veikla gali padėti jums išmokti paaiškinti pirmojoje Moronio 8 skyriaus dalyje dėstytas doktrinas. Pasirinkite vieną iš žemiau pateiktų situacijų ar abi ir savo Raštų studijavimo žurnale parašykite vieną ar dvi eilutes iš Moronio 8:8–24, kurios

padėtų atsakyti į situacijoje paminėto žmogaus klausimą. Tada parašykite pastraipą ar dvi apie situacijos sprendimą. Atsakydami naudokitės Raštų eilutėmis.

a) Jūs, misionierius, sutinkate žmogų, nuoširdžiai ieškančią tiesos. Jis paaiškina, kad visą savo gyvenimą buvo mokomas, jog maži vaikai yra nuodėmingi dėl Adomo prasižengimo. Jis yra tikras, kad mirę nepakrikštyti kūdikiai lieka nuodėmingi ir negali būti išgelbėti.

b) Neseniai atsivertęs žmogus sutinka, kad krikštyti aštuonmečius yra gera mintis, bet klausia: „Juk iš tikrųjų nesvarbu, ar krikštijami aštuonių mėnesių ar aštuonių metų sulaukę žmonės, ar ne?“

Moronio 8:25–30

Mormonas moko, ką turime padaryti, kad gyventume su Dievu

Pamokęs, kodėl mažiems vaikams nereikia krikšto, Mormonas mokė, kad atsakomybės amžiaus sulaukę žmonės privalo priimti krikštą. Jis taip pat paaiškino, ką privalome daryti po savo krikšto, kad gyventume su Dievu.

Perskaitykite Moronio 8:25–26 ir suraskite, ką mes turime daryti ir kokias savybes išsiugdyti, kad galėtume gyventi su Dievu. Galite tai pasižymėti Raštuose. Gali būti naudinga suprasti, kad „romumas“ reiškia paklusnumą Dievo valiai, o „širdies nusižeminimas“ – nuoširdų nuolankumą.

Raštuose, prie Moronio 8:25–26, galite užrašyti tokį principą: **Per ištikimą paklusnumą įsakymams, galime išlaikyti Šventąją Dvasią, kuri ruošia mus gyventi su Dievu.**

2. Žemiau pateikti klausimai padės jums geriau suprasti Moronio 8:25–26. Apsvarstykite visus klausimus, o tada iš jų pasirinkite du ar daugiau, į kuriuos atsakysite savo Raštų studijavimo žurnale:

a) Kodėl nuodėmių atleidimas gali atnešti romumą ir širdies nusižeminimą?

b) Kaip romumas ir nusižeminimas širdimi pakviečia Šventąją Dvasią į jūsų gyvenimą?

c) Kaip su jumis esanti Šventoji Dvasia gali paruošti jus gyventi su Dievu?

d) Mormonas mokė, kad, jei norime būti kupini nesibaigiančios meilės, turime stropiai melstis. Kodėl turime stropiai melstis, jei norime būti kupini meilės?

Kaip rašoma Moronio 8:27, Mormonas pasmerkė nefitų išdidumo nuodėmę. Perskaitykite Moronio 8:27 ir suraskite nefitų išdidumo pasekmes. Tada šias pasekmes palyginkite su romumo ir širdies nusižeminimo pasekmėmis, aprašytais Moronio 8:26.

Mormonas ragino Moronį melstis už nefitus, kad jie galėtų atgailauti ir gauti jo laiške aprašytus palaiminimus (žr. Moronio 8:28–30). Pasinaudodami Mormono patarimu savo sūnui, galite melstis už konkrečius jums

pažįstamus žmones, kuriems reikia Evangelijos palaiminimų, ir ieškoti būdų jiems padėti

Moronio 9:1–20

Mormonas aprašo nefitų ir lamanitų nelabumą

Prisiminkite atvejį, kai kam nors norėjote padėti, o tas žmogus atmetė jūsų pastangas. Kaip gali kai kurie žmonės reaguoti į tai, kad jų gerus ketinimus pakartotinai atmeta tie, kuriems jie bando padėti? Studijuodami antrąjį Mormono laišką savo sūnui Moronui, užrašytą Moronio 9 skyriuje, ieškokite žodžių, kuriais Mormonas ragino savo sūnų nenuleisti rankų dėl nefitų.

Perskaitykite Moronio 9:1 ir suraskite žodžius, kuriuos Mormonas pavartojo situacijai, kurią jis ketino aprašyti savo laiške, apibūdinti. Moronio 9:2–19 Mormonas aprašė kai kuriuos nerimą keliančius reiškinius, vykstančius tarp žmonių ir rodančius, kokie nelabi jie tapo. Kaip ir Eteras, kuris buvo pranašas tarp Jareditų, Mormonas matė jo liaudį užvaldžiusį pyktį ir nelabumą. Jis baiminosi, kad Viešpaties Dvasia liovėsi plūktis su jais (žr. Moronio 9:4).

Apmąstykite, kodėl Mormonas toliau darbuos tarp nefitų, nors jie ir užkietino savo širdis Dievo žodžiui ir atmetė pranašo pastangas padėti jiems.

Mormonas davė Moronui galingų patarimų apie tai, kaip jis turėtų tarnauti žmonėms, kurių širdys buvo uždaros. Perskaitykite Moronio 9:3–6 ir pažymėkite frazes ar žodžius, mokančius šio principo: **Turime stropiai vykdyti Dievo pavestą darbą, net jei tie, kuriems tarnaujame, neatsako palankiai.** 6 eilutė ypač padeda mokyti šio principo.

Moronio 9:21–26

Mormonas ragina Moronį būti ištikimą

Pagalvokite apie pastaruosius savo bendruomenės, šalies ir pasaulio įvykius, dėl kurių žmonės gali nusivilti. Perskaitykite Moronio 9:25–26 ir suraskite Mormono patarimą Moronui apie tai, ką daryti viltį gesinančiomis aplinkybėmis.

3. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į šiuos klausimus: Ką, pasak Mormono, Moronis turi išlaikyti savo atmintyje per amžius? (žr. Moronio 9:25). Kaip Gelbėtojo ir Jo Apmokėjimo atminimas jums padeda, kai susiduriate su sunkumais ar nelabumu?

Iš Mormono patarimo Moronui galime išmokti šio principo: **Jei esame ištikimi Kristuje, Jis gali iškelti mus net sunkumų ir nelabumo aplinkybėmis.** Būti „ištikimam Kristuje“ gali reikšti visada stengtis elgtis, kaip dera tikram Gelbėtojo mokiniui, atmenant Gelbėtoją ir Jo Apmokėjimą ir ištikimai laikantis Jo įsakymų.

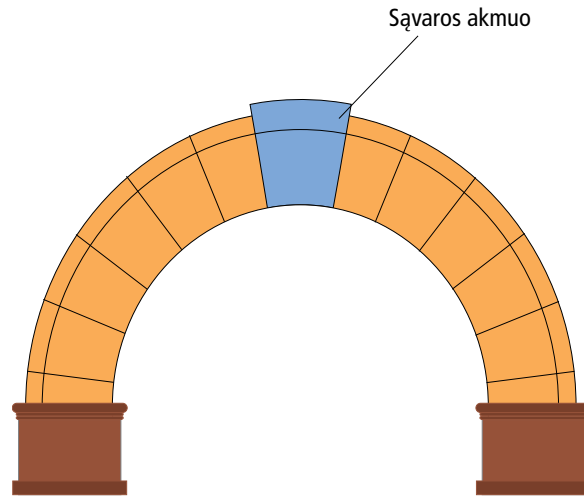
 4. Savo Raštų studijavimo žurnale aprašykite savo ar jums artimo žmogaus potyrį, liudijantį, kad paminėtas principas tikrai veikia.

Pagalvokite apie vieną būdą, kaip galite būti ištikimesnis Kristuje nelabumo ar sunkumų aplinkybėmis.

 5. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Moronio 8–9 skyrius išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

32 DALIS. 3 DIENA

Moronio 10:1–7, 27–29

Įvadas

Moronis ragino lamanitus ir visus kitus, kurie skaitys jo liudijimą, kad jie asmeniškai sužinotų tiesą apie jo žodžius klausdami Dievą. Jis mokė, kad liudijimas apie Mormono Knygą ir Jėzų Kristų ateis Šventosios Dvasios galia. Moronis drąsiai pareiškė, kad jis susitiks su skaitytojais priešais Dievo pertvarą, kur Dievas patvirtins, kad jo žodžiai teisingi.

Moronio 10:1–7

Moronis ragina gauti liudijimą apie Mormono Knygą ir Jėzų Kristų

Peržvelkite šio vadovėlio 1-os dalies įvadinę pamokas apie Mormono Knygą. Ar prisimenate sąvaros akmens paskirtį arkoje ir kaip sąvaros akmuo susijęs su Mormono Knyga? Atsiverskite Mormono Knygos įvadą (knygos pradžioje) ir perskaitykite pranašo Džozefo Smito žodžius šeštoje pastraipoje.

Pranašas Džozefas Smitas Mormono Knygą pavadino mūsų religijos sąvaros akmeniu, turėdamas omenyje, kad mūsų liudijimas apie Mormono Knygą laiko ir stiprina mūsų liudijimą apie visas sugrąžintosios Evangelijos tiesas. Perskaitykite paskutinę Mormono Knygos įvado pastraipą ir suraskite tiesas, kurias žmogus gali sužinoti, gavęs liudijimą apie Mormono Knygą. Turėdami omenyje palyginimą apie arką laikantį sąvaros akmenį, pasakykite, kaip Mormono Knyga laiko ir stiprina jūsų liudijimą.

Maždaug 1 400 m. prieš tą laiką, kai Džozefas Smitas gavo auksines plokšteles, Moronis užbaigė savo tėvo metraščių, užrašydamas savo paskutinį raginimą tiems, kurie gaus Mormono Knygą paskutinėmis dienomis (žr. Moronio 10:1–2). Žodį „raginti“ paskutiniame Mormono Knygos skyriuje Moronis pavartojo aštuonis kartus. Visus, kurie gaus Mormono Knygą, jis ragino siekti liudijimo apie jos tiesą ir dieviškumą.

Perskaitykite Moronio 10:3–4 ir suraskite, ką, pasak Moronio, mes turime daryti, kad gautume liudijimą apie Mormono Knygą. Galite tai pasižymėti savo Raštuose. Išstudijuokite šią informaciją apie kiekvieną dalyką, kurį Moronis ragino daryti:

Skaitykite

Pirmas žingsnis norint gauti liudijimą, kad Mormono Knyga yra teisinga, yra ją skaityti. Vyresnysis Tedas R. Kalisteris iš Septyniasdešimties prezidentūros pasakojo, kaip viena mergina gavo naudos perskaitydama visą Mormono Knygą:

„14-metė mergaitė [...] sakė, kad aptarinėjo religiją su viena iš savo mokyklos draugių. Jos draugė paklausė: „Kokiai Bažnyčiai priklausai?“

Ji atsakė: „Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčiai, arba Mormonams“.

Jos draugė tarė: „Žinau tą Bažnyčią ir kad ji yra neteisinga.“

„Kaip gali tai teigti?“ – sekė atsakymas.

„Nes, – tarė jos draugė, – aš ją ištyriau.“

„Ar perskaitei Mormono Knygą?“

„Ne, neperskaičiau.“

Tada ši miela mergaitė atsakė: „Tuomet tu neištyrei mano Bažnyčios, nes aš perskaičiau kiekvieną Mormono Knygos puslapį ir žinau, kad ji yra teisinga“ („Mormono Knyga – knyga iš Dievo“, 2011 m. spalio visuotinės konferencijos medžiaga).

Kodėl būtina skaityti Mormono Knygą, kad gautume liudijimą apie jos teisingumą? _____

Prisiminkite, koks gailėstingas buvo Viešpats

Kitas žingsnis yra prisiminti, „koks gailėstingas buvo Viešpats“. Viešpaties gailėstingumą prisiminimas gali suminkštinti mūsų širdis ir paruošti mus priimti Šventąją Dvasią. Apmąstykite atvejus, kai jautėte Viešpaties gailėstingumą savo gyvenime.

Mormono Knygos pradžioje Nefis pareiškė, kad savo raštuose jis pateiks mums švelnių Viešpaties pasigailėjimų pavyzdžių (žr. 1 Nefio 1:20). Mormono Knygos pabaigoje Moronis prašė mus prisiminti, koks gailėstingas Viešpats buvo mums (žr. Moronio 10:3). Prie Moronio 10:3 galite užsirašyti dalinę nuorodą 1 Nefio 1:20.

 1. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

- a)** Kokius Viešpaties gailėstingumo įrodymus matėte savo gyvenime?
- b)** Kaip Viešpaties gailėstingumą prisiminimas padeda žmogui gauti liudijimą apie Mormono Knygą?

Atmindami Viešpaties gailėstingumą kitiems ir sau, galime pasiruošti apmąstyti Mormono Knygos žinią mums.

Apmąstykite tai savo širdyse

Kitas Moronio nurodytas žingsnis yra apmąstyti tai savo širdyse. Vyresnysis Marvinas Dž. Eštonas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo paaiškino, kaip apmąstymas gali padėti pakviesti Šventąją Dvasią į savo gyvenimą:

„Studijuojant Raštus, mane intriguoja ir jaudina Mormono Knygoje dažnai vartojamas žodis apmąstyti. Žodynai sako, kad *apmąstyti* reiškia pasverti protu, giliai apgalvoti, apsvarstyti, medituoti dėl to.

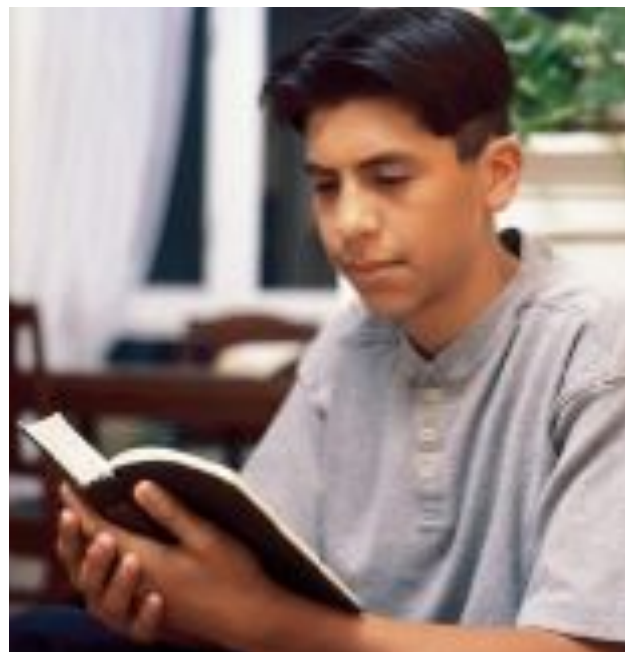
[...] Šį žodį Moronis pavartojo baigdamas savo metraščių [žr. Moronio 10:3].

Apmąstydami suteikiame Dvasiai galimybę įkvėpti ir vesti. Apmąstymas yra galingas ryšys tarp širdies ir proto. Kai skaitome Raštus, paliečiamos mūsų širdys ir protai. Panaudodami apmąstymo dovaną galime suvokti, kaip galime panaudoti šias amžinas tiesas savo kasdieniame gyvenime. [...]

Apmąstymas yra geras protinis užsiėmimas. Tai nuostabi dovana tiems, kas moka ja naudotis. Panaudodami apmąstymo dovaną randame supratimą, įžvalgą ir praktinį pritaikymą“ („There Are Many Gifts,“ *Ensign*, Nov. 1987, 20).

 2. Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į vieną iš šių klausimų ar į abu:

- a)** Kaip studijuojamos Mormono Knygos apmąstymas padėjo jums jausti Šventąją Dvasią?
- b)** Ką galite padaryti, kad sistemingiau ir veiksmingiau apmąstumėte studijuojamus Raštus?

Klauskite nuoširdžiai, su tikru ketinimu, tikėdami Kristu

Kai žmonės meldžiasi „nuoširdžiai, su tikru ketinimu“, tai reiškia, kad jie ketina veikti pagal atsakymą, kurį gaus iš Dievo“ (*Skelbti mano evangeliją* [2004], 111).

Vyras, vardu Rodolfo Armando Perez Bonija, suprato, kaip svarbu melstis su tikru ketinimu. Jis pasikrikštijo devynerių metų amžiaus, bet jo šeima buvo neaktyvi Bažnyčioje. Tapęs paaugliu, jis ėmė mąstyti apie Evangeliją ir patyrė tai:

„Kartais meldavausi, kad sužinočiau, kas yra teisinga, bet tai buvo daugiau formalumas nei nuoširdus klausimas. Vieną vakarą nusprendžiau melstis su tikru ketinimu.

Dangiškajam Tėvui pasakiau, kad noriu Jį pažinti ir būti Jo tikrosios Bažnyčios dalimi. Pažadėjau: „Jei duosi man žinoti, kad Džozefas Smitas yra tikras pranašas ir kad Mormono Knyga yra teisinga, padarysiu viską, ką nurodysi. Jeigu Pastarųjų Dienų Šventųjų Jėzaus Kristaus Bažnyčia yra teisinga, aš seksiu ja ir niekada jos neapleisiu.“

Nepatyrčiau įspūdingo apsišaukimo, bet jaučiausi ramus ir nuėjau miegoti. Po kelių valandų pabudau su aiškia mintimi: „Džozefas Smitas yra tikras pranašas ir Mormono Knyga yra teisinga.“ Tą mintį lydėjo neapsakoma ramybė. Vėl užmigau, bet vėliau pabudau su lygiai ta pačia mintimi ir jausmu.

Nuo tada niekada nesuabejojau, kad Džozefas Smitas yra tikras pranašas. Žinau, kad tai yra Gelbėtojo darbas ir kad Dangiškasis Tėvas atsakys į nuoširdžius mūsų prašymus“ („How I Know,“ *Ensign*, Oct. 2011, 64).

 3. Pagalvokite, kaip labai norite gauti stiprų liudijimą, kad Mormono Knyga yra teisinga. Savo Raštų studijavimo žurnale parašykite, ką jau padarėte, kad gautumėte liudijimą apie Mormono Knygą. Tada parašykite, ką galite padaryti, kad įgytumėte stipresnį liudijimą apie Mormono Knygą.

Patyrimėkite Moronio 10:4 ir suraskite, ką, pasak Moronio, Dievas padarys dėl tų, kurie laikysis šio skaitymo, prisiminimo, apmąstymo ir klausimo proceso. Galite pasižymėti šį pažadą savo Raštuose. (Moronio 10:4–5 yra Raštų įvaldymo ištrauka.)

Perskaitykite Moronio 10:5–7 ir suraskite, ką dar, pasak Moronio, galime sužinoti per Šventąją Dvasią.

Vienas principas, kurį galime išmokti iš Moronio 10:3–7, yra toks: **Jei klausime tikėdami, per Šventąją Dvasią galime gauti liudijimą apie Mormono Knygą ir Jėzų Kristų.** Šią tiesą galite užsirašyti savo Raštuose prie tų eilučių.

4. Savo Raštų studijavimo žurnale padarykite tai:

a) Parašykite, kaip skaitymas, prisiminimas, apmąstymas ir meldimasis šiais metais sustiprino jūsų liudijimą apie Mormono Knygą ir jos mokomas tiesas arba padėjo jums įgyti liudijimą apie tai.

b) Pagalvokite, kada jautėte Šventąją Dvasią, liudijančią jums apie Mormono Knygos ar kitos evangelinės tiesos teisingumą. Svarbu atminti, jog dauguma apreiškimų neateina regimu pavidalu. Dauguma žmonių patiria tylūs ir švelnius Šventosios Dvasios kuždesius, pavyzdžiui, šiltą, ramų patikinimo apie tiesą jausmą. Dvasia taip pat gali paliudyti apie Evangelijos tiesas eilutė po eilutės, padėdama mums per laiką, palaipsniui išmokti tas tiesas. Aprašykite atvejį, kai jautėte patvirtinantį Šventosios Dvasios liudijimą.

Moronio 10:27–29

Moronis liudijo, kad susitiks su mumis prie Dievo teismo pertvaros

Perskaitykite Moronio 10:27–29 ir apsvastykite, kaip šiose eilutėse mokoma šio principo: **Tie, kurie gavo Mormono Knygą, turės atsakyti prieš Dievą už tai, kaip ją priėmė.** Įsivaizduokite, kad turite galimybę susitikti su Moroniu prie Dievo teismo pertvaros. Pagalvokite, ką jam atsakytumėte apie Mormono Knygą ir apie tai, kaip ji paveikė jūsų gyvenimą.

Raštų įvaldymas – Moronio 10:4–5

Moronio 10:4–5 išmokimas mintinai gali jums labai padėti Mormono Knygos žinia dalintis su kitais. Galite skirti laiko dabar pat išmokti jas žodis į žodį. Vienas iš būdų tai padaryti – kelis kartus perskaityti ištrauką balsu. Tada tris kartus parašykite ją žodis į žodį savo Raštų studijavimo žurnale. Tai padarę, pamėginkite šias eilutes pasakyti iš atminties.

5. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Moronio 10:1–7, 27–29 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

32 DALIS. 4 DIENA

Moronio 10:8–26, 30–34

Įvadas

Pamokęs, kaip per Šventąją Dvasią gauti tiesos liudijimą apie viską, Moronis paragino tuos, kurie skaitys jo žodžius, pripažinti ir priimti dvasines dovanas. Mormono Knygą Moronis užbaigė ragindamas visus žmones ateiti pas Kristų, laikytis kiekvienos Jo siūlomos geros dovanos ir tobulėti per Jį.

Moronio 10:8–26

Moronis moko apie Dvasios dovanas ir jų paskirtį Viešpaties darbe

Pagalvokite apie metą, kada Dangišskasis Tėvas palaimino jus gebėjimu padaryti kažką tokio, ko pats negalėtumėte padaryti. Savo baigiamajame skyriuje Moronis paliudijo apie pagalbą ir jėgą, kurią Viešpats gali mums suteikti. Perskaitykite Moronio 10:8 ir suraskite frazę, apibūdinančią dvasinius gebėjimus ar palaiminimus, kuriuos Dangišskasis Tėvas suteikia savo ištikimiems vaikams.

Moronio 10:8 paminėtos Dievo dovanos dar vadina- mos Dvasios dovanomis arba dvasinėmis dovanomis. Frazę „Dievo dovanos“ galite pasižymėti savo Raštuose. Savo Raštuose, ties Moronio 10:8, galite užsirašyti tokią tiesą: **Dvasios dovanas Dievas duoda savo vaikų labui.** Frazė „Jo vaikų labui“ reiškia, kad būtų naudinga ar pasitarnautų Jo vaikams.

Perskaitykite Moronio 10:9–16 ir pažymėkite kiekvieną Moronio paminėtą dvasinę dovaną. Svarbu suprasti, kad Moronio aptartos dvasinės dovanos yra tik keli daugybės dvasinių dovanų pavyzdžiai. Vėresnysis Marvinas Dž. Eštonas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė, kad „kiekvienam iš mūsų Dievas yra davęs vieną ar daugiau ypatingų talentų“:

„Man regis, viena iš didžiausių gyvenimo tragedijų yra ta, kad koks nors žmogus mano neturįs talentų ar dovanų. [...] Nuspręsti, kad esame netalentingi, sprendžiant apie save pagal ūgį, intelektą, pažymių vidurkį, turtą, valdžią, užimamą

postą ar išvaizdą, yra ne tik neteisinga, bet ir neprotinga. [...]

[...] Leiskite man paminėti kelias atsitiktinai paimtas dovanas, kurios ne visada pastebimos ar įvertinamos, bet kurios yra labai svarbios. Tarp jų gali būti jūsų dovanos – nelabai pastebimos, tačiau tikros ir vertingos.

Peržvelkime kai kurias iš šių mažiau pastebimų dovanų: klausimų uždavimo dovana; klausymo dovana; tylaus ramaus balso girdėjimo ir panaudojimo dovana; sugebėjimo verkti dovana; ginčų vengimo dovana; sukalbamumo dovana; dovana išvengti tuščių pakartojimų; dovana siekti to, kas teisu; dovana neteisti kitų; dovana ieškoti Dievo vadovavimo; dovana būti mokiniumi; dovana rūpintis kitais; dovana sugebėti mąstyti; dovana melstis; dovana galingai paliudyti; dovana priimti Šventąją Dvasią.

Turime atminti, kad kiekvienam žmogui dovaną suteikia Dievo Dvasia [žr. DS 46:11–12]. Mūsų pareiga – priimti savo dovanas ir dalintis jomis. Dievo dovanos ir galios pasiekiamos visiems mums“ („There Are Many Gifts,“ *Ensign*, Nov. 1987, 20).

Perskaitykite Moronio 10:17 ir atkreipkite dėmesį, kad, pasak Moronio, kiekvienas ištikimas Bažnyčios narys turi bent vieną dvasinę dovaną (t. p. žr. DS 46:11). Vėresnysis Robertas D. Heilsas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo mokė, jog „Dvasios dovanos... padės kiekvienam iš mūsų pasiekti mūsų tikslą – amžinąjį gyvenimą.

Šios Dvasios dovanos įeina į Šventosios Dvasios dovaną. Šventoji Dvasia yra trečiasis amžinosios Dievybės narys. Ši Šventoji Dvasia yra dovana iš Dievo, kad padėtų mums priimti sprendimus, leidžiančius suprasti ir įvykdyti savo

misiją. [...]

Šiomis paskutinėmis dienomis supratimas apie Dvasios dovanas mums duotas apreiškimu, kaip rašoma Doktrinos ir Sandorų 46 skyriuje. 46 skyriuje aprašytos konkrečios Dvasios dovanos, pavyzdžiui:

„Ne visiems duodama kiekviena dovana; nes yra daug dovanų, ir kiekvienam žmogui dovaną suteikia Dievo Dvasia“ (11 eil.).

Mums aiškiai nurodyta, kad kiekvienas gavome vieną ar daugiau dovanų. Ar žinome, kokią dovaną esame gavę? Ar stengiamės atrasti savo dovanas?“ („Gifts of the Spirit,“ *Ensign*, Feb. 2002, 12).

1. Pagalvokite apie dvasines dovanas, kurias esate gavę iš Dievo, ir savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į du ar j visus šiuos klausimus:

a) Kokią naudą gavote iš gautų Dvasios dovanų?

b) Kokių dvasinių dovanų esate matę šių laikų Bažnyčioje?

c) Kaip galite panaudoti savo dvasines dovanas, kad palaimintumėte kitų gyvenimus? Kaip jūsų gyvenimą palaimino kitų dovanos?

Apsvarstykite, kokios dvasinės dovanos pasireiškė per Mormono Knygos išėjimą. Paliktose tuščiose vietose įrašykite dvasines dovanas, kurios pasireiškė Džozefo Smito gyvenime, kaip pavaizduota kiekviename paveikslėlyje:

Moronio 10:11 _____

Moronio 10:14 _____

Moronio 10:16 _____

Moronis liudija, kad privalome tikėti, kad gautume dvasinių dovanų. Jis mokė, jog Dievas „veikia galia, pagal žmonių vaikų tikėjimą, taip pat šiandien, rytą ir per amžius“ (Moronio 10:7). Perskaitykite Moronio 10:19, 24 ir nustatykite, kas trukdo žmonėms gauti ir pripažinti dvasines dovanas.

2. Savo Raštų studijavimo žurnale parašykite, kodėl manote, kad be tikėjimo žmonės negali pažinti ar gauti Dievo galios ir dovanų.

Perskaitykite Moronio 10:20–23. Suraskite, ką Moronis mokė apie svarbias dvasines tikėjimo, vilties ir tikrosios meilės dovanas. Jis liudijo, kad dvasinė tikėjimo dovana veda į nuostabią palaimą. Kad surastumėte tą palaimą, pažvelkite į 23 eilutę. Atkreipkite dėmesį, kad žodis reikalinga reiškia pageidautina, o frazė „viską, kas man reikalinga“ gali reikšti „viską, ką aš noriu padaryti“. Galite pasižymėti Moronio 10:23 sakinį, kuriuo mokoma šio principo: **Jei turime tikėjimą, galėsime padaryti viską, ką Dangiškas Tėvas nori, kad padarytume.**

3. Kad lengviau suprastumėte, kaip šis principas išsipildė ar gali išsipildyti jūsų gyvenime, savo Raštų studijavimo žurnale keliais sakiniais atsakykite į vieną ar į abu šiuos teiginius:

a) Kad Moronio 10:23 aprašytas pažadas veikia, įsitikinau tada, kai ...

b) Moronio 10:23 užrašytas pažadas gali padėti man ...

4. Pagalvokite apie du principus, kurių išmokote iš Moronio 10:8–26: **Dvasios dovanas Dievas duoda savo vaikų labai. Jei turime tikėjimą, galėsime padaryti viską, ką Dangiškasis Tėvas nori, kad padarytume.** Savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į tokius klausimus:

a) Kaip šių dviejų principų žinojimas gali jums padėti dabar pat?

b) Kaip šie principai gali padėti jums išnaudoti galimybes, kurios gali atsirasti ateityje?

Moronio 10:30–34

Savo metraštyje Moronis užbaigia kviesdamas visus ateiti pas Kristų ir tobulėti Jame

Ar manote, kad įmanoma tapti tobulam šiame gyvenime? Prezidentas Džeimsas E. Faustus iš Pirmosios Prezidentūros paaikškino įsakymą būti tobuliems: „Tobulumas yra amžinas tikslas. Nors žemiškajame gyvenime negalime būti

tobuli, to siekti yra įsakymas, kurį galiausiai, dėl Apmokėjimo, galėsime įvykdyti“ („This Is Our Day,“ *Ensign*, May 1999, 19).

Kaip mokė Prezidentas Faustus, tobulumas yra tikslas, kurio galime siekti dabar ir kurį galime pasiekti būsimajame gyvenime, padedami Gelbėtojo. Savo liudijimą Moronis užbaigė mokydamas, ką galime padaryti, kad pakviestume Gelbėtojo taurinančią galią į savo gyvenimą dabar ir per Jo Apmokėjimą galiausiai taptume tobuli.

5. Savo Raštų studijavimo žurnale nubraižykite tokią lentelę:

Ką aš galiu padaryti	Ką žada Dievas

Patyrinėkite Moronio 10:30–33 ieškodami: a) ką turime daryti, kad taptume tyri ir galiausiai tobuli; ir b) ką Dievas žada padaryti, kad mums padėtų. Atitinkamame lentelės stulpelyje parašykite, ką radote.

Savo Raštų studijavimo žurnale, po lentele, ar Raštuose ties Moronio 10:32–33 užrašykite tokį teiginį: **Kai ateiname pas Jėzų Kristų, per Jo Apmokėjimą galime būti ištaurinti ir išstobulinti.**

Atėjimas pas Kristų yra visą gyvenimą trunkantis procesas, kuris prasideda nuo įtikėjimo Jį ir nuolankaus Jo įtakos siekimo savo gyvenime. Tas procesas tęsiasi, kai priimame Jo Evangeliją, priimame Jį kaip savo Gelbėtoją, atgailaujame, per Evangelijos apeigas sudarome sandorą su Juo ir ištikimai išstveriamė paklusdami Jo įsakymams visą gyvenimą. Pagaliau būsimė atėję pas Kristų, kai tapsimė tokie kaip Jis; tada galėsime gyventi su Juo amžinybėje.

Vyresnysis Džefris R. Holandas iš Dvylikos Apaštalų Kvorumo taip apibendrina galutinį Moronio kvietimą ateiti pas Kristų, užrašytą Moronio 10:30–33:

„Paskutinis Moronio liudijimas pabrėžia tikėjimą Kristumi, viltį Kristumi, tikrąją Kristaus meilę ir išreiškia jo maldą, kad šios trys nuostabios krisčionių vertybės, šie trys tobuli krisčionių principai ves mus į tyrumą. [...]

Tas baigiamasis, paskutinis, atskiras mūsų religijos sąvaros akmens ir visų teisingiausios knygos prašymas yra neliesti to, kas nešvaru; būti šventiems ir be dėmės; būti tyriems. Tą tyrumą galime pasiekti tik per kraują Avinėlio, kuris nešė mūsų skausmus ir sielvartus, Avinėlio, kuris buvo sužeistas už mūsų prasižengimus ir sumuštas už mūsų nedorybes, Avinėlio, kuris buvo paniekintas ir mes jį nieku laikėme (žr. Mozijo 14). [...]

Tyrumas – per Avinėlio kraują. Būtent to maldauja Mormono Knyga“ („A Standard unto My People“ [CES symposium on the Book of Mormon, Aug. 9, 1994], 15, si.lds.org).

Peržiūrėkite Moronio 10:32–33 ir pasižymėkite frazes, pabrėžiančias, kad vienintelis būdas, kaip galime būti tobuli, – tai būti tobuli Kristuje. Tai reiškia, kad patys negalime pasiekti tobulumo; turime kliautis Gelbėtojo Apmokėjimo galia ir malone. Apmąstykite, kodėl mums reikia Jėzaus Kristaus Apmokėjimo, kad taptume tyri ir tobuli. Galite pasižymėti Moronio 10:32–33 frazes, skatinančias jus siekti tyrumo ir amžinojo tobulybės tikslo.

Pažvelkite, ką parašėte savo Raštų studijavimo žurnale, lentelėje po antrašte „Ką aš galiu padaryti“. Pasirinkite vieną ten aprašytą veiksmą ir pagalvokite, kaip galite būti stropesni toje savo gyvenimo srityje.

Perskaitykite Moronio 10:34 ir suraskite įrodymų apie Moronio tikėjimą Jėzumi Kristumi ir jo viltį, kad gaus amžinąjį gyvenimą. Mes taip pat galime turėti tikėjimą ir viltį, jei Mormono Knygos studijavimą padarome viso gyvenimo siekiu ir taikome joje mokomas tiesas.

 6. Baigdami šį Mormono Knygos studijavimo kursą, savo Raštų studijavimo žurnale atsakykite į žemiau pateiktus klausimus ir būkite pasiruošę pasidalinti atsakymais su mokytoju.

a) Kaip Mormono Knygos studijavimas šiais metais pakeitė jūsų gyvenimą?

b) Kokios pamokos ar principai padėjo jums „ateiti pas Kristų“ ir stiprinti savo tikėjimą Gelbėtoju?

c) Koks yra jūsų liudijimas apie Mormono Knygą.

 7. Savo Raštų studijavimo žurnale, po šios dienos užduotimis, užrašykite šitai:

Moronio 10:8–26, 30–34 išstudijavau ir šios pamokos užduotis atlikau (data).

Su mokytoju norėčiau aptarti tokius papildomus klausimus, mintis ir įžvalgas:

SEMINARIJOS IR
RELIGIJOS INSTITUTAI

PASTARŲJŲ DIENŲ
ŠVENTŲJŲ
JĖZAUS KRISTAUS
BAŽNYČIA

LITHUANIAN

